ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL
XVII
A. MOLDOVA
VOL. V (1601–1605)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1952

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACŢIE
ION IONAŞCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL
XVII
A. MOLDOVA
VOL. V (1601—1605)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1952

PREFAȚĂ

Prezentul volum conține documente din Moldova (anii 1601—1605), ce se găsesc în Biblioteca Academiei R.P.R. și la Arhivele Statului din București și Iași. Din cele 353 documente, 255 sunt traduceri după originale slave; 17 după orig. rom.; 21 după copii slave; 58 sunt transcrieri de traduceri vechi românești sau de rezumate după originale ce nu se mai păstrează. După seria documentelor autentice, se publică într'o grupare separată 2 documente de autenticitate îndoielnică.

La sfârșitul volumului se reproduc în fotocopie unele documente originale.

Documentele publicate în acest volum scot în evidență faptul că, după nereușita încercare a lui Mihai Viteazul de a constitui un stat centralizat și de a scutura jugul otoman, crește asuprirea turcească și în strânsă legătură cu aceasta, crește rapacitatea marilor boieri. Imperiul Otoman nu putea accepta formarea unui stat puternic al Țărilor Române, în stare să cucerească independența. La rândul lor, marii boieri nu erau mulțumiți să se formeze un stat centralizat, cu un domn puternic. Acesta ar fi lovit în fărâmițarea feudală care menținea puterea politică a marilor boieri. De aceea, și marii boieri moldoveni au ajutat pe Turci în zădărnicirea planurilor lui Mihai Viteazul. După înfrângerea lui Mihai Viteazul, marii boieri se simt întăriți în pozițiile lor politice. Ei folosesc această situație pentru a mări bogățiile lor, pe seama mai ales a masselor țărănești. Tot mai violent se desfășoară însușirea masivă a pământurilor țărănesti de către marii feudali. Boierii moldoveni speculează și urmările jafurilor oștirilor străine și pustiirile calamităților naturii (seceta, foametea, etc.) pentru a răpi țăranilor pământul și a-și mări proprietatea feudală.

Astfel, sătenii din Negoiești încearcă să se împotrivească, în Iunie 1601 (Doc. Nr. 20) încălcării hotarului lor de către urmașii logofătului Ion Tăutul; când litigiul a venit spre judecată, țăranii — îngroziți de maltratările și torturile ce li se pregăteau — « au fugit și s'au dosăt și n'au stătut de față la giudecată ».

Unii boieri cotropesc satele răzeșești prin practicarea cametei, așa cum procedează ureadnicul Pătrașco, acaparator al delnițelor țărănești (Doc. Nr. 176, 201, 209), luând « acea casă zălog pentru acei 8 taleri » (Doc. Nr. 159).

Documentele din acest volum scot în evidență în mod deosebit faptul — care va trebui aprofundat — că dregătorii își întăresc pozițiile lor economice, printr'o sălbatecă prădare a țărănimii.

*In decurs de doi ani (*1602—1604*) uricarul Eremia Băseanul din cancelaria domnească devine stăpân pe pământuri în satele : Miclăuşeni, Glodeni, Boțești, Hilimoneşti și Bodești (Doc. Nr.* 68, 78, 96, 185, 199 *și* 219*).*

Calin, mare medelnicer, rășluiește într'o singură lună, Martie 1605, *satele: Dobromireşti, Furcani, Horcineşti, Horzăneşti, Dragonireşti și Ghindărești (Doc. Nr.* 294, 303*).*

Toader Boul, vistier, împrumută țăranilor și boiernașilor strâmtorați numai pe termene scurte și în schimbul zălogirii părților de sate, ale locurilor de case, etc. In documente găsim pasagii de felul acesta: « ... și l-a pus zălog la sluga noastră Boul-vistier », stipulându-se că nepoții celui obligat să vândă, « care sunt al treilea rând de oameni », nu le vor putea răscumpăra în viitor (Doc. Nr. 49). *Pe această cale vistierul ajunge stăpân în hotarul satelor: Rătești, Săcurinții, Frățești, Răspopenți, Potlogeni, Vereşeni (Doc. Nr.* 36, 49, 166, 192, 285, 294 și 348*).*

Marele stolnic Grigore Mlinovschi, folosind consecințele foametei, pentru câțiva saci de grâu, mei și secară, răpeşte pământul țăranilor din Vestiporoh (Doc. Nr. 94—95 105*), cerând apoi domniei să i se aleagă moșia și cu locul de moară (Doc. Nr.* 163—164*),*

Marele vornic al țării de sus, Cârstea, își alipeşte satele: Scândureni, Hărăiești și Tomești, în 1602, *și rămâne doar un singur răzeș, Toader Mutilă, a cărui parte, precizează actul, « nu este vândută » (Doc. Nr.* 52, 61, 82—83*).*

Marele logofăt Lupu Stroici, în goană după ocinile țărăneşti, își lărgeşte domeniul feudal cu satele: Ungheni, Stănislăvești, Ternauca, Glodeni (Doc. Nr. 31, 34, 113*).*

Isac Balica, profitând de strâmtorarea bănească în care se găseau stăpânii satului Bârlădești, care cheltuiseră 150 *ughi « când a scos satul din mâinile unor boieri », îi silește să se despartă de acest pământ pentru* 300 *ughi (Doc. Nr.* 171*). El devine stăpân și în satul Popeni-Dorohoi (Doc. Nr.* 280*), iar când doi țărani din Boțești, care « fuseseră păstorii lui și i-au pierdut ei ...* 12 *porci grasi de câte șapte taleri și* 40 *de oi », el le răpeşte ocina (Doc.* 205 și 244*).*

Dar documentele dau la iveală boieri și mai cumpliți în deposedarea țăranilor, cum este de pildă logofătul al doilea de divan Nicoară Prăjescul, care devenind mare vistier, își însușește prin silnicie în câțiva ani hotarul satelor: Boldești, Cârligi, Mircești, Cozmești, Negrilești, Stețcani (Doc. Nr. 3, 6, 51, 87-88, 101-102, 106, 146, 149, 155, 217, 254, 264-266, 282-283, 294-296, 316, 339).

Nistor Ureche, care în timpul lui Petru Schiopul e vornic de gloate, apoi logofăt, și stăpân peste trei sate, o seliște, un cut și patru fălci de vie, cumpărate, la care se adaugă un sat, o seliște, moștenite dela bunicul său, Danciul, ajunge să posede în anul 1605, 31 *sate sau părți de sate, cinci cuturi, zece seliști, patru bălți bogate în pește, șase fălci de vie. Aceasta înseamnă că în timp de câțiva ani, el își mărește avutul cu* 27

sate (sau 775% față de anul 1591), patru cuturi (o creștere de 500%), opt seliști (cu 500%), patru bălți (în 1591 nu avea niciuna) și două fălci de vie (cf. Doc. Nr. 213, 233, 235, 257, 299, 311—314, 340, etc.).

Documentele publicate în prezentul volum scot la iveală atitudinea trădătoare de țară a feudalilor laici și eclesiaști din Moldova, care au contribuit la zădărnicirea încercării lui Mihai Viteazul de a unifica Țările Române într'un singur stat eliberat de ruinătorul jug otoman.

Astfel, documentul din 20 Aprilie 1603 reflectă legăturile clasei stăpânitoare cu Poarta care subjuga Moldova. In documentul Nr. 132, se arată cum Cărăman, mare ceașnic, « ... ne-a slujit la cinstita Poartă și ne-a scos de la cinstitul împărat patruzeci mii galbeni ungurești și ne-a trimis cinstitul împărat să fie de ajutor, când s'a ridicat acel lotru Mihai Voevod, cu Unguri și cu multe limbi ... asupra domniei mele și asupra țării noastre ... Și acei mai sus ziși bani i-a adus peste câmpia Dașovului și ne-a aflat cu acei bani în Țara Leșească ... ».

Faptul că Turcii — obișnuiți numai cu stoarcerea economică a țărilor noastre — se văd nevoiți să trimită ajutor boierilor fugiți din Moldova, pe calea ocolită tătărească, pentru organizarea unei oștiri mercenare de împotrivire lui Mihai, ilustrează situația critică din punct de vedere militar și politic a imperiului feudal otoman, și felul în care marea boierime a ajutat pe Turci în timpul acțiunilor întreprinse de Mihai Viteazul.

Documentele Nr. 13, 40, 306, etc. mărturisesc că Moldova a trecut în stăpânirea învingătorului dela Călugăreni în urma unor grele și înverșunate lupte cu feudalii moldoveni, potrivnici lui Mihai Viteazul și interesați în menținerea vasalității țării.

In rândurile de mai sus am atras atenția numai asupra unora din documentele publicate în volum. Cercetătorilor istoriei patriei noastre le revine sarcina de a stărui asupra întregului material, pentru a putea lămuri multiplele probleme ce rămân a fi deslegate.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1

1601 (7109) Ianuarie 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Berzunţi satul Bogdana, care i-a fost luat în silă de Ştefan logofăt, în timpul lui Răzvan voevod.

2

1601 (7109) Februarie 23. — Grozav Pistruiul mărturiseşte că este dator mătuşii sale Ana 35 taleri pentru un cal. In caz ca îi va plăti la termen, să-i ia partea lui de ocină din Brăeşti.

3

1601 (7109) Martie 4, Iaşi. — Mihail Trifan postelnic, Costea Băcioc clucer şi alţi boeri mărturisesc că Nicoară logofăt a cumpărat dela nepoţii lui Rango ocină în Boldeşti — ţinutul Sucevii — cu iazuri şi mori.

4

1601 (7109) Martie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco Cehan diac un sălaş de Ţigani, pe care acesta l-a primit dela Ionaşco fost stolnic în schimbul unui cal.

5

1601 (7109) Martie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt a treia parte din satul Boldeşti, partea de mijloc în ţinutul Sucevii, cu iaz şi mori, cumpărată dela nepoţii lui Rango.

6

1601 (7109) Martie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt altă a treia parte din satul Boldeşti, partea de jos în ţinutul Sucevii, cumpărată dela Marmure bătrânul.

7

1601 (7109) Martie 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte nepoţilor lui Drăghici Romăşcel mai multe sate în ţinuturile: Iaşi, Soroca, Suceava şi Hotin.

8

1601 (7109) Martie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Văscan Dobrinchi a treia parte din satul Bălăceni, cu loc de iaz şi de moară, în locul părţii lui din satul Volcineţ.

9

1601 (7109) Martie 24, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Văscan Dobrinchi diac parte în satul Bălăceni, cu loc de iaz şi de moară.

10

1601 (7109) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte călugărilor dela m-rea Bistriţa un loc peste Siret, lângă Ilişeşti.

11

1601 (7109) Aprilie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii sf. Sava nişte locuri de casă, în Iaşi, în urma unei judecăţi cu Dănilă croitorul.

12

1601 (7109) Mai 10, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Grozav şi rudelor sale satul Tomeşti, la Maluri, cu moară şi poiana Sprăia la obârşia Zeletinului, deoarece le au ars privilegiile.

13

1601 (7109) Mai 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăguş fost vornic parte din satul Micleşti, deoarece şi-a pierdut ispisocul, « când a fost mare greutate peste ţara nostră Moldova, când a venit însuşi Mihali <voevod> cu marile sale oşti asupra noastră şi a ţării domniei mele ».

14

1601 (7109) Mai 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăguş fost vornic parte în satul Micleşti.

15

1601 (7109) Mai, 29, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte Nastasiei, cneaghina lui Vartic fost vornic, satul Iuganii pe Pereschiu în ţinutul Tutovei, deoarece « şi-au pierdut privilegiul, când a fost în ţara nemţească la Muncaci ».

16

1601 (7109) Iunie 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Isac visternicel din Hlăpeşti să oprească pe Ilea şi rudele sale de a se mai amesteca în satul Măleşti.

17

1601 (7109) Iunie 5, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Vascan Dobrinchi satul Comăneşti şi parte din satul Bălăceni, cu locuri de iazuri şi mori.

18

1601 (7109) Iunie 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăguş fost vornic ocină în Micleşti, pe care o primeşte în schimbul unei datorii.

19

1601 (7109) Iunie 13, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Ciolpan fost vornic ca să strice o stână a m-rii Bistriţa, pe care a făcut-o pe hotarul m-rii Bisericani.

20

1601 (7109) Iunie 18. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Zaharia, lui Toader şi surorii lor Mărica, satul Bălileşti pe Siret, în urma unei judecăţi cu Negoeştii.

21

1601 (7109) Iunie 30. — Bălan, Nastasia şi Tudora vând lui Toader aprod din Mărmureni ocina lor din Băceşti.

22

1601 (7109) Iulie 5. — Nastasia cneaghina lui Procop Cărăiman fost vornic mărturiseşte despre o cumpărătură de ocină a soţului ei, în Hăneşti.

23

1601 (7109) Iulie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăghici Bogza logofăt un vad de moară în Duşeşti, pe apa Vasluiului.

24

1601 (7109) Iulie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea sf. Nicolae să-şi strângă toţi vecinii fugiţi din satele Giurov şi Nicoreşti, ori unde s'ar găsi.

25

1601 (7109) Iulie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Neamţ o prisacă pe Bohotin, dăruită de Anghelina şi fiii ei.

26

‹1601—1605› Iulie 19, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Sava Ghermănescu, Todica, Onciul şi Simion o parte din satul Ghermăneşti « de cătră Domanca », în urma unor judecăţi.

27

1601 (7109) Iulie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăgan cu fraţii lui părţi în satul Docinţi, care se numeşte Scobinţeni, pe care le-a răscumpărat dela Alexa stolnic, care « nu este răzeşul lor şi nici rudă, ci om strein ».

28

1601 (7109) Iulie 22, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ştefan comis părţi cumpărate în satul Iacobeşti, cu loc de mori.

29

1601 (7109) Iulie 27, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scrie ureadnicului, şoltuzului şi pârgarilor din târgul Piatra ca nimeni să nu mai intre în braniştea m-rii Bistriţa căci, va avea mare pedeapsă dela domn".

30

1601 (7109) August 10, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Mogâldea vornic un loc de case în Târgul Frumos, cu prisacă, iaz şi mori, pentru credincioasă slujbă ce a slujit domnului şi ţării.

31

‹1601 Septembrie 1 — 1602 August 31› 7110. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Stroici mare logofăt şi lui Vasilie Stroici cămăraş părţi de ocină în Ungheni, pe Moldova, în ţinutul Neamţ.

32

1601 (7110) Septembrie 5. — Ana preoteasa lui popa Fărtat împreună cu copii ei vând partea lor din satul Ştefăneşti lui Toader şetrărel.

33

1601 (7110) Septembrie 15. — Gligorie mare vatah al ţinutului Bârlad dă mărturie că Salomiia Bălcoae a vândut lui Vasilie aprod din Vitezeşti ocină în Cernăteşti.

34

1601 (7110) Septembrie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Stroici mare logofăt cumpărături de ocină în Ternauca, ţinutul Cernăuţi, cu moară.

35

<1601 Octombrie — Decembrie>. — Condre Şărbăşcu din Găneşti despre nişte săpături pe care le-a făcut cu nişte refugiaţi munteni.

36

1601 (7110) Noembrie 24, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Andreiaş comişel ocină cumpărată în satul Şetrăreni, ţinutul Iaşi.

37

1601 (7110) Noembrie 26, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Grigorie vistier din Hoiseşti jumătate de loc de prisacă şi o poiană la Fântâna Rece, cumpărate dela Berescu vatah.

38

1601 (7110) Decembrie 5, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Păntelei pitărel partea cumpărată în satul Şetrăreni.

39

1601 (7110) Decembrie 10, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mogâldea aga nişte mori în Târgul Frumos, care au fost ale Gugei.

40

1601 (7110) Decembrie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Iusip vistiernicel şi rudelor sale jumătate din satul Munteni cu loc de moară pe Miletin, deoarece şi-au pierdut privilegiile, în zilele lui Mihail voevod, « când au lovit cu război toată ţara noastră »

41

1601 (7110) Decembrie 22, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe Gheorghie din Boteşti să ţie ocina lui Coste, deoarece acesta i-a pierdut doi cai.

42

<1602—1604>. — Ieremia Movilă voevod dărueşte episcopiei de Huşi satele: Plopeni, Căzăeci, Răşăşti, Căcăceni şi seliştele Cretăşti şi Spărieţi.

43

<1602—1603>. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Focşa Petriceaico logofăt nişte Ţigani, cumpăraţi dela banul Vintilă din Ţara « Munteniască ».

44

<1602 Ianuarie — 1603 Februarie>. — Başotă fost logofăt Gheorghe Bou, Dumitru hotnog şi Vasilie Bran, la porunca domnului, judecă şi împacă pe Ionaşco Răspop şi pe Gheorghiţă pentru un vad de moară şi pentru nişte pomi.

45

<1602 Ianuarie — 1603 Aprilie>. — Gheorghe, fiul lui Cozma, vinde lui Petriceico logofăt nişte Ţigani cu 100 taleri argint.

46

1602 (7110) Ianuarie 13, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scuteşte satul Horodişte al m-rii Neamţ, de toate slujbele şi dăjdiile pe timp de trei ani, în afară de birul împărătesc.

47

1602 (7110) Februarie 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte cneaghinei lui Vartic fost mare vornic satul Iugănei, în ţinutul Tutova.

48

1602 (7110) Martie 6, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pavăl Tăban parte în satul Uriceni, în urma unei judecăţi cu Bosioc spătarul.

49

1602 (7110) Martie 6, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier satul Frătești în ținutul Neamţ, pus zălog la el de Iuraşco fost pârcălab.

50

1602 (7110) Martie 7. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Mogâldea aga o moară la Târgul Frumos ce a fost a « Gugii uşăriu ».

51

1602 (7110) Martie 15, Şerbeşti. — Nichita din Cârligi vinde lui Necoară logofăt partea sa de ocină din satul Cârligi.

52

1602 (7110) Martie 16, Tecuci. — Ursu mare pitar şi Gheanghea vornic adeveresc că Andrei, fiul lui Huru și Constantin, fiul lui Pătraşco, au vândut lui Cârstea mare vornic ocină în Scândureni şi Hărăeşti.

53

1602 (7110) Martie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Constantin Cimbalovici diac ocină în Cupceşti.

54

1602 Martie 18. — Schioiul cu soţia sa Maria şi cu fratele său Dan, din Ţara Ungurească, cumpără ocină în satul Poiana, lângă apa Siretului.

55

1602 (7110) Martie 20. — Ursu vătah şi alţii din Dărmăneşti adeveresc că Savul, Irodia şi Drăgăilă au vândut lui Mavrichi Grecul și femeii lui, Tecla, ocină în Dărmăneşti, în ţinutul Trotuş, cu vad de moară.

56

1602 (7110) Martie 23, Tomeşti. — Marco Codalbul armăşel din Chiliani, ţinutul Tutova, vinde lui Cârstea mare vornic un sălaş de Ţigani, pe care l-a răscumpărat dela Tătari.

57

1602 (7110) Aprilie 1. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Stroici mare logofăt părţi de ocină în Glodeni, ţinutul Roman, cumpărate de la Nicoară, Vasile și alţii.

58

1602 (7110) Aprilie 7, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Bistrița vama cea mică dela Bacău, cu poienile și fânețele stăpânite de ea.

59

1602 (7110) Aprilie 17, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod face slobozie satul Vertiporoh, al lui Gligorie mare stolnic şi scuteşte pe cei ce se vor aşeza aci de toate dările şi slujbele, pe timp de trei ani.

60

1602 (7110) Aprilie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui State fost scutar jumătate de prisacă, la Fântâna Rece, cu poieni.

61

1602 (7110) Aprilie 30. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cârstea mare vornic ocină în Tomeşti, ţinutul Tutova.

62

1602 (7110) Aprilie 30, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte mai multora ocină în Bodeşti, în ţinutul Neamţ.

63

1602 (7110) Mai 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte cneaghinei Anghelina şi lui Vasilie ceaşnic soţul ei, părţi din satul Crăeşti, în ţinutul Neamţ.

64

1602 (7110) Mai 6. — Berghea din Gărcini vinde Pătrăşcoaei din Boţeşti partea lui din satul Boţeşti.

65

1602 (7110) Mai 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ciolpan monahul ocină în satul Orbic, pe Bistriţa, în urma unei judecăţi cu mânăstirea Berzunţ.

66

1602 (7110) Mai 8. — Simion şi Muşea, fiii Anesiei, vând lui Ilea, vărul lor, ocină în Borăşti cu poieni, fâneţe şi vad de moară.

67

1602 (7110) Mai 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăguş fost vornic ocinile cumpărate în Micleşti.

68

1602 (7110) Mai 17, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Băiseanul uricar ocină în satul Miclăuşeni, ce se numeşte Grauri.

69

1602 (7110) Mai 20. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor lui Veisa moşia Mârzăşti care se cheamă Fântânele, în urma unei judecăţi.

70

1602 (7110) Mai 24. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor lui Cârstea Balş vornic satele: Albeşti, Mihăileşti şi Ionăşeni şi părţi din satele: Fedeşti, Ciupeşti şi Căpoteni, deoarece şi-au pierdut ispisoacele « când Mihai vodă au intrat cu vicleşug » în Moldova.

71

1602 (7110) Mai 29. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa o branişte, două poeni sub Ceahlău şi un loc de stână la Pângăraţi.

72

1602 (7110) Iunie 9. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Andrei Chiriac vameş seliştea Zorileni, cu loc de moară pe Bârlad, dăruită de Aron vodă.

73

1602 (7110) Iunie 11, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Vlaico şi rudelor sale părţi din satele Turetca, Stancăuţi şi Nahoreni.

74

1602 (7110) Iunie 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui popa Drăghici patru ogoare în Tescani, cumpărate cu 120 zloţi.

75

1602 (7110) Iunie 13. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Cărăiman mare ceaşnic satele Vulpăşeşti, Mulovata şi Tăpeni pe Ialpuh, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă faţă de domn. Cărăiman i-a slujit la Poartă şi i-a adus dela sultan 40.000 de galbeni, în Polonia, ca să-i « fie în ajutor, când s'a ridicat <acel lotru> Mihail voevod cu Unguri şi cu multe limbi ».

76

1602 (7110) Iunie 16, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader Marmurea aprod ocină în Bogeşti, ţinutul Vaslui, cu loc de moară şi de prisacă.

77

1602 (7110) Iunie 20. — Toader Dumitru Bileiu cu sora sa Tudosiia vând lui Ioan Mogâlde mare paharnic partea lor de ocină din Midieşti.

78

1602 (7110) Iunie 30, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ieremia Băisan uricar partea din satul Tulova care se numeşte acum Glodeni, deasemeni loc de iaz şi seliştea Hilimoneşti.

79

1602 (7110) Iulie 1, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Jâlă spătar să facă o judecată pentru ocina în satul Vivorăni.

80

1602 (7110) Iulie 7. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Dumitraşco pârcălab de Cetatea-Nouă o ocină.

81

1602 (7110) Iulie 7, Bacău. — Şoltuzul şi pârgarii din târgul Bacău adeveresc că Movilă fost pârcălab şi cneaghina Salomia au cumpărat ocină şi vie cu cramă în Albeni.

82

1602 (7110) Iulie 9, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cârstea mare vornic ocină cumpărată în Scândureni şi Hrănăeşti.

83

1602 (7110) Iulie 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco pârcălab, Pătraşco ureadnic şi Vasile fiii lui Drăghici Nădăbaico vornic, ocină în Soleşti — Vaslui, deoarece şi-au pierdut ispisoacele sub cetatea Hotinului « când a venit Mihail voevod cu Ungurii şi cu multe limbi ».

84

1602 (7110) Iulie 25, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cârstea mare vornic ocine cumpărate în Scândureni şi Huräeşti, în ţinutul Covurlui.

85

1602 (7110) Iulie 28, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa doi Ţigani, aşezaţi între Ţiganii domneşti.

86

1602 (7110) August 14. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Grigorie Băcea vistiernicel părţi din satul Băloşeşti, primite dela Dămian vistier, în schimbul unor părţi din satul Băceşti.

87

<1602 Septembrie 1—1603 August 31> 7111, Cârligi. — Cârstina cu fiii ei vinde partea ei de ocină din Cârligi, ţinutul Neamţ, lui Nicoară logofăt.

88

<1602 Septembrie 1—1603 August 31> 7111, Cârligi. — Mariica cu fiii ei din Şerbeşti vinde lui Nicoară logofăt ocină în Cârligi.

89

<1602 Septembrie 1—1603 August 31> 7111. — Ieremia, fiul lui Lazar Urdobaş vinde lui Buzichii diac ocină în Lătceşti.

90

<1602 Septembrie — 1603 August> 12, 7111. — Cârstea mare vornic şi alţi boieri adeveresc că Toader Turcea cu cneaghina lui, Nastasia, au vândut lui Bosiioc mare spătar ocină în Sârbi, pe Başău.

91

1602 (7111) Octombrie 12. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Cărăiman mare paharnic seliştea Simioneşti, pe Moldova, ţinutul Roman, cu un vad de moară, pentru slujba credincioasă şi în schimbul unui cal bun turcesc.

92

1602 (7111) Octombrie 15., Cotnari — Pavel pârcălabul de Cotnari şi alţi boeri mărturisesc că Ţonţa şi fratele ei Gheorghe din Rădeni au vândut lui Cărăiman mare paharnic ocină în, Rădeni pe Turcin, ţinutul Iaşi.

93

1602 (7111) Octombrie 20, Iaşi. — Şoltuzul şi pârgarii din târgul Iaşi întăresc m-rii Secul un loc de dughiană în târg lângă casa lui Ursu potcovarul, dăruit de Sora, soţia lui Grigorie Lelea şoimaru.

94

1602 (7111) Noembrie 15. — Mai mulţi oameni din satul Vertiporoh pe Ciuhur vând ocina lor din sat lui Glegorie Mlinovschi mare stolnic, pentru bani, vite, grâu, mei şi secară.

95

1602 (7111) Noembrie 28, Bălasineşti. — Gheorghie pârcălab de Hotin dă zapis de mărturie lui Gligorie Mlinovschi mare stolnic pentru părţi din satul Vertiporoh, pe Ciuhur, pe care şi le-a cumpărat.

96

1602 (7111) Decembrie 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Băseanul uricar şi cneaghinei lui, Varvara, părţi în satul Boţeşti, luate în schimb dela cneaghina Drăgălina, căreia i-au dat ocina lor cumpărată la Băceşti şi 100 galbeni.

97

1602 (7111) Decembrie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte nepoţilor lui Petru Codău ocină în Bezin cu iazuri şi mori la Bezin şi o fâneaţă, deoarece le-a putrezit privilegiul în pământ, în timpul lui Răzvan voevod.

98

1602 (7111) Decembrie 23, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă Trifan postelnic cumpărături de ocină în Şetrăreni pe Turia şi cu loc de iaz la Turia.

99

<1603>. — Agafia fata Ruscăi din Buzeni vinde lui Pătraşco Udrea partea sa din Giurcăşani şi Poiana lui Gânscă, ţinutul Hârlău.

100

<1603>. — Aniţa fata Ruscăi din Buznei] vinde lui Pătraşco Udrea partea sa din Giurucăşeni, ţinutul Hârlău.

101

<1603 Ianuarie>. — Dochia Patrăoae cu fiicele ei vând lui Nicoară logofăt un loc de casă în Cârligi, ţinutul Neamţ.

102

<1603 Ianuarie>. — Nastasia fiica lui Pătrău vinde lui Nicoară logofăt 12 pământuri în Cârligi.

103

1603 (7111) Ianuarie 11, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Potropopeni pe Siret, ţinutul Suceava, deoarece m-rii i s'a furat uricul.

104

1603 (7111) Ianuarie 11, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Râşca satul Măscuri, în ţinutul Tutova, dăruit de Agahia fata lui Ioan logofăt.

105

1603 (7111) Ianuarie 11. — Nepoţii lui Vladul vând lui Gligorie Mlinovschi mare stolnic partea lor de ocină din Vertiporoh, pe Ciuhur.

106

1603 (7111) Ianuarie 15, Heleşteni. — Gaftona cu fiica ei Ţonţa vând ocina lor din Cârligi lui Necoară logofăt.

107

1603 (7111) Ianuarie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fraţilor Udreşti satul Icuşăni, în ţinutul Sucevii, în urma unei judecăţi cu mânăstirea Slatina.

108

1603 (7111) Februarie 5, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scuteşte de orice bir şi « angherii » o casă a m-rii sf. Sava din târgul Iaşi « aproape de chervăsărie ».

109

1603 (7111) Februarie 10, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte m-rii Mihail şi Gavriil a răposatului Balica hatman jumătate din satul Iucaş, ţinutul Neamţ, cu loc de iaz şi moară.

110

1603 (7111) Martie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Zane fost cămăraş ocine în Proceşti, Negoeşti pe Turlui şi un vad de moară.

111

1603 (7111) Martie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Miron, Gheorghe şi Iuraşco fiii lui Toader Başotă, ocină în Danceşti şi Bodeşti pe Cracău, ţinutul Neamţ, în urma unei judecăţi cu boerii Ciolpani.

112

<1603> Martie 18. — Drăghici Uscatul vătav mărturiseşte că Ileana, fata lui Lazăr a vândut partea ei de moşie din Dragomireşti, Urâtei, femeia lui Drăghici Mălinescu.

113

<1603> Martie 20. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ioan Vitolt staroste şi fratelui său Iuraşco satul Blăneşti cu vad de moară pe Bârlad şi poieni în lunca Siretului.

114

1603 (7111) Martie 21, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Costantin Cembalovici diac o parte din satul Cupceşti, numit Ionăşeşti.

115

1603 (7111) Martie 21, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe Eremia aprod ca să-şi stăpânească ocina care i-a rămas cumpărătură dela Radoslav hotnog ».

116

1603 (7111) Martie 27, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scuteşte pe streinii ce se vor aşeza în satul Văleni, ţinutul Chigheci, al m-rii Pobrata, de toate muncile şi dăjdiile, pe timp de trei ani.

117

1603 (7111) Aprilie 1, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte urmaşilor lui Paul şi Petrică satul Păuleni pe Turia, ţinutul Iaşi, cu iazuri, deoarece şi-au pierdut privilegiile « din pricina oştilor şi din pricina Leşilor, când au trecut în Ţara Muntenească ».

118

1603 (7111) Aprilie 1, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Stroici mare logofăt părţi din satul Glodeni, în afară de partea lui Mihăilă, la care « este şi uricul satului ».

119

1603 (7111) Aprilie 3, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe Sanson vistier să judece pricina dintre Hârea din Vârtop şi Nechifor din Dulceşti pentru vânzarea unei mori.

120

1603 (7111) Aprilie 5. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Agapia mai multe sate, prisăci şi mori în ţinuturile Fălciu, Iaşi, Roman şi Neamţ.

121

1603 (7111) Aprilie 6, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pătraşcu ureadnic de Botoşani cumpărături de ocină în satul Şoldăneşti, unde a fost Tamărtaşăuţii.

122

1603 (7111) Aprilie 6, Milinăuţi. — Romaşco şi rudele lui vând partea lor din satul Vertiporoh, pe Ciuhur, lui Gligorie mare stolnic.

123

1603 (7111) Aprilie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cărăiman mare ceaşnic satul Păuleni, pe Turia, cu iazuri şi locuri de mori, cumpărat dela strănepoţii lui Paul şi Petrică.

124

1603 (7111) Aprilie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cârstea mare vornic satele Scândureni şi Coteşti, ţinutul Covurlui.

125

1603 (7111) Aprilie 12. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre mai mulţi pentru satul Pohrebeni din ţinutul Orheiului.

126

1603 (7111) Aprilie 13, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader stolnic jumătate din satul Boţeşti, ţinutul Vaslui, rămânând ca vecinii să plătească numai « dabilele » fiind scutiţi de « alte angherii ».

127

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte urmaşilor lui Fădor Răspop satul Răspopeni, pe Dobruşea, cu iazuri şi mori, deoarece şi-au pierdut privilegiul de vislujenie, « când a fost Aron vodă cu Cazacii până la Tughinea ».

128

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Eremia Băseanul uricar părţi din satul Boţeşti cu locuri de mori şi iazuri de peşte, cumpărate de la răzeşi.

129

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cărăiman mare ceaşnic un vad de moară cu două mori pe Başău, « mai jos de târgul Ştefăneştilor, la seliştea Badeuţilor ».

130

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte schimbul dintre Petriceico logofăt cu verii lui pentru părţi din satele Cotiujani şi Ogârceni, ţinutul Hotin cu selişte şi cu loc de moară.

131

1603 (7111) Aprilie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Dumitru pitar ocină cumpărată în Gemeni, ţinutul Cârligăturii cu loc de moară şi iaz.

132

1603 (7111) Aprilie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Cărăiman mare ceaşnic satele Vulpăşeşti, ţinutul Roman, Molovata şi Tăpeni, pentru credincioasă slujbă la Poartă, de unde i-a adus în Ţara Leşească, 40.000 galbeni, ajutor dela sultan, pentru a-i folosi împotriva lui Mihai Viteazul.

133

1603 (7111) Aprilie 22, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte mai multora un loc de pustie numit Gănşteni, pe Răcăciuni, în ţinutul Adjud, deoarece şi-au pierdut privilegiul « din cauză Leşilor, când a trecut pe acolo Cancelarul cu Leşii, în Ţara Muntenească ».

134

1603 (7111) Aprilie 22, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Coste Băcioc clucer părţi din seliştea şi satul Ploschireni, pe Ciuhur, cu loc de iazuri şi moară; deasemeni şi trei fălci de vie, cumpărături.

135

1603 (7111) Aprilie 25. — Nepoţii lui Iusip Corlătescul vând ocina lor din Corlăteşti şi din Stejereni, în ţinutul Sucevii, lui Damian vistier şi cneaghinei sale Nastasia.

136

1603 (7111) Aprilie 28, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mătei aprod parte în satul Răstiani, ţinutul Iaşi.

137

1603 (7111) Aprilie 30, Roman. — Pârcălabii de Roman, şoltuzul cu pârgarii, preoţii şi alţi oameni din târg mărturisesc că Ilea, fiul lui Nistor, şi-a vândut partea sa de ocină din Poenari, episcopiei de Roman.

138

1603 (7111) Aprilie 31, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pârvan agă cumpărături de moşie în satul Răs pe Ezăr.

139

1603 (7111) Mai. 5. — Ieremia Movilă voevod întăreşte cneaghinei Vărvara Hăcimundioaia părţi de ocină în satul Popeni, pe Iubăneasa, ţinutul Dorohoi, cu loc de iaz şi de moară.

140

1603 (7111) Mai 6. — Berghea din Gărcini vinde partea sa din Boţeşti lui Toader aprod şi lui Gheorghe.

141

1603 (7111) Mai 12. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Coste şi fratelui său Vasile jumătate din satul Dragovani, care se cheamă Medeleni şi jumătate dintr'o poiană.

142

1603 (7111) Mai 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Grozav diac, lui Dinganu şi lui Ionaşco părţi din satul Oteşti.

143

1603 (7111) Mai 21, Hotin. — Dumitru şoltuzul şi cu pârgarii din Hotin mărturisesc că Machidon din Făzcăuţi, cu fratele şi sora sa, au vândut o parte din seliştea Dumeni, pe Ezerul, cu loc de moară, lui Grigore Donovici.

144

1603 (7111) Iunie 1. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco Vitolt Mărăţan fost staroste părţi din satul Medeleni.

145

1603 (7111) Iunie 1, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nechita diac o parte din poiana Muncel, cumpărată de la vărul său, Gheorghiţă păhărnicel.

146

1603 (7111) Iunie 2, Suceava. — Todosia fiica Anghelinei, strănepoata lui Cozma Dereptate, vinde lui Nicoară logofăt partea sa din satele Mirceşti şi Cozmeşti, pe Siret, cu loc de moară şi cu pod plutitor.

147

1603 (7111) Iunie 3, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt părţi de moşie în satele Mirceşti şi Cozmeşti, pe Siret, un pod plutitor şi bălţi cu peşte.

148

1603 (7111) Iunie 4, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăghici şi femeiei sale, Urâta, părţi în satul Dragomireşti, pe pârâul, Alb, cu loc de moară.

149

1603 (7111) Iunie 4, Suceava. — Popa Drăgan din târgul Suceava şi mai mulţi boieri mărturisesc că Ştefan diacon fiul lui Iachim a vândut ocina sa din Cârligi, ţinutul Neamţ, lui Nicoară logofăt.

150

1603 (7111) Iunie 12, Cudreşti. — Larion Purece vinde ocina sa din Cudreşti lui Filip vatag.

151

1603 (7111) Iunie 17, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă diac părţi din satul Săpoteni, pe Iubăneasa, în ţinutul Dorohoi.

152

1603 (7111) Iunie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Grozav Mălai mai multe locuri de casă în Onceşti şi Hraţca.

153

1603 (7111) Iulie 10, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Năvrăpăscul jitnicer părţi cumpărate din satul Vorontăreşti.

154

1603 (7111) Iulie 10. — Cârstina, fiica lui Condrea Trepăduş, vinde partea ei din seliştea Drislivelor fratelui său Ignat Rentea pitărel, din Borâle.

155

1603 (7111) Iulie 11, Suceava. — Popa Ştefan din Bărgăoani vinde lui Nicoară ogofăt partea sa din satul Cârligi, cu loc de casă şi de iaz.

156

1603 (7111) Iulie 16. — Ieremia Movilă voevod scrie ureadnicului, şoltuzului şi pârgiarilor din Ştefăneşti, că în mai multe rânduri, Miron Tâmpa paharnic s'a judecat pentru cumpărătura din Iugani cu Parasca şi rudele ei. Hotărăşte să le dea zi vânzătorilor să restitue suma; dacă nu vor putea, moşia să rămâie lui Tâmpa.

157

<1603 după Iulie 16>, Ştefăneşti. — Şoltuzul şi pârgarii din Ştefăneşti mărturisesc că Tâmpa a cumpărat moşie în Jugani şi în Dăneşti.

158

1603 (7111) Iulie 18. — Dumitru, fiul Agafiei, vinde partea sa din satul Vorontăreşti şi Năvrăpăscul fost pitar.

159

1603 (7111) Iulie 20, Botoşani. — Gavril cu soţia sa Anisia pun zălog, pentru 8 taleri, o casă a lor din satul Petia, la Pătraşco ureadnic din Botoşani.

160

1603 (7111) Iulie 21. — Boul vistier adevereşte că a primit dela Miron, din ţinutul Hârlău pentru adaosul la bir, 632 galbeni şi 2 potronici.

161

1603 (7111) August 9, Suceava. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela Secul să oprească pe oricine de a cosi fânul în Poiana lui Chiriac şi Poiana lui Ureche.

162

1603 (7111) August 16. — Măriica cu sora sa. Alexandra, fiicele lui Dumitru, vând ocina lor din Tomeşti lui Nechifor, fiul Mărincăi.

163

1603 (7111) August 28, Avereşti. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Gligorie stolnic ocine cumpărate în Vertiporoh, pe Ciuhur, cu locuri de moară.

164

1603 (7111) August 30. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Costea clucer să hotărnicească părţile de ocină ale lui Gligorie mare stolnic din satul Vertiporoh de cele ale celorlalţi oameni din sat.

165

1603 (7112) Septembrie 3, Vercicani, — Ieremia Movilă voevod întăreşte Todosiei, cneaghina lui Gorcea Udrea a treia parte din satul Sârbi, cu o moară.

166

1603 (7112) Septembrie 10, Bârteni. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Radu ureadnic din târgul Iaşi ca să-i dea lui Boul vistier satul Leţcani, doarece domnul i l-a dăruit acestuia.

167

1603 (7112) Septembrie 17. — Ieremia Movilă voevod întăreşte schimbul de sate făcute între Nastasia şi sora sa Iftimia, cea dintâi dând parte din satul Ţibiriha, din ţinutul Hârlău, pentru partea Iftimiei, din Purceleşti, ţinutul Suceava,

168

1603 (7112) Septembrie 18. — Simion Beştea şi fiii săi, Pavel şi Hilip, vând partea lor de ocină din Vârtop lui Lupul şetrărel, surorii lui Dochia şi cneaghinei Mărica Mironeasa clucereasa.

169

1603 (7112) Septembrie 23, Hârlău. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea Neamţ ca să-şi apere nişte poieni pe Bistriţa, Răchitna şi Galul şi să ia fânul dela cei care vor fi cosit acolo.

170

1603 (7112) Octombrie 6, Jugani. — Ieremia Movilă voevod întăreşte episcopiei de Roman ocină în Poenari, cumpărată dela Ilea.

171

1603 (7112) Noembrie 1, Rezina. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica jumătate din satul Bârleşti, care se numeşte Tămădueni, pe Siret.

172

1603 (7112) Decembrie 4, Văsiiani. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Iachim şi Onciul pitărei ocina cumpărată în Mihăilaşea.

173

1603 (7112) Decembrie 10, Vascăuţi. — Grama fost sulger, Ilea vătah, Gurban vatah din Bărbeşti şi Dumitru Roşca fost portar adeveresc că popa Anton şi Neacşa au vândut partea lor din satul Săpoteni, lui Tăutul Vrânceanul şi cneaghinei lui, Ana.

174

1603 (7112) Decembrie 15, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Vitolt staroste şi rudelor sale satul Şendreşti şi partea din satul Ţigăneşti, ambele pe Putna, deoarece şi-au pierdut privilegiile când au trecut pe acolo domnul cu Cazacii Zaporojeni şi cu Polonii, contra lui Mihai Viteazul.

175

1603 (7112) Decembrie 22, Dorohoi. — Lazăr namestnic de Dorohoi, Costin şoltuz şi cei 12 pârgari şi alţi orăşeni mărturisesc că târgoveţul Ştefan Hăcimonda a cumpărat ocină în Popeni şi loc de două case dela Dumitru Roşca portar.

176

<1604>. — Călmăpoiu vătaf, Onciul diac, Berindeiu şi alţii mărturisesc că Maria şi-a vândut partea ei de ocină din Micleşti lui Macsin din Zlătăreşti.

177

<1604—1605>. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe Miron, fiul lui Gligorie clucer, să stăpânească o ocină în satul Bodeşti, în urma unei judecăţi cu Pătraşco Başotă.

178

1604 (7112) Ianuarie 5. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Danciul diiac jumătate din locul Greci, pe pârâul Coboltii, cu loc de iazuri şi de mori.

179

1604 (7112) Ianuarie 5, Suceava, — Ieremia Movilă voevod scuteşte « de podvoade şi de jold şi de alte angarale » pe un vier al m-rii Tazlău şi porunceşte pârcălabului,voitului şi pârgarilor din Cotnari să nu-l supere.

180

1604 (7112) Ianuarie 16, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa un loc de prisacă la Lopatna pe Itchil.

181

1604 (7112) Ianuarie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scuteşte de dabile satul Iugani din ţinutul Tutova, al cneaghinei lui Vartic fost vornic.

182

1604 (7112) Ianuarie 26, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Vasilie, fiul lui Toader, părţi de ocină cumpărate în satul Tescani.

183

1604 (7112) Ianuarie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Tăcman, sluga domnească, să fixeze zi de judecată lui Crăsnaş hânsar cu Dragna fiica lui Dan hatman, pentru satul Hulpăşeşti pe Lohan, care se numeşte Budăia.

184

1604 (7112) Februarie 2. — Ureche mare vornic al ţării de jos întăreşte lui Eremia Băseanul uricar părţi de ocină cumpărate în satele Boţeşti şi Vultureşti, pe Bârlad, cu loc de iaz şi de moară.

185

1604 (7112) Februarie 3, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Miron Tâmpa paharnic parte de ocină în Iugani, în urma mai multor judecăţi.

186

1604 (7112) Februarie 19, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Eremia Băseanul uricar părţi din satul Boţeşti cu loc de mori şi de pescuit în apa Stavnicului. Privilegiile răzeşilor le-au fost luate de Leşi.

187

‹1604› Martie 3. — Brudul, nepotul lui Dărăban, vinde partea sa de ocină din satul Leucuşeşti lui Pătraşco ureadnic de Botoşani.

188

1604 (7112) Martie 3, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte Maricăi, cneaghina lui Ganea, părţi de ocină în Mihăieşti, Miteşti, Cihoreni şi Muteşti, în urma unei judecăţi.

189

‹1604—1605› — Martie 4, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ghiorghi staroste de Cernăuţi şi cneaghinei lui, Dumitra, părţi din satul Plopeni pe Jijia, cu loc de iazuri şi mori în Băneasa. Deasemeni le dăruieşte lor şi lui Mănăilă pârcălab de Soroca un loc pustiu în Ocolul voevodului, ca să-şi facă vie.

190

1604 (7112) Martie 8. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Orăş hatman părţi de moşie în satul Fântânelile, din jos de Giamăni, cumpărate de la urmaşii lui Veisa.

191

1604 (7112) Martie 21, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Băiseanul uricar o Ţigancă, cumpărată cu 20 taleri.

192

1604 (7112) Martie 27, Suceava, — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier satele: Frăteşti, ţinutul Neamţ, Săcurinţi şi seliştea Răspopenţi, ţinutul Hotin.

193

1604 (7112) Martie 30, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Necoară armaş şi lui Larion aprod satul Vorniceni, ţinutul Covurlui, în urma unei judecăţi cu răzeşii.

194

1604 (7112) Aprilie 2, Bârlad. — Greaca împreună cu rudele sale vând partea lor de ocină din satul Cupceşti, care se numeşte Ionăşeşti, lui Costea diac.

195

1604 (7112) Aprilie 3. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Bran diac părţi cumpărate din seliştea Hrişcani şi din satul Şolcani, pe Siret, ţinutul Neamţ.

196

1604 (7112) Aprilie 15. — Ieremia Movilă voevod întăreşte mai multor răzeşi satul Nemţeni, pe Răut, cu loc de iazuri şi de moară pe Răut, deoarece şi-au pierdut privilegiile « ce au avut dela Ion voevod » în cetate la Soroca.

197

1604 (7112) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară uricar un sălaş de Ţigani.

198

1604 (7112) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Secul satul Borceşti, ţinutul Neamţ, cu moară şi cu loc de prisacă.

199

1604 (7112) Aprilie 16, Suceava. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Cârstea şetrar din Glodeni să ia dela Toader din Onceşti şi femeia lui 5 boi, pentrucă, vânzând o ocină fiilor Pătrăşcoaei, nu le-au făcut acte şi aceştia au pierdut-o, fiindu-le luată de Băiseanul.

200

1604 (7112) Aprilie 18, Botoşani. — Maxin şoltuzul şi cei 12 pârgari din Botoşani mărturisesc că Pătraşcu ureadnic de Botoşani a cumpărat trei case în satul Leucuşeşti dela fiii lui Isac.

201

1604 (7112) Aprilie 18, Botoşani. — Stroici mare logofăt mărtusiseşte că Pătraşco ureadnic de Botoşani a cumpărat părţi din satul Leucuşeşti.

202

1604 (7112) Aprilie 20, Hotin. — Gheorghe pârcălab de Hotin mărturiseşte că Toma Balasinovschi vornic a cumpărat părţi de ocină din satul Sencăuţii, pe Vilia.

203

1604 (7112) Aprilie 25, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihail Trifan postelnic părţi de ocină cumpărate în Şetrăreni, la Turia, în ţinutul Iaşi.

204

1604 (7112) Aprilie 26, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte Todoscăi, cneaghina lui Andrei fost hatman, jumătate din satul Alexeni, la Fântâna lui Pojog, pe Răut, în ţinutul Iaşi.

205

1604 (7112) Aprilie 28, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader şi fraţilor săi părţi de ocină în satul Boţeşti, pe pârâul Stavnic, cumpărate dela nepoţii lui Nabojatco şi alţii.

206

1604 (7112) Aprilie 30, Suceava. — Toader vinde fratelui său Evolghie partea sa de ocină din Neinerceni.

207

1604 (7112) Mai 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre Ilea fost jitnicer cu Ion Dupniţă şi alţii pentru nişte părţi de ocină din satul Vârtop.

208

1604 (7112) Mai 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară comis părţi de ocină din satul Lăzeşti.

209

1604 (7112) Mai 4, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco ureadnic, lui Toader ureadnic şi Pătraşco satul Ciutureşti, pe Cobâle, pe care ei şi l-au împărţit în trei părţi.

210

1604 (7112) Mai 8. — Ieremia Movilă voevod întăreşte Stancăi Văscăniasa părţi din satul Ungureni şi cu loc de moară pe Jijia, în ţinutul Hârlăului, cumpărate dela Chiril mare vătav şi alţii.

211

1604 (7112) Mai 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte mai multora ocină în satul Dolniceni, cumpărată dela Drăghici Birtălan.

212

1604 (7112) Mai 16, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Cărăiman mare ceaşnic satul domnesc Dobrăcini, ţinutul Dorohoiului, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă.

213

1604 (7112) Mai 16, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic satele Dădeşti, Păcurăreşti, Bălteni, Cobăceni precum şi selişti, iazuri şi mori, cumpărate.

214

1604 (7112) Mai 16, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Xeropotam satul domnesc Borceşti în ţinutul Neamţ, cu loc de moară şi prisacă.

215

1604 (7112) Mai 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Lupul Balşe mare sulger părţi din satul Mereşti, pe Jijia.

216

1604 (7112) Mai 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mogâldea vornic părţi din satul Medieşti, pe Şomuzul Rece, cu loc de moară la Şomuz şi la Moldova, în ţinutul Suceava.

217

1604 (7112) Mai 19, Iaşi. — Mai mulţi boeri mărturisesc că Nicoară logofăt a cumpărat părţi de ocină în satele Mirceşti şi Cozmeşti dela fiii lui Trohan.

218

1604 (7112) Mai 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Apostol ceaşnic şi rudelor sale jumătate din satul Tărcinţei pe Dobruşa, ţinutul Orhei, deoarece şi-au pierdut uricul.

219

1604 (7112) Mai 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre fiii Pătrăşcoaei şi Băiseanul uricar pentru jumătate din satul Bodeşti de Sus; Băiseanul câştigă, deoarece fiii Pătrăşcoaei, la trei soroace, n'au putut să-i întoarcă banii.

220

1604 (7112) Mai 20. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Simion Stroici mare vistier satul Grozinţi, ţinutul Hotin, cu loc de moară, cumpărat dela Ivanco pisarul.

221

1604 (7112) Mai 23, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cozma sulgerel o parte din satul Dolheşti, la obârşia Crasnei.

222

1604 (7112) Mai 23, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Părvan aga ocină în satul Rusăi, pe ezăr, la Tutova.

223

1604 (7112) Mai 26, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor lui Albotă vornic un hlabnic în faţa satului Vlădeni, în urma unei judecăţi cu Necşenii.

224

1604 (7112) Mai 27, Iaşi. — Măriica, fiica lui Andreica fost pârcălab, vinde fraţilor ei Nechita diac şi Doinici partea sa de ocină din satul Vârtop.

225

1604 (7112) Mai 28, <Suceava>. — Lupu, fiul lui Stanciu, vinde lui Lupu, fiul lui Cârstian pivnicer, nişte fâneţe şi poieni, care ţin de satul Bodeşti, ţinutul Neamţ.

226

<1604>. Iunie — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Onciul diac să cercetere pricina dintre Laur din Vârtop şi Răstea din Mogoşeşti pentru nişte cai, vaci, oi şi îmbrăcăminte.

227

1604 (7112) Iunie 5, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Onciul diac, fost hotnog, două curături la Itrineşti, cumpărate.

228

1604 (7112) Iunie 14. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor Măgdălinii părţi din satele Băiceni şi Cărăula cu loc de heleşteu şi de moară.

229

1604 (7112) Iunie 16, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nechita diac şi lui Doinici, fiii lui Andreica, ocină în Vârtop, ţinutul Neamţ.

230

1604 (7112) Iunie 17, Iaşi. — Gavril Bălici fost stegar cu fratele său Lupul vând partea lor de ocină din Bodeşti şi Dănceşti, ţinutul Neamţ, lui Miron, fiul postelnicului.

231

1604 (7112) Iunie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Zaharia vistier să ia doi boi dela Crăciuneasa şi să-i dea în mâinile Ghermănesei, deoarece aceasta din urmă a câştigat pricina pe care au avut-o înaintea domnului.

232

1604 (7112) Iunie 22, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte împărţirea unor ocine din satele Posadnici, Piticeani şi Zlătari între Anghelina cneaghina lui Berheci logofăt şi nepoţii lui Berheci.

233

1604 (7112) Iunie 24, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic satul Procealnici pe Jijia, în ţinutul Iaşi şi două fălci de vie la Cotnari.

234

1604 (7112) Iunie 24, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor lui Iusip şi rudelor lor jumătate din satul Munteni, în urma unei judecăţi.

235

<1604> Iunie 24. — Ilea fost jitnicer vinde partea sa de ocină din Vârtop lui Dupniţa

236

1604 (7112) Iunie 25, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ureche mare vornic al ţării de jos ocina cumpărată în satul Şoimăreşti, ţinutul Suceava, cu loc de moară pe Răcica.

237

1604 (7112) Iunie 26, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Costantin diac părţi din satul Ogrădeşti.

238

1604 (7112) Iunie 26. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Petre Puiu şi jupânesei sale Safta părţi din satul Chirişomul, cumpărată de la Toader Crinteş.

239

1604 (7112) Iunie 27, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe fiii lui Iusip să ţină singuri jumătate din satul Munteni, până când rudele lor vor plăti toată cheltuiala pe care au avut-o ei cu nişte pâri, pentru acel sat.

240

1604 (7112) Iunie 27. — Ieremia Movilă voevod întăreşte strănepoţilor lui Balş cel bătrân satele: Sirăuţi care se numeşte Inăuţi, Moldova, Medveja care se numeşte Uriciani şi două selişti: Buciciova şi Borşova Cropivna, în ţinutul Hotin, ş. a.

241

1604 (7112) Iulie 3, Galata. — Ieremia Movilă voevod întăreşte schimbul făcut între m-rea Galata şi Ureche mare vornic, acesta dând satul Scociuhanii, pe Bârlad, cu 60 bordeie de vecini şi cu mori, pentru seliştea Petricani cu loc de moară pe Topoliţa.

242

1604 (7112) Iulie, 5 Bârlad. — Necola Frăgăul şoltuz şi 12 pârgari din târgul Bârlad mărturisesc că Drăgan, Mihul şi Postolache Pan au cumpărat părţi de ocină în satul Rotompăneşti dela mai mulţi.

243

1604 (7112) Iulie 16, Băiceni. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte m-rea Xeropotam (Secu) să-şi apare pârâul Secul şi apa Neamţului « dela chilia lui Ioan în sus, pe toate izvoarele, până la obârşie ».

244

1604 (7112) Iulie 18, Băiceni. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Orăş hatman parte din satul Behrineşti cu loc de iaz şi de moară.

245

<1604> Iulie 25, Băiceni. — Isac Balica lasă o ocină a lui Miron şi Boţul, pe care le-o oprise pentru oi şi porci pierduţi, lui Băseanul uricar şi scrie lui Ionaşco vătăguţ, lui Toader şi altora să nu se mai amestece la acea ocină.

246

1604 (7112) Iulie 27, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte din nou pe fiii lui Iusip ca să ţină singuri jumătate din satul Munteni, pentru cheltuiala pe care au avut în pricina cu răzeşii lor, până ce rudele lor vor întoarce cheltuiala.

247

1604 (7112) Iulie 29. — Nicanor fost mitropolit, egumen la Agapia, dă carte de împăcăciune cu m-rea Secu, în pricina pe care au avut-o cele două mânăstiri, pentru hotare.

248

1604 (7112) Iulie 30, Băiceni. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Apostolachi fost comis ca să dea zi de judecată la domnie călugărilor dela m-rile Bistriţa şi Hangu, pentru o poiană sub Ceahlău.

249

1604 (7112) Iulie 30, Băiceni. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Miron să ia banii înapoi dela Gavril Bălici, deoarece ocina pe care a cumpărat-o în Bodeşti se cuvine nepoţilor lui Ciolpan bătrânul.

250

1604 (7112) Iulie 30, Băiceni. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe nepoţii lui Ciolpan bătrânul să-şi răscumpere părţile de ocină din Bodeşti, care se vor vinde, fiindcă li se cuvin lor.

251

1604 (7112) August 14, Hărmăneşti. — Ieremia Movilă voevod întăreşte cneaghinei Vărvara Hăcimundioae părţi din satul Popeni, pe Iubăneasa, în ţinutul Dorohoi, cu loc de iaz şi de moară.

252

1604 (7112) August 21, Sihla. — Agafton episcop de Roman, Teodosie episcop de Rădăuţi, Filoftei fost episcop şi Gheorghe pârcălab de Neamţ, stabilesc hotarele m-rilor Agapia şi Secul.

253

<1604 Septembrie 1 — 1605 August 31> 7113, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Tudor bărbier din Iaşi nişte dughene şi vii lăsate lui de soţia sa Agafia, în urma unei judecăţi cu cumnată-sa Tudosca din Suceava.

254

<1604 Septembrie 1 — 1605 August 31> 7113. — Paisie călugărul şi Athanasia călugăriţa dăruiesc m-rii Homor o vie.

255

<1604> Septembrie 13, Cârligi. — Boiştean din Cârligi vinde ocina sa din Cârligi lui Nicoară logofăt.

256

1604 (7113) Septembrie 17, Miteşti pe Moldova. — Ieremia Movilă voevod întăreşte preoţilor Blendea şi Toader părţi cumpărate din satul Vereşeni, pe Moldova.

257

1604 (7113) Octombrie 1. — Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos şi Ion Mogâldea vornic de gloate dăruiesc m-rii Secul satul Giuleşti, pe Râşca, cu două pricuturi, cu loc de moară şi de piuă.

258

1604 (7113) Octombrie 1. — Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, cneaghina sa şi copiii săi dăruiesc m-rii Secu satele Jurjeşti, Terpeşti şi Petricani pe Topoliţa şi locuri de mori, precum şi trei fălci de vie în Dealul Porcului.

259

1604 (7113) Octombrie 9, Buciuleşti. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Secu hotarele stabilite de Agaton episcop de Roman şi Teodosie episcop de Rădăuţi.

260

1604 (7113) Octombrie 16, Buciuleşti. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre m-rea Secu şi Agapia, stabilindu-le hotarele aşa cum le-au ales episcopii Agafton, Teodosie, Filoftei şi pârcălabul de Neamţ.

261

1604 (7113) Octombrie 20, Buciuleşti. — Ieremia Movilă voevod întăreşte babei Păvăloaia din Dăneşti jirebia şi casa sa, având un fiu ce slujeşte la fustaşi.

262

1604 (7113) Octombrie 20, Buciuleşti. — Ieremia Movilă voevod scrie străjerilor dela Oprişani « ca să aibă a ţine straja, precum a fost obiceiul de demult, iar la vânătoare să nu aibă a merge niciodată ».

263

1604 (7113) Octombrie 23. — Stroici logofăt mărturiseşte că Simion Seachil cămăraş i-a plătit rămăşiţa de datorie pe care o avusese la el răposata Mărica Seachiloae.

264

1604 (7113) Octombrie 29, Davideni. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader, ginerele lui Ion armăşel, o parte de ocină din satul Potlogeni.

265

<1604> Noembrie 12, Hlăpeşti. — Ionaşco şi Aniţa, fiii Antemiei şi fiii lui Sava şi ai Agahiei vând ocina lor din Cârligi lui Nicoară logofăt.

266

<1604> Noembrie 12. — Tudora, fiica Grozavei, vinde partea sa de ocină din Cârligi lui Nicoară logofăt.

267

<1604> Noembrie 30, Măstăcani. — Dochia, fiica lui Mărin, vinde partea sa de ocină din satul Cârligi lui Nicoară logofăt.

268

1604 (7113) Decembrie 10, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Vasile mare pitar o parte din satul Roşiori, ţinutul Neamţ.

269

1604 (7113) Decembrie 20, Spineni. — Nicolae vinde partea sa din satul Fântănenii.

270

1604 (7113) Decembrie 28, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco ureadnic de Botoşani părţi din satul Leucuşeşti, pe Şomuzul de mijloc, ţinutul Suceava.

271

1605 (7113) Ianuarie 3, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte mânăstirii Tazlău gloabele şi deşugubinele din satele mânăstirii.

272

1605 (7113) Ianuarie 4, Suceava. — Ieremia Movilă voevod scrie ureadnicilor dela Piatra şi dela Bacău ca să nu scoată la podvoade satele Onţeşti, Dingani, Zăneşti şi Buneşti, care sunt ale m-rii Tazlău, căci le-a lăsat « să fie cu ţinutul ».

273

1605 (7113) Ianuarie 4, Suceava. — Ieremia Movilă voevod porunceşte slugilor domneşti din ocolul Piatra, ţinutul Neamţ, să nu mai intre în satele m-rii Tazlău, căci le-a scutit de toate podvoadele şi obligaţiile satelor din ocol.

274

<1605> Ianuarie 15, Iaşi. — Antemiia şi Ioana, fetele Urâtei, vând lui Nicoară logofăt partea lor de ocină din Cârligi, ţinutul Neamţ.

275

1605 (7113) Ianuarie 29. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Movilă fost pârcălab ocină în satul Albeni, cu vie şi cramă, cumpărătură dela Mateiasa şi fiii săi.

276

1605 (7113) Februarie 9, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata balta Beleul şi gârla Chiciţa.

277

1605 (7113) Februarie <18>, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte Catrinei cneaghina lui Pătraşco Prăjescu diac şi fiilor ei părţi de ocină în Bogdăneşti.

278

1605 (7113) Februarie 24, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Vasilie pârcălab de Neamţ şi cneaghinei lui Anghelina satul Crăeşti, la obârşia apei Neagra, în ţinutul Neamţ, cumpărat dela nepoţii lui şi strănepoţii comisului Şandru.

279

1605 (7113) Februarie 25, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte dania cneaghinei Todosiia făcută nepoţilor ei Onofrei aprod şi Gligorie cămăraş; lui Onofrei îi dăruieşte părţi din satul Herţea cu iaz, moară şi fâneţe, iar lui Gligorie jumătate din satul Lehăceni, pe Prut, cu vad şi cu moară.

280

1605 (7113) Februarie 26, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica părţi din satul Popeni, pe Iubăneasa, ţinutul Dorohoi cu iaz şi cu mori.

281

1605 (7113) Februarie 27. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Miron aprod şi cneaghinei lui, Sofroniia, părţi din satul Sănăuţi, ţinutul Suceava, cu moară, iazuri şi pomet.

282

1605 (7113) Februarie 28, Suceava. — Ieremia Movilă întăreşte lui Gligorie mare stolnic şi cneaghinei lui, Brânda, ocină în Brăeşti cu iaz şi livezi, dania dela socrul său, popa Ion Bantăş cel bătrân, ca să-l întreţină cât timp va trăi.

283

<1605 Martie>. — Mogâldea vornic de gloată şi alţii mărturisesc că Nicoară logofăt a cumpărat mai multe părţi de ocină în satul Cârligi, ţinutul Neamţ.

284

<1605 Martie>. — Sora preoteasa cu fiul său Ionaşco vând partea lor de ocină din Cârligi, ţinutul Neamţ, lui Nicoară logofăt.

285

< 1605 Martie>. — Socoteala banilor daţi de Nicoară logofăt lui Manea pentru cumpărarea unor părţi din satul Cârligi, în ţinutul Neamţ.

286

1605 (7113) Martie 1, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier un loc de casă în satul Potlogeani, ţinutul Neamţ, care fusese pus zălog pentru nişte bani împrumutaţi.

287

1605 (7113) Martie 1, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Gheorghe şi lui Iuraşco, fiii lui Başotă, 12 ogoare în hotarul satului Săcuiani.

288

1605 (7113) Martie 1. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Iacomi clucer o parte din satul Pănceşti, în ocolul Agiudului.

289

1605 (7113) Martie 1, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Săveştii, în urma unei judecăţi pentru hotare cu Ureche mare vornic, Mogâldea vornic şi Cocriş.

290

1605 (7113) Martie 4. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre Ionaşco din Obârşii şi Ureche mare vornic pentru o ocină în satul Dragomireşti, hotărînd s'o stăpânească Ionaşco.

291

1605 (7113) Martie 6, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă Trifan postelnic părţi din satul Şetrăreni, la Turia, ţinutul Iaşi.

292

<1605> Martie 11. — Nădăbaico mare vătah şi Ilea şetrar mărturisesc că Vasilca Vălineasa, neputând plăti o datorie pe care o are la Crăciun şi Suşul, le dă părţile ei de ocină din satul Micleşti.

293

1605 (7113) Martie 15, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Calin mare medelnicer părţi din satul Dobromireşti, ţinutul Tutova, cu loc de iaz şi de moară.

294

<1605> Martie 15. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihail Trifan postelnic şi cneaghinei sale, Măria Cazaca, satele Cămărăşoaia pe Sohovăţ şi Hreţcani pe Jijia, cu locuri de iazuri şi de mori.

295

1605 (7113) Martie 19, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt părţi cumpărate din satul Cârligi, ţinutul Neamţ.

296

1605 (7113) Martie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Leahul comişel o parte din satul Boboleşti, care se numeşte Boldeşti, cumpărată de la Anghelina.

297

1605 (7113) Martie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt părţi în satul Cârligi, cu loc de iazuri şi de mori.

298

1605 (7113) Martie 22, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Eremia postelnic şi nepoatei sale Ileana părţi din satul Bräeşti, ţinutul Hârlău, de la socru-său, Ionaşco pârcălab.

299

1605 (7113) Martie 22, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară Prăjescu logofăt şi cneaghinei lui, Maria, părţi din satele Cozmeşti, Mirceşti şi Cârligi, seliştea Sârbi pe pârâul Bârleşti, precum şi jumătate dintr'un pod plutitor şi locuri de moară.

300

1605 (7113) Martie 22. — Mogâldea vornic de gloată şi alţi boieri mărturisesc că Ureche mare vornic a cumpărat părţi din satul Ileşti, pe Topoliţa, între Târgul Nou şi între Petricani.

301

1605 (7113) Martie 24, Suceava. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Ionaşco şi altor răzeşi să-şi scoată stupii din sat, fiind mai veche prisaca fiilor lui Icnuţ din Selişte.

302

1605 (7113) Martie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ilea Băcioc ceaşnic parte din satul Cupcici, care se cheamă Brăteşeni, pe Ciuhur, ţinutul Iaşi.

303

1605 (7113) Martie 26, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Caraiman mare paharnic a treia parte din satul Roşiori, ţinutul Neamţ.

304

1605 (7113) Martie 28, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Calin mare medelnicer părţi din satele: Furcani, care se numesc Colăceşti, Horcineşti, Horzăneşti, Dragomireşti, Ghindăreşti, Pleşăni, precum şi o vie cu cramă la Nicoreşti.

305

1605 (7113) Martie 28, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ieremia postelnic părţi din satul Brăeşti, cumpărate dela strănepoţii lui Boris Braevici.

306

1605 (7113) Aprilie 2, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cărăiman mare ceaşnic părţi de ocină în satul Bălăceni, cu case şi cu moară, răscumpărate de la Vicol fost pârcălab.

307

1605 (7113) Aprilie 2, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor lui Bârlădeanu fost mare logofăt seliştea Zelena, deoarece şi-au pierdut unele privilegii când tatăl lor a fost ucis de Aron vodă, iar altele când a venit Mihai viteazul asupra Moldovei şi « când au aprins satul aşa de tare, că de atunci a rămas pustiu ».

308

1605 (7113) Aprilie 2, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Miron aprod părţi din satele Bodeşti şi Dănceşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ, cu locuri de moară şi cu fâneţe.

309

1605 (7113) Aprilie 4. — Ieremia Movilă voevod întăreşte jupânesei Ana, văduva lui Golăe fost mare logofăt, satul Costucani şi seliştea Lieştii, precum şi un loc de moară, în ţinutul Vaslui.

310

1605 (7113) Aprilie 4. — Ieremia Movilă voevod întăreşte schimbul de moşii dintre m-rea Homor şi Stroici mare logofăt, acesta dând părţi din satul Băişeşti cu loc de moară pe Moldova şi primind în schimb părţi din satul Dersca şi o moară.

311

1605 (7113) Aprilie 5, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte episcopiei de Roman un loc de prisacă şi un loc de fânaţ în hotarul satului Gădinţi.

312

1605 (7113) Aprilie 10, Suceava. Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ureche mare vornic al ţării de jos satul Petricani, pe Topoliţa şi cu loc de mori, sat primit dela m-rea Galata, în schimbul satului Scociohani, pe Bârlad şi cu mori.

313

1605 (7113) Aprilie 10, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos satul Tărpeşti, cu mori în Topoliţă, cu poiene şi cu un cut, numit Jurjeşti.

314

1605 (7113) Aprilie 12, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos siliştea Păciciani, pe Ialpuh, jumătate din siliştea Fundeni, pe Berheci, cu loc de moară la Berheci şi părţi din siliştea Rumptura.

315

1605 (7113) Aprilie 15, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos: vii la Cotnari, curţi în târgul Iaşi, precum şi părţi din satele: Găureni, pe Prut, Movila şi Severeni, care se numeşte Fundeni, pe Albâia, în ţinutul Roman.

316

1605 (7113) Aprilie 15, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Xeropotam, numită Secu, sate, părţi de sate, mori şi locuri de mori, dăruite de ctitorul ei Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos.

317

1605 (7113) Aprilie 15, Mirceşti. — Condrea şi sora sa Chelsia, cu nepoţii lor vând lui Nicoară logofăt părţi din satele Mirceşti şi Cozmeşti, pentru bani şi pentru oi cu miei.

318

1605 (7113) Aprilie 15, Iaşi. — Ion şi Varvara, fiii lui Vasilie, vând lui Corpaci fost postelnic partea lor de moşie din satul Mohorâţi, ţinutul Tecuci.

319

1605 (7113) Aprilie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte hotarele m-rii Secu dinspre m-rea Agapia, în urma unei judecăţi între cele două mânăstiri.

320

1605 (7113) Aprilie 27, Suceava. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre popa Onciul şi Grigore Talpă stolnic pentru o ocină în satul Măşceni, ţinutul Soroca.

321

1605 (7113) Aprilie 28, Suceava. — Toader Turcea fost căpitan vinde lui Ieremia fost căpitan nişte Ţigani.

322

1605 (7113) Aprilie 30, Suceava. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre Leahul comişel şi fratele său Banul cu Nicoară şi femeia lui, Nastea, pentru părţi din satul Boldeşti. Domnul dă dreptate lui Leahul comişel şi lui Banul.

323

1605 (7113) Mai 12, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco vătav de visternicei părţi din satele Măleşti şi Obârşie, ţinutul Neamţ.

324

1605 (7113) Mai 12. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre mai mulţi răzeşi pentru o parte din satul Dobruleşti.

325

1605 (7113) Mai 17. — Agathon episcop de Roman, Scorteş pârcălab, şoltuzul din Roman şi bătrânii împacă, la faţa locului, pe Cârstea mare vornic cu Româneştii, care s'au pârît pentru un iaz.

326

1605 (7113) Mai 18, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Gligorie mare stolnic nişte robi Ţigani, cumpăraţi dela Neagoe Meiută din Ţara Românească.

327

1605 (7113) Mai 22. — Ureche mare vornic şi alţi dregători mai mici fac un zapis lui Calin medelnicer pentru părţi din satul Dobroslăveşti, pe care le-a cumpărat dela Toma şi dela Irimie.

328

1605 (7113) Mai 23, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii sf. Sava din Iaşi case şi vii, dăruite de Toader, fiul Perioaiei, la moartea lui.

329

1605 (7113) Iunie, Ciorteşti. — Vasilie din Ciorteşti cumpără o ocină în satul Buneşti dela Vasilie din Lieşti.

330

1605 (7113) Iunie 1, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Suceviţa satul Hrinceşti, ţinutul Suceava, lăsat danie de răposatul mitropolit Gheorghe Movilă.

331

1605 (7113) Iunie 15, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ieremia postelnic părţi din satul Brăeşti, ţinutul Hârlău.

332

1605 (7113) Iunie 15, Suceava. — Ieremia Movilă voevod scuteşte pe timp de 3 ani de toate slujbele şi dările pe toţi oamenii care se vor aşeza în seliştea Ciulineşti, ţinutul Iaşi, a m-rii Pobrata

333

1605 (7113) Iunie 15. — Ieremia Movilă voevod porunceşte staroştilor din Cernăuţi, vătafilor de hânsari, globnicilor şi altor slugi domneşti să lase în pace satul Coţmani şi alte sate ale episcopiei de Rădăuţi.

334

1605 (7113) Iunie 26, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Râşca partea din satul Mascurei, ţinutul Tutova, dăruit de Agafia, fiica răposatului Ion logofăt.

335

1605 (7113) Iulie 6, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă şi cneaghinei lui, Solomia, părţi din satele Popeni şi Săpoteni, ambele pe Iubăneasa, ţinutul Dorohoi, cu locuri de iaz şi de moară.

336

1605 (7113) Iulie 11, Suceava. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre m-rea Voroneţ cu Griga mare vătah şi tot satul Tătărăşeni, pentru un iaz şi o moară. Domnul dă dreptate mânăstirii.

337

1605 (7113) Iulie 12. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă Trifan postelnic parte din satul Şătrăreni, de cumpărătură.

338

1605 (7113) Iulie 16, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte unei slugi domneşti părţi din satul Oteşti, cumpărate cu 400 zloţi tătăreşti.

339

1605 (7113) August 10, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt şi cneaghinei lui, Maria, partea din satul Steţcani, cu loc de iaz şi de moară cumpărate de la Ilea jitnicer.

340

1605 (7113) August 16, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ureche mare vornic al ţării de jos o parte din satul Lieşti, ţinutul Neamţ, cu loc de moară pe Topoliţa.

341

1605 (7113) August 22, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Evloghie ocină în Nemerniceni, cumpărată de la fratele său.

342

<1605 Septembrie 1 — 1606 August 31> 7114. — Drăgan Ciolpan dă nepotului său Başotă părţi de ocină în Bodeşti şi Dănceşti, deoarece acesta i-a plătit o datorie la Iane vistier.

343

<1605 Septembrie — 1606 August 31> 7114. — Mai mulţi dregători mici şi târgoveţi din Roman mărturisesc despre partea de moşie zălogită de Condrea Hasnăş la jupan Dumitraşco, pe timpul de un an, pentru nişte bani împrumutaţi.

344

1605 (7114) Septembrie 4. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii nou zidite Dragomirna, sate, părţi de sate, silişti, vii, dăruite de Stroici mare logofăţ.

345

<1605> Octombrie 12, Petreşti. — Avram din Mesehăneşti împarte satul Blăgeşti în patru părţi, cu prăjina, în urma poruncii lui Ieremia Movilă voevod.

346

1605 (7114) Octombrie 18, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Gheorghe pârcălab de Hotin jumătate din satul Păltiniş, ţinutul Dorohoi.

347

1605 (7114) Octombrie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod porunceşte unei slugi domneşti să aleagă partea de ocină a lui Miron, jumătate din satul Lopatinţi, ţinutul Hotin, doarece îl asupresc ceilalţi răzeşi.

348

1605 (7114) Octombrie 21, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier părţi din satul Vereşeni, pe Moldova, ţinutul Suceava.

349

1605 (7114) Noembrie 9, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ieremia postelnic parte din satul Brăeşti, cu loc de iaz şi de moară.

350

1605 (7114) Noembrie 18. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Pătraşco vornic şi lui Grozav Mălai să cerceteze, la faţa locului, pricina dintre m-rea Pobrata şi Ieremia postelnic pentru o moară, dacă se află în hotarul satului Oniceani al m-rii sau în hotarul Slobozieí al postelnicului Ieremia.

351

1605 (7114) Noembrie 23. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata o moară în hotarul satului Oniceani, în urma unei judecăţi cu Ieremia postelnic.

DOCUMENTE INDOELNICE.

1

1601 (7109) August 14, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod dă voie lui Mitrea Volcinţchi să-şi aleagă Ţiganii dintre cei domneşti şi să-i ducă la curtea lui, la Bainţi.

2

1605 (7114) Mai 30, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Hilip vătah ocine în Cudreşti.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1

1601 (7109) г. января 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Берэунцкому монастырю село Богдана, насильно взятое логофэтом Штефаном во время господаря Рэзвана.

2

1601 (7109) г. февраля 23. — Грозав Пиструю свидетельствует, что он должен своей тетке Ане 35 талеров за лошадь. Если долг будет выплачен в срок, он вернет свою часть вотчины в Брэешть.

3

1601 (7109) г. марта 4, Яссы. — Постельник Михаил Трифан, клучер Костя Бэчок и другие бояре свидетельствуют, что логофэт Никоарэ купил от племянников Ранго вотчину в Болдешть, Сучавской области, с прудами и мельницами.

4

1601 (7109) г. марта 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Чехану Ионашко семейство цыган, которое он получил от бывшего стольника Ионашко взамен лошади.

5

1601 (7109) г. марта 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоарэ третью часть села Болдешть, среднюю часть в Сучавской области, с прудом и мельницами, купленную у племянников Ранго.

6

1601 (7109) г. марта 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоаре другую третью часть села Болдешть, нижнюю часть в Сучавской области, купленную от старшего Мармуре.

7

1601 (7109) г. марта 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает племянникам Дрэгича Ромэшчела несколько сел в Ясской, Сорокской, Сучавской и Хотинской областях.

8

1601 (7109) г. марта 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Вэскану Добринки третью часть села Бэлэчень, с местом для пруда и мельницы, вместо его части в селе Волчинец.

9

1601 (7109) г. марта 24, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Выскану Добринки часть села Бэлэчень, с местом для пруда и мельницы.

10

1601 (7109) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает монахам Бистрицкого монастыря место по ту сторону Сирета, вблизи Илишешть.

11

1601 (7109) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю св. Савы места для домов в Яссах, после суда с портным Дэнилэ.

12

1601 (7109) г. мая 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Грозаву и его родственникам село Томешть в Малурь, с мельницей и лугом Спрэя у верховья Зелетина, так как его грамоты привилегий были сожжены.

13

1601 (7109) г. мая 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему ворнику Дрэгушу часть села Миклешть, утерявшему свои документы «когда тяжелое бремя лежало на нашей Молдавской Земле, когда сам <господарь> Михаил пошел со своими великими дружинами на нас и на страну, которой я правил».

14

1601 (7109) г. мая 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему великому ворнику Дрэгушу часть села Миклешть.

15

1601 (7109) г. мая 29, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине бывшего великого ворника Вартика Настасии село Юганис на Пересқиу, Тутовской области, так как «они утеряли свои привелегии, когда находились на Немецкой Земле в Мункачь.»

16

1601 (7109) г. июня 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила приказывает вистерничелу Исаку из Хлэпешть запретить Иле и его родственникам вмешиваться в дела села Мэлешть.

17

1601 (7109) г. июня 5, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Вэскану Добринки село Кэмэнешть и часть села Бэлэчень, с местами для прудов и мельниц.

18

1601 (7109) г. июня 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему великому ворнику Дрэгушу вотчину в Миклешть, которую он получает за долг.

19

1601 (7109) г. июня 13, Яссы. — Господарь Еремия Могила пишет бывшему ворнику Чолпану убрать загон Бистрицкого монастыря, сделанный им на границе Бисериканского монастыря.

20

1601 (7109) г. июня 18. — Господарь Еремия Могила подтверждает Захарии, Тоадеру и их сестре Мэрике село Бэлилешть на Сирете, после суда с Негоештами.

21

1601 (7109) г. июня 30. — Бэлан, Настасия и Тудора продают апроду Тоадеру из Мэрмурень свою вотчину в Бэчешть.

22

1601 (7109) г. июля 5. — Княгиня бывшего великого ворника Прокопа Кэрэймана Настасия свидетельствует о купле вотчины ее мужа в Хэнешть.

23

1601 (7109) г. июля 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Богзе мельничный брод в Душешть, на берегу Васлуя.

24

1601 (7109) г. июля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила уполномачивает монахов монастыря св. Николая собрать всех крепостных, бежавших из сел Джурова и Икорешть, где бы они не находились.

25

1601 (7109) г. июля 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Нямецкому монастырю пасеку на Бохотине, дарованную Ангелиной и ее сыновьями.

26

1601—1605 гг. июля 19, Сучаа. — Господарь Еремия Могила подтверждает Саве Гермэнеску, Тодике, Ончу и Симиону часть села Гермэнешть «вблизи Доманки», по суду.

27

1601 (7109) г. июля 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Дрэгану с его братьями части села Дочинць, называемого Скобинцень, выкупленные у стольника Алекса, который «не является ни их рэзешом, ни родственником, а чужим человеком».

28

1601 (7109) г. июля 22, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает комису Штефану части, купленные в селе Якобешть, с местом для мельницы.

29

1601 (7109) г. июля 27, Яссы. — Господарь Еремия пишет урядiнику, шолтузу и пыргарям местечка Пятра запретить вход всем в заповедный лес Бистрицкого монастыря, так как «за это будут строго наказаны господарем».

30

1601 (7109) г. август 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила дарует ворнику Могылдя место для домов в Тыргул Фрумос с пасекой, прудом и мельницами за верную службу господарю и стране.

31

<1601 г. сентября 1—1602 г. августа 31> 7110. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому логофэту Строичу и кэмэрашу Василие Строичу части вотчины в Унгень, на Молдове, Нямецкой области.

32

1601 (7110) г. сентября 5. — Попадья Фэртата Анна вместе с детьми продают часть своей вотчины в селе Штефэнешть шертэрелу Тоадеру.

33

1601 (7110) г. сентября 15. — Великий вэтаф Бырладской области Глигорие свидетельствует, что Саломие Былкое продала апроду Василие из Витезешть вотчину в Чернэтешть.

34

1601 (711) г. сентября 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому логофэту Строичу кунчую на вотчины в Тернауке, Черновицкой области и мельницу.

35

<1601 г. октябрь—декабрь>. — Кондре Сэрбэшку из Гэпешть о раскопках сделанных с беглецами из Мунтении.

36

1601 (7110) г. ноября 24, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает комишелу Андреяшу, вотчину купленную в селе Сэтрерень, Ясской области.

37

1601 (7110) г. ноября 26, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистиеру из Хоисешть Григорие половину места для пасеки и поляну в Фынтына Рече, купленные у вэтафа Береску.

38

1601 (7110) г. декабря 6, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает питэрелу Пэнтелею часть купленную в селе Сертэрень.

39

1601 (7110) г. декабря 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает аге Могылде несколько мельниц в Тыргул Фрумос, которые принадлежали Гудже.

40

1601 (7110) г. декабря 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистерничелу Юсипу и его родственникам половину села Мунтень с местом для мельницы на Милетине, так как они утеряли свои грамоты привилегий «во времена господаря Михаила, когда вся наша страна была охвачена войной».

41

1601 (7110) г. декабря 22, Яссы. — Господарь Еремия Могила уполномачивает Георге из Ботешть владеть вотчиной Косте, так как тот потерял его двух лошадей.

42

<1602—1604 гг.>. — Господарь Еремия Могила жалует Хушскому епископству села: Плопень, Кэзэечь, Рэсешть, Кэкэень и селища Кретэшть и Спэриець.

43

<1602—1603 гг.>. — Еремия Могила подтверждает логофэту Фокше Петричайко цыган, купленных у бана Винтилэ из «Мунтенской» Земли.

44

<1602 г. январь—1603 г. февраль>. — Бывший логофэт Башотэ, Георге Боу, Думитру Хотног и Василе Бран, по приказу господаря, судят распрю из-за мельничного брода и нескольких деревьев между Ионашко Рэспопа и Гергицэ и примиряют их.

45

<1602 г. январь—1603 г. апрель>. — Сын Козьме Георге продает логофэту Петричейко цыган за 100 серебряных талеров.

46

1602 (7110) г. января 13, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает на три года село Городиште Нямецкого монастыря от всех податей и повинностей, кроме господарского налога.

47

1602 (7110) г. февраля 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине бывшего великого ворника Вартика село Югэней, Тутовской области.

48

1602 (7110) г. марта 6, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Павэлу Тэбану часть села Уричень, после суда с спэтаром Босиоком.

49

1602 (7110) г. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистиеру Тоадеру Боу село Фрэтешть Нямецкой области, данное в залог бывшему пыркэлабу Юрашко.

50

1602 (7110) г. марта 7. — Господарь Еремия Могила жалует аге Могылде мельницу в Тыргул Фрумос, принадлежавшую «ушериу Гуджи».

51

1602 (7110) г. марта 15, Шербешть. — Никита из Кырлиджи продает логофэту Никоаре свою часть вотчины в селе Кырлиджи.

52

1602 (7110) г. марта 16, Текучь. — Великий питар Урсу и ворник Гянгя свидетельствуют, что сын Гуру Андрей и сын Пэтрашко Константин, продали великому ворнику Кырстя вотчину в Скындурень и Хэрэешть.

53

1602 (7110) г. марта 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Константину Чимбаловичу вотчину в Купчешть.

54

1602 г. марта 18. — Шкиою со своей женой Марией и с братом Даном, из Венгерской Земли, покупают вотчину в селе Пояна, вблизи реки Сирета.

55

1602 (7110) г. марта 20. — Вэтаф Урсу и другие из Дэрмэнешть свидетельствуют, что Саву, Иродия и Дрэгэилэ продали Маврики Греку и его жене Текле вотчину в Дэрмэнешть, Тротушской области, с мельничным бродом.

56

1602 (7110) г. марта 23, Томешть. — Армэшел из Килянь Марко Кодалбу, Тутовской области, продает великому ворнику Кырсте семейство цыган, выкупленное им у татар.

57

1602 (7110) г. апреля 1. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому логофэту Строичу части вотчины в Глодень, Романской области, купленные Никоарой, Василе и другими.

58

1602 (7110) г. апреля 7, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Бистрицкому монастырю малую пошлину в Бакэу, с лугами и полянами, находящимися в его владении.

59

1602 (7110) г. апреля 17, Яссы. — Господарь Еремия Могила делает село Вертипорох слободой великого стольника Глигорие и освобождает всех, которые обоснуются там, от всех податей и повинностей сроком на три года.

60

1602 (7110) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему скутару Стате половину пасеки в Фынтына Рече с полянами.

61

1602 (7110) г. апреля 30. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Кырсте вотчину в Томешть, Тутовской области.

62

1602 (7110) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает многим вотчину в Бодешть, Нямецкой области.

63

1602 (7110) г. мая 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине Ангелине и ее мужу чашнику Василие части села Крэешть, Нямецкой области.

64

1602 (7110) г. мая 6. — Бергя из Гэрчинь продает Пэтрэшкоае из Ботешть свою часть в селе Ботешть.

65

1602 (7110) г. мая 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает монаху Чолпану вотчину в селе Орбис на Бистрице, после суда с Берзунцким монастырем.

66

1602 (7110) г. мая 8. — Сыновья Анесией Симион и Муша продают своему двоюродному брату Иле вотчину в Борэшть, с полянами, лугами и мельничным бродом.

67

1602 (7110) г. мая 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему ворнику Дрэгу вотчины, купленные в Миклешть.

68

1602 (7110) г. мая 17, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает урикару Бэисяну вотчину в селе Миклэушень, называемую Граурь.

69

1602 (7110) г. мая 20. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям Вейсы поместье Мырзэшть, называемое Фынтынеле, по суду.

70

1602 (7110) г. мая 24. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям ворника Кырстя Балша села: Албешть, Михэилешть и Ионэшень и части сел Федешть, Чупешть и Кэпэтень, так как они утеряли грамоты «когда господарь Михай вошел хитростью» в Молдову.

71

1602 (7110) г. мая 29. — Господарь Еремия Могила подтверждает Бистрицкому монастырю заповедный лес, две поляны под Чахлэу и место для овчарни Пыргэраць.

72

1602 (7110) г. июня 9. — Господарь Еремия Могила подтверждает таможенному чиновнику Кириаку селище Зорилен, с местом для мельницы на Бырладе, пожалованное господарем Ароном.

73

1602 (7110) г. июня 11, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Влайко и его родственникам части сел Туретка, Станкэуць и Нахорень.

74

1602 (7110) г. июня 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает попу Дрэгичу четыре пашни в Тескань, купленные за 120 злотых.

75

1602 (7110) г. июня 13. — Господарь Еремия Могила жалует великому чашнику Кэрэйману села Вулпэшешть, Муловата и Тэпень на Ялпухе за правую и верную службу господарю. Кэрэйман служил ему в Порте и привез от султана 40 000 золотых в Польшу «чтобы оказать ему помощь, когда выступил <разбойник> господарь Михай с венграми и многочисленными народами».

76

1602 (7110) г. июня 16, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает апроду Тоадеру Марамуря вотчину в Боджешть,Васлуйской области, с местом для мельницы и для пчельника.

77

1602 (7110) г. июня 20. — Тоадер Думитру Билею со своей сестрой Тудосией продают великому пахарнику Иоану Могэлде свою часть вотчины в Мидиешть.

78

1602 (7110) г. июня 30, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает писцу Еремии Бэисану часть села Туловас, называемого теперь Глодень, а также место для пруда и селище Хилимонешть.

79

1602 (7110) г. июля 1, Яссы. — Господарь Еремия Могила приказывает спэтару Жилэ учинить суд из-за вотчины в селе Виворэнь.

80

1602 (7110) г. июля 7. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыркэлабу Четатя-Ноуэ Думитрашко вотчину.

81

1602 (7110) г. июля 7, Бакэу. — Шолтуз и пыргари из местечка Бакэу удостоверяют, что бывший пыркэлаб Мовилэ и княгиня Саломия купили вотчину и виноградник с амбаром в Албень.

82

1602 (7110) г. июля 9, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Кырсте вотчины, купленные в Скындурень и Хрэнэешть.

83

1602 (7110) г. июля 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыркэлабу Ионашко, сыновьям ворника Нэбэдайко Дрэгича, уряднику Пэтрашко и Василие, так как они утеряли документы под Хотинской крепостью «когда туда пришел господарь Михай с венграми и многочисленными народами.»

84

1602 (7110) г. июля 25, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Кырсте вотчины, купленные в Скындурень и Хурэешть, Ковурлуйской области.

85

1602 (7110) г. июля 28, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Бистрицкому монастырю двух цыган, обосновавшихся среди господарских цыган.

86

1602 (7110) г. августа 14. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистерничелу Григорию Быче части села Бэлошешть, полученные от вистиера Дэмиана взамен некоторых частей села Бэчешть.

87

<1602 г. сентября 1—1603 г. августа 31> 7111, Кырлиджь. — Кырстина со своими сыновьями продает логофэту Никоаре свою часть села в Кырлиджь, Нямецкой области.

88

<1602 г. сентября 1—1603 г. августа 31> 7111, Кырлиджь. — Марийка из Сырбешть с сыновьями продает логофэту Никоаре вотчину в Кырлиджь.

89

<1602 г. сентября 1—1603 г. августа 31> 7111. — Еремия, сын Лазэра Урдобаша, продает дьяку Бузики вотчину в Лэтчешть.

90

<1602 г. сентябрь—1603 г. августа 12> 7111. — Великий ворник Кырстя и другие бояре удостоверяют, что Тоадер Турча со своей княгиней Настасией продали великому спэтару Босиноку вотчину в Сырбь, на Башэу.

91

1602 (7111) г. октября 12. — Господарь Еремия Могила жалует великому пахарнику Кэрэйману селище Симионешть на Молдове, Романской области, с мельничным бродом, за верную службу и взамен хорошей турецкой лошади.

92

1602 (7111) г. октября 15. — Пыркэлаб Котнарь Павел и другие бояре свидетельствуют, что Тонца и ее брат Георге из Рэдень продали великому пахарнику Кэрэйману вотчину в Рэдень на Турии, Ясской области.

93

1602 (7111) г. октября 20, Яссы. — Шолтуз и пыргари из местечка Яссы подтверждают Секуйскому монастырю место для лавки возле дома кузнеца Урсу, дарованное женой сокольника Григорие Леля Сорой.

94

1602 (7111) г. ноября 15. — Несколько человек из села Вертипорох, на Чухуре, продают свою вотчину в селе великого стольника Глегорие Млиновски за деньги, скот, пшеницу, просо и рожь.

95

1602 (7111) г. ноября 28, Бэласинешть. — Хотинский пэркэлаб Георгие дает великому стольнику Глигорие Млиновски свидетельскую грамоту на части, купленные им в селе Вертипорох, на Чухуре.

96

1602 (7111) г. декабря 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает писцу Бэсяну и его княгине Варваре части села Ботешть, которые он получил от княгини Дрэгэлина в обмен на 100 золотых и на свою вотчину, купленнную в Бэчешть.

97

1602 (7111) г. декабря 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает племянникам Петру Кодэу вотчину на Безине с прудами и мельницами на Безине, а также луг, так как его грамота привилегий сгнила в земле во времена господаря Рэзвана.

98

1602 (7111) г. декабря 23, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Михэила Трифану купчую на вотчину в Шетрэрень на Турии и пруд на Турии.

99

1603 г. . . . — Дочь Рускэ Агафия продает Пэтрашку Удря свою часть в Джуркэшань и Пояна луй Гынскэ, области Хырлэу.

100

<1603 г.> . . . — Дочь Рускэ из Бузэу Аница продает Пэтрашко Удря свою часть в Джуркэшень, области Хырлэу.

101

<1603 г. январь>. — Докия Патрэоя с дочерьми продает логофэту Никоарэ место для дома в Кырлиджь, Нямецкой области.

102

<1603 г. январь>. — Дочь Пэтрэу Настасия продает логофэту Никоарэ 12 участков земли в Кырлиджь.

103

1603 (7111) г. января 11, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Побратскому монастырю село Потропопень на Сирете, области Сучава, так как у монастыря была украдена грамота.

104

1603 (7111) г. января 11, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю Рышка село Мэсурь, области Тутова, дарованное дочерью логофэта Иона Агахией.

105

1603 (7111) г. января 11. — Племянники Владу продают великому стольнику Глигорие Млиновски свою часть вотчины в Вертипорохе на Чухуре.

106

1603 (7111) г. января 15, Хелештеень. — Гафтона с дочерью Тонца продают свою вотчину в Кырлиджь логофэту Никоарэ.

107

1603 (7111) г. января 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает братьям Удрешть село Якушень, области Сучава, после суда с Слатинским монастырем.

108

1603 (7111) г. февраля 5, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает от всех податей и оброков дом монастыря св. Савы в местечке Яссы, находящийся «вблизи складочного места».

109

1603 (7111) г. февраля 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила дарует монастырю Михаила и Гавриила, покойного гетмана Балика, половину села Жукаш Нямецкой области, с прудом и мельницей.

110

1603 (7111) г. марта 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему кэмэрашу Зане вотчины в Прочешть, Негоешть на Турлу и мельничный брод.

111

1603 (7111) г. марта 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям Тоадера Башотэ Мирону, Георге и Юрашко вотчину в Дэнчешть и Бодешть на Кракэу, Нямецкой области, после суда с боярами Чолпань.

112

1603 г. марта 18. — Вэтаф Дрэгич Ускату свидетельствует, что дочь Лазэря Иляна продала свою часть поместья в Драгомирешть жене Дрэгича Мэлинеску Урыте.

113

<1603 г.> марта 20. — Господарь Еремия Могила подтверждает старосте Иоанну Витолиту и его брату Юрашко село Блэнешть с мельничным бродом на Бырладе и полянами в пойме Сирета.

114

1603 (7111) г. марта 21, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает диаку Константину Чембаровичу часть села Купчешть, называемого Ионошешть.

115

<1603> (7111) г. марта 21, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает апроду Еремия владение вотчиной, купленной у хотнога Радослава.

116

1603 (7111) г. марта 27, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает на три года от всех податей и повинностей чужеземцев, которые обоснуются в селе Вэлень, области Кигечь, принадлежащем Побратскому монастырю.

117

1603 (7111) г. апреля 1, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает наследникам Паула и Петрикэ село Пэулень на Турии, Ясской области, с прудами, так как они утеряли грамоты привилегий «по причине рати и ляхов, вступивших в Мунтенскую Землю».

118

1603 (7111) г. апреля 1, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому логофэту Строичу части села Глодень, кроме части Михэила, у которого «имеется грамота села».

119

1603 (7111) г. апреля 3, Яссы. — Господарь Еремия Могила уполномачивает вистиера Сансона рассудить распрю из-за продажи мельницы между Хырей из Выртопа и Некифором из Дулчешть.

120

1603 (7111) г. апреля 5. — Господарь Еремия Могила подтверждает Агапиевскому монастырю несколько сел, пчельники и мельницы в областях Фэлчиу, Яссы, Роман и Нямц.

121

1603 (7111) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает уряднику из Ботошань Пэтрашку купчую на вотчины в селе Шолдэнешть, где находились Тамэрташэуци.

122

1603 (7111) г. апреля 6, Млинэуць. — Ромашко с родственниками продают свои части села Вертипорох, на Чухуре, великому стольнику Глигорие.

123

1603 (7111) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому чашнику Кэрэйману село Пэулень, на Турии, с прудами и местами для мельниц, купленное у правнука Паула и Петрикэ.

124

1603 (7111) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Кырсте села Скындурень и Котешть, Ковурлуйской области.

125

1603 (7111) г. апреля 12, — Господарь Еремия Могила разбирает распрю из-за села Погребень, Оргеевского уезда.

126

1603 (7111) г. апреля 13, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает стольнику Тоадеру половину села Боцешть, Васлуйской области, причем крепостные освобождаются от уплаты оброков и будут платить только «подати».

127

1603 (7111) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает наследникам Фэдора Рэспопа село Рэспопень, на Добруше, с прудами и мельницами, так как они утеряли заслуженные привилегии «когда господарь Арон с казаками был в Тугиня».

128

1603 (7111) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает писцу Еремие Бэсяну части села Боцешть с местами для мельниц и рыбные пруды, купленные у рэзешей.

129

1603 (7111) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому чашнику Кэрэйману мельничный брод с двумя мельницами на Башэу, «ниже местечка Штефэнештов» в селище Бадеуцов.

130

1603 (7111) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает обмен частей сел Котюжань и Огырчень, Хотинской области, на селище и место для мельницы, между логофэтом Петричейко и его двоюродными братьями.

131

1603 (7111) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает питару Думитру вотчину, купленную в Джемень, области Кырлигэтури, с местом для мельницы и пруд.

132

1603 (7111) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила жалует великому чашнику Кэрэйману села Вулпэшешть, Романской области, Моловата и Типень, за верную службу в Порте, откуда он привез ему в Ляшскую Землю помощь от султана в 40 000 золотых, для использования их против Михаила Храброго.

133

1603 (7111) г. апреля 22, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает многим пустырь, называемый Гэнштень, на Рэкэчунь, Аджудской области, так как они утеряли привилегии «из-за ляхов, когда проходил там канцлер с ляхами в Мунтенскую Землю».

134

1603 (7111) г. апреля 22, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает клучеру Косте Бэчоку части селища и село Плоскирень, на Чухуре, с местом для прудов и мельницу, а также и купчую на три «фэлчь» виноградника.

135

1603 (7111) г. апреля 25. — Племянники Юсипа Корлэтеску продают свои вотчины в Корлэтешть и в Стэжерень, Сучавской области, вистиеру Дамиану и его княгине Настасии.

136

1603 (7111) г. апреля 28, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает апроду Мытею часть села Рэстиань, Ясской области.

137

1603 (7111) г. апреля 30, Роман. — Пыркэлабы Романа, шолтуз, пыргари, священники и другие люди местечка свидетельствуют, что сын Нистора Иля продал свою часть вотчины в Поенарь Романскому епископству.

138

1603 (7111) г. апреля 31, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает аге Пырвану купчую на поместья в селе Рэс на Езере.

139

1603 (7111) г. мая 5. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине Варваре Хэчумундиоая части вотчины в селе Попень, на Юбэнясе, области Дорохой, с местом для пруда и мельницы.

140

1603 (7111) г. мая 6. — Бергя из Гэрчинь продает свою часть в Боцешть апроду Тоадеру и Георге.

141

1603 (7111) г. мая 12. — Господарь Еремия Могила подтверждает Косте и его брату Василие половину села Драговань, называемого Меделень, и половину поляны.

142

1603 (7111) г. мая 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Грозаву, Дингану и Ионашку части села Отешть.

143

1603 (7111) г. мая 21, Сучава. — Шолтуз Думитру и пыргари Хотина свидетельствуют, что Махидон из Фэзкэуць, со своим братом и сестрой, продал Григоре Доновичу часть селища Думень, на Езере, с местом для мельницы.

144

1603 (7111) г. июня 1. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему старосте Ионашко Витолиту Мэрэцану части села Меделень.

145

1603 (7111) г. июня 1, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Неките часть поляны Мунчел, купленную у его двоюродного брата пэхэрничела Георгицэ.

146

1603 (7111) г. июня 2, Сучава. — Дочь Ангелины Теодосия, правнучка Козмы Дрептате, продает логофэту Никоаре свою часть сел Мирчешть и Козмешть, на Сирете, с местом для мельницы и с пловучим мостом.

147

1603 (7111) г. июня 3, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоаре части поместья в селах Мирчешть и Козмешть, на Сирете, пловучий мост и пруды с рыбой.

148

1603 (7111) г. июня 4, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Дрэгичу и его жене Урыте части села Драгомирешть, на Белом ручье, с местом для мельницы.

149

1603 (7111) г. июня 4, Сучава. — Поп Дрэган из местечка Сучава и несколько бояр свидетельствуют, что сын Иоахима дьякон Штефан продал свою вотчину в Кырлиджь, Нямецкой области, логофэту Никоаре.

150

1603 (7111) г. июня 12, Кудрешть. — Ларион Пуречe продает свою вотчину в Кудрешть вэтафу Филипу.

151

1603 (7111) г. июня 17, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Михаилу части села Сэпотень, на Юбэнясе, Дорохойской области.

152

1603 (7111) г. июня 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Грозаву Мэлаи несколько мест для дома в Ончешть и Храцке.

153

1603 (7111) г. июля 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает житничеру Нэврэпэску части, купленные в селе Воронтэрешть.

154

1603 (7111) г. июля 10. — Дочь Кондря Трэпэдуша Кристина продает свою часть селища Дрисливе своему брату питару Игнату Рентя из Борыле.

155

1603 (7111) г. июля 11, Сучава. — Поп Штефан из Бэргэоань продает логофэту Никоаре свою часть села Кырлиджь, с местом для дома и прудом.

156

1603 (7111) г. июля 16. — Господарь Еремия Могила пишет урядпику, шолтузам и пыргарям из Штефэнешть, что пахарник Мирон Тымпа судился несколько раз с Параской и ее родственниками за куплю в Югань. Он постановляет назначить день покупателям для уплаты денег, а в случае неуплаты, поместье остается за Тымпой.

157

1603 (7111) г. после июля 16, Штефэнешть. — Шолтуз и пыргари из Штефэнешть свидетельствуют, что Тымпа купил поместье в Жугань и в Дэнешть.

158

1603 (7111) г. июля 18. — Сын Агафии Думитру продает свою часть в селе Воронтэрешть бывшему питару Нэврэпэску.

159

1603 (7111) г. июля 20, Ботошань. — Гаврил со своей женой Анисией закладывают за 8 талеров свой дом в селе Петиа уряднику Пэтрашко из Ботошань.

160

1603 (7111) г. июля 21. — Вистиер Боу удостоверяет, что получил в виде добавки на подати 632 золотых с двумя медяками от Мирона из Хырлэуской области.

161

1603 (7111) г. августа 9, Сучава. — Господарь Еремия Могила уполномачивает монахов из Секула запретить кому бы то ни было косить сено в Пояне Кириака и в Пояне Уреке.

162

1603 (7111) г. августа 16. — Дочери Думитру Мэриика с сестрой Александрой продают свою вотчину в Томешть сыну Маринкэ Никифору.

163

1603 (7111) г. августа 28, Аверешть. — Господарь Еремия Могила подтверждает стольнику Глигорие вотчину, купленную в Вертипорохе, на Чухуре, с местами для мельницы.

164

•1603 (7111) г. августа 30. — Господарь Еремия Могила поручает ключеру Костя отмежевать части вотчины великого стольника Глигорие из села Вертипорох от вотчин других жителей села.

165

1603 (7112) г. сентября 3, Верчикань. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине Горче Удря Тодосии купчую на третью часть села Сырбь с мельницей.

166

1603 (7112) г. сентября 10, Быртень. — Господарь Еремия Могила пишет уряднику местечка Яссы Раду дать вистиеру Боу село Лэцкань, дарованное господарем.

167

1603 (7112) г. сентября 17. — Господарь Еремия Могила подтверждает обмен селами между Настасией и ее сестрой Ефтимией, причем первая дает село Хырлэуской области Цибирика за часть Ефтимии в Пурчелешть, Сучавской области.

168

1603 (7112) г. сентября 18. — Симион Бештя с сыновьями Павлом и Филипом продают свою часть вотчины в Выртопе шертарелу Лупу, его сестре Докии и жене ключера княгине Марике Мироняса.

169

1603 (7112) г. сентября 23, Хырлэу. — Господарь Еремия Могила уполномачивает монахов Нямецкого монастыря защищать поляны на Бистрице, Рэкитнэ и Галу и отбирать сено у тех, кто будет там косить.

170

1603 (7112) г. октября 6, Жугань. — Господарь Еремия Могила подтверждает Романскому епископству вотчину в Поенарь, купленную у Иля.

171

1603 (7112) г. ноября 1, Рэзень. — Господарь Еремия Могила подтверждает Исааку Балика половину села Бэрлешть, называемого Тэмэдуень, на Сирете.

172

1603 (7112) г. декабря 4, Васиень. — Господарь Еремия Могила подтверждает питарам Иоахиму и Ончиу вотчину, купленную в Михэилаше.

173

1603 (7112) г. декабря 10, Васкэуць. — Бывший слуджер Грама, вэтаф Иля, вэтаф Гурбан из Бэрбешть и бывший портар Думитру Рошка удостоверяют, что поп Антон и Някша продали свою часть села Сэпотень Тэуту Брынчану и его княгине Анне.

174

1603 (7112) г. декабря 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает старосте Витольту с родственниками село Сендрешть и часть села Цигэнешть, оба на Путне, так как они утеряли привилегии, когда господарь с запорожскими казаками и с поляками проходил по тем местам, воюя с Михаилом Храбрым.

175

1603 (7112) г. декабря 22, Дорохой. — Наместник в Дорохое Лазэр, шолтуз Костин, 12 пыргарей и другие горожане свидетельствуют, что торговец Штефан Хэчимонда купил вотчину в Попень и место для двух домов у портара Думитру Рошка.

176

<1604 г.> — Вэтаф Кэлмэпою, дьяк Ончу, Бериндей и другие свидетельствуют, что Мария продала свою часть вотчины в Миклешть Максину из Злэтэрешть.

177

<1604—1605 гг.>. — Господарь Еремия Могила уполномачивает сына ключера Глигорие Мирона владеть вотчиной в селе Бодешть, после суда с Пэтрашко Башотэ.

178

1604 (7112) г. января 5. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Данчиу половину места Гречь на ручье Коболти, с местом для прудов и мельниц.

179

1604 (7112) г. января 5, Сучáва. — Господарь Еремия Могила освобождает «от барщины (подводой) и от других оброков» виноградаря Тазлэуского монастыря и приказывает пыркэлабу, и пыргарям из Котнарь не беспокоить его.

180

1604 (7112) г. января 16, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Бистрицкому монастырю место для пчельника в Лопатне на Иткиле.

181

1604 (7112) г. января 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает от податей село Югань Тутовской области, принадлежащее княгине бывшего ворника Вартика.

182

1604 (7112) г. января 26, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыну Тоадера Вавилие части вотчины, купленные в селе Тескань.

183

1604 (7112) г. января 30, Сучава. — Господарь Еремия Могила пишет господарскому слуге Тэкману назначить день суда хынзару Крэснашу и дочери гетмана Дана Драгне из-за села Хулпэнешть на Лохане, называемого Будэя.

184

1604 (7112) г. февраля 2. — Великий ворник Нижней Земли Уреке подтверждает урикару Еремие Бэсяну части вотчины, купленной в селах Боцешть и Вултурешть на Бырладе, с местом для пруда и мельницы.

185

1604 (7112) г. февраля 3, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает пахарнику Мирону Тымпа часть вотчины в Югань, после нескольких судов.

186

1604 (7112) г. февраля 19, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает урикару Еремие Бэсяну части села Боцешть с местом для мельницы и для рыбной ловли на реке Ставнику. Рэзешские привилегии были отобраны у них ляхами.

187

<1604 г.> марта 3. — Племянник Дэрэбана Бруду продает свою часть вотчины в селе Лекушешть уряднику Ботошань Пэтрашко.

188

1604 (7112) г. марта 3, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине Гане Марикэ части вотчины в Михэешть, Митешть, Чихорень и Мутешть, по суду.

189

<1604—1605 гг.> марта 4, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает старосте Черновиц Георги и его княгине Думитре части села Плопень на Жижии с местом для прудов и мельниц в Бэнясе. Он также дарует им и пыркэлабу Сорок Мэнэилэ пустырь для виноградника в господарских владениях.

190

1604 (7112) г. марта 8. — Господарь Еремия Могила подтверждает гетману Орэшу части поместья в селе Фынтынеле, ниже Джамэнь, купленные у наследников Вейсы.

191

1604 (7112) г. марта 21, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает урикарю Бэисяну цыганку, купленную за 20 талеров.

192

1604 (7112) г. марта 27, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистиеру Тоадеру Боу села: Фрэтешть, Нямецкой области, Сэкуринць и селище Рэспопенць, Хотинской области.

193

1604 (7112) г. марта 30, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает армашу Некоаре и апроду Ларнону село Ворничень, Ковурлуйской области, после суда с рэзешами.

194

1604 (7112) г. апреля 2, Бырлад. — Гряка вместе со своими родственниками продают свою часть вотчины в селе Купчешть, называемоме Ионэшешть, дьяку Костану.

195

1604 (7112) г. апреля 3. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Брану части, купленные в селище Хришкань и в селе Шолкань, на Сирете, Нямецкой области.

196

1604 (7112) г. апреля 15. — Господарь Еремия Могила подтверждает нескольким рэзешам село Немцень, на Рэуте, с местом для мельницы и прудом на Рэуте, так как они утеряли грамоты, полученные от господаря Иона в Сорокской крепости.

197

1604 (7112) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает писцу Никоаре семейство цыган.

198

1604 (7112) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Секулскому монастырю село Борчешть Нямецкой области с мельницей и местом для пчельника.

199

1604 (7112) г. апреля 16, Сучава. — Господарь Еремия Могила пишет шетрару Кырстя из Глодень, чтобы он взял у Тоадера из Ончешть и у его жены 5 волов, так как при продаже вотчины сыновьям Пэтрэшкои грамоты ими не были сделаны и они лишились вотчины, взятой у них Бэисяном.

200

1604 (7112) г. апреля 18, Ботошань. — Шолтуз Максин и 12 пыргарей из Ботошань свидетельствуют, что урядник Ботошань Пэтрашку купил 3 дома в селе Лэукушешть у сыновей Исака.

201

1604 (7112) г. апреля 18, Ботошань. — Великий логофэт Строичь свидетельствует, что урядник Ботошань Пэтрашку купил части села Лэукушешть.

202

1604 (7112) г. апреля 20, Хотин. — Пыркэлаб Хотина Георге свидетельствует, что ворник Тома Баласиновски купил части вотчины в селе Сэнкэуць, на Вилии.

203

1604 (7112) г. апреля 25, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Михаилу Трифану части вотчины, купленные в Шетрарень, на Турии, Ясской области.

204

1604 (7112) г. апреля 26, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине бывшего гетмана Андрея Тодоскэ половину села Алексень в Фынтына луй Пожог, на Рэуте, Ясской области.

205

1604 (7112) г. апреля 28, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Тоадеру и его братьям части села Боцешть на ручье Ставнике, купленные у племянников Нэбожатко и других.

206

1604 (7112) г. апреля 30, Сучава. — Тоадер продает своему брату Евлогие свою часть вотчины в Немерчень.

207

1064 (7112) г. мая 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между бывшим житничером Иля и Ионом Дупницэ, и другими, из-за частей вотчины в селе Выртопе.

208

1604 (7112) г. мая 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает комису Никоара части вотчины в селе Лэзешть.

209

1604 (7112) г. мая 4, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает уряднику Пэтрико, уряднику Тоадеру и Пэтрашко село Чутурешть на Кобыле, которое они делят на три части.

210

1604 (7112) г. мая 8. — Господарь Еремия Могилэ подтверждает Станкэ Вэскэняса части села Унгурень с местом для мельницы на Жижии, области Хырлэу, купленные у великого вэтафа Кирила и других.

211

1604 (7112) г. мая 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает нескольким лицам вотчину в селе Долничень, купленную у Дрэгича Бирэлана.

212

1604 (7112) г. мая 16, Яссы. — Господарь Еремия Могила дарует великому чашнику Кэрзиману господарское село Добрэчинь, Дорохойской области, за верную службу.

213

1604 (7112) г. мая 16, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нистору Уреке села Дэдешть, Пэкурэрешть, Бэлтень, Кобэчень, а также купленные селища, озера и мельницы.

214

1604 (7112) г. мая 16, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Ксеропотамскому монастырю господарское село Борчешть, Нямецкой области, с местом для мельницы и пчельником.

215

1604 (7112) г. мая 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому слуджеру Лупу Балше части села Мерешть на Жижии.

216

1604 (7112) г. мая 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает ворнику Могилдя части села Медиешть на Шомузе Рече с местом для мельницы в Шомузе и Молдове, Сучавской области.

217

1604 (7112) г. мая 19, Яссы. — Несколько бояр свидетельствуют, что логофэт Никоарэ купил части вотчины в селах Мирчешть и Козмешть у сыновей Трохана.

218

1604 (7112) г. мая 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает чашнику Апостолу с родственниками половину села Тэрчинца на Добруше, Оргеевской области, так как он утерял свою грамоту.

219

1604 (7112) г. мая 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между сыновьями Пэтрэшкои и писцом Бэисяну из-за половины села Верхнего Бэдешть; Бэисяну выигривает дело, так как сыновья Пэтрэшкои не могли вернуть денег в назначенные три срока.

220

1604 (7112) г. мая 20. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому вистиеру Симиону Строичу село Грозинць, Хотинской области, с местом для мельницы, купленное у писца Иванко.

221

1604 (7112) г. мая 23, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает служдеру Козме часть села Долхешть у верховья Красна.

222

1604 (7112) г. мая 23, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает аге Пырвану вотчину в селе Русэ на озере в Тутове.

223

1604 (7112) г. мая 26, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям ворника Алботэ хлябь против села Влэдень, после суда с Некшенами.

224

1604 (7112) г. мая 27, Яссы. — Дочь бывшего пыркэлаба Андрейки Мэриика продает своим братьям дьяку Некита и Дойничу свою часть вотчины в селе Выртоп.

225

1604 (7112) г. мая 28, <Сучава>. — Сын Станчу Лупу продает сыну ключника Кырстиана Лупу несколько лугов и полян, принадлежащих селу Бодешть, Нямецкой области.

226

<1604 г. июнь>. — Господарь Еремия Могила приказывает диаку Ончиу рассудить тяжбу между Лауром из Выртопа и Рэстеу из Могошешть из-за лошадей, коров, овец и одежды.

227

1604 (7112) г. июня 5, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Ончу, бывшему хотногу две купленные в Итринешть росчисти.

228

1604 (7112) г. июня 14. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям Мэгдэлины части сел Бэичень и Кэрэула с местом для пруда и мельницы.

229

1604 (7112) г. июня 16, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает диаку Некита и Дончу, сыновьям Андрейки, вотчину в Выртопе, Нямецкой области.

230

1604 (7112) г. июня 17, Яссы. — Бывший знаменосец Гаврил Бэличь с братом Лупу продают сыну постельника Мирона свою часть вотчины в Бодешть и Дэнчешть, Нямецкой области.

231

1604 (7112) г. июня 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила приказывает вистиеру Захариа отобрать у Крэчуняса двух волов и передать их Гэрмэнесе, так как она выиграла дело, которое разбиралось господарем.

232

1604 (7112) г. июня 22, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает раздел некоторых вотчин в селах Посадничь, Питичень и Злэтарь между княгиней логофэта Берхеча Ангелиной и его его племянниками.

233

1604 (7112) г. июня 24, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нистору Уреке село Прочальнич на Жижии, Ясской области и две «фэлч» виноградника в Котнарь.

234

1604 (7112) г. июня 24, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям Юсипа и их родственникам половину села Мунтень, по суду.

235

<1604 г.> июня 24. — Бывший житничер Иля продает Дупнице свою часть вотчины в Выртопе.

236

1604 (7112) г. июня 25, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нижней Земли Уреке вотчину, купленную в селе Шоймэрешть, Сучавской области, с местом для мельницы на Рэчика.

237

1604 (7112) г. июня 26, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Костантипу части села Огрэдешть.

238

1604 (7112) г. июня 26. — Господарь Еремия Могила подтверждает Петру Пую и его жупанице Сафта части села Киришому, купленные у Тоадера Кринтя.

239

1604 (7112) г. июня 27, Яссы. — Господарь Еремия Могила уполномачивает сыновей Юсипа владеть самим половиной села Мунтень до тех пор пока их родственники не уплатят все издержки, причиненные им клеветниками из-за этого села.

240

1604 (7112) г. июня 27. — Господарь Еремия Могила подтверждает правнукам Балша Старшего села: Сирэуць, названное Инэуць, Молдова и Медвежа, названное Уричани, и два селища, Бучичова и Боршова Кропивна, Хотинской области.

241

1604 (7112) г. июля 3, Галата. — Господарь Еремия Могила подтверждает обмен села Скочухани на Бырладе и 60 землянок крепостных с мельницами, принадлежащими великому ворнику Уреке, на селища в Петрикань с местом для мельницы на Тополице, принадлежащими Галатскому монастырю.

242

1604 (7112) г. июля 5, Бырлад. — Шолтуз Некола Фрэгэу и 12 пыргарей местечка Бырлад свидетельствуют, что Дрэган, Миху и Постолаке Пан купили у нескольких лиц части вотчины в селе Ротомпонешть.

243

1604 (7112) г. июля 16, Бэичень. — Господарь Еремия Могила уполномачивает Ксеропотамский монастырь (Секу) защищать свою речку Секу и Апа Нямцулуй вверх «от келии Иона, у всех источников, до верховья».

244

1604 (7112) г. июля 18, Бэичень. — Господарь Еремия Могила подтверждает гетману Орэшу часть села Бехринешть с местом для пруда и мельницы.

245

1604 (7112) г. июля 25, Бэичень. — Исак Балика отдает вотчину Мирона и Боцу, задержанную им за утерянных овец и свиней, писцу Бэсяну и пишет вэтэгуцу Ионашко, Тоадеру и другим не вмешиваться в дела этой вотчины.

246

1604 (7112) г. июля 27, Яссы. — Господарь Еремия Могила вновь уполномачивает сыновей Юсипа владеть самим половиной села Мунтень за те издержки, которые они имели при распре со своими рэзешами, до тех пор пока их родственики не вернут расходы.

247

1604 (7112) г. июля 29. — Бывший митрополит Никанор, игумен Агапиевского монастыря, выдает грамоту о примирении с Секуйским монастырем после распри, которую монастыри имели по поводу границ.

248

1604 (7112) г. июля 30, Бэичень. — Господарь Еремия Могила поручает бывшему комису Апостолаке назначить день суда для монахов монастырей Бистрица и Хангу по делу поляны, находящейся под Чахлэу.

249

1604 (7112) г. июля 30, Бэичень. — Господарь Еремия Могила пишет Мирону взять у Гаврила Бэлича обратно деньги, так как вотчина, купленная в Бодешть, отходит внукам старого Чолпана.

250

1604 (7112) г. июля 30, Бэичень. — Господарь Еремия Могила уполномачивает внуков старого Чолпана выкупить продающиеся части вотчины в Бодешть, так как они полагаются им.

251

1604 (7112) г. августа 14, Хэрмэнешть. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине Варваре Хэчимундиоре части села Попень, Лубэняса, Дорохойской области, с местом для пруда и мельницей.

252

1604 (7112) г. августа 21, Сиха. — Романский епископ Агафтон, Рэдэуцкий епископ Теодосие, бывший епископ Филофтей и пыркэлаб из Нямц Георге устанавливают границы монастырей Агапиа и Секу.

253

<1604 г. сентября 1—1605 г. августа 31> (7113), Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает цирюльнику из Ясс Тудору несколько лавок и виноградники, оставленные его женой Агафией, после суда с ее свояченицей Тудоска, из Сучавы.

254

<1604 г. сентября 1—1605 г. августа 31> (7113). —Монах Паисие и монахиня Атанасиа даруют Гоморскому монастырю виноградник.

255

<1604 г.> сентября 13, Кырлиджь. — Боиштяпу из Кырлиджь продает свою вотчину в Кырлиджь логофэту Никоарэ.

256

1604 (7113) г. сентября 17, Митешть на Молдове. — Господарь Еремия Могила подтверждает попам Блендя и Тоадеру части, купленные в селе Верешень на Молдове.

257

1604 (7113) г. октября 1. — Великий ворник Нижней Земли Нистор Уреке и ворник глоты Ион Могылдя даруют Секулскому монастырю село Джулешть на Рышка с местом для мельницы и дробилки.

258

1604 (7113) г. октября 1. — Великий ворник Нижней Земли Нестор Уреке, его княгиня и дети даруют Секуйскому монастырю села Журешть, Терпешть и Петрикань на Тополице, места для мельниц и три «фэлч» виноградника в Дялул Поркулуй.

259

1604 (7113) г. октября 9, Бичулешть. — Господарь Еремия Могила подтверждает Секуйскому монастырю границы, установленные Романским епископом Агафтоном и Рэдэуцким епископом Теодосие.

260

1604 (7113) г. октября 16, Бичулешть. — Господарь Еремия Могила разбирает между монастырями Секу и Агапиа распрю, устанавливая границы так, как решили епископы Агафтон, Теодосие, Филофтей и пыркэлаб Нямца.

261

1604 (7113) г. октября 20, Бичулешть. — Господарь Еремия Могила подтверждает бабе Пэвэлое из Дэнешть участок земли, доставшийся ей по жребию, и ее дом, так как ее сын служит в уланах.

262

1604 (7113) г. октября 20, Бичулешть. — Господарь Еремия Могила пишет стражникам из Опришань «нести охрану как это было принято издавна, а на охоту никогда не ходить».

263

1604 (7113) г. октября 23. — Логофэт Строичь свидетельствует, что кэмэраш Симеон Сякил уплатил остаток долга покойной Марике Сякилое.

264

1604 (7113) г. октября 29, Давидень. — Господарь Еремия Могила подтверждает зятю армэшела Иона Тоадеру часть вотчины в селе Потлоджень.

265

<1604 г.> ноября 12, Хлэпешть. — Ионашко и Аница дети Антемии и дети Савы и Агафии продают свою вотчину в Кырлиджь логофэту Никоарэ.

266

<1604 г.> ноября 12. — Дочь Грозавы Тудора продает свою часть вотчины в Кырлиджь логофэту Никоарэ.

267

<1604 г.> ноября 30, Мэстэкань. — Дочь Марина Докиа продает свою часть вотчины в селе Кырлиджь логофэту Никоарэ.

268

1604 (7113) г. декабря 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому питару Василие часть села Рошиорь, Нямецкой области.

269

1604 (7113) г. декабря 20, Спинень. — Николай продает свою часть села Фынтэнень.

270

1604 (7113) г. декабря 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает урянику Ботошань Пэтрашко части села Леукушешть на среднем Шомузе Сучавской области.

271

1605 (7113) г. января 3, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Тэзлэускому монастырю подати и душегубину в монастырских селах.

272

1605 (7113) г. января 4, Сучава. — Господарь Еремия Могила пишет урядникам из Пиатры и Бакэу не обременять барщиной села Онцешть, Дингань, Зэнешть и Бунешть, принадлежащие Тазлэускому монастырю.

273

1605 (7113) г. января 4, Сучава. — Господарь Еремия Могила приказывает господарским слугам округа Пятра, Нямецкой области, не входить в села Тазлэуского монастыря, так как он освободил их от барщины и всех обязанностей, касающихся окружных сел.

274

<1605 г.> января 15, Яссы. — Дочери Урытей Антемия и Иоана продают логофэту Никоаре свою часть вотчины в Кырлидже, Нямецкой области.

275

1605 (7113) г. января 29. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему пыркэлабу Могиле вотчину в селе Албень, с виноградником и зданием для виноделия, купленную у Матеясы и его сыновей.

276

1605 (7113) г. февраля 9, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Побратскому монастырю пруд Белеу и ручей Кирица.

277

1605 (7113) г. февраля <18>, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине дьяка Пэтрашко Прэжеско Катрине и ее сыновьям части вотчины в Богдэнешть.

278

1605 (7113) г. февраля 24, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыркэлабу Нямца и его жене Ангелине село Крэешть у верховья реки Нягра, Нямецкой области, купленное у внуков и правнуков комиса Сандру.

279

1605 (7113) г. февраля 25, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дарственную княгини Теодосии ее внукам апроду Онофрею и кэмэрашу Глигорие; Глигорию была дарована половина села Лехэчень на Пруте, с бродом, мельницей и лугами.

280

1605 (7113) г. февраля 26, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Исаку Балика части села Попень, на Юбэнясе, Дорохойской области, с прудом и мельницами.

281

1605 (7113) г. февраля 27.—Господарь Еремия Могила подтверждает апроолу Мирону и его княгине Софронии части села Сэнэуць, Сучавской области, с мельницей прудами и садами.

282

1605 (7113) г. февраля 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому стольнику Глигорие и его княгине Брында вотчину в Брэешть с прудом и плодовыми садами, дарованную его тестем попом Ионом Бантэшом старым за его пожизненное содержание.

283

<1605 г. март>. — Ворник глоты Могылдя и другие свидетельствуют, что логофэт Никоарэ купил несколько частей вотчины в селе Кырлидж, Нямецкой области.

284

<1605 г. март>. — Попадья Сора со своим сыном Ионашко продает логофэту Никоаре свою часть вотчины в Кырлидж, Нямецкой области.

285

<1605 г. март>. — Счет денег, выданных логофэтом Никоарэ для покупки частей села Кырлидж, Нямецкой области.

286

1605 (7113) г. марта 1, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистиеру Боу место для дома в селе Потлоджань, Нямецкой области, которое было заложено за одолженные деньги.

287

1605 (7113) г. марта 1, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям Башотэ Георге и Юрашко 12 пашней в пределах села Сэкуянь.

288

1605 (7113) г. марта 1. — Господарь Еремия Могила подтверждает ключеру Якомь часть села Пэнчешть, Аджудского округа.

289

1605 (7113) г. марта 1, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Побратскому монастырю село Сэвешти, после суда с великим ворником Уреке, ворником Могылдя и Кокришем из-за границ.

290

1605 (7113) г. марта 4. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между Ионашко из Обыршии и великим ворником Уреке относительно вотчины в селе Драгомирешть, вынося решение в пользу Донашко.

291

1605 (7113) г. марта 6, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Михэилэ Трифану части села Шертэрень в Турии, Ясской области.

292

<1605 г.> марта 11. — Великий вэтаф Нэбэдайко и шертарь Иля свидетельствуют, что Василика Вэлиняса, которая не может уплатить долга Крэчуну и Сушу отдает им части своей вотчины в селе Миклешть.

293

1605 (7113) г. марта 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому меделничеру Калину части села Добромирешть, Тутовской области, с местом для пруда и мельницы.

294

<1605 г.> марта 15. — Господарь Еремия Могила подтвержает постельнику Михаилу Трифану и его княгине Марии Казака села Кэмэрэшоя на Соховэце и Грецкань на Жижии, с местами для прудов и мельниц.

295

1605 (7113) г. марта 19, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоаре купчую на части села Кырлиджь, Нямецкой области.

296

1605 (7113) г. марта 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает комишелу Ляху часть села Боболешть, называемого Болдешть, купленную у Ангелины.

297

1605 (7113) г. марта 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоаре части села Кырлиджь, с местом для прудов и мельниц.

298

1605 (7113) г. марта 22, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Еремии и его племяннице Иляне части села Брэешть, Хырлэуской области, принадлежащие ее свекру пыркэлабу Ионашко.

299

1605 (7113) г. марта 22, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоарэ Прэжеску и его княгине Марии части сел Козмешть, Мирчешть и Кырлиджь, селище Сырбь на ручье Бырлешть, а также и половину пловучего моста и места для мельниц.

300

1605 (7113) г. марта 22. — Ворник глоты Могылдя и другие бояре свидетельствуют, что великий ворник Уреке купил части села Илешть, на Тополице, между Тыргул Ноу и Петрикань.

301

1605 (7113) г. марта 24, Сучава. — Господарь Еремия Могила приказывает Ионашко и другим рэзешам убрать улья из села, так как пчельник сыновей Иомуца более давний.

302

1605 (7113) г. марта 26, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает чашнику Иля Бэчоку часть села Купчичь, называемое Брэтешень, на Чухуре, Ясской области.

303

1605 (7113) г. марта 26, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому пахарнику Карайману третью часть села Рошиорь, Нямецкой области.

304

1605 (7113) г. марта 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому меделничеру Кэлину части села: Фуркань, называемого Голэчешть, Хорчинешть, Хорзэнешть, Драгомирешть, Гиндэрешть, Плешень, а также виноградник с зданиями для виноделия в Никорешть.

305

1605 (7113) г. марта 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Еремии части села Брэешть, купленные у правнуков Бориса Браевича.

306

1605 (7113) г. апреля 2, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому чашнику Кэрэйману части вотчины в селе Бэлэчень с домами и с мельницей, выкупленные у бывшего пыркэлаба Викола.

307

1605 (7113) г. апреля 2, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям бывшего великого логофэта Бырлэдяну селище Зелена,так как они утеряли одни привилегии после убийства их отца господарем Ароном, а другие, во время нашествия Михаила Храброго на Молдову и «когда село было предано огню так, что осталось с тех пор необитаемым».

308

1605 (7113) г. апреля 2, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает апроду Мирону части сел Бодешть и Дэнчешть, на Кракэу, Нямецкой области, с местами для мельниц и лугами.

309

1605 (7113) г. апреля 4. — Господарь Еремия Могила подтверждает жупанясе Анне, вдове бывшего великого логофэта Голэе, село Костукань и селище Лиешти, а также место для мельницы в Васлуйской области.

310

1605 (7113) г. апреля 4. — Господарь Еремия Могила подтверждает обмен поместий между Гуморским монастырем и великим логофэтом Строичем, который дает части села Бэишешть с местом для мельницы на Молдове и получает взамен части села Дерска и мельницу.

311

1605 (7113) г. апреля 5, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Романскому епископству место для пасеки и место для сенокоса в пределах села Гэдинць.

312

1605 (7113) г. апреля 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нижней Земли Уреке село Петрикань на Тополице и место для мельницы, полученные от Галатского монастыря, взамен села Скочиохань на Бырладе и мельниц.

313

1605 (7113) г. апреля 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нижней Земли Нистору Уреке село Тэрпешть, с мельницами на Тополице, и полянами.

314

1605 (7113) г. апреля 12, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нижней Земли Нистору Уреке селище Пэчичань, на Ялпухе, половину селища Фундень на Берхече, с местом для мельницы в Берхече и частями селища Румптура.

315

1605 (7113) г. апреля 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нижней Земли Нистору Уреке виноградники в Котнарь, дворы в местечке Яссы, а также части сел: Гэрень на Пруте, Мовила и Северень называемое Фундень, на Албуе, Романской области.

316

1605 (7113) г. апреля 15, Сучава. Господарь Еремия Могила подтверждает Ксеропотамскому монастырю, названному Секу, села, части сел, мельницы и места для мельниц, дарованные ктитором монастыря великим ворником Нижней Земли Нистором Уреке.

317

1605 (7113) г. апреля 15, Мирчешть. — Кондря со своей сестрой Кельзиа и их племянники продают логофэту Никоарэ части сел Мирчешть и Козмешть за деньги, овец и ягнят.

318

1605 (7113) г. апреля 15, Яссы. — Дети Василие, Ион и Варвара продают бывшему постельнику Корпачу свою часть поместья в селе Мохорыць, Текучской области.

319

1605 (7113) г. апреля 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Секуйскому монастырю границы со стороны Агапиевского монастыря, после суда, состоявшегося между этими двумя монастырями.

320

1605 (7113) г. апреля 27, Сучава. - Господарь Еремия Могила разбирает распрю между попом Ончиу и стольником Григоре Талпэ из-за вотчины в селе Мэсичень, Сорокской области.

321

1605 (7113) г. апреля 28, Сучава. — Бывший капитан Тоадер Турча продает бывшему капитану Еремия несколько цыган.

322

1605 (7113) г. апреля 30, Сучава. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между комишелом Ляху и его братом Бану с Никоарэ и его женой Настей из-за частей села Болдешть. Господарь высказывается в пользу комишела Ляху и Бану.

323

1605 (7113) г. мая 12, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вэтафу казны Ионашку части сел Мэлешть и Обыршие, Нямецкой области.

324

1605 (7113) г. мая 12. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между несколькими рэзешами из-за части села Добруленшть.

325

1605 (7113) г. мая 17. — Романский епископ Агафон, пыркэлаб Скортен, романский шолтуз и старцы мирят на месте великого ворника Кырштя с Ромынештами, которые рассорились из-за одного пруда.

326

1605 (7113) г. мая 18, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому стольнику Глигорие несколько холопов-цыган, купленных у Нягое Меютэ из Румынской Земли.

327

1605 (7113) г. мая 22. — Великий ворник Уреке и остальные более мелкие сановники выдают медельничеру Калину грамоту на части села Доброслэвешть, купленного им у Тома и Иримие.

328

1605 (7113) г. мая 23, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю св. Савы в Яссах дом и виноградники, дарованные Теодором, сыном Перноан, после его смерти.

329

1605 (7113) г. июнь, Чортешть — Василие из Чортешть покупает вотчину в селе Бунешть у Василие из Лиешть.

330

1605 (7113) г. июня 1, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Сучевицкому монастырю село Хринчешть, Сучавской области, дарованное покойным митрополитом Георге Могила.

331

1605 (7113) г. июня 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Еремия части села Брэешть, области Хырлэу.

332

1605 (7113) г. июня 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила освобождает на трехлетний срок от всех податей и повинностей всех поселившихся в селище Чулинешть Ясской области, принадлежащем Побратскому монастырю.

333

1605 (7113) г. июня 15. — Господарь Еремия Могила приказывает старостам из Черновиц и вэтафам, взыскателям штрафов и другим господарским слугам оставить в покое село Коцмань и другие села Рэдэуцского епископства.

334

1605 (7113) г. июня 26, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю Рышка часть села Маскурей, Тутовской области, дарованного дочерью покойного логофэта Иона Агафией.

335

1605 (7113) г. июля 6, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Михэилэ и его княгине Соломиа части сел Попень и Сэпотень на Юбэнясе, Дорохойской области, с местами для прудов и мельницы.

336

1605 (7113) г. июля 11, Сучава. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю Воронецкого монастыря с великим вэтафом Грига и всем селом Тэтэрэшень из-за пруда с мельницей. Господарь высказывается в пользу монастыря.

337

1605 (7113) г. июля 12. — Господарь Еремия Могила подтверждает купчую постельнику Михэилэ Трифану на часть села Шэтрэрень.

338

1605 (7113) г. июля 16, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает господарским слугам части села Отенить, купленные за 400 татарских золотых.

339

1605 (7113) г. августа 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоарэ и его княгине Марии часть села Стецкань с местом для пруда и мельницы, купленные у житничера Иля.

340

1605 (7113) г. августа 16, Сучава.—Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нижней Земли Уреке часть села Лнешть, Нямецкой области, с местом для мельницы на Тополнице.

341

1605 (7113) г. августа 22, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Евлогие вотчину в Немерничень, купленную у его брата.

342

<1605 г. сентября 1—1606 г. августа 31> (7114). — Дрэган Чолпан дает своему племяннику Башотэ части вотчины Бодешть и Дэнчешть за то, что он заплатил за него долг вистиеру Яне.

343

<1605 г. сентября—1606 г. августа 31> (7114). Несколько чиновников и торговцев из Романа свидетельствуют о части поместья, заложенной Кондря Хэснэшом жупану Думитранко на один год за занятые деньги.

344

1605 (7114) г. сентября 4. — Господарь Еремия Могила подтверждает ново выстроенному монастырю Драгомирна села, части сел, селища и виноградники, дарованные великим логофэтом Строичем.

345

<1605 г.> октября 12, Петрешть. — Аврам из Месехэнешть делит по поручению господаря Еремии Могилы село Блэджешть на четыре части.

346

1605 (7114) г. октября 18, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыркэлабу Георге из Хотина половину села Пэлтиниш Дорохойской области.

347

1605 (7114) г. октября 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила поручает одному господарскому слуге выделить часть вотчины Мирона, половину села Лопатниць, Хотинской области, так как его притесняют остальные рэзеши.

348

1605 (7114) г. октября 21, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистиеру Боу части села Верешень на Молдове, Сучавской области.

349

1605 (7114) г. ноября 9, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Еремии часть села Брэешть с местом для пруда и мельницы.

350

1605 (7114) г. ноября 18. — Господарь Еремия Могила поручает ворнику Пэтрашко и Грозаву Мэлай разобрать на месте распрю между Побратским монастырем и постельником Еремия из-за мельницы и расследовать, находится ли она в пределах села Оничень, принадлежащего монастырю, или в пределах Слобозии, принадлежащей постельнику Еремия.

351

1605 (7114) г. ноября 23. — Господарь Еремия Могила подтверждает Побратскому монастырю мельницу в пределах села Оничень, после суда с постельником Еремия.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ ДОКУМЕНТЫ

1

1601 (7109) г. августа 14, Яссы. — Господарь Еремия Могила разрешает Митре Волчинцкому выбрать себе цыган из господарских и отвести их на свой двор в Баинц.

2

1605 (7114) г. мая 30, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вэтафу Хилиpу вотчины в Кудрешть.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

1601 (7109) Ianuarie 12, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit şi am întors rugii noastre, sfintei mânăstiri zisă Berzunţu, satul anume Bogdana, în ţinutul Totruşului, care acel sat anume Bogdana a fost dreaptă ocină domnească şi danie sfintei mânăstiri dela răposatul Bogdan Alexandrovici voevod, iar după aceia, când a fost în zilele lui Răzvan, a fost luat acel sat de Ştefan logofăt, peste voia lor, cu puterea sa şi li s'a întors lor şaptezeci taleri, iarăşi peste voia lor.

Iar domnia mea am luat acei bani pentru hiclenie şi am dat iarăşi acel sat, anume Bogdana şi cu moară, sfintei mânăstiri, ca să-i fie şi dela noi, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7109 <1601> Ianuarie 12.

Domnul a zis.

Eremia voevod <m.p.>

† Nicoară logofăt a învăţat.

† Pătraşco <a scris>.

Arh. St. Buc., Bogdana, XLI/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

2

1601 (7109) Februarie 23.

† Iată eu, Grozav Pistruiul fac cunoscut cu această scrisoare a mea că am rămas dator mătuşii mele Anna, femeia răposatului Mihail Telegar diacul, treizeci şi cinci taleri număraţi, pentrucă am luat dela ea un cal pentru aceşti 35 de taleri mai sus scrişi. Şi am să-i plătesc ei din acest ceas, până la sfântul prooroc Ilie. Iar dacă nu-i voi plăti ei în acest ceas, să aibă ea a-mi lua din partea mea din Brăeşti şi să aibă a-şi lua ei loc de ocină cu tot venitul.

Şi pentru mai mare credinţă ne-am rugat de panul logofăt să scrie şi cu mâna sa această scrisoare a mea, ca să se ştie.

Scris în [1]....oani, Februarie 23, anul 7109 <1601>.

Am iscălit eu, Stroici logofăt

Acad. R.P.R., XIII/268.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

3

1601 (7109) Martie 4, Iaşi.

Iată noi, Mihail Trifan postelnic şi Coste Băcioc clucer şi Bogza logofăt şi Veveriţă vornic şi Roşca vornic şi Ilea mare şetrar şi alţi mulţi oşteni fruntaşi şi slugi domneşti, mărturisim în această carte a noastră, că s'au tocmit dinaintea noastră, Gligor pitar şi fratele lui, Cristea şi sora lor Ghervasia, fiii Duşmei, nepoţi lui Rango şi deasemeni şi verii lor, Gafta şi sora ei Candachia şi cu fiul ei Albotă vătav din Ruşciori şi fratele lui, popa Ion şi surorile lor Odochia şi Părasca şi nepoata lor, Todosia şi Pătraşco şi fratele lui, Ştefan şi sora lor Todosia şi fratele ei Miera, toţi nepoţii lui Rango, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi s'au tocmit cu pan Nicoară logofăt şi i-au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a treia parte din satul Boldeşti, partea de mijloc [2]) cu iazuri şi cu mori, care este în ţinutul Sucevii. Aceasta au vândut-o pentru o sută şi cincizeci taleri. Şi s'au sculat pan Nicoară logofăt şi le-a plătit deplin acei mai sus scrişi bani, 150 taleri, în mâinile lor.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie între dânşii, noi am făcut această mărturie a noastră, până îşi vor face şi ispisoacele domneşti.

Şi pentru mai mare putere şi întărire am făcut această mărturie a noastră, ca să fie pentru credinţă şi am pus peceţile noastre şi înşine cu mâinile noastre am iscălit, ca să se ştie.

Scris la Iaşi, anul 7109 <1601> Martie 4.

Eu Mihail Trifan postelnic <m. p.>

Veaveriţă şi Bogza logofăt <m. p.>

Roşca vornic a iscălit <m. p.>

Arh. St. Iaşi, CDXXIV/10.
Orig. slav, hârtie, 5 peceţi aplicate.

4

1601 (7109) Martie 8, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) corectat din «partea de jos».

și mici, sluga noastră, Ionașco fost stolnic, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreptul său rob [1]) Țigan, anume Toader cu femeia lui, Todosia și cu copiii lor. Și l-a vândut slugii noastre Ionașco Cehan diac, pentru un cal, prețul lui a fost prețuit cincizeci taleri numărați. Și s'a sculat mai sus zisa sluga noastră, Ionașco Cehan diac și i-a dat acel cal în mâinile lui Ionașco fost stolnic, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie între dânșii, noi deasemeni i-am dat și dela noi și am întărit slugii noastre, Ionașco Cehan diac, acel rob [1]) Țigan, anume Toader cu femeia și copiii lor, Moțuc [2]), ca să-i fie și dela noi rob [1]) Țigan cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7109 <1601> Martie 8.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit eu, Stroici logofăt <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CIII/152.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

5

1601 (7109) Martie 8, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre Gligor pitar și fratele lui, Cârstea și sora lor Ghervasia, fiii Dumșei, nepoții lui Rango și deasemeni verele lor Gafta și sora ei Candachia și cu fiii ei, Albotă vatag din Rușciori și fratele lui, popa Ion și surorile lor Odochia și Părasca și nepoata lor Todosia și Pătrașco și fratele lui, Ștefan și sora lor Todosia și fratele ei Miera, toți nepoții lui Rango, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, a treia parte din satul Boldești, partea de jos [3]), cu iazuri și cu mori; care acest sat este în ținutul Sucevei. Și au vândut boierului nostru credincios, Nicoară logofăt, pentru o sută și cincizeci de taleri de argint. Și s'a ridicat credinciosul nostru Nicoară logofăt și a plătit deplin, toți acești mai sus ziși bani, 150 de taleri de argint, în mâinile tuturor acestora mai sus scriși, dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie dintre ei și plata deplină și noi asemeni și dela noi am dat și am întărit boierului nostru credincios, mai sus scris, Nicoară logofăt, această înainte zisă ocină, a treia parte din satul Boldești, în

---

[1]) «holop» în orig.

[2]) «Moțuc» a fost adăugat în marginea rândului, de aceiași mână.

[3]) «de mijloc» scris deasupra.

ținutul Suceava, partea de jos, cu iaz și cu mori, să-i fie și dela noi, uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7109 <1601> Martie 8.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit eu, Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIV/9.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

6

1601 (7109) Martie 8, Iași.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Marmure cel bătrân, din Mărmurenii de Sus, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, a treia parte din satul Boldeștii, partea de jos, ce este în ținutul Suceava. Și a vândut credinciosului nostru boier Nicoară logofăt, pentru șaptezeci de ughi, din dreptele sale urice, pe care le-a avut el. Și s'a sculat credinciosul nostru Nicoară logofăt și a plătit deplin, toți acești mai sus ziși bani, 70 de ughi, în mâinile mai sus scrisului Marmure cel bătrân, dinaintea noastră și dinaintea întregului sfat al nostru.

De aceia noi, văzând tocmeala de bună voie între ei și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru Nicoară logofăt, această înainte zisă a treia parte din satul Boldești, în ținutul Suceava, partea de jos, ca să-i fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7109 <1601> Martie 8.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit, eu Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIV/8.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

7

1601 (7109) Martie 12, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit slugilor noastre, Dumitrașco și fraților lui, Ionașco <și> Gligorie și surorii lor . . .[1]) fiii Măriuței și verilor lor Arsenie

[1]) loc alb în orig.

Nebojatco diac și fratelui său Ionașco și surorilor lor, Măriica și Todosia și Titiana și Agafia, copiii Dumitrei <și> asemenea verilor lor, Miron și surorilor lui, Sofronia și Grozava, copiii lui Avram Romășcel, toți nepoții lui Drăghici Romășcel, dreptele lor ocine și dedine și cumpărături ale bunicilor lor, din privilegiile arătate, pe care le-au avut dela domnii dinaintea noastră și din ispisoacele lor drepte, satul anume Călinești pe Prut și a treia parte din Fedești și jumătate de sat din Boreni și jumătate de sat din Rusănești și a treia parte din seliștea, care se numește seliștea Liciului, care toate aceste sate sunt pe Prut [1]) și jumătate de sat din Berivoești, care aceste sate <sunt în> ținutul Iașului și satul la Manovat pe Nistru, în ținutul Sorocii și jumătate din satul Der.. [2]) pe Prut, în ținutul Hotinului <și> jumătate din satul Cristești pe Moldova <în ținutul> Sucevei, care acest sat Cristeștii căzuse din zilele de demult în mâinile lui Crasneș vistier, dar din zilele de demult fusese acest sat Cristeștii dreaptă dedină a străbunicului lor Liciul postelnic și Liciul însuși și-a scos iar dreapta sa dedină din mâinile lui Crasneș vistier încă din zilele lui Petru voevod cel Bătrân.

Iar noi, văzând că sunt dreptele lor ocine și dedine și cumpărături ale bunicilor lor, iar noi deasemenea am dat și am întărit și dela noi mai sus scrișilor copii ai Măriuței și Dumitrei și ai lui Avram Romășcel, toți nepoți ai lui Drăghici Romășcel, toate aceste sate mai sus spuse, ca să le fie lor și dela noi uric și ocine cu tot venitul, neclintit, niciodată. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7109 <1601> Martie 12.

† Domnul a poruncit.

<O iscălitură nu se poate ceti, hârtia fiind ruptă>.

Acad. R.P.R., CXX/41.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 9 Martie 1765.

8

1601 (7109) Martie 20, Succava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre Prodan și Grigorie și sora lor, Năstasca, fiii lui Ionașco Lențovici, nepoții lui Groza, strănepoții lui Cozma cămăraș, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și s'au tocmit și au schimbat cu sluga noastră Dobrenchi diac dreptele lor ocine și i-au dat lui a treia parte din jumătatea de jos a satului Bălăceani și cu loc de iaz și moară, pentru a treia parte din satul Volcineț, partea din mijloc. Care această parte din Volcineț a fost tot cumpărătură a lui Văscan Dobrinchi dela mai sus scrișii Prodan și fratele său Gligorie și dela sora lor, Năstasca, pentru 100

[1]) pasagiul „și a treia parte... Prut" șters cu cerneală.
[2]) loc rupt în orig.

de galbeni ungurești. Dar acea parte din Volcineț au dat-o ei pentru acea parte din Bălăceani surorii lor Năstasca, cneaghina lui Dumitru Ponici, pentrucă era și cumpărătura lor dela Boșotă. Și diresele de cumpărătură pe care le-a avut dela ei Văscan Dobrenchi, încă le-au dat îndărăt.

Iar noi, văzând schimbul și înțelegerea lor de bună voie, asemenea și noi am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrisului Văscan Dobrenchi, această mai sus zisă a treia parte din jumătatea satului Bălăceani, pentru acei 100 de galbeni ungurești, pe care îi dăduse lor pentru acea a treia parte din satul Volcineț, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7109 <1601> Martie 20.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învățat.

Și a iscălit logofăt <m.p.>,

† Drăgan Tăutul.

Acad. R.P.R., LXXXIV/89.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

9

1601 (7109) Martie 24, Iași.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Prodan diac și fratele său Grigorie și sora lor, Năstasca, copiii lui Ionașco Lențovici, nepoții lui Groza și strănepoții lui Cozma cămăraș, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a treia parte din satul Vâlcineț, partea din mijloc și cu loc de moară și în câmp și în curături și în poieni și cu livezi și din tot venitul acestei a treia părți și cu bălțile dela Siret. Pe aceasta au vândut-o slugii noastre Văscan Dobrinchi diac, pentru 100 de galbeni ungurești. Care această a treia parte din Vârceneț [1]) le-a fost lor cu pâră, cu alți veri ai lor. Dar pentru această a treia parte din satul Vâlcineț, ei au dat slugii noastre Văscan Dobrinchi diac toată partea lor, cât este aleasă, din satul Bălăceani cu loc de iaz și de moară.

Pentru aceia, am dat și am întărit slugii noastre Văscan Dobrinchi diac, ca să-i fie lui și dela noi și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7109 <1601> Martie 24.

† Domnul a zis.

---

[1]) așa în orig., mai sus « Vâlcineț ».

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
Să-i faceți uric.
† Pătrașco <a scris>

Acad. R.P.R., LXXXIV/90.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

10

1601 (7109) Aprilie 15, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră rugătorii noștri călugări dela mânăstirea Bistrița, cu un ispisoc dela răposatul Petru voevod, precum le-a vândut călugărul Paisie, fiul lui Iosif, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit, le-a vândut dreapta sa ocină și dedină, un unghiu peste Siret, rugătorilor noștri călugări, dela mânăstirea Bistrița, pentru șasezeci de zloți tătărești. Și acel unghiu este lângă satul Ilișeștilor, în hotarul mânăstirii.

Deci noi am văzut tocmeala de bună voie și plata deplină, deasemeni le-am dat și le-am întărit și dela noi, până când își vor face și uric.

De aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7109 <1601> Aprilie 15.

† Domnul a poruncit.
† Stroici mare logofăt a învățat.
† Văscan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XIV/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

11

1601 (7109) Aprilie 20, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Dănilă croitor din târgul Iașilor și s'a pârît cu rugătorii noștri călugări, dela sfântul Sava, pentru niște locuri de casă, care sunt în mijlocul târgului Iașului, care acele locuri de casă au fost danie sfintei mânăstiri dela sfântul Sava, după Sima fostul vameș, însă Dănilă croitor astfel a zis, înaintea noastră, că i-a fost cumpărătură dela Căpotici postelnic. Dar mai sus scrișii călugări dela sfântul Sava au arătat înaintea noastră un ispisoc de pâră dela Aron voevod, cum s'au pârît atunci și s'au îndreptat.

Pentru aceia, domnia mea și cu tot sfatul domniei mele am lăsat după lege, cum s'au judecat atunci, în zilele lui Aron voevod și s'au îndreptat rugătorii noștri călugări dela sfântul Sava și dinaintea noastră și dinaintea boierilor

noștri. De aceia, de acum înainte să nu aibă a mai[1]) pârî Dănilă pe călugării dela sfântul Sava pentru acele mai sus scrise locuri de case, niciodată în veci, ci să le fie și dela noi cu tot venitul, neclintite niciodată. Și nimeni altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7109 <1601> Aprilie 20.

Domnul a poruncit.

Eremia voevod <m.p.>

† Stroici mare logofăt a învățat.

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Cetățuia, XIV/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

12

1601 (7109) Mai 10, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, Grozav și sora lui, Nastasia, fiii lui Vascan, nepoții lui Ion diac, strănepoții lui Ion Talmaci și deasemeni verii lor, Vasilie și sora lui, Agafia, copiii lui Troșan și Stanca și copiii ei[2]) cu mare plângere și cu mare mărturie <dela> oameni buni și megiași dimprejur, spunând astfel că privilegiile vechi de moștenire și de cumpărătură, ce a avut străbunul lor, Ion Talmaci, dela Ștefan voevod cel Bătrân pe satul Tomești la Maluri și cu moară și poiana Sprăia, la obârșia Zeletinului, acele privilegii au ars în casa Mărcoaei postelniceasa, când a ars casa ei și toată averea. și toate . . .[3]). <Deci> noi, văzând mare plângere <și> dreaptă mărturie, iar noi am crezut și le-am făcut dela noi această întărire și le-am dat și dela noi lui Grozav și surorii lui, Nastasia, fiii lui Vascan, nepoții lui Ion diac, strănepoții lui Ion Talmaci și verilor lor, Vasilie și sora lor Agafia, copiii lui Troșan, ca să le fie și dela noi acel mai sus zis sat, Tomești la Maluri, cu moară și poiana Sprăia la obârșia Zeletinului, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7109 <1601> Mai 10.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., Ms. nr. 4081, f. 90.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1805 Iulie 4, ibid., CXXI/217.

---

[1]) « mai », așa în orig.
[2]) „Stanca și copiii ei", adaus deasupra rândului și de altă mână.
[3]) loc rupt în orig.

13

1601 (7109) Mai 18, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, boierul nostru Drăguş fost vornic, cu mare plângere şi cu mare mărturie, boieri şi ostaşi de frunte şi dela megiaşii dimprejur, spunând astfel că ispisocul de cumpărare pe care l-a avut socrul său, Dieceanul, dela Petru voevod pentru jumătate din a treia parte din jumătatea satului Micleşti, pe care el şi l-a cumpărat pentru patruzeci de taleri de argint dela Berindei, nepotul Armanchii, din uricul de întărire pe care l-a avut mătuşa lui, Armanca, dela Petru voevod cel Bătrân, acest ispisoc l-a pierdut când a fost mare greutate pe ţara noastră, Moldova, când a venit însuşi Mihali <voevod> cu marile sale oşti asupra noastră şi a ţării domniei mele.

Deci noi, văzând atâta plângere şi astfel de mărturie, l-am crezut şi i-am făcut lui dela noi această întărire şi i-am dat, ca să-i fie şi dela noi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastră.

Scris la Iaşi, anul 7109 <1601> Mai 18.

† Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/171.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CCVI/164, cu data de 8 Mai.

14

1601 (7109) Mai 18, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Vasilie, fiul lui Ursu, nepotul de frate al lui Costin, nepotul Dolcăi, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din jumătatea satului din Micleşti din a treia parte, jumătate, din privilegiul de întărire, pe care l-a avut dela Petru voevod cel Bătrân. Pe aceasta a vândut-o boerului nostru, Drăguş fost vornic, pentru 50 de taleri de argint. Şi s'a sculat boerul nostru mai sus zis Drăguş vornic şi a plătit deplin toţi acei mai sus spuşi bani, 50 de taleri, în mâinile mai sus scrisului Vasilie, fiul lui Ursu, nepotul de frate al lui Costin, nepotul Dolcăi, dinaintea noastră şi dinaintea întregului nostru sfat.

Iar noi, văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină, asemenea şi dela noi am dat şi am întărit mai sus spusului boier al nostru, Drăguş fost vornic, acea

mai sus spusă ocină, din jumătatea satului din Micleşti, din a treia parte, jumătate, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7109 <1601> Mai 18.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi am iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXV/167.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CCVI/164.

15

1601 (7109) Mai 29, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldove Iată domnia mea m'am milostivit şi am întors cneaghinei Nastasia a lui Vartic fost vornic, satul anume Iuganii pe Pereschiu, în ţinutul Tutovei, care acest mai sus zis sat a fost dreaptă cumpărătură răposatului Vartic fost vornic, împreună cu cneaghina lui, Nastasia, cum însumi domnia mea ştiu şi sunt martori deoarece s'a cumpărat acest sat de faţă cu noi, în zilele răposatului Petru voevod şi au avut şi privilegiu dela Petru voevod, dar şi-au pierdut privilegiul când au fost în Ţara Nemţească la Muncaci.

Pentru aceasta, să-i fie ei dela noi ocină şi cumpărătură, neclintită, cu tot venitul. Şi altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7109 <1601> Mai 29.

Domnul a poruncit.

Eremia Moghilă voevod <m.p.>

† Stroici mare logofăt a învăţat.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXXXVIII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

16

1601 (7109) Iunie 2, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre Isac vistiernicel din Hlăpeşti. Iţi dăm de ştire că ni s'au jeluit slugile noastre, Drăgan Ciolpan şi Ionaşco vătaf de vistiernicei, împotriva lui Ilea şi împotriva rudei sale din satul Negoeşti şi astfel au zis înaintea domniei mele că ei stăpânesc 2 vetre [1]) de sate şi din satul Mălești şi din Negoeşti.

---

[1]) « vetre » aşa în orig.

De aceia, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să-i oprești de pe jumătatea din satul Mălești. Iar cui i se va părea strâmb, acela să stea de față, înaintea noastră.

Altfel să nu fie.

Scris la Iași, în anul 7109 <1601> Iunie 2.

† Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat.

† Drăgușan <a scris>.

Arh. St. Iași, CLXXIX/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu 2 trad. rom. la Acad. R.P.R., CCVII/3

17

1601 (7109) Iunie 5, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Mărica și sora ei, Agafia, fiicele lui Necoriciu și nepoții lor de frate, Ionașco și Măriuța și Frăsina, fiii lui Mihăilă și iarăși verii lor, Cirțu și frații lui, Tofan și Vasilie și sora lor, Mărica, copiii Sorei și iarăși verii lor, Sofronia, fiica Micăi, toți nepoții Vasutcăi, strănepoții lui Vană, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din dreptul lor uric de moștenire, pe care l-a avut străbunicul lor Vană dela Alexandru voevod cel Bătrân, cinci părți din tot satul Comănești, care este pe Soloneț, în ținutul Sucevei, cu loc de iaz și de moară la pârâul Solonețului Mic și la Botășana și cu pometuri și cu lazuri. Pe acestea le-au vândut slugii noastre, Văscan Dobrenchi pentru șase sute de taleri de argint. Și s'a sculat sluga noastră Văscan Dobrenchi și a plătit deplin acei bani, 600 de taleri mai sus spuși, în mâinile tuturor acestor oameni mai sus scriși, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri. Dar acești bani i-au fost lui dela domnia mea pentru satul Horodnic, sat care a fost al socrului său, Costin miedar. Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi cu tot venitul.

Și întru aceasta, iarăși a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Didea, fiica Agafiei, nepoata lui Macsin, strănepoata Nastasiei, de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, tot din acel uric mai sus scris și din acel sat mai sus zis, Comănești, a șasea parte, cu pometuri și cu curături și cu loc de moară. Pe aceasta a vândut-o tot slugii noastre, Văscan Dobrenchi, pentru cincizeci de taleri de argint, dar pe banii săi drepți și i-a plătit ei deplin.

Și întru aceasta, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Prodan și fratele său Gligorie și sora lor, Nastasca, copiii lui Ionașco Lențovici, nepoții lui Groza, strănepoții lui Cozma cămăraș, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină și cumpărătură din dreptele lor urice, a treia parte din jumătatea satului Bălăceani, cu loc de iaz și de moară și cu pomet și cu lazuri. Pe aceia au vândut-o slugii noastre Văscan Dobrenchi, pentru 120 galbeni ungurești. Și s'a sculat sluga noastră Văscan Dobrenchi și le-a plătit lor deplin acei mai sus spuși bani, 120 de galbeni ungurești. Dar mai înainte îi vânduseră lui a treia parte din satul Vâlcineț, partea din mijloc iar după aceia, ei i-au dat pentru acea parte din Vâlcineț acea parte mai sus spusă, a treia parte din jumătatea satului Bălăceni.

Deci noi, văzând tocmeala lor, de bună voie și plata deplină, asemenea și noi am dat și am întărit și dela noi slugii noastre Văscan Dobrenchi acele mai sus spuse părți de ocine, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și la tot neamul lui, care i se va alege mai aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, Comănești, să fie pe vechile lui hotare. Și iar, hotarele acelei a treia părți din jumătatea satului Bălăceani <să fie> din jumătatea satului a treia parte, iar din spre celelalte părți pe vechile hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și a preaiubiților fii ai domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic al țării de jos, credința panului Cârstea vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Ghiorghie și a panului Ionașco pârcălabi de Neamț și credința panului Manole și a panului Avram Rodna pârcălabi de Roman, credința panului Orăș hatman și portar de Suceava, credința panului Barnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Simeon Stroici vistier, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Ghiurma comis, credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit, pentrucă el și-a cumpărat cu banii săi drepți.

Și pentru mai mare tărie și împuternicire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Nicoară la Iași, în anul 7109 <1601> Iunie 5 zile.
Am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., V/69.
Orig. slav, rupt și șters, pecete atârnată.

18

1601 (7109) Iunie 12, Iași.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru, Drăguș fost vornic și a pârît pe sluga noastră, Avram, pentru o datorie a socrului său Cârstea Dieceanul, care i-a fost dator cu 20 de taleri de argint. Iar Avram nu a tăgăduit, dar n'a avut bani să-i plătească. Și de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit, i-a dat dreapta sa ocină și dedină din satul Miclești, din ținutul Vasluiului, din a treia parte din jumătatea satului, a patra parte, însă jumătate din partea Anușcăi. Pe aceasta a dat-o mai sus zisului nostru boier pentru acei mai sus scriși bani, 20 de taleri, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Pentru aceasta, de acum înainte, el să nu mai întoarcă, nici el, nici neamurile lui, niciodată în veci, ci o va stăpâni Drăguș și copiii lui. Și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7109 <1601> Iunie 12.
† Domnul a poruncit.
Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>
Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/179.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CCVI/162.

19

1601 (7109) Iunie 13, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, Ciolpan fost vornic. Iți dăm de știre că ni se jăluiesc monahii dela Bisericani, asupra monahilor dela Bistrița și astfel au zis înaintea domniei mele că ei și-au făcut stână [1]), pentru oile lor și locul lor și lângă mânăstire.

De aceia, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să mergi acolo și să scoți oile Bistrițenilor din hotarul Bisericanilor și să le strici stâna [1]) și să le spui

[1]) « stână », așa în orig.

să-și stăpânească fiecare locul său, după vechile hotare, pe unde le arată privilegiul dela Petru voevod cel Bătrân și dela Ștefan voevod, fiul lui Petru voevod și mai[1]) mult să nu-i turbure pe ei.

Așa să știi. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7109 <1601> Iunie 13.

† Insuși domnul a poruncit.

† Marii boieri au învățat.

† Ipatie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XII/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1809

20

1601 (7109) Iunie 18.

Suret scos moldovenește de pe carte sârbască dela Ieremie Movila voevod din velet 7109 <1601> Iunie 18.

Io Ieremie Movila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnŭ țării Moldaviei. Iată am dat aciastă carte a domniei meli, slugii noastre, Zaharii și lui Toader și surorii lor, Măricăi, feciorii Tăutului, ce-au fost log<o>f<ă>t mari, ca să fii tari și puternici cu carte domnii meli, a țăne și a stăpâni a lor driaptă ocină și moșie, satul Bălilești[2]) ce iaste pe Săret, unde au fost curte bătrănului marelui log<o>f<ă>t Tăutului, după cum au stăpănit el și megiiașăi lui și ei și părințăi lor și moșii lor.

Și de astăzi înnainte nici într'un chip, triabă a să amesteca Negoeștii să nu aibă, că s'au pus și ză de soroc înnainte domnii meli împreună cu dânșii și dacă au venit Negoeștilor zioa sorocului, iar ei au fugit și s'au dosăt și n'au stătut de față la giudecată.

Pentru aceia, dacă am văzut domnie me, a lor ispisoace și dreptăți bune, ce le au ei la măna lor, cu driaptă giudecată li-am dat lor ca să stăpăniască mai sus numita moșii și cu tot venitul. Și preste carte domnii mele, nici într'un chip mai mult a să giudeca să nu cutezi.

Insumi domnie me poruncesc.

Stroiciu *mare* log<o>f<ă>t *a iscălit.*

Al treilea log<o>f<ă>t *a iscălit.*

Nicoară pitar.

S'au tălmăcit de pe sărbii, moldovenești de Procopie Golăescu uricariu *domnesc*, dascal *domnesc*.

---

1) „mai", așa în orig.

2) probabil greșală pentru: « Bălinești ».

Acest suret este scos de pe un suret ci este la mini, mai giosul iscălit, cari este scos de pe matcă, aflăndu-s<e> la mini și nu să tăgăduești. Și fiindcă log<o>f<ă>t Costandin Tăut arată că-i moșinaș, i-am dat acest suret și am iscălit.

Chiriac Cărstianu sărdar.

1792 Fev. 29.

Arh. St. Buc., M-rea Văratic, XIV/2.
Trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

21

1601 (7109) Iunie 30.

† Eu Bălan și Nastasia și Tudora, fetele Petrei și Olo... de Băcești, mărturiisim noi, cum de bună voia noastră, cum am văndut părțil<e> noastr<e> de ocină, ce să va alege acolo, la sat la Băcești, cu tot vinitul, din cămpu și din fănaț și din pădur<e>, dereptu șeasedzăci de tale<ri>, lu Toader aprodul din Mărmurean<i>, denaintea lui Ghiorghie Turcul din Cuci și lui Ionașco Marmur<e> din Gărcin<i> și lui Toader, feciorul lui Marmur<e> și Bogonosie din Gărcin<i> și a mulți oamin<i> bun<i>.

Si mai mare credință ne-am pus și pecețil<e>, să s<e> știe.

Iun<ie> 30 *zile*, let 7109 <1601>.

Gligorii Turcul, Ionașco Marmure.

Toader Marmure, Bogonosii.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, LIII/I/5.
Orig. rom., rupt, 2 peceți aplicate și 2 amprente.

22

1601 (7109) Iulie 5.

† Eu Nastasiia, cneaghinea <lui> Procop Cărăiman *fost* dvornic, scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră, cum au fost cumpărat giupănu-mie<u> o ocină în sat, în Hăneșt<i>, dentr'a patra parte giumătate, partea Titiianii și a fételor ei, cătă să va alege, derept o sută și dooadzeci de galben<i>. Și așijdere s'au tănplat de-au întorsu acea ocină Soltan, în mănule giupănu-mieu, dereptu atățea bani, căț<i> sintu mai sus scriș<i>, în dzilele Irimii vodă. Dereptu acéia, de va vrea să întoarcă cineva banii lui Soltan, dentr'a acea parte de ocină, să aibă a <în>toarcecăț<i> bani săntu mai sus scriș<i>, că atățea bani au dat în mănule <giu>pănu-meu.

De iasta scriem și mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră.

Vălet 7109 <1601> Iuli 5.

Costantin diac <m. p.>

Acad. R.P.R., CCCCXXXVII/38.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

23

1601 (7109) Iulie 8, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Tudora, cneaghina lui Lupu postelnic, de bună voia ei, de nimeni silită și nici asuprită și a vândut un vad de moară care este pe apa Vasluiului în satul Dușești, însă în partea ei. Pe acesta l-a vândut credinciosului nostru Drăghici Bogza logofăt, pentru treizeci de taleri numărați, din privilegiul de împărțeală pe care l-a avut ea dela acest Petru voevod. Pentru aceasta, să-i fie lui cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7109 ‹1601› Iulie 8.

† Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Să-i faceți uric.

† Băseanul ‹ a scris›

Acad. R.P.R., LIX/87.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

24

1601 (7109) Iulie 15, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, călugărilor dela mânăstirea sfântului Nicolae, pentru aceia să fie tari și puternici cu această carte a noastră să-și adune pe vecinii lor care au fugit din satele lor, din Giurov și din Nicorești, ori unde îi vor afla în țara domniei mele și fie în al cui sat, fie în sat domnesc sau boieresc[1]) sau vlădicesc sau călugăresc sau în niște slobozii sau ori unde, pe toți să aibă să-i tragă, să meargă fiecare la casele lor.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să-i oprească sau să-i împiedice înainte acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7109 ‹1601› Iulie 15.

† Domnul a zis

† Eremia Moghila voevod ‹m. p.›

Marele logofăt a învățat.

† Nicoară ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXVII/33.
Orig. slav, hârtie filigran, rupt, pecete aplicată.

---

[1]) în orig. «panskuiu» : al panilor.

25

1601 (7109) Iulie 18, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Am dat şi am întărit domnia mea rugătorilor noştri călugări dela sfânta mânăstire dela Neamţ o prisacă în branişte, pe Buhotin, până la obârşie, care acea prisacă a fost a răposatului Cornea fost brănişter. Şi după aceia, Anghelina, fiica lui Cornea şi cu fiii ei, Vasilie şi Lupan, au miluit sfânta mânăstire cu acea prisacă mai sus scrisă, după cum au adus înaintea noastră şi ispisoc de mărturie.

Pentru aceasta, să le fie şi dela noi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7109 <1601> Iulie 18.

Domnul a poruncit.

Eremia voevod <m. p.>

† Stroici mare logofăt a învăţat.

† Necoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXVI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.
O altă trad. rom., din 1817, la Acad. R.P.R. LXXXI/130.

26

<1601—1605> Iulie 19, Suceava.

† Ispisoc dela Eremiia vod<ă>, sc<os> [1]) pre romănie şi căndu s'au fost făcut acesta ispisoc au fost cursul ailor 7.... [1]) la Iulie 19 dzile, iar la veleat nu s'au aflat deplin preste sută căt, căci au mai fost stricat şi ispisocul iaste iscălit de Stroiciu log<o>f<ăt> şi aşea scriie într'acesta ispisoc.

† Adică au vinit înnaintea noastră şi înnaintea a lor noştri boiari, a noastre slugi Trif şi Marco şi Bulaiu diiacul şi cu simenţiia lor şi au părăt pre Sava Ghermănescul diiacul şi pre Todica aprodul şi pre Onciul stolnicelul şi pre Simion stolnicel şi pre simenţiiele lor, pentru un loc de saat, ce iaste suptu rédiul Culişăului din Domanca, la giumătat<e> de sat de Ghermăneşti partea din sus, ce iaste lor moşie dela Gherman comisul şi dela frati-său Fetion şi dela Fetiţa şi dela Ivanco Pistruiul, şi altă giumătate ce ei au cumpărat dela luminat începător născătoriul domniiei mial<e>, pan Moghila logofătul şi dela Văscan părcălabul şi dela Toader şi dela surorile lor Tudosca şi Anuşca, giumătati de sat di Ghirmăneşti, după sfărşitul din gios<u> Culişăul [l]ui, din direase ci-au avut dela Ilie vod<ă>, li-am cercat

[1]) loc rupt în text.

și am aflat din drease ci-au avut [1]) de moșii și de cumpărături..... [2]) <atâta loc au fost stricat, iar de aici iar s'au îndreptat> să ție Sava Ghermănescu și Todica și Onciul și Simion și simenția lor, ca să aibă a ținea ei partea din sus, di cătră Domanca, precum [1]) spune lor uricile, pentru căci s'au fost mai părăt la Pătru și s'au aflat un ispisoc n<e>dreptu și s'au ruptu și au rămas di giudeț iar Sava Ghermănes[s]cu și Todica și Onciul și Simion și simențiieli lor ș'au îndreptat și ș'au pus hieră 12 zloț<i>.

Deci de acmu înnainte să nu să mai păras[s]că, de aciasta pără, niciodănăoar<ă> în véci, preste aciastă carte a noastră.

Și au fost scris ispisocul la Suciav<a>, la luna lui Iul. 19.

<Pe verso:> Iar alte direase nu să vădes[s]cu.

† Intăi uricul cel bătrăn, matca, nu să găsiaști.

† altu zapis din dzilele lui Vas<i>lie vod<ă> iscălit de Gavrilaș *mare* log<o>f<ăt> ci-au avut pără cu Roșca Dumătru, nici acela nu să găsiașt<i>.

Și noi toț<i> am fost sorociț<i> să vinim să ne întrebăm pentru moșie și să ne noim direasele; noi toț<i> n'am vinit, iar cine va avea nes[s] care direasi și le va tăgădui, apoi de să vor afla, acela om va fi de rușini, numai cum nu le va aduci.

Și cănd am făcut noi aciasta scrisoare au fost Sava sedlariul, † Vas<i>lie Rășcă, † Istratie Paiul, † Dumitrașco Hrană, † Vas<i>li, nepotu lui Drăghici † Andriiu, ficior lui Gorghici, † Mafteiu, † Pătrașcias, au fost toț<i> de față.

† 5 zapise bătrâne au vinit de faț<ă>, altile nu să<a>u aflat.

Acad. R.P.R., CXL/211.
Trad. rom. din a doua jum. a sec. XVII.
Datat după doc. din 1607 Fevr. 7.

27

1601 (7109) Iulie 20, Iași.

† Eremia Moghila voevod din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră, Drăgan și frații lui, Ghiorghie și Dumitru și au pârît pe sluga noastră credincioasă, Alexa stolnic, pentru o bucată de ocină din satul Docinți, care acum se numește Scobințenii, din jumătate de sat, a treia parte și din a treia parte, jumătate, care fusese cumpărată de el dela Cercel, fiul lui Dragoș nepotul lui Ilea, pentru patrusute și optzeci de zloți tătărești. Iar lui Cercel i-a fost cumpărătură dela nepoții săi, dela Tiron și dela Dumitru, copiii lui Toad<er>, nepoții lui Ilea. Și așa au zis că <Alexa> stolnic nu le este lor răzeș, nici rudă, <ci> om strein și n'au voit să-l lase să le fie lor răzeș, pentrucă ei sunt vechi cumpărători

[1]) loc rupt în text.
[2]) loc alb în text.

Deci noi am socotit cu judecata și sfatul nostru și așa am aflat, că li se cuvine lor să întoarcă banii lui Alexa stolnic. Deci s'au sculat Drăgan și frații săi și au întors acei bani 480 de zloți tătărăști în mâinile lui Alexa stolnic dinaintea noastră și a rămas Alexa stolnic, iar Drăgan și frații săi s'au îndreptat și și-au pus fierâe, 12 zloți, în vistieria noastră.

Și asemenea a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Toader, fratele lui Crăciun, strănepotul lui Ilea, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din uricul de cumpărare dela Ștefan voevod cel Bătrân, a treia parte din jumătatea satului Scobinţeni și din a treia parte jumătate. Aceia a vândut-o lui Toader Brici, socrul lui Drăgan, pentru patru sute opt zeci de zloți tătărești dinaintea noastră.

Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Domnul a zis.

Scris la Iași, în anul 7109 <1601> Iulie 20.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Și a iscălit, Stroici logofăt. <m. p.>

† Drăgan <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXVII/65.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

28

1601 (7109) Iulie 22, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri moldoveni, mari și mici, Șteful și fratele lui, Sava și sora lor, Candachia, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din satul Iacobești,din jumătatea satului a cincea parte, partea de jos și cu loc de mori. Aceasta au vândut-o vărului lor boierul nostru credincios Ștefan comis, pentru patru sute de zloți tătărești. Și s'a sculat boerul nostru credincios Ștefan comis și a plătit deplin toți acei mai sus spuși bani, 400 de zloți tătărești, în mâinile mai sus scrișilor Șteful și fratelui său Sava și sorei lor, Candachia, dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru.

Iar noi, văzând tocmeala de bună voie și plata deplină, asemenea și dela noi am dat și am întărit mai sus spusului boierului nostru Ștefan comis acea mai sus spusă parte de ocină, a cincea parte din jumătatea satului Iacobești, partea de jos și cu loc de mori, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

† Scris la Iași, anul 7109 <1601> Iulie 22.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>
Faceți-i uric.
† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/130.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

29

1601 (7109) Iulie 27, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicului din târgul Piatra și șoltuzului și pârgarilor de acolo. După aceia, vă dăm știre că s'au jeluit înaintea domniei mele, egumenul și tot soborul, călugării dela mânăstirea Bistriței că mergeți slobozi în braniștea mânăstirească. din zilele lui Aron voevod, și stricați și copacii și tot ce este acolo și vitele voastre merg slobode păgubind mânăstirea și pe urmă trageți pe călugări să vă plătească de păgubiți ceva.

Noi știm și am văzut privilegii și ispisoace [1]) dela toți domnii, pe braniștea sfintei mânăstiri, ca nimeni să nu intre în braniștea sfintei mânăstiri, să taie copaci sau ceva, sau vitele să umble. Dar dacă cineva voiește să taie copaci sau <să strice> altceva, călugării să fie tari și puternici, cu aceasta, să ia totul dela acel om, numai gol să-l lase și să-l aducă la noi și dacă vor merge vite pe acolo și pe acestea toate să le ia călugării și să le aducă la noi.

Pentru aceia și domnia mea voim să întărim sfintele mânăstiri, împreună și această sfântă mânăstire Bistrița, precum este dela alți binecinstitori domni,să nu se sloboadă în braniștea sfintei mânăstiri, iar dacă cineva sloboade sau se păgubește sfânta mânăstire, călugării să fie tari și puternici, cu această carte a domniei mele, să ia tot dela acel om și încă și vitele, să aibă a lua tot și să aducă la noi. Dacă cineva va îndrăzni sau opri înaintea acestei cărți a domniei mele, va avea mare pedeapsă dela noi.

Așa să știți.
Scris în Iași, anul 7109 <1601> Iulie 27.
Eremia voevod <m.p.>
† Bogza logofăt a învățat.
† Grăjdean <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

---

[1]) așa în orig.

30

1601 (7109) August 10, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit pe sluga noastră credincioasă, Mogâldea vornic, cu un loc de case din Târgul Frumos şi cu loc de odae şi de prisacă şi cu iaz şi cu mori, care acel loc de case şi loc de odae [1]) şi de prisacă şi iaz cu morii a fost al nostru drept domnesc, însă a fost danie răposatului Gugea fost uşar, dela domnii de mai înainte.

Iar acum domnia mea am dat şi am miluit pe mai sus scrisa sluga noastră credincioasă, Mogâldea vornic, cu acele locuri mai sus scrise, pentru dreapta şi credincioasa lui slujbă, ce ne-a slujit nouă şi ţării domniei mele, ca să-i fie dela noi cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor, neclintit niciodată în veci.

Şi nimeni să nu se amestece, nici ureadnicii să nu aibă nicio treabă cu acele mai sus scrise locuri şi cu morile, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

† Scris la Iaşi, în anul 7109 <1601> August 10.

Domnul a zis.

† Eremia voevod <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, II/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o copie slavă şi trad. rom. din sec. XX.
Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., CLXXV/23, din sec. XVIII, cu data greşită, Aprilie 10.

31

<1601 Septembrie 1—1602 August 31>, 7110.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni. mar şi mici, Andreica Haruţul şi cu vărul lui, Ionaşco şi Gherasea şi Nechifor Ganea şi fratele lui, Isac, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, jumătate de sat numit Ungheni, pe Moldova, în ţinutul Neamţului, partea de jos care acea mai sus zisă jumătate de sat Ungheni, au vândut-o credinciosului, cinstitului boierului nostru, pan Stroici mare logofăt, pentru o sută şi optzeci de taleri bătuţi.

Şi iar au venit înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru Pu... [2]) din Stănislăveşti şi cu fratele lui, Io... [2]) nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, tot dintr'acel sat, partea de sus din jumătatea satului, partea de jos; aceia au vândut'o tot boierului nostru, Vasilie Stroici cămăraş de Ocnă, pentru o sută şi douăzeci de taleri număraţi.

---

[1]) « odae », aşa în orig.
[2]) loc rupt în orig.

Pentru aceia, toate mai sus scrisele părți de ocină din satul Ungheni să fie și dela noi mai sus scrișilor boieri, pan Stroici mare logofăt şi Vasilie Stroici cămăraş, să le fie și dela noi uric și întărire cu tot venitul.

Și nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți <a noastre>.

Insuși domnul a poruncit.

Scris...[1]) anul 7110 <1601—1602>.

Eremia voevod <m. p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., XIX/49.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

32

1601 (7110) Septembrie 5.

Aici mărturie că a vândut Ana, preoteasa lui popa Fărtat și fiul ei, Dumitru și fiica ei, Nastasia și Grozava, iarăși fiica ei. Și a vândut partea sa din satul Ștefănești, 2 părți din jumătate de parte de sat, pentru 60 taleri bătuți. Și s'a ridicat Toader șetrărel, sluga milostivirii sale domnului <și fiica sa din satul Ștefă>nești din ținutul Roman și au dat acești bani, care sunt mai sus scriși, <60> taleri bătuți, dinaintea noastră: Cozma vistier din Macsinești și Isai<a vistier de acolo> și Vasile paharnic din Fedelешeni și Sârghei căpitan din Bă<trânești> și Cozma din Hulpășești și mulți oameni buni < s'au întâmplat față la această vânzare>.

Și altul să nu se amestece niciodată la <această> mărturie.

7110 <1601> Septembrie 5.

Arh. St. Iași, XVIII/61.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.
Cu două traduceri rom., una din 1813 și cealaltă din 1832, după care s'au făcut întregirile.

33

1601 (7110) Septembrie 15.

† Pan Gligorie mare vatah de ținutul Bârladului. Scriem și dăm știre că a venit înaintea noastră această femee, anume Salomiia Bălcoae, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia ei a vândut a patra parte a sa de ocină, din satul Cernătești, lui Vasilie aprod din Vitezești, care i-a fost cumpărătură dela Măriica Udroae pentru o sută și douăzeci zloți tătărești. Iar Vasilie aprod s'a sculat și a plătit toți acești bani, care scrie mai sus, o sută și douăzeci zloți tătărești, în mâinile Salomiei Bălcoae, dinaintea multor oameni buni: popa Avram din Vitezești și

[1]) loc rupt în orig.

Gligorie Dulea din Păpeni şi Crăciun medelnicer de acolo şi Dumitru din Vitezeşti şi Toma Gonţea din Blânzi şi Dracsin de acolo şi mulţi megieşi din sus şi din jos, ca să-i fie lui ocină şi dedină, până când îşi va face altă mărturie dela milostivirea sa domnul.

De aceasta să se ştie.

† Anul 7110 <1601> Septembrie 15.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, III/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

34

1601 (7110) Septembrie 20, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, Gavril Ternavschi şi fratele său Griga, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină jumătate din satul Ternauca, partea de sus şi cu moara pe acel pârâu, care este în ţinutul Cernăuţi, Aceasta au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Lu<pu>l <Stroi>ci mare logofăt, pentru o sută şi optzeci taleri de argint şi le-a plătit deplin, înaintea noastră.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Gugiul şi fratele lui, Iuraşco, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din acelaş sat, Ternauca, toată partea lor cea de jos. Aceasta au vândut-o tot mai sus scrisului boierului nostru credincios şi cinstit pan Stroici mare logofăt, pentru o sută şi.... [1]) zeci taleri de argint şi le-a plătit deplin, înaintea noastră.

De aceia, să-i fie lui <şi dela noi> [1]) uric şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7110 <1601> Septembrie 20.

Insuşi domnul a poruncit.

Eremia voevod <m. p.>

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/56.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

35

<1601 Octombrie — Decembrie>.

† Eu Condre Sărbăşcŭ *din* Găneşt<i> scriiu şi mărtures<es>cu cu ceastă scrisoare mea, precum să ştii neşte săpăture în costeşea Chicere, den gius: una iaste

---

[1]) loc rupt în orig.

fărșită, alta nefărșită, am plătit unor Munténe, anume Oprea Dobra cu oamenii săi, o ulêei de brăndzi de 2 mirțe, le-am dat și o giumătate de slănenă și 6 mirți de păne doiată. Șa ne-au fostu tocmala, să le facă de iznoavă, căndu a vinet Muntenei, în dzilel<e> lui Mihaiu vod<ă>.

Și în tocmala noastră au fost Sava Ciuhul *din* Ștubeiane și Marcu, fratel<e> Savei *din* Ștubeian<i>.

Și nu le-au isprăvit deplăn, că le-au vinet veste bună, de s'au dus înapoi. Și căn<d>u i-am ertat, s'au prelejit Ion Drăgăilă *din* Gănești<i> și Ion Caputeci *de acolo*. Și mai [mar] mari credinți au pus degetele, pecéte.

Acad. R.P.R., CLXXIV/6.
Orig. rom., hârtie.
Datat după uciderea lui Mihai, când Muntenii pribegi au putut reveni în Țara Românească.

36

1601 (7110) Noembrie 24, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Modovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nastasia, fiica Solomiei, nepoata lui Mihăilă șetrar, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură a bunicului ei Mihăilă, a opta parte din tot satul Șetrăreni, ce este în ținutul Iașilor. Aceasta a vândut-o slugii noastre Andriiaș comișel, pentru treizeci și opt de taleri de argint. Și s'a ridicat sluga noastră, Andreiaș comișel și a plătit deplin toți acești mai sus ziși bani, 38 de taleri de argint, în mâinile mai sus scrisei Nastasia, fiica Solomiei, nepoata lui Mihăilă șetrar.

De aceia noi, văzând tocmeala de bună voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Andreiaș comișel, această mai sus zisă a opta parte de ocină din Șetrăreni, ca să-i fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7110 <1601> Noembrie 24.

Domnul a poruncit.

Din uricul de cumpărătură, pe care l-a avut bunicul lui, Mihăilă șetrar, dela Alexandru voevod.

Și a iscălit Stroici mare logofăt.

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/ 105
Copie slavă din sec. XX.

1601 (7110) Noembrie 26, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Berescul vatah, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, jumătate de loc de prisacă şi din poiană jumătate, partea dinspre Dealul Mare, care acel loc este în pădure, unde se numeşte la Fântâna Rece. Aceia a vândut-o slugii noastre, Grigorie vistier din Hoiseşti, pentru o sută şi patruzeci zloţi tătăreşti, din uricul de moştenire, pe care l-a avut dela Alexandru voevod cel Bătrân. Şi s'a sculat mai sus zisa sluga noastră, Grigorie vistier din Hoiseşti şi a plătit deplin toţi acei mai sus zişi bani, 140 zloţi tătăreşti, în mâinile mai sus scrisei slugii noastre, Berescul vatah, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Grigorie vistier acea mai înainte zisă jumătate de prisacă şi din poiană jumătate, partea dinspre Dealul Mare, în pădure, unde se cheamă la Fântâna Rece, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7110 <1601> Noembrie 26.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/15.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1746.

38

1601 (7110) Decembrie 5, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, Mănăilă, fiul lui Crăciun, nepotul lui Mihăilă şetrar, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea sa de ocină, care se va alege din Şetrăreni, însă a spus că el are partea sa, a patra parte, din jumătate de sat. Şi a vândut-o slugii noastre, Pântelei, pentru patruzeci de taleri de argint. Şi s'a ridicat sluga noastră, Pântelei pitărel şi a plătit deplin toţi aceşti mai sus zişi bani, 40 de taleri de argint, în mâinile mai sus scrisului Mănăilă, fiul lui Crăciun, nepotul lui Mihăilă şetrar, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre Pântelei pitărel această mai sus

zisă parte de ocină, a patra parte din jumătate de sat, din Şetrăreni, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7110 <1601> Decembrie 5.

† Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

Nicoară <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/106
Copie slavă din sec. XX.
Şi un rezumat rom. din 1827, la Arh. St. Iaşi, CDXXXVIII, pp. 139—40, cu data greşită: Dec. 10.

39

1601 (7110) Decembrie 10, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier Mogâldea aga, dela preaiubitul frate al domniei mele Simion voevod şi pe cine va trimite el, să fie tare şi puternic, cu această carte a domniei mele, a lua nişte mori, cari au fost ale Gugei din Târgul Frumos şi să aibă a stăpâni şi apăra acele mori, ca şi înainte de aceste vremuri.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i împiedica sau a-i opri înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7110 <1601> Decembrie 10.

Insuşi domnul a zis.

Erimie voevod <m.p.>

† Marii boieri au învăţat.

† Ilea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, II/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o copie slavă şi două traduceri rom. prima din sec. XVIII şi a doua din sec. XX.

40

1601 (7110) Decembrie 15, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici sluga noastră Iusip vistiernicel şi sora lui, Buna şi fratele lor, Nechita şi sora lor <Il>isafta, fiii Măgdălinii, nepoţii lui Munteanul, strănepoţii lui Duma şi Cernat şi s'au jeluit nouă cu mare jeluire şi cu mare mărturie, cu oameni buni şi bătrâni

și cu megiașii lor dimprejur, spunând că privilegiile de danie, ce au avut străbunicii lor, Duma, nepotul[1]) lui Cernat, dela Ștefan voevod cel Bătrân, pe o jumătate din satul Munteni, jumătatea de sus, cu loc de moară, acele privilegii le-au îngropat într'o groapă, când și-a așezat tabăra Baba Novac și atunci au pierdut toată averea, câtă au avut, în zilele lui Mihail voevod, când au lovit cu război toată țara noastră și au stricat sfintele mânăstiri.

Deci noi, văzând marea lor jeluire și cu mare mărturie, cu oameni buni și bătrâni și cu megieșii lor dimprejur, pentru aceasta le-am dat și le-am întărit acea mai sus scrisă jumătate de sus a satului Munteni și cu loc de moară la Miletin, ca să fie dela noi ocină și dedină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7110 <1601> Decembrie 15.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt. <m.p.>

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/139.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

41

1601 (7110) Decembrie 22, Iași.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră lui Gheorghie din Botești, ca să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele să stăpânească și să apere partea de ocină a lui Coste de acolo, ce i se va alege, partea de ocină de acolo, pentru că el i-a pierdut 2 cai înșeuați și cu frâe, sau să-i plătească acei cai.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să-l oprească sau să se împotrivească, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7110 <1601> Decembrie 22.

Domnul a spus.

Petriceaico logofăt a învățat.

Ilea <a scris>.

Acad. R.P.R., XLVI/155 a-b.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1817.

---

[1]) adăugat cu altă cerneală, la început a fost « Duma și Cernat ».

42

<1602—1604>.

† Surét de pe uricu dela Movila voevod.

In numele tatălui și a fiiului și a sfăntului d<u>hŭ, troiței sfintii de o ființei și nedespărțitei.

Iată eu robul stăpănului meu d<o>mnului d<u>mnezeu și măntuitorului nostru Is<us> H<risto>s și închinătoriul sfintei troiței, Io Eremie Moghila voevod, cu mila lui d<u>mnezeu, d<o>mnŭ Țării Moldovii.

Iată domnie mea bini am voit, cu a noastră bună voire, cu curată și cu luminată inimă și cu tot găndul și cu tot sufletul nostru și cu agiutoriul dela dumnezeu și cu sfatul și blagoslovenie a părinților noștre, a arhiereilor Moldovii: chir Gheorghie Moghila, arhiepiscop și mitropolit Sucevii și chir Agathon, episcopul Roman<u>lui și cu chir Theodosie, episcopul Rădăuțului și chir Ioan, [episcopul] episcopul Huș<u>lui și cu sfătuire a tot sfatul nostru, am făcut întru cinste și slava domnului d<u>mnezeu, făcătoriului ceriului și al pămăntului și am făcut pentru măntuire sufletilor celor mai denainte întru fericire răpoosaților moșilor și strămoșilor și părinților noștre și pentru a noastră săn<ă>taté trupiască și măntuire sufletiascu și pentru săn<ă>tate și măntuire a maicăi domniii mele, Mariei și pentru săn<ă>tate și măntuire a doamnei domniei mele și de dumnezeu dăruit fiiu domnii mele, Io Costandin v<oe>vod și pentru toată casa noastră și [pentră] pentru pace a toată țara noastră a Moldovii, am dat și am miluit a noastră sfăntă rugă, ce făcută noao <de> sfăntă episcopie Huş<u>lui, unde este hramul a sfinților întru tot lăudaților apostoli Petru și Pavel cu aceste sate: satul Plopenii și satul Căzăecii și Răşăştii și săliște Crețăștii și Spărieții, ce sânt la țin<u>t Fălciiului și Căcăcenii la țin<u>t Lăpușnii și cu mori la Pănoasa ce sănt la gărla Prutului, ci aceste mai sus scrise sate au fost drepte a domnii mele și supt ascultare la ocolul tărgului nostru Huşului, ca să fie de la noi sfintei episcopii neclătite, nici odinăoară în vecii vecilor, pănă cănd va sta ace sfăntă bisărică și cine vor fi acole rugători preoți călugări întru ace sfăntă episcopie cu tot săborul, să aibă a ruga pre domnul d<u>mnezeu neîncetat zioa și noapte pentru sănătate a domniei mele și a maicăi domniei mele și a doamnei dumniei mele și de d<u>mnezeu dăruiți și pre iubiț<i> fiii domniei mele și pentru măntuire sufletilor noastre și pentru ertare păcatelor moșilor, strămoșilor și a răpoosaților părinților noștre, toate acele scrise mai sus, ca să fie de la noi uric, de acmu și păn<ă> cănd va sta ace de mai sus numită episcopie.

Iar hotarul acelor mai sus numite saté anume Plopenii și Cozăecii și Răşăştii și sileștea Crețăștii și Spărieții, carei sănt la țin<u>t Fălciiului și Căcăcenii care sănt la țin<u>t Lăpușnii și cu mori la Pănoasa, ce sănt în gărla Prutului și ca si fie hotărăre acestor moșii tuturor, după a lor cele vechi hotară, pe unde din veac au umblat.

Iar spre aciasta este credinţa domnii mele celui mai sus scris, Io Eremie Movila voevod şi credinţa pre iubitului fiiului nostru Io Costantin voevod şi credinţa boerilor noştre: credinţa dum<nca>luiUrechi vornic de ţara de gios, credinţa dum<nealui> Cărste vornicu de ţara de sus, credinţa dum<nealui> Gheorghie părcălab Hotinului, credinţa dumilor sale lui Gheorghie şi Ionaşcu părcălabii Niamţului, credinţa dumilor sale Cărste şi Gherman părcălabii Romanului, credinţa dum<nea>lui Oreşe hatman şi părcălab Sucevii, credinţa dum<nea>lui Orinofschi, credinţa dum<nea>lui Cărăiman păharnic, credinţa dum<nea>lui Stroici visternic credinţa dum<nea>lui Grigorii stolnic, credinţa dum<nea>lui Vorcotariu [1]) comis şi credinţa a tuturor boerilor noştre a Moldovii, a mari şi mici.

Iar după viiaţă şi mutare, ori pre cini va alege domnul d<u>mnezeu să domniăscă, ori din ficiorii noştri, sau din niamul nostru, sau ori pre cini va alegi dumnezeu să fie d<o>mnu ţerii noastre a Moldovii, acela să n'aibă a strica, ce să mai întărească la a noastră rugă, sfănta episcopie Huşului.

Iar cine s'ar ispiti a strica a noastră danie şi miluire şi întărire, unul ca acela să fie blăstămat de domnul dumnezeu făcătoriul ceriului şi al pământului şi de precurata maica lui născătoare de dumnezeu şi de sfinţii viarhovnici şi întru tot lăudaţii apostoli Petru şi Pavel şi aceloralalţi apostoli şi de 4 evangheleşti şi de 318 părinţi dela Nicheea, să aibă parte cu trecletul Iuda şi cu Jidovii cei ce au răstignit pre H<risto>s şi au zis: săngile lui asupra noastră şi asupra ficiorilor noştre. Acest blăstăm să fie asupra celor carii vor strica şi vor rumpe aciastă scrisoare a domniei mele.

Şi pentru mai mare încredinţare cătră aciastă adevărată carte a noastră, am legat şi pecete domnii mele.

La Iaşi v<ă>l<ea>t 7100 <1592>.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, LXVII/1.
Trad. rom. din a doua jum. a sec. XVIII.
Veleatul este incomplet. Datat din anii 1602—1604 după divan şi mitropolitul Gheorghe Movilă.

43

<1602—1603>.

† 1 ispisoc dela Irimiia Moghila vodâ, a Focşei lui Petriceaico log<o>f<ă>t, dintru ispisoc ci-au avut dela Simion Moghila vodâ, pre neşte Ţigani ci-au fost cumpărat, anume: Badea, ficiorul lui Prodan şi Neacşa, Ţiganca, dela banul Vintilâ, din Ţ<a>ra Munteniască, în 2000 aspri, pre aceşti Ţigani.

Arh. St. Iaşi, CCCXXI/104.
Rezumat rom. din sec. XIX.
Datat după Petriceico log., întâlnit în acte din 1602—1603.

---

1) în loc de « Vorontariu ».

44

<1602 Ianuarie — 1603 Februarie>

† Cinstit părintele nostru, dumneata lo<go>fet mare, dăm ştere dumiital<e> că'u venit Ionaşco Răspopŭ de Bodeştŭ cu cinstit<ă> cartea măriei sale lui vod<ă>, priîntru u<n> vadu de moar<ă> cu Ghirghiţ<ă> ci le-i înpriun<ă>, acolea la Bodeşt<i>. Deci noi am strănsu oameni buni denpregiur megiiaş<i> şi săteni din satu, anume Vicol de colea şi Nechifor diregător de colea şi Enachi de acolea, Istatie de colea şi Toader de colea şi Ştefan de colea şi mulţi omeni buni, şi cu ceştea cu toţi, am mersu la Başot<ă> ce-<a>u fostu logofăt, că iaste răzăşu cu dănşii Aşeam găsit, că acel vadu, lor li-i înpreun<ă> şi au avut mori depreun<ă>; după acea Gheargiţ<ă> au lăsatu vadul cel bătrăn şi mo<a>ra lu<i> Ionaşco pre uscat şi <a> făcutu altu vadu.

Deci noi aşea i-am tocmitu, să-ş<i> mute Ghirghiţă moara unde au fostu, în vadul cel bătrân şi le-am înpărăţitu [1]) şi apa; şi aşijderea printru neşti pomi ce au de moşie. Deci nice si<n>tu puş<i> de Ghirghiţă, nici de Ionaşco, ce aşea i-am tocmitu, să-i ţee depreun<ă>.

Dumneata-i vei giudeca cum te va îndura dumnedzău. Să fii dumneata săn<ă>tos.

Fratele dumitale, Başot<ă> *fost* logofăt *mă închin şi* Ghiorghi Boţ *şi* Dumitru hotnogul *şi* Vasilie Bran.

Vasile Bran *a iscălit*.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/I/12.

Orig. rom., hârtie filigran, 6 peceţi aplicate.

Datat după documentul din 18 Martie 1603 din care ar rezulta că Gheorghiţă Ciolpan era mort, apoi după Gheorghe Boţul şi Vasile. Bran diacul, care apar în documente din acest timp.

45

<1602 Ianuarie — 1603 Aprilie>.

† 1 ispisoc dela Irimiia vodă.

Ghiorghie, ficiorul Cozmei, nepotul lui Ion visternic, de a lui bunâ voe au văndut ai sâi direpţi Ţigani, anume Nistor, ficiorul Tărdziului, cu fămeae lui şi cu ficiorii lui şi Todosiia cu ficiorii ei anume Sărbul şi Vasca şi Ştefan, aceştia i-au văndut lui Petriciaico logofăt, într'o sută taleri argint.

Arh. St. Iaşi, CCCXXI/104.

Rezumat rom. din sec. XIX.

Datat după documente redactate de sau relative la Petriceico log. (1602 Ian. 13, Fevr. 2 şi 1603 Apr. 15).

---

[1]) în loc de « înpărţit ».

46

1602 (7110) Ianuarie 13, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

Am dat această carte a domniei mele egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire a Neamțului și vătămanului lor din satul Horodiște, din ținutul Orheiului, ca ori câți oameni își vor chema din altă țară, sau Leah sau Rus sau Sârb sau Grec sau Vlah sau Ungur sau de orice limbă va fi, ei să aibă dela domnia mea slobozenie pe trei ani [1]) să nu lucreze la nici o muncă a noastră, nici iliș să nu plătească, nici 50 aspri, nici gorștină de porci, nici de oi, nici sulgiu de vaci, nici de oi și nicio dabilă, numai să aibă ei a da birul împărătesc o singură dată pe an și altceva nimic, în acești trei ani.

Pentru aceia nimeni dintre slugile noastre, dăbilari sau mari vataji sau globnici sau deșugubinari sau alții, cu alte treburi, să nu îndrăznească a intra în satele lor, să turbure sau să ia vitele lor pentru alte sate și pentru alți oameni, nici cai de olac să nu le ia, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7110 <1602> Ianuarie 13.

Erimia voevod <m.p.>

Petriciaico logofăt a învățat.

† Ilea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXV/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

47

1602 (7110) Februarie 2, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, cneaghina răposatului boier Vartic, fost mare vornic și cu fiii săi și s'au jeluit înaintea domniei mele, pentru un sat anume Iugănei, la gura Pereschiului, din ținutul Tutovei și astfel a spus înaintea domniei mele, că este dreaptă ocină și cumpărătură panului Vartic [2]) fost mare vornic, cum și însumi domnia mea știu și mulți boieri au mărturisit înaintea noastră.

Așa dar domnia mea, văzând o astfel de jalbă și multă mărturie, pentru acel mai sus scris sat, anume Iugăneii, care este la gura Pereschiului, în ținutul Tutovei, cum îi este dreaptă ocină și cumpărătură mai sus scrisului boier Vartic, fost mare vornic și noi deasemeni i-am dat și i-am întărit, ei și fiilor ei, să le fie dreaptă ocină, cu tot venitul, neclintit, niciodată, în veci. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

---

[1]) «pe trei ani» scris de mâna domnului peste un loc lăsat alb.

[2]) «Var» adăugat cu altă cerneală peste loc șters.

Scris la Iași în anul 7110 <1602> Februarie 2.
Insuși domnul a poruncit.
Eremia Moghila voevod <m.p.>
Petriciaico logofăt a învățat.

Arh. St. Buc., Mitrop.Moldovei, CXXVIII/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

48

1602 (7110) Martie 6, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, sluga noastră Pavăl Tăban și a pârît pe credinciosul nostru boier Bosioc mare spătar, zicând că a cumpărat a patra parte din satul Uriceni, la capătul Cozancei, care este în ținutul Hârlăului, dela niște veri ai lui, dela Ioan călugărul, fiul lui popa Nistor, nepotul lui Balș, voind să-i întoarcă lui banii, pentrucă acel călugăr i-a fost văr și a avut și el împreună cu ei dedină acolo. Astfel domnia mea am cercetat cu sfatul nostru și așa am găsit, că se cuvine să întoarcă Tăban banii lui Bosioc, pentrucă el este mai aproape a cumpăra și i-a întors 80 taleri deplin în mâinile lui Bosioc spătar, dinaintea noastră.

Pentru aceia să fie dela noi slugii noastre Pavăl <Tăban> [1]) acea înainte zisă a patra parte din satul <Uriceni>[1]) ocină și cumpărătură și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava în anul 7110 <1602> Martie 6.
† Domnul a poruncit.
† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.
† Drăgan Tăutul a scris.

Arh. St. Iași, CCCII/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

49

1602 (7110) Martie 6, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, sluga noastră Iurașco fost pârcălab, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a luat dela sluga noastră credincioasă Toader Boul vistier, două sute și șaptezeci taleri numărați și și-a răscumpărat cu acești bani, un sat anume Frătești, care este în ținutul

[1]) loc rupt în orig.

Neamțului, care acel sat a fost pus zălog de el la Toader Cârlig vistiernicel, pentru acei bani, 270 de taleri, iar acum l-a răscumpărat dela el și l-a pus zălog la sluga noastră mai sus zisă, Boul vistier și încă pe lângă acești bani, el a mai [1]) luat cinzeci taleri pentru acel sat și s'au făcut în totul, trei sute și douăzeci taleri. Și așa s'au tocmit dinaintea noastră și s'au învoit, când îi va da acei mai sus scriși 320 taleri, sau el sau dintre copiii lui, el să-și ia satul, iar dacă nu-l va răscumpăra însuși sau dintre copiii lui, atunci dintre nepoți, care sunt al treilea rând de oameni, să nu aibă treabă a-l răscumpăra, nici din gură a vorbi.

Iar noi, când am văzut tocmeala lor de bună voie, ce s'au tocmit dinaintea întregului nostru sfat, noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit, slugii noastre Toader Boul vistiernic acel mai sus scris sat Frătești, ca să-l stăpânească cu tot venitul, până când îl va răscumpăra. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7110 ‹1602› Martie 6.

Domnul a zis.

Eremie voevod ‹m. p.›

Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

Faceți-i uric [2]).

† Nebojatco ‹a scris›.

‹Pe foaia a doua:› † Încă am mai [1]) dat panului Iurașco 30 taleri..... [3]) l-au mănat măriia sa vod‹ă›, la Mărzea cu țol.... [3]) sat, *luna* Iun. 15, v‹leat› 7110 ‹1602›[4]).

Din privilegiu de vislujenie ce au avut de pe Limbă Dulce de la...... [3]), care i-a fost lui schimb cu sluga noastră Dumitru uricar și cu cnea‹ghina›...... [3]) Toader Dragsin, pentru a patra parte de sat din Călinești...... [3]) i-a adăugat Dumitru uricar lui Iurașco, o sută...... [3])

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXXIII/I/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1845.

50

1602 (7110) Martie 7.

Suret 7110 ‹1602› Mart. 7. Carte pe sărbie dela Ieremie v‹oe›v‹o›d.

Dat-am carte domnii mele credinciosului nostru Mogălde agă, să fie tare și puternic cu carte domnii mele, a țăne și a stăpâni o moară la Tărgul Frumos, care moară au fost a Gugii ușăriu și muere Gugii să nu aibă nici o triabă cu ace

---

[1]) « mai », așa în orig.
[2]) scris de Stroici.
[3]) loc rupt în orig.
[4]) pasagiul: « l-au mănat... », românește în orig.

moară, că domnie me m'am milostivit şi o am dat lui, cu tot venitu, pănă cănd ne va fi voe domniii mele.

Deci nimi să nu aibă a să amesteca înainte cărţăi noastre.

Irimie Movila v<oe>vod.

Trifan post.

Pavel diiacu am scris.

Acad. R.P.R., CLXXV/24.
Trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

51

1602 (7110) Martie 15, Şerbeşti.

Iată dar, Nechita din Cârligi fratele lui Toader, a venit înaintea noastră, de nimeni silit, nici asuprit şi a vândut ocina sa care îi este cumpărătură din partea Ciorăştilor, din a şasea parte a satului din Cârligi, care se împarte din a şasea parte a satului, care se împarte în cinci părţi, două părţi, asemenea din partea Ciorăştilor, a vândut lui pan Necoară logofăt pentru douăzeci de taleri.

Şi au fost la acea tocmeală: Necoară vătăman din Şerbeşti şi Cupcea de acolo şi Efrim Buzilă iarăşi de acolo şi Nechita asemenea şi Florea asemenea de acolo Şi şi-au pus şi peceţile, ca să se ştie.

Scris la Şerbeşti, în anul 7110 <1602> Martie 15 zile.

Acad. R.P.R., LVII/2.
Orig. slav, hârtie filigran, 2 peceţi aplicate,
Cu o trad. rom,. ibid., CLVII/52.

52

1602 (7110) Martie 16, Tecuci.

† Ursu mare pitar şi Ghenghea vornic. Iată a venit înaintea noastră Andrei, fiul lui Huru, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia sa şi a vândut dreapta sa ocină, a cincia parte din Scândureni şi din Hărăeşti, pentru trei sute zloţi Acestea le-a vândut panului Cârstea mare vornic de ţara de sus.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră Costantin, fiul lui Pătraşco şi a vândut dreapta sa ocină, a cincea parte din Scândureni şi din Hărăeşti, pentru 300 zloţi, panului Cârstea mare vornic.

Şi la această tocmeală a fost şi Creţul staroste de Tecuci.

Pentru aceasta am făcut această mărturie [1]), până când milostivirea sa, pan Cârstea mare vornic, îşi va face şi ispisoc dela domnia sa, dela domnul. Astfel să se ştie.

Scris în Tecuci, anul 7110 <1602> Martie 16.

---

[1]) « mărturie », aşa în orig. slav.

Ghipsiman a cincea parte și a fost de față [1]).

<Pe verso contemporan slav:> Pentru Scândureni și pentru Hărăești, ispisoc dela oameni buni.

Acad. R.P.R., XXXVII/88.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate,
Cu o trad. rom. din 1890.

53

1602 (7110) Martie 18, Iași.

† Ieremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Costantin Cimbalovici diac și cu un zapis de mărturie dela popa Crăciun, din Cârstești și Silion de acolo și Ilie din târgul Bârlad și dela mulți oameni buni, astfel mărturisind într'însul, că a venit înaintea lor Tudora Borșoae, fiica Anei, nepoata.....[2]) de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, toată partea ei, cât se va alege din satul Cupcești, aceia a vândut-o slugii noastre mai sus zise, Costantin Cimbalovici diac, pentru două sute zloți tătărești și i-a plătit deplin dinaintea lor.

Iar noi am crezut și de aceia i-am dat și i-am întărit, ca să-i fie și dela noi cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7110 <1602> Martie 18.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Pătrașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXII/48.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

54

1602 Martie 18.

Copii după uric din let 1602.

Zapis de ocenă să să știi cum au cumpărat Sohioiul și cu jupâneasa dumsle Marie și cu fratele dumsle Dan, oameni din altă țară ungureni. Și au cumpărat la sat la Poiană dela fetile lui Bote Bucium, dela Mariia Moșa și dela Dumea din Poenă în sus până unde dă runcul de mal și la vale până la apa Siretului și pe mal în jos până pe di<n> gios de Căzătoare, până unde

---

1) pasagiul« Ghipsiman... față », scris de altă mână.
2) loc alb în orig.

mănă<n>că Siretiul în mal și pe supt mal, pănă în apa cu bălți de pește cu ușore de făn, de unde au fost chiliia lui Gheorghii dascalu la Plєșa Bledariului și în gios pi mal păne[1]) în Troian și pen Troian spre soare răsare, peste vale Lupii și piste vale pe......[2]) și peste drum boiarilor și pe la țarina Cuntii la vale până în Tecucelu cu Apă, unde dă Vale Roșii în Tecucelu cu Apă și piste Tecucelu cu Apă și piste Tecucelu Săc, spre soare răsare și piste Fogașului pănă în hotaru Cernicei și în sus pănă în Hliza Paului și alăture cu Hliza Paulu<i> iarăș pănă în Tecucelu cu Apă......[2]) la gura Roșii unde au fost casile lu Bote Bucium au dat pe acestu loc din Poiană și pe Buciumeni cu vad de moară la Chiatriș la gura Roșii.

Și au dat șasă sute de zloți tătărăști Sohioiul și cu giupăneasa dums<a>le și cu fratile dums<a>le cu Dan. Și acei bani i-au dat în măna fetii lui Bucium Marii și a Duncăi, nepotile lui Ivancu, fratile Șăndrii hatmanului.

Let 1602 Mart. 18.

Acad. R.P.R., LXXV/73.
Copie rom. hârtie filigran.

55

1602 (7110) Martie 20.

† Adică <deci eu>[3]) Ursul vătah din satul Dărmănești și <Toader>[3]) și Dum<itru>[3]) și Mithod<ie>[3]) și Ihnat și Savul și Domitru Lazar și Iurie și Toader și popa Ciurba, toți din satul Dărmănești. Iată a venit înaintea noastră Irodia, fiica Varvarei, nepoata Ma<ghi>ței[3]) și bărbatul ei Drăgăi<lă>[3]) de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele lor <ocine>[3]) ce au avut, toate părțile lor, care li se vor alege din satul Dărmănești <din>[3]) vatra satului și din câmp <și>[3]) <din>[3]) curătură și din poeni și din <pădure>[3]) și cu vad de moară, care este în ținutul Totrușului. Aceasta a vândut lui <Ma>[3]) vrichi și femeii lui, Tecla, pentru două sute de zloți tătărești și i-a plătit ei deplin dinaintea noastră.

Și deasemeni a venit înaintea noastră Savul, fratele Irodiei, fiul Varvarei, nepotul Maghiței, nesilit de nimeni, nici asuprit, <de bunăvoia>[3]) sa și a vândut dreapta <sa>[3]) ocină și dedină, din dreptul său uric, pe care l-a avut bunica lor M<aghi>[3])ța, jumătate din partea lui, din acelaș sat, din Dărmănești, din vatra satului și din câmp și din curătură și din poieni și din pădure și cu vad de moară. Aceasta a vândut lui Mavrichi Grecul și femeii lui, <Te>[3])cla, pentru o sută și cincizeci zloți tătărești și i-a plătit deplin, ca să-i fie lui dreaptă ocină cumpără-

[1]) cuvântul « păne » e scris deasupra rândului de altă mână, cu altă cerneală.
[2]) loc alb în text.
[3]) loc rupt în orig.

tură, cu tot venitul ei, dinaintea noastră și a multor oameni buni și megieși dinprejur.

Și pentru mai mare tărie am pus pecetea noastră pe acest zapis.

† In anul 7110 <1602> Martie 20 zile.

Arh. St. Buc., Episc. Roman, XXIII/1.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1777, după care s'au făcut întregirile.

56

1602 (7110) Martie 23, Tomeşti.

† Eu Marco Codalbul armășel din Chiliani, din ținutul Tutova, însumi înștiințez cu această carte a mea și zapis, că m'am tocmit de bună voia mea cu pan Cârstea mare vornic și am vândut milostivirii sale acest Țigan, anume Ion și cu Țiganca sa, anume Boba și cu un copil al lor, anume Ursul, pe care i-am răscumpărat din mâinile Tătarilor, când au prădat până în Țara Românească și am dat pentru ei 2000 de aspri; iar panului Cârstea vornic i-am vândut pentru patru mii de aspri și am luat din mâinile milostivirii sale, deplin, toți bani gata, 4000 de aspri.

Și printre noi, când ne-am tocmit această tocmeală erau: Buciumaș fost vornic și Ionașco Bălan diac din Gălțești și Sava diac din Ceucani și alte multe slugi domnești dinprejurul nostru. Și pentru mai mare credință, ei și-au pus pecețile la această carte a mea și zapis, ca să se știe.

Scris la Tomeşti, anul 7110 <1602> Martie 23.

Acad. R.P.R., IX/50.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1777, ibid. X/211.

57

1602 (7110) Aprilie 1.

Suret deuric dela Irimie Movila voevod, din let 7110 <1602>, Ap<rilie> 1.

Pricum au vinit înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, Nicoar<ă> și frateli său Vas<i>li și Ionașco și sora lor, Mărica, ficiorii lui Ghirman și Agafii, di a or bună voi, de nime nivoiț<i>, nici asupriț<i> și-au văndut a lor dreapt<ă> ocină și moșie, din gium<ă>tate di sat di Glodin<i>, ci-s la ținut Roman<u>lui, a trie parte și a trie parte iarăș din cielalt<ă> gium<ă>tate di sat, ci le-<a>u fost lor cumpărătur<ă> dela Agafie, fata lui Sim<i>on vătav, nipoat<a> lui Nicoar<ă> sulgir, dila Ștefan...[1]). Aceasta au văndut-o credincios și cinstit boeriul nostru,

---

[1]) loc alb în text.

lui Stroici *mare* log<o>făt, drept 60 taler<i>, ban<i> de argint. Aşijdire iarăş au mai vinit înnainte noastră Măriica, fata Agafii, nipoat<a> lui Sim<i>on vătav, strănipoat<a> lui Nicoar<ă>, iarăş de bună voe sa şi au văndut iarăş din gium<ă>tat<e> di sat din Gloden<i>, a trie parte, iar credincios boeriului nostru ce scrii mai sus, lui Stroici *mare* log<o>făt, drept 30 taler<i> de argint. Aşijdire iarăş au mai vinit înnainte noastră, Lupul, ficiorul şi ne<a>mul lor, Anghelina şi Ana şi fratele lor, Ştefan, ficiorii lui Crăciunu, de bună voe lor şi-au văndut a lor dreapt<ă> ocin<ă> şi moşii din ceealalt<ă> gium<ă>tat<e> di sat, a trie parte, din Glodeni drept 20 taler<i> de argint. Aşijdire iarăş au mai vinit, înnainte noastră, Condre şi fămee lui, Dochie, fata Anii, sor<a> Cozmii şi lui Nicoar<ă> şi fămee lui, Agafie,fata Cozmii, de bun<ă> voe lor şi au văndut a lor dreapt<ă> ocin<ă> şi moşii, dintr'acea gium<ă>tate de Glodeni, a trie parte; aceasta au văndut-o iarăş credincios boieriului nostru, lui Stroici *mare* log<o>făt, drept 30 taler<i> de argint. Aşijdire au mai vinit înnainte noastră, Ionaşcu, ficior lui Sim<i>on şi ne<a>mul lor Ursul *fiul* *lui* Pahomi şi ne<a>mul lor Palaghie şi sora ei, Tita, ficiorii Tudosii şi ne<a>mul lor Ana, fata lui Gavril şi Ile<a>na, fata lui Bălan şi ne<a>mul lor Stanca, fata Grozavii, nepoţii Calii, strănepoţ<i> Cărstii, de a lor bun<ă> voi, au văndut a lor dreapt<ă> ocin<ă> şi moşii din cealalt<ă> gium<ă>tate de sat, a trie parte aceasta au văndut-o iarăş credincios<u>lui şi cinstit boeriul nostru, lui Stroici *mare* log<o>făt, drept 30 taler<i> de argint. Şi au plătit lor tuturor deplin, precum scrii mai sus, înnainte noastră; numai au rămas nevăndută din gium<ă>tate de sat, a trie parte, parte lui Mih<ă>ilă şi la dănsul esti şi uricul satului.

Şi noi vădzindu-i pe dănş<i> tocmindu-să de bună voi şi luăndu plata deplin, iar noi aşijdire am dat şi am întărit pi toate părţile di ocină ce scrii mai sus, ce-au cumpărat în sat în Glodeni, ca să-i fii lui şi dila noi uricu di ocină, cu tot vinitul şi altul să n'aibă a s<ă> amestica pesti carti noastră.

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., VIII/98.
Trad. rom. din sec. XVIII.

58

1602 (7110) Aprilie 7, Iaşi.

† Io Ieremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit această carte a domniei mele, rugătorilor noştri egumenului şi tuturor fraţilor aflători în mânăstirea Bistriţa şi pe cine vor trimite ei, el să fie tare şi puternic, cu această carte a domniei mele să stăpânească vama cea mică dela Bacău şi toate poienile şi fâneţile de pretutindeni pe unde va fi locul şi venitul mânăstiresc, iar dacă le va fi luat cineva ceva sau le va fi cosit fânaţul, ei să ia

totul înapoi, ca să fie sfintei mânăstiri, precum și până acum au stăpânit, să fie împlinită ruga acelor pravoslavnici creștini foști domni în țara Moldovei.] Iar dacă cineva va stăpâni ceva, cu dela sine putere, acela va avea o mare pedeapsă dela domnia mea.

Pentru aceia, nimeni dintre ureadnici sau șoltuzi sau oricine, să nu îndrăzenească a se amesteca acolo sau a le lua ceva înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7110 <1602> Aprilie 7.

† Insuși domnul a poruncit.

Eremia voevod <m. p.>

† Petriceaico logofăt a învățat.

† Frățiman <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXIV bis/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

59

1602 (7110) Aprilie 17, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier Gligorie mare stolnic și vătămanului său din satul Vertiporoh la aceasta, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să cheme oameni din alte țări în slobozie, în satul Vertiporoh. Fie orice limbă ar chema în satul lor, sau Rus sau Leah sau Ungur sau Sârb sau Grec sau Muntean, dela domnia mea să aibă slobozie pe trei ani acel sat, [dela domnia mea], să nu dea nici darea împărătească și nici oaste să nu facă domniei mele, nici iliș să nu dea, nici gorștină de oi, nici gorștină de porci, nici zeciuială de stupi, nici cinzeci de aspri să nu dea, nici sulgiu de vaci, nici sulgiu de oi, nici angăria Iașului, care se ia în ținutul Hotinului. să nu o dea Și iarăși să nu îndrăznească să intre și să-i prade, șugubinarii pentru șugubină și globnicii să nu-i supere și olăcarii să nu le ia cai de olac, cum este mai sus scris.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să-i supere sau să-i asuprească sau să ia dela oamenii mei, săracii domniei mele care vin la noi în slobozie în țara domniei mele, înaintea acestei cărți a domniei mele. Iar cine nu va asculta cartea domniei mele și-i va supăra pe ei, oameni din alte țări, iar acest om va avea mare pedeapsă dela domnia mea.

Așa să știți și altfel să nu faceți.

Scris la Iași în anul 7110 <1602> Aprilie 17.

Insuși domnul a zis.

Io Eremia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învățat.

Nicoară a scris.

Acad. R.P.R.,, LXXII/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

60

1602 (7110) Aprilie 20, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Berescul vatah de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, jumătate dintr'o prisacă veche din mijlocul desişului [1]) unde se numeşte a Fântâna Rece, dar partea dinspre câmp dela Crăeşti şi cu poienile sale, până la capătul piscului şi de acolo pe drumul vechiu, până la rediul lui Alivan şi de acolo la groapa Lupul [2]) din uricul pe care l-a avut el dela Alexandru voevod cel Bătrân şi din ispisoc de întărire dela Petru voevod. Aceasta a vândut slugii noastre, State fost scotar, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Deci noi, văzând tocmela lor bună şi cu înţelegere şi plata deplină şi dela noi asemenea am dat şi am întărit, slugii noastre, State fost scotar, acea mai sus scrisă jumătate de prisacă şi cu poienile sale după cum scrie mai sus, ca să-i fie lui şi copiilor lui, cu tot venitul neclintit, niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7110 <1602> Aprilie 20 zile.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit. Stroici logofăt <m. p.>

Barbovschii <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/11-11 a.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1746.

61

1602 (7110) Aprilie 30.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Cârstea mare vornic de ţara de sus, cu un zapis de mărturie dela Ghenghea vornic şi dela Bucimaş fost vornic şi cu un alt zapis dela Deli Ghiorghie şi dela Pilipovschii mare vătaf şi de asemeni cu alt zapis dela şoltuzul şi dela pârgarii din târgul Bârlad, că au venit înaintea lor Corchina, fiica lui Fârtat şi Erena şi Parasca şi Marica, fiicele Armancăi şi Gafiia, fiica Anghelinei şi Luca, fiul Anei şi Simion şi Ion, copiii Maicăi, toţi nepoţii lui Fârtat şi Buzdugan şi Ihnat şi sora lor, Sofronia, copiii lui Dragoslav cel bătrân şi Ion Picioroga, fiul Dolcăi şi Blaga, fiul Muşei şi Ştirbul şi fratele lui Pavăl şi sora lor, Odochiia şi Stanca şi ne-

---

[1]) în orig., la propriu: "grosimei".

[2]) aşa în orig.

potul lor, Dumitrașco și Ghiorghie și frații lui, Dănăilă și Nistor, fiii lui Luca, toți nepoții lui Dragoslav și Haraga fost șetrar și popa Cernat și Albotă și femeia lui, Dumitra și Hilip, de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici prigoniți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă <din> [1]) uricul pe care l-au avut dela Ștefan cel Bătrân [2]) voevod, toate părțile lor, care li se vor alege fiecăruia din satul Tomești în ținutul Tutova însă fără a patra parte, partea lui Toader Mutiul, care nu a vândut-o. Iar celelalte părți, pe toate le-au vândut credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Cârstea mare vornic, pe două mii și cinci sute de zloți tătărești. Și le-a plătit lor deplin dinaintea noastră.

Deci dacă, noi am văzut aceste zapise de mărturie, iar noi deasemenea și dela noi i-am întărit ca să-i fie și dela noi ocină și cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris la Iași în anul 7110 <1602> Aprilie 30.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>. Pătrașco a scris.

Acad. R.P.R., DLXIV/37.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu două traduceri rom. dela începutul sec. XIX, ibid., DLXIV/38 și 39. Altă trad. rom. la Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, LXVIII/44.

62

1602 (7110) Aprilie 30, Iași.

Dela Irimiia vod<ă>.

† Adecă au vinit înnaintea noastră și'n nainte boerilor noștri, Larion și fratele lui, Toader și sora lor Todosia, ficiorii Cărstăni și sămințieli lor: Costăn și sora lor, Zlata, ficiorii Cărstii și Iacob și frateli loi, Zahariia și sora lor Tec[c]la și Maica, ficiorii Mierlii și sămințiia lor: Chirilâ și frate-său Pretriman, ficiorii lui Hilip și Gligorie, frateli lui Platon, feciorii lui Ion, și Me<rla și> [1]) sămințiia lor: Ionașco, frateli lui Mihăil<ă> ficiorii lui Ifrim și Măriia și frateli ei, Ghervasie, ficiorii Părascăi și Gligorie și sora lui, Dochița și Mărica și Ciolpan, ficiorii lui Marcu, nepoții lui Mihăil<ă> și au adus înnainte noastră un ispisoc de cumpărătură ce au avut dela moșul lor Mihăil<ă> Chicoșescul, dela bătrânul P<ă> [1])tru vod<ă> pe a triia parte din sat din Bodești, parte de gios ce-i pe apa Bistriții. ce iaste în ți<nutul Niamțul>[1])lui, ce au fostu cumpărat dela Drăgălina, fata Nastii, nepoata Stanciului, drept <ci> [1])nci sute de zloți, din diriasăli lor di'npărțiri, ce au avut dela mo<șu>l [1]) ei, dela Sta...... [1]), dela bătrânul Pătru vod<ă>. Și așijderili s'au jeluit că au avut un uric delaPătru <v>o [1]) <dă>, pe acea a triia

---

[1]) loc rupt în text.

[2]) Ștefan cel Bătrân adaus de altă mână pe loc lăsat alb.

parte de sat de Bodești, caria mai sus dzisăm, parte de gios. ce l-au fostu pierdut, fiind atunci mari amestecătură aici în țară.

Pentru aciaia, domnia mia am dat și am întărit, tuturor cărora mai sus sint scriși, pre acea caria mai denainte dzisăm, pe a triia parte de sat de Bodești, cum ca să li fie lor și dela noi uric și moșie, cu tot vinitul. Și altu nime ca să nu să amesteci înnainte cărții noastre. *Astfel scriem domnia mea.*

In Iași, l<ea>t 7110 <1602> Ap. 30.

† B<e>ldiman Toader <a scr. s>.

<Pe verso:> † Izvodul ispisocului ce-au dzis nipoții lui Herlic că l-au perdut.

Acad. R.P.R., XXXII/41.
Trad. rom. din sec. XVII.

63

1602 (7110) Mai 2, Iași.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră cneaghina Anghilina, cneaghina lui Vasilie ceașnic și cu un zapis dela Gherghina ceașnic și Duma portar și Grama sulgear și dela Cârstea postelnic și Corpaci postelnic, că a venit înaintea lor Evghenia, fiica lui Bogdan Rugină, cneaghina lui Vasilie, împreună cu el, în Țara Muntenească și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a șasea parte din satul Crăești, în ținutul Neamțului, la obârșia Pârâului Negru, aceasta au vândut-o credinciosului nostru Vasilie fost ceașnic și cneaghinei lui, Anghelina, pentru cincizeci taleri numărați și le-a plătit deplin, dinaintea lor.

Deci noi, văzând acest zapis de mărturie, noi deasemeni și dela noi facem această întărire a noastră, ca să fie . . . . [1]). Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7110 <1602> Mai 2.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Pătrașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXVIII/126.
Copie slavă, din 1920.

64

1602 (7110) Mai 6.

† Iată dar eu Berghea din Gărcini mărturisim cu această carte a mea și zapis cui îl va vedea, că am vândut de bună voia mea, partea mea din satul Boțești toată, cât se va alege, partea de jos, aceia am vândut-o Pătrășcoaei din Boțești, pentru o sută și patruzeci zloți tătărești și ne-a dat Pătrășcoae banii deplini.

---

[1]) puncte în copie.

Iar noi i-am făcut zapis dela noi, să-i fie ocină cu totul, până când va ajunge la milostivirea sa domnul, să-și facă ispravă și întărire.

Și pentru mai mare credință, am pus pecețile noastre la această carte și zapis. Și au fost oameni buni și între noi ..... [1])del din Liești și Pe<trea> [1]) din Toderești și Toa<der>..... [1])

Alexa diac .... [1]) în anul 7110 <1602> Mai 6.

Acad. R.P.R., CXXXII/67.
Orig. slav, hârtie, 4 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

65

1602 (7110) Mai 8, Iași.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, monahul Ghenadie și cu călugării dela sfânta mânăstire dela Berzunțu și s'au pârît de față, înaintea noastră, pentru o ocină, jumătate din jumătate de sat din Orbic, pe Bistrița, în ținutul Neamțului [2]), zicând că acea ocină le este danie sfintei mânăstiri dela Margine aprod, pentru pomenirea lui. Iar monahul Ciolpan a spus că el a cumpărat acea ocină dela Mihăilă și Frătuțul, fiii lui Margine aprod, pentru două sute și douăzeci zloți tătărești și a arătat înaintea noastră și ispisoc de cumpărătură dela acel Petru voevod, iar călugării dela Berzunțu n'au avut niciun ispisoc sau altă mărturie dela Margine sau dela fiii lui.

Deci noi, i-am judecat după obiceiul legii țării, cu tot sfatul nostru și așa am aflat că acea ocină, jumătate din jumătate de sat din Oarbic, este dreaptă cumpărătură [3]) monahului Ciolpan și s'a îndreptat și și-a pus ferâe 12 zloți în vistieria noastră; iar călugării dela mânăstirea Berzunțu au rămas din toată legea și judecata noastră.

Pentru aceia, de acum înainte să nu aibă a mai [4]) pârî pe monahul Ciolpan, pentru această pâră și nici să dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7110 <1602> Mai 8.

Domnul a poruncit.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, II/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1794. O copie din 1827 a acesteia la Acad. R.P.R., XXXII/98.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) după « Neamțului » s'a adăogat posterior « partea de sus ».
[3]) după « cumpărătură » s'a adăogat posterior « partea de sus ».
[4]) „mai", așa în orig.

1602 (7110) Mai 8.

† Iată dar eu Simion și Mușea sora mea, fiii Anesiei, sora lui Liciul cel bătrân scriem și mărturisim cu zapisul nostru, că noi de bună voia noastră, nesiliți de nimeni, nici asupriți am vândut dreapta noastră ocină și dedină, ce se va alege partea noastră, două părți din a cincea parte din satul Borăști, acestui nepot al nostru de văr primar, anume Ilea, fiul lui Eremia, fratele lui Nicoară Liciul, pentru patruzeci și patru zloți, din câmp și din vatră și din poieni peste Bârlad și din fânețe și din păduri și în vad de moară, ce se va alege. Deci de acum înainte să-i fie dreaptă ocină și dedină și dela noi cumpărătură în veci și nimeni altul să nu aibă nicio treabă a se amesteca în această parte a noastră, niciodată.

Și pentru cea mai mare credință, au fost la această tocmeală a noastră oameni buni, Pântea cel bătrân din Borăști și Nicoară Liciul și Manea și Toader Tâmpa și Ghiorghie, ginerele Chiranei și Dumitru, ginerele Fătoaei și Gerul și Tetițul și Pavăl și fratele lui, Lazor și Nistor și nepotul lui, Gligor și Crăciun, fiul Giurcănesei și Costantin, fiul Ilinei.

Și nimeni dintre noi să nu aibă a întoarce, în veci, înaintea acestui zapis al nostru.

Și la aceasta am rugat pe acești oameni buni de și-au pus pecețile lor la acest zapis, cine a avut.

Scris în anul 7110 <1602> Mai 8.

<Pe verso, însemnarea românească din sec. XVII:> « Zapis bătrăn dela popa Dumitru *cu ginerele lui* Grigore *din* Borăști ».

Acad. R.P.R. Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, VI/IX, 1.
Orig. slav, hârtie, 4 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1839.

67

1602 (7110) Mai 12, Iași.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nastea, fiica Antimiei și vărul ei, Chirilă, fiul Măgdalinei, nepoții Armancăi de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din jumătate din a treia parte, două părți, părțile lor care se vor alege din satul Miclești, din dreptul lor uric de întărire, pe care l-a avut bunica lor, Armanca, dela Petru voevod cel Bătrân. Acestea le-au vândut boierului nostru, Drăguș fost vornic, pentru treizeci de taleri de argint și le-a plătit lor deplin.

Și întru aceasta, iarăși a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștr Cârstea, fiul Bunaei, nepotul Dolcăi, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit

și a vândut dreapta sa ocină și dedină, iarăși din acelaș uric mai sus spus, din jumătatea din <a treia> parte, jumătate, tot din acelaș sat <mai sus> scris. Aceasta a vândut-o tot mai sus scrisului nostru boier, Drăguș fost vornic, pentru douăzeci și cinci de taleri de argint și i-a plătit lui deplin.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie și plata deplină, asemenea și dela noi am întărit mai sus scrisului nostru boier, Drăguș vornic, acele mai sus spuse părți de ocină din satul Miclești, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7110 <1602> Mai 12.

Domnul a poruncit.

Stroici marele logofăt a învățat. Și am iscălit: Stroici logofăt <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/168.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

68

1602 (7110) Mai 17, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Solomiia, fiica lui Ion Graur, nepoata Anii, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din dreptele și propriile sale privilegii, pe care le-au avut bunicii ei din <partea> de jos a treia parte, din satul Miclăușeni, care acum se numește Graurii, douăsprezece ogoare. Acestea le-a vândut slugii noastre Băiseanul uricar, pentru douăzeci galbeni unguresti și i-a plătit ei deplin dinaintea noastră.

Deci, dacă am văzut tocmeala lor de bună voie și plata deplină, deasemeni și dela noi i-am dat și i-am întărit acea mai sus zisă parte, cât se va alege partea ei, până ce-și va face și alte direse din privilegii, ca să-i fie și dela noi și cu tot venitul.

De aceia, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7110 <1602> Mai 17.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Drăgan Tăutul <a scris>.

<Pe verso> însemnarea: « am făcut din el uric, a doua oară ».

Acad. R.P.R., CIV/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1731 și alta din 1804.

69

1602 (7110) Mai 20.

Ispisoc dela domnul Irimie Movila v<oe>vod, din 7110 <1602> Maiu 20. cuprinzător. că Irimie Brescariul, ficiorul lui Petre Bucium, au tras la giudecată, înaintea domnii sale, pe fiii lui Veisa, pentru doâ părţi din satul Mărzăştii, ce să nume<sc> Făntăneleli, prin care să dă rămas pe Irimiia Brăscariul şi să întăreşte stăpănirea, ficiorilor lui Veisa, pe acele doâ părţi, din moşie Mărzăştii.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 380, f. 106 (105) v.
Rezumat rom. din 1824.

70

1602 (7110) Mai 24.

Tălmăcirea ispisocului.

Precum au venit, înnaintea domnii sale şi înainte a tuturor boerilor domniei sale, a Moldav[v]iei, a mari şi mici, credincioasa slugă a domniei sale, pan Lupu Balşe sulger şi fraţii lui: pan Grigorie pah. şi Gheorghie părcălab de Orhei şi sora lor, Fedora, fii Cărstii Balş ce au fost vor<ni>c şi nepoatile lor: Costanda şi Tudosca şi Pavăl, jăluindu-să înnainte domnii sale, cu mare jalobă şi cu mare mărturie dela boeri şi dela ostaş<i> de frunte din curte domnii sale şi dela mulţi oameni buni şi dela megieşii di pin pregiur, arătând înainte domnii sale precum că hrisovile şi ispisoacile ce li-au avut ei dela Ştefan v<oe>vod, dela Alecsandru v<oe>vod, dela Ioan v<oe>vod şi dela Petru v<oe>vod şi dela alţi<i> domni de mai înnainte, pe a lor drepte ocini şi moşii, pe satul anume Albeştii di pe Jijiia, în ţinutul Dorohoiului şi pe satul Mihăileşti, de supt Cărpiniş, dintr'acelaş ţin<u>t,aşijdire şi pe alte sate, Albeşti...[1]) di pe Jijie, ce-i în ţinut Hărlăului şi cu moară în Jijie; aşijdere şi pe satul Ionăşenii, dintr'acelaş ţinut şi cu mori în apa Jijie şi pe giumătate de sat din Fedeşti, parte din gios, di pe Prut, ce-i în ţinutul Iaşului şi cu mori în Dusăvăţ şi cu livezi şi cu bălţ<i>, anume Crivaia ce Mare...[1]); aşijdire şi pe giumătate de sat din Ciupeşti, parte din sus di pi Siretiu, în ţinutul Sucevii; aşijdere şi pe o a trie parte din satul Căpotenii, ce-i în ţinutul Hotinului.

Acele de mai sus arătate hrisoave şi ispisoace s'au pierdut toate, în vreme cănd Mihai vodă au intrat cu vicleşug în pământul domniei sale, cu ai săi făcători de rele, precum şi însuş asămine au fostu şi au făcut stricăciune la toată ţara; fără numai că au arătat înnainte domniei sale doaâ urice de mărturie şi de întăritură dela Aron vodă şi un ispisoc dela Petru v<oe>vod, pe satul Ionăşenii şi pe alte de mai sus numite sate a lor.

Deci, văzând domnia sa jaloba lor şi mare mărturie, iar mai vărtos ispisocul cel dela Petru v<oe>vod, cum şi uricul cel fără de picete, de întăritură dela Aron

---

[1]) lipsă in text.

vodă; pentru aceia și domnie sa, înpreună cu tot sfatul domniei sale, încă au dat și au întărit credincioasălor slugilor a domniei sale de mai sus numite: pan Lupul Balș și fraților săi: Grigore pah. și Grigore pârcălab de Orhei și surorii lor, Fedorii, fii Cărstii Balșe, ce au fost vornic și nepoților lor: Costandii, Tudoscăi și lui Pavăl, ca să le fie lor și dela domnie sa uric, ocini și moșii, acele de mai sus numite sate, cu tot venitul lor, fiilor lor, nepoților, strănepoților și la tot niamul lor, cine li să va alege mai de aproape, nestrămutat nici odinioară în veci.

Iar hotarul satului anume Albeștii, di pe Jijie, ce-i în ținutul Dorohoiului, să fie după hotarăle cele vechi, pănă unde s'au stăpănit din vechiu. Iar hotarul satului Mihăileștilor, de supt Cărpiniș, dintr'acelaș ținut, să fie iarăș după al său vechiu-hotar, pănă unde s'au stăpănitu din vechiu. Iar hotarul Albeștilor celor vechi de al doile, pe Jijie, din ținutul Hărlăului și cu mori în Jijie pe amăndoaâ părțile, să fie iarăși după al său vechiul hotar. Iar hotarul satului Ionășănii, ce-i într'acelaș ținut și cu mori în Jijie, să fie pe de amăndoao părțile Jijiei. Iar hotarul acei giumătăț<i> de sat din Fedești, ci este pe Prut, în ținutul Eșului, parte din gios, cu bălț<i> și cu balta Crivaia ...[1]) pe după moară la vale, din tot hotarul să fie giumătate. Iar hotarul aciia a triia part<i> din satul Căpotenii, ce-i în ținutul Hotinului, să fie și'n tot hotarul a trie parte, parte ce din mijloc. Iar hotarul cei giumătăț<i> de sat din Ciupești ...[1]) să fie din tot hotarul giumătate. Iar dintr'alte părț<i>, să fie după vechiul hotar, pănă unde s'au stăpănit din vechiu. Cum și uricul cel fer<ă> de pecete, de întăritură dela Aron vodă, s'au legat iarăși cătră acestu uric.

Și spre aceasta este credința însuși domnii sale de mai sus numit, Eremie Movila v<oe>vod și credința a tuturor boerilor domnii sale, a Moldovii, a mari și mici. Din let 7110 <1602>, Mai 24.

Di pe sărbie pe limba moldoviniască s'au tălmăcitu la anul 1797, Mai 27, de polcovnic Pavăl Debriț[2]) *dela* mitropolie.

Posleduindu-s<ă> din cuvănt în cuvănt, copie aceasta și fiind întocma cu tălmăcire ispisocului celui adevărat, s'au încredințat și de cătră noi. 1814, Mart. 9. Iar cel adevărat să află la dum<nealui> *mare* vor<ni>c Theodor Balș.

Constandin Leondari sulger și log<o>f<ă>t de taină.

Acad. R.P.R., XXXV/118.
Copie după o trad. rom. Incă o trad. rom., ibid., CCLII/54, făcută la 1813 Aug. 10 și întărită de Iord. Cantacuzino mare logofăt.

71

1602 (7110) Mai 29, Iași.

Noi Ierimiia Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domn țării Moldav<v>iei. Am dat aciastă carti a domniei meli, rugătoriului nostru egumen și a tot soborul

[1]) lipsă în text
[2]) In text: „Dobrinschii.".

dela sfânta măn<ă>st<i>re Bistrița, unde iasti hramul adormirea presfintei născătoarei de dumnezău, de întărirea braniștii vechi, de pe uricul lui Ștefan vodă cel Bătrăn, cari să începe dela părăul Sărata pisti Bistriți, la Doamna și pănă la Angărcinia Săcul și dela Cozie, cătră Dialul cel Mare, la poeniți dela Hitioana, la Pintenul și să înpreună cu braniște măn<ă>st<i>ri Tazlăului, pănă la Răchitiș și la piscul Baleții, în gius pe Tarcău și Bistrița; și iarăș doă poeni supt Ciahlău, pisti Bistriți, la Jărcoae și Cuejdiul la Oprișani, pănă la Methodiie, în gura Păngărăciorului, pănă la Obărșie și un loc de stănă la Păngărați.

Și nimine să nu fie volnic a paști oi acole, sau să vănezi peștile, sau să tai la păduri și nueli sau hămăi sau nuci sau fieștici ar fi pe moșie numită; nimine să nu fie volnic a îndrăzni preste carte domniei meli, că să va pedepsi.

In Iași v<e>let 7110 <1602> Mai 29.

Petriceico log<o>f<ă>t au învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVIII/3.
Trad. rom. din sec. XIX.

72

1602 (7110) Iunie 9.

Erimie Movila v<oe>vod, v<e>l<ea>to 7110 <1602> Iunie 9.

Adecă domniia mia m'am milostivit ș'am dat ș'am întărit slugii noastre credincioase, lui Andrei Chiriiac vameșul, din dres de danie și de cumpărătură ci <au >avut dela Aron vod<ă>, o seliște anume Zorilénii, la Bărlad și cu loc de moară în Bărlad, din sus de tărgul nostru Bărladul, care aciastă seliște Zorilénii, cu loc de moară în Bărlad, au fostu driaptă domniască, de ocolul tărgului Bărladului, cum ca să-ș<i> facă și ia acolo sat. Ș'au dat lui Aron vod<ă> 6 cai buni învățați, drept 2000 de aspri, în triaba țărăi, când au fostu fugit toate satele [1]) cinstitului înparat căci au fostu vreamile de nepace și prădzi de Căzaci în pământul Moldovei, când și însuș<i> atunce *a pierit.*

Deci aciastă seliște mai sus scrise, ca să-i fie dela noi driaptă ocină și moșiia cu tot vinitul.

Și spre aciasta este credința domnii mele mai sus numit Erimie vod<ă> și fii<i> mei Costatin și Alexandru și credința a toți boierii noștri, anume: Stroici *mare* logof<ă>t, Uréche *mare* vor., Cârste *mare* vor., Gheorghie părcălabul di Hotin, Vasilie, Hrisoverghe, amăndoi păr<călabi> de Niamțu, Vevirițe *și* Ciocărlie păr<călabi> de Roman, Orăș hat. *și* părcălab Sucevii, Trifan post., Bosioc spăt., Cărăiman pah., Simion vist., Gligorie stolnecul, Apostolachie comisul.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 146/154.
Trad. rom.

---

1) pasagiul «când . . . satele» tradus greşit în condică, în loc de «când au venit oştile»

73

1602 (7110) Iunie 11, Iaşi.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Iată am dat şi am întărit slugilor noastre, Vlaico vatah şi nepotului său, Văsian, fiul lui Iuraşco şi vărului lor, Dumitraşco, fiul lui Drăghici şi vărului lor, sluga noastră, Onciul Iuraşcovici şi deasemeni vărului lor, Miron, fiul lui Condrea, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Gavrilcea şi ai lui Fădor, dreapta lor ocină şi dedină, din ispisoc de mărturie dela Aron voevod, a treia parte de sat din Turiatca, partea de mijloc şi cu loc de moară [1]), a treia parte din sat din Stancăuţi, partea de sus şi iarăşi a treia parte din satul Nahoreni, partea de sus, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să <nu> se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7110 <1602> Iunie 11.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Pătraşco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXII/58.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1796, ibid, LXXIV/19..

74

1602 (7110) Iunie 12, Iaşi.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Bercea, fiul lui Sava şi nepotul lui, Marco, fiul lui Ion, nepotul Vascăi şi Gliga, fiul Ungurului şi Ion Capotă şi fratele lui, Drăghici, fiii lui Vasco, toţi copiii şi nepoţii lui Sava şi ai lui Vasco şi ai lui Ungurul şi ai Vascăi, de bună voia lor de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul de cumpărare, pe care l-au avut părinţii şi bunicii lor, Sava şi Vasco şi Ungurul şi Vasca, dela Ştefan voevod cel Bătrân, patru ogoare din hotarul satului Tescani, dela frunte până la capăt, însă ogoare din hotarul Epurenilor. Pe acestea le-au vândut popei Drăghici pentru o sută şi douăzeci de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat popa Drăghici şi le-a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 120 de zloţi tătăreşti dinaintea noastră şi dinaintea boerilor noştri, ca să-i fie lui şi dela noi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastră. Şi are şi ispisoc dela Aron voevod.

Scris la Iaşi, în anul 7110 <1602> Iunie 12.

† Insuşi domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat.

† Haraga <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIX/24.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

---

[1]) « de moară », scris între rânduri.

75

1602 (7110) Iunie 13.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată acest adevărat credincios al nostru Cărăiman mare ceașnic, ne-a slujit cu slujbă dreaptă și credincioasă. Deci noi văzând dreapta și credincioasa lui slujbă față de noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și l-am miluit dela noi, în țara noastră, în Moldova, cu trei sate anume: Vulpășeștii sub bucovină, care acel sat a fost al nostru drept domnesc și ascultător de târgul nostru Roman, alt sat anume Mulovata, în ținutul Orheiului, care acel sat a fost al nostru drept domnesc și ascultător de târgul nostru Orhei și al treilea sat anume Țăpenii, pe Ialpuh, în ținutul Chigheciului, care acel sat a fost al nostru drept domnesc și acultător de ocolul nostru dela Tintiul, pentrucă ne-a slujit la cinstita Poartă și ne-a <scos> dela cinstitul împărat 40.000 ughi galbeni și ni i-a trimis cinstitul împărat să fie în ajutor, când s'a ridicat <acel lotru> Mihail voevod cu Unguri și cu multe limbi asupra domniei mele și asupra țării noastre, când a prădat și <a pustiit sfintele> mânăstiri și acei mai sus ziși bani i-a adus prin câmpia Dașovului și ne-a găsit cu <acei bani.....în>[1]) Țara Leșească.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie dela noi uric și ocine, cu tot venitul neclintit <lui și întregului neam>[1]) al lui, niciodată în vecii vecilor.

<Iar cine[1]) se va ispiti să strice și să sfarme <dania și miluirea noastră>[1]) acela să fie blestemat și <de trei ori blestemat de domnul dumnezeu>[1]) făcătorul cerului <și al pământului>[1])........ asupra copiilor lor, care <este și va fi>[1])......
.........[1]) în anul 7110 <1602> Iunie 13.

† Insuși domnul a zis.

Erimie voevod <m. p.>

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric[2]).

† Eremia Băseanul a scris.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXXII/I/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1845 și două copii ulterioare.
Completările s'au făcut după uricul din 1603 (7111) Aprilie 20, dela Fondul Spiridoniei, XXXII/I bis/3.

---

[1]) scris de Stroici.
[2]) loc rupt în orig.

76

1602 (7110) Iunie 16, Iaşi.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sărbie dela Ieremie Movila v<oe>vod. Scris în Iaș<i> din leat 7110 <1602> Iunie 16.

Precum au venit înnaintea noastră și înnaintea tuturor boerilor noştri a Moldovei, Gavril, ficiorul Petrii, nepot lui Rafeiu și de bunăvoia lui, de nime sălit, nici asuprit ș'au vândut dreaptă ocina sa și moșie, toată partea sa câtă să va alege din satul Băgeştii, din ţin<u>t Vasluiuiui și cu loc de moară și de prisacă; și o au vândut slugii noastre, lui Toader Marmurea aprod, drept daczeci și cinci taleri de argint. Apoi sculându-se sluga noastră Toader Marmurea aprod au plătit toț<i> deplin acei de mai sus arătaț<i> bani, 25 taleri în mânule mai sus numitului Gavril, ficioru Petrii, nepot lui Rafeiu.

Deci văzind noi aciastă de bună voia lor tocmală și deplină plată, apoi și dela noi așijdirea am dat și am întărit mai sus numitului slugii noastre lui Toader Marmurea aprod acea de mai sus zisă partea de ocină din satul Băgeştii, câtă să vă alege, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestice înpotriva cărţii noastre a aceştiia.

Domnul au poroncit.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t a iscălit.

De pe sărbie pe limba moldoveniasc<ă> am tălmăcit la anul 1805 Mart. 8. Polc<o>v<nic> Pavel Debrici *dela* mitr<opolie>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, LIII/I/6.
Trad. rom.

77

1602 (7110) Iunie 20.

Iată eu Toadir Dumitru Bileiu și soru-me Tudosiia, fii<i> Paraschivii, nepoții Odochiei Pintioai, sănguri mărturisăm cu acest ispisocu al nostru, precum am vândut de a noastră bună voi<e> de nimi sălit<i> ș'am vândut a sa driaptă ocină, toată parte noastră din sat<u>l Midieștii, din vatra satului și din giumătate cu toate laturile și o bucată di pământ preste Moldova; și-am vândut giupânului Ioan Mogălde marile pah<a>r<nic> [1]) drept patruzăci și cinci taleri bătuț<i> înnainte lui Margociu Tolfă staroste și înnaintea lui Iosăp pitariul și Buhuș diiacul și Dumitrașcu sluga lui Urechi vornicul și înnainte lui Lavrentie ieromonahul di la Săcu și înnainte a mulţi oamini buni.

Și mai încredințată mărturii, am pus cătră aciastă carte, Iosăp pitariul și a lor peceț<i> la acest zapis al nostru.

---

[1]) nu există un mare paharnic cu acest nume la această dată.

4*

Le<a>t 7110 <1602> Iunie 20.
Buhuş am scris întocmai cu suretul, fiind şi cel sărbăsc faţă.
Ioan Tăutul ban. 1815 Săp<tem>v<rie> 30.

Acad. R.P.R., CLIII/5, doc. 1.
Trad. rom.

78

1602 (7110) Iunie 30, Iaşi.

Suret de p<e> ispisocul sărbăsc dela Ieremiia Moghil<a> voevod, dela let 7110 <1602>, Iunie 30, scris în Eş<i> de Nicoar<ă>.

Noi Ieremiia Moghil<a> voevod, cu mila lui dumnezeu, domn ţării Moldavii. Au venit înnaintea noastră şi a boierilor noştri, slugile noastre Gherman şi fratel<e> lui, Andronic, feciorii Tacoşii şi nepoat<a> lor, Sora, *fiica* Călceia şi fratele lor, Ion, toţi nepoţii Nastei, de bun<ă> voia lor, nefiind de nimeni siliţi sau asupriţi şi ş'au văndut a sa dreaptă ocină şi baştină, din alegerea şi despărţire ci-au avut buna lor, Nastea, dela bătrânul Petré voevod, din jumătat<e> despre răsărit, satul Tulova, care să numeşte acum Glodenii, al triilea parte, cu loc de iaz pe acelaş părău şi au vândut slugii noastre Băisanul uricar, drept cincizăci <şi> cinci taler<i> . . . [1]) şi pentru ca să-i fie lui dreaptă ocină de către dregător s'au întărit . . . [1]), şi moşul lor . . . . . . [1]) de cătră dregător *deasemeni* pentru întărire ce au avut bunul Sima dela bătrânul Petré voevod, pentru a sălişte de pe Răbricea ce Mic<ă>, anum<e> Nicorina, ce să numeşte acu Hilimoneştii şi le-au vândut slugii noastre Ieremia Băisan uricari, drept trii sute zloţi tătăreşti, pentru ca să-i fie lui cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înprotiva aceştii cărţi a noastre.

Stroici *mare* log<o>făt.
De [p] pe sârbie pe limba moldovenească l-am tălmăcit eu, la let 1817, April 3.
Iero<s>himonah Arsenie *dela* sfânt schit Parpaniţă.

Acad. R.P.R., CV/14.
Trad. rom.

79

1602 (7110) Iulie 1, Iaşi.

Noi Irimie Movilă v<oe>v<o>d, cu mila lui dumnezău, domn ţării Moldov[v]ii. Scriem slugii noastre, lui Jâlă spat<a>r din Vivorăni, îţ<i> dăm ţâe de ştire, că s'au jăluit noâ, Grigorie şi fratele său, Ion din Vivorăni, asupra lui Niagul, unchiul său şi a fratelui său, Opre şi asupra lui Necoară şi asupra Maicăi din Vivorăni, zâcând aşa, înainte noastră, precum că are ocină la un loc cu dânşii, în satul Vivorăni şi ocină cari ari la un loc cu dânşii, voesc a o vinde unchiului lor.

[1]) lipsă în text.

Drept acee, dacă vei vide aciastă carte a domnii noastre, iar tu să vii cu dânșii, în sat unde sânt toate scrisorile, în sat și cui i să va păre cu strâmbul, iar tu să le dai zâ de soroc, să să giudeci de față.

Și într'alt chip să nu faci.

Velet 7110 <1602> Iuli 1.

Dan Bole au învățat.

Au scris Bădieș, în Iași.

Din limba sârbască, moldovenești, am tălmăcit eu Ioan Stamate pit., în Iași, la 1825, Oct<om>v<rie> 9.

Arh. St. Iași, CCCL/...
Copie rom.

80

1602 (7110) Iulie 7.

<† Io E<remi>ia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată <a venit înaintea> noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Ion, fiul..... [1]) și fratele lui, Vlasi.................... [1]) sprezece taleri, credinciosului <și cinstitului> nostru boier, pan Dumitraș <co părcălab de> Cetatea <Nouă> ...[1]) din jumătatea de sus din satul Cot..... [1]) inești, cât se va alege....... [1]) <Ghe>orghie Tenchiu și a treia parte, partea lui <An>drei din acelaș mai sus scris .... [1]) părți.............. [1]) și-a cumpărat .... [1]) și dela sora Salomiei, fiica lui Ghi<orghi>e Teanchiu.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris...... [1]) în anul 7110 <1602> Iulie 7.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

E<r>emia Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., II/17.
Fotocopie după orig. slav.

81

1602 (7110) Iulie 7, Bacău.

In zilile lui Sascău Frăncu șoltuz cu 12 părgari din tărgul Bacău.

Adică au venit înnaintea noastră Mătiiasa, cu fiii săi anume Andriiasa și cu alți fii, din satul Albenii, de nime silit<i>, nici asuprit<i>, ce de a ei bună voia au vândut a sa ocină, o vie cu cramă, și cu căt și ce s'a venit din câmpu și din pădure

---

[1]) Loc rupt în fotocopie.

şi din curăţituri. Şi s'au sculat Movila ci-au fost părcălabu, cu giupăniasa sa anume Solomiia şi <au>[1]) cumpărat ace ocină din câmpu, din pădure şi din curăţături, şi o vie cu crama, cu căzi şi cu tot venitul, drept 600 zloţ<i> tătăreşti şi au dat acei bani, gata, înnainte noastre şi înnainte popii lui Ion domnescu şi înnainte popii Zahariia şi înnainte a mulţi oameni şi înnainte tuturor setenilor din Albeni şi înnainte Veisei şi Toader Batreisăi şi Toader Sincara . . .[1]) şi Toma, ce de bună voia lor au făcut tocmală.

Iar noi am făcut zapis şi am pus pecetea oraşului, ca să le fie de mărturie.

S'au scris în Bacău, Iulie 7 zile 7110 <1602>.

Au scris popa Zaharie din Bacău.

De mine s'au tălmăcit di pe cel în orighinal sărbăscu zapis, în oraşul Iaşi, la anii 1821 Fevr. 1. Teodor Gaşpar diiac de divan.

Arh. St. Iaşi, CDXXX/3.
Trad. rom.

82

1602 (7110) Iulie 9, Iaşi.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldoveii Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Vărvara, fiica lui Telea stolnic, nepoata lui Huru vornic, de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din satul Scândureni şi din Hrănăeşti din a cincea parte, a treia parte. Aceasta a vândut-o cinstitului şi credinciosului nostru boier, pan Cârstea mare vornic pentru nouă taleri număraţi <şi> i-a plătit ei deplin dinaintea noastră.

Pentru aceia, ca să-i fie lui şi dela noi şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

† Domnul a zis.

Scris la Iaşi în anul 7110 <1602> Iulie 9.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Pătraşco <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXVII/18.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

83

1602 (7110) Iulie 12, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea boerilor noştri slugile noastre credincioase, Ionaşco pârcălab şi fratele lui, Pătraşco ureadnic de Botăşani şi deasemeni

[1]) lipsă în text.

fratele lor, Vasilie, fiii lui Drăghici Nădăbaico vornic și ni s'au plâns cu mare jeluire și cu mare mărturie, cu oameni buni și bătrâni și cu boieri dela curtea domniei mele, că privilegiile și ispisoacele de cumpărătură, pe care le-a avut tatăl lor, Drăghici Nădăbaico vornic dela Alexandru voevod, pe a noua parte din satul Solești, care a fost cumpărătura tatălui lor, Drăghici Nădăbai covornic, dela Grozav [Toader-fratele lui Ion Furcilă, fiul lui Toader Toc fost stolnic] [1]) pentru două sute de zloți tătărești.

Iar acele privilegii și ispisoace au fost pierdute de Pătrașco ureadnic pe malul Nistrului, sub cetatea noastră a Hotinului, când venise Mihail voevod cu Ungurii și cu multe limbi asupra domniei mele și asupra țării noastre și a prădat sfintele noastre mânăstiri și a stricat țara noastră.

Deci noi, văzând marea lor jeluire și cu mare mărturie cu oameni buni și bătrâni și cu boieri dela curtea domniei mele, de aceia domnia mea le-am dat și le-am întărit acea mai sus zisă parte de ocină, ca să le fie cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7110 <1602> Iulie 12.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Băseanul <a scris>.

<Pe verso contemporan în slavă:> « Este cumpărătura lui Drăghici Nădăbaico vornic dela Toader Toc, fratele lui Ion Furcilă, fiul lui Toader Toc fost stolnic. »

Acad. R.P.R., CCXXIV/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

84

1602 (7110) Iulie 25, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Măgdălincea și Mariica și Erina, fiicele Condrei, nepoatele lui Danciul Huru părcălab-de nimeni silite, nici asuprite și au vândut dreapta lor ocină și dedina din satul Scândureni și Hărăști care sunt în ținutul Cohurlui la capătul Licicovului, cât se va alege partea părintelui lor, Condrea, fiul lui Danciul Huru. Acestea le-au vându-cinstitului și credinciosului nostru boer pan Cârstea mare vornic al țării de sus pentru patruzeci [2]) de taleri numărați. Și s'a sculat credincosul nostru Cârstea mare vornic și a plătit deplin toți acești 40 [3]) de taleri numărați în mâinile Măgdălinei și a surorilor ei, fiicele lui Condrea Huru.

---

[1]) textul în paranteze drepte, adăugat pe un loc răzuit.
[2]) era scris întâi *treizeci*, apoi corectat în *patruzeci*.
[3]) a fost scris întâi 30, apoi corectat 40.

Deci dela domnia mea am dat și am întărit credinciosului nostru Cârstea mare vornic acele sate, Scândureni și Hărești și cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7110 <1602> Iulie 25.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Predevici, <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXVII/14.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

85

1602 (7110) Iulie 28, Iași.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră egumenul și ceilalți călugări dela sfânta mânăstire Bistrița și s'au jeluit înaintea domniei mele că li s'au luat doi Țigani, anume Drăgoiu și Vicol, amândoi frați și s'au așezat între acești Țigani domnești și au adus privilegiile lor, ce au avut dela alți domni înaintași asupra drepților lor robi [1]) Țigani. Iar domnia mea am cercetat privilegiile lor și am aflat într'adevăr că sunt drepții lor robi [1]) Țigani.

Pentru aceasta și dela domnia mea le-am făcut întărire, ca să le fie drepți robi [1]) Țigani.

Pentru aceasta și voi vătavi de Țigani și giudeci [2]) și alte slugi ale domniei mele sau ale hatmanului, să nu îndrăzniți să-i turburați, nimeni înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7110 <1602> Iulie 28.

† Insuși domnul a poruncit.

† Petriceaico logofăt a învățat.

† Bulboac<ă> <a scris>.

Arh St.Buc..M-rea sf. Sava Iași, XXVIII/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

86

1602 (7110) August 14.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră credincioasă, Dămian vistier, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a schimbat dreapta sa ocină și cumpărătură, pe care a avut-o dela Toader

---

1) « holopi » în orig.

2) « giudecim », în orig.

și dela sora lui, Ghervasia, copiii Agafiei, nepoții Măriicăi, strănepoții lui Băloșescul și răstrănepoții lui Cozma Băloșescul și dela verii lor, Vasilie Șoimel, fiul lui Petrea pârcălab și răstrănepotul tot al lui Cozma Băloșescul, din ispisocul de cumpărătură, pentru două sute și patruzeci taleri de argint, pe care l-a avut dela însumi domnia mea, partea celor mai sus scriși din satul Băloșești, ce se va alege din sat și din iaz și din moară și din câmp. Aceasta a schimbat-o cu sluga noastră Grigorie Băcea vistiernicel. Și iarăși sluga noastră, Grigorie Băcea vistiernicel, i-a dat schimb pentru schimb, dreapta sa ocină și dedină, din uric de cumpărătură ce a avut străbunicul său Isaia, fiul lui Băcea [1], dela Ștefan voevod cel Bătrân, din uric de împărțeală, pe care l-a avut bunica sa, Măriica, dela Petru voevod cel Bătrân, din a șasea parte din satul unde a fost Bă<cea>, care se numește Băcești, pe Pârâul Negru, partea sa, ce <se va alege> din sat și din iaz și din moară și din câmp.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie și înțelegeare între dânșii, iar noi deasemeni și dela <noi am dat> și am întărit boierului nostru, Grigorie Băcea vistiernicel.... [2] acele părți mai sus scrise, ca să-i fie și dela noi dreaptă ocină și schimb pentru schimb, cu tot venitul. <Și altul să nu se amestece, înaintea acestei> cărți a noastre.

.... [2] în <anul> 7110 <1602> August 14.

Insuși domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i u<ric>.

Pătrașco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXX/134.
Orig. slav, rupt, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CXVI/66.

87

<1602 Septembrie 1—1603 August 31> 7111, Cârligi.

† Iată dar eu, Cârstina, femeia lui Nistor și fiii ei, Ion și Vasilie din Șerbești, înștiințăm cu acest zapis al nostru că am vândut toată partea noastră din satul Cârligi, în ținutul Neamțului, de nimeni siliți, nici asupriți, ci de a noastră bună voie, cumpărătura pe care am avut-o dela Mariica, femeia lui Petru din Rădeni. Această parte de ocină am vândut-o lui pan Nicoară logofăt, pentru 8 taleri și 9 potronici, cu tot venitul, cât se va alege din acel sat mai sus spus.

Și la această tocmeală au fost: Gligorie Prăjescul și Bran diiac și Toma vistier și Donici comis și Ghiorghie vornic și Efrim paharnic și Grigorie din Cârligi

---

[1] corectat cu altă cerneală: « Bărcea ».

[2] loc rupt în orig.

și Nicoară din Șerbești și mulți oameni buni. Și pentru mare credință, am pus și pecețile noastre la acest zapis, ca să se știe.

Scris la Cârligi în anul 7111 <1602—1603>.

Am iscălit, Bran diiac.

<Pe verso, contemporan:> dela stâlpul Popeștilor.

Acad. R.P.R., LVII/6.
Orig. slav, hârtie filigran, 4 peceți aplicate.
Cu o trad. rom., ibid., CLVII/59, din 1787 Mai 30.

88

<1602 Septembrie 1—1603 August 31> 7111, Cârligi.

† Iată dar eu, Mariica, femeia lui Ionuț din satul Șerbești și cu fiii mei înștiințăm cu acest zapis al meu că am vândut, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bună voia noastră, toată partea mea din satul Cârligi, în ținutul Neamțului, ce am avut cumpărătură dela Gherman și dela fratele său, Andronic din satul Săcăleni, în ținutul Vaslui [1]), toată partea mea din acel sat Cârligi, cât se va alege, cu tot venitul din acel hotar, panului Nicoară logofăt, pentru 50 taleri numărați. A dat acei bani care sunt mai sus ziși, deplin, în mâinile Mariicăi, femeia lui Ionuț din Șerbești și în mâinile fiilor ei.

Și la această tocmeală a fost Grigorie Prăjescul și Bran diac și Toma vistier și Gheorghie vornic și Donici comis și Efrim păharnic și Grigorie din Cârligi și Gheorghie din Șerbești și mulți oameni buni. Și pentru mare credință am pus pecețile noastre pe acest zapis, să se știe.

In anul 7111 <1602—1603>, scris în Cârligi.

Și Nicoară din Șerbești a fost la această tocmeală.

Gligorie am iscălit <m. p.>

Și am iscălit, Bran <m. p.>

<Pe verso slav:> Aceasta e din Tâlciurești, pentru partea de jos. A scris is<pravnicul>.

Acad. R.P.R., LVII/5.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate.

89

<1602 Septembrie 1—1603 August 31> 7111.

Acest zapis. Adecâ au vinit n<ai>ntia noastră, la sat la Rogi<nești> [2]), *anume* Irimiia *fiul lui* Lazor Urdobaș [3]) *fiul lui* Portasii, șe a vă<n>dot partia lor, a pa-

[1]) întâi era scris: „Iași", apoi corectat.
[2]) loc rupt; în copie « Ruginești ».
[3]) în copie: Odobași.

t[t]ra parte toat<ă>, a liui Lațcu de Lâteșci, cu știria ficiorilor totorur și râziaș<i>, dena<inte>[1])........[1]) Alexi.........[1]) <par>tia[1]) liui Béléiu și au văndut diiacon<o>loi Buzichii *fiul său*, de nimene nevoiț<i> și nesiliț<i>, ce le sâ vau alége, a patră parte toatâ, în bâtrâno de Lâtcește, de moșie, di în câ<m>p și <di în>[1]) pâdure și de<n>tr'[a] pă și pre tot locul ce sâ vau alége . . . .[1]) partia și pe Domoșița, denaintia liui Tudorel.... Alexu.... <Cond>re.... <Cond>re <și>[1]) Mihâilâ și mai tinere: Toderașco și Ioanăș <și>[1]) . . . <Mo>isii, *fiul lui* Alexii, Necolaiu, *fiul lui* Teatol, Stefan, *fiul lui* Gavril . . . știm noi toți cu suflete nostre com au datŭ 60 de *flori<nți>*[1]) *tătărăști*. Velet 7111 <1602—1603>

Acad. R.P.R., LXXXVI/5a.

Orig. rom., foarte rupt și rău conservat, pecete aplicată.

Cu o copie din 1815, în care sunt greșeli de lectură, care are pe dos o schiță de teren. Copia sfârșește cu următoarea însemnare:

Acest zapis s'au scos de pe un zapis vechi, ce iaste din partea popii Buda a neamului lui, cumpărătură dela Domoșița și dela Itești. Asăminea fiind. 1815 Ap. 23. Dosithei ieromonahu.

90

<1602 Septembrie — 1603 August> 12, 7111.

† Pan Cărstea mare vornic de țara de sus și pan Crăș hatman și pârcălab de Suceava și pan Trifan postelnic și pan Veveriță vornic și pan Roșca vornic și pan Boul vistier și pan Mogâldea vornic.

Scriem și dăm știre că au venit înaintea noastră Toader Turcea și cu cneaghina lui, Nastasia, fiica lui Grigore Udrea, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor parte de ocină din satul Sârbii, pe Bașău, a treia parte din jumătate de sat, pentru două sute de taleri numărați, cu tot venitul ce se va alege și cu mori și de pretutindeni, boierului pan Bosiioc mare spătar. Și s'a sculat pan Bosiioc mare spătar și le-a plătit deplin toți acei mai sus scriși bani, două sute taleri numărați, în mâinile lui Toader Turcea și în mâinile cneaghinei lui, Nastasia, fiica lui Grigore Udrea.

Iar noi, dacă am văzut această tocmeală de bună voie și plata deplină, noi am făcut această mărturie zapis și mare mărturie și am pus și pecețile noastre pe acest zapis.

Aceasta mărturisim.

Scris în Iași, anul 7111 <1602—1603> luna.....[2]) 12 zile.

Roșca vornic a iscălit <m. p.>

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) lipsă în orig.

Orăș hatman a iscălit <m. p.>
Eu Cârstea vornic <m. p.>
Trifan postelnic a iscălit <m. p.>
Ion Mogâldea vornic <m. p.>
Eu Toader Turcea mi-am pus mai mare credință a mea mână <m. p.> [1])

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, IX/VIII/1.
Orig. slav, hârtie filigran, 8 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1785.

91

1602 (7111) Octombrie 12.

Suret de pe ispisoc vechiu sârbesc dela Irimiia Movila v<oe>vod din leat 7111 <1602> Octomv. 12.

Noi Irimie Movila v<oe>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domn țării Moldavii. Precum domnia mea ne-am milostivit și am dat și am miluit pe al nostru credincios boieriu, pan Căriiman *mare* pah., cu o săliște anume Simioneștii pe Moldova, ce-i în ținutul Romanului, care acea săliște au fost dreaptă a noastră domniască și dintr'un ocol cu târgul Romanului și cu vad de moară în apa Moldovii, am dat lui și l-am miluit, pentru a lui driaptă și cu credință slujbă, ce ne-au slujit în pământul nostru.

Adoele aŭ dat el domniei mele un cal bun turcescu, ca de 250 galbeni ungurești. Drept aceia, ca să-i fie lui, dela domnia mea, danie și miluire și întăritură și uricu și ocină, cu tot venitul, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților și la tot neamul lui, neclătit nici odinioară, în vecii vecilor. Și altul nimene să nu să amestice.

S'au scris în Iași.
Insuși domnul au zis.
Stroici *mare* logofăt au iscălitu.
Nebojatcu [2]).
Dipé sărbie pe limba moldovinească s'au tălmăcit la anul 1793, Fevr. 1, de polcovnicul Pavel Debriț [3]) *dela* mitropolie.
Th. Balș *mare* logft.
S'au posleduit, Enachi stol<ni>c.

Acad. R.P.R., ms. 5457, f. 1 v.
Copie după trad. rom.

---

[1]) românește în orig.
[2]) în text: Nebojaicu.
[3]) în text: Debrinschi.

92

1602 (7111) Octombrie 15, Cotnari.

† Pan Pavel părcălab *de Cotnar și* Coste Băcioc cliucear mărturisim, cu âstă carte a noastră, cum au venit naintea noastră Țonța și fratele ei, Gheorghie de Rădén <i>, feciorii Micăi, nepoții lui Ion Rădeanul, de bună voe a lor, de nimene nevoiț și au văndut a sa direaptă ocină și moșie, a patra parte de sat de Rădén<i>, din tot satul, ce acel sat iaste preă Turiia, în ținutul Iașilor și l-au văndut dumisale lui Cărăiman păharnicul cel mare, dereptu cincidzeci de taler<i> de argintu, ban<i> gata.

Deci noi, deaca am vădzut a lor de bună voe tocmala și plată deplin, cum scriem mai sus, 50 de taleri, cé au dat jupănul Cărăiman păharnicul, Țonței și frăține-său, lu Ghiorghie, feciorii Micăi, nepoții lui Ion Rădeanul, noi am făcut această carte de mărturie dumisale păharnicului, pr<e> [1]) această a patra parte den tot satul de Rădén<i> la Turiia, ca să aibă a-ș face dirése domneșt<i> pre acéstă parte ce scrie mai sus. *Aceasta să se știe.*

Scris în Cotnar, Oc. 15, leat 7111 <1602>[1]).

......[2]) *am scris.*

<Pe fila a doua, la început:> † Pan Pavel Paleolog și.

Acad. R.P.R., CCCLII/55.
Orig. rom., hârtie, pecete inelară, aplicată.

93

1602 (7111) Octombrie 20, Iași.

In zilele lui Ieremia Moghilă voevod și a arhiepiscopului nostru chir Gheorghie Movilovici.

† Iată eu, Gligorcea șoltuz și 12 pârgari din târgul Iași, mărturisim că a venit înaintea nostră și înaintea multor oameni buni, Sora, femeia lui Grigorie Lelea șoimariu [3]), nesilită de nimeni, nici asuprită, ci ea însăși dela sine de bună voie, s'a gândit și a miluit sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul preacinstitei tăieri a cinstitului cap a preacinstitului prooroc Ioan, cu un loc de dughiane [4]), lângă casa lui Ursul potcovariu [5]), pe care acel mai sus scris loc de dughiane l-a avut de schimb cu Andrei, primul ei bărbat, când ei s'au despărțit. Iar Sora

[1]) cuvintele: „leat 7111 <1602>", scrise de altă mână, cu altă cerneală.
[2]) semnătura indescifrabilă.
[3]) « șoimariu », așa în orig.
[4]) « dughiane » în orig.
[5]) « potcovariu » în orig.

așa a spus înaintea noastră, că a dat lui Andrei 2 cai și și-a luat dela Andrei, de bunăvoie, locul acela, să-i fie ei ocină.

De aceia noi, dacă am văzut pe Sora, astfel cu atâția oameni mărturisindu-ne <și> cu atât mai mult, întărind acestei mai sus scrise mânăstiri cu acel loc de dughiane, ca să-i fie ei pomenire, în veci, pentru sufletul său și al părinților săi și pentru sufletul sfântrăposatului ei soț, Lelea șoimariu, am scris după străvechiul obicei, în catastihul orășenilor, ca de acum înainte să nu mai aibă nimeni treabă cu acel loc, fie din rudele lui Andrei, sau iarăși din neamul meu, înaintea acestor rugători ai noștri dela mânăstirea Săcul.

Iar cui i se va părea că este vreo nedreptate, să aibă a se pârî cu mine cât timp voi fi în viață. Iar după ieșirea sufletului meu către dumnezeu, dacă va îndrăzni cineva să strice dania și miluirea noastră sfintei mânăstiri, să aibă a se pârî cu slăvitul cinstitul prooroc Ioan, în ziua cumplitei a doua veniri a lui Hristos.

La această mărturie a Sorei au fost mai sus scrișii: Gligorcea șoltuz din Iași și 12 pârgari ai lui și popa Toader dela biserica domnească și protopopul Ion Saicovici și Ursu potcovar și Dumitru Filipovici fost pitar și Crăciun șelar și alți oameni vecini dinprejur.

Eu popa Ștefan am scris.

In anul 7111 <1602> Octombrie 20.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXXII/2052.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată a târgului Iași.
Cu două traduceri rom., una din 1812, cealaltă dela începutul sec. XIX.

94

1602 (7111) Noembrie 15.

Adică noi, Miron, fiul lui Gavril și cu toți verii mei: Alexa, fiul lui Ioan și Miron fiul lui Vasco și Slavna cu surorile ei, Anghelina și Vuvda, fiicele Nastasiei și Gafa, fiica Anghelinei, nepoata Iurșei și altă Anghelina, fiica Nastasiei și Mărunta, fiica lui Tiron și Ion, fiul lui Ihnat, facem cunoscut, dăm știre și cu acest zapis al nostru că am vândut dreapta noastră ocină și dedină, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de buna noastră voie, din sfertul satului Vertiporoh care este pe Ciuhur, jumătate, cu tot venitul și la câmp și la iaz, la Ciuhur, pentru treizeci de taleri numărați și patru saci de grâu lui jupan Gligorie Mlinovschi mare stolnic.

Și asemenea Toader și cu surorile mele, Ana și Mica și Odochia, fiicele lui Marco și cu verele mele, Odochia și Ana, fiicele Catrinei și Odochia, fiica Olenei nepoata Catrinei, asemenea am vândut din sfertul aceluiaș sat, care este mai sus scris, tot jumătate, cu tot venitul și la câmp și la moară și la iaz la Ciuhur, pentru 20 de taleri numărați și un cal, 2 saci de mei și 2 saci de secară lui jupan Gligorie Mlinovschi stolnic.

Şi iarăşi dela alţi veri: Nastea, fiica lui Vasco Bora şi Safta, fiica lui Tudose şi Irina, fiica Olenei, nepoata Nastei şi Crăciun cu surorile lui: Părasca şi Anastasia şi Marica, copiii lui Ion Bora asemenea am vândut din sfertul satului iarăşi care este scris mai sus, 2 părţi, cu tot venitul şi la câmp şi la iaz şi la moară la Ciuhur, pentru douăzeci de taleri număraţi şi opt saci de grâu, tot lui pan Gligorie mare stolnic.

Şi asemenea, dela alţi fraţi: Drăgan, fiul lui Hapca şi surorile lui, Stana şi Fădora, fiicele Zovcăi şi Mărunta, fiica lui Tiron şi Ştefa<n> fiul lui Cozma, iarăşi am vândut, din sfertul aceluiaş sat din Vertiporoh pe Ciuhur, a treia parte, cu tot venitul şi la câmp şi la iaz şi la moară la Ciuhur, pentru zece taleri număraţi şi pentru patru saci de grâu, jupanului Gligorie mare stolnic.

Şi iarăşi dela alţi fraţi: Toader şi surorile mele: Ana şi Mica şi Odochia, copiii Măricăi şi Prigor Urlinschi şi sora lui, Marica, copiii lui Nicoară Urlinschi, asemenea am vândut din sfertul aceluiaş sat, Vertiporoh pe Ciuhur, jumătate, cu tot venitul şi la câmp şi la iaz şi la moară la Ciuhur, pentru 20 de taleri număraţi şi pentru 20 de berbeci şi pentru patru saci de grâu, lui jupan Gligorie mare stolnic.

Iar pentru mai mare credinţă au fost la tocmeala noastră oameni buni, martori au fost: Simion Pilipovschi vătaf de Iaşi şi Pătraşco Stârcea şi Cotela diac care asemenea sunt scrişi mai sus şi în acest ispisoc al nostru, doar cu voia noastră i-am scris mai sus. Şi iarăşi, neavând peceţi, am rugat pe aceşti oameni buni care mai sus sunt scrişi şi au pus peceţile lor, ca să fie de mărturie, să se ştie.

In anul 7111 <1602>, a unsprezecea lună, Noembrie 15.

Simion Pilipovschi, şi mână proprie şi pecete <m. p.>

Petraşco Stârcea, şi mână proprie şi pecete <m. p.>

Acad. R.P.R., LXXII/11.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi timbrate.

95

1602 (7111) Noembrie 28, Bălasineşti.

† Pan Gheorghie pârcălab de Hotin mărturisim cu acest zapis al nostru cui îi va trebui acesta să-l vadă sau cetindu-l să-l înţeleagă, că s'a sculat marele boier, pan Gligorie Mlinovskii mare stolnic şi a venit înaintea noastră şi a legii în oraşul Hotin şi cu un ispisoc de mărturie dela pan Simion Pilipovskii mare vătah de Iaşi şi dela Pătraşco Stârcea şi dela diacul Cotel şi dela alţi oameni buni şi mărturiseşte aşa că el şi-a cumpărat câteva părţi de ocină în satul Vertiporoh pe Ciuhur şi şi-a dat banii şi averile sale drepte pentru toate acele părţi mai sus scrise, cum sunt scrise şi în acel ispisoc.

Pentru aceia, noi încă văzând această tocmeală bună, i-am făcut încă și dela noi acest zapis, ca să-i fie lui de mărturie; cât și-a cumpărat, noi încă i-am întărit lui, ca să stăpânească cu tot venitul acele părți mai sus scrise, cât se va alege. Și altul să nu se amestece. Și pentru mai mare credință și întărire, am pus pecetea noastră pe acest adevărat zapis al nostru, ca să se știe.

Scris în anul 7111 <1602> în satul Bălasinești, luna Noembrie 28.

† Vasilie pisar.

Acad. R.P.R., LXXII/12.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

96

1602 (7111) Decembrie 2, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri cneaghina Drăgălina, fiica lui Costea fost pârcălab, nepoata lui Văscan fost pârcălab și sluga noastră Băiseanul uricar și cu cneaghina sa Varvara, fiica lui Petru Hohulea, nepoata Odochiei, strănepoata lui Toader logofăt, de bună voia lor, de nimeni nesiliți, nici asupriți și au schimbat dânșii dreptele lor ocine și dedine din privilegiile de cumpărare și de schimb, pe care le-au avut străbunicii lor, Toader logofăt și Văscan pârcălab dela Ștefan voevod și dela Alexandru voevod. Și a dat mai sus spusa cneaghina Drăgălina, fiica lui Costea, dreptele sale ocine din jumătatea de sus a satului Botești, jumătate și cu loc de iaz și de moară la pârâul Stavnicului și jumătate din satul... [1] pe Stebnic și cu loc... [1] <iar Băiseanul și cu> cneaghina sa, Vărvara... [1] au dat mai sus spusei Drăgălinei dreapta lor ocină și dedină, toate părțile lor, cât se vor alege în poiana care le este cumpărătură din Băcești și cu vad de moară la Bârlăzel și încă i-a mai dat ei o sută de galbeni unguresti, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și schimb drept, iar noi asemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Băseanul uricar, ca să-i fie lui și dela noi și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7111 <1602> Decembrie 2.

† Domnul a zis <a scris>.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Drăgan Tăutul <a scris>.

<Pe verso, contemporan slav:> S'a făcut uric, să se știe.

Acad. R.P.R., CIV/4.
Orig. slav, rupt la îndoituri, pecete aplicată, stricată.

---

[1] loc rupt în orig.

97

1602 (7111) Decembrie 20, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domnul ţării Moldovei· Facem ştire cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Axinia şi sora ei, Anghelina, fiicele lui Simion şi Ştefănia, fiica altei Angheline, toţi nepoţi ai lui Petru Codău și ni s'au jeluit cu mare plângere și cu mare mărturie, cu boierii dela curtea domniei mele și cu megiași de-ai lor dimprejur și au spus că privilegiul de cumpărătură, pe care l-a avut bunicul lor Petrea Codău dela Petru voevod cel Bătrân, pentru dreptele lor ocine și dedine: jumătate de sat din Bezin şi cu iazuri şi cu mori la Bezin și pentru o vale cu fâneţe care se numeşte Lopatna, pe amândouă părţile acelei văi, până unde se uneşte cu hotarul Popşeştilor, în ţinutul Orheiului, acest privilegiu o putrezit în pământ, în zilele lui Răzvan voevod, și au adus de faţă înaintea noastră numai pecetea. Care acea jumătate de sat din Bezin și cu moară în Bezin a fost cumpărătura bunicului lor Petru Codău, dela fiii lui Danciul fost pârcălab de Ciceu pentru opt sute de zloţi tătăreşti. Iar lui Danciul îi era cumpărătură dela Giurgea şi dela Bahrin, slugile lui Negrul, cărora le era danie dela el, din privilegiul dela Ştefan voevod cel Bătrân. Iar acea vale pentru fâneţe care se numeşte Lopatna îi era lui cumpărătură dela Dan fost hatman, pentru 700 de zloţi tătăreşti.

Deci noi, văzând atâta jeluire dela ei și că le sunt drepte ocine și dedine și că le stăpânesc și acum și pâră încă n'au avut dela nimeni, i-am crezut și noi şi asemenea și dela noi am dat și am întărit acelor mai sus scriși aceste ocine mai sus spuse, ca să le fie lor și dela noi drepte ocine și dedine și uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor și nepoţilor și strănepoţilor și răstrănepoţilor şi întregului lor neam care se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor mai sus spuse ocine să fie pe părţi, cum se va alege mai după dreptate, iar dinspre celelalte părţi să fie din toate părţile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io Cost<ant>in voevod și Alexandru voevod și Bogdan voevod și credința boierilor noştri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Ghiorghi pârcălab de Hotin, credinţa panilor Ghiorghi şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panilor Manole şi Cârstea pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceașnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Vorontar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața nostră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acesta să nu le strice dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă sunt ocinele și dedinele lor drepte.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iași, în anul 7111 <1602> luna Decembrie 20.

A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

<Adaus mai târziu, rom.:> † Acestŭ uricu au fost robit și l-au g<ăs>it Mezerioe de Chișinău cu feciorul ei, cu Opre, în târgu în Chilie și l-am răscumpărat și noi l-am plătit dela Mezedrioe.

Acad. R.P.R., XCIV/103.

Orig. slav, rupt la îndoituri, pecete atârnată, căzută.

98

1602 (7111) Decembrie 23, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre Grozav comișel și Toader diac, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, pe care și-au cumpărat-o ei dela Ion Tălhar, fiul lui Crăciun, nepotul lui Mihăilă șetrar, a patra parte din jumătate din satul Șetrăreni, ce este pe Turia și cu loc de iaz la Turia. Aceasta au vândut credinciosului nostru Mihăilă Trifan postelnic, pentru patruzeci de taleri de argint.

De aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7111 <1602> Decembrie 23.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici mare logofăt <m. p.>

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/108.

Copie slavă din sec. XX.

99

<1603>.

† Eu Agafia, <fat<a> Ruscăi den Budzén<i>, însămi pr<e>[1]) mene, mărturisescu cu acest zapis al <me>[1])u cum de bunâ voia mea, de <n>[1])ime nevoită nice asuprită, am văndut a mea driaptă ocină și moșie, toată partea mea, cătă

[1]) loc rupt în orig.

am avut din sat den Giurcăşani şi cu hăleşteu şi cu Poiana lui Gănscă şi cu tot locul cătu să ţine de acel sat, ce să vine în partea mea. Déci am văndut lui Pătraşco Udréi, derept noaâzeci de taler<i>.

Şi într'această tocmalâ au fost Gligorie Arbure şi Ionaşco păhărnicel den Orăşani şi Gligorcea, feciorul Tăutului şi Nebojatco uricar şi Lazor ce au fost pitar şi alţi mulţi oameni <b>[1])ui. Şi eu Pavel visternicel, feciorul Agafiei, nepotul Ruscăi, încă am fost acolea, cănd a văndut înmă-mea, acea ocină.

De aceast<a> mărturisim, ca să-i fie de c<r>[1])edinţă această scrisoare, să a<i>[1])bă a-<şi>[1]) face ş<i>[1]) ispisoc domnescu, c<a să-i fie> [1]) direaptă cumpărătură.

Despre aceasta să se ştie. Şi acest sat este în ţinutul Hărlăului.

Şi eu Costantin uricar încă m'am întâmplat atunci.

Acad. R.P.R., CXXXVII/243.
Orig. rom., hârtie, 3 peceţi inelare, aplicate.
Cu o copie din sec. XIX.
Datat după Pătraşco Udrea şi Nebojatco uricar, întâlniţi în documente din acest an.

100

<1603>.

Adică eu, Anniţa, fata Ruscăi, nepoata Călcei din Budzén<i>, de bună voia mea, de nimen<i> nevoită, nice asuprită, am văndut satul Ciurcăşénii, p<a>[1])rtea mia, ce s<ă> va alége, lui Pătraşco Udrei, dereptu 30 de taleri de argintŭ.

Şi într'aiasta tocmală au fost Rusul, feciorul némişului de Orăşén<i> şi Văsilé de acolea şi Fl<o>[1])rea de acolea şi popa Glig<o>[1])rie de acolea şi mulţi oamen<i> buni şi bătrîni.

Şi pre mai mare mărturie ne-am pus şi pece<ţile> [1]). De aiasta scriem să s<e> <şt>[1])ie cu estu zapis al nostru.

Gligorie *a scris.*

Acad. R.P.R., CXXXVII/244.
Orig. rom., hârtie, 2 peceţi inelare, aplicate.
Datat după Pătraşco Udrea, care se judecă la 20 Ian. 1603 cu m-rea Slatina.

101

<1603 Ianuarie>.

† Iată dar eu [2]) au venit înaintea noastră această femeie, anume Dochia Pătrăoae şi cu fiicele ei, Nastasia, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut a şasea parte din a şasea parte din Cârligi, cât va fi loc pentru o casă, lui pan

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) aşa în orig.

Necoară logofăt, pentru treizeci taleri[1]) şi le-a plătit şi a dat toţi banii gata.

Şi au fost la această tocmeală: Gligorie diac din Şchei şi Bran diac din Soci şi popa Costin din Hălăşteiani. Această ocină le-a fost cumpărătură dela Gavril din Bărsă.

Şi pentru mai mare mărturie, ne-am pus şi peceţile, să se ştie.

Am iscălit Bran diac <m. p.>

Popa Costin <m. p.>

Gligorie Scheian <m. p.>

Acad. R.P.R., LVII/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după martorii doc. din 1603, Ian. 15, scris în Heleşteeni.

102

< 1603 Ianuarie >.

† Iată eu, Nastasia, fiica lui Pătrău, nepoata lui Cârlig, înştiinţez însămi dela sine, cu acest zapis al nostru, că ne-am tocmit cu Nicoară logofăt, de bună voie, nesilită de nimeni, nici asuprită şi am vândut o ocină din satul Cârligi, 12 ogoare din a 6-a parte din satul Cârligi, ce se va alege partea mea şi din sat şi din câmp şi din apă şi cu tot venitul ce se va alege.

Aceasta am vândut-o lui pan Nicoară logofăt, pentru şaizeci taleri, dinaintea lui popa Costin din Hălăşteiani şi Toader Moţoc şi Spiridon Zupco aprod şi dinaintea a mulţi oameni buni şi megiaşi dimprejur; şi dinaintea lui Ioan Bârlibaş şoltuz de Roman.

Spre mai mare putere, am pus şi peceţile noastre la acest zapis al nostru.

Gligorie Scheianul <m. p.>

Başotă <m. p.>

Şi am iscălit, Bran diac <m. p.>

Acad. R.P.R., LVII/11.
Orig. slav, hârtie, 4 peceţi aplicate.
Datat după martorii doc. din 1603 Ian. 15.

103

1603 (7111) Ianuarie 11, Iaşi.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, rugătorul nostru Paisie egumen şi cu tot soborul dela sfânta mânăstire dela Pobrata şi au jeluit nouă, cu mare jalbă, astfel zicând că uricul pe care l-au avut dela Petru voevod cel

1) « treizeci taleri », scris mai târziu cu altă cerneală pe un loc lăsat alb.

Bătrân, pentru satul Potropopenii pe Siret, în ținutul Sucevei, care le-a fost danie dela Hărea pârcălab de Hotin, acel uric li s'a furat de cineva și nu se aflâ.

De aceia, noi văzând marea lor jalbă, le-am făcut lor întărire pentru satul Potropopenii ca să fie sfintei mânăstiri și dela noi și cu tot venitul. Iar dacă s'ar afla cândva acel uric la careva, să nu se creadă înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7111 <1603> Ianuarie 11.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici mare logofăt <m. p.>

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, I/17.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1787.

104

1603 (7111) Ianuarie 11, Iași.

Noi Erimii Movila v<oe>v<o>d, cu mila lui dum<ne>zeu, domn țării Moldav-[v]ei. Au venit înnainti noastră și înnainti boeril<o>r noștrii, cneghina Agahiia, fata boieriului Ioan logofătul, di nimine sălită, nici asuprită și-au dăruit sv. mănăstiri Rățstei unde este hram sv. ierarh și făcătoriu di minuni a lui Hris<tos>, Nicolae, un sat anumi Măscurii, ci esti în țăn<u>t Tut<o>v<ii>, cu tot venitul și căruia i-au dat argint și niști Țigani și tot ci au avut, înpărțind și alti otcini pi undi au mai avut. Iar al nostru rugătoriul egumen și cu tot soborul dila svnta măn<ăstire> Rățstéiu, să fii îndatoriț<i> a săvărșă pomeniri din an în an, după obiceiu rănдueli creștinești. Iar alții din ficiorii ei sau nipoții ei sau alti rudinii să nu aibă a să amestica în ia danie, pentrucă au dat înnainti noastră... [1]) a ei otcină, osăbitul sat Măscurii... [1]). Pentru aceia dar, am dat și am întărit noi sv. măn<ăstiri>Rățstei acel de mai sus pomenit sat Măscurii, carili au dat sfintei măn<ăstiri> și dela noi cu tot venitul și nimeni să nu să amestici.

S'au scris în Iaș<i>, în anul 7111 <1603> Ghinar 11.

Domn au poroncit.

Stroici *mare* log<ofă>t au învățat.

Acad. R.P.R., CCIV/202.
Copie rom., hârtie filigran.

105

1603 (7111) Ianuarie 11.

† Iată dar noi, Marica, fiica Anei și Ion cu femeia mea, fiica Nastei, nepoata Anei și deasemeni Bantăș, fiul lui Alexandru și deasemeni Golăi, fiul lui Vascan și deasemeni Simca și fratele său Fădor, fiii Odochiei, toți nepoți ai lui Vladul,

---

[1]) loc șters, ilizibil în text.

facem cunoscut şi dăm de ştire cu acest zapis al nostru, că am vândut dreapta noastră ocină şi dedină, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi de bunăvoia noastră a treia parte din a patra parte a satului Vertiporoh, care este pe Ciuhur, cu tot venitul şi la câmp şi la iaz şi la moara de pe Ciuhur, pentru douăzeci de taleri şi o vacă de patru taleri, jupanului Gligorie Mlinovschii mare stolnic.

Şi pentru mai mare credinţă au fost la tocmeala noastră oameni buni, martori, au fost: Simion Pilipovschii şi Pătraşco Stârcea şi Romşa fost mare vatag şi Cotela diac şi Liciul, ginerele lui Cotela, care sunt mai sus scrişi <în> acest ispisoc al nostru, însă cu porunca noastră, care suntem mai sus scrişi. Şi deasemeni nu am avut peceţi, ci am rugat pe acei oameni buni, care sunt mai sus scrişi, şi au pus peceţile lor să fie de mărturie. Să se ştie.

Scris în anul 7111 <1603> luna Ianuarie 11.

Simion cu mâna proprie şi pecete <m. p.>

Acad. R.P.R., LXXII/13.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.

106

1603 (7111) Ianuarie 15, Heleşteeni.

† Iată dar, au venit înaintea noastră Gaftona şi fiica ei Ţonţa, nesilite de nimeni şi nici asuprite şi au vândut ocina lor, ce a fost cumpărătura Todei, din partea Ciureştilor, dintr'a şasea parte a satului din Cârligi, ce se împarte într'a şasea parte a satului, care se împarte în cinci părţi, două părţi, tot din partea Ciureştilor, au vândut panului Necoară logofăt, pentru cincizeci de taleri. Şi au fost la acea tocmeală: Manea diac şi Gligorie Şcheian şi Nechita diac şi Necoară vătăman şi Bran diac şi popa Costin şi Nichifor din Obroceani şi şi-au pus şi peceţile pentru credinţă, să se ştie.

Scris la Hălăşteiani, în anul 7111 <1603> Ianuarie 15 zile.

Gligorie Şcheian <m. p.>

Popa Costin din Healăşteiani <m. p.>

<Pe verso, în româneşte:> « Fostu-ne-au dător Bran 20 ughi şi au fost să-i dea aceşti bani; el au dat deîntr'înşii şapte galbeni, iară alţii am dat noi. Deci are a ne da nooa a da alalţi bani ».

Acad. R.P.R., LVI/5.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom., ibid., CLVII/60.

107

1603 (7111) Ianuarie 20, Iaşi.

7111 <1603> Ghen. 20. Ispisoc dila Irimiia Movila v<oe>vod protocălit de Stroici *mare* log<o>f<ăt> şi scris în Eşi di Nepojatco uricari, prin cari arată că s'au pârît de faţă, înainte domnii şi a tot sfatul, Grigori şi Gheorghe şi Pătraşco Udre şi cu călugării Slatinii, pentru satul Icuşănii, ce sânt la ţăn<u>tul Sucevii, care acest sat Iucuşanii i-au fost ţăn<u>tu episcopul Isaia, ci au avut tocmală, între sâni, cu Udreştii, ca să ţii episcopul Isaiia acel sat, pe cât va fi viu şi cu moartea lui, iarăşi să fii a Udreştilor, ci au avut el şi dresuri tot însuşi, dila acel domn. Deci, pe călugări, din giudecată, îi dă rămaşi, iar pe Udreşti îi îndreptează.

Iar pentru ca nu cumva, cu scrisorili, dila a lui pristăviri, să nu întoarcă la oricari vremi, niscaiva îndreptări ori ispisoaci, dela vlădica Isaiia, ori dela cine ar fi, ori dela călugări, să nu să ţii în samă, cu totul, nici unili. Şi el n'au vrut şi n'au arătat niciun ispisoc.

Pentru aceasta dar, s'au dat, împotriva slugilor, Grigori şi Gheorghe şi Pătraşco, Udreşti, la cel adevărat sat Ecuşănii, ca să li fii danii, cu tot venitul. Şi nimine să nu să amestici.

Arh. St. Iaşi, CCCL/109
Trad. rom.

108

1603 (7111) Februarie 5, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea tuturor slugilor noastre, care vor merge să strângă birul din târgul Iaşi şi şoltuzului şi pârgarilor, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să lăsaţi în pace de toate angheriile, o casă ce au rugătorii noştri călugări dela sfânta mânăstire dela sfântul Sava, ce este aproape de chervăsărie, pentrucă domnia mea ne-am milostivit şi le-am iertat acea casă şi de bir şi de toate angheriile.

Pentru aceia, nici bir să nu aibă a da, nici podvoade, nici cai de olac să nu ia, nici alte mărunţişuri ce sunt asupra târgoveţilor, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7111 <1603> Februarie 5.

† Insuşi domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat.

† Isac Stârcea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV A/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1794.

109

1603 (7111) Februarie 10, Iași.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bună voință, cu inima curată, luminată și din tot sufletul și cu ajutorul lui dumnezeu și cu binecuvântarea ierarhilor, părinților noștri moldoveni și am dat domnia mea și am miluit ruga noastră, mânăstirea nou zidită Sinai, unde este hramul arhistrategilor, arhanghelii Mihail și Gavril, numită mânăstirea răposatului pan Balica hatman, cu o jumătate de sat din Iucaș, partea de jos și cu loc de iaz și de moară, care este în ținutul Neamțului. Care acel sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Pietrei <și> a fost dat răposatei noastre slugi, David postelnic, iar după moartea lui să fie rugătorilor noștri, pentru sufletul lui, pentru slujba lui dreaptă și credincioasă. Iar rugătorii noștri să aibă a-l pomeni și a-l scrie în sfântul pomelnic mare și mic și să-i facă lui pomenire și din an în an, ca să fie sfintei mânăstiri dela noi uric cu tot venitul.

Iar cine ar îndrăzni să strice dania și miluirea noastră a sfintei mânăstiri, să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de toți sfinții. Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7111 <1603> Februarie 10.

Io Eremia Moghila voevod <m. p.>

† Dumitru <a scris>

Acad. R.P.R., XL/92.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1768.

110

1603 (7111) Martie 15, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod și domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Mătei, fiul Mariei și nepoții lui, Sava și fratele său, Procop și sora lor Todosia, fiii lui Moisei și Drăgan și fratele său Pentelei, fiii lui Stan Tătar și nepoții lui, Ion și surorile lui, Văsiica și Dolca, fiii lui Grozav, nepoții lui Stan Tătar și deasemeni Lazor, fiul Marinei, fiica lui Stan Tătar, toți nepoți și strănepoți lui Stan Tătar, fiul Mușei, vara lui Dragotă, de a lor bună voie, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de danie și de întărire ce l-au avut moșii și strămoșii lor, Mușa și vărul ei, Dragotă și Ilea și fratele său Iuga dela Iliaș voevod și dela Ștefan voevod și dela Petru voevod, jumătate din sat din Procești și jumătate de sat din Negășești pe Turlui și cu vad de moară la

apa Turluiului și la apa Sperleștilor, în ținutul Bacăului. Acestea le-au vândut slugii noastre Zane fost cămăraș, pentru două sute de taleri de argint. Și le-a plătit lor deplin înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină în mâinile tuturor celor mai sus scriși și noi deasemeni am dat și am întărit slugii noastre mai sus zisului Zane fost cămăraș aceste mai sus spuse părți de ocine, jumătate de sat din Procești și jumătate de sat din Negășești, care este pe Turlui și cu loc de moară pe apa Turluiului și pe apa Sperleștilor, în ținutul Bacăului, ca să le fie lor și dela noi uric și ocină și cumpărătură cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege mai aprope, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părți de ocină să fie pe părți care se vor alege din vatra satului și din câmp și din apă și din pădure și din țarină [1]) și din poieni și din fânețe și din tot locul care va fi de folosință și dinspre celelalte părți, să fie din toate părțile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei mele, mai sus scrisului, noi Ieremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin voevod și Alexandru voevod și Bogdan voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panilor Gheorghe și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panilor Cârstea și Manole pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și portar de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Toader Veveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simeon Stroici vistier, credința panului Voruntar comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că-i este dreaptă ocină și cumpărătură cu banii lui drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne și pecetea noastră.

A scris Ionașco Banciu la Iași, în anul 7111 [2]) <1603> Martie 15.

Am iscălit: Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 105.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

---

[1]) « țarinu » în orig.

[2]) data este refăcută cu altă cerneală pe un loc răzuit.

1603 (7111) Martie 18, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre, Drăgan Ciolpan şi fiii lui şi nepotul lui de frate, Pătraşco diac, fiul lui Gheorghiţă şi au pârît pe slugile noastre, Miron şi Gheorghe şi Iuraşco, fiii lui Toader Başotă fost pivnicer, pentru jumătate de sat din Dănceşti şi jumătate de sat din Bodeşti pe Cracău şi cu mori la Cracău, în ţinutul Neamţului, pe care le-a cumpărat Başotă dela Gheorghiţă, tatăl lui Pătraşco, zicând că se cuvine să le întoarcă acei bani pentru acele ocini, fiindcă sunt moştenirea lor.

Iar fiii lui Başotă au pus înaintea noastră privilegiul de cumpărătură dela Petru voevod şi întărire dela domnia mea, că a cumpărat Başotă acele ocini, pentru 1000 zloţi dela Gheorghiţă şi le-a cumpărat toate deopotrivă şi dela fiii lui şi nepotul său, Pătraşco, fiul lui Gheorghiţă şi de câţiva ani, de 17 ani sunt uricite [1]) şi cumpărate şi cât timp a fost Başotă viu, ei nu i-au întors banii. Iar domnia mea am cercetat privilegiile lor ce au avut de cumpărătură dela Petru voevod şi întărire dela domnia mea şi astfel am aflat cu sfatul nostru şi cu judecata domniei mele, că de atâta vreme de când şi-au uricit[2]), pe când a fost Başotă viu, nu i-au întors. Iar acum nu se cuvine a le întoarce, nici n'am putut să le stric privilegiile, nici să rup tocmeala şi cumpărătura lor mai sus zisă, ci să aibă a stăpâni toţi împreună, cum le spun privilegiile.

Pentru aceia, slugile noastre Drăgan Ciolpan şi fiii lui şi nepotul lui, Pătraşco diac, au rămas din toată legea noastră, iar slugile noastre Miron şi Gheorghe şi Iuraşco ei s'au îndreptat, dinaintea noastră şi şi-au pus ferâe 24 zloţi.

Deci, de acum înainte, să nu mai aibă a pârî niciodată în veci, nici a dobândi, nici ei, nici altul nimeni din fiii sau din rudele lor, fiindcă nu s'au pârît la un divan, ci de câteva ori şi la patru divane s'au pârît şi mereu au rămas. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7111 <1603> Martie 18.

† Domnul a zis.

Erimie voevod <m. p.>

A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi.Fondul Spiridoniei, XXX/I/13.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1827.

---

[1]) în text „uricene".
[2]) în text „uricili".

112

< 1603 > Martie 18.

Suret scosu moldovenéște de pe un zapis sârbescu ce scrie pentru o parte de moșie din satu Dragomireștii. Mart. 18 *zile.*

Adecă eu, Drăghiciu Uscatul vătavul, făcu știre cum au venit înaintea mea, Ileana, fata lui Lazoru, de nimenea silită, nici asuprită, ce dă buna voia ei și au văndutu a ei dreaptă parte de moșie din Dragomirești și au vândut-o Urâtii, femeii lui Drăghiciu Mălinescul, dreptu doao sute de zloți bani gata.

Şi sculându-să Urâta, i-au datu toți banii deplinu în mâinile Ileanii. Insă pre a ei drepți bani și osăbiți din zestrile lui Drăghiciu Mălinescul au cumpărat <partea> de moșie a Ileanii și cu tot venitul, însă câtu să va alége partea ei, de, naintea mea și înaintea Giurgii și înaintea a mulți oameni buni, bătrâni și tineri. Şi i-am dat noi mărturia aceasta a noastră, ca să-i fie de credință.

Cu aciasta dăm în știință.

S'au tălmăcit zapisul acestu de pe sârbie moldovenește de Precopie Ardarieviciu Golâescul, uricariu *domnesc* și dascal *domnesc,* în cursul anilor, leat 1775 Iul. 4 *zile.*

Arh. St. Iași, CDXXXI/18.
Trad. rom.
Datat după doc. din 1603 Iunie 4, privitor la satul Dragomireșt .

113

<1603> Martie 20.

Suretul di pe uricul Erimii Movila vod<ă> din *anul* 7253 [1]) Mart. 20

Precum au venit înainte domnii mele și dinainte boiarilor noștri, mari și mici, sluga noastră Gligorie, ficiorul lui Toader Bole, fost stol. s'au văndut a sa driapt<ă> ocină și moșiia, din drese de cumpărătură ci-au avut tată-său Toader Bole stol. dela Alexandru vod<ă>, un sat anume Blăneștii pe Bărlad și cu vad de moară în Bărlad, pe de amăndouă părțile Bărladului, în ținutul Tecuciului; acela l-au văndut slugii noastre credincioase, lui Ioan Vitolt starostele și frăține-său, lui Ionașco ficiorii Mărățanului, drept 500 ughi roșii.

Ce acel sat, Blăneștii, au fostu driaptă cumpărătură lui Hărbor post., ce cănd au fostu la a sa moarte, s'au sculat și s'au dat cu acia ocină mai sus scrisă, ci-au fostu lui cumpărătură, din miluire ci-au avut el, dela domnul său Alexandru vod<ă>, dice că n'au avut ficiori din trup...... [2]) Deci acel sat, Blăneștii și poenele Sasului le-au văndut Alexandru vod<ă> de mai sus scris, lui *Toader* Bole *fost* stol., dreptu 1200 arginți tătărăști, precum am *văzut* și privilie lui, care au făcut el încă cu

---

[1]) data citită greșit de traducător.

[2]) loc alb în text.

mare blăstăm. Ş'au dat banii aceia de s'au împărţit pe la sfintele mănăstiri, ca să facă pomenire lui Hărbor post. și să-i scrie numele lui la marele și micile pomenec.

Dreptu aceia, acel mai sus scris satul Blăneștii și cu vad de moară pe Bărlad, pe di amăndouă părţile Bărladului și poenile Sasului din lunca Săretiului, ca să-i fie și dela noi slugii noastre credincioase mai sus scriș<i>, Ioan Vitoltu starostele și frăţine-său, lui Iurașco, ficiorul Mărăţanului, uric și ocină și întăritură, cu tot vinitul.

Iară hotarul acestui sat Blăneștii, cu vad de mori mai sus scriș<i> ca să fie în toate părţile, după ale sale bătrâne hotare, după cum din vechi s'au lăcuit; iară hotarul poenilor Sasului ce sănt în lunca Săretiului, să începe din ţarcul Mălailor, iară de acolo trece vale Curealii;......[1]) De acolo până în Dimaci, unde au fost moara lui Stănăslav, iară de acole, vale Dimaciului, din gios de poeni, în gura Colnecului Oţălorului, pănă în ezărul uscat, pin Belciugata și pănă în malul Săreatiului.

Acesta-i tot hotarul acelor poeni.

Acad. R.P.R., CCXLVII/11.
Trad. rom. dela jumătatea sec. XVIII.
Datat după doc. din 1603 Iunie 1, prin care se confirmă lui Ionașco Vitolt părţi de ocină la Medeleni.

114

1603 (7111) Martie 21, Iași.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit <înaintea noastră> [2]) și înaintea boierilor noștri Simion și sora lui, Pärasca, copiii lui Ilea, nepoţii lui Fătul, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din jumătatea satului Cupcești, numit Ionășești, care este în ţinutul......[3]). Aceasta au vândut-o slugii noastre Costantin Cembalovici diac, pentru douăzeci de taleri de argint și i-a plătit lor deplin toţi, dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie și plata deplină, asemenea și dela noi i-am dat și i-am întărit acea a patra parte din jumătatea satului Cupcești, numit Ionășeștii, ca să-i fie lui și dela noi uric <și> ocină cu tot venitul lui. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7111 < 1603 > Martie 21.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Și a iscălit, Stroici logofăt. < m. p. >

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., XL/93.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

---

1) loc alb în text.
2) omis de diac.
3) loc alb în orig.

115

1603 (7111) Martie 21, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Eremia aprod, care ține pe cneaghina lui Radoslav hotnog, pentru aceia, ca el să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele, să-și stăpânească ocina sa, care i-a rămas cumpărătură dela Radoslav hotnog. Iar cine va avea vreo nevoie sau vreo pâră pentru acele ocini, pe care le-a cumpărat Radoslav hotnog, acela să aibă a se întreba cu dânsul înaintea domniei mele.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească să-l oprească sau să-l supere înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7111 < 1603 > Martie 21.

Insuși domnul a spus.

† Solomon jitnicer a învățat.

Acad. R.P.R., XIX/104.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

116

1603 (7111) Martie 27, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele părintelui și rugătorului nostru egumen dela sfânta mânăstire Pobrata și vătămanului său din satul Văleni, din ținutul Chigheciului, pentru aceia că ori câți oameni vor chema în acel sat, fie Rus sau Muntean sau Ungur sau Sârb sau Vlah sau orice altă limbă va fi, să aibă dela domnia mea slobozenie pe trei[1]) ani, să nu lucreze nouă nicio muncă, nici iliș să nu plătească nici 50 aspri, nici gorștină pentru oi și nici pentru porci, nici sulgiu să dea din vaci și din oi, nicio angherie pe acești ani, care sunt mai sus scriși.

Pentru aceasta și voi, staroste să nu aveți a turbura acel sat, nici globnici, nici deșugubinari, nici dăbilari, să nu le luați dobitoacele pentru alte sate. Și pentru alte sate nimeni din slugile domniei mele, câți vor merge cu slujbe în acel ținut mai mult să nu turburați înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7111 < 1603 > Martie 27.

† Insuși domnul a poruncit.

Eremia voevod < m. p. >

† Marii boieri au învățat.

† Gligorcea a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/41.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796.

---

[1]) « trei » adăogat contimporan peste un loc inițial alb.

117

1603 (7111) Aprilie 1, Iaşi.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Ieremia, fiul lui Cozma şi Măriica, fiica lui Şteful şi Elinca, fiica lui Petru și Macsin, fiul Mariicăi și Toader şi Nechita, fiii lui Ionaşco şi Ifrim, fiul Mariicăi şi Dochea, fiica Todosiei şi Roman, ce a fost cumpărat partea lui Luca, fiul Gligăi şi Alexa și Ihnat, fiii Mariicăi şi Sava şi Cârstea, fiii lui Micu și Todosca, fiica lui Ghiorghie și Gligorie și Hilimon, fiii lui Nechifor și Ştefan, fiul lui Ion și Şteful şi Simion, fiii lui Ihnat și Todosia, fiica lui Sima și Gligorie, fiul lui Stoică, ce a fost cumpărat parte lui Păcurar şi Anisia, fiica lui Gliga și Toader și Ion fiii Todosiei și Anton și Gheorghie, cu frații lor, ce au fost cumpărat partea lui Ilea și Neacșa și toți frații și verii lor, toți nepoții și strănepoții lui Paul și Petrică, cu mare plângere și martori dela curtea domniei mele și cu megieși de prin prejur, zicând că privilegiul vechiu ce au avut străbunicii lor, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi întărire dela Bogdan voevod, pe dreapta lor ocină şi dedină, un sat anume Păulenii, pe pârâul Turia, cu iazuri şi cu loc de iazuri, tot pe acelaş pârâu, în ținutul Iași, acele privilegii le-au pierdut din pricina oştilor şi din pricina Leșilor, când au trecut în Țara Muntenească.

De aceia noi, văzând marea lor jalbă și mărturie, noi deasemenea le-am dat și dela noi și le-am întărit tuturora, ca să le fie și dela noi uric cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7111 <1603> Aprilie 1.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat. Stroici logofăt <m. p.>.

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/110
Copie slavă din sec. XX.
Trad. rom. din 1795 Nov. 15, la Acad. R.P.R., CCCLII/56.

118

1603 (7111) Aprilie 1, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nicoară și frații lui, Vasile și Ionașco și sora lor Mărica, copiii lui Gherman și ai Gaftei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină, a treia parte din jumătate de sat din Glodenii și a a treia parte dintr'aceiași jumătate de sat, ce le este cumpărătură dela Agafia, fiica lui Simion vătag, nepoată lui

Nicoară sulger, dela Ștefan. Aceia au vândut credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, pentru șaizeci de taleri de argint.

Și după aceia, deasemeni, a venit înaintea noastră Mărica, fiica Agafiei, nepoată lui Simion vătag, strănepoată lui Nicoară, iarăși de bună voia ei și a vândut dintr'aceiași jumătate de sat Glodeni a treia parte, iarăși mai sus scrisului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, pentru treizeci de taleri.

Și deasemeni au venit înaintea noastră Lupul, fiul Măriei și verii lui, Anghelina și Anna și fratele lor, Ștefan, fiii lui Crăciun, iarăși de bună voia lor și i-au vândut lui dreapta lor ocină și dedină, a treia parte din cealaltă jumătate de sat din Glodeni, pentru douăzeci taleri de argint.

Și deasemeni au venit înaintea noastră Condrea și femeia lui, Odochia, fiica Annei, sora lui Cozma și Nicoară și cu femeia sa Gafa, deasemeni fiică lui Cozma, de bună voia lor și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, a treia parte dintr'acea jumătate de sat din Glodeni. Aceia au vândut-o tot boierului nostru mai sus scris, pan Stroici mare logofăt, pentru treizeci taleri de argint.

Și deasemeni au venit înaintea noastră Ionașco, fiul lui Simion și vărul lor, Ursu, fiul lui Pahomie și verele lor, Palaghia și sora ei, Titea, copiii Todosiei și vara lor, Anna, fiica lui Gavril și Ileana, fiica lui Bălan și vara lor, Stanca, fiica Grozavei, nepoții lui Chiliei, strănepoții lui Cârstea, de bună voia lor și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, a treia parte din aceiași jumătate de sat. Aceasta au vândut-o iarăși mai sus scrisului nostru credincios și cinstit boier, pan Stroici mare logofăt, pentru treizeci taleri de argint și le-a plătit tuturor celor mai sus scriși, deplin, dinaintea noastră.

A rămas nevândută din jumătatea satului numai a treia parte, partea lui Mihăilă și la el este și uricul satului.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie și plata deplină și noi deasemeni i-am dat și i-am întărit toate acele părți de ocină mai sus scrise, pe care și le-a cumpărat din satul Glodeni, ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7111 <1603> Aprilie 1.

Domnul a spus.

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., IX/15.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1775, ibid., IX/127 și alta din 1779, ibid., XCVI/10. S'a imprimat la nr. 57 și un suret datat greșit.

119

1603 (7111) Aprilie 3, Iași.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Scriem slugii noastre, Sanson vistier. Iți dăm știre că ni s'a jeluit Hârea din

Vârtop împotriva lui Nechifor din Dulcești și astfel a spus înaintea noastră, că-i este dator cu 23 de taleri, dela o ocină de acolo, pe care a vândut-o.

De aceia, cum vezi această carte a domniei mele, iar tu fă-le lege dreaptă cu el, ca să plătească acei bani sau să le dai zi, să stea de față înaintea noastră.

Scris la Iași, în anul 7111 <1603> Aprilie 3.

Domnul a spus.

Roșca vornic a învățat.

Bodeiaș <a scris>.

Acad. R.P.R., LVI/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

120

1603 (7111) Aprilie 5.

Io Eremie Movila voevoda, l<eat> 7111 <1603> Ap<rilie> 5.

Adică domnie me, cu bună voe noastră, cu luminată și curată inimă, cu tot cugetul și cu tot sufletul și cu <a>giutoriul lui dumnezău și cu blagoslovenie sfinților părinți ai noștri: Ghiorghie Movila arhiepiscopŭ și mitropolit Sucevii, Agafton episcopul Romanului, Teodos<ie> episcopul Rădăuților, Ioan episcopul Hușilor, dat-am domnie me și am miluit a noastră sf<â>ntă rugă, sf<â>nta mănăstiré Agapie și pre toți rugătorii noștri, undi esti hramul sf<i>nții slăvițăi și întru tot lăudaț<i> arhistratighi Mihail și Gavril și alț<i> făr'de trup putire, cu un sat anume Vicolinii pe Prut, cu 5 bălți di pește, anumi Minosul și Cărligata și Burse și Soholițul și Tufa, în ținutul Fălciiului.

Și iarăși am dat și am întărit sfintii mănăstiri, un sat anume Negreștii pi Albie, cu loc de moară în Albie, la ținutul Romanului, cari sat esti danie sfintii mănăstire dila Stroici *mare* log<o>f<ă>t, din ispisoc di danie dila Pătru vodă, în cari au fost săliștea în prizma Romanului și au pus sat acolo.

Și iar am dat și am întărit sfîntii mănăstiri, pi un sat Iucșenii pi Jijie, cu mori, în ținutul Eșelor, cari sat esti cumpărătură rugătorilor noștri dela Anna giupănas<a> lui Golăe log<o>f<ă>t.

Și iar am dat și am întărit sfîntii mănăstiri Agapii pi un sat anumi *Tărgul nou pe Topoliț<ă>* cu mori în Topoliț<ă>, în ținutul Niamțului, cari l-au cumpărat călugării dila Iștioanușeriul drept 12.000 di aspri, când au fost căzut el la o nevoe.

Și iar am dat și am întărit pe giumătate de poiană ci să chiamă la Făntăna Mălăeștilor și din hotar Negreștilor, ci l-au *cumpărat călugării dila Simion și Dămian, dript 100 zloți.*

Și iar am dat și am întărit sf<i>ntii mănăstiri, un sat anume Cehlăeștii, pe părăul Topoliții, cu loc dia moar<ă> în Topoliță, în ținutul Niamțului, din ispi-

soc di miluire ci-au avut dela Pătru vodă, cari sat au fost domniscu, ascultător de ocolul Niamțului.

Și iar <am> dat și am <în>tărit sfintii mănăstiri, pi o a șasa parte din sat din Nădești, pe Prut, ci l-au cumpărat dila Ioan Mălcomiș, dript 100 zloți și iar pi a noaâ parte dintr'acel sat Nădeștii, ci-au cumpărat dila Drăgan și Toadir, dript 600 zloți.

Și iar am dat și am <în>tărit dintr'a trie parte, a patra parte, din sat din Roșiori, pi Moldova, cu mori, parte din gios, ci li esti danie dela Herță; și iar din a trie parte, a patra parte, iar din sat Roșiori, parte din sus, cu mori, ci li esti cumpărătură dila Gligori și Irina, ficiorii lui Drăghicii, nepot lui Baicu.

Și iar am dat ș'am întărit sf<i>ntii mănăstiri, pi un vad di moară, în sat în Băicini, pi părăul Cirbica, di ispisoc di danie dila Iancul vodă; și iar un loc din moar<ă>, în vadul Prundului Jijii, din gios di gura Bahluiului, ci este în hotarul nostru, a satului Piperiștilor, undi este prisaca lor, ci li este lor danie dila domnie me.

Și iar li-am dat lor, pi presăca ci esti undi să înpreună Jijie cu Bahluiul, ci au cumpărat ii dila Ion aprodul, în 25 taliri și iar o prisacă în braniști, undi să chiamă Comarna și cu toată poiana și cu fănați și cu baltă, ci li esti danie dila popa Ursul, din Eși; și iar o prisacă *dela* Ciorbiști, din gios di Pishani, ci li esti danie dila domnie me; și iar o prisacă la Topoliț<ă> în hotarul Ilieștilor ci li esti lor danie dila Vlaicul; și iar o prisacă din Budești, ce li-au dat lor Costantin, ficiorul lui Grigori.

Și iar am dat și am întărit, pi o vie dila Băiceni, ci li este danie dila Ion Rusul și pi o vie ci-au cumpărat-o dila popa Irimie și dila Misail călugărul și dila Efrim călugărul.

Pintru aciasta, domnie me, pe toate aceste di mai sus scris<e> sati și bucăț<i> di sati și locuri di prisăci, am dat și am întărit sfintii mănăstiri Agapii, ca să-i fie și dila domnie mea, dript danii și întărituri și uric cu tot vinitul [vinitul] în veci, iar rugătorii noștri călugării dila sf<â>nta mănăstire să aibă a ruga dumniziu, pintru sufletul răposaților părinților noștri și pintru s<u>flitul și s<ă>n<ă>tate domnii meli și a doamnii meli Elesaveftii și a fiilor dăruiți de dumnizău și pre ctitorii ci mai sus scriu, care au miluit sfănta mănăstire și ca să aibă a ni scrie la sf<ă>ntul și marile jirtvănic, să aibă a ne pomini de în an în an.

Iar hota<rul> acistor sati de mai sus scris<e>, să fie din toati părțăli, pi hotarul vechiu, pe unde de vece au înblat.

Și spri aciastă credință, a domnii mili de mai sus scrisă, Ion Erimie Movila voevodu și cridința boierilor noștri, a mari și mici.

Poruncit-am dum. Stroici *mare* log<o>f<ă>t, ca să scrie și să ligi pecita noastră, la această încridința<tă> carti a noastră.

Aciasta scriem

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 147—148.
Trad. rom.

121

1603 (7111) Aprilie 6, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Nastasia și sora ei, Pandușca, fiicele Agafiei, nepoatele Anei, strănepoatele Neacșei, de a lor bună voie, de nimeni silite și nici asuprite și au vântut dreapta lor ocină și dedină din dreptul lor uric, din uricul de întărire ce l-a avut bunica lor, Neacșa, dela Ștefan voevod cel Bătrân, a treia parte din jumătatea satului Șoldănești, unde au fost Tamărtășanii. Aceasta au vândut-o slugii noastre Pătrașcu urednic din Botășani, pentru o sută de taleri de argint și le-a plătit lor deplin înaintea noastră. Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi și cu tot venitul.

Și la aceasta deasemeneni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Micuța, fiica Saftei, nepoata lui Matei, tot strănepoată a Neacșei, de bună voia ei și de nimeni silită, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină din acelaș uric mai sus scris și din acelaș sat mai sus spus, un loc de o casă și jumătate de loc pentru altă casă, cât se va alege părțile caselor. Acestea le-a vândut slugii noastre Pătrașcu urednic, pentru patruzeci și doi de taleri de argint. Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi și cu tot venitul.

Și la aceasta deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră, Onciul, fiul lui Iurie, nepotul lui Iurie vistier, tot nepot al Neacșei, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din același uric mai sus scris și din acelaș sat mai sus spus, o jumătate de loc pentru o casă, cât se va alege partea lui. Aceasta a vândut-o slugii noastre Pătrașco urednic pentru cinsprezece taleri de argint. Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi uric cu tot venitul.

Și la aceasta deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Ana, fiica lui Iurie, strănepoata Neacșei, de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină din același uric mai sus scris și din acelaș sat, un loc de o casă și cu toată jirebia în câmp, cât se va alege partea ei. Aceasta a vândut-o slugii noastre, Pătrașco urednic, pentru treizeci de taleri de argint. Și s'a sculat sluga noastră, Pătrașco urednic și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși în mâinile tuturor acestor oameni mai sus spuși, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând buna lor învoială și plat deplină, iar noi deasemenea am dat și am întărit și dela noi slugii noastre Pătrașco urednic toate aceste mai sus zise părți de ocine, ca să-i fie lui și dela noi ocină și uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și la tot neamul lui, cine se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărți de seamă a noastră.

Iar hotarul acestor părți de ocine mai sus scrise, să fie din tot hotarul pe părți, cum se va alege, iar dinspre celelalte părți să fie pe hotarul cel vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei mele a mai sus scrisului noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghe și credința panului Vasilie Prăjescul pârcălabi de Neamț, credința panului Ciocârlie și credința panului Nicoară pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Orăș hatman și portar de Suceava, credința panului Trifan postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Apostolache comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau fie pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească pentrucă a cumpărat pe banii lui drepți. Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Pătrașcu Buoreanul la Iași, în anul 7111 <1603> Aprilie 6 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 112.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

122

1603 (7111) Aprilie 6, Mlinăuți.

Iată dar noi, Romașco, fiul Nastei cu verii mei, Burlan, fiul lui Roman și Ivan, fiul Anei, toți nepoți ai Maranei și ai lui Mișco și asemenea dinspre alți frați, Tiron, fiul Nastei, nepotul lui Ianco din Forosna, facem cunoscut și dăm știre și cu acest zapis al nostru, că am vândut dreapta noastră ocină și dedină, de nimeni siliți, nici asupriți, ci de bună voia noastră, 2 părți din a patra parte a satului Vertiporoh care este pe Ciuhur, cu tot venitul și în câmp și la moară și

la iaz pe Ciuhur pentru 20 taleri și 5 taleri numărați și o vacă cu vițel de 5 taleri tot jupanului Gligorie marele stolnic.

Iar pentru ca să fie mai mare credință au fost la tocmeala noastră oameni buni, martori: pan Costea Băcioc clucer și fratele lui, Ilea ceașnic și Simion Pilipovschii și Vicol care a scris acest zapis al nostru, dar care sunt scriși mai sus cu voia noastră.

Deasemenea, n'am avut pecețile noastre, ci am rugat pe acei pani, care sunt mai sus scriși și și-au pus pecețile lor pe acest zapis, să fie de mărturie să se știe.

Scris la Mlinăuți în anul 7111 <1603> Aprilie 6.

Ilea ceașnic <m. p.>

Costea clucer <m. p.>

Acad. R.P.R., LXXII/14.
Orig. slav, hârtie filigran, 2 peceți aplicate.

123

1603 (7111) Aprilie 8, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Eremia, fiul lui Cozma și Măriica, fiica lui Șteful și Elinca, fiica lui Pătru și Maxin, fiul Măriicăi și Toader și Nichita, fiii lui Ionașco, Ifrim, fiul Mariicăi și Dochea, fiica Todosiei și Roman care cumpărase partea lui Luca, fiul lui Gliga și Alecsa și Ihnat, fiii Măriicăi și Sava și Cârstea, fiii Micăi și Todosca, fiica lui Gheorghie și Gligorie și Hilimon, fiii lui Nechifor și Ștefan, fiul lui Ion și Șteful și Simion, fiii lui Ihnat și Todosia, fiica Simei și Gligorie, fiul lui Stoica, care cumpărase partea lui Păcurar și Anisia, fiica lui Griga și Toader și Ion, fiii Todosiei și Anton și Ghiorghii cu frații lor, care cumpăraseră partea lui Ilea și a Neagșei și toți frații și rudele lor, toți nepoții și strănepoții lui Paul și Petrică, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină și cumpărătură din ispisoc de mărturie, precum că și-au pierdut privilegiile din pricina oștilor și a Leșilor, care au mărturisit înaintea domniei mele că un sat anume Păulenii pe pârâul Turia, cu iazuri în acel pârâu și cu loc de mori în ținutul Iași, le-au vândut credinciosului nostru boier, pan Cărăiman mare ceașnic, pentru cinci sute de taleri de argint.

Și sculându-se credinciosul nostru Cărăiman mare ceașnic, le-a plătit deplin toți acei mai sus scriși bani, 500 taleri în mâinile tuturor celor mai sus zisi.

Pentru aceia, toate acestea mai sus scrise să-i fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7111 <1603> Aprilie 8.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>
Faceți-i și uric [1].
† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLIX/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1795 Nov. 15 la Acad. R.P.R., CCCLII/57.

124

1603 (7111) Aprilie 8, Iași.

Suret dipe ispisocul sărbescu dila domnu Ieremia Movila v<oe>v<o>d, din let 7111 <1603>, Apr. 8.

Facem știre cu aciastă carte a noastră tuturor cari va căuta prea dănsa, sau cetendu-să [2] vor auzi, precum să să știi că au venit înnainte noastră și înnainte boeril<o>r noștri [3], a mari și mici, sloga noastră, Neagul părcălabu și cu f<r>atile său, Nica și cu soră-sa, Mariia, de a lor bună voi, de nimine săleți, nici asupriți și au văndut a lor ocină driaptă și moșii, un sat pe Mălina, la ținutul Covurluiu, anumi Scăndureni, la izvorul cel mari, unde a fost odaia lui Ibraim turcu, drept 470 de zloți [4] tătărăști, credinciosului și cinst<it> boerului nostru, Cărste *mare* vornic și li-au plătit, dinnainte noastră și dinnainte boeril<o>r noștri [3] toți banii deplin în măinile lor.

Și iarăși au mai venit înnainte noastră și înnainte boeril<o>r noștri [3], Gavril și soră-sa Magda și iarăși au vândut a lor driaptă ocină și moșii pe Prut, jumătate de sat din Cotești și cu jumătate din baltă den Buduiu, parte ce din sus, iarăși boerului nostru, Cărste *mare* vornicu, drept 150 zloți [4] tătărăști.

Și iarăși au mai venit înnainte noastră Stana și cu fratile său Oone și cu cumnatul său Nicolai, ficiorii Neghinii și iarăși au mai văndut și ceialantă jumătate din satul Coteștii, parte din gios, drept 150 zloți [4] tătărăști, Cărstii marelui vornicu.. [5] Deci domniia me, dacă am văzut de bună voi tocmală și plată deplin în măinile lor și dela domniia me încă i-am dat și i-am întărit cinstitului nostru și credincios boerul Cărstei marelui vornicu, satul Scăndurenii de mai sus scris pe Malina, dela țin<u>t Covurluiu, la izvorul unde <era> Ibraim turcu, cari l-au cumpărat pe ai săi drepți bani di la sluga noastră părcălabu și

---

[1] scris de Stroici log.
[2] în text: cetentu-să.
[3] în text: nostri.
[4] în text: sloți.
[5] loc alb în text.

de la fratile său, Nica și dila soră-sa Mariia, cari și lor li-au fost acest satu dela strămoșul lor Ionașcu Scăndureanu, din ispisocul di întărituri ci au avut moșul lor di la bătrânul Ștefan v<oe>v<o>d, ca să fii lui și ficioril<o>r lui, cu tot venitul din tot locul, neclătit nici odată, în veci. Iar hotarul acestui de mai sus satul Scăndurenii să începi di în Prut drept piste balta Brateșului la ruptura cea mare, unde este viia lui Cărste Gugoași și de acolo drept la dial piste Vale Cucoșului și de acolo tot la dial piste Vale Bujorului, pin Țiritei la un stejar mari însemnat și la Troian și pisti Troian și piste Vale Mălinii la vârful dialului și de acolo în gios pi diasupra Mălinii piste Troian și piste drumul cel mari, pi din gios de izvorul și de acolo să întorci la vali iarăși piste Vale Mălinii și piste Vale Bujorului și piste Vale Cucoșului drept în Prut și de acolo pe Prut în sus pănă de unde s'au început, atăta esti tot hotarul. Iar hotarul satului Coteștii de pe Prut să fii dipe hotarele celi vechi cu balta Buduiu și cu toate gărlile și ezărcuțile dipe înprejur.

Inspre aciastă esti credință a însuș domnii me de mai sus scris, Ieremii Movilă vodă și credință tuturor boeril<o>r noștri [1]) a Moldavii, mari și mici. Iar depe a noastră viiață, cine va fi domnu țării noastre, din fii noștri [1]) sau din neamul nostru, sau pi cini dumnezău va alegi a fi domnu țărei Moldavii, să nu strici a noastră danii și întăritură și mai vărtos să-i dei lui și să întăriască pi a lui driaptă ocină, pentrucă el au cumpărat pi ai săi drepți bani. Și pentru mai mari tării și întăritura a tuturor cel<o>r di mai sus scris<e> sati, am poruncit credincios boerului nostru Stroici logofăt să scrii și a noastră peciată cătră aciastă carte și să o legi.

S'au scris în Eși 7111 <1603> Apr. 8.

Dela isprăvniciia Tutovii.

Aciastă copii fiind scoasă dipe altă copii încredințată de dum<nea>lui spat. Ion Costachi unde să află și acel adivărat ispisocul, poslăduindu-să din cuvănt în cuvănt și fiind întocmai, s'au încredințat. 1819 April 28. N. Mavrogheni spat., Costachi Cerchez cam<ina>r. Tălmăcită de Gheorghii Evloghii, la 1781.

Acad. R.P.R., CCVI/72.
Copie după trad. rom. 1781.

125

1603 (7111) Aprilie 12.

Ispisoc dela Ieremia Moghila vod<ă>, din anul 7111 <1603> Ap. 12.

Vinit-au înaintea noastră și a boiarilor noștri, mari și mici, sluga noastră Sacotă vătavul și Lupan, feciorul Țapului și Magda, fata Dragâi și Antimiia, fata Odochiei și Zorea cu frații săi, feciorii Mariții și au pârît pre rudeniile sale

---

[1]) în text: nostri.

Gherman și Urâta și Mărena, cu frații lor, feciorii lui Simion, toți nepoții Vascăi Lehoae, pentru a patra parte de sat de Pohrebeni, den ținutul Orheiului, dzicănd că au avut moașea lor Vasca Lehoae, zapis de cumpărătură și uric dela Iliiaș vod<ă>, pre acea par<te> de moșie, ce-au cumpărat dela Danciul Pohreb, iară Gherman și Urâta și Mărena, cu frații săi, feciorii lui Simion, au făcut meșterșug și au scris numele [numele] m<o>așei lor Vascâi și au scris nume<le> tatălui lor Simion, vrând să ții singuri. Deci noi am giudecat și am cercat și am aflat că au fost scris numele moașei lor Vascâ și au scris numele lui Simion, fără știria semințîi lor.

Drept aceaia, Sacotă vătav și Lupan și Magda, fata Dragâi și Antimiia și Zorea, cu frații săi, s'au îndreptat dinnaintea noastră și au pus herâe 24 florinți, iar Gherman și Urâta și Mărena cu frații săi, au rămas din toată leagea țărâi. Și iar au dat domniia mea tuturor să aibă a ținea acia parte de moșie în patru părți: o parte Sacotâ, de vreame ce au cumpărat partea lui Toader drept 24 ugh<i>, iar o parte, ficiorul Mariiții și o parte, feciorii Odochiei și o parte, ficiorii lui Simion, tot nipoții Vascâi Lehoae, cum să vine lor mai pe dreptul, în patru părți, iară mai mult să nu s<ă> părască nice dănăoar<ă>, în veaci.

Stroici *mare* log.

Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. Iași, CLXXXV/1.
Trad. rom. din sec. XVIII.
O altă trad. rom. din sec. XIX, ibid., CLXXXV/2.

126

1603 (7111) Aprilie 13, Iași.

† Io Eremia <Moghila> voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre credincioase, Toader stolnic, să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele să stăpânească dreapta sa parte de ocină, jumătate din satul Boțești, din ținutul Vaslui, care se cheamă Boțești și vecinii săi, care vor fi de față, bătrâni și tineri, toți vor trebui să vie în satul care s'a zis, anume Boțești, din acel ținut și să aibă a plăti dabilele lor, cum va fi scris. Și nimeni din slugile noastre, dajnici [1]) și ilișari sau parobnici sau cincizeci aspri sau sulgeri sau mari vatagi sau globnici și pentru alte angherii, să nu aibă a-i turbura pentru alți oameni, numai să aibă a plăti ce este drept, cum s'a scris mai sus și cum este scris.

Iar cine nu va asculta din slugile noastre, de această învățătură a noastră, să știe bine că va avea mare certare și rușine.

Aceasta vă dăm de știre, altfel să nu faceți.

---

[1]) în text: „dajnichi".

Scris la Iași, în anul 7111 <1603> Aprilie 13 zile.
Insuși domnul a poruncit.
Stroici mare logofăt a învățat.
Văsii <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXII/71.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

127

1603 (7111) Aprilie 15, Iași.

† <Io Eremia Moghila voevod, domn al țării> [1]) Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate Armanca ... [1]) copiii lui Focșea, fiii Frăsinei, sora lui Lazor comis și a Bondei și Catrea, fiica lui Ștefan și Ionașco, fiul Sofiei și Beldiman, fiul Mariei,... [1]) toți nepoții lui Văscan și strănepoții lui Fădor Răspop și deasemeni verii lor, Dumitru și Logoj, nepoții Mihuței și toți frații și verii... [1]), au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, cu mare jeluire și martori, cu boieri dela curtea domniei mele <și cu megieși de prin prejur, zicând că> [1]) privilegiul de danie și de vislujenie, ce au avut strămoșii lor, Fădor Răspop și Gligorie, dela Ștefan voevod cel Bătrân, pe dreapta lor ocină și dedină... [1]) și cu mori sub Fântâna Perilor, care este în ținutul Soroca, acele privilegii le-au stricat și au putrezit în pământ, au arătat numai <pecețile înaintea domniei mele> ... [1]) când a fost Aron voevod cu Cazacii la Tighina.

De aceia noi, văzând marea lor jeluire și mărturie, iar noi am crezut și deasemeni le-am dat dela noi <și le-am întărit acest sat> [1]), anume Răspopenii pe Dobrușea, ca să le fie și dela noi uric și ocină și cu <tot venitul lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților> [1]) și răstrănepoților și întregului lor neam, cine se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul <acestui mai sus scris sat, anume Răspopenii, pe Dobrușea și cu mori> [1]), la Fântâna <Perilor> [1]) să fie din toate părțile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a <mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților> [1]) copii ai domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului < Crâstea mare vornic <de țara de sus, credința panului Gheorghie > [1]) pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghie și Vasilie pârcălabi de Neamț, credința panilor Nicoară și Cârstea pârcălabi de <Roman, credința panului Oraș hatman și portar de Suceava> [1]), credința

---

[1]) loc rupt în orig.

panului . . . [1]) postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, <credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Apostolache comis> [1]) și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri <sau din neamul nostru sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn> [2]) al țării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, < pan Lupu Stroici mare logofăt să scrie și <să atârne pecetea noastră> [2]), la această adevărată <carte> [2]) a noastră.

A scris la Iași, Drăgan Tăutul, în anul 7111 <1603> Aprilie 15.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

Acad. R.P.R., XL/94.
Orig. slav, perg. pecete atârnată.

128

1603 (7111) Aprilie 15, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Modovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, Miron, fiul lui Nebojatco, nepotul lui Ilea Boțescul și cu nepoții săi Ilea, fiul lui Boțul, nepotul lui Ilea Boțescul și Costea și fratele lui, Mihail, fiii lui Vasilie, nepoții lui Ilea Boțescul de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din propriile și dreptele lor privilegii, din jumătatea de jos a satului Botești, din a patra parte trei părți și din a cincea parte, a treia parte, care le este cumpărătură și cu loc de mori și de iazuri de pește la râul Stavnic. Acestea le-au vândut slugii noastre, Eremia Băseanul uricar, pentru o sută galbeni ungurești. Pentru privilegii, răzeșii lor au spus că le-au luat Leșii.

Pentru aceia, ca să-i fie lui și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7111 <1603> Aprilie 15.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., CIV/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 15 Feb. 1796.

---

[1]) loc alb în orig.

[2]) lipsă în orig.

129

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, rugătorii noştri, popa Ştefan şi popa Parcovschi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, un loc de vad de moară şi cu două mori, care sunt gata pe acel loc, pe Başău, mai jos de târgul Ştefăneştilor, la selîştea Badeuţilor. Acestea le-au vândut credinciosului nostru boier, pan Cărăiman mare ceaşnic, pentru o sută şi cincizeci galbeni ungureşti. Şi le-a plătit lor deplin, dinaintea noastră.

Care acel loc a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Ştefăneşti şi le-a fost mai înainte cumpărătură dela Sava Dorosan din târgul Ştefăneşti şi dintr'un ispisoc de cumpărătură, ce a avut dela Petru voevod şi pe acel loc au făcut mori.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni i-am dat şi dela noi şi i-am întărit credinciosului nostru pan Cărăiman mare ceaşnic, acel loc mai sus scris, un vad cu două mori, care este pe Başău, mai jos de târgul Ştefăneşti, la seliştea Badeuţilor, ca să-i fie şi dela noi uric şi mori cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7111 <1603> Aprilie 15.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Dumitru a scris.

Acad. R.P.R., CI/33.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1763.

130

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, credinciosul nostru Petriceico logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a schimbat dreapta sa ocină şi cumpărătură cu verii lui, slugile noastre, Nichifor fost mare vătav al ţinutului Vaslui şi fraţii lui, Ihnat şi Cozma pitărel şi surorile lor, Anucica şi Ileana, fiii lui Vasco, nepoţi Neagăi, strănepoţii lui Bratei şi a dat verilor săi în schimb a cincea parte din jumătate de sat din Cotiujeni pe Prut şi cu loc de moară la Drabişte, în ţinutul Hotinului, din privilegiul de cumpărătură dela domnia mea, ce au cumpărat dela Rucsanda, fiica lui Galea, pentru o sută de

taleri de argint ... [1]), ce a avut tatăl ei Galea, dela Alexandru voevod, și din același sat a cincea parte din jumătate de sat din Cotiujeni, cu loc de moară la Drabiște, ce a cumpărat dela Tofana, fiica lui Petricea Cârmea și dela Gafa, fiica lui Rusul și Nechifor, fiul lui Gligorie, nepoții lui Petricea Cârmea, pentru o sută douăzeci taleri de argint, din privilegiul de cumpărătură pe care l-au avut ei dela Alexandru voevod. Și deasemenea le-a dat dintr'același sat, din Cotiujani, a patra parte din jumătate de sat, pe care a cumpărat-o tot dela Gafa, fiica lui Rusul și cu partea ei de loc de moară la Drabiște ce este în afară de cumpărătura dela... [1]) cneaghina Păvăloae, din privilegiul de cumpărătură ce a avut dela acest Petru voevod... [1]) de argint.

Și iarăș mai sus zișii... [1]) Nechifor vătav și frații lui, Ihnat și Cozma <pitărel> și surorile lor, Anucica și Ileana... [1]) a treia parte din a cincea parte din satul din Grăceani și din Seliștea din ... [2]) în ținutul Hotinului și cu loc de mori la... [2]) covăț, ce le este dedină din privilegiile bătrâne, pe care le-au avut bunicii lor dela Alexandru voevod cel prea Bun și de întărire dela Ștefan voevod cel Tânăr și dela Bogdan voevod Alexandrovici.

Pentru aceia, să le fie lor și dela noi uric, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7111 <1603> Aprilie 15.

Insuși domnul a spus.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., VIII/251.
Orig. slav, hârtie, șters și rupt, pecete aplicată.

131

1603 (7111) Aprilie 18, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri Simion Cascoe și fiii lui, Gheorghie și Iosip, nepoții și strănepoții lui Ivan Geamănul și al fiului său, Sima, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele lor privilegii de moștenire dela Ștefan voevod cel Bătrân și de întărire dela Petru voevod cel Bătrân, a patra parte din satul Gemeni, care se chema mai înainte jumătate din Roșiori, în ținutul Cârligăturii și cu partea lor din loc de moară și din iaz și din câmp și din pădure și în mânăstire, aceia au vândut-o credinciosului nostru Dumitru pitar, pentru patru sute... [2]) <zloți> tătărești <și le-a plătit deplin acei bani> [2]).

---

[1]) loc șters, ilizibil în orig.

[2]) loc rupt în orig.

Pentru aceia, să fie slugii noastre, Dumitru pitar și dela noi, uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7111 <1603> Aprilie 18.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, VIII/II/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1767

132

1603 (7111) Aprilie 20, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios boier al nostru, pan Cărăiman mare ceașnic, ne-a slujit cu slujbă drept credincioasă. Deci noi, văzând slujba lui drept credincioasă față de noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită, i-am dat și l-am miluit dela noi, în țara noastră, în Moldova, cu trei sate, anume: Vulpășeștii sub bucovină, care este în ținutul Roman, care acel sat a fost al nostru drept domnesc și ascultător de târgul nostru al Romanului, alt sat anume Molovata, care este în ținutul Orhei, care acest sat a fost al nostru drept domnesc și ascultător de târgul nostru Orhei și al treilea sat anume Țăpenii pe Ialpuh, în ținutul Chigheciului, care acel sat a fost al nostru drept domnesc și ascultător de ocolul nostru dela Tintiul, pentrucă ne-a slujit la cinstita Poartă și ne-a scos dela cinstitul împărat, patruzeci mii galbeni ungurești și ne-a trimis cinstitul împărat să fie de ajutor, când s'a ridicat acel lotru Mihail voevod, cu Unguri și cu multe limbi cu înșelăciune asupra domniei mele și asupra țării noastre, când a prădat și a pustiit sfintele mânăstiri. Și acei mai sus ziși bani i-a adus prin câmpia Dașovului și ne-a aflat cu acei bani în Țara Leșească.

Pentru aceia, acele mai sus scrise sate să-i fie dela noi uric și ocini cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și la tot neamul lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărți de seamă a noastră.

Iar hotarele acestor trei sate, anume Vulpășeștii sub bucovină, în ținutul Roman și satul Molovata în ținutul Orhei și satul Țăpeni pe Ialpuh, în ținutul Chigheciului, să le fie din toate părțile, după vechile hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților copii ai domniei mele, Io Costantin

şi Alexandru voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea Ghenovici mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi credinţa panului Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Nicoară şi credinţa panului Cârstea pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Orăş hatman şi portar de Suceava, credinţa panului Trifan postelnic, credinţa panului Bosioc spătar, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Apostolache comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn în ţara noastră Moldova, acela să nu-i clintească dania şi miluirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă a slujit cu dreptate, nouă şi ţării noastre.

Iar cine s'ar ispiti să nimicească şi să strice dania şi miluirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi pământului şi de toţi sfinţii şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu necredincioşii Iudei, care au strigat asupra domnului dumnezeului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi este <şi> va fi.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor acelor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată <carte a noastră>.

A scris Pătraşco Buoreanul la Iaşi, în anul 7111 <1603> Aprilie 20.

Erimia voevod <m. p.>

Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXXII/I bis/3.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1840.

133

1603 (7111) Aprilie 22, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor <care o vor vedea sau> o vor auzi <citindu-se> că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ion Boişteanul şi fiul său, Iachim comişel şi Anghel şi Ion Puleteiu şi Giurgea cu femeia sa, Sofronia şi Toader... [1]) şi Lucoci cu femeia sa, Nastea şi Ihnat şi Drăgoman şi Ion Buduţea şi ni s'au jeluit nouă cu mare jeluire <şi cu mare> mărturie cu mulţi oameni buni şi megieşi de prin prejur, zicând că <privilegiul> de întărire dela acest Petru voevod pe un loc în

[1]) lipseşte o parte din doc.

pustie, satul anume Gănşteni, pe Răcăciuni <care este> în ţinutul Adjud, care loc l-au cumpărat în bucovină dela Ion voevod pentru doi cai buni, <l-au> pierdut din cauza Leşilor, când a trecut pe acolo Cancelarul cu Leşii în Ţara Muntenească.

Deci noi, văzând mare jeluire şi mare mărturie, iar noi am crezut; de aceia le-am dat şi le-am întărit ...[1]) bucovină, pe Răcăciuni, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine se va alege mai aproape, neclintit niciodată, în veci.

<Iar hotarul acelui loc> în pustie, anume Gănştenii, începând dintre Răcăciuni, până la fântâna mică, de acolo la deal... [1]) iar la fântâna mare, de acolo drept la lacul uscat, până la bou, de acolo pe pârâul Vezuniei, până la ...[1]). Acesta le este tot hotarul pe unde le-a hotărnicit Bucium mare vornic.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor copii ai domniei mele, Io Costantin şi Alexandru <voevozi> şi credinţa boerilor noştri: credinţa panului Ureche mare vornic, credinţa panului Cârstea mare vornic al ţării de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi a panului Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Nicoară şi a panului Cârstea pârcălabi de Roman, credinţa panului O<răş>[2]) hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa ...[2]) panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion vistier, credinţa panului Gherman comis şi credinţa boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre toţi copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn în ţara noastră Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru... [2]) mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Pătraşco Buoreanul la Iaşi, în anul 7111 <1603> Aprilie 22 zile.

<Pe verso slav:> Unor oameni pentru satul Gânşteni pe Răcăciuni.

Acad. R.P.R., LXXII/238.
Orig. slav, perg., foarte rupt şi şters.

134

1603 (7111) Aprilie 22, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghilă voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o

[1]) lipseşte o parte din doc.
[2]) loc rupt în orig.

vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Pântea păhărnicel și frații lui Isac și Vasilie dieci și sora lor Grozava, copiii Măriiței, nepoții lui Stanciul Stărostescul și ai lui Mihu și ai lui Giurgea Fratovschi, de bună <voia> lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină cu privilegiu de împărțeală ce a avut mama lor Măriica, dela Alexandru voevod, jumătate din seliștea numită Ploschireanii, jumătatea de jos, ce este mai jos de gura Ciuhurului și cu loc de iazuri și de moară la Ciuhur și cu bălți ce sunt înspre Pașcouți și cu livezi spre Costești. Și au vândut credinciosului nostru, lui Coste Băcioc clucer, pentru o sută și șaizeci taleri de argint.

Și întru aceasta, deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Sora Odochiia, fiica Todosiei și nepotul ei Samson, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină tot din acel uric mai sus scris, din acea seliște mai sus scrisă, Ploschireanii, din jumătatea de sus, două părți, părțile de sus și cu partea lor din iaz și din moară la Ciuhur și din livezi și din bălți.

Și au vândut credinciosului nostru Coste Băcioc clucer, pentru optzeci taleri de argint. Și le-a plătit deplin dinaintea noastră.

Și întru aceasta, deasemenea a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Antimia, fiica lui Toma și cu nepoții ei, Costin și Miron, fiii lui Ionașco al lui Toma, toți nepoți și strănepoți ai lui Ion logofăt, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din acelaș uric mai sus numit și tot din aceiași parte de sus și jumătatea de sat Proschireni, a treia parte și cu loc de iaz și de moară la Ciuhur și din livezi și din bălți. Și au vândut iarăși credinciosului nostru boier lui Coste Băcioc clucer, pentru șasezeci taleri de argint. Și le-a plătit deplin înaintea noastră.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru Coste clucer acea jumătate de jos din satul Ploscăreni[1] și două părți din jumătatea de sus și deasemenea a treia parte din jumătatea de sus și astfel este peste tot în sat și cu iazuri și cu morile dela Ciuhur și cu bălți și cu livezi, ca să-i fie și dela noi ocină și uric cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului său neam, cine se va alege cel mai deaproape, neclintit lui, niciodată în veci.

Iar hotarul satului anume Ploschireanii, la Ciuhur și cu iazuri și cu mori la Ciuhur și cu bălți și cu livezi să fie din toate părțile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Și deasemenea am dat și am întărit credinciosului nostru boier, panului Coste Băcioc clucer trei fălci de vie, ce sunt la Cotnar în dealul Mândrului și cu crame

---

[1]) așa în orig.

și cu tot locul acestor vii ce și-a cumpărat el dela Gligorie Chircul Armeanul și dela fratele lui, Hanciu, fiii lui Azbeiu din Suceava, pentru trei sute taleri de argint. Și deasemenea o falce și un fârtai de vie în același deal și în viile rele ce el și-a cumpărat dela Cârstea Armeanul fiul, din Suceava, pentru o sută și cincizeci taleri de argint.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghılă voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Ureche mare vornic al țării de jos, credința panului Cârstea mare vornic al țării de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghe și credința panului Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Nicoară și Cârstea pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Orăș hatman și portar de Suceava, credința panului . . . [1]) postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic [2]), credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Gherma comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine dumnezeu va alege să fie domn în țara noastră Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă și-a cumpărat pentru banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Pătrașco Buoreanul la Iași, în anul 7111 <1603> Aprilie 22 zile.

Io Eremia voevod <m. p.>

Din: Zapiski Odesskago obștcestva, 4 (1858) pp. 342-344, după orig. slav.

135

1603 (7111) Aprilie 25.

† Adică noi, Vasilie și sora lui, Candachia și Anasia și frații lor, Gligorie și Alexa și deasemeni sora lor, Anghelina, fiii Parascăi, toți nepoții lui Iusip Corlătescul, mărturisim cu acest zapis al nostru că am vândut de bună voia noastră, nesiliți de nimeni, nici asupriți, dreapta noastră parte de ocină și dedină, cât ni se cuvine nouă din satul Corlătești și din Stejereni, din ținutul Sucevei, din vatra satului și din câmp și din apă și de peste tot, cu tot venitul. Aceasta am vândut-o panului Damian vistier și cneaghinei lui . . . [3]) pentru . . . [3]) caii . . . [3])

---

[1]) loc alb în orig.

[2]) în orig.: « ceașnic ».

[3]) loc rupt în orig.

Şi am luat toţi acei cai, de faţă, din mâinile panului Damian vistier şi a cneaghinei milostivirii sale, Nastasia.

Şi la tocmeala noastră, au fost oameni buni: Ionaşco Peicul staroste de Totruş şi Cârlig vistier şi Bran diac şi Nechita diac şi mulţi oameni buni, megieşi.

Şi pentru mare credinţă, am pus şi peceţile noastre, pe acest zapis al nostru.

Şi eu însumi, Başotă diac, am scris, în anul 7111 <1603> Aprilie 25.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/140.
Orig. slav, hârtie filigran, rupt, 3 peceţi aplicate.

136

1603 (7111) Aprilie 28, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Simion, fiul lui Andronic şi verii lui, Bosioc şi Halca, fiica Măgdălinii şi Sohiica şi Ana şi Agahia, fiicele Todosiei şi fata ei Măriica, toţi nepoţii lui Andronic, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din satul Răstiani, în ţinutul Iaşilor, partea bunicului lor Andronic, cât se va alege. Aceia au vândut-o slugii noastre Mătei aprod, pentru şaptezeci taleri de argint, din uric ce au avut dela Bogdan voevod, însă acel uric au mărturisit că a pierit de Cazaci, când a venit cancelarul polon în ţara noastră.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7111 <1603> Aprilie 28.

Domnul a zis.

† Marele logofăt Stroici a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Pătraşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, IV/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

137

1603 (7111) Aprilie 30, Roman.

Iată noi, Nicoară şi Drăgan Ciolpan pârcălabi de Roman şi Giurgiuman şoltuz şi doisprezece pârgari şi toţi preoţii şi mulţi oameni buni din târg dăm ştire cu această carte a noastră, că au venit înaintea noastră, la scaunul Romanului, Ilea, fiul lui Nistor din Poenari, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa, parte din satul Poenari şi din ţarină [1]) şi din fâneţe şi din tot ce este, pentru doisprezece taleri tătăreşti. Şi au plătit această parte de ocină cu bani gata părintele nostru al sfintei episcopii de Roman, unde este hramul

---

[1]) « ţarină » în textul slav.

preacuvioasei maicii noastre, Paraschiva, Agafton episcop de Roman, să fie de acum înainte ocină și dedină sfântului loc cu tot venitul lui, cum am scris mai sus.

Pentru aceia, de acum înainte nimeni să nu aibă a întoarce sau să strice această tocmeală a noastră, înaintea acestei cărți a noastre. Iar cine îndrăznește și va voi să întoarcă sau să strice, să fie potrivnicul preacuvioasei Paraschiva în ziua judecății.

Scris la Roman, în anul 7111 <1603> luna Aprilie 30 zile.

Acad. R.P.R., LXI/14.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1816.

138

1603 (7111) Aprilie 31[1]), Iași.

Suret dela Irimie Movila vod<ă>, di<n> l<e>t 7111 <1603> Ap. 31).

Facem înștiințare precum au venit înnainte noastră, sluga noastră Părvan aga și cu un zapis di mărturie dela popa Marcu din Cociuba și dela Costantin diac din Cupcești. precum au cumpărat dela Dumitra și dela Gănța și dela sora lor Nedelca, ficiorii Maricăi, nepoți<i> Ilenii, pre a lor driaptă ocină și moșii, ce să va alegi parte lor din sat din Răs[2]) ce-s pi ezăr, drept 16 taler<i> de argint și li-u plătit lor deplin înnainte noastră.

Deci văzând noi a lor zapis de mărturii dela acei di mai sus scriș<i> oameni buni și bătrâni, noi am crezut și am dat și am întărit slugii noastri, lui Părvan aga, pre ace parti di mai sus zis, cari au cumpărat el ca [s] să-i fii lui și dela noi uric și ocină și cu tot venitul și altul ca s<ă> nu să mai amestice[3]).

Scris în Iași, v<ă>let 7111 <1603> Apr. 31.

Domnul a spus.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t *a învățat.*

Al doilea log<o>f<ă>t.

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., XCVI/9.
Trad. rom. din sec. XVIII.

139

1603 (7111) Mai 5.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit cneaghinei Vărvara Hăcimundia dreptele ei ocine și cum-

1) cifra 1 adăugată ulterior.
2) în doc. din 1604 Mai 23 e numit «satul Rusăi».
3) de aici până la sfârșit, scris de altă mână.

părături, o parte de ocină din jumătatea de sus a satului Popeni, care este pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoi și pe care și-a cumpărat-o dela Nicoară, fiul lui Vaigan, nepotul lui . . .[1] și dela sora sa, Gafa, pentru 350 zloți tătărești, și o altă parte de ocină, din aceiași jumătate din satul Popeni, pe care și-a cumpărat-o dela unchiul ei Lăziian, deasemeni pentru 350 zloți tătărești, din uricul pe care l-a avut dela Ștefan voevod cel Bătrân.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim a patra parte din același sat, Popeni, partea dinspre biserică și cu loc pentru iaz și pentru moară, pe care și-a cumpărat-o dela Anghelina, fiica Măricăi, nepoata lui Iurșa pentru 650 zloți tătărești, din uricul de cumpărătură, pe care l-a avut tatăl ei, Iurșa, dela Ștefan voevod cel Tânăr și altă parte de ocină din același sat, Popeni, pe care și-a cumpărat-o dela Pavăl, fiul acestei Angheline, nepotul lui Iurșa, deasemeni din aceleași privilegii, pentru 170 taleri de argint.

Și iarăși îi dăm și îi întărim dreptele ei ocine și cumpărături din acelaș sat Popeni, partea lui Popovschi, ce se va alege, și partea lui Ignul șetrărel, pe care și le-a cumpărat dela Dumitru portar, pentru 200 taleri de argint, din ispisoacele de cumpărătură pe care le-a avut dela Petru și Aron voevozi și din uricul de întărire pe care l-a avut dela însăși domnia mea.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim o altă parte de ocină din același sat, Popeni pe care și-a cumpărat-o dela Sofronia, cneaghina lui Condrea Rugină pitar, pentru 200 taleri, din ispisocul de cumpărătură, pe care l-a avut dela Petru voevod.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim mai sus scrisei cneaghine Vărvara o altă parte de ocină din același sat, Popeni, pe care și-a cumpărat-o dela Rusca, fiica lui Tâmpa, nepoata lui Iurșa, pentru 500 taleri de argint, dar și cu loc pentru iaz și de moară, toată partea ei, cât se va alege.

Pentru aceia, toate acele părți de ocină mai sus zise și cu loc de iaz și de moară, cât i se vor alege din vatra satului și din câmp, să-i fie și dela noi uric și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Anul 7111 <1603> Mai 5.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXII/62.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., DXLIV/8.

---

[1] omis de diac.

140

1603 (7111) Mai 6.

† Iată dar eu, Berghea din Gărcini, mărturisesc cu această carte și zapis al meu, cine îl va vedea, <că> eu am vândut, de bunăvoia mea, partea mea din satul Boțești, toată, cât se va alege, partea de jos. Aceia am vândut-o lui Toader aprod din Boțești și lui Gheorghe de acolo, pentru o sută și patruzeci zloți tătărești. Și ne-au dat Toader aprod și Gheorghe banii deplin. Astfel noi le-am făcut zapis, dela noi, să-i fie ocină cu totul, până când va ajunge și la milostivirea sa domnul, să-și facă ispravă și întărire.

Și pentru mai mare credință, am pus pecețile noastre la această carte și zapis. Și au fost și oameni buni între noi: Petrea și Pavel din Lenești și Porcea din Toderești și Toader Gavrea. Și eu, Alexa diac, am scris.

In anul 7111 <1603> Mai 6.

Acad. R.P.R., CXXXII/18.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1817. Cf. și doc. nr. 64, din 6 Mai 1602, scris de acelaş diac și cu aceiași martori.

141

1603 (7111) Mai 12.

Suret scos de pe alt suret dila Irimie vodă, din velet 7111 <1603> Mai 12.

Am dat slugii noastre, Costei și Vasăli frati-său, giumatat<e> di sat Dragovan<i>, parte di gios, carili să chemă Medeleni și giumătate dintr'o poiană, cari au cumpărat-o dila sluga nostre Frățiian și dila frate-său Ionașcu și dila Dinganu și sora lor Mărica, ficiorii Fătului, nepoții lui Vladu și rudeli lor Săcul, ci au fost clucer [1]) și frate-său Stăiciaan, ficiorii Nechitei, iarăș nepoții lui Vlad, din ispisocili<i> ci au avut moșul lor Vlad dela Eleeş vodă, cari i-au fost cumpărătură, drept 800 talere, dar dintăi au fost mai rămas neplătet 100 taleri [2]). Deci plătind și ace, să le fii lor dila noi întăretură, parte di gios, din partia ce mare, despre răsărit, drept la apus, la dumul Petreștilor, în gios, ca să le fii cu tot venet<u>, păr<ă> undi să înpreună cu hotar lui Negrelă ploscariul, din gios. Și al<tul> ca să nu s<ă> mai amesteci niciodată, în veci.

Miron Gafincol am scris. Let 7248 <1740> Iulii 30.

Acad. R.P.R., CV/15.
Copie rom. din sec. XIX după o trad. rom. din 1740.

---

1) « scrucer » în text.
2) « tarili » în text.

1603 (7111) Mai 20, Suceava.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Cârstea și fratele său Gligorie și Dămian și sora lor Anesia, fiii lui Pelea, nepoți deasemenea lui Pelea și nepotul lor Samoil, fiul Agafiei, nepot al lui Pelea, strănepotul Neagăi, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegii de vislujenie, pe care le-a avut bunica lor Neaga dela Ilie voevod, a patra parte din a treia parte din satul Otești. Și au vândut-o slugii noastre Grozav diac, pentru două sute zloți tătărești.

Și deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Toader, fiul lui Dragotă, nepotul Stanei și vărul lui. . .[1]) fiul Neagăi și nepoata lui, fiica Mărinii și fratele ei Bălan, nepoții Stanei, strănepoții lui Stoia, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut drepta lor ocină și dedină din acele mai sus scrise privilegii și din acel sat a treia parte din a patra parte, din partea lui Stoia. Si au vândut-o deasemenea slugii noastre lui Grozav diac și lui Dinganu și lui Ionașco . . . [1]) pentru o sută și nouăzeci zloți tătărești.

<Și deasemenea au venit înaintea noastră> și înaintea <boierilor> noștri <sluga noastră . . .> [1]) nepotul Stanei, strănepotul lui Stoia, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din aceleași scrise privilegii și sat, o bucată de pădure, însă netăiată, care este pe Brusturata pentru o sută și douăzeci zloți tătărești. Și au vândut-o însuși slugii noastre Grozav și le-a plătit deplin dinaintea noastră.

Și întru aceia, deasemenea a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Jurja și cu fratele său Zaharia și Hilip, fiii Mușei, nepoții lui Bălaciu, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din acele sus scrise privilegii și din acelaș sat, jumătate din a treia parte, din partea lui Bălaci. Și au vândut-o slugii noastre, lui Grozav diac și lui Dinganu și lui Ionașco, pentru o sută și cincizeci zloți tătărești, pentru ca să le fie lor și dela noi ocine și cumpărături, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, anul 7111 <1603> Mai 20.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iași, CCCCXXIV/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

[1]) Loc rupt în orig.

143

1603 (7111) Mai 21, Hotin.

Suret de pe mărtorii veche, pe sărbie, dela Dumitru șoltuzul și cu 12 pârgari din târgul Hotinului, scrisă în Hotin la let 7111 <1603>, Mai 21.

Iată au venit înainte noastră, Machidon din Făzcăuți și fratele său, Ionașcu și sora lor, Nasti, că de nime săliți, nici asupriți, ci de a lor bună voe *și* cu mărtorie dennainte noastră și dinnainte altor oameni buni din târgul Hotinului, precum că ș'au vândut a lor driaptă otcină și moșii, parte de săliște, ce să numește Dumenii, pe malul Ezerului, unde au șăzut Schimne și cu loc de moară în vale care vine către Cerlină și au vândut din jumătati di sat o a trie parte, lui Grigori Donovici, drept 72 galbini ungurești.

Deci noi, șultuzul și pârgarii, văzând a lor de bună voe mărtorisire și a lui Grigori plată deplin, noi așijdere și dela noi i-am făcut lui mărtorie, ca să-i fie lui și dela noi mărtorie pe o aceia de mai sus arătată săliște, anume Dumenii, din jumătate de sat a trie parte.

Și spre mai bună credință și siguranție, am pus pecetea târgului într'aceasta mărtorie a noastră, ca să să știe.

Acad. R.P.R., Ms. 90, f. 43.
Copie rom. din 1816.

144

1603 (7111) Iunie 1.

Suret dipi ispisoc sărbăsc dela Irimie Movila v<oe>voda, din let 7111 <1603> Iuni 1.

Precum au vinit, înnainte noastră și înnainte boer<i>lor noștri, sluga noastră Ionașco Vitol<t> Mărățanul, *fost* starosti și cu un zapis di mărturii dela Andreica vornicelul, voitul de Tecuci și dela mulțı oamini buni de acolo și dela Obrejie hăn<sar> și Vasăli hăn<sar> și Onceanul și Tudor și Vasăli și Gociman și popa Theofilie și alți mulți oameni buni, așa mărturisănd într'ănsul, precum au cumpăratu el o parte de ocină dela Petrica din Cuibărești, din parte lui Stoe, din a patra parte a satului Medelenii, din parte di sus a patra parte, drept 12 taleri bătuț<i>, care acea ocină au fost Petricăi cumpărătură dela Mihăilă Lurul și de<la> frati-său Răcătău și Dumitru și dela surorile lor: Petra și Parasca, ci să va alegi parte moșului lor, Dragoș și a fratilui său, Tomii și a surorii lor Marica, ficiorii lui Galbăn, din uricul ce au avut strămoșul lor, Vlad Deicu, dela Ilie v<oe>vod cel Bun și din dresă ci au avut pi părțăle lor dela Iancul v<oe>vod.

Și iarăș sluga noastră de mai sus scrisă au cumpărat altă parte de ocină, iarăș din parte lui Stoe și întru acelaș de mai sus scris uric, din a patra parte a satului Medelenii; a patra parte, aceia au cumpărat-o dela Drăgan, ficior lui Ion Roman,

nepot Ştefului şi dela unchii lor: Ioanăş şi Isaico <şi> Marta şi Maruşca şi Stanca, ficiorii Ştefului, toţ<i> nepoţi lui Stoe, drept 27 taleri bătuţi.

Şi iarăşi di mai sus scrisă sluga noastră Vitol<t> Mărăţan au cumpărat dela Creţul şi dela Isaiu şi dela Grigori şi Gaftona, ficiorii Drăguţii, nepoţi<i> Binului şi dela unchiul lor, Grigorie, fratele Drăguţii, strănepoţi lui Stan, din parte lui Stoe, din a patra parte, însă din parte lui Stan, nepot Stoii, a trie parte, drept opt talere. Şi iarăş au cumpărat parte lui Grigori Huţă, ficior lui Iacob, nepot Stoei, aceia au cumpărat-o dela Ilie, drept patru talere, care ace parte este cumpărătură lui Ilii, dela Grigorie Huţă, ci să va alegi parte lui.

Deci noi am crezut acel zapis şi am făcut celui de mai sus scris Vitol Mărăţanul şi dela noi întăritură, ca să-i fie lui şi dela noi, cu tot vinit<ul>. Şi altul să nu să amestice.

Ş'au tălmăcit de Gheorghi Evloghi dascal, 1780 Iuni 29.

Poslăduindu-să de mine şi fiind întocma, am încredinţat, polc<ovnic> Pavel. 1800 Avg<u>st 12.

S'au poslăduit de mine şi fiind asămine tălmăcit, am iscălit Andrei tălmaci, căp<i>t<a>n.

Intocma scoasă di pi tălmăciri, Nedelcu. 1814 Ocv. 11.

Acad. R.P.R., CV/16.
Copie rom. din 1814, după trad. rom. din 1780.

145

1603 (7111) Iunie 1, Suceava.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Gheorghiţă păhărnicel, fiul Anuşcăi, nepotul lui Ciolpan, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, o bucată din poiană, ce se cheamă Muncel, partea din jos, dinspre răsărit. Aceia a vândut-o slugii noastre, Nechita diac, vărului său, pentru un cal bun, preţuit la patruzeci şi cinci taleri număraţi din privilegiul ce a avut el de moştenire dela Ştefan voevod cel Bătrân.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7111 < 1603 > Iunie 1.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p>

† Nebojatco <a scris >.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/VI/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1825.

146

1603 (7111) Iunie 2, Suceava.

Damian vistier și Ciogolea pârcălab de Orhei și Toma Brut staroste și Grigorie Scheianul și Druțul hotnog, facem știut cu acest zapis al nostru că au venit înaintea noastră Todosia, fiica Anghelinei, nepoata lui Boldescul, strănepoata lui Cozma Dereptate, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia sa și a vândut dreapta sa parte de ocină din satul Mircești și din Cozmești, pe Siret, în ținutul Sucevei, jumătate din a patra parte și din amândouă sate și cu loc de moară și cu pod plutitor pe Siret și cu bălți cu tot venitul. Aceia a vândut-o fratelui nostru, pan Nicoară logofăt, pentru o sută taleri.

Și s'a sculat fratele nostru, Nicoară logofăt și a plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, 100 taleri, în mâna Todosiei, fiica Anghelinei, nepoata lui Boldescul, strănepoata lui Cozma Dereptate, pentru acea mai sus zisă ocină, jumătate din a patra parte din Mircești și din Cozmești, cu tot venitul.

Și pentru mai mare credință am pus și pecețile noastre la acest zapis al nostru. Și eu Bașotă diac am scris.

Scris în Suceava, la anul 7111 <1603> Iunie 2.

Damian vistier. <m. p.>

Gligore Scheian.

Eu Pătrașco Ciogolea pârcălab de Orhei <m. p.>

Faceți-i lui ispisoc și dela domnia sa domnul. Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CLXXV/237.
Orig. slav, hârtie, 5 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. și un rezumat la Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 14, f. 153.

147

1603 (7111) Iunie 3, Suceava.

Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru Nicoară logofăt cu o carte de mărturie dela Damian vistier și Ciogolea pârcălab și dela Toma Brut staroste și Gligorie Scheianul, că el și-a cumpărat dela Todosia, fiica Anghelinei, nepoata lui Boldescul, strănepoata lui Cozma Dreptate, jumătate din a patra parte din satul Mircești și jumătate din Cozmești pe Siret, care este în ținutul Sucevei și cu pod plutitor pe Siret și cu bălți cu pește, pentru o sută taleri numărați.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie între dânșii, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisului nostru Nicoară logofăt acele mai sus zise ocine, ca să-i fie și dela noi cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava la anul 7111 < 1603 > Iunie 3.
Domnul a zis.
Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt < m. p. >
Faceți-i uric.
Nebojatco < a scris >.

Acad. R.P.R., CLXXV/238.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

148

1603 (7111) Iunie 4, Suceava.

† Io Ieremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat slugii noastre Drăghici și femeii sale Urâta două părți din jumătate din jumătate satul Dragomireștii, care este pe Pârâul Alb și cu loc pentru moară pe acelaș pârâu, pe care ei și le-au cumpărat dela frații lor, dela Lazor și Petrea, fiii Mălinei, nepoții lui Ivan Uscatul, pentru trei sute zloți tătărești, din privilegiul de vislujenie pe care l-a avut bunicul lor Ivan Uscatul, dela Ilie și dela Ștefan voevozi, pentru ca să le fie lor și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, anul 7111 < 1603 > Iunie 4.
† Domnul a zis.
† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt < m. p. >
† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iași, CLXXIV/9.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1780.

149

1603 (7111) Iunie 4, Suceava.

† Iată dar, eu, popa Drăgan din târgul Suceava și Damian vistier și Ștefan mare comis și Năvrăpăscul jitnicer și Vasilie pârcălab și Ciogolea pârcălab și Toma Brut fost staroste și Gligorie Scheian, înștiințăm cu acest zapis al nostru că au venit înaintea noastră, Ștefan diacon, fiul lui Iachim, nepotul popii Mândrea, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa parte de ocină și dedină, cât se va alege din satul Cârligi. Aceasta a vândut-o fratelui nostru, pan Nicoară logofăt și nu au rupt prețul, ci i-a dat înainte treisprezece taleri. După ce se va alege partea lui de către ceilalți frați, să se vadă câtă parte i se cuvine lui și ce va fi mai mult, iar fratele nostru, Nicoară logofăt, să-i mai dea bani, cât vor fi cu dreptate.

Aceasta mărturisim și pentru mare credință am pus și pecețile noastre pe acest zapis al nostru.

Și eu însumi Bașotă diac am scris.

Scris la Suceava, în anul 7111 < 1603 > Iunie 4.

Damiian vistiar < m. p. >

Eu Petrașco Ciogolea pârcălab de Orheiu < m. p. >

Gligorie Scheian < m. p. >

< Pe pag. 4, însemnare slavă din sec. XVII: >. « Cârligii dela Niamțu ».

Acad. R.P.R., LVII/3.
Orig. slav, hârtie, 5 peceți aplicate.

150

1603 (7111) Iunie 12, Cudrești.

† Aici zapis ce a făcut Filip vatag cu Larion, fiul lui Toader Purece, fiul Dușcăi, de bună voia lor, nesilit de nimeni, nici asuprit. Și a vândut Larion partea sa de ocină, din satul Cudrești, ce se va alege partea tatălui său Toader Purece, a opta parte din a treia parte din jumătate de sat. Aceia a vândut-o lui Filip vatag și din sat și din loc de moară și din câmp și de peste tot, ce este venitul acelui sat Cudrești, pentru optzeci zloți tătărești.

Și între noi au fost oameni buni din acel sat și megieși anume: Călcul pitărel din Bălțați și Ionașco aprod din Cudrești și Macsin stolnicel asemeni și Toader sulgerel asemeni și Văscan vatag din Bătărești și Grozav stolnicel asemeni și Marco stolnicel asemeni și Grecea pitărel din Lungani și Nistrea suljerel și Roman diac asemeni și Ursul șetrărel asemeni și Stan asemeni.

Și spre mai bună tărie și întărire că noi înșine am fost de mărturie, cu acest zapis al nostru, am pus și pecețile noastre la acest zapis.

Scris la Cudrești, în anul 7111 < 1603 > Iunie 12.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, II/7.
Orig. slav, hârtie, 5 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1815.

151

1603 (7111) Iunie 17, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Lupul și surorile lui, Nastasia și Chelsia, fiii Bilușcăi, nepoții lui Ion Săpoteanul, strănepoții lui Ilco și Pilco, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiu de împărțire ce au avut bunicii lor, dela Petru voevod cel Bătrân, din jumătatea

satului Săpoteni, din partea de jos, din trei părți și din a șaptea parte, a treia parte, ce este pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoiului. Aceia au vândut-o slugii noastre Mihăilă, pentru treizeci și opt taleri de argint.

Și la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră Miron, fiul Lucăi, nepotul lui Ilco <și> Pilco și a vândut dreapta lui ocină și dedină, din jumătatea satului Săpoteni, din partea de jos, din trei părți și din a șaptea parte, a treia parte. Aceia a vândut-o deasemeni lui Mihăilă diac, pentru douăzeci și cinci taleri numărați, din aceleași privilegii. Și le-a plătit tot, deplin.

Pentru aceia, ca să-i fie și dela noi uric și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7111 < 1603 > Iunie 17.

† Domnul a spus.

† A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

† Nebojatco < a scris >.

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXIX/8.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom.

152

1603 (7111) Iunie 20, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră, Mălai Grozav portar, cu niște zapise de mărturie dela Dan Bolca vornic și dela Dumitru uricar și Sava pivnicer și Cârstian miedar că și-a cumpărat loc pentru o casă dela Condrea, fiul Nastei, nepotul Călinii, din satul Oncești, pentru douăzeci taleri numărați și dela Ștefan pitărel deasemeni loc de o casă, pentru treizeci taleri numărați, din satul Hreațca și dela Golăi, fiul lui Stănigean, deasemeni loc pentru o casă de acolo, pentru treizeci de taleri și dela Gavrilă, fiul G..fei, deasemeni loc pentru trei case din Oncești pentru cinci [1]) zeci și cinci taleri, ce le-a fost dreaptă ocină și dedină din privilegiul ce au avut dela...... [2]) voevod.

De aceia noi, văzând aceste zapise de mărturie, noi am crezut și am dat și am întărit mai sus scrisului Grozav Mălai aceste toate mai sus scrise case, din satul Hrațca și Oncești și cu locuri de iazuri și de mori și din vatra satului și din câmp ca să-i fie și dela noi uric și ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7111 < 1603 > Iunie 20.

† Domnul a poruncit.

---

1) cuvântul « cinci » corectat ulterior în « șase ».

2) loc alb în orig.

† A iscălit Stroici logofăt < m. p. >
Facceţi-i uric.
† Nebojatco, <a scris>.

Arh. St. Buc., Trib. Suceava, CCCCXIX/6.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

153

1603 (7111) Iulie 10, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră credincioasă, Năvrăpăscul jitnicer şi a adus înaintea noastră un zapis de mărturie dela Toma Brut fost staroste şi dela Tănasie din Verişeni şi dela Grozav şetrar şi dela Ionaşco vătăjel şi dela Efrim şi dela popa Ghiorghie, precum şi-a cumpărat o ocină dela Dumitru, fiul Agafiei, sora lui Veisa pitar, a treia parte din jumătate din satul Vorontăreşti, din partea de sus. Aceasta a cumpărat-o dela dânsul, pentru o sută şi nouăzeci taleri de argint şi i-a plătit deplin înaintea lor, pentru aceia, ca să-i fie lui şi dela noi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7111 < 1603 > Iulie 10.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt < m. p. >

† Pătraşco < a scris >.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XIX/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

154

1603 (7111) Iulie 10.

† Iată eu, Cârstina, fiica lui Condrea Trepăduş, nepoata lui Dragotă Trepăduş şi strănepoata Zoicăi, însumi dela mine înştiinţez cu acest zapis al meu, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci însumi de bună voia mea, că am vândut dreapta mea ocină şi dedină din seliştea [1]) Drislivelor, a treia parte din a treia parte de sat, ce se va alege partea mea. Aceia am vândut-o fratelui meu Ihnat Rentea pităre , din Borăle, pentru optzeci şi cinci zloţi tătăreşti, din privilegiul de împărţeală ce au avut bunicii mei dela Ştefan voevod; şi acea a treia parte de sat este cu loc de iaz la Bădeasa.

Şi la această tocmeală a noastră au fost: Trifan postelnic şi Lupul Balşe mare sulger şi Gavril sulger şi Solomon jitnicer şi Tiron Ştefănescul şi popa Burlă din Borâle şi Vicol şi Nicoară de acolo şi Stănilă Ilcişor hotnog din Jeverteani.

---

[1]) « seliştea », rom. în textul slav.

Și pentru mai mare putere și credință, noi am pus înșine pecețile noastre pe acest adevărat zapis. Aceasta să se știe.

Gligorie diac a scris.

In anul 7111 < 1603 > Iulie 10.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, IX/IV/2.
Orig. slav, hârtie filigran, 4 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1785.

155

1603 (7111) Iulie 11, Suceava.

Iată eu, popa Ștefan, fiul lui Iachim din Băргăoani, mărturisesc singur dela mine cu acest zapis al meu că de bună voia mea, nesilit de nimeni, nici asuprit am vândut partea mea de ocină și ce am de moștenire din satul Cârligi, din jumătate de sat, din a treia parte a șasea parte, loc pentru o casă, cât se va alege, cu tot venitul din sat și din câmp, cu loc de iaz, am vândut lui Nicoară logofăt pentru douăzeci și cinci de taleri de argint, să-i fie lui dela noi cu tot venitul cât se va alege.

Și au fost la această tocmeală: Bran diac și Iurașco fost pârcălab și Damir din Drăgoteni și Samoil din Porcești și mulți oameni buni și bătrâni.

Pentru aceia, nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7111 < 1603 > Iulie 11 zile.

A iscălit Bran diac.

Popa Mihail din Pășcani.

< Pe verso mai nou, slav: > « Cârligi din Neamț ».

Acad. R.P.R., LVII/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid., CLVI/63.

156

1603 (7111) Iulie 16.

Suret di pe un uricu dela Erimie Moghila v<oe>vodu.

Io Ieremie Mov[v]ila v<oe>vodu, cu mila lui dumnezeu, domnul țării Mold<o>ve<i>.

Scriem slugii noastre lui Procopi orednicu din Stefănești și șoltuzului și pârgarilor de acolo. Vă dăm de știre că în trecuta vremi s'au părât, înnainte feții domnii meli, Miron Tâmpa pah. dela Iugani cu Parasca *din* Ștefănești și cu niamul ii, Gheorghii și cu fratili ii Ioan din Iugani și cu Gheorghie din Vicolin<i>, pentru o parti de ocină ci-au cumpărat-o dela Parasca și dela fratile ei, Gheorghie Smerinca și dela sora lor, Agafie, ficiorii lor, a Frimului, a cince parti din sat din Iugani și a cince parti din gios, parte din sat din Domnești, ce să va alegi părții

lor, pentru o sută de taleri bătuți; dar Parasca au zis că i-au dat Tămpa pe aceli părți, ce mai sus scrie, patruzăci de taleri, iar pentru șasăzăci de taleri, pentru acie au tăgăduit. Iar Tămpa au zis că i-au dat o sută de taleri. Deci domnie me n'am crezut nici pe unul, ce am dat Parascăi legi, ca să giuri cu doisprăzici giurători, cum că Tămpa nu i-au dat suta ce de taleri la zioa numită. Iar Parasca n'au adus giurători, ca să giure la zi. Deci Miron Tămpa au adus dela voi cărți, cum că giurătorii Parascăi n'au vrut să giure.

Și s'au mai sculat și altă dată Miron Tămpa, de s'au mai părăt cu Gheorghie și cu frații lui înnainte domnii mele și cu alt Gheorghie *dela* Vicoleni.

Deci s'au apucat înnainte domnii noastre și credincios boierul nostru, Veveriță *mare* vornicu [1]), cum că au cumpărat el alte părți Tămpii, pentru parte ace din Iugani. Și aciasta n'am crezut, ci au rămas minciunoasi. Și încă s'au mai giudecat și a trie oară înnainte domnii mele și n'au dovedit, nici s'au îndreptat; ce au rămas iai gios. Iar Miron, ial au rămas drept și ș'au pus și herăia înnainte porții *domnești*.

Pentru aceia, dacă vei vede carte domnii meli, voi să puneți zi, o săptămânăe lui Gherghie și frățini-său, cum ca să-i de Tămpii ace sută de taleri pentru ace moșăi. Iar de nu vor da la zi banii Tămpii, ca să aibă a-și ține aceli părți de moșăi și ca să aibă a-ș<i> face și dresi pe ace ocină.

Aceasta scriem.

7111 <1603> Iuli 16.

Insuși domnul a zis.

Veveriță vor<ni>cu au învățat.

Asămine di pe copie ispisoc<u>lui domnesc.

1813 Oct<om>vrie 15.

Costantin Leondari sulger și log<o>f<ă>t de taină.

Acad. R.P.R., LI/197.
Trad. rom. din sec. XIX.

157

<1603 după Iulie 16>, Ștefănești.

Suret de pe o mărturii a doisprizăci părgari și șoltuz din tărgu Ștefăneștii.

Facem înștiințari cu aciastă mărturii a noastră, precum au venit înainte noastră, Părasca, fata și cu frații săi, anume Gheorghie Smestanca și cu Agafie, de nime siliți, nici asupriți, ce de a lor bună voia și au văndut a lor driaptă ocină și moșăi ce au ei în sat Iuganii, a cince parti ce să va alegi; însi ace parti ei din gios, cu tuot venitul. Și au cumpărat-o dela dănșii Tămpa Miron și au datu doâ sute taleri pentru ace moșăi. Deci ca să fie Tămpii driaptă ocină în veci, Tămpii și fimeii sale și feciorilor săi cu tot venitul.

---

1) Mari vornici erau: Nistor Ureiche și Cârstea Ghenovici.

Deci noi, dacă am văzut a lor tocmală și plată deplină și noi ni-am sculat de am scris aciastă mărturii a noastră. Și la aciastă tocmală au fostu mulți oameni buni, anume Lele și Odre Soronariul.

Așijdire și altă parti de ocină din Dănești, cât să va alegi cu tot venitul. Și ace moșăi i-au fost Tămpii cumpărătură din zilile lui Petru v<oe>v<o>dă. Și au avut Tămpa și dresuri și s'au prăpădit.

Ce pentru mai mari credință ne-am pus pecete noastră.

In Stefănești.

S'au tălmăcit de Evloghie dascalu.

Let 7271 <1763> Iuli 28.

Asămine di pe tălmăcire mărturiei di pe sărbie.

1813 Oct<om>v<rie> 15.

Constantin Leondari sulger și log<o>f<ă>t de taină.

Acad. R.P.R., LI/196.
Trad. rom.
Datat după doc. din 1603 (7111) Iulie 16, privitor la aceiași chestiune.

158

1603 (7111) Iulie 18.

† Adecă eu, Dumitru, fiul Agafiei, sora lui Veisa pitar, însumi mărturisesc, nesilit de nimeni, nici asuprit, de bună voie <că> am vândut parte de ocină, a treia parte din jumătate de sat Vorontărești, însă din partea de sus, fratelui nostru Năvrăpăscul fost pitar, pentru 190 taleri.

Și această tocmeală s'a făcut înaintea a mulți oameni buni: înaintea lui Toma Brut fost staroste și a lui Tănasie din Verșeani comișel și înaintea lui Grozav șetrar din Ciohoreni și a lui Ionașco vătășel de dorobanți, deasemeni și a lui Efrem din Năvrăpești și a lui Eremia de acolo, vătav de dorobanți.

Eu popa Gheorghie din Dobrolești, eu am scris și am fost la această tocmeală.

In anul <7111> 1603 luna Iulie 18 [1]).

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XIX/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

159

1603 (7111) Iulie 20, Botoșani.

† Acest zapis pe care l-au făcut înșiși dela sine, Gavril cu femeia sa, Anisia, că au pus zălog o casă din satul Petia, pentru 8 taleri la Pătrașco ureadnic din Botășani, de bună voia lor și nesiliți de nimeni.

---

[1]) data de zi greșită, căci confirmarea lui Eremia Movilă este din 10 Iulie 1603.

Şi au fost la această tocmeală oameni buni târgoveţi: Macsin şoltuz cu 12 pârgari şi Zberei fost şoltuz şi Poiul şi Alecsa şi Andronic şi Danul şi alţi oameni buni, că au pus acea casă zălog pentru acei 8 taleri, cum este mai sus scris.

Şi spre mare mărturie s'au pus şi pecetea oraşului la acest zapis.

Acest zapis l-a scris însuşi Gheorghie diac din târgul Botăşanilor.

Astfel să se ştie.

In anul 7111 <1603> Iulie 20.

Acad. R.P.R., XXXVII/83.
Orig. slav, hârtie, pecetea târgului Botoşani, aplicată

160

1603 (7111) Iulie 21.

† Şase sute şi treizeci şi doi <galbeni> ungureşti şi doi potronici a dat Miron, din ţinutul Hârlău, pentru acest bir, adaos cu nişte pecetluituri[1]) domneşti, în mâinile vistiernicilor.

Să se ştie.

In anul 1603 <7111> Iulie 21.

Eu Boul vistier <m.p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXXI/I/7.
Orig. slav, hârtie.

161

1603 (7111) August 9, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenului şi întregului sobor dela sfântul lăcaş dela Secul, pentru ca ei să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să oprească poiana lui Chiriac şi poiana care se numeşte a lui Ureche, pentru ca nimeni să nu aibă a cosi acolo fân.

Iar cui se va părea ceva strâmb, aceia vor veni de faţă înaintea noastră.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a le stăpâni înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Suceava, anul 7111 <1603> August 9.

Domnul a poruncit.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, IX/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

---

[1]) «pecetluituri», aşa în orig.

162

1603 (7111) August 16.

† Aici zapis de mărturie cum a venit Măriica și sora ei Alexandra, fiicele lui Dumitru, nepoatele lui Isaico, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreptele lor ocine și dedine, din sat din Tomești, pe care le-a avut tatăl lor Dumitru dela tatăl său Isaico, cât se va alege partea lor dreaptă, din acel sat și din pădure și din fânaț și de pretutindeni. Și au vândut-o lui Nechifor, fiul Măricăi, sora lui Dumitru, fiica lui Isaico, pentru treizeci de taleri numărați, cum au spus oamenii buni și bătrâni, din a treia parte din Tomești, a cincea parte, dinaintea lui Romănescul și Ionașco Giurgiu și Ion Tomăscul și fratele său Dumitru și Cârstea, fiul lui Umbrar și Alexa, ginerele lui Tomescu și Gligorie, fratele lui Giurgiu și Turcia, fratele lui Giurgiu și Ionașco, fiul lui Liciul și Toader cumnatul..[1]) Nechifor, Petrea comișel și Gligorie din Rădeni.

Și spre mai mare putere și întărire am pus pecețile noastre la acest zapis al nostru, care să-i fie lui ocină și copiilor lui, în veci. Și altul să nu se amestece în tocmeala și mărturia noastră.

S'a scris la 16 August în anul 7111 <1603>.

Arh. St. Iași, CLXXII/1.
Orig. slav, hârtie, 5 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1784.

163

1603 (7111) August 28, Averești.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Miron și sora lui, Mărunta, fiii lui Gavril, nepoții Magdei și verii lor, Slavna și sora ei, Anghelina și Nastasca și fratele ei, Iurșa și sora ei, Udea și asemenea verii lor, Romașco, fiul Nastei, nepotul Marencăi și nepotul lui, Ivanco, fiul Zoicei și asemenea verii lor, Crăciun și Nastea și Ivanco și Părasca și Mărica și Nastea și Safta și Irina, toți nepoții lui Bora și asemenea verii lor Tiron, fiul Nastei, nepotul Odochiei și Drăgan, fiul Hapcei și Stanca și sora ei, Fădora, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de întărire pe care l-au avut bunicii și străbunicii Olenei și Mărușcăi și ai lui Costea și Dumca și ai lui Iurie și Mândrea și Hapca și Armanca și Vasco și Vasutca și Luca și Pătraș și Ivanco și Andriiaș și Ianco, toți nepoții și strănepoții lui Hodco Costețchi postelnic, trei părți din'un sat pe Cuciorova, unde au fost Ciomac și Grecii, care se numește acum

---

1) loc rupt în orig.

Vertiporoh, care este pe Ciuhur și cu loc de moară la Ciuhur. Aceasta au vândut credinciosului nostru Gligorie stolnic pentru două sute de taleri de argint.
Pentru aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Și întru aceasta, asemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Toader și surorile lui, Ana și Mica și Odochia, fiii lui Marco și verii lor, Odochia și Anna, fiicele Catrinei și Odochia, fiica lui Oană și asemenea verii lor, Prigor Urlinschii și surorile lui, Tudosca și Marica, fiii lui Nicoară Urlinschii și asemenea verii lor, Mărica, fiica Anei, Coutea, fiica Nastei și iarăși verii lor, Bantăș, fiul lui Alexandru și Golăi, fiul lui Văscan și Simca și fratele lui, Fădor, fiii Odochiei, toți nepoții și strănepoții acelor bunici și străbunici ai lor mai sus scriși, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din acel uric și sat mai sus scris, din a patra parte, a treia parte și cu loc de mori la Ciuhur. Acestea le-a vândut tot credinciosului nostru Gligorie stolnic, pentru douăzeci de taleri de argint. Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Averești, anul 7111 <1603> August 28.

Eremia voevod <m.p.>

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat.

† Baseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXII/15.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

164

1603 (7111) August 30.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, Costea clucer, și-ți dăm de știre că ni s'au plâns acești oameni anume: Miron din Forosna și Crăciun din Cerlena și Stratulat de acolo și Drăgan din Forosna și Slavna de acolo și Tiron de acolo și tot neamul cât are părți de ocină pe Cuceorova dela Vertiporoh. Și așa au spus înaintea domniei mele, că ei au vândut dela tot neamul trei părți din tot satul Vertiporoh, cât se va alege, credinciosului nostru Gligorie mare stolnic. Deci domnia mea te-am ales pe tine ca om bun și înțelept, ca să le fii lor hotarnic,

Pentru aceia, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să hotărnicești trei părți ale acestor oameni și întregului neam al lor din satul Vertiporoh, cât se va alege partea lor, din privilegiile lor. Ce se va afla din tot satul Vertiporoh, să pui stâlpi cum vei afla cu dreptate.

Aşa să ştii, altfel să nu faci.
In anul 7111 <1603> August 30.
Domnul a poruncit.
Eremia voevod <m.p.>
† Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXII/16.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

165

1603 (7112) Septembrie 3, Vercicani.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Todosia, cneaghina lui Gorcea Udrea şi a întors trei sute taleri de argint credinciosului nostru Bosioc mare spătar, pentru a treia parte din satul Sârbi şi cu moară[1]) ce o cumpărase dela Toader Murguleţ şi dela cneaghina sa, Nastasia, fiindcă i s'a cuvenit ei să întoarcă, pentrucă le-a fost de moştenire.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi acea a treia parte din satul Sârbi, uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Vercicani, în anul 7112 <1603> Septembrie 3.
† Domnul a zis.
† Marii boieri au învăţat. Şi a iscălit, Stroci logofăt <m.p.>
† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, IX/VIII/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1785.

166

1603 (7112) Septembrie 10, Bârteni.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre, Radul ureadnic din târgul Iaşului. Iţi dăm de ştire că domnia mea s'a milostivit şi iarăşi am dat satul Leţcanii slugii noastre credincioase, Boul vistier. Pentru aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să cauţi să-i dai satul în mâini şi ceiace-i vei fi luat tot să i se întoarcă.

Şi altfel să nu fie, după spusa domniei mele.
Scris la Bârteni, în anul 7112 <1603> Septembrie 10.
Domnul a zis.
Eremia voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., CXXXIX/158.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

---

[1]) « şi cu moară », scris deasupra.

167

1603 (7112) Septembrie 17.

Suret dela Irimie vod<ă>.

Adică au vinit înnaintea noastră și înnainte boerilor noștrie Nastasie și soru-sa Iftimie, fetili Elisaftii, strănepoatile lui Mătieș *mare* log<o>f<ă>t, di a lor bună voe di nimea nivoiti, nici asupriți, au schimbat a sali direpti ocine și moșii și au dat Nastasie surori sali Iftimii [1], din o jumătati de sat din Ţibiriha a trie parte, care este la ținutul Hărlăului [2], iar Iftime așijdiri au dat surorii sali Nastasii [3] schimbu pintru schimbu, din jumătati din sat din Purcelești a triia parte, cari este pi Săret [4] care este în ținutul Sucivii, cu vad <de> moară și cu tot vinitul.

Și iaraș<i> au venit înnaintea noastră și înnainte boerilor noștri au vinit sora lor cea mai mică, Sofroniia, ci di a ei bună voe di nimea nivoită, nici asuprită și au vàndut a sa direaptă ocină și moșie din giumătate a treia parte di Purcilişti, așijdiri pe Săret, care <e>ste în ținutul Sucivii, au văndut surorii sali Nastasii, dript 120 di taler<i> bătuț<i> și i-au plătit ei deplin. Ci și noi li-am dat acistă carte, ca să li fie uric și întăritură, ca s<ă> aib a-ș stăpâni cu tot vinitul și alt nimea ca să nu s<e> amestici.

Anul este 7112 <1603> Sept. 17.

Arh. St. Iași, CDXXVII/14.
Trad. rom. din sec. XIX.

168

1603 (7112) Septembrie 18.

Iată dar eu, Simion Beșetea și fiii mei, Pavel și Hilip din Săcuiani, scriem și dăm știre cu acest zapis al nostru, de nimeni siliți, nici asupriți, că am vândut dreapta noastră ocină și dedină din satul Vârtop, cât se va alege a treia parte din a patra parte a satului, din sat și din câmp și din apa morii și din tot hotarul care-l scriem mai sus, dintr'a patra parte, a treia parte. Aceasta am vândut-o fratelui nostru, Lupul șetrărel și surorilor noastre, Dochia, fiica Magdei din Vârtop și cneaghinei Mărica Mironeasa, care a fost clucereasă, pentru cinzeci de taleri bătuți și am luat acei bani gata și plata deplină însuși cu mâna noastră. Pentru aceia să le fie lor ocină și dedină, pentrucă ei sunt rudele noastre. Și fiii mei și nepoții mei să nu-i pârască pentru această dedină a noastră, pentrucă

---

1) urmează cuvintele « giumătatide sat din Ţibiriha ». șterse în text,
2) cuvântul șters și prefăcut.
3) scris deasupra rândului.
4) în loc de « Siret ».

ne-am tocmit de bună voia noastră şi am luat plată deplină cinzeci de taleri bătuţi, după cum scriem mai sus.

Şi această vânzare şi tocmeală am făcut-o în faţa multor oameni buni şi megiaşi: înaintea lui N chita diac din Vârtop şi Donici comişel de acolo şi Gavril vistiernicel de acolo şi Pătraşco vătăman din Verşeşti şi popa Andruşco din Vârtop şi popa Ion de acolo şi Toader de acolo şi în faţa lui Bran comis dela Soci şi Cioban din Vârtop şi Zaharia, fiul lui Bârlibaş de acolo şi înaintea multor oameni buni şi megiaşi. Şi tocmeala a fost în casa lui Gavril vistier din Vârtop

Şi acei bani pe care îi scriem mai sus, jumătate din bani i-a dat cneaghina Mărica clucereasa şi jumătate i-a dat Lupul şi Dochia, femeia lui.

Pentru acestea, scriem şi dăm ştire şi am pus şi peceţile noastre.

Şi am scris însumi eu, Căzan diiac din Dragomireşti, ca să se ştie.

In anul 7112 <1603>, luna Septembrie 18.

Acad. R.P.R., XL/95.
Orig. slav, hârtie, rupt, 6 peceţi aplicate.

169

1603 (7112) Septembrie 23, Hârlău.

<†> E.imia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenul şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Neamţ, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele să ţină şi să apere nişte drepte poieni ale lor, care una este pe Bistriţa şi Răchitna şi o poiană ce este pe Galul, până la gura Fărcaşei, pe amândouă părţile Bistriţei. Şi tot fânul cât îl vor fi cosit acolo unii oameni, să aibă a-l lua, fiindcă sunt poienile lor drepte, de demult, după cum au şi ispisoc dela domnia mea, pe aceste poieni.

Pentru aceasta nimeni să nu îndrăznească a opri sau a <intra> [1]) acolo, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

In Dealul Hârlăului, anul 7112 <1603> Septembrie 23.

Insuşi domnul a spus.

† Trifan postelnic a învăţat.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXIII/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1803.

---

[1]) omis de diac.

170

1603 (7112) Octombrie 6, Iugani.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, părintele și rugătorul nostru, chir Agathon episcop de Roman și a adus înaintea noastră și înaintea sfatului nostru un zapis de mărturie dela boierii noștri, Drăgan Ciolpan și Nicoară pârcălabi de Roman și dela toți preoții și dela mulți oameni buni din târgul Roman, că a cumpărat sfinția sa o parte de ocină dela Ilea, fiul lui Nistor, din satul Poenari, pentru douăzeci taleri de argint. Care acea mai sus scrisă parte de ocină a cumpărat-o sfinția sa, să fie sfântului loc, numit episcopia de Roman, unde este hramul preacuvioasei maicii noastre Paraschiva.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel mai sus scris zapis, cu astfel de mărturie, domnia mea l-am crezut. Pentru aceia să fie mai sus numitului sfânt loc, ocină și cumpărătură, neclintit niciodată în veci, până când va sta acel sfânt loc. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iugani, mai sus de târgul Hârlău, anul 7112 ‹1603› Octombrie 6.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt ‹m.p.›

Eremia Băseanul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXI/13.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1816 Ianuarie 30.

171

1603 (7112) Noembrie 1, Rezina.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Todosiia, fiica lui Pătrașco Calapod și cu verii săi, slugile noastre Gavril vistier și frații lui, Gligorcea și Icnașco și sora lor Todosia, fiii Anușcăi Roșcoae și cu alte vere ale ei, Ruse și sora ei Mariică și Dumitra, fiicele Anghelinei, toți nepoții Hălăuceascăi și s'au împăcat cu dânșii pentru o jumătate de sat din Borlești, pe Siret, care acum se numește Tămăduenii, care acea jumătate de sat din Tămădueni ea a vândut-o credinciosului nostru boier Isac Balica, pentru 300 ughi, însă din aceștia ea a întors o sută și cincizeci ughi în mâinile verilor ei, mai sus scriși, pentrucă le-a fost lor dedină, ca și ei, însă patruzeci și șase ughi ea și-a oprit pentru dânsa, cu voia lor, însă din acei 150 de ughi, pentru o cheltuială ce a cheltuit ea în zilele lui Petru voevod, când a scos satul din mâinile unor boieri de atunci.

De aceia de acum înainte ei să nu mai aibă a o pârî și să nu mai ceară mai mult dela dânsa pentru acea jumătate de sat, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Rezina, anul 7112 <1603> Noembrie 1.

Domnul a zis.

Pătrașco <a scris>.

In lipsa milostivirii sale Stroici marele logofăt, Iurașco Mărățeanul logofăt a iscălit <m.p.>

Arh. St. Iași, DCXXVII/13.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

172

1603 (7112) Decembrie 4, Văsiiani.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni Văscan, fiul lui Dodoșea din Mihăilașea, din ținutul Orhei, de bună voie, nesilit de nimeni și nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină din satul Mihăilașea, partea lui, cât i se va alege. Aceia a vândut-o Văscan slugilor noastre, Iachim și Onciul, pitărei din Mihăilașea, pentru cincizeci taleri de argint. Și deasemeni s'au sculat slugile noastre Iachim și Onciul pitărei și au plătit toți acești bani, cum sunt mai sus scriși.

Iar noi, deasemeni și dela noi, am dat și am întărit slugilor noastre, Iachim și Onciul, ca să le fie ocină și cumpărătură și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Văsiiani, în anul 7112 <1603> Decembrie 4.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat și a iscălit.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CXL/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

173

1603 (7112) Decembrie 10, Vascăuți.

† Adică noi, Grama fost sulger și Ilea vatah și Gurban vatah din Bărbești și Dumitru Roșca fost portar. Iată au venit înaintea noastră și înaintea multor oameni buni și megiași de prinprejur, popa Anton din Săpoteni și preoteasa lui, Neacșa, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină de cumpărătură, ce au avut ei dela Miron, fiul Anușcăi, nepotul Zoiței, strănepotul Stanei, din jumătatea satului Săpoteni, jumătate dintr'a șaptea

parte și deasemeni ce se vor alege părțile mătușii lui Solonca și Brândea, din uric de danie ce a avut mătușa lui, Zoica, dela Petru voevod cel Bătrân și din ispisoc dela Eremia voevod.

Aceasta au vândut panului Tăutul Vrânceanul și cneghinei lui Ana pentru șaptezeci de taleri numărați. S'au sculat pan Tăutul și cneghina lui, Ana, și le-au plătit acei mai sus scriși bani, în mâna popii Anton și preotesii lui, Neacșa, ca să le fie ocină și dedină și să aibă a-și face uric.

<Pentru> aceasta și noi am pus pecețile noastre la această carte.

Am scris eu însumi Grama, la Vascăuți, în anul 7112 <1603> Decembrie 10.

Arh. St. Buc., M-rea Doljești, XXIX/10.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1755, ibid. XXIX/11.

174

1603 (7112) Decembrie 15, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, slugile noastre, Vitolt staroste și fratele său, Iurașco logofăt și surorile lor, Parasca și Marta și Irina și Sofiica, fiii Stancăi, nepoții lui Bolea pârcălab de Hotin și ni s'au jeluit cu mare plângere și cu boieri dela curtea domniei mele și din megiași din prejur <și> au mărturisit că privilegiile de ocină ce au avut strămoșii lor dela Ștefan voevod pe satul Șendreștii, de pe Putna și alte privilegii de cumpărare, ce au avut iarăși strămoșii lor, pan Toader Bolea stolnic, dela Alexandru voevod, că a cumpărat jumătate din a treia parte din satul Țigănești, care este în ținutul Putna și cu loc de mori pe râul Putna, dela Ioan Brebul și dela femeia lui, Anghelina, fiica Neniției, din privilegii ce a avut dela . . .[1]) voevod, iar ei le-au pierdut, când au trecut pe acolo Cazacii Zaporojeni cu domnia mea și cu cancelarul spre Țara Muntenească, când am bătut pe Mihai voevod, cum au mărturisit la aceasta înaintea noastră Ioana și Maica, copiii lui Ioan Brebul, chezași, despre acele privilegii pierdute, ce sunt scrise mai sus și că este cumpărătura panului Toader Bolea stolnic dela părintele lor, Ioan Brebul.

Și deasemeni, privilegiile ce a avut mama lor Stanca, a răposatului Mărățanul dela Aron voevod, pe acea parte de ocină mai sus scrisă, din satul Țigăneștii, ce ea și-a cumpărat dela Grigore, fiul lui pan Toader Bolea stolnic, pentru o sută taleri de argint și acele privilegii tot atunci le-au fost luate de aceiași Cazaci Zaporojeni.

---

[1]) loc alb în orig.

Deci noi, văzând atâta plângere și mărturie dela boieri și dela slugile noastre și dela acești mai sus scriși chezași, am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrișilor boieri, Vitolt staroste și fratelui său Iurașcu și surorilor lor, Parasca și Marta și Irina și Sofia, acele sate anume Șendreștii și acea jumătate din a treia parte din satul Țigăneștii și un loc de mori în amândouă satele pe râul Putna, ca să le fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților și răstrănepoților lor și întregului lor neam, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit, niciodată în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, anume Șendreștii și jumătate din a treia parte de Țigănești, să fie din toate părțile cu vechile hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei mele, a mai sus scrisului Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele Costantin și Alexandru voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Nestor Ureche mare vornic de țară de jos, credința panului Cristea Ghenevici mare vornic de țară de sus, credința panului Văscan Orăș pârcălab de Suceava, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului Vasile Prăjescu și a panului Ionașco Talpă pârcălabi de Neamț, credința panului Manole pârcălab de Novograd, credința panului Simeon Stroici vistier, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Grigore Talpă stolnic, credința panului Voruntar comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn în țara noastră, Moldova, dintre copiii noștri sau din frații noștri sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească și împuternicească, pentrucă le-am dat și întărit.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru pan Lupul Stroici logofăt, să scrie și pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Dumitru la Suceava, în anul 7112 <1603> Decembrie 15.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, VII/3.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1908.

175

1603 (7112) Decembrie 22, Dorohoi.

† Iată eu Lazor, namestnic de Dorohoi și Costin șoltuz și cu 12 pârgari și mulți oameni buni și orășeni: Cioban fost șoltuz și Tiron asemenea și Micul și Sava Crivopis, Ionașco Popei, Petrea, Mihăilaș, Tomșea. Iată, au venit înaintea

noastră Dumitru Roșca fost portar, de nimeni silit și nici asuprit, ci singur de bună voie și cu soția lui, Irina și cu cumnata lui, cneaghina Anghelina din Popeni. Și am vândut o parte de ocină din Popeni, care mi-a dat-o mătușa mea, răposata cneaghina Mărica, mama Anghelinei, de sufletul ei, ca s'o pomenească. Aceasta am vândut-o toți împreună fratelui și prietenului nostru Ștefan Hacimonda din târgul Dorohoi pentru prețul de 150 de taleri numărați, ca să-i fie lui dreaptă cumpărătură și ocină.

Și iarăși eu, Dumitru Roșca, am vândut o parte de ocină care mi-a fost cumpărătură dela Ignul din Brăești, loc de două case și cât se va alege partea lui din sat și din câmp, toate tot cu prețul de 150 de taleri numărați, bani mai sus scriși, ca să-i fie lui dreaptă cumpărătură și ocină din sat și din câmp, cât se vor alege aceste ocine mai sus scrise.

Astfel s'a sculat fratele nostru, Ștefan Hăcimonda și a plătit toți acei bani mai sus scriși în mâinile lui Dumitru Roșca și Anghelinei, ca să-i fie lui dreaptă cumpărătură, împreună cu soția lui, cneaghina Varvara și copiilor lor și nepoților și strănepoților lor, neclintit în veci.

Și de acum înainte dacă cineva din neamul lor ar îndrăzni să se atingă de aceste ocine cumpărate, iar ei să nu aibă nicio treabă să răscumpere niciodată, în veci.

Și pentru mai mare tărie am pus pecetea noastră a orașului.

Și a scris însuși Crăciun pisar din Dorohoi. Aceasta să se știe cu acest zapis al nostru.

† Scris la Dorohoi, în anul 7112 <1603>, luna Decembrie 22.

Acad. R.P.R., VIII/205.
Orig. slav, hârtie filigran, 2 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 17 Iulie 1806 la Acad. R.P.R., VIII/200.

176

<1604>.

† Adică eu Călmățoiu vătavul și Onciul diiacul și Berindéiu și Al... [1]) și Măciucă, măturisim noi cu sufletele nostri, cum au vândut Mărie cu feciorii săi și cu nepoții săi dintr'a patra parti a treia parte, ci i să vine ei din sat din Micleșt<i>, diréptă ocină și moșie de nemene nevoită neci înprisurată și o au cumpărat dela dănsa Macsin din Zlătărești, dreptu o sută și triidzăci și cinci de florinți... [1]) mesteca... [1]) ... [1]) ta ocină *să <se> știe.*

Acad. R.P.R., CLXXV/210.
Orig. rom., hârtie, deteriorat, pecete inelară.
Datat după Onciul diac, menționat în doc. din 1604 Iunie 5.

---

[1]) loc șters și ilizibil în orig.

177

<1604—1605>.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această cartea domniei mele slug iinoastre Miron, fiul lui Gligorie clucer, să fie tare şi puternic, cu această carte a domniei mele, a ţine şi apăra toată partea lui de ocină din satul Bodeşti, de pretutindeni, pe unde este ocina şi dedina lui, iar Pătraşco Başotă să aibă a stăpâni numai cât i se cuvine, iar mai mult să nu aibă a stăpâni.

Iar dacă va fi ţinând mai [1]) mult, Miron să aibă a-l opri, să nu aibă nici a ara, nici a cosi, nici o treabă, fiindcă s'a pârît de faţă înaintea noastră şi a rămas Miron pe Pătraşco Başotă dinaintea domniei mele, să aibă el a stăpâni numai cât i se cuvine iar mai [1]) mult nu.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a opri înaintea acestei cărţi a domniei mele...

Domnul a zis.

Marii boieri au învăţat.

Ţiţul logofăt <a scris>.

Acad. R.P.R. Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/I/22.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1845.
Datat după Ţiţul log. şi Miron, menţionaţi în doc. din anii 1604—1605.

178

1604 (7112) Ianuarie 5.

Suret tălmăcit moldoveneşte de pe ispiscoul sârbescu, dela Ieremiia Movila voevod, din v<ă>leat 7112 <1604> Ghenar 5 *zile*.

Noi Ieremia Movila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu ţării Moldaviei. Iată, au venitu înnaintea noastră şi înaintea tuturor boiarilor Moldaviei noastre, mari şi mici, sluga noastră, Brătan, feciorul lui Gheorghie Scărlătescul, de a lui bună voie, de nimenea silitu, nici asupritu şi au vândut a lui dreaptă moşie şi cumpărătură a tatălui său, a lui Gheorghie, din ispisoc ce au avut dela Ioan voevod, giumătate de locu, ce iaste pre pârâul Coboltii, în ţinutul Sorocăi, între Calea Oamenilor şi între Zazul, care să numeaşte Grecii, pe de amândoao părţile hotarălor Coboltii şi cu loc de iazuri şi mori. Pre aciea au vândut-o slugii noastre, Danciului diiacul, feciorul lui Dumitru, dreptu trei sute de taleri. Şi i-au plătit lui, deplin.

Şi iarăşi, un hăleşteu, ce au fostu făcut de Scaborcea şi de neamurile lui, mai înainte, până a nu fi înpărţită (adecă aleasă [2]).

[1]) „mai", aşa în orig.
[2]) paranteză în suret.

Şi iarăş, s'au venit în partea Danciului diiacul, încă când le-au fost hotărât lor Golăe paharnic, însă au întorsu lui, pentru ezătură, doao sute de galbeni de aur, în mâinile Scaborcii şi a oamenilor lui.

Dreptu aciaia şi noi, deacă am văzut a lor buna învoială şi tocmală şi plată deplin, în mâinile acestui de mai sus scris, Gheorghie Scărlătescul, aşijderea şi dela noi, dăm şi întărim slugii noastre de mai sus scris, Danciului diiacul, pre aceia de mai sus numită giumătate de locu, ce iaste pre părâul Colboltii, între Calea Oamenilor şi între Zazul, ce să numeşte Grecii, pe de amândoao părţile hotarelor Coboltii şi cu locu de hălăştae şi mori, ca să-i fie lui şi dela noi, uricu şi moşie, cu tot venitul, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi a tot neamul lui, ce să va alege, mai aproape, neruşuit, nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus scris locu, ca să-i fie de preste toate hotarele celea vechi, care au umblatu din veacu.

Aciasta iaste credinţa domniei noastre de mai sus scris, noi Ieremia Movila voevod şi credinţa a preaiubitu fiilor domniei mele, Io Costandin voevod şi Alexandru voevod şi credinţa boiarilor noştri: credinţa dum. Nestor Uréche dvornic de ţara de jos şi credinţa dum<i>sale Cârstea vornic de ţara de sus şi credinţa dum. Gheorghie părcălabul de Hotin şi credinţa dum. Vasilie şi Gheorghie părcălabii de Neamţu şi credinţa dum. Ciocârlie şi Grigorie părcălabii de Romanu şi credinţa dum. Văscan Orăşa hat. şi portariu de Suceavă şi credinţa dum. Toader Barnovschie postélnic şi credinţa dum. Costandin Bosioc spăt. şi credinţa dum. Cărăimana păharnic şi credinţa dum. Grigorie stolnic şi credinţa dum. Simeon Stroici visternic şi credinţa dum. Gherman comisul şi credinţa tuturor boiarilor Moldaviei noastre, mari şi mici.

Iar după viiaţa noastră, pre cine va alege domnul d<u>mnezeu a fi domnu şi stăpânitoriu pământului Moldaviei noastre, au din fii noştri, au din neamul nostru, au macar dintru altu neam, tot să întărească a noastră întăritură.

S'au tălmăcit de pe sârbie, moldoveneaşte, de Procopie dascalul şi uricariu, în cursul anilor, leat 7275 <1767> Mai 25 *zile.*

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXIV/1.
Trad. rom.

179

1604 (7112) Ianuarie 5, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea credinciosului nostru pârcălab de Cotnar şi voiutului şi pârgarilor de acolo. Cum veţi vedea această carte a domniei mele, să lăsaţi în pace de podvoade şi de jold şi de alte angarale, care sunt mai mărunte pe târg, pe acest vier al sfintei mânăstiri numită Tazlău.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a-l supăra sau a-l turbura înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Suceava, în anul 7112 <1604> Ianuarie 5.

Insuşi domnul a spus.

Io Eremia voevod <m. p.>

Iurco logofăt a învăţat. Şerban <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, II/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

180

1604 (7112) Ianuarie 16, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Bistriţa, pentru ca ori unde se va arăta şi scrie în privilegiile mânăstirii locul de prisacă la Lopatna, pe Itchil şi cu hotarul, ei să fie tari şi puternici, cu această carte a noastră să aşeze şi să ţie acolo prisacă, să fie pentru albinele mânăstirii.

Pentru aceasta, nimeni dintre megiaşii de prinprejur, cei mai apropiaţi care vor fi acolo, sau dintre vatavi sau dintre nemeşii al căror hotar se va apropia, de <acel loc>[1] să nu îndrăznească a-i turbura, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7112 <1604> Ianuarie 16.

† Domnul a poruncit.

† Iuraşcu logofăt a învăţat. Iuraşco logofăt, a iscălit <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXIII/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

181

1604 (7112) Ianuarie 18, Iaşi.

Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea tuturor slugilor noastre, dăbilarilor, câţi vor merge cu orice slujbe a domniei mele în ţinutul Tutovei. Dacă veţi vedea această carte a domniei mele voi să aveţi a lăsa cu totul în pace, să nu turburaţi cu dabile satul cneaghinei răposatului Vartic vornic, anume Iuganii, dela acel ţinut şi să-l scrieţi deosebit şi de domnia mea vi se va ţine seamă. Altfel să nu faceţi.

Scris în Iaşi, anul 7112 <1604> Ianuarie 18.

Insuşi domnul a poruncit.

Eremia voevod <m. p.>

Ureche mare vornic a învăţat.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXXXVIII/42.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1817.

---

[1] loc rupt în orig.

182

1604 (7112) Ianuarie 26, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Toader şi fratele său, Sava, fiii lui Bercea, nepoţii lui Sava cel bătrân, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură a bunicului lor, Sava, din satul Tescani, a treia parte, din partea lui Sava, cât se cuvine în acea parte, cinci ogoare la faţă. Acestea le-au vândut ei vărului lor, Vasilie, fiul lui Toader, pentru 30 de taleri număraţi, din privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut bunicul lor, Sava, dela Ştefan voevod cel Bătrân. Şi le-a plătit lor deplin.

Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7112 <1604> Ianuarie 26.

Nebojatco <scrie>.

<Pe verso, o notiţă slavă contemporană:> «Este cu ştirea noastră, Iuraşco logofăt a iscălit».

Acad. R.P.R. LXXIX/25.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

183

1604 (7112) Ianuarie 30, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Tăcman. Iţi dăm de ştire că ni s'a jeluit Dragna, fiica lui Dan hatman, împotriva lui Crasnăş hânsar şi astfel a spus că a avut un sat în ţinutul... [1]) pe Lohan, anume Hulpăşeşti şi acum se chiamă Budăia şi nu se cuvine să stăpânească Crasnăş acel sat, fiindcă a cumpărat acel sat tatăl<ei> [2]) Dan hatman, cu bani gata.

Dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să opreşti pe Crasnăş dela acel sat şi să-i dai zi, ca să-şi aducă privilegiile înaintea domniei mele, oricând va vrea să dea Dragna ziua, înaintea noastră. Altfel să nu faci.

Scris în Suceava, anul 7112 <1604> Ianuarie 30.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Trifan <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCXLI/13.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

1) loc alb în orig.
2) greşit în orig. «meu».

184

1604 (7112) Februarie 2.

† Pan Ureche mare vornic al țării de jos. Iată au venit <înaintea noastră> Ionașco și cu fratele său, Gavril și cu surorile lor, Sofronia și Buna și Cristina <și Vasilie și> Pătrașco, fiii lui Cană, nepoții lui Ilea Boțescul de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiile lor drepte și proprii, o parte și jumătate din a patra parte și trei <părți> din a cincea parte a satului Boțești și deasemeni o parte și jumătate și cu loc de mori și de pescuit în râul. . . . [1]) Pe acestea le-au vândut lui Eremia Băseanul uricar pentru cincizeci de galbeni ungurești și le-a plătit deplin.

Și întru aceasta iarăși a venit înaintea noastră, Sora, fiica lui Copăceanul de <bună voia> ei și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a șasea parte din jumătatea satului Vulturești pe Bârlad și cu loc de iaz și de moară la Bârlad. Aceasta a vândut-o tot lui <Eremia> Băseanul uricar pentru optzeci <de galbeni> ungurești. Și pentru mai mare întărire... [1]) și pecetea noastră la această carte a noastră. Să se știe.

In anul 7112 <1604> Februarie 2.

Ureche mare vornic <m. p.>

Acad. R.P.R., III/139 a

Orig. slav, hârtie, rupt, cu pecetea timbrată a lui Ureche mare vornic.

Cu o trad. rom. din 1817. Intregirea actului s'a făcut după un orig. slav, cu dată ruptă, dela Radu vodă Mihnea (Acad. R.P.R., Peceți, nr. 211), unde se amintește de această vânzare.

185

1604 (7112) Februarie 3, Iași.

Suret de pre un ispisocu dela Irimie Movila v<oe>vodu.

Io Ierimie Movila v<oe>vodu, cu mila lui dumnez<e>u domnul țării Mold-d<o>v[v]ei.

Precum au venit înainte noastră Miron Tămpa pah. din Iugani și s'au pârît înnainte feții noastre cu sluga noastră Gheorghie, pentru oaricare parti de ocină din Iugani. Și au rămasu Miron pe Gheorghie denainte noastră. Deci de acum înnainte ca să aibă Miron ace ocină, de vremi că de multe ori s'au pârît amândoi și tot au rămas Miron pe Gheorghie și frații lui.

---

[1]) loc rupt în orig.

Deci, de acum înainte să nu să mai scoale cu pără piste aciastă carti a noastră, să fie de gloaba porții, 12 boi.

Aciasta înștiințăm.

In Eșu, 7112 <1604> Fevr. 3.

Insuși domnul au poroncit.

Veveriță vor<n>icu au învățat.

Asămine după copie ispisocului domnescu.

1813 Oct. 15.

Constantin Leondari sulger și log<o>f<ă>t de taină.

Posleduit de Dumitrache sulger.

Acad. R. P. R., LI/198.
Trad. rom.

186

1604 (7112) Februarie 19, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, slugile noastre Ionașco și fratele lui, Gavril și surorile lor, Sofronia și Buna și Cărstina și Vasilie și Pătrașco, fiii lui Oană, nepoții lui Ilea Boțescu de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din dreptele și propriile lor privilegii, din a patra parte a satului Botești, o parte și jumătate și din a cincea parte, din trei părți o parte și jumătate și cu loc de mori și de locuri de pescuit [1]) pe apa Stavnicului. Acestea le-au vândut slugii noastre, Eremia Băseanul uricar pentru 50 de galbeni ungurești și le-a plătit lor deplin. Iar privilegiile pe care le-au avut, au spus răzeșii lor că le-au luat Leșii. Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7112 <1604> Februarie 19.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt. <m. p.>.

† Nebojatco <a scris>.

<Pe verso:> Ureche vornic <m. p.>

Acad. R.P.R., CXXXII/63.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din Iunie 1817

187

<1604> Martie 3.

Acest zapis ce l-a făcut însumi dela sine Brudul, nepotul lui Dărăban, nesilit de nimeni, nici asuprit și au vândut dreapta sa ocină și dedină ce a avut în satul

---

[1]) în orig. « ribnice ».

Leucușeștii, din jumătate de sat ce a avut, jumătate din partea sa din sat și din câmp și jumătate din tot venitul lui, lui Pătrașcu ureadnic de Botoșani, pentru o sută și patruzeci taleri numărați, bani gata. Și au plătit deplin toți acei mai sus scriși bani, cu bani gata, <pe> jumătate din jumătate din partea sa, precum am scris mai [1]) sus.

Și s'au întâmplat acolo, la această tocmeală: Toader, fiul lui Drăgan logofăt, care a fost atunci ilișar în ținutul Sucevii și Bercea hotnogul [2]) și Bercea cel bătrân, care a fost ilișar și Ithimie călugăr și popa Stanciul, Ionașco nepotul lui Brudul și mulți alți oameni buni și megiași de prinprejur. Și să-și facă privilegiu după zapisul nostru.

Astfel am mărturisit cu acest zapis al meu. Și pentru mai mare mărturie [3]) acești boieri au pus pecețile lor pe acest zapis. Martie 3 zile.

Toader manu propria scripsi [4]) <m. p.>

Și eu Pătrașcu uricar și Gheorghie hânsărel din Spătărești și Gavril Arpaș mărturisim, căci ne-am întâmplat acolo, la această tocmeală.

Eu [5]) Gheorghie diac am scris acest zapis.

Faceți-i și ispisoc de mărturie dela domnul [6]).

† Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iași, CCLXXIV/31.
Orig. slav, hârtie filigran, 6 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.
Datat după confirmarea domnească din 1604 Dec. 28.

188

1604 (7112) Martie 3, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, Nechifor vistiernicel, fratele lui Ganea și cumnatul [7]) lui Isac ginerele Sofroniei și au pârît pe Mărica, cneaghina lui Gane vistiernicel, pentru o parte de ocină din Mihăiești și din Mitești și din Cihoreni și din Mutești, zicând că nu i se cuvine ei, să stăpânească, în aceste părți. Iar ea a spus, că-i sunt cumpărături drepte pe bucatele sale, împreună cu bărbatul ei, Ganea și au arătat ispisoace [1]) de cumpărătură, dela Petru voevod și dela domnia mea; și are și copii cu el.

1) « mai », așa în orig.
2) « hotnogul », așa în orig.
3) « mărturie », așa în orig.
4) cu caractere latine.
5) « eu », așa în orig.
6) acest rând e scris de Stroici log.
7) « cumnat » în text.

De aceia, domnia mea i-am judecat și am aflat, cu sfatul nostru, ca să aibă a stăpâni Mariica, cneaghina lui Ganea, toate aceste părți pe care le-a cumpărat împreună cu bărbatul ei, până când vor fi vii fiii lor, iar după moartea lor, să aibă dela noi, a stăpâni jumătate și frații lui Ganea, asemenea jumătate. Și să aibă a-și stăpâni și bucatele și fiii, ce au împreună și să nu vândă nimănui, din aceste ocine, iar dacă va cumpăra cineva, să fie și banii lui pierduți.

Iar ispisoacele le-a dat în mâinile fraților lui Ganea, anume Nechifor și a cumnatului lui, Isac, să nu se ascundă, în vreo vreme. Și Nechifor și Isac, ginerele Sofroniei, au rămas, iar Măriica s'a îndreptat și și-a pus ferie 12 zloți.

De aceia, de acum înainte, să nu aibă a pârî niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7112 <1604> Martie 3.

† Insuși domnul a spus.

Și a dat trei ughi fer[2]), în mâinile lui Băseanul uricar, marelui logofăt.

† Dumitru a scris.

Arh. St. Iași, CCCL/ 111.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din 1781 (ibid. CDVII/6).

189

<1604–1605> Martie 4, Suceava.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, sluga noastră Ionașco Dobrenchii vătaf, fiul lui Mihăilaș nepotul Anușcăi și cu nepoții săi Nichifor și sora lui Ileana, fiii Anei, nepoții Mărichii și ai lui Mihăilaș și strănepoții bătrânei Anușca, sora Dumei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă din uricul lor drept ce a avut bunica lor Anușca și sora Dumei, de întăritură dela Petru voevod cel Bătrân, din tot satul Plopeni pe Jijia, ce este la gura Iubăneasei, a treia parte, partea de jos și cu a treia parte din vechiul lor ...[3]) și cu loc de moară... [3]) ce este în ținutul Dorohoiului și a vândut slugii noastre credincioase Ghiorghi staroste de Cernăuți <și> cneaghinei, lui, Dumitra, pentru o sută și patruzeci de ughi.

---

[1]) ispisoace, în text.
[2]) «fer» așa în text., probabil «ferâie».
[3]) loc șters în orig.

Şi la aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră sluga noastră Onciul visternicel şi cu fiii săi Nichifor şi Anna, tot de bună voia lor şi au vândut ocina lor dreaptă şi cumpărătura din acelaşi sat mai sus zis, Plopenii, ce i-au fost cumpărătură dela Ionaşco Cârţă, a treia parte dintr'a şasea parte de sat şi cu loc de iazuri şi de mori în <lu>băneasa. Şi au vândut iarăşi slugii noastre credincioase, Ghiorghie staroste şi cneaghinei sale Dumitra, pentru douăzeci de ughi.

Iar sluga noastră Onciul visternicel şi cu fiii săi mai sus scrişi, cu acei bani şi-au răscumpărat partea lor din satul Zăiceşti şi din Udreşti, ce sunt în ţinutul Hârlăului.

Şi la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră, Adam, fiul lui Cozma, din târgul Hârlăului, tot de bunăvoia lui şi a vândut dreptele sale vii, două fălci ce sunt in Dealul lui Vodă şi a vândut deasemeni slugii noastre Ghiorghie staroste şi cneaghinei sale Dumitra, pentru două sute şi cincizeci de zloţi tărăreşti şi i-a plătit deplin, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină în mâinile tuturor acestor mai sus scrişi şi noi deasemeni şi dela noi, am dat şi am întărit slugii noastre credincioase mai sus scrise, Gheorghie staroste şi cneaghinei sale Dumitra, ca să le fie şi dela noi uric şi ocine cu tot venitul, lui şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se alege mai de aproape, neclintit lor niciodată în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părţi de ocine din satul Plopeni să fie pe părţi, cum se va alege şi cum va veni, iar dinspre alte părţi să fie după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre credincioase Ghiorghii staroste şi Mănăilă pârcălab de Soroca şi au cerut dela domnia mea un loc de vie, loc de trei fălci, ce este în Dealul Voevodului, care acel loc de vie a fost de mult domnesc şi când a fost mai înainte ai sfânt răposaţilor domni, au mers la boieri, dela boier la boier, până s'au pustiit cu totul.

Deci domnia mea am cercetat cu sfatul nostru şi am văzut că sunt pustiite cu totul şi nu este nimic. . . [1]) aracii au trecut din mână în mână, aceastea au fost nesocotite de dânşi. Intr'aceasta domnia mea am dat şi am miluit pe slugile noastre mai sus numite Ghiorghie staroste şi Mănăilă pârcălab, cu acest loc pustiu de vie din Dealul Voevodului, ca să-şi facă vie ca din nou şi să le fie şi dela noi ocină şi vie, cu tot venitul, neclintit lor niciodată în veci. Iar dacă va scoate cineva oarecari drese in vreo vreme sau în vreo zi, să nu aibă a-i câştiga cu ele.

Şi la aceasta este credinţa noastră a domniei noastre mai sus scrise, noi Io

1) loc şters în orig.

Eremia Moghilă voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io Cos<tan>tin voevod, Io Alexandru voevod și credința boierilor noștri moldoveni: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Ghiorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Avram Rodna pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bărnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Gherman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania și miluirea și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le sunt ocine drepte și cumpărătură pe banii lor drepți și proprii.

Și pentru mai mare putere și tărie tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul <Stroici mare logofăt să scrie și pecetea noastră> să o lege către această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco în Suceava, în anul 7108 <1600> luna Martie 4 zile.

<Pe îndoitură:> Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

<Pe îndoitură:> Ghiorghie staroste de Cernăuți <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceți nr. 102.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Datat după divan. Cifra unităților la văleat este răzuită.

190

1604 (7112) Martie 8.

Ispisoc din 7112 <1604> Mart. 8, dela domnul Irimie Movila v<oe>vod, cum că înainte domnii sale, au venit au venit] Costin ficiorul lui Veisa și Grigorii, ficior Sorii și cu alți frat<i> și nepoți ai lor și au arătat că de a lor bună voie, di nimeni săliți, nici asupriți, au văndut a lor driaptă ocină și moșie, doâ părți din satul Fântânelile, din gios de Giamăn<i>, ce au fost cumpărătură lui Veisa, moșului lor, acele li-au vândut boierului domnii sale, Orăș hatman, dreptu 500 taliri di argint.

Și iarăș<i> au vinet, înainte domnii sale, Irimii Broscariul și alți, toți nepoți Mărzăi și di a lor bună voi, au vândut a lor driaptă ocină și baștină, a trii parti dintru acel sat Făntănelili, mai gios di Giamăn<i>, parte din sus, tot lui Orăș hatmăn, drept 250 talir<i> di argint.

Pentru care și domnie sa <î>i întărești lui Orăș hatman, ca să-i fie uric, cu tot vinetul.

Arh. St. Iași, Condica K, nr. 380, f. 105.
Rezumat rom. din 1824.

191

1604 (7112) Martie 21, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Frâncul și soția lui, Stanca, fiica popei Danciul din Țara Românească, de bună voia lor de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut pe driapta lor roabă [1]) o Țigancă, o fetiță anume Stana. Aceasta au vândut-o slugii noastre, Băiseanul uricar, pentru douăzeci de taleri numărați.

Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi dreaptă roabă [1]) Țigancă, neclătit niciodată, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7112 <1604> Martie 21.

† Insuși domnul a poruncit.

† A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

† Sava <a scris>.

Acad. R.P.R., CIV/6.
Orig. slav, hârtie filigran, rupt, pecete timbrată.

192

1604 (7112) Martie 27, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni mari și mici, sluga noastră credincioasă, Iurașco pârcălab, de bună voia lui nesilit de nimeni, nici asuprit și a luat dela sluga noastră credincioasă, Toader Boul vistier, două sute și șaptezeci de taleri numărați și a răscumpărat cu acești bani un sat anume Fräteștii, ce este în ținutul Neamț, care acel sat a fost pus zălog de el la Toader Cârlig vistiernicel, pentru acești bani, 270 taleri de argint.

Iar când l-a răscumpărat dela dânsul și l-a pus zălog la sluga noastră credincioasă, mai sus zisul Boul vistier, pe lângă acești bani, el a mai luat încă două sute și trei zeci de taleri, pentru acest sat și s'au făcut peste tot cinci sute de taleri, pentru acest sat, anume Frăteștii, din privilegiul de vislujenie, ce a avut Oană

---

[1]) « holopa » în orig.

Limbă Dulce dela Alexandru voevod cel Bătrân, ce i-a fost schimb cu sluga noastră Dumitru uricar și cu cneaghina lui, Todosia, fiica lui Toader Dragsin, pentru a patra parte de sat din Călinești, la Horaeță, pentru Frătești. Și încă i-a mai dat Dumitru uricar lui Iurașco o sută de taleri de argint.

Și așa s'au tocmit dinaintea noastră și s'au învoit când i-au dat acești bani mai sus scriși, 500 taleri, sau el sau dintre copiii lui < să-l răscumpere >, iar din nepoți, ce vor fi al treilea rând de oameni, să nu aibă treabă a-l răscumpăra, nici din gură să vorbească.

Deci noi când am văzut tocmeala lor de bună voie, ce s'au tocmit dinaintea întregului nostru sfat, iar noi, deasemeni și dela noi am dat și am întărit slugii noastre, Toader Boul vistier, acest sat mai sus scris, Fräteștii, ca să-l stăpânească nu tot venitul, până când îl va răscumpăra.

Și deasemeni, a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, sluga noastră, Lupul Herțea aprod, fiul lui Eftimie, nepotul lui Mătiaș logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, un sat anume Săcurinții și cu seliștea Răspopenții, din acelaș hotar pe pârâul Camenița care este în ținutul Hotinului, pe Nistru, din uric de cumpărătură ce a avut bunicul lui, Matiiaș logofăt, dela Petru voevod cel Bătrân și din ispisoc de întărire ce a avut dela Aron voevod.

Aceasta a vândut boierului nostru credincios mai sus scris, Boul vistier, pentru cinci sute de taleri de argint. Și s'a sculat boierul nostru credincios, Boul vistier și le-a plătit toți deplin, acești bani mai sus scriși.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi de asemeni și noi, am dat și am întărit credinciosului nostru, pan Toader Boul vistier, toate aceste sate mai sus scrise, anume Fräteștii, care este în ținutul Neamțului și Săcurinții și cu seliștea Răspopenții, pe pârâul Camenița, ce este în ținutul Hotin, ca să-i fie și dela noi uric și ocine, cu tot venitul, lor și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lui, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise să fie după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și a preaiubiților și de dumnezeu dăruiților copii ai domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Ureche, vornic de țara de jos, credința panului Cârstea vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului alt Gheorghie și a panului Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și a panului Rodna pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Cărăiman ceașnic, cre-

dința panului Gligorie stolnic, credința panului Gherman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să dea și să întărească, pentrucă el și-a cumpărat pentru banii săi drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere a tuturor celor scrise mai sus, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Pătrașco Bașotă, în Suceava, în anul 7112 <1604> luna Martie 27 zile.

Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iași, CCCXL/30.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

193

1604 (7112) Martie 30, Iași.

† Io Eremia Moghila voevoda, *din mila lui dumnezeu, domn țării Moldovei.* Adecă au venit, înaintea domnii méle, sluga domnii méle Necoar<ă> armașul și cu Larion ap. și cu toată semenția lor, de s'au jăluit cu mare jalobă, dzăcându înaintea domnii méle că are o înpresurătură pe un sat al său anume Vornicénii din ținutul Covurluiului, pre partea de sus de-i înpresură niște omeni anume Florea și cu Văscan și cu frate-său Bălăban, dzăcându ei că le iaste lor cumpărătură partea satului de sus a<n>ume [1]) din Vornicéni din ținutul Covurlu<iului> [1]), iară sluga domnii mele, Necoar<ă> <ar>mașul și cu Larion aprod, ei au dzis că nime din omenii lor și din semințiia lor n'au văndut acea parte de sat cum au dzis Florea și Văscan și cu frate-său Bălăban. Deci dumnea<mea> le-am pus dzi în doao săptămâni, ca să-ș aducă acei omeni dirésele dela cine le-u văndut lor acea parte de sat, ce au de zis înaintea domnii méle că li-i cumpărătură. Deci căndu au fost atuncea, la dzi, ai n'au venit să-ș aduc<ă> dirésele, în duao săptămâni, ce le-am pus dzi. Deci, după acéia dzi, încă le-am mai pus dzi în patru săptămâni și la dzi tot n'au venit.

Iară sluga domnii mél<e>, Nécoar<ă> armașul și Larion aprod ei la dzi au venit s'au adus dirésele, cumu-i iaste <l>ui moșie dela socru-său preste tot satul și.... [1]) câteva acolo la Covurluiu...... [1]) pu<s> [1]) fierăia 12 zloți tătărăști și s'au îndr<ep>tat. Iar Florea și cu Văscan și cu fr<a>te său Bălăban, ei au rămas înainte domnii mél<e>... [1]) din toată légia, ca s<ă> nu se mai părască de aceasta pără nici dănăoară în véci, înaintea ceștii cărți a dumnii méle. Așa să se știe. *Altfel să nu fie.*

---

[1]) Loc rupt în orig.

† *Domnul a spus.*

Şi a iscălit marele logofăt. † *La Iaşi* v<ă>l<ea>t 7112 <1604> Mar<tie> 30.

† Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVII/193.
Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

194

1604 (7112) Aprilie 2, Bârlad.

Adică eu Greaca şi fiul ei Costin şi cu fiica ei Gafiia şi cu fiul ei Ionaşco şi cu Melintie şi surorile lui Simina şi Drăgăneasa şi Oana şi Toader şi sora lui Costin, Ţiganca şi cu toţi oamenii noştri, de bună voia noastră, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi am vândut dreapta noastră ocină şi dedină, din satul Cupceşti, care se numeşte Ionăşeştii, jumătate de sat din jumătate de sat. Aceasta am vândut-o pentru treizeci de roşii lui Costan<din> diac, pe bani gata.

Deci noi, când am văzut tocmeala şi plata deplină, i-am făcut acest zapis, ca să-i fie ocină şi cumpărătură, până când va ajunge la milostivirea sa domnul să-şi facă îndreptare.

Şi la această tocmeală au fost oameni buni: Pârvan aga şi Simion comis din Ţifeşti şi Gârlea căpitan şi Gligorie Bălţăianul şi Ţuţurman şi Cernea pârgar.

Şi pentru mai mare credinţă am pus peceţile noastre pe această carte şi zapis.

Scris în Bârlad, anul 7112 <1604> Aprilie 2.

Alexa diac a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, X/1.
Orig. slav, hârtie filigran, 7 peceţi aplicate.

195

1604 (7112) Aprilie 3.

† Suret scos di pe cel sărbescu dela Iremie Movila vod<ă>, la Apr<il> 3 din let 7112 <1604>.

† Precum au venit înnaintea noastră şi înnainti a lor noştri boeri, mari şi mici, sluga noastră Bran diiacŭ şi ne-au adus un zapis de mărturie dela Ionaşco văt. de comişei şi Pătraşco Başotă şi Toma fratili lui Dămiian, precum au cumpărat înnainte lor, a trie parte din sat din Hrişcani, ce esti la ţănutul Neamţul; aceasta au cumpărat-o dela Boţoae, fata Hrişcăi, ce-au fost şi ei cumpărătură de părinteli ei, Hrişco; aceasta au văndut-o drept 100 taler<i>, bani de argintu, din ispisocul de cumpărătură, ce-au avut şi de întăritură.

Şi iarăş<i> şi alt<ă> parte de moşie, ce-au cumpărat dela Drăgoman, drept 70 taleri<i> leşăşti, toată parte lui cătă să va alegi din sat din Şolcani pe Săret, ce esti de moşie la ţănutul Neamţului.

Şi noi, văzându acest zapis de mărturie şi noi am crezut şi dela noi i-am dat şi i-am întărit această de mai sus scris<ă> slugii noastre, lui Bran diiacul, acesti di mai sus numite părţi de moşie, din sălişte, den Hrişcani şi din sat din Şolcani, ca să fie şi dila domnie mie uricŭ de întăritură, cu tot vinitul, în veci.

Tanas<e> log<o>f<ă>t de taină, am pus de au scris şi este întocma ca şi cel dela Erimie vod<ă>.

Acad. R.P.R., LXXX/64.
Trad. rom. din sec. XVIII.

196

1604 (7112) Aprilie 15.

† Io Eremie Moghilă voevod, <din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei>. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, toţi fiii şi nepoţii lui Oniga şi Luca şi Fodor şi Petre şi Neghină şi Budurca, cu mare jalbă şi cu multă mărturie a mulţi boieri şi oşteni de mai înainte şi dela megieşi ai lor dinprejur şi cu o carte dela Mănăilă şi Voico, pârcălabi de Soroca şi mărturie dela şoltuzul şi dela 12 pârcălabi din târgul Soroca, spunând că privilegiile de cumpărătură şi de întărire, ce au avut dela Ion voevod pe dreapta lor ocină şi întoarcere <din> satul Nemţeni, pe Răut şi cu loc pentru iazuri şi pentru moară la Răut, care sunt la ţinutul Sorocii, acel privilegiu s'a pierdut din cetatea noastră Soroca, din cauza Căzacilor Zaporojeni, când a căpătat drum cetatea noastră Soroca şi au tăiat mulţi oameni atunci şi au luat şi multă avere.

Şi acel sat a fost al lor mai de mult de moştenire şi a fost luat dela bunicii lor de Alexandru voevod la branişte până în acele zile, şi au răscumpărat bunicii lor acel sat dela Ion voevod şi au dat atunci lui Ion voevod şase cai buni.

Deci noi, când am văzut atâta mărturie, care s'a scris mai sus, precum că le este dreaptă ocină şi dedină şi întoarcere şi pâră nu au dinspre nimeni şi ei stăpânesc satul şi acum, noi i-am crezut şi deasemeni, le-am dat şi le-am întărit şi dela noi tuturor acelor mai sus zişi fii şi nepoţi, acel mai sus scris sat Nemţeni, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Anul 7112 <1604> Aprilie 15.

Iuraşcu mare [1]) logofăt.

Arh. St. Buc., Condica Asachi nr. 629, f. 149/154.
Copie slavă defectuoasă.

---

1) mare logofăt era Stroici.

197

1604 (7112) Aprilie 15, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre Nicoară uricar, un rob [1]) al său drept Țigan, anume Trifancea cu femeia și cu copiii lor, care-i este cumpărătură dela Toader, fratele său și dela cneaghina lui, Slavna, fiica lui Dan din Țara Românească. Pentru aceia, să-i fie și dela noi rob [1]) Țigan cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7112 <1604> Aprilie 15.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., XLIX/4.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

198

1604 (7112) Aprilie 15, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit și am întărit rugătorilor noștri monahi dela sfânta mânăstire numită Secul, unde este hramul sfântului prooroc și înainte mergător Ioan, un sat anume Borceștii și cu moară pe pârâul satului și cu loc de prisacă, care este în acelaș hotar, care este în ținutul Neamț și care le este danie și miluire și dela domnii de mai înainte, dela Petru voevod și din ispisoc de întărire dela Aron voevod, care acel sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Neamț.

Deci noi văzând dania și miluirea domnilor de mai înainte și domnia mea, deasemeni, m'am milostivit și le-am dat și dela noi și am miluit și am întărit mai sus crișilor rugătorilor noștri monahi dela mânăstirea numită Secul, acel mai sus zis sat, anume Borcești și cu moară și cu loc de prisacă, ca să le fie și dela noi, uric și danie și miluire și întărire, cu tot hotarul și cu tot venitul, neclintit lor, niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7112 <1604> Aprilie 15.

Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XI/785 a-b.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

---

[1]) « holop » așa în orig.

199

1604 (7112) Aprilie 16, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre lui Cârstea șetrar din Glodeni [1]), îți dăm știre că ni s'au jeluit fiii Pătrășcoaei din Botești, de Toader din Oncești și de femeia lui și așa au spus că au cumpărat dela ei o ocină și au dat <fiii> Pătrășcoaei 32 de taleri și 2 boi. Deci când este acum, ei nu le fac ispravă și direse pentru această ocină, pe care ei au vândut-o. Deci s'a luat această ocină de Băiseanul. Pentru aceia, dacă vezi această carte a noastră iar tu să iei dela ei 3 boi, prețul acelor bani și 2 boi pentru acei 2 boi și să-i dai în mâinile fiilor Pătrășcoaei, pentrucă nu le-au făcut lor ispravă pentru acea ocină. Așa să știi, altfel să nu faci.

Scris la Suceava, în anul 7112 <1604> Aprilie 16.

† Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat.

Acad. R.P.R., III/152 a.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete mică aplicată, distrusă.
Cu o trad. rom. din Iunie 1817.

200

1604 (7112) Aprilie 18, Botoșani.

Adică eu Maxin șoltuzul cu 12 pârgari din târgul Botășani. Iată a venit înaintea noastră, Simion, cu sora lui Magdalina, copiii lui Pătrașcu, nepoții lui Marcu și vara lor Sofiica și sora ei Stanca și fratele lor Gligorie, fiii lui Isac, nepoții lui Marcu și au vândut dreptele lor părți din statul Leucușești, trei case, cu tot venitul și din sat și din câmp, panului Pătrașcu urednic de Botoșani, pentru șaizeci taleri vechi.

De aceia și noi, văzând această vânzare a lor, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, astfel mărturisim, cu această scrisoare a noastră, până când își vor face ispisoc și privilegiu dela domnia sa domnul.

Și spre mai mare mărturie au fost la această tocmeală: popa Ilea și Andreiu și Alexa spătar și Moșul și Măteiu și Nicoară și Măciucar și Stefca și Gheorghie și Danul din Tătărași și Androinic și Costin namisnic și Simion și Puiul.

Astfel mărturisim înaintea facerii acestei tocmeli, acestei vânzări. Și la mai mare mărturie se pune adevărata pecete a orașului, pe această scrisoare.

In anul 7112 <1604> Aprilie 18.

Această scrisoare a scris-o Gheorghie din Botoșani.

Arh. St. Iași, CCLXXIV/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

---

1) « Glodeni », scris de altă mână deasupra.

201

1604 (7112) Aprilie 18, Botoşani.

Iată eu, Stroici mare logofăt. Iată a venit înaintea mea Simion şi sora sa Magdalina, fiii lui Pătraşco, nepoţii lui Marco şi vara lor Sofiica şi sora ei Stanca şi fratele lor Gligorie, fiii lui Isac, nepoţii lui Marco şi au vândut toate aceste părţi ale lor, din sat din Lecuşeşti[1]), lui pan Pătraşco, urednic de Botoşeni, pentru şasezeci taleri vechi.

Deci şi eu, văzând această vânzare, de bună voia lor, dau mărturie, cu această scrisoare a mea, până când îşi vor face ispisoc şi privilegiu dela domnia sa domnul.

Şi pentru cea mai mare credinţă am pus pecetea mea la această carte a mea şi cu mâna mea m'am iscălit.

Scris în Botoşani, Aprilie 18, în anul 7112 <1604>.

Eu Stroici logofăt am iscălit <m.p.>. Şi a fost această tocmeală înaintea mea. Faceţi-i ispisoc dela domn.

Arh. St. Iaşi, CDXXIV/13.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

202

1604 (7112) Aprilie 20, Hotin.

† Iată eu, Ghiorghie pârcălab de Hotin, mărturisim cu această carte şi adevărată scrisoare a noastră, cui va trebui să vadă aceasta, sau o va asculta citindu-se şi va înţelege, că au venit înaintea noastră şi înaintea legii cetăţii Hotin, Bantăş şi cu femeia lui, Odochia, fiica lui Vahnici din Butici, nesiliţi de cineva, nici asupriţi, ci de bună voia lor, s'au sculat şi au vândut partea lor dreaptă de ocină, cât se alege în satul Sencăuţii pe Vilia, pentru treizeci taleri bătuţi, bani gata.

Şi deasemeni s'a sculat de bună voia sa Mărica, nepoata[2]) Bilavei din Volcineţ şi a vândut iarăşi dreapta sa ocină şi dedină, pentru treizeci de taleri, tot bani gata, fiului şi slugii noastre Toma Balasinovschi vornic. Iar el s'a sculat şi le-a plătit toţi acei mai sus scrişi bani, deplin, în mâinile lor pentru amândouă acele părţi, cât se vor alege, ca să-i fie de aici înainte ocină lui dreaptă şi cu tot venitul, pretutindeni şi cu loc de iaz şi de moară, care cade în acele părţi.

Şi altul să nu se amestece şi să aibă a fi crezut oriunde cu acest ispisoc al nostru şi să aibă a şi-l întări cu ispisoc sau cu uric dela milostivirea sa domnul nostru.

Şi pentru mai mare credinţă şi putere am pus pecetea noastră la această adevărată carte a noastră, ca să se ştie.

Scris la cetatea Hotin, în anul 7112 <1604> luna Aprilie 20.

Eu Vasilie diiac <am scris>.

Acad. R.P.R., Ms. nr. 4082, f. 26.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

[1]) cuvânt îndreptat în orig.

[2]) « nepoata », aşa în orig.

203

1604 (7112) Aprilie 25, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Păntelei pitărel, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, ce a cumpărat el dela Mănăilă, fiul lui Crăciun, nepotul lui Mihăilă şetrar, a patra parte din jumătate de sat din Şetrăreni, la Turia, în ţinutul Iaşilor şi din ispisoc de cumpărătură, ce a avut dela domnia mea. Şi a vândut credinciosului nostru Mihail Trifan postelnic, pentru şasezeci taleri de argint şi cu două case, ce sunt pe picioare. Şi i-a plătit deplin.

De aceia, să-i fie şi dela noi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7112 <1604> Aprilie 25.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici mare logofăt <m.p.>

† Dumitru a <scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/112
Copie slavă din sec. XX.

204

1604 (7112) Aprilie 26, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Roman şi Pane şi fraţii lor, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură a părinţilor lor, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut Alexa şi Larco şi Dinisu, jumătate de sat anume Alexenii, la Fântâna lui Pojog, pe Răut, în ţinutul Iaşi, care le-a fost cumpărătură dela Pojog staroste. Aceia au vândut Todoscăi, cneaghina lui pan Andrei fost hatman, pentru o sută şi cincizeci de taleri de argint. Şi le-a plătit deplin.

Şi acel ispisoc de cumpărare dela Petru voevod încă l-au dat în mâinile cneaghinei Tudosca, pentru ca să-i fie ei cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7112 <1604> Aprilie 26.

Domnul a poruncit.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., XLVII/205.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

205

1604 (7112) Aprilie 28, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Toader şi fraţii lui, Fătu şi Gherasim, fiii Pătrăşcoaei din Boţeşti şi au adus înaintea noastră zapise de mărturie dela oameni buni, că s'a sculat Costea şi fratele său Mihăilă, fiii lui Vasilie, nepoţii lui Nabojatco, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi şi-au vândut dreapta lor ocină şi dedină din jumătatea satului Boţeşti dela pârâul Stavnic, toată, cât se va alege partea lor, ei au vândut-o slugilor noastre pe care le scriem mai sus, Toader şi Fătu şi Gherasim, pentru treizeci de taleri, cu tot venitul din câmp şi din pădure şi de pretutindeni.

Şi asemenea au adus şi alt zapis dela oameni buni, că s'a sculat Ionaşco şi fratele său Gavril şi alţi fraţi ai lor şi iar nepoţi ai lui Nebojatco şi iarăşi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor, cât se va alege din jumătatea satului Boţeşti de pe Stavnic, pentru treizeci de taleri număraţi, cu tot venitul din câmp şi din pădure şi de pretutindeni.

Şi iarăşi au adus ei un al treilea zapis, că s'au sculat Vasilie şi surorile lui, Ştefănia şi Ne...[1]) şi deasemenea au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor cât se va alege din jumătatea satului Boţeşti pentru treizeci de taleri. Deci aceşti oameni au vândut de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi. Şi s'au sculat slugile noastre Toader şi Fătu şi Gherasim, copiii Pătrăşcoaei şi au făcut ei plată deplină acestor oameni mai sus spuşi.

Apoi iarăşi au adus ei zapisul credinciosului nostru Isac Balica, că le-a vândut lor toată partea lui Miron şi a lui Boţul, cât se va alege partea lor şi jumătate din satul Boţeşti cu tot venitul de pretutindeni, pentrucă această parte a lui Miron şi a lui Boţul o luase dela ei credinciosul nostru Isac Balica, pentru doisprezece porci graşi de câte şapte taleri şi pentru 40 de oi, căci fuseseră păstorii lui şi au pierdut ei aceste vite pe care le numim mai sus, 12 porci şi 40 de oi. Deci Toader şi Fătu şi Gherasim, ei s'au sculat şi au răscumpărat această parte a lor dela credinciosul nostru Isac Balica şi au dat 52 de taleri pentru aceste vite, dar nu s'au plătit aceste vite cu acei 52 de taleri, ci încă le-a mai luat lor şi din altele.

Deci domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele, văzând astfel de vânzare de bună voia lor şi zapise dela oameni buni pentru aceste părţi care sunt mai sus scrise şi plata deplină şi iarăşi zapis şi pe această parte a lui Miron şi a lui Boţul <pe care> ei au răscumpărat-o dela credinciosul nostru Isac Balica şi noi le-am dat şi le-am întărit lor, de acum înainte ca să le fie lor dreaptă ocină şi cumpărătură în veci.

---

[1]) loc rupt în orig.

Şi altul să nu se amestece niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.
† Scris la Iaşi, în anul 7112 <1604> Aprilie 28.
† Insuşi domnul a zis.

Acad. R.P.R., CXXXII/58.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din Iunie 1817.

206

1604 (7112) Aprilie 30, Suceava.

Adică eu Toader, *fratele lui* Evloghie, mărturisăscu săngur, prin mine, cu acest al mieu zapis, precum am văndut parte me de ocină dela Nemer<ni>ceni, fratelui mieu Evloghie, de a me bună voia, nesilit şi neasuprit de nime, după moarte maicii noastre, a răposatei Gathonii şi am luat tot dela dănsul, precum ni-au fost tocmală înnainte ca să fie volnic Evloghie a ţine acea ocină şi cu fiei săi. Iar eu Toader, de sus scris şi cu fii miei, să nu avem nici o triabă cu ace ocină ce am avut în Nemer<ni>ceni, nici odinioară în veci.

Şi la tocmală noastră s'au prelejit oameni buni, marturi au fost: Grozav Mălaiu *din* Hriasca şi Toma şi Gheorghie dela Nemerniceni şi Gheorghie Tăbăic dela Suciavă, Drăgăn de Bătrăn<i> şi Ignat *dela* Crămărzan şi popa Ilie dela Nemerniceni şi Toma Olinin de acolo şi Costandin *fiul lui* Ionaşco cămăraş *dela* Rotămpăneşti şi Gligorce *fiul lui* Costin dela Zahareşti şi popa Onciul *dela* Suciavă, carile au scris şi zapisul, dar cu voia lui Toader.

Şi pentru mai mare credinţă, eu Toader am pus a me pecete pe acest al mieu zapis; şi acei martori ce mai sus sănt scriş<i> iarăş<i> s'au pus şi a lor pecetile, ca să fie de credinţă, să să ştie.

S'au scris în Suciavă, la anii 7112 <1604> Aprilie 30.

Şi iarăş<i> mărturisăscu eu Toader, precum ştiu şi eu cu sufletul mieu, precum au văndut fratile nostru Isaico, toată ocina şi moşiia a noastră din satul Crămărzani, iară nu că s'ar fi pierdut. Să se ştie.

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, pag. 825.
Copie rom. din sec. XIX.

207

1604 (7112) Mai 2, Iaşi.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Ilea fost jitnicer şi a pârît pe Ion Dupniţă şi pe popa Ion şi pe popa Andruşco şi pe verii lor, pentru nişte părţi de ocină, pe care le-a vândut mama lor Mariica, fiica lui Toader vistiernic şi împreună cu el, lui Dupniţă armaş, a treia parte din a patra parte din

satul Vârtop și asemenea dintr'o bucată de pământ dela câmp, care este lângă hotarul Vârtopului, partea de jos, a treia parte, pentru cari au avut și ispisoace de cumpărătură dela Alexandru și dela Iancul voevozi, spunând că nu le-a vândut lor mama lui acea bucată de pământ din câmp, de lângă hotarul Vârtopului, a treia parte.

Deci noi le-am cerut lor ispisoacele de cumpărătură și s'a găsit că le-a fost lor dreaptă cumpărătură. Și întru acestea iarăși s'au tocmit și s'a împăcat Ilea jitnicer cu acei mai sus scriși, Ion Dupniță și cu popa Ion și cu popa Andrușco și cu verii lor și s'a lipsit de lege și i-a lăsat pe ei să-și stăpânească acele părți mai sus scrise, pe care le-au cumpărat de mai înainte vreme.

Și mai mult să nu aibă să-i pârască pe ei pentru această pâră niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași 7112 <1604> Mai 2.

† Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt.

† Dumitru <a scris>.

Acad. R. P. R., LXXVI|84.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

208

1604 (7112) Mai 2, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nicoară fost comis cu zapis de mărturie dela pârcălabii de Roman și dela Dechiu și dela oameni buni, că a cumpărat o parte de ocină dela Toma Birtoc, din jumătatea satului din Lăzești, a șasea parte, pentru patruzeci și trei[1]) de taleri, care i-a vândut acea parte de bună voie.

Pentru aceia, noi am crezut acel zapis și asemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Nicoară comis, ca să-i fie lui dela noi ocină cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7112 <1604> Mai 2.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Faceți-i uric.

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXX/57.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. dela sf. sec. XVIII.

---

[1]) s'a scris întâi « treizeci și trei », apoi corectat « patruzeci și trei ».

209

1604 (7112) Mai 4, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Pătraşco ureadnic, fiul Stancăi, nepotul Drăgotesei, strănepotul lui Iuga şi vărul lui Toader ureadnic, fiul lui Eremia stolnic, nepotul Drăgotesei, strănepotul lui Iuga şi vărul lor, Pătraşco, fiul Anesiei, nepotul lui Eremia, strănepotul lui Iuga, de bună voia lor, de nimeni siliţi şi nici asupriţi şi şi-au împărţit între ei dreptele lor ocine şi dedine din privilegiul de vislujenie, pe care l-a avut stăbunicul lor, Iuga, dela Ilie voevod, satul Ciutureştii, care este la Cobâle şi a treia parte dintr'o poiană dinspre Tutova.

Şi a căzut în partea slugii noastre Pătraşco ureadnic, a treia parte din satul Ciutureşti şi cu partea care se cuvine din acea poiană, iar în partea slugii noastre Toader a căzut a treia parte din acelaş sat şi cu partea cât se va cuveni din acea poiană şi iar în partea slugii noastre Pătraşco a căzut a treia parte, tot din acel sat şi cât se va alege din acea poiană.

Deci noi, văzând împărţeala de bună voe şi cu înţelegere dintre ei, pentru aceia să le fie lor cum scriem mai sus. Altfel să nu aibă a se amesteca, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi anul, 7112 <1604> Mai 4.

† Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat, Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Bâseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXIX/77.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

210

1604 (7112) Mai 8.

Uric cu tălmăcire lui, dela <Irimie> [1]) Movila v<oe>vodi, din 7112 <1604>Mai 8, precum au venit înainte domnii sale, Stanca Văscăniasă, cu un zapes dela Chirila *mare* vătav *şi* dela Maxin Sculeş *şi* dela ficiorii lui, Dumitru *şi* dela Andronic pah. şi dela Nebojaica[2]) uricariul şi au mărturis<i>t precum au cumpărat Stanca, cu ficiorii ei, din giumătate satului din Ungureni, din cotul de mijloc, a patra parte şi cu parte de loc din moară pe Jăjăe, în ţăn<u>t Hârlăului, drept 100 taleri de argint. Şi să întăreşte pe acea patra parte, din giumătate de sat, cotul din gios.

Arh. St. Iaşi, Condica K. 380, f. 149
Rezumat rom. din 1824.

---

[1]) loc alb în text.

[2]) greşit, în loc de: „Nebojatco".

211

1604 (7112) Mai 15, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, Gligorie Boben și Gorcea și Nicoară și popa Ion și Eremia și Șiptelici și Măriica și Ion și alt Ion și Toma și Todosia și Sofica cu sora ei, Elinca, de o parte și Chirilă cu zapis de mărturie dela Văscan vătaf și dela oameni buni, că au cumpărat o parte de ocină dela Drăghici Birtălan, fiul lui Romașco, care le este lor și văr, toată partea lui, cât se va alege din satul Dolniceni din a patra parte a satului, jumătate, pentru optzeci și șase de taleri de argint.

Deci noi, am crezut acel zapis de mărturie și asemenea și dela noi am dat și am întărit tuturor acelor mai sus scriși, ca să le fie lor și dela noi ocină cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași în anul 7112 <1604> Mai 15.

† Domnul a poruncit.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXX/71.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

212

1604 (7112) Mai 16, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că acest adevărat credincios boier al nostru, pan Cărăiman mare ceașnic, ne-a slujit cu slujbă dreaptă și credincioasă. Deci noi, văzând slujba sa drept credincioasă pentru noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și l-am miluit dela noi în țara noastră a Moldovei, cu un sat anume Dobrăcinii, în ținutul Dorohoiului, care acel sat, anume Dobrăcinii a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Ștefănești.

De aceia, acesta mai sus scris să-i fie lui dela noi uric și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Dobrăcinii, să fie din toate părțile pe vechile lui hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghilă voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele:

Io Costandin voevod <şi> Io Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic al ţării de sus, credinţa panului Ghiorghi pârcălab de Hotin, credinţa panului Ghiorghi şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manule şi Gligorie Veveriţă pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Toader Bârnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gherman comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania şi miluirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă noi i-am dat şi l-am miluit pentru drept credincioasa slujbă. Iar cine s'ar încerca să strice dania şi miluirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui mamă şi de toţi sfinţii şi să aibă să dea răspuns înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului boier al nostru panului Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco în Iaşi, în anul 7112 < 1604 > luna Mai 16 zile.

Eremia voevod <m.p.>

Şi a iscălit, Stroici logofăt < m.p. >

Acad. R.P.R., CLXXXIV/24.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

213

1604 (7112) Mai 16, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre, Ion, fiul lui Ioachim şi Tuluran, fiul Ruscăi şi vărul lor, Pătrăşcan şi sora lui, Cârstina şi fratele lor, Vasilie, fiii Chirilei şi iarăşi verii lor, Gligorie şi sora lui, Marta, fiii lui Ion şi Agafia, fiica lui Toader şi Cârstina, fiica Antimiei, toţi nepoţii lui Calotă; şi deasemeni alţi veri ai lor, Gorgan şi nepoata lor, Tudora, fiica lui Ionaşco şi Nechifor şi fratele lui, Pătraşco şi sora lor, Olena, fiii lui Ţonca şi vărul lor, Petrul şi fratele lui, Frăţian, fiii Solomiei şi Pântelei, fiul Maicăi şi Obrej ieşi surorile lui, Dumitra şi Mărica, fiii lui Ion şi Ciurla, fiica lui Nenciul şi Antimia

și sora ei, Ioana, fiica lui Petrul și Vasilca, fiica Măriei și Sega, fiul Florei și deasemeni, vara lor, Ileana și surorile ei, Pietrea și Vărvara, fiicele Nastei și Antemia, fiica lui Vasilie, nepoții lui Simion; și deasemeni verii lor, Sava și fratele lui, Ion și sora lor, Vărvara, fiii Teclei, nepoții lui Barbeș și Dragoșe și sora lui, Sofronia, fiii Mariei și nepotul lor, Toader, fiul Ruscăi, toți nepoții și strănepoții lui Vlad cel bătrân, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiul de întărire ce a avut străbunicul lor, Vlad cel bătrân dela Bogdan voevod cel Bătrân, satul anume Dădeștii, mai sus de Lărgeni, ce acum se numește Vlădeștii și Fântâna lui Cucută și cu loc de moară, la gârla Prutului, ce sunt în ținutul Chigheciului. Aceasta au vândut credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, pentru trei sute și șaizeci galbeni ungurești.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră Ion Bota, fiul Sorei, nepotul Neacșei și verii lui, Andrei și Nastasia și Zlata, fiii lui Crăciun, fratele lui Ion Bota și Anghelena, fiica Maicăi și Mărina, fiica lui Ignat, nepoții Neacșei și Anghelinei și iarăși verii lor, Ciolpan, fiul Zlatei și sora lui, Vasilca și Gavril, fiii lui Costin și Urâta și Mărina și Nedelea și Cârstina și Obretina, fiii Anghelinei, toți nepoții Zlatei și Sofia, fiica Ileanei și Ana, fiica lui Cârstea și Ghiorghie și Antonia, fiii lui Dămian, nepoții Cârstei și Cârstina, fiica Mușei și Gherasim Cosițan și Vasilca, fiii lui Cosițan cel bătrân și nepotul lor de frate, Focșea, fiul Vasilicăi și Drăgaia, fiica Ilicăi și Anghelina, fiica Neacșei, nepoții Mușei, toți nepoții și strănepoții lui Toader Păcurar, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiul de întărire ce a avut străbunicul lor, Toader Păcurar, dela Bogdan voevod cel Bătrân, un sat anume Păcurăreștii, pe Prut, la gura Largei și cu loc de moară la Larga, unde cade în gârlă și cu bălți de pește, anume Gemeni, ce sunt în ținutul Chigheciului. Aceasta au vândut deasemeni boierului nostru, Nistor Ureche vornic, pentru trei sute galbeni ungurești.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră Frăsina, fiica Dolcăi și verii lor, Gherasim și Mărica, fiii Sorei, nepoții lui Urâtescul și Gavril și sora lui, Sora și Ileana, fiii lui Nistor și nepoții lui de soră, Tănasie,, fiul lui Lupan și Ursu și sora lui, Mari<na>.... și Costantin, fiul lui Șteful și Ileana, fiica lui Bălteanul cel bătrân și Iusip, fiul lui Silion și Sofiica, fiica lui Hodor, toți nepoții și strănepoții lui Bălteanul; și deasemeni Ionașco și fratele lui, Efrim, fiii lui Lazor și ruda lor, Frăsina, fiica preuteasei și nepoții ei, Părasca și Bâla și fratele lor, Sava, fiii Anghelinei și .... fiul Drăguței și Pătrașco și Mărica, copiii Anușcăi și Toader și Ion, fiii lui Ghiorghie și Mănăilă, fiul Tudorei și Sora și fratele ei, Ion, fiii Andreicăi și Vărvara, fiica lui Lupul, toți nepoții și strănepoții Rusei, iarăși de bună voia lor și-au vândut dreapta lor ocină și dedină, din ispisoc de mărturie, ce au avut ei dela domnia mea, satul anume Băltenii

ce este pe Prut, în ținutul Iașilor, și au vândut iarăși boierului nostru mai sus zis, Ureche vornic, pentru o sută și optzeci galbeni unguresti. Și acel ispisoc, ce au avut dela domnia mea, încă este dat în mâna boierului nostru, Ureche vornic.

Și deasemeni, au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noști slugile noastre, Sava diac și Gavril Spărteanul și Nastea, femeia lui Cârhană ilișar și Tudora, femeia lui Cușilă și Ion și Hilip și Șteful și Hoțul și Gligorie și Isaico și Gavril Secetă și Pitco și Laiotă și Maxin și Nicoară și Dumitru și Sava, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoc de întărire ce au avut ei dela Petru voevod, un sat anume Cobăcenii ce este în ținutul Orheiului și cu loc de iazuri și de mori, la Ciulucul Mare, ce este între Burnărești și între C<răciu>nești, și cu tot hotarul său, pe de amândouă părțile Ciulucului, dela sat până la sat, și au vândut, deasemeni credinciosului nostru boier, pan Ureche vornic, pentru două sute și cincizeci de galbeni unguresti.

Și deasemeni, au venit înaintea noastră slugile noastre, Andronic și fratele lui, Florea și sora lor Măria, fiii lui Mătei și verii lor Ghiorghie și Ilinca, copiii Bălii și Ion Curuian și Giurjea și Roșca și Cârstea și Dan, fiii lui Lazor și Nicoară, fiul lui Crăciun și Gligorie și sora lui, Mărica, fiul lui Răducu, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, din privilegiul de cumpărătură ce au avut ei dela Bogdan voevod cel Bătrân, o seliște la gura pârâului Stejarul și sub Stencă și cu iazuri și cu mori la Ciulucul Mare, care acum se numește Crăciuneștii, ce este în ținutul Orheiului. Aceasta au vândut deasemeni, boierului nostru, pan Ureche vornic, pentru trei sute de taleri de argint.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră Farcaș și fratele lui, Eremia și sora lor, Sorița, fiii lui Maxin și verii lor, Gavril și Simion și fiii lor, Ionașco și Grozav și ruda lor, Nicoară și Crăciun și Măgdălina și Todosia și Oniță și Drăgan și surorile lor, Agafia și Măria, fiii Băzdigăei și verii lor, Frățian și Gligorie Borvină și Mârzac și sora lor, Toța, fiii lui Văscan Coșciug și Drăgan și Pa. . . . . și sora lor, Salomia, fiii lui Crăciun și Huru, fiul lui Cojan, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, o seliște la gura pârâului Coboltei, pe de amândouă părțile Coboltei, ce este în ținutul Sorocii, din ispisoc de mărturie ce au avut ei dela Petru voevod. Aceasta au vândut deasemeni boierului nostru, Ureche mare vornic, pentru două sute și cincizeci taleri de argint.

Și s'a sculat credinciosul și cinstitul nostru boier pan Nistor Ureche mare vornic și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, în mâinile tuturor acestor mai sus scriși.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit credinciosului nostru mai sus zis, pan Nistor

Ureche mare vornic, toate aceste mai sus zise sate, ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam, neclinit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate, să fie din toate părțile, după vechile lor hotare pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin voevod, Io Alexandru voevod și credința boierilor noștri moldoveni: credința panului Cârstea vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Manole și Gligorie Veaveriță pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și portar de Suceava, credința panului Toader Bârnovschi postelnic, credința panului Toader Veaveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Gherman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși, pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească această danie și întărire a noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă el și-a cumpărat pe banii săi drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco, în Iași, în anul 7112 <1604> luna Mai 16 zile.

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CCXVI/50.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

214

1604 (7112) Mai 16, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, călugării dela sfânta mânăstire numită Xeropotam, unde este hramul sfântului prooroc înainte mergător și botezător al domnului, Ioan, să ne roage și să ceară dela noi întărire pentru sfânta mânăstire pe dreapta lor ocină și danie și miluire ce au dela domnii dinaintea noastră, din ispisoc de danie dela Petru voevod și de întărire dela Aron voevod, pentru un sat cu numele Borcești și cu loc de moară în apa satului și cu loc de prisacă în acelaș hotar, care este în ținutul Neamțu-

lui. Care acel sat, anume Borceştii, a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Târgului Neamţ.

Deci noi, văzând dania şi miluirea sfintei mânăstiri cu sârguinţă şi cu bună voie dela sfântrăposaţii domni dinaintea noastră, iar noi deasemeni şi dela noi am binevoit cu buna noastră voinţă, din tot sufletul şi din tot gândul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am dat şi dela noi şi am întărit sfintei mânăstiri mai sus spuse numită Xeropotam, acest sat mai sus zis anume Borceştii şi cu moară şi cu prisacă în acelaş hotar, ca să fie sfintei mânăstiri şi dela noi danie şi miluire şi întărire şi uric şi ocină cu tot venitul neclintit sfintei mânăstiri, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris anume Borceşti şi cu moară şi cu prisacă, să fie din toate părţile pe vechile lui hotare pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Io Costantin voevod şi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credinţa panilor Gheorghe şi Ionaşco Talpă pârcălabi de Neamţ, credinţa panilor Manole şi Gligorie pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi portar de Suceava, credinţa panului Toader Barnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gherman comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domnul ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească sfintei mânăstiri dania şi miluirea şi întărirea noastră ci să le dea şi să-i miluiască şi să le întărească, pentrucă este ocina şi dania şi miluirea sfintei mânăstiri.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iaşi, în anul 7112 <1604> luna Mai 16 zile.

A iscălit Stroici logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 264.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

215

1604 (7112) Mai 18, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, credinciosul nostru Lupul

Balșe mare sulger și a adus înaintea noastră și înaintea sfatului nostru un zapis făcut de Pătrașco uricar și de Soltan cămăraș și de Vrănceanul sulgerel <pentru> a șasea parte din jumătate [din jumătate] din satul Merești, ce este pe Jijia <ce a cumpărat> dela Rusul și dela sora lui, Anesia și dela Ana și dela Mărica, fiii lui Gavril, pentru cincizeci taleri de argint. Deci domnia mea și cu sfatul nostru, dacă am văzut acest mai sus scris zapis dela acei mai sus înainte ziși oameni buni, domnia mea l-am crezut.

Pentru aceasta, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7112 <1604> Mai 18.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Băseanul a scris.

Acad. R.P.R., CCCCVIII/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

216

1604 (7112) Mai 18, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Dumitru Belei, fiul Părascăi, nepotul Păntoaei, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta lui ocină și dedină, jumătate din partea de sus din a patra parte din sat din Mediești, ce este pe Șomuzul Rece și cu partea lui din loc de moară la Șomuz și la Moldova, în ținutul Sucevei. Aceasta a vândut credinciosului nostru boier, pan Mogâldea vornic, pentru patruzeci taleri de argint și i-a plătit deplin și să aibă a-i face ispravă și din privilegiu.

Pentru aceasta, să-i fie și dela noi ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7112 <1604> Mai 18.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CLII|214.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec.. XIX.

217

1604 (7112) Mai 19, Iași.

† Iată dar noi, Năvrăpăscul jitnicer și Toma Brut și Bran diac și Grozav din Cămănărești și Gavril din târgul Iași, noi mărturisim, cu acest zapis al nostru

că au venit înaintea noastră Gligorcea și fratele lui, Toader, fiii lui Trohan, nepoții Anghelinei Țințăroae, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină din satul Mircești și din Cozmești, jumătate din a patra parte a ambelor sate, aceia au vândut-o ei panului Nicoară logofăt, pentru optzeci taleri numărați.

Deci noi, dacă am văzut că s'au tocmit de bună voie și le-a plătit deplin, noi am făcut această carte a noastră panului Nicoară logofăt, până ce își va face dires domnesc. Și pentru mai mare credință, noi am pus și pecețile noastre la acest zapis.

Scris în Iași, anul 7112 <1604> Mai 19.

Eu Năvrăpăscul <m. p.>

Faceți-i ispisoc și dela domnia sa domnul.

Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CLXXV/239.
Orig. slav, hârtie filigran, 2 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.
Un rezumat rom. din 1837, cu data greșită Mai 12, la Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 14, f. 153.

218

1604 (7112) Mai 20, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră credincioasă, Apostol ceașnic, cu toți frații lui și verii lor, nepoții lui Isaia și Gheorghie, cu toți frații și verii lor, nepoții lui Ion Papa și s'au jeluit nouă, cu mare jalbă și mărturie, cu oameni buni și megiași de prinprejur, zicând că privilegiul ce l-au avut bunicii lor <Moruzan> și Ion Papa dela <Ștefan voevod> cel Bătrân pe dreapta lor ocină și dedină, jumătate din satul Tărciței pe Dobrușa... [1] dela Sănză dinspre apus, în ținutul Orhei, însă acel uric l-au pierdut... [1] într'o groapă... [1] din matca Dobrușei... [1] dar vine să împartă... [1] jirebie pentru patruzeci de case... [1] iaz.

Deci noi, văzând marea lor jalbă și cu mare mărturie, noi am dat și dela noi și am întărit slugilor... [1]

In Iași, anul 7112 <1604> Mai 20.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iași, CDII/198.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete căzută.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CLXXV/67)

---

[1] loc rupt în orig.

219

1604 (7112) Mai 20, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, fiii Pătrășcoaei și au pârît de mai multe ori pe sluga noastră Băiseanul uricar pentru jumătatea satului Bodești de Sus. Care această jumătate de sat i s'a întâmplat lui Băseanul uricar să o cumpere de două ori: o sută de ughi a dat fiicei lui Costiul, altă sută de ughi iarăși a dat-o lui Toader stolnic, pentrucă a fost luată această jumătate de sat de domnia mea pentru hiclenie, când venise cu Răzvan voevod asupra țării noastre, iar a treia sută de ughi ce a cheltuit-o pentru o biserică care stătea pustie de mulți ani și altă cheltuială, de a făcut două iazuri și case și lemn pentru mori și pentru stupi și pentru clopotniță și pentru alte multe cheltuieli.

Și au vrut să-i întoarcă toate acestea mai sus scrise și li s'a dat zi până în două săptămâni, după obiceiul țării, din luna Aprilie 29 zile până în două săptămâni. Dar când a fost la zi, ei nu numai că n'au întors mai mult, ci nimica. Și mai înainte de această zi mai sus scrisă, ei încă își mai luaseră zi, de două ori: odată peste trei săptămâni și altă dată peste două săptămâni și iarăși nimic nu i-au dat și n'au întors.

Pentru aceia, fiii Pătrășcoaei au rămas din toată legea noastră la trei soroace și n'au întors nimic și niciodată să nu mai aibă să pârască. Iar Băseanul uricar, s'a îndreptat și și-a pus fierâe, 12 zloți.

De aceia, de acum înainte să nu mai aibă a-l mai pârî și nici să dobândească vreodată, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7112 <1604>.

† Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric.

† Drăgan Tăutul <a scris> Mai 20.

Acad. R.P.R., CXXXII/68.
Orig. slav, hârtie filigran, rupt, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1740 Septembrie 11.

220

1604 (7112) Mai 20.

Suret depe ispisoc vechiu pe sârbiia, dela Irimiia Moghila v<oe>vod, domn țării Moldovii, scris în Eși, din let 7112 <1604> Mai 20, în cari ispisoc lipsăști mai giumătati parte dintăi, fiind rupt, precum să vedi.

Inștiințări facim prin această carti a noastră, tuturor cui vor căuta spre dânsa, sau, cetindu-să, vor auzi-o pentru acest adivărat credincios boerul nostru, dum-

<nea>lui Simion Stroici *mare* vist., că i-am dat și i-am întărit, în pământul nostru a Moldavii, un sat anumi Grozințăi, cu loc de moară, a lui driaptă ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ci au avut dela Petru v<oe>vod ...[1] ce ș<i> l-au cumpărat el pe acel sat, dela Ivanco pisariul leșesc, drept 12.000 bani și de dresă de danie și miluire ...[1] în măinile cari au fost acel sat drept domnesc, supt ascultare ocolului tărgului Hotinului.

Drept aceia, toati celi de mai sus arătati să-i fie mai sus numitului, adivăratului credinciosului boeriului nostru dum<i>s<ali> Simion Stroici mare vist. și dela noi uric și ocină, cu tot venitul, lui și [și] ficiorilor lui, nepoților, strănepoților și la tot niamul lui, cini i să va alegi mai aproapi, nestrămutat nici odinioară, în veci.

Iar hotarul mai sus numitului sat anumi Grozințăi cu loc de moară să-i fii ...[1].

Și spre aceasta iasti credința domniei méli de mai sus numit: noi Irimiia Moghila v<oe>vod și credința prea iubițălor fiilor domniei méli: Io Costandin și Alexandru v<oe>vozi și credința tuturor boeril<o>r noștri ai Moldaviei, a mari și mici.

Și spre mai mari tăriia și întăritura tuturor acelor de mai sus scrisă, am poroncit ci<n>st<it> credincios boeriului nostru, dum<i>s<ali>, Lupul Stroici, *mare* log<o>f<ă>t, să scrie și pecetea noastră să o legi cătră această adivărată carti a noastră.

Din limba sârbească s'au tălmăcit de Ioan Stamate pit., în Eș, la 1809, Fevr<uarie> 24.

Dipart. pricinilor streini.

Această copii fiind întocmai cu original s'au încredințat.

817, Sept. 29. Poslăduit, Vasile Danu.

Iordachi... [2].

Acad. R.P.R., CXX/42.
Trad. rom.

221

1604 (7112) Mai 23, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Toader fiul lui Păcurar, nepotul Stancăi și Ionașco, fiul lui Lazor, deasemeni nepot Stancăi, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din ispisoc de ferâe, pe care l-a avut bunica lor Stanca, dela Iancul voevod, a

---

1) lipsă în text.
2) indescifrabil.

cincea parte din a patra parte din satul Dolhești, care este la obârșia Crasnei, partea Stancăi, ce i se va alege. Aceasta au vândut-o slugii noastre Cozma sulgerel, pentru trei sute taleri de argint și cinci taleri.

Pentru aceia, ca să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7112 <1604> Mai 23.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Băseanul <a scris>.

<Pe verso, însemnare rom. din sec. XVII:>... [1]) mărturism, cum a cădzut o moar<te> de o<m>... [1]) și au datu patru galbeni [2]) de auru... [1]) <moa>rte de om, drept aciia parte, șe au cumpă<rat>... [1]).

Acad. R.P.R., CLVII/66.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

222

1604 (7112) Mai 23, Iași.

Suret dela Irimie Movila vod<ă>, l<ea>t 7112 <1604> Mai 23.

Facem înștiințare precum au venit înnainte noastră Ion, ficior Ștefului și Zaharie, ficior Petrii Găoază, de a lor bună voe, ș'au văndut a lor driaptă ocină și baștină, parte lor ce si va alegi din satul Rusăi, pe ezăr, la Tutova, pre acele li-au văndut slugii noastri, lui Părvan aga, drept 55 taler<i> de argint. Și plătind lor deplin înnainte noastră și noi i-am dat, ca să-i fii lui și dela noi uric și ocină și cu tot venitul. Ș<i> altul nimene să nu să amestice.

Scris în Iași, v<e>let 7112 <1604> Mai 23.

Domnul a zis.

Marele log<o>f<ă>t *a învățat.*

Al doilea log<o>f<ă>t.

Drăgan Tăutul <a scris> [3]).

Acad. R.P.R., XCVI/11.
Copie după o trad. din sec. XVIII.

223

1604 (7112) Mai 26, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sătenii din Necșeni

---

1) loc rupt în orig.
2) în text: « lalbeni ».
3) dela cuvintele: « Scris în Iași, până la sfârșit, textul e scris de altă mână.

și au pârît pe fiii lui Albotă vornic, pentru un hlabnic ce este în fața satului Vlădeni, peste Jijia, la vechea matcă a Jijiei, până la drum, apoi pe drum la vale, până la hotarul satului Căm... [1]) zicând că este al lor acel hlabnic, ascultător de hotarul lor.

Iar fiii lui Albotă vornic așa au zis înaintea noastră că acel hlabnic a fost din hotarul satului Vlădeni și s'a făcut acolo o moarte și s'au lepădat de acel hotar și a fost luat domnesc. Iar apoi s'a sculat cneaghina cea bătrână a lui Albotă vornic și a dat patru cai buni domnului Petru voevod și a răscumpărat acel hlabnic, cum a arătat înaintea noastră și ispisoc dela Petru voevod.

Intru aceasta, încă am trimis pe sluga noastră credincioasă, Pătrașco ureadnic de Botoșani, ca să strângă oameni buni și bătrâni și megieși dimprejur... [1]) să caute... [1]) el a căutat cu oameni buni și bătrâni și așa au aflat... [1]) că este acel hlabnic răscumpărat de Albotești și este drept al lor. Deci au rămas Necșenii de toată legea, iar fiii lui Albotă vornic s'au îndreptat și și-au pus ferie 12 zloți.

Pentru aceia, să le fie și dela noi acel hlabnic, cum scriem mai sus, iar Necșenii să nu aibă a-i mai pârî, nici a dobândi, niciodată, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7112 <1604> Mai 26.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/141.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid. CCLXXIII/2 a și b.

224

1604 (7112) Mai 27, Iași.

† Iată eu, Măriica, fiica lui Andreica, fost pârcălab, însumi înștiințez, cu acest zapis al meu, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia mea, am vândut dreapta mea ocină și dedină a tatălui meu Andreica și cumpărătura ce a avut-o Andreica, cu femeia lui Gherușa, toată partea ce mi se va alege din satul Vârtop, din câmp și din apă. Și am vândut-o fratelui meu Nechita diac și fratelui lui, Doinici, pentru o sută taleri de argint.

Și s'au ridicat Nichita diac și fratele lui Doinici și au plătit acei bani, mai sus scriși, o sută taleri numărați, în mâinile Măriicăi.

Și la această tocmeală a fost: Bran diac din Soci și mijlocitorii Lupul Cărstian și Pătrașco Bașotă și popa Andrușco și popa Ion.

Iar de acum înainte să aibă Nechita și cu fratele lui, Doinici, să-și facă privilegii pe partea mea, ce se va alege, din satul Vârtop. Și altul să nu se amestece, înaintea acestui zapis al meu.

---

[1]) loc rupt în orig.

Şi la mai mare credinţă, am pus peceţile noastre să se ştie.
Scris în Iaşi, în anul 7112 <1604> Mai 27 zile.
A iscălit Bran diac.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/V/8.
Orig. slav, hârtie filigran.
Cu o trad. rom. din 1827.

225

1604 (7112) Mai 28, <Suceava>.

† Iată eu, Lupul, fiul lui Stanciul, nepot lui Hamza din Huşi. Facem mărturie, cu acest zapis al meu, că am vândut lui Lupul, fiul lui Cârstian pivnicer, din cetatea Sucevei, nişte fâneţe, care ţin de satul Bodeşti, din ţinutul Neamţ, ce sunt la muncel şi din poieni ce se va alege şi cât am ţinut eu Lupul şi cu fratele meu Gavril, fiii lui Stanciul, cât se va alege din mai sus scrisele fâneţe. Şi eu am vândut lui Lupul, de bună voia mea, neasuprit de nimeni, nici silit, ci de bună voia mea, pentru douăzeci taleri, bani gata.

Şi la aceasta au fost martori [1]) oameni buni: Alpaş fost vornic în Suceava şi Cârstea Grecul fost vameş. Şi a scris Ilie ţârcovnic din cetatea Sucevei, cu porunca noastră.

Şi pentru mai mare putere şi întărire, eu Lupul am pus pecetea mea, la acest zapis al meu şi mai sus scrişii martori [1]), fiecare pecetea sa, să fie de mărturie.
Scris în anul 7112 <1604> Mai 28.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/I/14.
Orig. slav, hârtie, 4 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1827.

226

< 1604 > Iunie.

† Erimia Moghila <voevod>, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre On<c>iul diacul [2]) îţi dăm de ştire că ni se jeluieşte Laur din <Vârto>p asupra lui Răsteu din Mogoşeşti şi astfel a spus, înaintea noastră, că i-au luat pentru dânsul mulţi c<ai şi> vaci cu viţei şi un mintean bun şi cu 12 nasturi şi o sabie şi pentru 2 taleri şi 3 oi . . . şi multe boarfe bune şi cu ştirea oameni buni şi megiaşi, şi. . . are zapis înaintea . . . Albotă vătav.

---

[1]) « martori » aşa în orig.
[2]) « diiacul » în orig.

Pentru aceia <îndată ce...> va veni, să cauţi <...oa>meni buni, ce a avut ... Laur, până ce... toată acea marfă şi boarfe... <Iar cui se va părea> strâmb, să stea de faţă înaintea noastră.

Altfel <să nu faceţi>.

Domnul a spus.

Marii boieri au învăţat.

Acad. R. P. R., LXXX/135.

Orig, slav, hârtie, pecete aplicată, şters în multe locuri şi rupt.

Fiind nedatat, doc. s'a publicat din eroare în vol. precedent, p. 127. După Onciul diac, poate fi aşezat în anul 1604.

227

1604 (7112) Iunie 5, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Onciul diac fost hotnog, cu zapis de mărturie dela credincioşii noştri boieri, Dămian vistier şi dela Ionaşco Peicu staroste de Trotuş şi dela oameni buni, că a cumpărat o curătură dela Itrineşti, la capul satului din sus, lângă pădure, la livezi, dela Fântâna Somşei, până la curătura lui Aldea şi cu livezi, dela Gliga, fiul lui Bălan, pentru douăzeci şi şase de taleri, pe care o cumpărase Gliga dela Sofiana, fiica lui Moghilă, nepoata Neagăi şi din ispisoc de cumpărătură dela domnia mea.

Şi asemenea au venit înaintea noastră Onciul diac, fost hotnog, cu zapis de mărturie dela Gliga vistiernicel şi dela Larion comişel şi dela Mihăil diac şi dela oameni buni, că a cumpărat Onciul diac tot o cumpărătură dela Itrineşti, iarăşi din capătul de sus al satului, dela Mica, fiica Măriei Văscăneasa, nepoata Odochiei, strănepoata Neagăi, pentru şase taleri şi i-a plătit ei deplin.

Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi ocină, cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7112 <1604> Iunie 5.

Domnul a zis.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Dumitru < a scris >.

Acad. R.P.R., LXXVI/84.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1766 Iulie 25.

228

1604 (7112) Iunie 14.

Suret.

Io Eremiia Movila v<oe>voda, cu mila lui dumnezeu, domnu ţărăi Moldovei. Dat-am şi am întărit slugii noastre Drăgan şi surorilor lui, Dochiia şi Solomiia,

feciorii Măgdălinii, nepoții lui Pătrașcu Marcovici, strenepoții Iugăi și rudeniilor lor Danu și sora lui, Anna, feciorii Mușⅰ<i>, nepoții lui Marcovici, strănepoții Iugăi bătrânului, a lor dreapte ocini și moșii din ispisoc, pentru slujbă ce au avut stremoșul lor Iuga dela Ilie v<oe>voda, osăbit de cătră alți a lor frați, doî părți din giumătatea din gios a satului Băicénii și doî părți din giumătatea de sat din Cărăula și cu loc de heleșteu și de moară, ce s'au venit întru a lor parte, de cătră alți frați ai lor.

Drept aceia, ca să fie lor și dela noi ocine și întăritură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Anii 7112 <1604> Iunie 14.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXIX/1.
Trad. rom. din sec. XIX.
Un rezumat la Arh. St. Iași, Condica K., nr. 325, f. 177 v.

229

1604 (7112) Iunie 16, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, Nechita diac și fratele lui, Donici, fiii lui Andreica fost pârcălab, de bună voia lor și au adus o carte de mărturie dela Gligorie Bran și Pătrașco Bașotă și Lupul Cârstian și Toma vistier și popa Andrușco și popa Ion din satul Vârtop că și-au cumpărat ei, dinaintea lor, o parte de ocină dela sora lor, Mărica, fiica lui Andreica pârcălab, nepoata lui Murgu și a lui Neagotă toată partea ei și a tatălui ei, cât se va alege din satul Vârtop, care este în ținutul Neamț din cumpărare și moștenire ce le a avut tatăl ei cumpărătură împreună cu cneaghina sa, Gherușea și cu loc de moară la Cracău, pentru o sută și douăzeci taleri de argint, din privilegiul de moștenire ce au avut bunicii ei, Murgu și Neagotă dela Ilie și dela Ștefan voevozi și din uric de întărire, ce a avut Andreica, tatăl lor, dela acest Petru voevod.

Deci noi, văzând acea carte de mărturie dela acei mai sus scriși oameni buni și preoți, am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrișilor, Nechita diac și fratele lui, Donici, strănepoții lui Murgu și Neagotă, toată acea mai sus scrisă parte de ocină, cum este mai sus scris și împărțit, ca să le fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7112 <1604> Iunie 16.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX V/9.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom.

230

1604 (7112) Iunie 17, Iaşi.

† Iată eu, Gavril Bălici fost stegar şi fratele meu Lupul, înşine înştiinţăm, cu acest zapis al nostru, cum am făcut tocmeală şi am vândut partea noastră de ocină lui Miron, fiul postelnicului, din jumătate de sat din Bodeşti şi din jumătate de sat din Dănceşti, însă din partea lui Drăgan Ciolpan, ce am avut noi împreună cu el, din ţinutul Neamţ, ce este pe pârâul Cracăului, cât se va alege partea noastră din tot locul, din sat şi din ţarină şi din fânaţ [1]) şi din muncel şi din apă, pentru douăzeci şi şase taleri număraţi, ca să-i fie ocină şi să aibă a-şi face act de privilegiu, pentrucă i-am vândut de bună voia noastră, dinaintea lui Sava mare vataf de hânsari şi dinaintea lui Pătraşco Păturniche vătaf de hânsari şi Scoarţeş comis şi popa Purece şi popa Măteiu din târgul Iaşi şi Başotă aprod.

Şi la mai mare credinţă am pus şi peceţile noastre pe acest zapis, să se ştie.

Scris în Iaşi, în anul 7112 <1604> Iunie 17.

Din a patra parte jumătate din ambele sate.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/I/15.
Orig. slav, hârtie filigran, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1827.

231

1604 (7112) Iunie 18, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Zaharia vistier, şi-ţi dăm ştire că a pârît pe faţă înaintea noastră Crăciuneasa din Cărbuneşti, care a fost la Ghermăneasa din Hălăşeşti, pentru 2 boi şi pentru 8 taleri şi pentru un cal, despre cari a spus Crăciuneasa că le-a luat Gherman fără pricină. Dar Ghermăneasa, ea a venit cu multă mărturie, tot slugi domneşti şi oameni bătrâni şi buni, şi aşa au mărturisit cu sufletele lor că Gherman nu i-a luat ei nimic.

Deci noi i-am dat Ghermănesei ca să jure cu acele mărturii că Gherman nu i-a luat ei nimic. Dar Crăciuneasa, ea l-a ales numai pe Vasile Mârzea din Şerbăneşti. Deci Mârzea, el a venit la sfânta biserică şi a jurat că nu a luat Gherman nimic din cele pentru care a pârît Crăciuneasa.

De aceia, Ghermăneasa s'a îndreptat şi a pus herâie înainte noastră.

Deci, de acum înainte, să nu mai aibă Crăciuneasa să mai pârască pe Ghermăneasa pentru această pâră, niciodată în veac, înaintea acestei cărţi a noastre. Iar doi boi care sunt la Crăciuneasa, tu să-i iei şi să-i dai în mâinile Ghermănesei.

---

[1]) « fânaţ », aşa în orig.

Așa să știi, altfel să nu faci.
Scris la Iași, anul 7112 <1604> Iunie 18.
† Domnul a zis.
† Ghenghea vornic.
† Tebuț <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXX/14.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

232

1604 (7112) Iunie 22, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Anghelina, cneaghina lui Berheci logofăt, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și s'a tocmit dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat, cu nepoții panului său Berheci, anume cu fătul[1]) Mareș și cu fătul[1]) Harbuz, din Piticeni, pentru niște părți de ocină, care i-au fost cumpărătură împreună cu panul ei Berheci logofăt, în satul Posadnici și pentru care parte de ocină, pentru partea răposatului Berheci logofătul, le-a dat 250 zloți tătărești, bani gata și le-a mai dat încă o parte de ocină din satul Piticeani și Zlătari, partea care i se va alege a lui Toma Berheci logofăt, care parte de ocină a fost dată pentru pomenirea fiului său Gavril, sfintei mânăstiri numită mânăstirea din Țarină, cu hramul sfântul Neculai, dar dânsa a răscumpărat-o dela călugării acelei sfinte mânăstiri cu o sută de zloți tătărești bani proprii ai săi.

Deci când am văzut tocmeala lor de bună voie și înțelegerea pașnică între dânșii, noi deasemenea am dat și am întărit însăși cneaghinei Anghelina acea parte de ocină din satul Posadnici, ca să-i fie și dela noi uric și cu tot venitul.

Iar nepoții lui Berheci să nu aibă mai mult a se amesteca acolo, niciodată în veci, ci să se tocmească și să împartă între ei cu acei mai sus spuși bani și părți de ocină, din satul Piticeni și din Zlătari. Aceasta să se știe, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, Iunie 22 <anul> 7112 <1604>.
Domnul a zis.
A iscălit Stroici logofăt <m. p.>
Pepelea <a scris>.

Arh. St. Iași, XXVII/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, desprinsă.

---

1) « fătul », așa în orig.

1604 (7112) Iunie 24, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Antemia, cneaghina răposatului Bucium vornic, fiica Nastei, nepoata Anuşcăi, strănepoata lui Ilieş Saul şi a lui Procealnic cel bătrân, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina ei dreaptă, din privilegiul de cumpărătură, pe care l-au avut bunicii ei, Iliaş şi Procealnic cel bătrân dela Alexandru voevod cel Preabun şi dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din uricul de întărire, pe care l-a avut bunica ei, Anuşca, dela Petru voevod cel Bătrân, a treia parte din satul Procealnici, care este pe Jijia, în ţinutul Iaşi, partea de sus, din vatră şi din câmp şi din vadul de moară la Jijia. Aceasta a vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, pe două sute de taleri de argint.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră această mai sus scrisă cneaghină, Antimia, iarăşi de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită şi a vândut ocina ei dreaptă şi schimb, tot din acele privilegii, altă a treia parte, însă partea dela mijloc, din acelaşi sat, Procealnici, pe Jijia şi cu loc de moară la Jijia căci pentru această mai sus scrisă a treia parte [1]) din satul Procealnici, partea de mijloc, ea a făcut schimb cu verii ei, cu... [1]) Saul uşar şi cu alţi fraţi ai lui şi le-a dat ocină pentru ocină, ocina şi dedina ei dreaptă şi proprie, dar a patra parte din satul Procealnici, care este în ţinutul Cârligăturii. Aceasta a vândut tot credinciosului nostru boier mai sus scris, pan Nistor Ureche vornic, pentru două sute de taleri număraţi.

Şi pentru aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră Drăgălina şi surorile ei Mărica şi Rusca, fiicele lui Toa<de>[2])r Saul şi verii lor, Gligorcea vistiernicel şi surorile lui, Busca şi Grozava, copiii lui Nicoară Saul, toţi nepoţii şi strănepoţii Anuşcăi şi ai lui Iliaş Saul şi ai lui Procealnic cel bătrân, iarăşi de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, tot din acele privilegii mai sus scrise, a treia parte din acelaşi sat, Procealnici pe Jijia, partea de jos şi cu loc de moară pe Jijia. Aceasta au vândut tot credinciosului nostru boier, pan Nistor Ureche vornic, pe două sute de taleri număraţi.

Şi s'a sculat credinciosul nostru mai sus scris, pan Ureche mare vornic şi le-a plătit lor deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi în mâinile mai înainte zisei cneaghine Antimia şi verilor ei, Drăgălina şi Mărica şi Rusca, fiicele lui Toader Saul, şi lui

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) omis de diac.

Gligorcea și Ruscăi și Grozavei, copiii lui Nicoară Saul, toți nepoții și strănepoții Anușcăi și ai lui Iliaș Saul și ai lui Procealnic cel bătrân, pe părți, cum li s'a cuvenit, precum am scris și am împărțit și mai sus.

Și întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Antemia, cneaghina lui Bucium vornic și fiul ei, Vasile Bucim [1]), de bună voia lor și au vândut dreptele lor ocine și vii, două fălci de vie din Dealul Tâlharului dela Cotnari. Aceasta au vândut iarăși credinciosului nostru boier, jupan Nistor Ureche vornic, pentru două sute de taleri de argint. Și le-a plătit lor deplin, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala și înțelegerea lor de bună voie și plata deplină, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit mai sus și mai înainte zisului nostru credincios și cinstit boier, pan Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, întreg acest mai sus scris sat, anume Procealnicii pe Jijia și cu mori la Jijia, care sunt în ținutul Iași și acele două fălci de vie din Dealul Tâlharului, ca să-i fie dela noi uric și ocine cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul [2]) acestui mai sus scris sat, anume Procealnicii pe Jijia și cu loc de moară la Jijia, să fie din toate părțile după vechile sale hotare [3]), pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copiilor domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevozi și credința boierilor noștri, credința panului Cârstea Ghionea mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghie și Ionașco Talpă pârcălabi de Neamț, credința panului Manoil și Gligorie Veveriță pârcălabi de Roman, credința panului Vâscan Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Dumitru Bârnovschii postelnic, credința panului Toader Veveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința lui Gherman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața nostră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă el și-a cumpărat pe banii lui drepți și proprii.

---

1) « Bucim », așa în orig.
2) în orig. « hutar ».
3) în orig. « hutare ».

Iar pentru mai mare putere şi întărire a acestor toate mai sus scrise am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iaşi, în anul 7112 <1604> luna Iunie 24 zile.

A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

<Pe verso, contemporan:> Acest uric este al panului Ureche mare vornic pe satul Procealnici pe Jijia.

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 376.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629 f. 150.

234

1604 (7112) Iunie 24, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră <şi> înaintea boierilor noştri, Toader, fiul Grebencei şi Nechifor, fiul lui Jurjea şi Tomşea, ginerele Grebencei şi Ştefa, fiul lui Reaţeş şi alte rude ale lor şi au pârît pe slugile noastre, fiii lui Iusip şi pe toate rudele lor, cu un zapis ce şi-au făcut dela Iancul voevod, pentru satul Munteni şi şi-au făcut numai pentru ei, zicând că sunt numai ei din Duma, iar fiii lui Iusip nu au nicio treabă acolo, nici nu i-au pus în acel ispisoc, ci au voit să-i scoată de acolo cu totul.

Şi iarăşi mai sus scrişii fii ai lui Iusip au spus că sunt şi ei din Duma şi li se cuvine şi lor jumătate din acel sat, pentrucă de multă vreme, de demult, stăpânesc acolo şi acolo s'au născut părinţii lor şi acolo au şi murit şi n'au avut ei, nici părinţii lor, nicio pâră niciodată până în acest ceas, ci toţi au stăpânit acolo jumătate de sat, partea lor şi cu mori. Deci domnia mea şi cu sfatul nostru, i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea ţării şi am dat fiilor lui Iusip şi altor rude ale lor să-şi facă cu 24 oameni buni şi bătrâni, că şi ei sunt din acel Duma, mai sus scris şi lui se cuvine şi lor jumătatea din sus a satului Munteni.

Iar când a fost la zi, iar fiii lui Iusip şi celelalte rude ale lor, au adus înaintea noastră 24 jurători, oameni buni şi bătrâni şi au jurat toţi pe sfânta evanghelie şi pe cinstita cruce, în sfânta biserică, că şi ei sunt din acel Duma, mai sus zis şi că li se cuvine şi lor jumătate din satul Munteni. Iar Toader, fiul Grebencei şi Nechifor şi Tomşea şi Ştefan şi celelalte rude ale lor, au rămas de toată legea noastră.

Şi acel ispisoc mai sus scris, ce au avut ei dela Iancul voevod, domnia mea l-am luat dela ei, pentrucă s'a aflat adevărul şi dacă vor mai [1]) scoate nişte privilegii sau nişte ispisoace [2]) pentru acel sat mai sus scris, să nu aibă a se crede şi

---

[1]) «mai», aşa în orig.

[2]) «ispisoace», aşa în orig.

nici a dobândi cu ele niciodată, în veci. Iar pe fiii lui Iusip și pe toate rudele lor, noi i-am îndreptat, cu tot sfatul nostru și am luat dela ei ferie 12 zloți.

Astfel de acum înainte, ei să nu aibă a pârî mai mult și nici a dobândi, pentru această pâră, niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărți de seamă a noastre.

Scris în Iași, anul 7112 <1604> Iunie 24.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat.

Și după aceasta, iarăși au venit și au pârît că n'au jurat toți, iar ei iarăși au zis că au jurat toți, numai aceia pe care i-au iertat n'au jurat. Și n'au voit să-și ție legea, ci au pârît să jure din nou. Iar eu le-am poruncit, dacă li se pare a fi strâmbătate, să meargă singuri să se lepede, că nu sunt și aceia din Duma, iar ei n'au voit, ci n'au lipsit înaintea mea [1]).

A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

† Eremia Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/143.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete timbrată.

235

<1604> Iunie 24.

† Eu Ilea fost jitnicer înștiințez, cu această <carte> a mea de rândul unei tocmeli pe care am avut-o cu Dupniță... [2]) pentru partea mea din Vârtop, din a patra parte... [2]) partea de jos, parte din sat și din câmp.

Deci eu... [2]) dator, iar el și fiii lui mi-au plătit... [2]) zece taleri numărați acei mai sus <scriși bani>... [2]) ci mi-au dat popa Andrușca și popa Ion, înaintea popei Vasilie din Drăgoești și înaintea lui Rusul și Pantea și Dumitru și Toader și Petriman și Jurjea și Sava și dinaintea tuturor oamenilor buni de acolo.

Și de acum înainte, iar eu Ilea să nu am a mai pârî pe Dupniță și pe fiii lui și nimeni din neamul meu, pentru partea mea ce i-am vândut, că mi-au plătit totul.

Și spre mai mare putere, eu popa Vasile am pus pecetea mea.

Și eu Ilea însumi am scris acest zapis, să se știe, Iunie 24.

Acad. R.P.R., LVI/281.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate, căzute.
Datat după un document cu un cuprins asemănător din 2 Mai 1604.

236

1604 (7112) Iunie 25, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, credinciosul și

[1]) pasagiul: «Și după acestea .... mea» scris de Stroici mare log.
[2]) omis în orig.

cinstitul nostru boier, pan Ureche mare vornic de țara de jos, cu un zapis dela boierii noștri: Gligorie mare stolnic și Buzul pit<ar> și Vasile Tălpici fost staroste și Burnar deasemeni și Cehan mare vătah și Sidor fost staroste și dela alți boieri și osteni de frunte dela curtea domniei mele, scriind și mărturisind că a venit înaintea lor Drăghina Tesmăneasa și copiii ei, Toader și Cozma și Ionașco, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, au vândut dreapta lor ocină și dedină, a treia parte a satului Șoimărești, care este în ținutul Sucevei, partea de jos și cu loc de moară pe râul Răcica, mai sus scrisului boier al nostru pan Ureche mare vornic, pentru o sută și douăzeci <galbeni> ungurești.

Deci când am văzut acest zapis și mărturie, noi am crezut și i-am dat și i-am întărit acea mai sus scrisă a treia parte a satului Șoimărești, partea din jos, ce se va alege din vatra satului și din câmp și din apă, ca să-i fie și dela noi uric și cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

In anul 7112 <1604> Iunie 25, în Iași.

† Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Pepelea <a scris>.

Acad. R.P.R. DLXXXIX/144.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

237

1604 (7112) Iunie 26, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Costantin diac, cu un zapis de mărturie dela Silion din Cârstești și alți oameni buni că a vândut Cârstea și fratele său, Nechifor și sora lui, Axinia, fiii lui Ion, a patra parte din a treia parte a satului Ogrădești și cu Strâmba, cât se va alege partea lor. Aceia au vândut-o mai sus scrisei slugii noastre, Costantin diac, pentru două sute zloți tătărești și le-a plătit deplin toți acei mai sus ziși bani, 200 zloți tătărești.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină și copiiilor săi cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7112 <1604> Iunie 26.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CCVII/18.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1837.

238

1604 (7112) Iunie 26.

Suretul ispisocului Erimei Moghila vod<ă> din velet 7112 <1604> Iuni 26.

† Iată au vinit înainte noastră și dinaintea a lor noştri boiari, sluga noastră Petre Puiul și giupăneasa lui Satha ș'au arătat un zapis de mărturie dela: Ionașco starostele și Șandru hotnogul și Ionașco Gonțe și Petre diiac și Buciumaș păh. și Ursul vist. și Roșca vist. *dela* Blidărești și Dumitru diiac dela Costești și mulți oameni buni, precum au vinit înaintea lor Toader Crinteș, nepotul Badii, de a lui bună voe, de nime silit, au văndut a lui driaptă ocină și moșie, toată partea lui ce s'ar alege din satul Chirisomul. Aceia au vândut-o slugii noastre de mai sus scris lui Petru Puiul și giupănesăi lui, Saftii, dreptu 120 de arginți tătărăști și i-au plătit toț<i> banii deplin.

Așijdere au mai arătat și altu zapis, precum au vândut Burle, ficiorul lui Necoar<ă>, nepotul Lupii, a patra parte dintr'aceștaș<i> sat Chirișomul. Aciasta iarăș<i> au vândut-o mai sus scris slugii noastre Petrii Puiul și giupănésăi lui Saftii drept 200 de arginți tătărești și i-au făcut plată deplin.

Și iarăș<i> au vândut Avram, ficiorul Magdii, parte lui de ocină, iarăș<i> dintr'acesta sat, din giumătate de sat a patra parte giumătate, în parte din gios, drept 60 de arginți tătărăști.

Dreptu aceia și noi, dacă am vădzut acesti zapise de mărturie, iar noi încăș dăm și întărim slugii noastre Petrii Puiul și giupăneasăi lui, Saftii, ca să le fie driaptă ocină și moșiia stătătoare, nemișcată, cu tot vinitul și uric de întăritur<ă>.

Tănasie uricar am scos suretul la velet 7243 <1735> Iul. 20.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, V/2.
Trad. rom.

239

1604 (7112) Iunie 27, Iași.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugilor noastre, Ionașco și fraților săi, Gligorie și Pavăl, fiii lui Iusip din Munteni, pentru aceasta ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpânească și să apere o jumătate din satul Munteni, partea de sus, pentru toate, de către toate rudele, până când le vor înapoia toată cheltuiala, pe care au aflat-o oameni buni, megiași dimprejur. Pentrucă acest sat a fost cotropit și au avut ei multă pâră și mare cheltuială, fără rudele lor.

Și dacă li se pare strâmb, să stea de față înaintea noastră.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească să se amestece în acest loc, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7112 <1604>, Iunie 27.
Insuşi domnul a spus.
Stroici mare logofăt a învăţat.
Ion Rimca <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/146.
Orig. slav, hârtie.

240

1604 (7112) Iunie 27.

Hrisovul pentru Şărăuţi şi adeverire niamului Bălşăştilor. Hrisovu să află la Ştefan Vasălcovu din Bucovina.

† 7112 <1604> Iunie 27. Ispisoc dela Ieremie Movila v<oe>v<o>d, întăritoriu lui Pavăl Tăban diiacul şi fratelui său, Fătul şi Drăgoiu şi surorii lor, Ghervasăia şi nepotului lor de sor<ă>, Dumitru, fiiul Parascăi, copiii Afteniei, nepoţi de fiiu Ieremiei şi iarăş rudeniei lor Ştefan şi fraţii lui Drăgan şi Mihail şi surorile lor Arxiniie şi Tofana, copiei Stancăi, nepoţ<i> de fiiu Adriahnei, strănepoţ<i> a lui Iurie Terpici, toţi strănepoţ<i> lui Balş cel bătrăn, pe a lor drept<e> moşii ce au avut strămoşul lor Balş cel bătrân pentru slujba sa, cu privileghie dela Alexandru v<oe>vod cel Bătrăn şi cu uric de înpărţală dela acelaş domn şi dela Petru v<oe>vod, satele anume: Şărăuţii, ce să numeşte Inăuţii şi satul Molodova şi cu locuri de mori pe părăul Şeinu de pe Nistru, doaâ sălişti, anume: Buciuva şi Borşova Cropivna, ce sănt în ţăn<u>t Hotinului. Şi satul Medveja, unde au fost Oanţa, care acum să numesc Uricianii. Şi pe Cozance, unde au fost Petru Buzău, care acum să numeşte Buzăeenii şi cu locuri de heleştei, ce iaste la ţin<u>t Hărlăului, care înpărţăndu-să, s'au venit în parte lui Pavăl Tăban şi a fraţilor săi: Fătul şi Drăgoiu şi a surorii lor, Ghervăsaia şi a nepotului lor, Dumitru, giumătate din satul Inăuţii şi giumătate din satul Molodova şi cu locuri de mori pe părău Şein, giumătăţile pe din gios ş' căte giumătate din doaâ sălişti anume Bucaciova şi Borşova Cropivna, iarăş părţile pe din gios şi satul Uricenii şi cu loc de heleştei.

Iar în părţile rudeniilor sale, a lui Ştefan şi a fraţilor săi: Drăgan şi Mihail şi a surorilor sale: Arxinie şi Tofana, s'au venit giumătate den satul Inăuţii şi giumătate din satul Molodova de pe Nistru şi cu locuri de mori în părăul Şein, giumătăţile pe din sus şi căte giumătate dintru acele doaâ sălişti Bucaciova şi Borşova Cropivna, iarăş părţile pe din sus şi satul Bozăenii şi cu locuri de heleşteu.

Acad. R.P.R., CCCLII/58.
Trad. rom., hârtie, din sec. XVII.
Cu o copie rom. din sec. XIX.

241

1604 (7112) Iulie 3, Galata.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, rugătorii noștri Ghervasie egumen și tot soborul, bătrâni și tineri, frați, care întru Hristos locuiesc în sfânta mânăstire numită Galatia, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, s'au tocmit și au făcut schimb între ei, cu boierul nostru credincios și cinstit pan Ureche mare vornic al țării de jos.

Deci mai sus scrisul Ghervasie egumen și ceilalți monahi dela Galatia, au dat panului Ureche mare vornic, ocina și dania lor dreaptă, seliștea anume Petricani, care este în ținutul Neamțului, pe Topolița și cu loc de moară în Topolița, din uric de danie și miluire, pe care l-a avut sfânta mânăstire dela răposatul Petru voevod; iar boierul nostru, mai sus scris, pan Ureche mare vornic, a dat mai sus numiților monahi, dela sfânta mânăstire a Galatiei, ocina și cumpărătura sa dreaptă, din privilegiile de cumpărătură, pe care le-a avut dela însumi domnia mea, satul anume Scociuhanii pe Bârlad, cu curți și cu șasezeci de bordeie de vecini și cu mori în Bârlad.

Deci noi văzând tocmeala lor, de bună voie și schimbul cu înțelegere între ei, am dat și am întărit boierului nostru credincios și cinstit, pan Ureche mare vornic, această mai sus înainte zisă seliște, anume Petricani, care este pe Topolița și cu loc de moară, într'acelaș râu, ca să-i fie și dela noi uric și schimb cu tot venitul și să-și așeze sat.

Iar altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Galata, în anul 7112 <1604> Iulie 3.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Pepelea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XCV/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

242

1604 (7112) Iulie 5, Bârlad.

† Iată eu, Necola Frăgăul șoltuz și cu 12 pârgari din târg din Bârlad. Iată au venit înaintea noastră, Medelean și Anghilina și Arimia și Măria, fiica Șendroaei nesiliți de nimeni, nici asupriți ci de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină din satul Rotompănești, a treia parte din a cincea parte, partea de sus, cu tot venitul.

Şi au vândut acea parte lui Drăgan şi lui Mihul şi lui Postolache Pan, pentru 100 zloţi tătărăşti. Şi s'au ridicat Drăgan şi Mihul şi Postolachi şi au dat o sută de zloţi tătărăşti, bani gata, în mâinile lui Medelean şi Anghelinei şi Arimiei şi Măriei, fiica Şendroaei.

Deci noi dacă am văzut tocmeala lor de bună voe şi plata deplină, noi deasemenea ne-am ridicat şi am făcut mărturie, să le fie ocină şi dedină cu tot venitul. Iar altul să nu se amestece.

Scris în Bârlad, anul 7112 <1604> Iulie 5.

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/14.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

243

1604 (7112) Iulie 16, Băiceni.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele părintelui egumen şi întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Xeropotam, la aceia, pe cine vor pune ei el să fie tare şi puternic, cu această carte a noastră, a apăra pârâul Secului şi apa Neamţului, dela chilia lui Ioan în sus, pe toate izvoarele până la obârşie,

Nimeni să nu aibă a intra acolo, nici să prindă peşte în aceste două ape mai sus scrise, până la obârşia lor pe toate izvoarele, cum mai sus scriem. Şi pe cine vor afla acolo prizând peşte să aibă a-i lua măestriile[1]) şi tot ce se va afla la ei.

Pentru aceia nimeni să nu îndrăznească a intra acolo, nici să prindă peşte, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Băiceni, 7112 <1604> Iulie 16.

Eremia voevod <m. p.>

Domnul a zis.

Ureche mare vornic a învăţat.

Pepelea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neanţ, LXXXII/4192.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

244

1604 (7112) Iulie 18, Băiceni.

<Io Eremia> Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării <Moldovei. Iată au venit înaintea> noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Isac....

---

[1]) «măestriile», aşa în orig.

Aftimia și Sofronia, fiii lui Toader Ivanco uricar și nepoții lor.......... și nepoții lui Ivanco fost logofăt, strănepoții Oliușcăi, de bună <voia> lor, nesiliți <de nimeni> și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină............. și propriile lor privilegii ce au avut ei, a treia parte, partea din jos <din satul B>ahrinești, cu loc de iaz și de moară. Aceia au vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier panului Orăș hatman și pârcălab de Suceava pentru............ taleri de argint. Pentru aceia să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură........ cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris în Băiceni, în anul 7112 <1604> Iulie 18.

<Insuși domnul a zis>.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cetățuia, X/2.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.

245

<1604> Iulie 25, Băiceni.

† Isac Balica scriem cartea noastră lui Ionașco vătăguțul și lui Toader și altor fii ai Pătrășcoaei din Botești. Vă dau de știre pentru pricina acelei ocini a lui Miron și a lui Boțul, pe care am oprit-o pentru acele oi și porci, ce ei ni le-au pierdut. Dar acea ocină o cumpărase dela ei Băseanul uricar. Pentru aceia, el ne-a rugat să o lăsăm și într'aceasta am lăsat-o.

Pentru aceasta și voi deasemenea să-i dați pace și să o lăsați și mai mult să nu vă amestecați în ea, de acum înainte, înaintea acestei cărți a mele. Aceasta vă scriu, altfel să nu faceți.

Scris în Băiceani, Iulie 25.

Isac Balica a iscălit <m. p.>

Acad. R.P.R. CXXXII/56.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1817.
Datat din anul 1604, când Iremia Movilă și curtenii săi au stat un timp în satul Băiceni, din cauza holerei.

246

1604 (7112) Iulie 27, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugilor noastre tuturor fiilor lui Iusip din Munteni, anume Ionașco diac și Gligore și Pavăl, pentru aceia ca ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră, să stăpânească jumătate din satul Munteni și cu mori,

însă partea din sus dela tot neamul lor, câți au ocină acolo și nimeni din neamul lor să nu aibă treabă a stăpâni, până când va întoarce toată cheltuiala care au cheltuit și înșiși fiii lui Iusip, fără rudele lor, când s'au pârît ei cu răzeșii lor, anume Nechifor și Toader Grebencea și Tomșea și au scos ei satul, căci fusese pierdut.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7112 <1604> Iulie 27.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat.

† Iacov <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/145.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Pe foaia a doua, un document cu conținut asemănător, cu data 27 Iunie 1604 (sub dată, în acest volum), fără pecete, scris de alt diac.

247

1604 (7112) Iulie 29.

Smeritul vlădica Nicanor, fost mitropolit și tot soborul dela sfânta mânăstire numită Agapia, unde este hramul sfinților arhistrategi Mihail și Gavril și al celorlalte puteri fără trup, mărturisim și dăm știre, cum cu mila lui dumnezeu și cu ruga preacuratei lui maici și a sfinților arhangheli Mihail și Gavril și a sfântului Ioan botezătorul, s'a milostivit milostivirea sa domnul nostru, din mila lui dumnezeu, Io Eremia voevod, din mila lui dumnezeu, domn a toată țara Moldovei și ne-a trimis domnia sa pe acești preacuvioși părinți, duhovnici ai noștri, chir Agafton episcop de Roman și chir Thedosie episcop de Rădăuți și Filoftei episcop, ca să ne fie acestor două mânăstiri hotarnici, sfintei mânăstiri Agapia și sfintei mânăstiri Xeropotam, să ne aleagă hotarul și acestor sfinte mânăstiri.

Și ne-au ales hotare, cum au aflat mai drept, între mânăstiri și dinspre toate părțile, precum și în privilegii arată toate semnele, cu bunăvoința noastră și pan Ureche mare vornic al țării de Jos, după porunca și învățătura milostivirii sale domnul, cu multă sârguință și cu multă trudă și am umblat noi înșine până la apa Bistriței și însuși pan Ureche mare vornic și cu călugărașii[1]) noștri și-au făcut bouri și stâlpi.

Și ne-am adunat noi, eu Nicanor vlădica și tot soborul, cu preasfinții și preacuvioșii părinții noștri, Agafton episcop de Roman și Theodosie episcop de Rădăuți și Filoftei episcop și pan Ureche mare vornic și cu călugării dela sfânta mânăstire dela Secul, în mânăstirea noastră și sfințiile lor au așezat între noi pace adâncă

---

[1]) « călugărașii », așa în orig.

și mare și bună întocmire nemișcată, până când vor sta sfintele mânăstiri, precum dacă va avea mânăstirea noastră vreo nevoie să ne ajute, deasemeni și noi pe sfinția sa și să vină și să cheme unii pe alții la praznic și dacă s'ar scâibi monahii dela noi sau dela sfinția sa și ar fugi la noi sau dela noi la sfinția sa, să trăiască nesupărați, până când s'ar împăca cu stăpânitorul lor.

Iar cine va strica această întocmire dintre ai noștri sau din ai sfinței sale să fie blestemați de dumnezeu și de noi și de 318 părinți și de toți sfinții, amin.

Scris Iulie 29 însuși . . . [1]).

<Pe verso:> «Vlădica Nicanor cu mâna proprie» și «In anul 7112 <1604>. 29 Iulie».

Arh. st. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/4193.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.
Cu o trad. rom.

248

1604 (7112) Iulie 30, Băiceni.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Modovei. Scriem slugii noastre credincioase Apostolachie fost comis. Iți dăm știre că au jeluit domniei mele rugătorii noștri dela sfânta mânăstire dela Bistrița asupra călugărilor dela Hangu și astfel zicând, înaintea domniei mele că ei au o poiană sub Ceahlău și o țin călugării dela Hangu. Astfel mai sus zișii călugări dela Bistrița au privilegii pe acea poiană, dela domnii de mai înainte, dela Alexandru voevod cel Bătrân și Bun.

Pentru aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să aibi a opri acea poiană ca să nu aibă a cosi, nici a vinde călugării dela Hangu, nici călugării <dela> Bistrița, ci să le dai zi să stea de față înaintea domniei mele, iar domnia mea îi vom judeca, ca să li se afle lege.

Așa să știi, altfel să nu faci.

Scris în Băiceni, în anul 7112 <1604> Iulie 30.

Insuși domnul a zis.

Arh. St., Buc., M-rea Bistrița, II/4—5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796.

249

1604 (7112) Iulie 30, Băiceni.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre Miron. Iți dăm știre că ni s'au jeluit acești nepoți ai lu-

---

[1]) criptogramă.

Ciolpan bătrânul anume Pătrașco și Bașotă și Lupul și au spus că ți-ai cumpărat o bucată de ocină din satul Bodești, fără știrea lor, dela Gavril Bălici și nu se cuvine să-ți cumperi, fiindcă le este dreaptă dedină.

Pentru aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să-ți iai banii dela ei înapoi, pentrucă se cuvine lor să-și răscumpere dedina, iar tu să nu ai treabă cu dedina lor, nici fân să nu ai a cosi în partea lor.

Așa să știi și mai mult să nu turburi, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Băiceni, în anul 7112 <1604> Iulie 30.

† Domnul a spus.

Eremia voevod <m. p.>

† Orăș hatman a învățat.

† Vădeanul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/I/16.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

250

1604 (7112) Iulie 30, Băiceni.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestor nepoți ai lui Ciolpan bătrânul, ca să aibă ei a răscumpăra părțile de ocină ce se vor vinde în satul Bodești. Nimeni altul să nu aibă, înaintea lor, a cumpăra, fără știrea lor, fiindcă se cuvine lor a cumpăra, pentrucă le este dreaptă dedină.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Băiceni. în anul 7112 <1604> Iulie 30.

Domnul a zis.

Solomon vistier a învățat. Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Vădeanul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/I/17.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

251

1604 (7112) August 14, Hărmănești.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Modovei. Am dat și am întărit cneaghinei Vărvara Hăcimundiei, dreptele ei ocine și cumpărături, o parte de ocină din jumătatea de sus a satului Popeni, care este pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoi, pe care ea și-a cumpărat-o dela Nicoară, fiul lui Vaipan,

nepot....... [1]) și dela Gafa, sora sa, pentru 350 zloți tătărești și altă parte de ocină din aceiaș jumătate a satului Popeni, pe care și-a cumpărat-o dela unchiul ei, Lăziean, iarăș pentru 300 zloți tătărești, din uricul pe care l-a avut dela Ștefan voevod cel Bătrân.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim a patra parte din acelaș sat Popeni, partea dinspre biserică și cu loc de iaz și de moară, pe care și-a cumpărat-o dela Anghelina, fiica Măricăi, nepoata lui Iurșa, pentru 600 zloți tătărești, din uricul de cumpărătură pe care l-a avut dela Ștefan voevod cel Tânăr.

Și după aceasta, deasemeni îi dăm și îi întărim, mai sus scrisei cneaghine Varvara, dreapta ei ocină și cumpărătură din acelaș sat Popeni, care este pe Iubăneasa, partea lui Popovschi, ce i se va alege și partea lui Ignul șetrărel, aceste părți de ocină ea și-a cumpărat de la Dumitru portar, pentru o sută și cincizeci taleri de argint, din ispisoace de cumpărătură, pe care le-a avut dela Petru și Aron voevozi și din uric de întărire, pe care l-a avut dela însumi domnia mea.

Și iarăși îi dăm și îi întărim altă parte de ocină din acelaș sat Popeni, pe care și-a cumpărat-o dela Sofronia, cneaghina lui Rugină pitar, pentru 180 taleri de argint, din ispisoc de cumpărătură, pe care l-a avut dela Petru voevod.

Pentru aceasta, acele mai sus scrise părți de ocină, care se vor alege din vatra satului și din câmp și cu loc de iazuri și de mori, să-i fie cneaghinei Vărvara și dela noi, uric și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

S'a scris în Hărmănești, în anul 7112 <1604> August 14.

Domnul a poruncit.

Acad. R.P.R., CLVII/67.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom., ibid., DXLIV/9.

252

1604 (7112) August 21, Sihla.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh amin. Iată noi smeriții Agafton episcop de Roman și Teodosie episcop de Rădăuți și Filoftei fost episcop și Gheorghe pârcălab de Neamț mărturisim și dăm de știre cum ne-au ales milostivirea sa domnul, din mila lui dumnezeu, Io Eremia Moghilă voevod, domnul întregii țării a Moldovei și ne-a trimis la cele două sfinte mânăstiri, care se numesc Agapia și Xeropotam, ca să le despărțim hotarele uneia dinspre cealaltă și dinspre alte părți, cum am aflat cu sufletele noastre.

Și am mers după porunca domnului nostru, cu multă silință și cu multă trudă și am umblat noi înșine până la apa Bistriței și peste Bistrița și le-am făcut bouri și stâlpi.

[1]) loc alb în orig.

Şi se începe hotarul sfintei mânăstiri Xeropotam, dela capătul cel mai de sus al Sihlei, din piatră şi din bour în bour, drept obârşia Izvorului Negru, în bour şi de acolo drept peste coasta lui Moise şi peste Piciorul Câinelui, pe din jos, la capul pietrii în deal, pe Drumul Comorii, în picior şi în bour şi de acolo drept la Molidviş în bour şi de acolo, iarăşi din bour în bour, la capătul din jos al Poienii lui Ureche în bour şi iarăşi peste Topliţa pe din jos de Poiana lui Ureche şi peste apa Neamţului, la doi paltini în bour, în moviliţă şi în piatră şi în poiană, peste drum la marginea dumbrăvii, la moviliţă, în piatră şi în bour.

Şi de acolo prin dumbravă, din bour în bour până la pisc, în mesteacăn şi în bour şi în piatră, pe din sus de izvor şi la capătul piscului în bour, pe din sus de chilia lui Prohor şi drept la deal în alt bour şi în piatră. Şi de acolo peste Valea Carpenilor, în bour şi în piatră şi de acolo drept peste coasta muntelui, la deal întocmai cu hotarul mânăstirii Neamţului, pe din sus de Poiana Popei, unde a fost chilia lui Veniamin. De acolo drept peste coastă, prin vârful poienii târgului Neamţ şi pe dealul Muncelului, pe din jos de chilia lui Chiriac şi drept peste apa Neamţului, până la piscul din jos al Cotnărelului, în piatră şi în bour şi pe culmea dealurilor, până la bour şi drept la deal în alt bour şi de acolo în jos la vale, pe sub pădure, la apa Cotnărelului şi valea Cotnărelului, până la apa Pipirigului.

Şi de acolo peste Pipirig şi pe sub Bran pe la gura Mihaiului, unde se împreună gura Mihaiului cu Pipirigul. Şi în sus pe apa Mihaiului unde se împreună Mihaeţ cu Mihaeţ şi apoi în sus pe Mihaeţ până la vârful plaiului, la trapeze şi în bour şi la vârful Argelii, în bour şi de acolo toată trecătoarea până la Argeaua de mijloc şi de jos, din bour în bour, până unde se împreună Coruiul şi cu Lărgşorul şi în jos pe trecătoare până unde se împreună Lărgşorul cu Largul. Şi pe trecătoare, la Largul, până la Izvorul Ţiganilor şi dela Izvorul Ţiganilor drept la deal, pe costişa Largului şi pe Muncel, din bour în bour, drept la vale, în Molidvel, până la marginea Bistriţei şi peste apa Bistriţei, în susul apei, pe această margine a Bistriţei, până la hotarul călugărilor dela Neamţ şi dinspre apus pe sub hotarul Nemţenilor, până unde se împreună hotarul Nemţenilor şi Râşcanilor şi altor mânăstiri, cu hotarul unguresc.

Iar de acolo în jos până la piatra Tulgheşului şi în Pietrele Roşii şi de acolo drept spre Bistriţa, în Hurduga şi în capătul din jos al Teiului şi peste Bistriţa, peste trei bolovani şi până în Fruntea Bubei, din bour în bour, la deal, pe culmea Bubei, până la marginea din jos a Rătundei, în bour şi de acolo tot pe obcină la munte, până la capătul Măceşului în bour, iar din capătul Măceşului, tot pe obcină din bour în bour, până la Măceşul mare, în bour şi la stână.

Iar de acolo tot pe obcină, din bour în bour, până la Crainicul, iar din Crainicul tot pe obcină până la Tăciune, iar de acolo pe obcina Tăciunelui, din bour în bour, până la vârful Pâinii şi de acolo pe obcină, pe toate vârfurile, din bour în

bour, până la acei bouri mai sus scrişi şi din piatră şi din capătul mai din sus al Sihlei.

Aceste mai sus scrise hotare, pe semne, să fie sfintei mânăstiri Xeropotam, care se numeşte Secul, neclintit şi să aibă a face privilegii domneşti, după acele mai sus scrise de noi.

Pentru aceia mărturisim şi dăm ştire, cu acest zapis al nostru şi cu sufletele cele mai drepte. Iar cine ar schimba sau strica aceste semne sau bouri ai sfintei mânăstiri să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de toţi sfinţii şi de noi smeriţii, amin.

Scris la Sihla în anul 7112 <1604> August 21.

Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXII/4194.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

253

< 1604 Septembrie 1—1605 August 31 > 7113, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea porţii domniei mele Tudosca din târgul Suceava şi a pârît de faţă pe cumnatul său, Tudor bărbier din târgul Iaşi, pentru cele ce au rămas dela sora ei, Agafia, pentru nişte dughene şi vii, spunând ea că a făcut Tudor împreună cu ea acele dughene.

Insă Tudor, el a arătat înaintea noastră cărţi de mărturie, precum a lăsat Agafia cu limbă de moarte lui Tudor, dinaintea a oameni buni, anume: duhovnicul ei, Ghelasie eromonah dela mânăstirea sfântul Nicolae din Ţarină şi popa Toader şi popa Eremia din târgul Iaşi şi vecinii din jur. Iar altcineva din neamurile sale să nu aibă treabă, deoarece el a fost cu dânsa şi la bine şi la rău şi a trăit cu dânsa 20 ani.

Deci Tudor a rămas pe Tu<do>sca de lege şi s'a îndreptat şi şi-a pus ferâe.

De aceia, să aibă Tudor a stăpâni dughenele sale şi tot ce a rămas dela femeia sa. De acum înainte să nu aibă Tudosca a mai pârî pe Tudor de această pâră, niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în târgul Suceava, în anul 7113 <1604—1605>.

Domnul a spus.

Gheanghea vornic a învăţat.

Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIX/1.
Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, căzută.

254

< 1604 Septembrie 1—1605 August 31 > 7113.

Scrisoaré de daniia dela smeritulŭ Paisii călugărulŭ și dela smerita Athanasiia călugărița, în care scriia: că după ce-au petrecutu întru această lumé, apoi s'au plecat întru numelé lui d<u>mn<e>dzău la călugăriia, s'au datŭ sf<i>ntei m<â>n<ă>stiri Homorului, cu totulŭ și au datŭ și o viia driaptă moșiia lor, numitei m<â>n<ă>stîri, să lé facă *pomeniri* din anŭ în anŭ, până căndu va sta sf<â>nta m<â>n<ă>stîré, *și celelalte.*

Anii 7113 <1604—1605>.

Acad. R.P.R., ms. rom. 111, Condica M-rii Homor, f. 77 v.
Copie rom. din sec. XIX.

255

< 1604 > Septembrie 13, Cârligi.

† Eu Boiștean din Cârligi, însumi dela sine am făcut mărturie, acest zapis precum mi-a [1]) dat Nicoară logofăt douăzeci taleri și șase taleri și o vacă cu vițel, pentru ocina ce am avut-o în satul Cârligi, pe care el o cumpărase dela Ciurești.

Deci pentru acei bani, care <sunt> scriși mai sus, câți s'au dat pentru această ocină, este mărturie: Ionașco spătar din Doljești și Bran din Soci și Toma din Dușești și Nechita din Vârtop și Efrim din Cârligi și Dumitru din Suceava.

Și mai [2]) mult pentru credința ei și-au pus pecețile.

Astfel mărturisim [3]) pe acest zapis.

Scris la Cârligi, Septembrie 13 zile.

Acad. R.P.R., LVII/12.
Orig. slav, hârtie, 4 peceți aplicate.
Datat după uricul de întărire din 22 Martie 1605.
Trad. rom., ibid., LVI / 64.

256

1604 (7113) Septembrie 17, Mitești pe Moldova.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat preotului anume Blendea și lui Toader a treia parte din jumătate din jumătate din partea din sus, din satul Vereșeni, care-i pe Moldova, ce și-au cumpărat ei dela Părasca, femeia lui Farmachie, pentru cinci sute zloți tătărești, însă două părți să fie ale popei Blendea singur, iar o parte a lui Toader singur.

---

[1]) « mi-a », așa în orig.
[2]) « mai », așa în orig.
[3]) « mărturisim », așa în orig.

Şi deasemeni am dat popei Blendea singur, toată partea ce se va alege, partea Duşcăi, fiica lui Dutan, tot din acel sat mai sus scris pe care el şi-a cumpărat dela ea, pentru două sute şi cincizeci zloţi tătăreşti. Insă ele însăşi de faţă n'au fost şi au dat seamă pentru ele că sunt moarte.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocine şi cumpărături cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Miteşti pe Moldova, anul 7113 <1604> Septembrie 17.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Băseanul <a scris>.

<Pe verso, rom.:> 12 pămuture dela Tanasie *dela* Vereşeni.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/5.
Orig. slav., hârtie filigran, pecete timbrată.

257

1604 (7113) Octombrie 1.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh şi întru ruga şi lauda preacuratei născătoare de dumnezeu şi a sfântului Ioan înainte mergătorul şi a tuturor sfinţilor, amin.

Smeriţii şi mult păcătoşii şi nevrednicii robi ai stăpânului Hristos, Nestor Ureache mare vornic de ţara de jos şi Ion Mogâldea vornic de gloate, am bine voit şi ne-am nevoit cu cneaghinele şi cu copiii noştri, din tot sufletul şi cugetul nostru şi cu ajutor dela dumnezeu, am dat şi am miluit sfânta mânăstire a noastră din nou zidită, numită Xeropotam, hramul sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan şi al cinstitei lui tăieri, cu satul Giuleşti, care este pe râul Râşca, cu amândouă pricuturile şi cu loc de moară şi de piuă, la râul Râşca, care acest sat, anume Giuleşti, cu amândouă pricuturile şi cu loc de moară şi de piuă, pe Râşca, este satul nostru drept şi cumpărătură pe banii noştri proprii, gata.

Şi de aceia, am dat şi am miluit sfânta mânăstire mai sus zisă, pentru pomenirea şi iertarea păcatelor noastre şi ale cneaghinelor şi ale copiilor noştri şi pentru pomenirea şi iertarea păcatelor răposaţilor noştri părinţi, să ne fie întru rugă şi pomenire, neclintit în veci dela sfânta mânăstire.

Iar după moartea noastră, cândva, în vreo vreme, dacă ar voi cineva să strice dania şi miluirea noastră, oricine ar fi, să fie neiertat de milostivul domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii şi să-i fie pârâş sfântului Ioan proorocul şi botezătorul lui Hristos, înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos.

In anul 7113 <1604> Octombrie 1.

A scris Pepelea fost logofăt.

Mult păcătosul, mai mult decât toţi oamenii, Nistor Ureche vornic cu mâna proprie.

Mult păcătosul, mai mult decât toţi oamenii, Ion Mogâldea vornic, cu mâna proprie.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVI/18.
Fotocopie după orig. slav.

258

1604 (7113) Octombrie 1.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh şi în ruga şi lauda preacuratei maici a domnului şi a sfântului Ioan înainte mergătorul şi a tuturor sfinţilor, amin.

Smeritul şi mult păcătosul şi nevrednicul rob al stăpânului Hristos, eu Nestor Ureche mare vornic al ţării de jos, am binevoit şi m'am străduit, cu cneaghina noastră Mitrofana şi cu copiii noştri: Vasilie şi Gligorie şi Nastasia şi Maria, din tot sufletul şi cugetul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu am dat şi am miluit din agonisita dată nouă de dumnezeu, sfintei noastre mânăstiri, din nou zidită, numită Xeropotam, cu hramul sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător, botezătorul lui Hristos, Ioan şi a cinstitei lui tăeri, cu dreptele noastre sate şi cumpărături anume: Jurjeşti şi Terpeşti, pe pârâul Topoliţa şi cu poienile lui Ciolici şi cu locuri pentru mori, în acelaş pârâu Topoliţa; şi mai jos Petricanii iarăşi cu loc de moară în Topoliţa, care acest sat Petricanii ne este schimb cu călugării dela sfânta mânăstire Galata, pentru care sat am dat călugărilor şi mânăstirii Galata, satul şi cumpărătura noastră dreaptă, anume Scociuhanii, pe Bârlad, cu curţi şi cu mori în Bârlad.

Şi iarăşi am dat sfintei mânăstiri dreptele noastre ocini şi cumpărături, trei fălci de vie din Dealul Porcului, care ne sunt înscrise şi în catastihul oraşului Hârlău. Aceste trei mai sus scrise sate şi vii ne sunt drepte ocini şi cumpărături pe propriii noştri bani gata.

Şi de aceia am dat şi am miluit sfânta mai sus numită mânăstire a noastră, din nou zidită, pentru sufletul şi pentru iertarea păcatelor noastre şi ale părinţilor noştri, Maxim şi Dumitra şi Ioan şi Maria, să ne fie rugă şi pomenire neclintite in veci dela sfânta mânăstire.

Iar după moartea noastră, dacă cineva va voi, în vreo vreme oarecare, să clintească şi să strice dania, miluirea şi întărirea noastră, oricine va fi, să fie neertat de milostivul domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii şi să dea seamă de păcatele noastre şi să fie lui potrivnic sfântul Ioan prooroc şi botezător al lui Hristos, înaintea înfricoşatului judeţ al lui Hristos.

In anul 7113 <1604> Octombrie 1.

A scris Marco Pepelea, fost logofăt, după porunca panului Nestor vornic și a cneaghinei și a copiilor săi.

<De mâna lui Ureche:> «Cel mai păcătos dintre toți oamenii, eu Ureache sumi am scris cu mâna mea, ca să ne fie pomenire, în veci neclintită».

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, IX/635.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1806 la Acad. R.P.R., CLXXV/25.

259

1604 (7113) Octombrie 9, Buciulești.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat aceastâ carte a domniei mele rugătorilor noștri, Dosoftei egumen și întregului sobor dela sfânta mânăstire Xeropotam, ca acei pe care-i vor așeza să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să apere și să păzească locul și tot hotarul sfintei mânăstiri și braniștile, după semnele prin care le-au hotărnicit și le-au ales sfintei mânăstiri părinții și rugătorii noștri, prea sfințiții chir Agaton episcopul de Roman și chir Teodosie episcop de Rădăuți. Deci nimeni să nu intre acolo în braniștile și în hotarul lor. Iar pe acela pe care-l vor găsi acolo cu porcii lui sau umblând cu alte vite, să-i pedepsească pe astfel de oameni și pe păstori.

Altfel să nu faceți, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la 9 Octombrie la Buciulești, 7113 <1604>

† Domnul a zis.

Eremia voevod <m.p.>

† Marii boieri au învățat.

† Pepelea <a scris>.

Acad. R.P.R., LXV/153.
Orig. slav, hârtie, rupt, 2 peceți aplicate.

260

1604 (7113) Octombrie 16, Buciulești.

† Io Eremia Moghilă, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, părintele și rugătorul nostru Nicanul[1]) fost mitropolit și cu ceilalți călugări dela sfânta mânăstire Agapia, jeluindu-se nouă, cu mare jalbă cu un uric dela Iancul voevod, zicând că mânăstirea Xeropotam numită Secul, unde este hramul sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezătorul lui Hristos, Ioan și a cinstitei lui tăieri, este făcută și așezată pe locul mânăstirii Agapia și în uricul lor și ne-au rugat să stricăm acea sfântă mânăstire.

---

[1]) Nicanor.

Iar la aceasta părintele Dosoftei stareț și egumen, cu ceilalți călugări dela mânăstirea Secul, astfel au zis că mânăstirea lor nu este pe locul Agapiei, cum spun ei, ci este zidită și făcută pe locul cetății Neamțului și au arătat ispisoc de danie și miluire dela Alexandru voevod și privilegii de întărire dela Bogdan și Petru și Aron voevozi.

Astfel noi cu sfatul nostru i-am judecat, cu dreaptă judecată și am socotit că amândouă acele lăcașuri să nu aibă strâmbătate una dela alta, nici una cu hotar iar alta fără hotar, fiindcă amândouă sunt zidite în numele lui dumnezeu, ci să aibă hotar ca și alte sfinte mânăstiri și pace și bună petrecere să aibă între ele, cum place lui dumnezeu.

Și la aceasta părintele Nicanul[1]) și călugării dela Agapia cu monahii dela Xeropotam s'au înțeles după judecata noastră și le-a plăcut și și-au luat hotarnici, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, pe părintele Agafton episcopul de Roman și pe părintele Teodosie episcopul de Rădăuți și pe Filoftei fost episcop și pe Gheorghe pârcălab de Neamț, ca să meargă după hotarele lor, cunoscute, dintre mânăstiri și de către alte părți.

Și mai sus scrișii preasfințiți părinți și rugătorii noștri episcopi și Gheorghe pârcălab, s'au dus la acele sfinte mânăstiri și au umblat și au însemnat hotarele mânăstirii Agapia dinspre Secul până la râul Bistrița și peste Bistrița, cum le scrie și în privilegiul ce li s'a făcut de domnia mea, deasemeni și mânăstirii Xeropotam, care se chiamă Secul, au făcut hotar și le-au însemnat dinspre Agapia și dinspre alte părți și locuri, hotarul începându-se dela capătul de sus al Sihlei din piatră și din bouri în bouri, drept peste obârșia Izvorului Negru, în bour, iar de acolo drept peste Coasta lui Moișe și peste Piciorul Câinelui, mai jos de capul pietrelor, la deal, pe Drumul Comorii la picior și la bour și de acolo drept la Molidviș la bour și de acolo, iarăși din bour în bour, până la capătul cel de jos al Poenii lui Ureche la bour și iarăși peste Toplița, pe din jos de Poiana lui Ureche și peste râul Neamțului în doi paltini la bour, la movilița și în piatră și poiană, peste drum până la marginea dumbrăvii, la movilița, la piatră și la bour. Și de acolo prin dumbravă, din bour în bour, până la pisc la mesteacăn și la bour și la piatră, mai din sus de izvor și la capătul piscului la bour mai din sus de chilia lui Prohor și drept la deal în alt bour la piatră și de acolo deacurmezișul locului peste vale, pe din sus de chilia lui Veniamin, în deal la Muncelul Carpenilor și în stejar la bour și la piatră. Și de acolo peste Valea Carpenilor până la Runcul Carpenilor, la bour și la piatră și de acolo drept peste coasta muntelui, în sus, întocmai cu hotarul mânăstirii Neamțului, pe din sus de Poiana Popei unde sunt chiliile lui <Spiridon>.

Iar de acolo peste coastă pe vârful poienii târgului Neamț și în sus Muncelul, mai pe jos de chilia lui Chiriac și drept peste râul Neamțului, până în piscul din

---

[1]) Nicanor.

jos al Cotnărelului, la piatră și în bour și pe culmea dealului până la bour și drept în sus în alt bour și de acolo în jos la vale, pe sub pădure până la apa Cotnărelului și în jos pe Cotnărel până în apa Pipirigului și de acolo peste Pipirig și pe sub Bran, pe la gura Mihaiului, unde se împreună gura Mihaiului cu Pipirigul și pe apa Mihaiului în sus, unde se împreună Mihăiețul cu Mihăieț și apoi în susul Mihăiețului, în vârful plaiului, la trapeze și la bouri și pe vârful Argelei, la bour. Iar de acolo toată trecătoarea până la Argeaua cea de mijloc și cea de jos, din bour în bour până unde se împreună Coruiul cu Lărgșorul și în jos și pe trecătoare până unde se împreună Lărgșorul cu Largul și pe trecătoare pe Largul până la Izvorul Țiganilor și de la Izvorul Țiganilor drept în sus pe costișa Largului și pe muncel, din bour în bour, drept la vale la Molidvel, până în marginea Bistriței și peste apa Bistriței, în susul apei până la acea margine a Bistriței, până la hotarul călugărilor dela Neamț și dinspre apus pe sub hotarul Nemțenilor, până unde se împreună hotarul Nemțenilor și Râșcanilor și al celorlalte mânăstiri cu hotarele unguręști.

Și de acolo la vale până la piatra Tulgheșului și în Pietrele Roșii, iar de acolo drept spre Bistrița la Hurduga și în capătul de jos al Teiului și peste Bistrița până în fruntea Bubei, dinspre răsărit și dela Strâmtură drept la deal, peste trei bolovani la bour, iar de acolo din bour în bour până la vârful Bubei și în sus pe culmea Bubei până la capătul din jos al Rătundei în bouri. Și de acolo tot pe obcină la munte până la capătul Măceșului la bour și dela capătul Măceșului, tot pe obcină, din bour în bour, până la Măceșul cel mare la bour și la stână, iar de acolo tot pe obcină, din bour în bour până la Crainicul, iar dela Crainicul tot pe obcină, până la Tăciune. Iar de acolo pe obcina Tăciunelui, din bour în bour, până la vârful Pâinii, iar de acolo pe obcină, pe toate vârfurile, din bour în bour până la acei bouri mai sus scriși și dela pietre și dela Sihlă.

Aceste toate mai sus scrise hotare pe semne să fie sfintei mânăstiri Xeropotam ce se chiamă și Secul dela noi danie și miluire și întărire cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar acel uric pe care l-a avut sfânta mânăstire Agapia dela Iancul voevod s'a hotărît să se rupă sau să se arunce în foc. Să le fie hotare pe aceste semne care acum li s'au însemnat Iar părintele Nicanul și cu monahii dela Agapia au dat seamă, sub blestem, cum a pierit din cauza cătanelor, când au venit cu Mihai voevod, asupra țării domniei mele.

Și întru aceasta s'au împăcat cu monahii dela Xeropotam, între ei și-și-au făcut cărți de blestem, ca să nu aibă a mai pârî unii pe alții, cât vor sta aceste sfinte mânăstiri și nici a trece peste aceste semne, ci să fie pace și bună conviețuire între dânșii.

Iar dacă cineva, cândva, în vreo vreme, va voi să se arate și pâră să ridice cu acel uric, să nu se creadă, ci să se rupă după cuvenita judecată și să le fie hotarul

neclintit și după semnele pe care le-au însemnat mai sus scrișii părinți episcopi și cu ceilalți boieri. Aceasta să se știe, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Buciulești, în tabără la Bistrița, în anul 7113 <1604> Octombrie 16.

Domnul a zis.

Eremia voevod <m.p.>

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Faceți-le uric.

Drăgan Tăutul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXII/4195.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.
Uricul pe pergament cu acelaș text și în plus cu membrii sfatului domnesc, blestemul și formula de coroborație, cu data 7113 <1605> Aprilie 20 este scris de Marco Pepelea în Suceava și publicat în: Surete și Izvoade II, pp. 370—380.

261

1604 (7113) Octombrie 20, Buciulești.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestei babe, anume Păvăloaie din Dănești, ca să fie tare și puternică, cu această carte a domniei mele, să ție jirebia sa, casa sa și sătenii să nu aibă <nici>o treabă a-i opri jirebia, ci să ție precum a ținut și mai înainte de această vreme, căci au arătat copiii săi înaintea domniei mele și pentrucă mai are un fiu și slujește la curtea noastră, la fustași și el a fost la toate trebuințele noastre.

Deci, de aci înainte, nimeni să nu aibă a o turbura, nici a-i trage bucatele, nici-odată, cât va trăi, înaintea acestei cărți a domniei mele și mai multă jalbă să nu vină înaintea domniei mele. Astfel să știți, altfel să nu fie.

Scris în Buciulești, anul 7113 <1604> Octombrie 20.

Insuși domnul a poruncit.

Marii boieri au învățat.

Ițul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pângărați, III/9 b.
Orig. slav, hârtie filigran, nesigilat.
Cu o trad. rom.

262

1604 (7113) Octombrie 20, Buciulești.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele străjarilor dela Oprișani, ca să aibă a ține-

straja, precum a fost obiceiul de demult, iar la vânătoare să nu aibă a merge niciodată, numai să aibă a păzi straja.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i scoate la vânătoare sau mai mult să-i turbure, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Buciulești, în anul 7113 <1604> Octombrie 20.

Insuși domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat.

Țițul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pângărați, III/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

263

1604 (7113) Octombrie 23.

† Iată eu Stroici logofăt, mărturisesc cu această scrisoare a mea că rămășița de datorie <cu> care îmi rămăsese răposata cneaghina Mărica Seachiloae, o sută de taleri, mi i-a plătit și mi i-a dat Semion Seachil cămăraș, deplin.

Aceasta să se știe, peste această scrisoare cu mâna mea.

Octombrie 23, în anul 7112 <1604>.

Stroici logofăt.

Arh. St. Iași, CCCL/113
Copie slavă din sec. XX.

264

1604 (7113) Octombrie 29, Davideni.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestui om, Toader, ginerele lui Ion armășel din Bozieni, pentru aceasta, ca să fie el tare și puternic cu această carte a domniei mele să stăpânească o parte de ocină din satul Potlogeni, partea lui Văscan și a lui Toader...[1]) care parte a cumpărat-o Ion armășel dela Vâscan și dela Toader și dela Mărica. Și deasemeni bărbatul Radoslavei își cere banii ce le-a dat; iar această parte să o lase în pace

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să turbure sau să se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

---

[1]) loc rupt în orig.

Scris în tabără la Davideni, în anul 7113 <1604> Octombrie 29.
Domnul a poruncit.
Stroici logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
Isac Stârcea <a scris>.

Acad. R.P.R., XV/107.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

265

< 1604 > Noembrie 12, Hlăpești.

† Iată eu, Ionașco, fiul lui Sava și sora Anița, fiii Antemiei și Chirana și Gavril, fiii lui Sava și ai Agahiei, mama lor, înșine dela sine mărturisim, că am vândut părțile noastre de ocină din satul Cârligi, din câmp și din vatră cu tot venitul de acolo, cât se va alege părțile noastre. Acestea le-am vândut singuri panului Nicoară logofăt, pentru unsprezece taleri numărați și trei potronici.

Deci pan Nicoară logofăt ne-a plătit acei bani, care sunt mai sus scriși, înaintea a multor oameni: Isac vistier din Hlăpești și Nicoară comis și Gavril vistier și Toma pitar și Boscă, fiul lui Dondăș.

Și înșine ne-am pus pecețile pe acest zapis.

Scris la Hlăpești, în casa lui Manea, Noembrie 12 zile

<Pe verso:> « Cârligii dela Neamțu și 4 ogoare și jumătate 2 delnițe ».

Acad. R. P. R., LVII/13.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.
Datat după uricul de întărire din 22 Martie 1605.

266

< 1604 > Noembrie 12.

† Iată dar eu, Tudora, fiica Grozavei, singură dela sine mărturisesc, că am vândut partea mea de ocină din satul Cârligi, cât se va alege partea mea din sat și din câmp și de pretutindeni din acel hotar, cu tot venitul. Aceasta am vândut-o panului Nicoară logofăt, pentru treisprezece taleri de argint.

Deci pan Nicoară logofăt s'a sculat și a plătit toți banii, care sunt mai sus scriși, dinaintea a mulți oameni: Isac vistiernicel și Nicoară comis și Gavril vistiernicel și Lazăr pitar.

Și înșiși ne-am pus pecețile pe acest zapis.

A scris Manea, în casa lui Necoară, Noembrie 12 zile.

<Pe verso slav:> « 6 ogoare și jumătate și 2 delnițe ».

Acad. R. P. R., LVI/277.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.
Cu o trad. rom.din 1787, ibid. CLVII/65.
Datat după uricul de întărire din 22 Martie 1605.

267

< 1604 > Noembrie 30, Măstăcani.

† Adică eu, Dochia, fiica Gafiei, nepoata lui Mărin, însumi dela sine mărturisesc că am vândut partea mea de ocină din satul Cărligi, cât se va alege partea mea din sat și din câmp și de pretutindeni din acel hotar. Și iarăși <am vândut> și altă parte din acel sat Cărlige, pe care a cumpărat-o Florea și cu femeia lui Dochia dela Măgdălina, fiica lui Ion. Și acea ocină am vândut-o cu tot venitul dela câmp și de pretutindeni. Acestea le-am vândut panului Nicoară logofăt pentru douăzeci taleri și cinci taleri numărați. Deci Nicoară logofăt s'a sculat și ne-a plătit toți banii gata, care se scriu mai sus.

Și la această tocmeală s'au întâmplat: pan Gligorie Prăjescul și popa Ionașco din Măstăcani și Costin din Gocimani și alți oameni buni.

Și spre mai mare putere, înșine ne-am pus pecețile pe acest zapis.

Scris la Măstăcani, Noembrie 30.

<Pe verso slav:> «3 ogoare, 3 delnițe și grădinile la Cârligi din Neamț».

Acad. R. P. R., LVI/275.
O ig. slav, hârtie, 3 peceți aplicate.
Datat după uricul de întărire din 22 Martie 1605.

268

1604 (7113) Decembrie 10, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri credinciosul nostru Vasilie mare pitar și a întors cinci sute de zloți, slugilor noastre, Vasilie sulgerel. ginerele lui Stan, și Cozea, pentru a treia partea de sat din Roșiori, ținutul Neamțului, care această parte de ocină i-a fost lui dedină, care a fost vândută de verii lui, de Grozav și de Moga diac și Drăghina și Sofiica și Părasca, toți fiii lui Băloș bătrânul; însă din acești mai sus scriși bani, s'au dat patru sute zloți, în mâinile lui Vasilie sulgerel și o sută de zloți s'au dat în mâinile lui Cozea și ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut Vasilie suljerel dela Petru voevod și zapise, ce a avut de mărturie și Cozea, încă le-a dat în mâinile credinciosului nostru Vasilie mare pitar. Și și-au luat banii deplin, fără altă pâră, de bună voia lor.

De aceia și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru Vasilie mare pitar această mai sus scrisă a treia parte din sat din Roșiori, partea de jos, în ținutul Neamț, ca să-i fie uric și ocină și dela noi, cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7113 <1604> Decembrie 10.

† Insuși domnul a spus.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/114.
Copie slavă din sec. XX.

269

1604 (7113) Decembrie 20, Spineni.

† Iată dar eu, Nico<lae, mărturisesc cu acest>[1] zapis al meu că am vândut partea mea din satul Făntăneani, jumătate de sat, dar cea de sus, pentru taleri și s'a sculat...[1] zisului cu bani gata și...[1] <Gav>ril fost mare vă <tah> de Tutova și Maxim fost mare vă<taf...[1] comis și Marcu Codalbul și Patrașco...[1] să fie domniei sale zapis și mărturie...[1] și dedină și cumpărătură și copiilor și nepoților...[1] tărie și credință, ne-am pus adevăratele noastre <peceți>...[1]

Scris la Spineni, anul 7113 <1604> Decembrie 20.

Acad. R. P. R., CXX/20.
Orig. slav, hârtie, rupt.

270

1604 (7113) Decembrie 28, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră credincioasă Pătrașco ureadnic de Botășeni și a adus un zapis de mărturie dela Drăgan, care a fost logofăt și Bercea cel bătrân, ilișar și dela alt Bercea hotnog și Pătrașco uricar și dela Gheorghe hânsar din Spătărești și Gavril Arpaș și Eftemia monah[2] și popa Stanciul și Ionașco, nepotul lui Brudul, precum și-a cumpărat el dinaintea lor, dela Brudul, nepotul lui Dărăban, jumătate din satul Leucușești, partea de jos pe Șomuzul de mijloc, ce este în ținutul Sucevei. Și și-a cumpărat-o el pentru o sută și patruzeci taleri de argint.

Și deasemenea a cumpărat o casă pentru douăzeci taleri numărați, iarăși dela Brudul, nepotul lui Dărăban, din acelaș sat Leucușești, însă din cealaltă parte a lui Brudul, partea de sus.

Deci noi, când am văzut acel zapis de mărturie, dela acei oameni buni mai sus scriși, noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre credincioase mai sus scrise, Pătrașco urednic, acea mai sus zisă jumătate din satul Leucușești partea de jos și acea casă, pe care și-a cumpărat-o deosebit din cealaltă parte de sus, ca să-i fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

---

1) loc rupt în orig.
2) « monah », așa în orig.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1604> Decembrie 28.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCLXXIV/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1807.

271

1605 (7113) Ianuarie 3, Suceava.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și cu săvârșirea sfântului duh, eu robul stăpânului meu domnul Isus Hristos, Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință și cu inimă curată luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu, căutând și urmând vechilor domni binecinstitori, care au miluit și au întărit sfânta mânăstire. Așa domnia mea am dat și am miluit, dela noi ruga noastră mânăstirea numită Tazlău, unde este hram nașterea preasfintei născătoarei de dumnezeu cu gloabe și deșugubine, ce se vor face în toate satele sfintei mânăstiri.

Iar pârcălabii sau marii vatagi sau globnicii să nu aibă treabă, ci numai să judece și să-și ia ferăia. Iar dacă va fi vreun astfel de om rău sau învinuit de omor sau fie pentru altă pedeapsă, boierii să facă după lege și după fapta lui și căruia îi rămâne gloaba dela lege, ci numai să judece și să-și ia fărăia, precum s'a spus mai sus. Și alta să nu ia nimic din gloabe și din deșugubine, nici pârcălabii, nici staroștii, nici deșugubinarii, nici globnicii. Ci să ia gloaba egumenul și călugării dela mânăstire după dreptate, dela acel care rămâne vinovat din lege să ia și dela cel care nu e vinovat, nimic să nu ia, după sfânta pravilă.

Iar după viața noastră, cine va încerca să strice această întocmire a noastră cu care am miluit ruga noastră, ca să fie părinților și rugătorilor pentru odăjdii și pentru încălțăminte, ca să aibă a ruga pe dumnezeu pentru vorbele noastre și pentru păcatele părinților noștri și fraților noștri și copiilor noștri și tuturor credincioșilor, și cine va strica această întocmire, să fie blestemat de domnul dumnezeu și preacurata lui maică și de toți sfinții și să aibă pâră înaintea judecății lui Hristos și a preasfintei născătoare de dumnezeu unde este hram. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7113 <1605> Ianuarie 3.

† Insuși domnul a spus.

Eremia voevod <m. p.>

† Iurașco logofăt a învățat.
† Ionașco <a scris>.
<Pe verso foii a doua, contimporan:>. «Carte de noit a Tăzlăoanilor».

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava, XXXIII/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

272

1605 (7113) Ianuarie 4, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, ureadnicilor din Piatra și din Bacău. Cum veți vedea această carte a noastră, voi să nu aveți a turbura și nici a scoate la podvoade satele sfintei mânăstiri Tazlău la ocoale și niciun amestec să nu aveți cu acele sate anume Onțeștii și Dinganii și Zăneștii dela Piatra și Buneștii din Bacău, pentrucă domnia mea le-am lăsat să fie cu ținutul și ascultătoare de sfânta mânăstire. Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Ianuarie 4.
Insuși domnul a spus.
Eremia voevod <m. p.>
Iurașco logofăt a învățat.
David a <scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, III/7
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

273

1605 (7113) Ianuarie 4, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, celor care mână satele din ocolul Piatra la ținutul Neamț, care sunt ale sfintei mânăstiri Tazlăul și le mânați la Ocnă, la sarea domniei mele și să care la fân și la butoaie și la alte podvoade [1]) destule. Pentru aceia cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în mare pace pe vecinii din ocolul Piatra ai sfintei mânăstiri, să nu-i mânați nici la sare, nici la fân, nici la butoaie, nici la podvoade [1]), nici nicăieri, să nu dea nici cai de olac, numai când vor fi niște astfel de trebuințe ale noastre, grabnice, atunci să aibă a da și cai de olac și podvoade [1]), însă când va fi cartea domniei mele și cu mâna domniei mele pusă pe ea, iar altuia care va merge fără îndreptare, să nu-i dea.

---

[1]) «podvoade» așa în orig.

Astfel vă dăm de ştire. Pentru aceia, nimeni să nu intre în satele sfintei mânăstiri mai sus scrise, să turbure înaintea acestei cărţi a domniei mele, pentrucă acele sate de demult au ieşit din ocol.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Ianuarie 4 zile

† Insuşi domnul a spus.

Eremia voevod <m. p.>

† Iuraşco logofăt a învăţat.

† David <a scris>.

Arh. St. Buc., sf. Sava-Iaşi, XXXIV/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

274

1605 > Ianuarie 15, Iaşi.

† Adecă noi Antemiia şi sora mea Ioana, fétele Urătei, nepo<a>tele lui Avram de în Cârligi, de în ţinutul Neamţului, scriem şi dăm ştire cu aciastâ scris<o>are a noastră, cu<m> ne-am sculat noi, de bună voe no<a>stră, de nimene siliţ<i>, nici înpresuraţ<i> şi ne-amu văndutu a nostrâ parte de ocinâ ci se va alége de în tot, în sat în Cărligi, drep<t> doodzeci de galbeni de aur, bani gata, dumnie-sale lui Nicoar<ă> logofetul.

Şi într'aciasta tocmal<ă> a no<a>strâ fost-au: Bran diiacul şi Nechita diiacu şi Toma de în Duşeşt<i> şi Ilea şi Luca croitoriulu de în Iaş<i> şi Marmure diiacuî şi alţi oameni buni.

Deaci, ca se-i fie dumnie-sale ocină şi cumpărăturâ dela noi, în veaci neclătit<ă>, iar altu să nu se amestece.

Aiasta scriem şi dăm a şti. Şi pre mai mare credinţă, noi ne-am pus şi peceţile cătră acest zapis.

Scris în Iaş<i>, Ghen. 15.

Am iscălit, Bran diac.

Acad. R.P.R., I.VI/265.
Orig. rom., hârtie, 3 peceţi aplicate.
Datat după uricul din 22 Martie 1605, în care se menţionează această vânzare.

275

1605 (7113) Ianuarie 29.

Tălmăcire.

Noi Eremiia Movila v<oe>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domnu ţării Moldav[v]iei. Adică venit-au înnainte noastră şi innainte tuturor a lor noştri moldoveneşti boeri, sluga noastră Movila, ce-au fostu părcălab, cu un zapis de mărturie dela şol-

tuzul și 12 pârgari din târgu Bacău și preotul Zaharie și preotul Ion și dela toți megieși<i> târgoveți și dela Toader, *fratele* lui din Albeni și dela alt Toader Carațe, precum s'au cumpărat lui-și dela Mateiasa și dela fiii ei, a lor driaptă ocină din satul Albeni, cu o vie cu cramă și cu căzi și cu toate cele ce li să cuvine și din câmpu și din pădure și din curățituri, dreptu 600 zloți tătărești.

Și noi dacă am văzut acel a lui zapis ... [1]) pentru aceia am dat și am întărit, ca să-i fie lui și dela noi, ocină și uric cu tot venitul. Și alt nime să nu să amestice înnainte acești cărți a noastră.

Insuși domnul au zis.

Anul 7113 <1605> Ghenar 29.

Stroici *mare* logofăt au învățat și au iscălit.

De mine s'au tălmăcit di pe cel în orighinal ispisoc, în orașul Iașii, la anii 1821 Ghenar 29.

Theodor Gașpar diiac de divan.

Arh. St. Iași, CDXXX/4.
Trad. rom.

276

1605 (7113) Februarie 9, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorilor noștri egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire Pobrata și ureadnicului lor din Văleni, ca să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, să ție și să oprească dreapta lor ocină, balta care se numește Beleul și o gârlă ce se numește Chicița. Nimeni să n'aibă nicio treabă a prinde pește acolo.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a-i ține sau opri înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7113 <1605> Februarie 9.

Eremia voevod <m. p.>

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/44.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796.

277

1605 (7113) Februarie <18>, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Catrina, cneaghina lui Pătrașco Prăjescul diac și fiii lor Toader și Sava și Dumitrașco, cu zapis dela Sava

---

[1]) lipsă în text.

hotnog și Dumitru spătărel și Ihnat spătărel și Petrea și mulți oameni buni, cum au venit înaintea lor, Bejan și sora lui, Irina, fiii Nechifoaei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut părțile lor de ocină din sat din Bogdănești, cât se vor alege părțile lor, după mama lor Nechifoae. Și le-au vândut mai sus zisei Catrina Cătrășcoae și fiilor ei Toader și Sava și Dumitrașco, pentru optsprezece taleri de argint și le-a plătit deplin.

Pentru aceia ca să le fie și dela noi, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, anul 7113 <1605> Februarie <18>.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXIV/18.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată
Data de zi, după o copie slavă aflată, ibid., CCCL/115.

278

1605 (7113) Februarie 24, Succava.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Cozma și fratele lui, Toma și sora lor, Draga, fiii Stancăi și popa Gavril, fiul Miliței și verii lor, Grozav și surorile lui Nastasia și Agafia și Mărica, copiii lui Ionuț și asemenea verii lor, Vasilie și surorile lui Agafia și Părasca și Axinia și Odochia și Pălaga, fiii lui Trușan, toți nepoți și strănepoți <lui Șandru comis> cel bătrân și asemenea vara lor, Anghelina, fiica lui Bogdan medelnicer și verii lor, Vasilie și Gavril și surorile lor, Neacșa și Marica și Simina și Chirighina, fiii lui Rugină, nepoții lui Bogdan medelnicer și Evghenia, fiica lui Bogdan Rugină, toți nepoți și strănepoți ai lui Șandru comis cel bătrân de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură a străbunicului lor, Șandru comis, satul Crăeștii, care este la obârșia apei Neagra, care este în ținutul Neamțului, care îi era lui cumpărătură dela Toader Hurdugaș.

Pe acesta l-au vândut ei slugii noastre credincioase, Vasilie pârcălab de Neamț și cneaghinei lui, Anghelina, pentru cinci sute de taleri de argint din privilegiul de cumpărătură ce l-au avut strămoșul lor, Șandru comis, dela Ștefan voevod cel Bătrân. Și acest uric, pe care l-au avut dela Ștefan voevod cel Bătrân, încă l-au dat în mâinile mai sus scrisului Vasilie pârcălab și cneaghinei lui, Anghelina.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și cu înțelegere și plata deplină în mâinile tuturor celor mai sus scriși, 500 de taleri numărați, iar noi asemenea și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisului Vasilie pârcălab de Neamț și cnea-

ghinei lui, Anghelina, acest mai sus spus sat Crăeștii care este la obârșia apei Neagra, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lor, care li se va alege mai aproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Crăeștii, care este la obârșia apei Neagra, să fie din toate părțile pe vechile lui hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă fii ai domniei mele, Io Costantin voevod <și> Io Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Avram Rodna pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Toader Veveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simeon Stroici vistiernic, credința panului Gherman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le strice întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentru că le sunt drepte ocine și cumpărătură pe banii lor drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne și pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Suceava, în anul 7113 <1605> luna Februarie 24 zile

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CLXXXVIII/218.
Copie slavă din 1920.

279

1605 (7113) Februarie 25, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici cneaghina Todosia, fiica lui Onciul din Herțea, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a dat dreptele sale ocine și dedine, nepoților săi, Onofrei aprod și Gligorie cămăraș, fiii lui Onciul Vrânceanul, din dreptele ei privilegii și ispisoace [1]) de împărțeală, pe care le-a avut ea dela domnia mea, a treia parte din satul Herțea, care este în ținutul Cernăuți, partea de jos și cu loc de

[1]) « ispisoace », așa în orig.

iaz și cu moară pe pârâul satului și cu toate fânețele, le-a dat ea nepotului său, Onofrei aprod. Iar jumătate din satul Lehăcenii pe Prut, partea de jos și cu loc de iazuri și de mori, pe pârâul Răchitna și jumătate din altă moară, pe același pârâu dela același sat Lehăcenii, ce este în ținutul Cernăuți, ce este cumpărătura tatălui ei, Onciul Herțea, le-a dat ea nepotului său, Gligorie cămăraș.

Deci noi, cu sfatul nostru am întrebat pe cneaghina Todosia, pentruce le dă ea aceste ocine și dacă le dă de vreo nevoie. Iar ea a spus astfel înaintea noastră și naintea boierilor noștri, că le dă de bună voia ei, fiindcă, ea nu are niciun copil din trupul său, ca ei să o îngrijească, până când va fi vie și să o țină, iar după moartea ei, să-i facă pomeni, cum se cuvine.

Deci noi, văzând că ea a dat nepoților săi mai sus scriși, aceste ocine, de bună voia sa și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisului Onofrei aprod acea a treia parte cea de jos, din satul Herțea și cu iaz și cu moară și cu toate fânețele, cum le-a stăpânit și Onciul, bunicul lor și iarăși fratelui lui, Gligorie..... [1]) cea jumătate a satului Lehăcenii pe Prut, partea din jos și cu loc de moară pe Răchitna și acea jumătate de moară din alt vad pe același pârâu, ce a fost cumpărătură a lui Onciul cel bătrân ca să le fie și dela noi uric și ocini cu tot venitul.

Iar apoi iarăși după moartea Todosiei, cine dintre alți nepoți ai ei sau din neamul ei va voi să încerce sau să strice să întoarcă în alt chip, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat și să fie cu Arie și cu Iuda și să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de 12 apostoli fruntași și de 318 sfinți părinți, cei dela Niceia și de toți sfinții și să aibă a da seamă înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava în anul 7113 <1605>, Februarie 25.

† Domnul a poruncit.

Eremia voevod <m. p.>

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R. P. R., XI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

280

1605 (7113) Februarie 26, Suceava,

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari

---

[1]) loc rupt în orig.

și mici cneaghina Rusca, fiica lui Tâmpa, nepoata lui Iurșa, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta ei ocină și dedină și cumpărătură a tatălui ei Tâmpa, toată partea ei cât se va alege din satul Popeni, care este pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoi și de moștenire și de cumpărătură, cu iaz și cu mori. Pe acestea le-a vândut credinciosului nostru, pan Isac Balica, pentru patru sute taleri de argint și doi boi prețuiți la treizeci taleri.

Și s'a sculat credinciosul nostru, pan Isac Balica și i-a plătit deplin toți acei mai sus ziși bani, 400 taleri și 2 boi, prețuiți la 30 taleri. Și uricele și ispisoacele pe care le avea de moștenire și de cumpărătură încă le-a dat în mâinile credinciosului nostru, pan Isac Balica.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi, deasemeni am dat și dela noi și am întărit mai sus scrisului nostru, credinciosului pan Isac Balica, acea mai înainte zisă parte de ocină din satul Popeni, pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoi, cu iaz și cu mori, ca să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Februarie 26.

Domnul a poruncit.

Eremia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R. P. R., CLVII/61.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid., DXLIV/10.

281

1605 (7113) Februarie 27.

Suret di pe ispisocu sărbăscu dila Irimie Movila voda, din veletul 7113 <1605> Fev. 27.

Pricum au vinit înnainte noastră și înnainte tuturoru boerilor noștri, a mari și a mici, Todosca și frat<e>său Gavril, ficiorŭ <lui> Costandin Golăiesă, nepoțăi Măriuți Suiloai, stănepoță<i> lui Dașcu, di a lorŭ bună voii, de nim<i>ne săliți șă asupriți, ș'au văndut a lor dria<p>tă ocină șă moșie, din giumătatea satului di Sănăuțu, din a triia parti, gium<ă>tatea ci isti în țănutu Sucivii, însă din parte din susu, cu gium<ă>tatea di vadu di moară și în vatra satului și în țarină și cu lazuri și cu pomătu. Acele li-au văndutu rudinii loru, slugii noastri lui Miron aprodu din Sanăuțŭ și giupănisăi lui, Sofronii, dript 160 taliri di arugintu și au plătit loru deplinu, dinainte noastră și înnainte boeriloru noștri.

Deci noi, văzăndu a loru bună învoeială și tocŭmală și plată deplini, așijdiri și d<e> la noi am dat și am întărit slugii noastri de mai susu scrisă, lui Miron apro-

dul şă giupănisăi lui, Sofronii, pre ace de mai susu zăsă părţi di ocină, giumătate satul de Sănăuţu din a trii part<e> gium<ă>tati, parte din susu, cu giu<mă>tate di vadu di moară şă 'n vatra sat<u>l<ui> şâ în ţarin<ă> şă în lazuri şă pomătu, ca să fie lui dila noi uricu şă ocină cu totu vinitu. Şă altul să nu să mai amesteci pisti aciastă cart<e> a noastră.

S'au tălmăcit de Gheorghi Evlogu diiac de divan 1765, M<a>rt 13.

Acad. R. P. R., CCCCLXVI/119.
Trad. rom.
Cu un rezumat, ibid., DL/1 f. 17.

282

1605 (7113) Februarie 28, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, rugătorul nostru, popa Ion Bantăş cel bătrân din Brăeşti, fiul lui Pistruiui nepotul lui Boris Braevici, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit şi a dat dreapta sa ocină şi dedină şi din privilegiul pe care l-a avut bunicul său, Boris Braevici, dela Alexandru voevod cel Bun şi Bătrân şi din cel de întărire dela acest Alexandru voevod, toată partea lui de dedină ce se va alege din satul Brăeşti şi cu iaz la pârâul Brăesei şi cu casele lui şi cu grădini şi cu toate ale lui şi cu două părţi care-i sunt cumpărătură dela Vasutca şi Teodosia, fiicele lui Răcătău şi dela Griga nepoţii popei Ion Bantaş, stănepoţi tot ai lui Boris Braevici. Acestea le-a dat ginerelui său, credinciosului nostru boier Gligorie mare stolnic şi nepoatei sale Brânda cneaghina lui Gligorie stolnic.

Deci noi cu sfatul nostru am întrebat pe popa Ion Bantăş, pentru ce dă ginerelui său, Gligorie stolnic şi nepoatei sale, Brânda, oare le dă lor pentru vreo nevoie ?

Iar el aşa a spus înaintea boierilor noştri, că nu le dă pentru nici o nevoie, ci le dă de bună voia sa, pentrucă nu are nici un copil din trupul său şi încă i-a dat Gligorie stolnic lui o sută de taleri de argint şi şi-a făcut pomenire cu aceşti bani la mânăstirea Moldoviţei. [Şi] în fiecare an să-i dea acolo la mânăstire şi să-l îngrijească şi să-l ţie cât va trăi. Iar după moartea lui, să-i facă pomenire, cum se cuvine.

Deci noi văzând că le-a dat lor de bună voia sa, iar noi deasemenea am dat şi am întărit şi dela noi mai sus scrisului boier al nostru Gligorie mare stolnic şi cneaghinei lui, Brânda, aceste mai sus spuse părţi de ocine din satul Brăeşti şi cu iaz şi cu case şi cu livezi, ca să le fie lor şi dela noi cu tot venitul.

Şi iarăşi după moartea popei Ion Bantăş, cine ar îndrăzni, dintre alţi nepoţi ai lui şi din neamul lui să strice dania lui sau să o întoarcă altfel, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi afurisit să fie cu Arie şi cu Iuda şi să nu fie

iertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui mamă și de 12 sfinți apostoli fruntași și de 318 sfinți părinți cei dela Niceia și de toți sfinții și să aibă a da seamă înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Februarie 28.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R. P. R., XIII/271.
Orig. slav, hârtie, 3 peceți aplicate.
Datat după doc. din 1605 Martie 20, ibid., LVII/7.

283

< 1605 Martie >.

† Iată eu, Mogâldea vornic de gloată și Ilea mare șetrar și Năvrăpăscul jitnicer și Ureche pârcălab și Toma Brut și Dumitru Goea și Șința aprod din ținutul Orhei și Damir și Lucaci din Todereni mărturisim cu această scrisoare a noastră că a venit înaintea noastră Ion și frații lui, Toader și Dumitru, fiii Tudosiei...[1]) de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina lor dreaptă, două părți din a șasea parte, care se împarte pe cinci părți, din partea Ciureștilor, din satul Cârligi, care este în ținutul Neamț. Aceasta au vândut-o ei lui pan Nicoară logofăt pentru optzeci taleri de argint.

Și după aceia, deasemeni a venit înaintea nostră, Anthamiia, fiica lui Guga, de bună voia ei și a vândut ocina ei dreaptă, din acelaș sat mai sus scris Cârligi, a cincea parte din a șasea parte. Aceasta a vândut-o tot lui pan Nicoară logofăt pentru patruzeci taleri de argint.

Deci, noi, dacă am văzut că s'au tocmit de bună voie și li s'a plătit deplin noi am făcut această carte a noastră de mărturie, panului Nicoară logofăt până ce își va face și direse domnești. Și pentru mai mare încredințare, noi ne-am pus și pecețile noastre pe acest zapis al nostru.

Scris la ....[1])

Ion Mogâldea vornic <m. p.>

Eu [2]) Năvrăpăscul <m. p.>

Am iscălit, Bran diac <m. p.>

Acad. R. P. R., LVII/9.
Orig. slav, hârtie, 3 peceți aplicate.
Datat după doc. din 1605, Martie 20, ibid., LVII/7.

---

[1]) loc alb în orig.

[2]) « eu », așa în orig.

284

< 1605 Martie >.

† Iată dar eu, Sora preuteasa și fiul meu Ionașco, înșine dela sine, mărturisim cu acest zapis al nostru, că am vândut o ocină ce am avut în satul Cărligii, la ținutul Neamț, ce se va alege partea noastră de ocină. Aceasta am vândut-o lui pan Nicoară logofăt pentru treizeci taleri numărați. Deci pan Nicoară logofăt ne-a plătit, de bună voia noastră, acești bani mai sus scriși pentru acea ocină, pentruca să-i fie lui și dela noi ocină și cumpărătură cu totul.

Și la tocmeala noastră a fost Ionașco ceașnic și ațli mulți oameni buni. Astfel dăm de știre.

Eu Ionașco ceașnic însumi am scris <și> am iscălit <m. p.>

<Pe verso slav:> « 12 ogoare, 3 delnițe ».

Acad. R. P. R., LVI/256.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după uricul de întărire din 22 Martie 1605.

285

< 1605 Martie >.

† 12 pământuri Sora preoteasa din Bârgăoani pentru 13 ughi.

† 10 ogoare Dochia, fiica Agafiei, nepoata Mărinii, femeia lui Florea din Ungurași, 15 ughi.

† 6 pământuri și jumătate, 2 delnițe, Todora femeia lui Dragsin, fiica lui Grozav din Bârgăoani, 5 ughi, 4 potronici.

† 4 pământuri și jumătate și 2 delnițe, Ionașco și Anița și Antimia și Chireana și Gavril, toți fii ai lui Sava din Bârgăoani, 4 ughi 15 potronici.

† 8 pământuri și 2 delnițe Drăgușean, fiul Ilisaftei, nepot... [1]) și Acxinia și Anița și Prohira, fiii lui Vascan, fratele lui Drăgușean, pentru 12 ughi.

100 talere ce au dat Necoară logofătul în mâna Manii de s'au dat pre Cârlege [2]) Să se știe.

Și însumi Manea am scris.

<Pe verso, contemporan:> « Pre Cârligi [3]) din ținutul Neamț »

Acad. R. P. R., LVI/278.
Orig. slav, hârtie.
Datat după uricul de întărire din 22 Martie 1605.

---

[1]) omis în orig.
[2]) pasagiul: « 100 talere... Cârlige », rom. în orig. slav.
[3]) « Pre Cârligi » rom. în orig. slav.

286

1605 (7113) Martie 1, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru pan Boul vistier cu zapis de mărturie dela Eremia Grama şi cu soţia lui, Mărica, că au pus zălog la ei un loc de casă cu tot venitul, din partea lor pe care o au în satul Potlogeani în ţinutul Neamţului, pentru treizeci de taleri, până în ziua lăsatei de carne a sfintei uspenii a născătoarei de dumnezeu şi până la această zi vor avea ei să răscumpere şi să-i întoarcă banii. Iar dacă până la această zi nu-l vor răscumpăra, iar pan Boul vistier să aibă a stăpâni acest loc de casă şi să-i fie vândut lui de tot şi să-şi facă direse de cumpărătură.

Şi la această tocmeală <au fost> martori: pan Voruntariu comis şi Huhulea fost mare vătag şi Ionaşco Mătiiaş şi Buculeiu aprod şi fratele său Gavril.

Şi când a fost la zi ei nu au răscumpărat acel loc de casă ci s'au lipsit şi au rămas. Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 1.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Başotă <a scris>

Acad. R. P. R., XIX/71 a şi b.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1781.

287

1605 (7113) Martie 1, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre, Gheorghie şi Iuraşco, fiii lui Başotă cu un zapis de mărturie dela slugile noastre, Vârnav vistier şi dela Matei vistier şi dela Simion armaş şi dela mulţi alţi oameni buni şi bătrâni, că şi-au cumpărat dinaintea lor 12 ogoare în ţarină şi în câmp, în hotarul satului Săcuiani, dela Ion Potop şi de la sora lui, Anghelina, fiii Sorei, nepoţii Prigoroaei. Acestea le-au cumpărat cu cinsprezece taleri de argint. Şi le-a plătit deplin dinaintea lor.

Deci noi, văzând acest zapis de mărturie dela aceste slugi ale noastre mai sus scrise şi dela oameni buni, noi l-am crezut.

Pentru aceia, să le fie lor şi dela noi aceste ogoare, ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 1.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CCXII/26.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. la Acad. R. P. R., ms. 5304, f. 1—2.

288

1605 (7113) Martie 1.

7113<1605> Mart I-iu. Un ispisoc dela Irimiia Movila v<oe>vod, întăritori unui cluceriu Iacomi, pe o parte de cumpărătură, din sat din Păncești, ci esti în ocolul Agiudului.

Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 14, f. 213.
Rezumat rom. din 1837.

289

1605 (7113) Martie 1, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie dela Ieremiia Movila v<oe> vod, scris de Dumitru în Iaș<i> din leat 7113 <1605> Martie 1.

Inștiințarea facem prin aciastă cartea noastră tuturor cui vor căuta asupra ei, sau o vor auzi cetindu-se, precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici, cinstit și credincios boiariul nostru pan Ureche, *mare* vornic și credinciosul nostru Mogăldea, vornic și sluga noastră Cocriș și ni s'au jăluit precum că mai înaintea vréme apa Moldovei curge<a> pe supt satul Săveștii și hotarul satelor lor, Zăvoenilor și Șoimăreștilor au fost până în apa Moldovei, iar de vo câteva vreme încoace apa Moldovei au rumpt o mare bucată din hotarul mai sus numitelor satelor lor și s'au făcut[1]) matcă pe acolea pe unde curge acum; și acum acea mare bucată din hotarul lor, care le-au rumpt-o Moldova o stăpânește și să hrănește pe dânsa satul Săveștii și cu aciasta li să face mare strâmbătate.

Și trăgând la giudecată pe rugătorii noștri, pe călugării dela mănăstirea Pobrata, pentru pricina ce s'au scris mai sus și au vrut să o scoată acea mai sus numită bucată de loc, din hotarul Săveștilor, pentru care să pricinuia că a fi rumtă de apa Moldovei, mărturisind înaintea noastră, precum că să pot afla și oameni așea bătrâni, care pot să ție minte pe când au curs apa Moldovi pe acolea.

Iar rugătorii noștri încă au răspuns că acea bucată de hotar, care o trag dumnealor, niciodată nu o au stăpânit, ci o au stăpânit tot satul[1]) Săveștii. Și la

[1]) scris deasupra rândului.

aciasta au cerut dela [1]) domniia mea și pe o samă de boieri, ca să le facă cercetare pentru acel hotar.

Deci, domniia mea am fost ales pe cinstit și credincios boierul nostru pan Stroici *mare* log<o>f<ă>t, ca să meargă însuși el și cercetând, precum va afla așea să rămâe.

Insă după aceeia, mergând noi despre Davideni, ni s'au întâmplat a mânea în satul Săveștii și a petreace acolo pe loc o zi toată, unde viind înaintea noastră rugătorii noștri dela mănăstirea Pobrata și ni s'au jăluit cu mare jalobă, precum că mai sus numiții boeri, mare strâmbătate voesc a le face într'acel hotar a lor și nu să vă afla așe precum trag dumnealor și au cerut de al doilea ca să le trimitem pe mai sus numitul boieriul nostru, ca să facă cercetare, așa după cum au fost ales și mai înainte.

Apoi, după aceaia, însumi domniia mea, cu episcopii și cu boerii noștri, am eșit și am chemat pe feciorul Mogâldei vornicului și pe Ionașco Cocriș și am poruncit ca să ne scoată oameni bătrâni de pin satele lor, să ne arate până unde trag ei cu cuvânt că ar fi curs apa Modovii de mai înainte și până unde au fost hotarul acesor mai sus numitelor sate.

Iar ei ne-au arătat precum că ar fi curs tocma pe supt bisearica Săveștilor și vrea ca să le ei și câteva case de acolea. Și de acolea, dela besearică, am tot mers vale aceia, până unde ne-au arătat ei, până am ajuns la părăul Rășcăi și cât mergem vale aceia, care socotea ei a fi, că ar fi curs pe acolea Moldova, tot să micșura și să strâmta, până unde mai nu să cunoștea că ar fi fost vreodată pe acolea, până unde am văzut numai niște rădăcini de niște copaci mari și de niște livezi tăete de demult; iar de matca Moldovii, precum că ar fi curs vreodată pe acolea, după cum cerea ei nici într'un chip n'am putut afla. Ci am aflat că, de a fi curs vreodată pe acolea, a fi cursul părăul Rășcăi, iar Moldova nici odinioară n'au curs, pentru că noi am cercetat că de ar fi curs pe acolea Moldova, într'acea parte, precum o cer ei, alte semne ar fi fost și alt feliu de matcă, pentrucă pe unde au curs Moldova să cunoaște și să cunosc și malurile ei.

Drept aceaia, domniia mea, înșine îmblând cu episcopii și cu boerii noștri, care s'au întâmplat anume, am văzut și am aflat că nu iaste așe după cum trăgea.

Drept aceaia pe rugătorii noștri dela Pobrata i-am îndreptat și ș'au pus și fieriia, pentru că însumi domniia mea am văzut și am întocmit și am dat lor, satul lor, Săveștii, ca să și-l stăpânească hotarul, precum și l-au stăpânit până acum. Iar mai sus numiții boerii noștri au rămas ca să nu aibă a să mai trage la judecată mai mult, pentru aciastă picină nici odinioară, în veci. Și să fie rugătorilor noștri și dela noi uric cu tot venitul.

Și spre aciasta iaste credința a însumi domnii meale, de mai sus numit, Ieremie Movila v<oe>vod și a de d<u>mnezeu dăruiților fiilor domnii meale, Con-

[1]) scris deasupra rândului.

stantin, Alexandru și Bogdan voevod și credința a tuturor boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici.

[Apoi, după blăstăm ce pune în hrisov asupra cui s'ar ispiti a face asuprire sau răpirea dela mănăstirea Pobrata, zice].

Și spre mai mare tărie și întăritură, tuturor acestor de mai sus scrise, am poruncit cinstit și credincios boeriului nostru, pan Stroici, *mare* log<o>f<ă>t, să scrie și către adevărată cartea noastră aciastă pecetea noastră să lege.

De pe sârbie pe limba moldovenească am tălmăcit la anul 1805 Ghenar 17. Polc<o>v<nic> Pav<e>l Debrici *dela* mitr<opolie>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XIII/888.
Trad. rom.
O copie după aceasta, la Arh. St. Iași, CCXLVI/4.

290

1605 (7113) Martie 4.

† Io Eremiia Moghila voevod, *din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit 'înaintea domniei mele,* Ionașco *din* Obârșii, cu Ureache vornicu și s'au părăt de față, înnaintea dumnii meale, printr'o ocină ce a fostu cumpărat Ionașco, mai de multu de căt vornicul, dila o sor'a lui, anume Tudora, din sat din Dragomirești și o au fostu cumpărat dereptu cincisprădzeace taler<i> de argintu și au fostu........................ vandzătorii de față înnaintea dumnii meale și au mărturisit că................. văndut............Ionașco.

Deci dumnea mea am socotit cu tot......... cum........ lui așea i s'au venit să fie......tot........

Ionașco, precum ca să se știe.

† *Domnul a spus.*

† *Marele* logofăt *a învățat. Și a iscălit,* Stroici log<o>f<ă>t <m. p.>.

<Scris> în Iași v<ă>leat 7113 <1605> M.i 4.

† Pepelea a scris.

Arh. St. Iași, CDXVIII/10.
Orig. rom. hârtie rupt și șters, pecete aplicată, căzută.

291

1605 (7113) Martie 6, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Andrieș comișel, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela domnia mea, din

tot satul Șetrăreni, la Turia, a opta parte și cu două case, ce este în ținutul Iașilor. Ce i-a fost cumpărătură, dela Nastasia, fiica Solomiei, nepoata lui Mihăilă șetrar, din privilegiu de cumpărătură ce a avut Mihăilă șet<rar>, dela Alexandru voevod. Și el a vândut slugii noastre credincioase, lui Mihăilă Trifan postelnic pentru patruzeci de taleri de argint. Și i-a plătit deplin. Și acest ispisoc de cumpărătură ce a avut Andreiaș comis dela domnia mea, încă l-a dat în mâna lui Trifan postelnic.

De aceia, ca să-i fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 6.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici mare logofăt <m. p.>.

† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/ 116.
Copie slavă din sec. XX.

292

<1605> Martie 11.

† Iată dar eu Nădăbaico *mare* vătah de ținutul Vasluiului și Ilea șetrar. Scriem și dăm știre cu acest zapis al nostru, că au venit înaintea noastră Crăciun și Șușul din Miclești și s'au pârît de față cu Vasilca Vălineasa, pentru niște bani pe care îi dăduse ei, Crăciun și Șușul, ca să plătească pe fiul ei, anume Zaharia de dabile. Si i-au dat ei Crăciun 14 taleri bani gata, în mâinile ei și Șușul 4 taleri și o vacă.

Deci noi i-am dat Vasilcăi zi, peste două săptămâni, să plătească banii, dar când i-a fost ziua, a mai venit înaintea noastră Vasilca și s'a jeluit că ea nu are cu ce să plătească.

Astfel i-am mai dat ei zi, într'o săptămână și tot nu a plătit ci a venit înaintea noastră și a dat ea pentru acei bani ocinile ei, cât se va alege cu tot venitul, din satul Miclești.

Și la această tocmeală au fost oameni buni: popa din Solești și Huhulea de acolo și Vasilie de acolo și mulți oameni buni, care au fost în casa lui Nădăbaico *mare* vătah. Și pentru mai mare credință se pune pecetea noastră la acest zapis. Să se știe.

Scris în casa lui Nădăbaico, Mart 11 zile.

Acad. R.P.R., CLXXXV/205.
Orig. slav, hârtie, 3 peceți aplicate.
Datat după doc. din 7 Mai 1605.

293

1605 (7113) Martie 15, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Anesia şi sora ei Grozava, fiicele lui Mihăilă Roatăş, nepoatele lui Ivan, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a treia parte din jumătate de sat din Dobromireşti şi cu loc de iaz şi de moară, care este în ţinutul Tuovei. Şi a vândut-o boierului nostru credincios, Calin mare medelnicer, pentru 50 taleri de argint şi le-a plătit deplin.

Deci noi văzând tocmeala lor de bunăvoe şi plata deplină, noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios, Calin mare medelnicer, acea înainte zisă a treia parte din jumătate de sat din Dobromireşti şi cu loc de iaz şi de moară ca să-i fie şi dela noi, uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava în anul 7113 <1605> Martie 15.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

<Pe verso, însemnarea:> « Dobromireşt<i> la Smila ».

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/15.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

294

<1605> Martie 15.

† Din mila lui dumnezeu, Io Eremia Moghilă, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau vor auzi citindu-se că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari <şi mici>...... [1]) Axinia şi Toader şi Sohiica şi Nichifor, copiii lui Loghin, nepoţii lui Andriişanul şi cu verii lor, Ursu şi sora lui Mărica şi vara lor, Vasilca şi Gheorghe, fiii lui Păntelei şi deasemeni şi vara lor .... [1]), deasemeni nepoţii lor Ion Andriişanul şi Cozma fost cămăraş, fiul lui Ion Andriişanul şi vara lor, Mărica şi fratele ei Grozea vătag, fiii Motrei şi deasemenei vărul lor Chirilă şi fratele lui, Oana .... [1]) strănepoţii bătrânului Andriişan, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din ispisoc de mărturie, ce au avut ei dela domnia mea satul anume Cămă<răşoae> [1]) .... [1]) nepotului şi vărului lor, slugii noastre credincioase Mihail Trifan postelnic şi cneaghinei sale Măria Căzaca pentru două sute taleri de argint şi le-a plătit deplin dinaintea noastră .... [1])

---

[1]) loc rupt în orig.

Trifan postelnic și cu cneaghina sa Măria Căzaca, feciorilor lui Lamba Casapu, pentrucă acești mai sus ziși oameni au dat lui Lamba Casapu când a fost seliște, acest mai sus scris sat <.........> [1]) aceste le-au întors acești bani mai sus scriși bani o sută taleri.

Și întru aceasta, deasemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, slugile noastre Drăgan și fratele lui, Ion, fiii lui Toader <.....>[1]) și vara lor Mărica, fiica Grozavei, femeia lui Iacomi Casapu și deasemenea văru lor, sluga noastră Simion vătag, fiul lui Hilip și Tărâță și surorile lor, fiii Magdei, și Gligorie fiul <........>[1]) și fiii lui Pistruiul și fiii lui Pârjoltă și Toader și fiii lui Turcul, toți nepoții lui Ivan și strănepoții lui Iacoș, iarăși de bună voia lor <nesiliți> [1]) de nimeni <nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină>[1]) din privilegii ce au avut străbunul lor Iacoș dela Iliaș voevod și de întărire dela .... [1]) voevod, satul Hrețcanii pe Jijia și cu loc de iazuri <au vândut credinciosului nostru> [1]) Mihail Trifan postelnic și cneaghinei sale Măria Căzaca pentru trei sute taleri numărați și le-au plătit lor deplin dinaintea .... [1]) tuturor acestor mai sus scriși.

Și noi, deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului <nostru boier> mai sus scris <să le fie> și dela noi uric și ocină cu tot venitul lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor <neam ce se va alege mai aproape>........ [1]) anume Cămărășoae pe Sohovăț și cu iazuri și cu mori și satul Hrețcani pe Jijia, cu loc de iazuri pe pârâul .... [1])

Și la aceasta este credința domniei mele a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghilă voevod și credința prea <iubițilo rși din inimă fii ai domniei mele Io Constantin voevod și> ..... [1]) și credința panului Nistor Ureche mare vornic al țării de jos, credința panului Cârstea mare vornic al țării de sus..... [1]) panului Manole și Avram Rodna, pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și pârcălab <de Suceava>...... [1]) .... a panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Gherman comis și credința .... [1]) sau iarăși ori pe cine l-ar alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintească .... [1])

Și spre mai mare putere și întărire tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului și cinstitului nostru pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie și pecetea noastră> [1]) să o atârne la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco..... [1]) luna Martie 15 zile.

Și a iscălit, Stroici mare logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, III/I/3.
Orig. slav, perg., lipsă o parte și pecetea.
Cu o trad. rom. din 1840.
Datat după divan.

---

[1]) loc rupt în orig.

295

1605 (7113) Martie 19, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru Nicoară logofăt şi a adus nişte zapise de mărturie dela răposatul Damian fost vistier şi dela Mogâldea vornic şi Ionaşco ceaşnic şi Năvrăpăscul jitnicer şi Ionaşco spătar şi Gligorie Şcheian şi Bran diac şi Nicoară Manea şi Efrim din Cârligi, că el şi-a cumpărat dinaintea lor dela Sora preoteasa şi dela fiul ei, Ionaşco şi dela Odochia, femeia lui Florea, fiica Agafiei, nepoata Mărinei şi dela Tudora, fiica Grozavei şi dela Ionaşco şi Aniţa şi Antimia şi Chireana şi Gavril, fiii Agafiei şi dela Drăguşan, fiul Ilisaftei, nepoţii Mărinei şi dela Axinia şi Aniţa şi Prohira, fiii lui Văscan şi dela popa Ştefan fiul lui Iachim vătag, nepotul Mândrei şi Odochia Pătroaia şi dela copiii ei, Nastasia [1]), nepoţii lui Avrămescul, a şasea parte din tot satul Cârligi, din ţinutul Neamţului toată partea Popeştilor, pentru două sute şi două zeci de taleri de argint, care a fost tuturor [acestora] de moştenire şi cu loc de iazuri şi de mori. Dintre <părţile> acestor oameni mai sus scrişi, numai o parte era cumpărătură, a lui Florea şi a femeii lui, Odochia, împreună, dela vara lor, dela Măgdălina, fiica lui Ion.

Şi asemenea a adus credinciosul nostru boier mai sus spus, Nicoară logofăt şi alte cărţi de mărturie dela aceiaşi boieri mai sus scrişi, că a cumpărat dinaintea lor dela Antimia, fiica lui Gug, din acelaş sat Cârligi, dintr'a şasea parte, a cincea parte, din partea lui Gug, pentru cincizeci de taleri de argint.

Deci noi văzând aceste zapise de mărturie dela acei boieri mai sus scrişi, iar noi am crezut şi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru mai sus scris, Nicoară logofăt, aceste mai sus spuse părţi de ocină din satul Cârligi, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 19.

† Domnul a zis.

A iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Nebojatco <a scris>

Acad. R.P.R., LVI/7.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1787 Mai 30, ibid., CLVII/68.

296

1605 (7113) Martie 20, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Leahul comişel

---

[1]) aşa în orig.

cu un zapis de mărturie dela slugile noastre Usu vătah de stolnici și altu [1]) Ursu comișel din Solești și popa Gonțea de acolo și Buciumaș vătah de pitari și alți mulți oameni buni, mărturisind că a venit înaintea lor Anghelina, fiica lui Gligorie, nepoata Neagăi, de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină din privilegiul de moștenire, pe care l-au avut bunicii ei de la Ștefan voevod, toată partea ei, cât se va alege din satul Bobolești, care se numește acum Boldești. Aceasta a vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Leahul comișel pentru douăzeci de taleri de argint și i s'a plătit ei deplin.

Deci noi, văzând acest zapis de mărturie, i-am făcut lui dela noi această întărire și i-am dat ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 20.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXXIV/13.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1777 la Acad. R.P.R., CCXXIV/14.

297

1605 (7113) Martie 20, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru Nicoară logofăt și a adus niște zapise [2]) de mărturie dela răposatul Dămian vistier și Mogâldea vornic și Ionașco ceașnic și Ionașco spătar și Năvrăpăscul și Gligorie Șcheian și Bran diac și Nicoară Manea diac și Efrim din Cârligi, că el și-a cumpărat dinaintea lor, dela Gafona și dela fiica ei Țonța, două părți din a șasea parte ce se împarte în cinci părți, din satul Cârligi, care este în ținutul Neamțului, care acea parte le era cumpărătură din partea Ciureștilor și cu loc de iazuri și de mori, pentru șasezeci taleri de argint.

Și deasemeni și-a cumpărat din același sat Cârligi, din partea Ciureștilor, dela Ion și fratele lui, Dumitru și Toader și Sava, fiii Todosiei, două părți din a șasea parte, care se împarte în cinci părți, pentru o sută de taleri numărați. Acele părți însă, ei le vânduseră mai înainte lui Boișteanu.

Și deasemeni și-a mai cumpărat dela Mărica, femeia lui Ionuț și dela copiii săi, din aceeași parte a Ciureștilor, din același sat Cărligi, pentru șaizeci taleri numărați, acea ocină ce le-a fost cumpărătură dela Gherman și dela fratele lui Andronic, care șed acum la Săcăleni, în ținutul Vaslui.

---

[1]) « și altu », așa în orig.

[2]) « zapise », așa în orig.

Şi deasemeni şi-a cumpărat pentru douăzeci taleri numărați dela Cârstina femeia lui Nistor și dela fiii ei, Ion şi Vasilie din acelaşi sat Cârligi, tot din partea Ciureştilor, a cincea parte, din a șasea parte, din amândouă părțile care le era și lor cumpărătură dela Mărica, femeia Petrei, care șede la Rădeni.

Deci noi, văzând aceste cărți de mărturie dela acești mai sus scriși boieri, iar noi am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit, mai sus scrisului credinciosului nostru Nicoară logofăt, toate aceste înainte mai sus zise părți din satul Cârligi, pe care și le-a cumpărat din partea Ciureștilor, ca să-i fie și dela noi uric și ocine cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 20.

Domnul a zis.

A iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., LVII/7.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1787, ibid., CXLII/120.

298

1605 (7113) Martie 22, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră credincioasă Ionașco, pârcălab de Neamț, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat ocina sa, două părți din satul Brăești, ce este în ținutul Hârlăului, care aceste părți de ocină au fost ale lui Toader Glicenco și ale lui Grozea; și le-au pierdut pentru cincizeci și cinci boi, ce au luat Glicenco cu Groza pentru o șugubină și au cheltuit ei acei boi și a plătit pentru ei sluga noastră Ionașco pârcălab, acelor oameni ai căror au fost boii; însă cinci boi au fost ai lui Ionașco pârcălab.

Și el a dat acele părți de ocină ginerelui său, slugii noastre credinciose, lui Eremia postelnic, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela domnia mea.

Deci noi, văzând că i-au dat lui de bună voia lui, noi, deasemenea și dela noi am dat și am întărit, slugii noastre mai sus scrise, lui Eremia postelnic și cneaghinei sale Ileana, aceste două părți din satul Brăeşti, pe partea lui Glicenco și a lui Grozea, ca să-i fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 22.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCXXII/3.
Orig. slav. hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1833.

1605 (7113) Martie 22, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, slugile noastre Cozma Ciocârlie și fratele lui, Ștefan și sora lor, Iordosia și Ana, copiii Gaftonei și verii lor, Rusul și fratele lui Toader, fiii Condrei, nepoții Stancăi și strănepoții Lucăi Dreptate și răstrănepoții lui Jiurja Tomăscul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegii ce au avut străbunul lor Jiurja Tomăscul dela Petru voevod cel Bătrân și de întărire dela Ștefan voevod cel Bătrân, a patra parte din satul Cozmești și din Mircești și cu loc de moară la Siret și cu jumătate de pod plutitor ce sunt în ținutul Sucevei. Aceia au vândut-o credinciosului nostru, pan Nicoară Prăjescul logofăt și cneaghinei lui, Maria pentru două sute taleri de argint.

Și la aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră Arvasia, fiica Anghelinei și nepoții ei de soră, Gligorcea și Toader, fiii Truhanei, nepoții Anghelinei Țânțăroae, strănepoții Stancăi, tot de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină din acele mai sus scrise sate, a patra parte din Cozmești și din Mircești și cu vad de moară la Siret și cu pod plutitor. Aceia au vândut-o tot credinciosului rostru Nicoară Prăjescul logofăt și cneaghinei lui, Maria, pentru două sute taleri de argint, din acele mai sus scrise privilegii.

Și la aceasta, iarăși au venit înaintea noastră, sluga noastră, Ionașco, fiul lui Gavril Țințar și al Anghelinei, nepot Stancăi, tot de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, deasemeni a patra parte din Cozmești și din Mircești și cu vad de moară la Siret și cu pod plutitor; însă lui Ionașco i-a fost cumpărătură tatălui lui, Gavril Țințar, jumătate din acea a patra parte din Cozmești și din Mircești, pentru o sută taleri numărați dela vărul lui, Codrea, fiul Măricăi, nepotul lui Luca Dreptate. Aceia au vândut-o tot credinciosului nostru Nicoară logofăt, pentru două sute taleri numărați, din aceleași privilegii.

Și iarăși au venit înaintea noastră, Condrea și Sora lui, Chelsia, fiii Măgdălinei și nepoții lor de soră, Vasile și Cârstina fiii .....[1]) preotesei și Todosia, fiica lui Lupul, nepoții Stancăi și strănepoții lui Cozma Dreptate și răstrănepoții lui Jiurja Tomăscul, tot de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină și acea a patra parte din Cozmești și din Mircești și cu vad de moară la Siret și cu pod plutitor. Aceia au vândut-o tot credinciosului nostru Nicoară logofăt și cneaghinei

[1]) loc alb în orig.

sale, Maria, pentru două sute taleri de argint, din aceleași privilegii mai sus scrise. Și le-au plătit deplin.

Și la aceasta iarăși au venit, înaintea noastră, Sora preoteasa și fiul ei, Ionașco și Odochia, femeia lui Florea, fiica Agafiei, nepoata Mărinei și verii lor, Tudora, fiica lui Grozav și Ionașco și frații lui Gavril și Anița și Antimia și Chireana, fiii Agafiei și iarăși, vărul lor, Drăgușan, fiul Ilisaftei, nepot Mărinei și Axinia și surorile lor, Anița și Prohira, fiii lui Văscan și popa Ștefan, fiul lui Iachim vătag, nepotul Mândrei și Odochia Pătrăoae și fiica ei, Nastasia, nepoții lui Avrămăscul strănepoți.... [1]) de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegii ce au avut de... [1]) dela...... [1]) voevod, din tot satul Cârligi ce este în ținutul Neamț a șasea parte, toată partea Popeștilor și cu loc de iazuri și de moară. Aceia au vândut-o tot credinciosului nostru Nicoară Prăjescul logofăt și cneaghinei sale, Maria, pentru două sute și douăzeci taleri de argint.

Și la aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră, Gafona și fiica ei, Țonța și Ion și fratele lui, Dumitru și Toader și Sava, fiii Todosiei și Mărica, femeia lui Ionuț și cu copiii lor <și au vândut ocina lor> [2]) ce le-a fost cumpărătură dela Gherman și dela fratele lui, Andronic, fiii ..... [1]) și Cârstina, femeia lui Nistor și dela fiii ei Ion și Vasile ce a fost lui Nistor cumpărătură dela Mărica, femeia lui Petru iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină din același privilegiu mai sus scris, din satul Cârligi a șasea parte, partea Ciureștilor și cu loc de iaz și de moară, care a fost unora din ei de moștenire, din această parte a Ciureștilor, iar altora le-a fost cumpărătură, tot din acea parte a Ciureștilor. Aceia acum au vândut-o tot credinciosului nostru, Nicoară logofăt și cneaghinei sale Maria, pentru două sute și douăzeci taleri numărați.

Și iarăși a venit înaintea noastră, Antimia, fiica lui Gug, iarăși de bună voia ei și a vândut dreapta sa ocină și dedină din același sat Cârligi, a cincea parte din a șasea parte, din partea lui Gug, din aceleași privilegii. Aceia au vândut-o tot credinciosului nostru Nicoară logofăt și cneaghinei lui, Maria, pentru cincizeci taleri numărați.

Și la aceasta deasemeni a venit înaintea noastră, Dragna, fiica lui Dan vistier, iarăși de bună voia ei și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură a tatălui ei, din privilegii de cumpărătură ce a avut tatăl ei, Dan vistier, dela Petru voevod cel Bătrân, o seliște anume Sârbii, din sus de Boldești, pe pârâul Bârleștilor, care este în ținutul Suceava. Aceia a vândut-o tot credinciosului nostru Nicoară logofăt și cneaghinei lui, Maria, pentru două sute galbeni ungurești. Și i-au plătit ei deplin, dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Pentru aceia, toate acele mai sus scrise sate și părți de ocină, să fie ale acestor mai sus scriși, Nicoară Prăjescul logofăt și cneaghinei sale, Maria și dela noi uric

[1]) loc alb în orig.

[2]) omis de diac.

și ocine cu tot venitul, lor și copiilor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și la tot neamul lor, cine li se va alege mai aproape, neclintit lor, niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate și părți de ocină, să fie pe părți, cum se va alege, iar dinspre alte părți să fie după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copiilor domniei mele, Io Costantin voevod și Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Rodna pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Gherman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să întărească, pentrucă ei și-au cumpărat pe banii lor drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris, Arsenie Nebojatco, la Suceava, în anul 7113 <1605> luna Martie 22 zile.

Acad. R.P.R., CLIX/18.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid., LXXXIX/67.
Un rezumat rom. la Arh. St. Iași, Anaforale, 14, f. 153.

300

1605 (7113) Martie 22.

† Adică deci noi, Mogâldea vornic de gloată și Roșca fost vornic și Apostolachi fost comis și Apostol ceașnic și Murgoci fost staroste și Vicol fost mare vatav și Avram Mesehănescul și Dumitru fost logofăt și Nechifor fost pârcălab și Avram fost pârcălab, mărturisim [1]) cu această carte a noastră, precum ne-am întâmplat la pan Ureche, mare vornic în vremea aceia, când domnia sa a făcut tocmeală cu Andreica Haruț diac și i-a vândut a treia parte din satul Ilești, care este pe Topolița, între Târgul Nou și între Petricani, pentru o sută taleri bătuți și patru

[1]) « mărturisim », așa în orig.

74 1

boi, la preţ de şasezeci taleri bătuţi şi s'a prins şi şi-a luat zi Andreica Haruţ, de astăzi, Vineri, Martie 22 până Marţi după Invierea lui Hristos să vină cu privilegiile lor, ca să-şi facă domnia sa îndreptare şi dela măria sa milostivirea lui, domnul nostru.

Deci, noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi înţelegere între dânşii şi darea acelor bani mai sus scrişi şi a boilor, am făcut acest zapis să fie de mărturie. Şi pentru mai mare credinţă am pus şi peceţile noastre la acest adevărat zapis al nostru.

A scris Pepelea fost logofăt, după porunca lui Haruţ şi cu ştirea mai sus zişilor boieri.

Anul 7113 <1605> Martie 22.

Mogâldea vornic, <m. p.>

Roşca fost vornic, a iscălit <m. p.>

Vicol, a iscălit <m. p.>

Murgoci <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXI/2.
Orig. slav, hârtie, 6 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom.

301

1605 (7113) Martie 24, Suceava.

† Io Er<emia> Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţăriiModovei. Scriem........[1]) nostru Mupul [2]) şi-ţi dăm ştire că ni se jeluiesc fiii lui Ionu din Selişte, împotriva lui Ionaşco de acolo şi împotriva altor răzeşi, ce au stupi în sat şi astfel spunând înaintea noastră, că au avut multe pagube dela ei şi pentru albinele lor. Şi este prisaca fiilor lui Ionuţ mai [3]) veche acolo în sat, cum.... [1]) mai înainte s'a pârît şi a avut martori mulţi oameni buni din sat şi dintre megiaşi, că este mai [3]) veche prisaca fiilor lui Ionuţ.

De aceia, cum veţi vedea această carte a noastră, iar tu să ai a le spune să-şi scoată stupii lor din sat, unde vor şti.

Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, anul 7113 <1605> Martie 24.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt.

Toader <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/69.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « Mupul », aşa în orig.
[3]) « mai », aşa în orig. slav.

302

1605 (7113) Martie 26, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, slugile nostre Andreica și frații lui, Gligorie și Lupul și sora lor Antimiia, fiii lui Ionașcu Păulel, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoace de cumpărătură ce a avut tatăl lor Păulel dela Petru voevod și dela Aron voevod, a treia parte din tot satul Cupcici, care se numește Preteșenii pe Ciuhur, la ținutul Iași și cu jumătate de iaz și cu moară la Ciuhur ce a fost cumpărătura tatălui lor Păulel dela Drăghici și <dela> fratele lui, Frijea, fiii lui Ion Taba [1]) și <dela> verii lor Crăciun [2]) și dela frații lui, Petrea și Ioan și Drăguman și surorile lor Nastea și Titiana, fiii Anei, deasemenea nepoți și din privilegii de cumpărătură ce a avut Ion Taba dela Petru voevod cel Bătrân.

Și au vândut-o slugii noastre credincioase Ilea Băcioc ceașnic pentru două sute și cincizeci taleri de argint și le-a plătit toți deplin dinaintea noastră și înaintea boierilor noștri.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voe și plata deplină în mâinile tuturor celor mai sus scriși, noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisei slugii noastre credincioase Ilea Băcioc ceașnic acea înainte mai sus zisă a treia parte din acel sat Cupcinea, care se numește Brătășeanii și cu iaz și cu mori la Ciuhur, ca să-i fie și dela noi uric și ocină și cumpărătură cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților lor și răstrănepoților și întregului lor neam care li se va alege mai aproape, neclintit lor, niciodată în veci.

Iar hotarul acelei mai sus scrise a treia parte din tot satul Cupcici, care se numește Brătășenii [3]) și cu iazuri și cu mori la Ciuhur să fie din toate părțile după vechile lor hotare pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Eremia Moghilă voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io Constantin voevod și Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche vornic al țării de jos, credința panului Cârstea vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghii și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Rodna [4]) pârcălabi de Roman, credința panului Văscan Orăș hatman și pârcălab de

[1]) probabil Ion Taban.

[2]) « Crăciun » în orig.

[3]) « Prăteașeanii » în orig.

[4]) « Rodia » în orig.

Suceava, credința panului Bărnovschii postelnic, credința panului Toader Veveriță spătar, credința panului Cărăiman[1]) ciașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Gherman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră cine va fi domn dintre copiii noștri sau.......[2]) sau iarăș pe oricine dumnezeu va alege să fie domn țării noastre Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă...[2]) și-a cumpărat pe banii săi drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici marele logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Suceava, în anul 7113 <1605> luna Martie 26.

După un orig. slav din: Zapiski Odesskago obșcestva istorii i drevnostei, vol. III, Odessa, 1853, pp. 255—256.

303

1605 (7113) Martie 26, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Modovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, boierul nostru credincios, Vasilie mare pitar, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a dat niște ispisoace[3]) de întoarcere, ce a avut dela domnia mea. Ce a întors el cinci sute de zloți tătărești, în mâinile lui Vasilie sulgerel, ginerele lui Stan Cozea pentru a treia parte de sat din Roșiori, în ținutul Neamțului.

Care aceasta a treia parte de sat îi era lui dreaptă dedină și a fost vândută pentru verii lui, Grozav și Moga, diaci și Drăghina și Sofiica și Părasca, toți fii ai lui Băloș bătrânul și au dat-o credinciosului nostru Caraiman mare paharnic. Și i-a dat lui și această mai sus scrisă a treia parte din sat, din Roșiori, pentrucă s'a răscumpărat această ocină, pentru banii săi.

De aceia noi văzând între dânșii tocmeală de bună voie și noi deasemenea și dela noi, am dat și am întărit credinciosului nostru Caraiman mare paharnic, această înainte zisă a treia parte, din satul Roșiori în ținutul Neamțului, partea de jos, ca să-i fie și dela noi uric și ocină și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 26.

† Domnul a poruncit.

---

[1]) « Căirămaca » în orig.

[2]) loc alb în text.

[3]) « ispisoace », așa în orig.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
Faceți-i uric[1]).
Nicoară <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/117.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din 1811, Acad. R.P.R., ms. 234, f. 12 v.

304

1605 (7113) Martie 28, Suceava.

Tălmăcire de pe ispisocu vechi pe sirbii, dela Irimie Movila v<oe>vod, domn țării Moldov[v]ii, scris de Irimie Băsianul, în Suciav[v]a, din let 7113 <1605> Mart. 28.

Cu mila lui dumnezău, noi Irimie Movila v<oe>vod, domn țării Moldov[v]ii. Facem știre prin această carte a noastră, tuturor cui vor căuta spre dânsa, sau vor auză-o cetindu-si, că viind înnainte noastră și dinnainte tuturor boerilor noștri ai Moldovii, mari și mici, slugile noastre: Simion și fratile său Ionașcu, fiii lui Răcătău celui bătrân, de a lor bunăvoi, de nimene siliți, nici asupriți și au vândut a lor driaptă ocină și cumpărătură a tatălui lor, Răcătău, dintr'un ispisoc de cumpărătură ce îl ave tatul lor, Răcătău, dela răposatul Petru v<oe>vod, din giumătate de satul Jurcanii, care acum să numești Colăceștii, pe Pereschiv, a trie parte; pe aceia au vândut-o slugii noastre credincios, lui Calin *mare* med<elni>cer în patruzăci taleri de argint. Și sculându-si credinciosul, sluga noastră Calin *mare* medelniceri, au plătit deplin acei de mai sus numiți 40 taleri de argint, în mâinile acelor mai sus arătați: Simion și fratile său, Ionașcu, fiii lui Răcătău celui bătrân, înnainte noastră.

Și după aceasta, iarăș <i> au mai venit, dinnainte noastră și dinnainte tuturor boeril<o>r noștri ai Moldovii, mari și mici, slugile noastre Gheorghii și frati-său Vasăle *și* sora lor, Iliana, fiii lui Bogdan, ce au fost *mare* sluger, de a lor bunăvoi, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut a lor driaptă ocină și cumpărătură, a tatălui lor, Bogdan, ce au fost *mare* sluger, dintr'un ispisoc de cumpărătură ce l-au avut tatul lor Bogdan, *fost mare* sluger, dela răposatul Petru v<oe>vod. o a trie parte din giumătate din acel mai sus pomenit sat Furcanii, ce să numești acum Colăceștii, pe Pereschiv, cu locu de iaz și de moară; care ace mai sus pomenită a trie parte din giumătate de satul Furcanii, ce să numește acum Colăceștii, au avut-o cumpărătură Bogdan *fost mare* sluger dela Grigori *fiul lui* Dragote, nepot Vasilicăi, strănepot lui Cârlicu postelnicu; aceia au vândut-o credincios slugii noastre, lui Calin *mare* med<elni>cer, drept 30 taleri de argint. Și scu-

[1]) scris de Stroici.

lăndu-șe credincioasa sluga noastră Calin *mare* med<elni>cer și plătind toț<i> deplin acei de mai sus numiți treizăci taleri de argint, în măinile slugil<o>r noastre: Gheorghii și frati-său, Vasăle *și* surorii lor, Ilenii, fiii lui Bogdan, *fost mare* sluger, înnaintea noastră.

Și după aceasta, iarăș<i> au mai venit, înnainte noastră și înnainte tuturor boerilor noștri, mari și mici, ai Moldovii, slugile noastre: Pintelii și frații lui: Ion, Vlasii și Maxin, fiii lui Gonța vătavu, de a lor bunăvoi, de nimine săliți, nice asupriți și au văndut a lor driaptă ocină și cumpărătură a tatălui lor Gonța vătavu, dintr'un ispisocu de cumpărătură, ce l-au avut tatăl lor Gonța văt<a>v, tot dela răposatul Petru v<oe>vod, giumătate de satul Horcineștii, ci esti pe Pereschiv și cu locu de iaz și de moară în Pereschiv, supt făntăna Frasăorul; care această de mai sus pomenită giumătate de satul Horcineștii de pe Pereschiv, supt făntăna Frăsăorul cu locu de moară și de iaz, au avut-o cumpărătură dela Dragoșa, dintr'un ispisoc, ce l-au avut dela Bogdan v<oe>vod; aceia o au văndot-o credincioasii slugii [slugii] noastre, lui Calin *mare* med<elni>cer, în o sută cincizăci taleri de argint.

Și sculăndu-si credincioasa noastră slugă Calin *mare* med<elni>cer, au plătit deplin toți acei 150 taleri de argint, în măinile slugilor noastre; Pintelii și frați-l<o>r lui: Ion, Vlasii și Maxin, fiilor Gonțăi vătavu, înnainte noastră.

Și după aceasta, iarăș<i> au mai venit, înnainte noastră și înnainte tuturor boerilor noștri ai Moldov[v]ii, mari și mici, slugile noastre: Andronicu și fratele său Toader, fiii lui Dumitru comișălu, de a lor bună voia, de nimine săliți, nici asupriți și au văndut a lor driaptă ocină și cumpărătură a tatălui lor Dumitru comișălu, din ispisoacile ce li-au avut dela Petru v<oe>vod și Bogdan v<oe>vod, giumătate de satul Horzăneștii, ce esti pe Pereschiv, cu locu de iaz și de moară în Pereschiv; cari acel de mai sus pomenit sat Horzăneștii l-au avut cumpărătură tatul lor, Dumitru comișălu, dela Tudosiia, fiica lui Glăvan vist<ie>r, din privileghii de danii ce au avut-o tatăl lor Glăvan vist., dela Ștefan v<oe>vod; aceia au vândut-o slugii noastre lui Calin *mare* med<elni>cer, în o sută cincizeci taleri de argint. Și sculăndu-si credincioasa sluga noastră Calin *mare* medelni>cer, au plătit toți acei de mai sus pomeniți bani, una sută cincizăci taleri de argint, în măinile lui Andronicu și a fratilui său Toad<e>r, fiii lui Dumitru comișălu, înnaite noastră.

Și după aciasta, asămine au mai venit înnainte noastră și înnainte tuturor boerilor noștri ai Moldov[v]ii, mari și mici, slugile noastre: Toader și fratile său Luca, feciorii Mușii, nepoții lui Ivan și nepoții lor, Ionuț și Vasăle, fiii Irimii și asămine nepot a lor, Condre, fiiul lui Ilii, toți nepoți și strănepoți a Cărstănii sorăi lui Ivan, de a lor bună voi, de nimeni siliți, nici asupriți și au văndut a lor driaptă ocină și moșăi, de dresuri ce au avut-o moașa și strămoașa lor, Cărstăna, sora lui Ivan, dela Alexandru v<oe>vod, două părți din giumătate de sus a satu-

lui Dragomireștii, ce esti pe Smila, cu locu de iaz și de moară în Smila; aceia au văndut-o credinciosului slugii noastre, lui Calin *mare* med<elni>cer, în patruzăci taleri de argint. Și sculăndu-si credincioasa sluga noastră, Calin *mare* med<elni>cer, a plătit toți deplin acei de mai sus pomeniți bani, patruzăci taleri de argint, în măinule mai sus pomeniții<o>r, dinnainte noastră.

Și după acasta, iarăș<i> au mai venit înnainte noastră și înnainte tuturor boierilor noștri, a mari și a mici, Anisie și soră-sa Grozava, fiicile lui Mihăilă Rotiș, nepoatile lui Ivan, de nimine sălite, nici asuprite, ce de a lor bună voi, au văndut a lor driaptă ocină și moșăi, din giumătate de satul Dragomireștii de Sus a trie parte cu locu de iaz și de moară; aceia au văndut-o credinciosului slugii noastre Calin *mare* med<elni>cer, drept cincizăci taleri de argint. Și sculăndu-si credincioasa sluga noastră Calin *mare* medelniceri, au plătit deplin acei bani, cincizăci taleri de argint, în mäinile Anisii și a surorii sale Grozavii fiicilor lui Mihailu, înaintea noastră.

Și iarăș<i> au mai venit înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, a mari și a mici, slugile noastre Simion *fost* spat<a>r și Vasăle Mutul, de a lor bună voi, de nimine siliți, nici asupriți și au văndut a lor driaptă ocină, o vii dela Nicoreștii de Gios, cu casi și cu cramă și cu pevniță; aceia au văndut-o credincioasii slugii noastre, lui Calin *mare* med<elni>cer, drept doâzăci taleri de argint și untr'un bou și o vacă cu vițăl. Și sculându-si credincios sluga noastră Calin *mare* med<elni>cer, a plătit toți deplin acei doâzăci taleri de argint și acel bou și acea vacă cu vițăl, în mäinile lui Simion *fost* spat<a>r și a lui Vasăle Mutul, înnainte noastră.

Și iarăș <i> au mai venit înnainte noastră și înnainte boeril<o>r noștri, sluga noastră Necoară *fiul lui* Stanciul Ghindariul, de a lui bună voi, de nimine silit, nici asuprit și au văndut a sa driaptă ocină și moșăi, din însuși drepti a lui privileghii, ce au avut elu, o bucată de loc de pământ, ce esti pe părăul Smila, din satul Ghindăreștii, pără unde esi și cuprinde apa unui iaz, ce este pe părăul Smila tocmai pără în drum; aceia au văndut-o credincioasăi slugii noastre, lui Calin *mare* med<elni>cer, în zăci taleri de argint. Și sculăndu-si credinciosul sluga noastră Calin *mare* med<elni>cer, au plătit deplin toți acei bani, zăci taleri de argint, înnainte noastră.

Și iarăș<i> au mai venit înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, credincioasa sluga noastră Calin *mare* med<elni>cer și slugile noastre: Gherasim și fratele său Molodiți și sora lor Marica, fiii lui Căpătan, de a lor bună voi, de nimine săliți, nici asupriți și au făcut schimbu între săne, unor prisăci din satul Pleșănii și li-au dat credincios Calin med<elni>cer, o prisacă cu livadă, ce esti din gios de satul Pleșănii și încă li-au mai dat adaos treizăci de zloți tătărăști, lui Gherasim și fratelui său Molodeți, sorăi, lor, Măriță, iar slugile noastre Gherasim și frati-său Molodeți și sora lor Märica, sculăndu-si, i-au dat schimbu pen-

tru schimbu altă prisacă, din sus de satul Pleşănii, cu izvor cu apă şi cu loc îngrădit şi căt va mai putea şi-s<i>curăţască împregiurul prisăcii, credincioasăi slugiĭ noastre, Calin *mare* med<elni>cer.

Deci noi, văzănd toate aceste de mai sus pomenite tocmeli de bună voi şi plată deplin, i-am dat să-i fii şi dela noi, uricu şi moşăi, cu tot venitul, lui şi fiilor lui nepoţil<o>r, strănepoţilor, prestrănepoţil<o>r şi la tot niamu lui, cine i să va alegi mai de aproape, nestrămutat nici odinioară în veacu de veci.

Iar hotarul acelor de mai sus arătate sate şi părţi de moşăi, să fii din toate părţile, după a lor vechi hotară, pe unde s'au apucat din veacu.

Şi spre aceasta este credinţa domniii noastre mai sus pomenitul, noi Irimie Movila v<oe>vod şi credinţa iubiţilor noştri fii: Costandin v<oe>vod *şi* Alexandru v<oe>vod şi credinţa tuturor boerilor noştri ai Moldov[v]ii, mari şi mici.

Iar după viiaţa noastră, cine va fi domn, din fiii noştri, sau din niamul nostru, sau pre cine va alegi dumnezău a fi domn ţării Moldav[v]ii, acela să nu strămute această danie a noastră şi întăritură, ce mai vărtos să o întăriască, fiindu-i driaptă ocină şi cumpărătură, pe drepţi banii lui.

Şi spre mai mari tării şi întăritură a tuturor celor mai sus scrisi, am dat poroncă cinstit şi credincios boeriului nostru, Stroici *mare* log<o>f<ă>t, să scrii şi pecete noastră cătră această adevărată carte a noastră, să legi.

Au iscălit Stroici *mare* log<o>f<ă>t.

Acad. R.P.R., CXXV/75.
Trad. rom. din sec. XVIII.
O altă trad. rom. din 1801, numai a unei părţi din uric, ibid., CXXXII/226.

305

1605 (7113) Martie 28, Suceava.

† Io Eremia Moghila, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovii. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Micul Bahrin, fiii lui Gavril Bahrin, nepotul Roxandei şi nepoţii lui de frate, Toma Bahrin şi sora lui, Ileana, copiii Simcăi Bahrin, asemenea nepoţi Roxandei, strănepoţii lui Boris Braevici, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul pe care l-a avut strămoşul lor, Boris Braevici dela Alexandru voevod cel Bătrân şi Bun şi din privilegiul de întărire pe care-l au dela Alexandru voevod cel Tânăr şi dela Bogdan voevod şi dela Petru voevod, toată partea, cât li se va alege lor din satul Brăeşti, din partea Bahrineştilor, din ţinutul Hârlăului şi cu loc de iazuri. Aceasta au vândut-o slugii noastre credincioase, Eremia postelnic pentru ....[1]) taleri de argint.

---

[1]) loc rupt în orig.

Și întru aceasta, iarăși a venit înaintea noastră Ionașco Beribaș, asemenea de bună voia lui și a vândut o parte de ocină . . . . [1]) care această parte a fost a nepotului lui, Grozav, fiul lui Lupul Pistruiul. Aceasta vândut-o, pentrucă a vândut Grozav, fiul lui Lupul, partea lui Beribaș din Derzca care este în ținutul Sucevei. Aceasta, din acelaș privilegiu mai sus scris, a vândut-o asemenea slugii noastre credincioase, Eremia postelnic pentru treizeci și cinci de taleri numărați.

Și întru aceasta, asemenea s'a sculat sluga noastră Griga, fiul lui Vasco din Mamurenți și a pârît cu un zapis, că a plătit pentru acea parte mai sus scrisă șaizeci de zloți tătărești, pentru o șugubină, pentru Lupul Pistruiul, tatăl lui Grozav, încă în zilele lui Ioan voevod. Dar sluga noastră Eremia postelnic i-a întors și acei șaizeci de zloți în mâinile lui Griga pentru acea parte din Brăești, care este partea lui Lupul Pistruiul. Pentru aceia, să fie acele mai sus scrise ocine și părți din satul Brăești, toate, slugii noastre Eremia postelnic și dela noi, uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 28.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., XII/276.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

306

1605 (7113) Aprilie 2, Suceava.

† Io Eremia voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri mari și mici, boierii noștri credincioși, Caraiman mare ceașnic și cu cumnații săi, cu Nicoară logofăt și fratele lui, Ștefan vornic și alți frați ai lor și au pârît pe sluga noastră, Vicol fost pârcălab, pentru niște părți de ocină din satul Bălăceani, pe care le-a cumpărat el dela verișoara lor, Todosia Tăbucioae, zicând ei că a cumpărat aceste părți de ocină fără știrea lor, vrând ei să-i întoarcă banii.

Deci noi cu tot sfatul nostru i-am judecat și am găsit că li se cuvine lor să întoarcă, deoarece le este rudă de aproape. Iar sluga noastră, Vicol, a spus înaintea noastră că a făcut acolo case și zăgaz și moară.

Deci întru aceasta domnia mea am ales boieri dela curtea noastră și i-am trimis să prețuiască toată cheltuiala lui și case și zăgaz și moară și ogradă, cum vor afla cu dreptate, cu sufletele lor. Și au aflat toată cheltuiala lui, două sute și treizeci de taleri. Deci, întru acestea, s'a sculat boierul nostru credincios mai sus scris, Cărăiman mare ceașnic și a întors deplin toți banii mai sus scriși

[1]) loc rupt în orig.

230 de taleri în mâinile slugii noastre, Vicol, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, însă acei 30 de taleri i-a dat el, pentrucă a ținut și a îngrijit pe acea vară a lor mai sus scrisă, Tăbucioae și a cheltuit pentru trebuința ei.

Pentru aceia și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru boier Cărăiman mare ceașnic, aceste mai înainte numite părți de ocină din Bălăceani cu case și cu zăgaz și cu moară și cu totul, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și de aci înainte Vicol să nu aibă a mai pârî și nici a dobândi vreodată în veci.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Aprilie 2.

† Domnul a zis.

Eremia voevod <m.p.>

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Faceți-i uric.

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXV/91.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

307

1605 (7113) Aprilie 2, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, cneaghina Irina și cneaghina Agafia și fratele lor, Isac și sora lor, Gafona, copiii răposatului Bârlădeanul fost logofăt și ni s'au jeluit cu mare plângere și cu mare mărturie cu mulți boieri și ostași de frunte dela curtea domniei mele și cu megiașii lor dimprejur, zicând că privilegiile de cumpărătură, pe care le-au avut dela Petru voevod și spisoacele de întărire dela Aron voevod pentru o seliște numită Zelena, mai jos de Medveja, din ținutul Hotinului, aceste direse, unele le-au pierdut când a pierit însuși Bârlădeanul logofăt, în zilele lui Aron voevod, iar altele le-au pierdut când a venit Mihail voevod asupra țării domniei mele și atunci au ars satul așa de tare <că> de atunci a rămas pustiu.

Care acea seliște Zelena a fost cumpărătură a lui Bârlădeanul dela Crăciun Prodan și dela surorile lui, Nastașca și Olena Mironeasca și Magda și Mica și Todosca, copiii lui Ion Prodan, nepoții lui Prodan cel bătrân, strănepoții lui Coman Basinschi, pentru o mie și cinci sute de zloți tătărăști, din privilegiul de vislujenie pe care l-a avut Coman Basinschi dela Alexandru voevod cel Bătrân și Bun și din privilegiul de întărire pe care l-a avut Ion Prodan dela Alexandru voevod.

Deci, noi văzând atâta plângere și asemenea mărturie, am dat și dela noi și am întărit acestor copii mai sus scriși ai lui Bârlădeanul logofăt această mai

înainte sus spusă seliște anume Zelena, ca să le fie lor și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava în anul 7113 <1605> Aprilie 2.

† Domnul a zis.

Eremia voevod <m.p.>

A iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nebojatco <m.p.>

Acad. R.P.R., CIV/7.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. în rezumat, ibid., CXXII/5 din sec. XIX.

308

605 (7113) Aprilie 2, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Miron aprod cu un zapis de mărturie dela boierii noștri, Sava mare hânsar și Pătrașco Păturniche hânsar și Scoarțeș comis și Bașotă aprod și popa Purece și popa Mătei din Iași, mărturisind că au venit înaintea lor, Gavril Bălici fost stegar și fratele lu Lupul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta loi ocină și dedină, jumătate din a patra parte de sat din Bodești și tot jumătate din a patra parte din Dăncești, care sunt în ținutul Neamțului, pe Crăcău și cu locuri de moară și cu fânețe. Acestea le-au vândut mai sus scrisei slugii noastre, Miron aprod, pentru treizeci taleri de argint și le-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7113 <1605> Aprilie 2.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Faceți-i uric [1]).

Necoară <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/I/18.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1827.

309

1605 (7113) Aprilie 4.

Noi Erimie Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu țărăi Moldovii. Am dat și am întărit giupânesei Annei, a răposatului Golăe log<o>f., a ei driaptă

---

[1]) scris de Stroici.

ocenă și cumpărătură, ce ș'au cumpărat împreună cu soțu său, Golăe log<o>f.: un satu anume Costucanii *dela* Vasluiu și cu locu de moară pe părăul Vasluiului și o siliște anume Lieștii, dintr'acelaș hotar, din ispisocu de cumpărătură dela Petru v<oe>vod, ce-au avut dela Dumitru Lianțe, *fiul* Elinii, nepot Necșii, strănepot Tămpii, dreptu 550 zloți.

Și *deasemeni* un locu de moară dintr'acelaș hotar, din satul Costucanii, de pe părăul Vasluiului, ce s'aŭ cumpărat dela Giurge părcălabul și dela soru-sa Marica dreptu doao sute zloți, din uricu ce-au avut Giurge părcălabul, de cumpărătură, *de asemeni* dela Alexandru v<oe>v<o>d ce i-au fostu Giurgii cumpărătură dela Avraam stolnicel și frate-său Toader, ficiorii Niacșei.

Dreptu aceia, să fie ei și dela noi uric și moșie, cu tot venitul și altul să nu s<ă> amestece.

S'au scris în Suceavă, v<ă>let 7113 <1605> Ap. 4.

Marele log<o>f. au învățat.

Acad. R.P.R., ms. nr. 13 (Condica m-rii Bărboi), f. 64.
Trad. rom. din 1796.

310

1605 (7113) Aprilie 4.

Ispisocŭ scris pe sirbia dela Ierimiia Movila v<oe>vod, în carelé scriia: că au venit înnaintea mării salé și a boiarilor, ieromonah chir Theofanŭ, igum. mănăstirii Homorului și rugătorii săi Arsenii și Anastasii, cu porunca și cu blagosloveniia și cu pozvoleniia a tot soborulŭ dela sf<ă>nta m<ă>n<ă>stîré Homorului, de nimé nevoiți, nici asupriți au schimbat driaptă moșiia m<ă>n<ă>stîriască, părțilé din Dersca, ce-au avut sf<ă>ntă m<ă>n<ă>stîré Homorulŭ daniia și miluiré dela răpăosatulŭ Toaderŭ logofătulŭ Bubuiuga. Așijderea și părțilé de cumpărătură, pre caré iarăși li-au avutŭ numita m<ă>n<ă>stîré ce s'aŭ scris mai susŭ, dela alți rădziaș<i> din satulŭ Derzca și cu moară și au datŭ toaté părțilé căte au avutŭ numita m<ă>n<ă>stîré Homorulŭ, celé de daniia și celé de cumpărătură, credinciosului și cinstitului boiariŭ, dumisalé lui Stroiciu marelé logofetŭ, și priveleghiia și ispisoacelé ce-au avut pre acelé părți dinu Derzca, iarăși li-au datu în mäinile mai sus numitului boiariului mării salé.

Și iarăși și dum. credinciosulŭ și cinstitulŭ boiar Stroiciŭ logofetulŭ au datŭ schimbŭ pentru schimbŭ mai susu numitii m<ă>n<ă>stîri Homorului niște părți din satŭ dinŭ Băișești și cu locu de moară pe Moldova, părțilé pre caré li-au ținutŭ Ionașco Rotopănescul uricariul, pre caré li-au schimbat cu nepoții lui Costantin și Cărstiian, feciorii lui Ionașco Rotăpănesculŭ uricar. Iar cătră acéleși iarăși au mai datŭ <boiariulŭ> o parté pre caré au ținut-o călugării dela Voroneț, pentru caré parte aré a face m<ă>n<ă>stîrei Vornețului, mai sus numitulŭ boiariŭ, ar-

gintŭ în biserică sau veșminté, dreptŭ 100 galbeni unguerești, pentru ca să fiia pomeniré acéluia ce-au dat acé parté ce s'au scris mai susŭ, din satulŭ Băișeștii, ce s'au scris mai sus.

Deci și mărie sa, vădzăndŭ ace schimbătură bună, asemené au datŭ și au întărit și mărie sa călugărilorn dela sf<ă>nta m<ă>n<ă>stîré Homorulu, acelé părți ce s'au dzis mai sus, din satulŭ Băișeștii, ca să le fiia lor cu tot venitul, așa după cum au ținutŭ celŭ mai sus scrisŭ Ionașco Rotopan uricariul, iar călugării dela Voronețŭ, întru acéia să nu să amestecé.

Anii 7113 <1605> Ap. 4.

Acad. R.P.R., ms. nr. 111. (Condica m-rii Homor) f. 11—12.
Copie rom. din sec. XIX.

311

1605 (7113) Aprilie 5, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit episcopiei de Roman o prisacă și cu un loc de fânaț ce este în hotarul satului Gădinții; care acel loc de prisacă și cu acel loc de fânaț a fost [1]) danie episcopiei de Roman, dela sfântrăposatul Alexandru voevod și dela Petru voevod, ca să fie acel loc de prisacă și acel loc de fânaț, deasemeni și dela noi, mai sus scrisei episcopii de Roman, din ispisoc ce a avut dela Alexandru voevod și dela Petru voevod.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Aprilie 5.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., Episcopia Roman, X/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1826.

312

1605 (7113) Aprilie 10, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru, Ghervasie egumen și Spiridon proegumen și popa Iasaf și Macarie și Dosotei și tot soborul de bătrâni și de tineri,

[1]) înaintea cuvântului « fost » s'a adăogat posterior, « izvor ».

care vieţuiesc întru Hristos, în ruga noastră, sfânta mânăstire numită Galatia, unde este hramul înălţării domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru, Iisus Hristos şi credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Ureche mare vornic de ţara de jos, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au schimbat între dânşii dreptele lor ocine, danie şi cumpărătură, din privilegiu de danie, ce a avut sfânta mânăstire, dela răposatul Petru voevod şi din privilegiu de cumpărătură ce a avut credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Ureche mare vornic dela domnia mea, satul anume Petricanii, pe Topoliţă şi cu loc de moară în Topoliţă, ce este în ţinutul Neamţului şi Scociohanii, pe Bârlad şi cu mori gata pe râul Bârlad şi curţi.

Şi a dat rugătorul nostru, Ghervasie egumen şi ceilalţi mai sus zişi călugări, care vieţuiesc împreună în sfânta mânăstire, satul anume Petricanii, pe Topoliţă şi cu loc de mori în Topoliţă, ce este în ţinutul Neamţului, credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ureche mare vornic.

Şi iarăşi s'a sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Ureche mare vornic şi a dat schimb pentru schimb, satul anume Scociohanii, pe Bârlad şi cu mori gata în Bârlad şi cu curţi, rugătorului nostru Ghervasie egumen şi celorlalţi mai sus scrişi călugări, care vieţuiesc împreună în sfânta mânăstire. Şi privilegiile, ce ei le-au avut, dela răposatul Petru voevod şi dela domnia mea, încă şi le-au dat, în mână, dinaintea noastră şi dinaintea sfatului nostru.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bună voie şi înţelegere între dânşii şi schimb, de aceia, domnia mea am dat şi am întărit, credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ureche, mare vornic de ţara de jos, acest mai înainte zis sat, anume Petricanii, pe Topoliţă şi cu loc de mori în Topoliţă. Toate acestea mai sus scrise să-i fie şi dela noi, uric şi ocină, cu tot venitul şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine i se va alege mai de aproape, neclintit lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, anume Petricanii, pe Topoliţă şi cu loc de moară în Topoliţă, să-i fie hotar, dinspre toate părţile, după vechiul său hotar, pe unde din veac au folosit.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin şi Alexandru voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cârstea vornic de ţara de sus credinţa panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Ghiorghie şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Orăş hatman şi portar de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Veaveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Călin medelnicer, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Ghiorma comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania noastră şi întocmirea ce ei au întocmit şi au schimbat între dânşii, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le sunt drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere şi tărie tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Eremia Băseanul, în Suceava, în anul 7113 <1605> luna Aprilie 10 zile.

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 187.
Orig. slav perg., pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

313

1605 (7113) Aprilie 10, Suceava.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ileana, fiica lui Petre Sârbul şi fiii ei, Simion şi fratele lui, Ionuţ, nepoţii tot ai lui Petre Sârbul şi deasemenei Tudosie, sora Ilenei, fiica lui Petre Sârbul şi Mărica, cneaghina lui Pavel slujnicer şi Odochia, tot fiica lui Pavel slujnicer, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi vislujenie, din privilegiu de schimb, ce a avut tatăl lor, Pavel slujnicer şi sora lui, Ileana, dela răposatul Petru voevod, satul anume Tărpeşti şi cu mori în Topoliţă şi cu toate poienile, ce se numesc Ţolici şi un cut [1]), ce se numeşte Jurjeştii şi cu loc de moară, aproape de satul Tărpeşti şi cu tot venitul şi au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, pentru o mie taleri de argint.

Şi acest mai sus scris uric ce l-au avut ei dela răposatul Petru voevod, încă l-au dat în mâinile credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic, dinaintea noastră şi înaintea sfatului nostru. Şi s'a sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Nistor Ureche, mare vornic şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, o mie taleri de argint, în mâinile Ilenei, fiica lui Petre Sârbul şi a fiilor ei, Simion şi a fratelui său, Ionuţ şi mătuşei lor, Tudosia, surorii Ilenei, fiica lui Petre Sârbul şi a Maricăi, cneaghina lui Pavel slujnicer şi a Odochiei, fiica lui Pavel slujnicer, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

---

[1]) <cut>, aşa în orig.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, de aceia domnia mea am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, acest mai sus scris sat, anume Tărpeștii și cu mori în Topoliță și toate poienile, ce se numesc Țolici și un cut, ce se numește Jurjeștii și cu loc de mori, aproape de satul Tărpești. Toate aceste mai sus scrise să-i fie și dela noi, uric și ocină, cu tot venitul și copiilor lui și nepoților și strănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit lor, niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, anume Tărpeștii și cu mori în Topoliță și toate poienile, ce se numesc Țolici și al acestui cut, ce se numește Jurjeștii și cu loc de mori, aproape de satul Tărpeștii, să le fie hotare dinspre toate părțile după vechile lor hotare pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai noștri Costantin și Alexandru voevod, credința panului Cârstea vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Ghiorghie <și> Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manule și Rodna pârcălabi de Roman credința panului Orăș hatman și portar de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Calin medelnicer, credința panului Căraiman ceașnic, credința panului Ghiorma comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit fiindcă îi este dreaptă ocină și cumpărătură, pentru bani proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Eremia Băseanul, în Suceava, în anul 7113 <1605> luna Aprilie 10 zile.

Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 186.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o fotocopie la Acad. R.P.R., XXVI/22.

314

1605 (7113) Aprilie 12, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o

vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Macovei și fratele lui, Vasilie, fiii lui Gavril Picioroga, nepoții lui Ion Picioroga și Eremia Pogaci și vărul lui, Gligorie vătag și cu alți frați ai lor, toți fiii și nepoții lui Albul și ai lui Toader Vâlcan, nepotul lui Vâlcan cel bătrân și Vicol, fiul lui Avram, nepotul lui Stanciul Lazea și Țopoaia, fiica lui Nicoară, nepoata lui Ion Măcău, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din uric de întărire pe care l-au avut părinții și bunicii lor, Ion Picioroga și Albul și Vâlcan și Stanciul Lazea și Ion Măcău dela Ioan Dispot voevod, o siliște anume Păcicianii, care este în ținutul Chigheciului, la Tăul Albului, pe Ialpuh, pe ambele părți ale Ialpuhului. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru boier, pan Nestor Ureche mare vornic de țara de jos, pentru cinci sute taleri de argint.

Și s'a sculat credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Nestor Ureche mare vornic și a plătit deplin acei bani mai sus scriși, 500 taleri de argint, în mâinile lui Macovei și ale fratelui lui, Vasilie și lui Eremia Pogaciu și lui Gligorie vătag și fraților lor și lui Toader Vâlcan și lui Vicol și Țopoaei, fiica lui Nicoară, dinaintea noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri.

Și după aceia, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Candachia, fiica lui Milea, nepoata Anei și verele ei, Nastasia fiica . . . . . . [1]) nepoata Mărinei și Ciurilina, fiica lui Tudor și Brana, fiica Anei și Ilca, fiica Nastei, toți nepoți și strănepoți ai lui Dima Micaci și Toader, fiul lui Bran, nepot al Mărenii, strănepot lui Bogdan și al popii Hilip, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreptele lor ocine și dedine, din uric de întărire și de împărțeală, pe care l-au avut dela Iliaș voevod, jumătate din siliștea Fundeni, ce este pe Berheci și cu loc de moară la Berheci și două părți din Ruptură. Acestea le-au vândut tot credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nestor Ureche mare vornic de țara de jos, pentru cinci sute și șasezeci taleri de argint Și uricul pe care l-au avut dela Iliaș voevod, încă i l-au dat, dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat.

Și s'a sculat pan Nestor Ureche mare vornic și a plătit deplin acei bani mari sus scriși, 560 taleri, în mâinile mai sus zișilor, Candachia și verele ei, Nastasia și Ciurilina și Brana și Ilea și Toader, toți nepoții și strănepoții lui Dima Micaci și ai popii Hilip, dinaintea noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și înțelegerea între dânșii și plata deplină, am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, acea siliște mai sus scrisă, din ținutul Chigheaciului, anume Pacicianii, la Tăul Albului, pe Ialpuh, pe ambele părți ale Ialpuhului și acea jumătate de siliște Fundeni și cu loc de moară la Berheci și acele

[1]) loc alb în orig.

două părţi din siliştea Rumptura, ca să-i fie şi dela noi uric şi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lui, cine i se va alege mai aproape, neclintit, niciodată, în veci.

Iar hotarul acelei silişte, Păcicianii, care este la Tăul Albului, pe Ialpuh, să-i fie hotar pe ambele părţi ale Ialpuhului după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac; iar acelei jumătăţi din siliştea Fundeni, ce este pe Berheci şi cu moară la Berheci, să-i fie hotarul ei din vatra satului şi din câmp şi din apă, pe jumătate şi din alte părţi după vechiul hotar, pe unde a folosit din veac; iar acelor două părţi de ocină din seliştea Ruptură, să le fie, după cum se va cuveni iar dinspre celelalte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele Io Costantin şi Alexandru voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nestor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi panului Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manule şi a panului Rodna pârcălabi de Roman, credinţa panului Orăş portar de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Simion vistier, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Ghiurman comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn ţării noastre, dintre copiii noştri, sau din neamul nostru, sau iarăşi pe oricine dumnezeu va alege să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să întărească, pentrucă şi le-a cumpărat pe banii săi proprii.

Şi pentru mai mare putere şi tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Marco Pepelea, la Suceava, 7113 <1605> Aprilie 12.

Şi a iscălit, Stroici lofogăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CI/48.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

315

1605 (7113) Aprilie 15, Suceava.

<†> Din mila lui dumnezeu noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor no-

ştri moldoveni, mari şi mici, Antemia, cneaghina lui Condrea Bucium, cu toţi copiii săi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreptele lor ocine şi cumpărătură, două fălci de vii, din dealul Zlodiica, dela Cotnari şi curţile lor din târgul Iaşilor şi au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, pentru şase sute şi cincizeci taleri de argint. Şi s'a sculat pan Ureche vornic şi le-a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, patru sute de taleri, pentru aceste două fălci de vii, iar două sute şi cincizeci de taleri, pentru curţile lor din Iaşi, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Vasilie, fiul lui Condrea Bucium şi mai sus scrisa cneaghină Antemia, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreptele lui ocine şi dedine şi cumpărături ale tatălui lui, Condrea Bucium vornic, din uricul pe care l-a avut dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din ispisoc de cumpărătură, ce a avut dela acest Petru voevod, a patra parte de sat, ce se numeşte Movila, unde a fost mai înainte Poiana şi două părţi, din cinci părţi din satul Găureni, care este pe Prut şi dintr'un loc, unde au fost viile lui Stoian Găureanul şi au vândut deasemeni credinciosului nostru boier mai sus scris, pan Nistor Ureche mare vornic, pentru două sute şi cincizeci taleri de argint. Şi le-a plătit aceşti bani mai sus scrişi, 250 taleri dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi înţelegerea între ei, am dat şi am întărit panului Nistor Ureche vornic aceste două fălci de vii, din Cotnari, din Zlodeica şi aceste curţi din Iaşi şi această a patra <parte> din satul Movila unde a fost Poiana şi aceste două părţi de ocină din cinci părţi din satul Găureni şi dintr'un loc, unde au fost viile lui Stoian Găureanu, ca să-i fie drepte ocine şi cumpărături, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, iarăşi dăm şi întărim credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche vornic, dreptele lui ocine şi cumpărături, din ispisoace [1]) de cumpărături, ce a avut dela acest Petru voevod, jumătate din satul Severeni, ce se numeşte Fundenii pe Albâia, în ţinutul Romanului, pe care şi-a cumpărat-o dela Zaharia, fiul lui Drăguş şi dela nepotul lui de soră, Gavril şi Andreian, nepoţii Stanei, pentru două sute şi patruzeci de taleri, din uric ce a avut străbunica lor Stana, dela ...., [2]) voevod cel Bătrân şi de întărire dela Ioan voevod. Şi iarăşi jumătate, din această jumătate, din acelaş sat, Fundeni, ce el şi-a cumpărat dela Tudora şi dela sora ei, Sofiica şi nepoata lor, Mărena, fiica lui Gavril, nepoţii Anuşcăi, pentru o sută şi douăzeci taleri, iarăşi din aceste privilegii.

De aceia, aceste mai sus scrise părţi de ocine şi vii şi curţi, să fie panului Nistor Ureche vornic, dela noi, uric şi întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui

[1]) « ispisoace », aşa în orig.
[2]) loc alb în orig.

și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată lui, în veci.

Iar hotarul mai sus scriselor părți de ocine și acestui loc din vii și al acestei curți, să le fie hotar și loc, după vechile lor hotare, pe unde au folosit și au ținut din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin, Io Alexandru voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Ghiorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manole și Rodna pârcălabi de Roman, credința panului Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Toader Veveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Ghiorma comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau, iarăși, pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă-i sunt drepte cumpărături, pentru banii săi drepți.

Iar pentru mai mare putere și tărie, tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Drăgan Tăutul la Suceava, în anul 7113 <1605> luna Aprilie 15.

Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 189.
Orig. slav, perg., pecete atârnată

316

1605 (7113) Aprilie 15, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștrii moldoveni, mari și mici, credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Nestor Ureche mare vornic de țara de jos, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, a dat și a miluit noua sa zidire, sfânta mânăstire Xeropotam, numită Secul, unde este hramul sfântului și slăvitului proorcc și înainte mergător botezător al lui Hristos, Ioan și a cinstitei lui tăieri, cu dreptele sale ocine și cumpărături, din privilegiu de cumpărătură ce a avut dela însăși domnia mea, două părți din satul Giuleștii, ce este pe Moldova, unde a fost curtea lui Giulea și partea de sus, care se numește

Ungheanii și cu locuri de mori și de pive pe râul Moldova și pe Râșca și jumătate din satul Drăgușani, ce-i deasemeni pe Modova și cu pricutul și Negrileștii și cu loc de moară pe râul Moldova și pe Topoliță satul Terpeștii, cu poiana Țolici și cu pricutul Giurgeștii și cu mori pe Topoliță și satul Petricanii, iarăși cu mori în Topoliță. Care acest sat Petricanii îi este schimb, cu monahii dela sfântă mânăstire Galata și le-a dat sat pentru sat, anume Scociuhanii, pe râul Bârlad cu curți și cu mori, în Bârlad.

De aceia noi, văzând dania și miluirea lui de bună voie și cu osârdie, am dat și am întărit mai sus scrisei mânăstiri numită Secul aceste mai sus zise părți de ocină și sate, cu mori și cu pive, ca să-i fie dela noi danie și întărire și uric, cu tot venitul neclintit, niciodată în veci.

Iar hotarul acestor două părți de ocină, din satul Giulești, unde a fost curtea lui Giulea și partea de sus ce se numește Ungheani, cu locuri de mori și de pive, pe Moldova și pe Râșca, să le fie hotar din vatra satului și din câmp și din ape n două părți, iar dinspre alte părți după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac. Și al acestei jumătăți din satul Drăgușani, cu pricutul Negrilești și cu mori pe Moldova și a satului Terpești, pe Topolița și cu mori și cu Poiana lui Țolici și cu pricutul Giurgești și iarăși al satului Petricani, cu mori în Topolița să le fie hotar din toate părțile, al fiecărui sat, după hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevod și credința celor patru ierarhi moldoveni, chir Teodosie Barbovschi mitropolit de Suceava și chir Agathon episcop de Roman și chir Ioan episcop de Rădăuți și chir Io...... [1]) episcop de Huși și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Cârstea vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manule și a panului Rodna pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Oroș [2]) pârcălab de Suceava [3]), credința panului Bărnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Ghiorman [4]) comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși ori pe cine va alege dumnezeu să fie domn țării noastre Moldova, acela să nu strice dania sfintei mânăstiri și întărirea noastră, ci

---

[1]) loc alb în orig.

[2]) în loc de « Orăș ».

[3]) în loc de « portar » de Suceava.

[4]) în loc de « Gherman ».

să-i dea și să-i întărească aceste mai sus înainte zise părți de ocine și sate, cu mori și cu pive, pentrucă sunt ei, drepte ocine, danie și miluire și cumpărătură a lui, pe proprii săi bani.

Iar pentru mai mare putere și tărie tuturor acelor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Marco Pepelea, la Suceava, în anul 7113 <1605> Aprilie 15.

Io Eremia voevod <m. p.>

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 188.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CCXX/15.

317

1605 (7113) Aprilie 15, Mircești.

† Iată eu, Condrea, fiul Măgdălinei [1]), nepot Anghelinei Țânțăroae din Mircești și din Cozmești și iarăși nepotul Stancăi de acolo, și sora lui, Chelsia și cu nepoții lor, cu Vasilie, fiul Todosiei de acolo și sora lui, Cârstina și cu nepoata lor Todosia, fiica lui Lupul de acolo, înșine dela noi înștiințăm, cu acest zapis al nostru, nesiliți de nimeni, nici asupriți, noi, de bună voia noastră, că am vândut partea noastră dreaptă de ocină și dedină, a patra parte din satul Mircești și a patra parte din satul Cozmești, pentru o sută de taleri numărați și pentru douăzeci oi cu miei. Aceia am vândut-o lui Nicoară logofăt, să-i fie cu tot venitul acea mai sus scrisă a patra <parte> din satul Mircești și a patra parte din satul Cozmești. Altul să nu se amestece, niciodată, înaintea acestei că ți a noastre.

Și la această tocmeală au fost acolo: Gligorie diac din Șchei și Ionașco Buhuș din Crivești și Grozav comis din Cămănărești și popa din Iugani și Ionașco Mihoci de acolo și Hăraga din Lupușna și Marco din Săbiiani și Pătir din Stețcani și Rusul din Mircești și Iosip de acolo și mulți oameni buni megiași dimprejur.

Și pentru mai mare putere și credință, am pus și pecețile noastre pe acest zapis, ca să se știe. Și cu pod plutitor pe râul Siret, iarăși să se știe.

Scris în Mircești, în anul 7113 <1605> Aprilie 15.

Popa Gherasim din Iugani <m. p.>

Acad. R. P. R., CLXXV/240.
Orig. slav, hârtie, 6 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.
Un rezumat rom. la Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 14, f. 153.

---

[1]) numele corectat era scris înainte: « Măriei și ».

318

1605 (7113) Aprilie 15, Iaşi.

† Adecă eu, Ion şi Vărvara, feciorii lui Vasilie, nepoţii Neagului cum noi de bună voia nostră, de nime nevoiţi, nice asupriţi, am văndutu a nostră dereaptă ocenă şi moşie den satu den Mohorăţi, ce să va alége partea lui Vasilie, pre apa Dobrotvorului, în ţinutul Tecuciului, am văndut lui Corpaci ce au fostu postelnic, dereptu 10 ug<hi>.

Şi o<a>m văndut de dinaintea lui: Simion din Stănişeşte şi Crăciun *din* Crăeşte şi Tooder Scorţăş *din* Beneşte şi Gligorie *asemeni* şi Lazor *asemeni* şi Hilip şi Isac şi Buliman *asemeni* şi Costin den Crăeşti şi Cozma *asemeni* şi Obréjie *din* Opreşeşti şi Baltă *asemeni* şi Ursu *asemeni* şi Gliga *asemeni* şi Simion *asemeni* şi Macoveiu *asemeni*.

Şi de dinaintea lui Vasilie Rugină diiacului şi Mihăil den Frumuşel şi Măndrul *de acolo* şi Lupul armăşelul şi de dinaintea a mulţi oameni buni şi bătrăni, den sus şi den gios. *Să se ştie.*

În Iaşi, v<e>l<ea>t 7113 <1605> *luna* Ap. 15 *zile.*

Acad. R.P.R., CXXVIII/229.
Orig. rom., hârtie filigran, 7 peceţi aplicate.

319

1605 (7113) Aprilie 20, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, preasfinţitul părinte şi rugător al nostru, chir Nicanor fost mitropolit şi cu toţi monahii dela sfânta mânăstire Agapia, jeluindu-ni-se cu mare jalbă, cu un uric dela Iancul voevod, spunând că mânăstirea Xeropotam, numită Săcu[1], unde este hramul sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan şi cinstitei lui tăieri, este făcută şi aşezată, în locul mânăstirii Agapia şi în uricul lor şi ne-au rugat să stricăm acea sfântă mânăstire. Iar la aceasta, părintele Dosoftei, stareţ şi egumen, cu ceilalţi monahi dela mânăstirea Săcul, astfel au vorbit către noi, că nu este mânăstirea lor pe locul Agapiei, cum spun ei, asupra lor, ci este zidită şi făcută pe locul Cetăţii Neamţului şi ne-au arătat şi ispisocul de danie şi de miluire, dela Alexandru voevod şi privilegii de întărire dela Bogdan şi Petru şi Aron voevozi.

Astfel noi cu sfatul nostru, i-am judecat, cu judecată dreaptă şi am socotit ca aceste două locaşuri să nu aibă strâmbătate, una dinspre alta, nici una să fie cu hotar, iar alta fără hotar, pentrucă amândouă sunt zidite întru numele lui

dumnezeu, ci să aibă hotar, ca și celelalte sfinte mânăstiri și să aibă între ele pace și bună viețuire, precum îi place lui dumnezeu.

Și întru aceasta, părintele Necanur fost mitropolit și călugării dela Agapia, cu monahii dela Xeropotam, s'au înțeles după judecata noastră și și-au luat hotarnici, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, pe întru tot sfințiții părinții noștri, chir Agaton episcop de Roman și chir Teodosie Barbovschi episcop de Rădăuți și Filotei fost episcop și boierul nostru, Gheorghie pârcălab de Neamț, să meargă să le însemne hotarele dintre mânăstiri și dinspre alte părți.

Și mai sus scrișii părinți și rugători ai noștri episcopi și Gheorghie pârcălab au mers la acele sfinte mânăstiri și au mers și au însemnat hotarul mânăstirii Agapia, dinspre Săcul, până la râul Bistriței și peste Bistrița, precum le scrie și în privilegiul care s'a făcut și de către domnia mea.

De asemenea și mânăstirii Xeropotam, numit Săcul, i-au făcut hotar și le-au însemnat dinspre Agapia și dinspre alte părți și locuri, începându-se hotarul din capul de sus al Sihlii, din piatră și din buori în buori, drept peste obârșia Izvorului Negru, în buori, iar de acolo, drept peste Coasta lui Moișe și peste piciorul Câinelui, în jos de capul pietrelor, la deal pe Drumul Comorii [1]), la picior și la buor și de acolo drept la molidviș, la buor și de acolo, iarăși, din buor în buor, până la capătul de jos al Poienii lui Ureche, în buor, și iarăși peste Topolița, mai jos de Poiana lui Ureche și peste râul Neamțului la doi paltini [1]) și la o moviliță, la piatră și în poiană, peste drum, până la marginea dumbrăvii, la moviliță, la piatră și la buor.

Iar de acolo, prin dumbravă, din buor în buor, până la pisc, la mesteacăni [1]) și la buor și la piatră, mai sus de izvor și la capul piscului, la buor, mai sus de chilia lui Prohor și drept la deal la alt buor și la piatră și de acolo, deacurmezișul locului, peste vale, mai sus de chilia lui Veniamin, la deal în Muncelul Carpănului și în stejar, la buor și la piatră și de acolo, peste Valea Carpănului, la Runcu Carpănului, la buor și la piatră și de acolo, peste coasta muntelui, în sus asemenea, cu hotarul mânăstirii Neamțului, mai sus de Poiana Popii, unde sunt chiliile lui Spiridon.

Și de acolo, peste coastă, prin vârful poienii târgului Neamț și în sus, Muncelul, în jos de chilia lui Chiriac și drept peste râul Neamț, la piscul de jos al Cotnărelului, la piatră și la buor și pe culmea [1]) dealului, la buor și drept la deal, la alt buor și de acolo, în jos, la vale, pe sub pădure, până la apa Cotnărelului și valea Cotnărelului, la apa Peperigului și de acolo pe Peperig și pe sub Bran, prin gura Mihaiului, unde se împreună Mihaiul cu Peperigul și în sus, pe apa Mihaiului, unde se împreună Mihaiul cu Mihăețul.

---

[1]) așa în orig.

Şi apoi, în sus, pe Mihăeţ, până la vârful Plaiului, la Trapeze şi la buori şi la vârful Argealii, la buor şi de acolo, tot pe cărare, până la Argeaua din mijloc şi la cea de jos, din buo în buor până unde se împreună Coruiul cu Lărgşorul şi la vale pe cărare până unde se împreună Lărgşorul cu Largul şi pe cărare, pe Largul, până la izvorul Ţiganului şi din izvorul Ţiganului, drept la deal, pe costişa Largului şi pe Muncel..... [1]) la vale, în Molidvel, la marginea Bistriţei şi peste râul Bistriţa, în sus, pe apă, pe această margine a Bistriţei, până la hotarul călugărilor dela Neamţ.

Şi dinspre apus, pe lângă hotarul Nemţenilor, până unde se împreună hotarul Nemţenilor cu al Râşcanilor şi al celorlalte mânăstiri, cu hotarele ungureşti, iar de acolo, la vale, până la piatra Tolghişului şi în Pietrele Roşii şi de acolo, drept către Bistriţa, în Hurduga şi în capătul de jos al Teiului şi peste Bistriţa, la Fruntea Bubei [2]) dinspre apus, şi dela Strâmtură [2]) drept la deal, peste trei bolovani, la buor, iar de acolo, din buor în buor, până la Vârful Bubei şi la deal, pe Culmea [2]) Bubei [2]), până la marginea de jos a Rătundei, la buor, iar de acolo, tot obcina, pe munte, până la capătul Măceşului, la buor, şi din capătul Măceşului, tot obcina, din buor în buor, până la Măceşul cel Mare, la buor şi la Stâna, iar de acolo, tot obcina, din buor, în buor, până la Cranicul, tot obcina, până la Tăciune [2]) şi de acolo, pe Obcina Tăciunelui, din buor în buor, până la vârful Pâinii şi de acolo, pe obcină, prin toate vârfurile din buor în buor, până la aceşti mai sus scrişi buori şi pietre, dela Sâhla.

Tot acest mai sus scris hotar, pe semne, să fie sfintei mânăstiri Xeropotam, numită Săcul, dela noi danie şi miluire şi uric, cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci. Iar acest uric, ce a avut sfânta mânăstire Agapia, dela Iancul voevod, a venit judecata să se rupă sau să se arunce în foc, să le fie hotare, după acele semne, care aici li s'au însemnat lor. Insă părintele Nicanul fost mitropolit şi cu monahii dela Agapia au dat seamă sub jurământ, cum s'a pierdut de cătane, când au venit, cu Mihail voevod asupra ţării domniei mele.

Şi la aceasta, s'au împăcat între ei, cu monahii dela Xeropotam şi au făcut, între ei, cărţi de blestem, ca să nu aibă a pârî unii cu alţii, până când vor dăinui, aceste sfinte mânăstiri şi nici să nu treacă peste aceste semne, ci să fie pace şi bună vieţuire între ei.

Şi dacă cineva, în vreo vreme, cândva, ar vrea să se arate şi să ridice pâră cu acest uric, să nu se creadă, ci să se rupă după judecata care s'a făcut şi să le fie hotar, neclintit, după semnele ce le-au însemnat mai sus scrişii părinţi episcopi şi cu ceilalţi boieri.

Şi la aceasta, este credinţa domniei nostre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) aşa în orig.

Moghilă voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevozi și credința celor patru ierarhi ai Moldovei, chir Teodosie Barbovschi mitropolit de Suceava și chir Agaton episcop de Roman și chir . . . .[1]) episcop de Rădăuți și chir Ioan episcop de Huși și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic al țării de jos, credința panului Cârstea vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghie și a panului Ionașco, pârcălabi de Neamț, credința panului Manule și a panului Rodna pârcălabi de Roman, credința panului Orăș portar de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Ghiurman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau, iarăși, pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania și miluirea și întărirea noastră, ci să dea și să întărească sfintei mânăstriri, mai sus scrise, iar cine va strica dania și miluirea noastră, să aibă a da seamă înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Marco Pepelea, în Suceava, în anul 7113 <1605> Aprilie 20.

Eremia voevod <m. p.>

<Pe îndoitură:> Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iași, CCCXL, sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

320

1605 (7113) Aprilie 27, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea marilor noștri boieri, acest rugător al nostru anume popa Onciul și s'a pârît de față cu boierul nostru Grigore stolnic, pentru o ocină, satul Mășceanii, în ținutul Soroca, pe Nistru, ce a cumpărat popa Onciul dela Bilav uricar, pentru o sută și treizeci taleri.

Iar domnia mea le-am făcut lege, ca să întoarcă Grigore Talpă stolnic și cu Cozac banii săi popii Onciul înapoi și când îi vor fi întors banii, ei să-și ție ocina. Iar de nu-i vor întoarce banii, acest rugător Onciul să

---

[1]) loc alb în orig.

fie el tare și puternic, cu această carte a noastră, a ține și apăra dreapta sa ocină și cumpărătură și cu tot venitul, cum este scris mai sus.

Pentru aceia, nimeni să nu se amestece sau să învăluiască, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7113 <1605> Aprilie 27.

Insuși domnul a zis.

Eremia voevod <m. p.>

Iurașco logofăt a învățat.

Ștefănescul <a scris>.

<Pe verso foii a doua:> « Iscălit cu mâna ».

Acad. R.P.R., DXCI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
O copie în ms, 237, f. 517 v.

321

1605 (7113) Aprilie 28, Suceava.

† Iată dar eu, Toader Turcea fost căpitan mărturisesc singur dela mine cu această carte a mea că am vândut niște Ț.gani ai mei, anume Costanda, fiica lui Stănilă, care a fost după Vartic Țiganul care a murit și a lăsat un fiu mic, anume Dumitru. Și am vândut pe acești Țigani, pentru douăzeci și opt de taleri lui Eremia fost căpitan. Și am vândut acești Țigani mai sus scriși înaintea lui pan Orăș hatman și pârcălab de Suceava și înaintea lui Balș mare sulger.

Și pentru mai mare putere și întărire, am pus pecețile noastre pe acest zapis până își va face el și privilegiu domnesc pentru acești Țigani mai sus scriși. Să se știe.

Scris la Suceava, anul 7113 <1605> Aprilie 28.

Și a iscălit, Orăș hatman.

Acad. R.P.R., LV/116.
Orig. slav, hârtie, peceți aplicate cu cerneală ale lui Orăș hatman și Toader Turcea.

322

1605 (7113) Aprilie 30, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Nicoară și femeia lui, Nastea și au pârît pe slugile noastre, pe Leahul comișel și pe fratele lui, Banul, pentru jumătate din a treia parte din satul Boldești.

Şi aşa spuneau că acele ocine ei nu le-au cumpărat, şi un uric de cumpărare fără pecete dela Ştefan voevod, pe care l-au avut sluga noastră, Leahul comişel şi fratele lui, Banul, au spus că este neadevărat, ci este hiclean[1]).

Deci mai sus zişii Nicoară şi femeia lui, Nastea, s'au lăsat de minciună dinaintea noastră şi s'au împăcat dinaintea noastră şi dinaintea sfatului nostru, ca să nu mai pârască niciodată pentru această pâră. <Iar> slugile noastre mai sus spuse, Leahul comişel şi fratele lui, Banul, s'au îndreptat şi şi-au pus ferâie 12 zloţi.

Deci, de aci înainte, să nu mai aibă a pârî şi nici să dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, anul 7113 <1605> Aprilie 30.

Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Băseanul <a scris>.

Acad, R.P.R., CCXXIV/15.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată,
Cu o trad. rom., ibid., CCXXIV/23.

323

1605 (7113) Mai 12, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Ursu şi fratele lui, Gligorie din Scobenţeni, nepoţii Voicăi, strănepoţii lui Eremia Drozu, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a cincea parte din a treia parte din satul Măleşti şi din Obârşie, ce sunt în ţinutul Neamţului. Şi au vândut slugii noastre, Ionaşco vătah de visternicei, pentru zece taleri.

Intru aceasta, deasemenea au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Mihaci şi Cârstea şi Ionaşco şi sora lor, Lelea, şi deasemeni Nastasia şi fratele ei, Oniul şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, cât se va alege partea lor, din aceleaşi sate, Obârşie şi din Măleşti, iarăşi slugii noastre Ionaşco vătah de vistiernicei, pentru unsprezece taleri.

Şi deasemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Eremia şi fraţii lui, Lazor şi Ion şi verii lor, Istatie şi fratele lui, Gheorghie şi deasemenea, verii lor, Ion şi sora lui, Tudora, toţi nepoţii Sofiicăi, strănepoţii lui Toader Iurdugaş şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină cât

[1]) « hiclean », aşa în orig.

se va alege, din aceleaşi sate, din Obârşie şi din Măleşti, deasemenea slugii noastre, Ionaşco vătah de vistiernicei, pentru zece taleri.

Şi întru aceasta, iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Mihăilă Babici, nepotul Sofiicăi, strănepotul lui Toader Iurdugaş şi a vândut dreapta sa parte de ocină şi dedină, cât se va alege din aceleaşi sate, din Obârşie şi din Măleşti, pentru optzeci de zloţi tătărăşti, tot slugii noastre, Ionaşco vătah de vistiernicei.

Şi s'a ridicat sluga noastră, Ionaşco vătah şi a plătit tuturor, deplin, aceşti bani mai sus scrişi, pentru aceste mai sus zise părţi de ocină din sat din Obârşie şi din Măleşti, ce sunt în ţinutul Neamţului şi din uric, ce au avut ei toţi, dela Ştefan voevod cel Bătrân.

De aceia, noi am văzut bunăvoia lor şi tocmeala şi plata deplină, de aceia şi noi, dela noi, am dat şi am întărit, ca să-i fie şi dela noi ocină şi uric, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7113 <1605> Mai 12.

† Domnul a spus.

<Stroici mare logofăt> a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Başotă <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/118
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din 1787, ibid., CLXXIV/10.

324

1605 (7113) Mai 12.

Suret di pe ispisoc sărbăsc dela Ieremie Movila v<oe>vod, din velet 7113 <1605> Mai 12.

Adică au venitu înnainte noastră şi înnaintea a lor noştri boeri, Vasilie ficiorul lui David şi frate-său Simion şi toţ<i> răzăşii lor şi s'au părăt cu sluga noastră Gheorghie şi cu frate-său Vasilie şi Gligorie şi cu sora lor Magda, ficiorii lui Ion Borşu, pentru din a triia parte, din parte Horgăi, giumătate, căt să va alege parte lui din sat din Dobruleşti şi au vrut să le întoarcă lor şi ace moşie să o ia ei, pentru căci ei sănt mai de aproape. Şi ce au fost făcut Gheorghie şi cu fraţii săi pe acia de mai sus scrisă ocină, casă şi pivniţă şi altile ce li au trebuit pe lăngă case, au preţăluit slugile noastre Băce ilişer şi Lazor uşerel, cu oameni buni şi bătrăni şi au aflat cu sufletile lor 89 de taleri, făr<ă> de ce au dat pe ace moşie 130 de zloţ<i> tătărăşti, ce le-au fost lor cumpărătură dela Nastasie şi dela ..[1]).

[1]) loc alb în text.

Şi când au fost la zi n'au avut ce să întoarcă, nici pentru moșie, nici pentru case și altile ce au lucrat ei pe lăngă casă.

Deci Gheorghie și cu frații săi s'au îndreptat și ș'au pus și fierie 12 zloț<i>.

Deci de acum înnainte, mai mult să n'aibă a să pără aciastă pără, niciodată în veci, piste carte domniei mele.

Ilie Catargiul *mare* logofăt am iscălit, ca să să cradă.

Miron Gafenco am scris, *în anul* 7234 <1726> Mai 14.

Arh. St. Iaşi, CCCXI/471.
Trad. rom.

325

1605 (7113) Mai 17.

† Smérenie Agathon *ep<i>sc<o>pul Romanului scriem și dăm de știre, cu aceastā carte a noastră,* de rāndul cinstită carte a domnu nostru, ce au adus C<â>rstea dvornicul cel mare la noi, printru jalobă ce s'au jeluitu naintea dumisal<e> lui vodă pre sat pre Româneşti, cum au avut strămbătaate de cătră Româneşti perntru u<n> iazu.

Deci noi deac'am vădzut cinstită carte a domnu nostru, noi am strănsu oameni buni și bătrăni și am mărsu acolo cu Lupul Scorțeș părcălab și Placxa diiac și Gligorie și cu șoltuzul și cu bătrănii de oraș de Roman și denpregiur mejii și.

Deci am găsit noi cu acești oameni buni bătrăni, cu sufletele sale, cum lovéşte hotarul Movilénilor în valea Neagră, într'u<n> iazu bătrăn ce au avut Româneştii şi acel iazu, ce au fost ezit Româneştii, au fost dat de Moviléni, giumătaate Româneştilor, printru altu iazu ce au fost dat de Româneşti, Movilénilor, să ție cu Trifeștii.

Deci noi am aflat cu sufletel<e> noastre să-ș<i> ție Româneştii iar în iazu cu Trifeștii; iară C<ă>rstea dvornicul să ție în iazul Româneştilor, unde-i lovéşte hotarul, depreună cu dănșii. Și ei de bunăvoia lor au priimitu aceasta lége, atăta numai ce au cerșut ei dela C<ă>rstea dvornicul: să le plătească giumătaate de iazu de cel bătrăn, munca moșilor lor, ce-au ezit.

Deci s'au sculat Româneştii și C<ă>rstea dvornicul, de ș'au iubitu 2 oameni buni, anume Măteiu din Tatomirești și pre Placxa diiac și cu oameni buni, să margă să biciuluiască acel iazu bătrănu, ce să vine giumătaate dintr'acel iazu bătrăn C<ă>rstii dvornic. Deci, ei au mărsu cu oameni buni, de au aflat cu sufleele lor că să vine să întoarcă C<ă>rstea dvornicul doâdzeci și cinci de taler<i>.

Intr'aceea s'au sculat C<ă>rstea dvornicul, de au plătit acei, banii 25 taleri deplinu, în mănule Româneştilor, anume: Samoil din Porceșt<i> și are ocină la Româneşti şi a Nemțeanului și Andrei și întru mănule tuturor fraților ce sămtu răzéşi

în Româneşti. De acmu nainte să aibă a ţinea giumătaate Româneştii cu C<ă>rstea dvornicul, dintru acel iazu bătrăn din Valea Neagră.

Intr'acea tocmeală ce s'au aflat şi au tocmit cu oameni buni, s'au tămplat Barbă, alt dvornic şi Lupul Scoarţeş şi Jupa neguţător de Buzău şi Costantin părcălab de Tutova şi Udrea vătah mare de *Hârlău* şi alţi mulţi buiari şi oaméni buni.

Deci, căndu am vădzut această tocmeală ce s'au tocmitu ei an de sine, de bunăvoia lor şi cum am găsit cu oameni buni şi cu sufletel<e> lor, am făcut această a noastră mărturie, ca de acum niciodănăoară unii pre alţii: nici Româneştii pre C<ă>rstea dvornic, nici C<ă>rstea dvornic pre <Ro>măneşti, ce să o aibă a ţinea f<r>ăţeşte.

Pre mai mar<e> mărturie noi ne-am pus peceţil<e> pre această mărturie.

<Vleat 71>[1])13 <1605> Mai 17.

Acad. R.P.R., IX/9.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.
Pe verso pecetea oraşului Roman şi 4 peceţi inelare aplicate.
Datat după Cronica Romanului.

326

1605 (7113) Mai 18, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Neagoe Meiută din Ţara Românească, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit şi a vândut pe drepţii săi robi [1]) Ţigani, anume Petrea şi cu femeia şi cu copiii săi şi Zosana şi Neagşa şi altă Neagşa şi Radul ciobotar cu femeia lui şi cu copiii lor şi Vişea cu copiii <ei>.

Şi i-a vândut pe ei credinciosului nostru boier, <Gligorie mare> stolnic, pentru cincizeci de taleri de argint. Şi s'a sculat credinciosul nostru, Gligorie mare stolnic şi a plătit lui toţi banii mai sus scrişi, deplin, 50 de taleri de argint, dinaintea noastră.

Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi Ţigani robi [1]), neclintit niciodată, în veci, înaintea acestei cunoscute cărţi a noastre.

Scris la Suceava, anul 7113 <1605> Mai 18.

Eremia voevod <m.p.>

† Insuşi domnul a spus.

† Eremia Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., VIII/238.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) « holopi », aşa în orig.

327

1605 (7113) Mai 22.

Suret de pe o mărturie sărbască, l<ea>t 7113 <1605> Mai 22 zile.

Iată noi Ureche *mare* vor<nic> de țara de gios și Drăguș *fost* vor. și Simeon comis și Bodescul med. și Simeon hotnog și Drăgance armaș *și* Marcu *fost* ușer. Precum au venit înnaintea noastră Toma, feciorul Saftei și Irimie, *fiul lui* Drăgălin, nepoț<i> Vișii, de a lor bunăvoia, de nime siliți, nici asupriți și au văndut a lor driaptă ocină și danie ce-au avut dela părinții lor: Drăgălin și Safta, din satul Dobroslăveștii, din giumătate satului doao părți, parte din gios, acéia au văndut-o lui Calin med., drept 28 taleri bătuți de argint.

Deci noi, dacă am văzut a lor de bunăvoia tocmală și plată deplin, așijderea și dela noi am făcut lui Calin med. această scrisoare, ca să-i fie lui ocină și cumpărătură cu tot venitul, pănă când îș va face și dres dela domnie.

Și un ispisoc ce au avut acei oameni de mai sus scriș<i>, dela Iancul v<oe>vod, încă l-au dat lui.

Și pentru mai mare credința, am pus a noastre peceți cătră această carte și zapis.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi. 1777. Sept. 27 *zile*.

Acad. R.P.R., CXXX/86.
Trad. rom., hârtie filigran.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

328

1605 (7113) Mai 23, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am văzut domnia mea o carte de mărturie dela Toader, fiul Perioaiei, când i-a fost aproape de moarte, el a făcut un pomelnic, cu limbă de moarte, călugărilor dela sfântul Sava din Iași, ca să aibă ei a ține casele lui și a părinților lui și viile și toată averea lor, să fie pentru sufletele părinților lui și surorilor lui și pentru sufletul lui și să aibă călugării a plăti datoria lor, pe unde sunt, cât a lăsat el, cu sufletul său.

Pentru aceasta, domnia mea dacă am văzut acest pomelnic al lui, pe care l-a făcut el între mulți oameni buni, am dat această carte a domniei mele călugărilor dela sfânta mânăstire care mai sus scriem, cu hramul sfântului Sava sfințitul, ca să fie tari și puternici, cu această carte a domniei mele, să țină și să apere casele lui și viile și toate averile ce vor fi rămas din datoriile ce sunt a se plăti.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a-i ține sau opri, înaintea acestei cărți a domnei mele.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Mai 23.
† Insuși domnul a spus.
Eremia voevod <m.p.>
† Solomon vistier a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XIX/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

329

1605 (7113) Iunie, Ciortești.

† Aici e zapisul ce l-a făcut Vasilie din Ciortești, precum a cumpărat el o bucată de ocină din satul Bunești, din jumătatea satului, a patra parte, care se va alege, dela Vasilie din Liești, fiul Aneanei, pentru 22 taleri numărați, dinaintea tuturor sătenilor din satul Ciortești, în casa lui. , ... [1]).

Și au fost la această tocmeală: Ion de acolo și Neniul deasemeni și Condrea deasemeni și Ursul și Toader deasemeni și alt Toader din Mărgelați, ca să-i fie lui ocină, până când își va face ispisoc dela domn, ca să se știe. Și au mai [2]) fost și alții: Sava brănișteariu și Crasnăș diac și Pântea din Șerbești.

Scris în satul Ciortești, luna Iunie în anul 7113 <1605>.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

330

1605 (7113) Iunie 1, Suceava.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă și de o ființă și nedespărțită, amin. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu și mântuitorul nostru, Iisus Hristos și închinător al troiței, Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că domnia-mea am binevoit, cu bunăvoința noastră, cu inimă luminată și curată, din tot sufletul nostru și din tot cugetul și cu ajutorul lui dumnezeu și cu binecuvântarea părinților noștri, cei patru ierarhi ai Moldovei, chir Teodosia Barbovschi arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Agafton episcop de Roman și chir Ioan episcop de Rădăuți și chir Filoftei episcop de Huși și cu sfatul nostru, am dat și am întărit rugătorilor noștri dela ruga noastră, nou zidită, mânăstirea dela Sucevița unde este hramul slăvitei Invieri a dom-

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « mai », așa în orig.

nului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos dreapta lor ocină și cumpărătură și danie a sfintei mânăstiri, din ispisoc și din uric de cumpărătură dela Petru voevod, un sat anume Hrinceștii, cu iaz și cu mori pe râul Solca, în ținutul Suceava, care acest sat a fost drept domnesc, a rămas din zilele lui Petru voevod dela Solomon logofăt în datorie pentru șaptezeci mii aspri, când a rămas la vistierie dela darea din ținutul Sucevei, când însuși a umblat și a adunat acea dare. Și a luat atunci acei bani, ce au rămas la Solomon logofăt, însuși domnul Petru voevod dela părintele și rugătorul nostru sfântrăposatul Gheorghie Moghilă mitropolit și frate al domniei mele și s'au dat, atunci, acești bani la haraciul împărătesc în locul acelei datorii, cu acești bani ce a lăsat în vistierie, Solomon logofăt.

Iar după aceia sfinția-sa, părintele și rugătorul nostru, când a răscumpărat acest sat, dela însuși Petru voevod, iar sfinția sa a dat acest sat mai sus scris, anume Hrinceștii, cu iaz și cu mori pe râul Solca, întru lauda și slava domnului dumnezeu savaot, făcătorul cerului și al pământului, mai sus zisei rugii noastre, mânăstirii nou zidite dela Sucevița. Deasemeni și însuși Petru voevod a dat și a întărit sfintei mânăstiri acel sat și a făcut privilegiu, cu mare blestem și ca să-i fie sfintei mânăstiri neclintit, niciodată în veci.

Și când s'a întâmplat și am ieșit cu Petru voevod din țara noastră în Țara Leșească, iar acel privilegiu dela sfânta mânăstire, în zilele lui Aron voevod s'a sculat însuși Dumitrașco căpitan, ginerele lui Solomon logofăt și a mituit cu înșelăciune și a scos acel privilegiu dela un egumen nesocotit dela mânăstire.

Deci când domnia mea am venit iarăși, cu mila lui dumnezeu în țară, rugătorii noștri au cerut acest privilegiu dela Dumitru căpitan și l-au pus să jure cu mare blestem, și el a spus că a stricat acel privilegiu și l-a aruncat în foc și încă a mai pârît că nu i s'a împlinit prețul acestui sat cu acei bani mai sus scriși. Deci întru aceasta domnia mea, în al doilea rând, iarăși i-am mai plătit și i-am mai dat trei sute ughi galbeni, în mâinile lui Dumitru căpitan și în mâinile cneaghinei lui Tofana, fiica lui Solomon logofăt.

Iar dacă se vor mai afla vreodată niște privilegii, dela Solomon logofăt sau dela fiii lui sau dela rudele lui Arbure, dela domnii de mai înainte, să nu se creadă și nimeni să nu strice această tocmeală mai sus scrisă, pentrucă nimeni dintre ei n'a vrut să răscumpere atunci acel sat.

De aceia, să fie toate acele mai sus scrise sfintei mânăstiri dela noi uric și ocină cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelui sat mai sus scris, anume Hrinceștii cu iaz și cu mori pe râul Solca, să fie din toate părțile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei nostre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghilă voevod și a preaiubiților și de dumnezeu dăruiții fii ai domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevozi și credința boerilor noștri: credința panului

Ureche vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea vornic de ţara de sus, credinţa panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credinţa altui pan Ghiorghie şi a panului Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Rodna şi a panului.... [1]) pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Barnovschie postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Grigorie stolnic, credinţa panului Gherman comis şi credinţa tuturor boerilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa nostră, cine va fi domn dintre copiii sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească mai sus scrisa noastră întocmire şi cumpărătură şi danie şi miluire mai sus zisei sfintei mânăstiri, ci să-i dea şi să-i întărească. Iar cine s'ar ispiti să strice sau să întoarcă altfel această întocmire a noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de slăvitul înainte mergător şi botezător Ioan şi de arhistrategul Mihail şi Gavril şi de celelalte puteri fără trup şi de 12 apostoli fruntaşi Petru şi Pavel şi de ceilalţi şi de sfinţii patru evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea nostră la această adevărată carte a noastră.

A scris Drăgan, fiul lui Dumitru uricar, în anul 7113 <1605> luna Iunie 1 zi Suceava.

Muzeul Raional Suceava, nr. 1812.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.
Cu 2 fotografii la Acad. R.P.R.,: Fotografii IV/18 şi XXVI/21.

331

1605 (7113) Iunie 15, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Gafa şi surorile ei Nastasca şi Fădorca, fiicele Magdei, nepoatele lui Boris Braevici şi nepotul lor de soră, sluga nostră Drăguş, fiul Maricăi, nepotul lui Boris Braevici, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor, cât se va alege, din satul Brăeşti, ce este în ţinutul Hârlăului şi cu loc de iazuri. Şi au vândut-o vărului lor, slugii noastre credincioase, lui Eremia postelnic, pentru optzeci taleri număraţi, din privilegiul ce au avut dela Alexandru voevod cel Bătrân şi Bun şi din uric de întărire dela Alexandru voevod şi dela Bogdan voevod şi le-a plătit deplin.

Şi la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră Elinca, fiica lui Răcătău, ne-

[1]) loc alb în orig.

poată deasemeni lui Boris Braevici, iarăşi de bună voia ei şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din acelaş sat Brăeşti dela Răcătău, toată partea ei ce i s'a cuvenit. Şi a vândut-o deasemenea slugii noastre credincioase, lui Eremia postelnic, pentru cincizeci taleri număraţi, din aceleaşi privilegii şi i-a plătit deplin.

Pentru aceasta, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7113 <1605> Iunie 15.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCXXII/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1833.

332

1605 (7113) Iunie 15, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorului nostru ieromonah igumen dela ruga nostră, sfânta mânăstire Pobrata şi întregului sobor şi vătămanului lor dela seliştea Ciulineşti, ţinutul Iaşi, pentru ca ori câţi oameni îşi vor chema în acel sat din altă ţară, fie Vlah sau Rus sau Muntean sau Ungurean sau de orice limbă vor fi sau din oameni fugiţi de acolo sau alţi oameni neînscrişi la dabile din ţara noastră, ei să aibă, dela domnia mea, slobozie pe trei ani [1]), să nu ne lucreze la nici o muncă a nostră, nici iliş să nu plătească, nici bir, nici alte dabile, câte vor fi la ţinut, în aceşti mai sus scrişi ani şi nici marii vatagi să nu aibă nicio treabă cu ei.

Iar cine îi va turbura va fi de mare pedeapsă. Pentru aceasta, nimeni dintre slugile nostre, mai sus scrise, să nu îndrăznească a-i turbura înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Iunie 15.

Eremia voevod <m. p.>

† Prohor <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, I/19.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CC/152.

---

[1]) cuvintele « trei ani » adăugate posterior peste un loc alb.

333

1605 (7113) Iunie 15.

† Io Irimia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase starostilor de Cernăuţi şi vătavi de hănsari ‹şi› globnicilor şi tuturor celorlalte slugi ale nostre. Vă dăm de ştire de rândul Coţmanilor, satul rugii nostre, sfânta episcopie de Rădăuţi şi a celorlalte sate ce sunt ascultătoare de Coţmani că ni s'a jeluit părintele şi rugătorul nostru Ioan, episcop de Rădăuţi, asupra voastră, astfel zicând: că faceţi multe răutăţi şi prădăciuni şi turburări oamenilor vecini ai sfinţiei sale, încât adeseori nu pot să se odihnească înaintea voastră şi dinaintea slugilor voastre şi nu ţineţi seama cu nimic de cărţile şi poruncile noastre.

De aceia, cum veţi vedea această carte a domniei mele voi să aveţi ‹a-i lăsa› foarte în pace, să nu aveţi mai mult nicio treabă cu dânşii, să-i turburaţi şi să-i scrieţi pentru blanele [1]) hânsarilor, ci să fie în pace de toate şi mai multă jalbă să nu vină la domnia mea, căci pe urmă ce veţi vedea să nu vă speriaţi.

Şi deasemeni am dat înputernicire părintelui mai sus scris şi ureadnicului sfinţiei sale, care este acolo, pentruca, atunci când cineva dintre voi sau dintre slugile voastre sau oricine va fi, va intra în acele sate ale sfintei episcopii să turbure şi să prade, să aibă a-i isgoni din sate, bătându-i cu mare ruşine cu nuielele.

Şi deasemeni am înţeles că trimiteţi şi tăiaţi şi stricaţi şi braniştea. De aceia, să fie tari şi puternici, cu această carte a domniei mele, ca pe cine îl vor afla, să-i ia carul cu boii şi securea şi tot ce va avea, ci să-l lase gol.

Pentru aceasta vă scriem, şi cartea aceasta să nu o luaţi din mânile sfinţiei sale. Şi altfel să nu faceţi.

7113 ‹1605› Iunie 15.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f.154.
Copie slavă.

334

1605 (7113) Iunie 26, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea nostră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Grigorie fost cămănar, în călugărie Ghenadie, dela mânăstirea Râşca şi aşa a mărturisit el înaintea domniei mele şi înaintea sfatului nostru, că a dat sora lui

[1]) «blanele», aşa în text.

Agafia, fiica răposatului Ion logofăt, satul Măscurei, ce este în ţinutul Tutova, ce s'a cuvenit în partea ei, deosebit de fraţii săi, rugii noastre, sfânta mânăstire numită Râşca, unde este hramul sfântului arhierarh, făcător de minuni al lui Hristos, Nicolai.

Insă când a mărturisit mai sus zisul Gligorie fost cămănar, în călugărie Ghenadie, nu s'a întâmplat nimeni dintre fraţii lui sau din rudele lui. Pentru aceia, domnia mea după cuvântul lui, am crezut că este aşa.

De aceia, domnia mea am dat ca să fie acel sat uric sfintei mânăstiri, neclintit niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, anul 7113 <1605> Iunie 26.

Domnul a spus.

Eremia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învăţat.

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXX/21.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid., CCIV/201.

335

1605 (7113) Iulie 6, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe această adevărată slugă a noastră, Mihăilă, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat şi i-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut el dela acest Petru voevod cel Bătrân, din a patra parte din satul Popeni, partea lui Griga Pistruiul, ce se va alege şi cu loc de moară pe Iubăneasa, ce este în ţinutul Dorohoi, ce şi-a cumpărat el dela Ion, pentru trei sute şi cincizeci zloţi tătăreşti, care această mai sus scrisă parte de ocină i-a fost lui cumpărătură dela Ileana şi sora ei, Todosia şi Vasuta, copiii Martei, nepoţii lui Griga Pistruiul, strănepoţi lui Fedor şi Steţco, din uric de danie, ce au avut înaintaşii lor dela Ştefan voevod cel Bătrân. De aceia, să-i fie şi dela noi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni, dăm şi întărim tot mai sus scrisei slugi a nostre, Mihăilă, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut tot dela Petru voevod, deasemeni din acest sat mai sus scris, din Popeni, a patra parte din partea lui Duma Pistruiul şi din iaz <şi> din ţarină, ce şi-a cumpărat el dela Ion, fiul Dumei, nepotul lui Fedor şi strănepotul lui Steţco, pentru două sute zloţi tătăreşti, ca să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta deasemeni, dăm şi întărim slugii noastre, Mihăilă, o parte de ocină <din> ispisoc <tot> dela Petru voevod ce el şi-a cumpărat dela. . . . [1]) pentru şaizeci zloţi tătăreşti, care această ocină a fost cumpărătura tatălui lui, Dumei, dela Tâmpa diac [2]).

Şi întru aceasta, deasemeni, am dat şi am întărit slugii noastre, Mihăilă, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut tot dela Petru voevod, toată partea lui Roman, fiul Mărincei, nepotul Mălaşcăi, strănepotul lui Ilco şi Pilco, cât se va alge, din satul Săpoteni, pe Iubăneasa şi cu loc de iaz şi de moară, ce şi-a cumpărat el dela însuşi Roman, pentru patruzeci taleri de argint, din privilegiul de împărţeală, ce a avut bunica lui, Malaşa dela Petru voevod cel Bătrân. De aceia, să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Lupul şi sora lui, Nastasia şi Chelsia, fiii Biluşcăi, nepoţi lui Ion Săpoteanul, strănepoţii lui Ilco şi Pilco, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiul de împărţeală al bunicilor lor, ce au avut deasemeni, dela Petru voevod cel Bătrân, din jumătate de sat din Sopoteni din partea de jos din trei părţi, a treia parte din a şasea parte. Aceasta au vândut tot mai sus scrisei slugii noastre, Mihăilă şi cneaghinei lui, Salomia, pentru şaizeci taleri de argint. Şi le-a plătit deplin.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea nostră şi înaintea boierilor noştri Miron, fiul Lucăi, nepotul lui Ilco şi Pilco, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, deasemeni, din acest sat mai sus scris, Săpoteni şi din acest uric, din jumătate, din satul Săpoteni, din partea de jos, din trei părţi a treia parte din a şasea parte şi cu loc de iaz şi de moară şi alt hăleşteu [3]) ce este în ţarină. Aceasta a vândut tot slugii noastre Mihăilă şi cneaghinei lui Salomia, pentru patruzeci taleri. Şi s'a sculat mai sus scrisa sluga noastră, Mihăilă, şi cneaghina lui, Salomia şi le-a plătit deplin, dinaintea nostră şi dinaintea boierilor noaştri.

Toate acestea mai sus scrise părţi de ocine să le fie şi dela noi, uric şi ocine, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lor cine li se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părţi de ocine, din satul Popeni pe Iubăneasa, în ţinutul Dorohoiului, şi cu loc de <mori>. . .[1]) şi cu loc de iaz din ţarină şi din satul Sopoteni şi cu loc de iazuri şi de mori şi deasemeni şi în ţarină, să fie <pe> părţi, cum i se cuvine şi cum şi-a cumpărat el, pe drepţii săi bani, iar dinspre alte

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

[2]) cuvintele « Dumei dela Tâmpa diac » şterse în orig. cu o linie.

[3]) « hăleşteu », aşa în orig.

părţi, cum i se cuvine şi cum şi-a cumpărat el, pe drepţii săi bani, iar dinspre alte părţi, <după vechile lor hotare>, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod şi a preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin <şi Alexandru voevod> şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ureche vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi credinţa panului <Ionaşco pârcălabi> de Neamţ, credinţa panului.... [1]) şi a panului ..... [1]) pârcălabi de Roman, credinţa panului Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, <credinţa panului> Caraiman paharnic, credinţa panului Gligorie stolnic,credinţa panului Simion vistier, credinţa panului Ghiurma comis şi credinţa panilor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, <cine va fi domn>, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le sunt drepte <ocine> şi cumpărături.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră <la această> adevărată carte a noastră.

A scris Nicoară, în Suceava, în anul 7113 <1605> Iulie 6 zile.

Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 289.
Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată.
Cu o trad. rom.

336

1605 (7113) Iulie 11, Suceava.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, rugătorii noştri călugări dela ruga nostră, sfânta mânăstire numită Voronețul [2]) şi au pârît pe sluga noastră credincioasă, Griga vătah şi tot satul Tătărăşeni, pentru un iaz [2]) pe care l-a intocmit, mai sus zisul Griga mare vătah, pe râul Başeu, din jos de iazul rugătorilor noştri călugări, pe care-l au ei în satul Baliţa, pentrucă el şi satul Tătărăşanii îneacă moara şi iazul rugătorilor noştri călugări.

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) aşa în text.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru i-am judecat, cu dreaptă judecată, după legea țării și le-am cercetat privilegiile ce au avut și în acel uric ce a avut mai sus scrisul nostru Griga mare vatah și satul Tătărășenii, nu le scrie nimic despre locul de iaz și de moară pe râul Bașeu, iar rugătorilor noștri călugări, mai sus scriși, le scrie cu loc de iaz și de moară pe râul Bașeului.

Deci mai sus zisul nostru Griga mare vatah și cu tot satul Tătărășenii, au rămas de toată legea noastră, ca să rupă acel iaz și să fie de nimic, iar pe mai sus scrișii rugătorii noștri călugări, domnia mea și cu sfatul nostru, i-am îndreptat și am luat dela ei ferâe, 12 zloți. Și de acum înainte, mai mult să nu aibă a se pârî unii pe alții niciodată, în vecii vecilor, înnaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, 7113 <1605> Iulie 11.

Insuși domnul a spus.

Eremia voevod.

Stroici mare logofăt a învățat.

Copie aciastă de pe ispisocul scris sărbește s'au scos de mine *iarăși* pe sărbie, asemine după cum să cuprindea în matca ce adevărată. Andrei Dașcovici, în Vorniceni, l<ea>t 1787 Avg<u>st 5.

Arh. St. Buc., Depuneri, sub dată.
Copie slavă. Cu o trad. rom. din 1781,
Altă trad. rom., din 1787.

337

1605 (7113) Iulie 12.

Alt ispisocu tot dela Irimiia Movila v<oe>vod, din 7113 <1605> Iulie 12, prin care arată că Mihăilă Trifan pitărel [1]) au cumpăratu dela Irina, fata lui Lazăr, a patra parte din *jumătate* sat Șătrărenii, dintre care ispisoace întru unul zicând vânzătoriul că și moșului său Mihăilă șatrar i-au fost cumpărătură cu ispisocu dela Alecsandru voevod și făcându-să socoteală glăsuirii ispisoacilor s'au văzut că cuprind deplin giumătate de sat.

Arh. St. Iași,. CDXXXVIII, pag. 140.
Rezumat rom. din 1827.

338

1605 (7113) Iulie 16, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Modovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni <sluga

---

1) greșit, în loc de postelлic.

nostră> [1]) Oană Boțul și au mărturisit înaintea noastră, cum că a vândut părintele .... [1]) igumen și sora lui, Marușca, fiii lui Șteful, nepoții lui Stroe, strănepoții lui .... [1]) dreapta ocină și dedină, toate părțile lor, câte se aleg din satul Otești și din sat și din câmp și din apă și din pădure și din mlaștină. Și le-au vândut slugei noastre Fr..... [1]) pe patru sute de zloți tătărești și li s'a plătit lor deplin și.... [1]) precum a mărturisit înaintea noastră fiul lor, Petrea. Iar noi deasemenea le-am dat și le-am întărit.... [1]) acele mai sus zise părți de ocină, ca să.... [1]) le-am dat. Și altul să nu se amestece.

Insuși domnul a poruncit.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Iulie 16.

Stroici mare logofăt a învățat. Am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R. CCXCV/270.
Orig. slav, hârtie rupt, pecete aplicată.

339

1605 (7113) August 10, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Nastasia, cneaghina răposatului Iancul ușar, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și cumpărătură, a patra parte din satul Stețcani, care este în ținutul Roman și cu loc de iaz și de moară, care acea a patra parte de sat din Stețcani și cu loc de iaz și moară le-a fost cumpărătură dela Ilea cel bătrân fost jitnicer. Aceia a vândut-o credinciosului nostru Nicoară logofăt și cneaghinei lui, Maria, pentru o sută și cincizeci taleri de argint. Și i-a plătit deplin dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri. Și un ispisoc de pâră, ce a avut Ilea jitnicer dela Petru voevod, încă l-a dat în mâinile mai sus scrisului nostru credincios, Nicoară logofăt și cneaghinei lui, Maria.

Iar noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru, Nicoară logofăt și cneaghinei lui, Maria, acea a patra parte de sat din Stețcani și cu loc de iaz și de moară, ca să le fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7113 <1605> August 10.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXV/11.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1839.

---

[1]) loc rupt în orig.

340

1605 (7113) August 16, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga nostră Isac vistiernicel și fratele lui, Ionașco și surorile lor Tudora și Erina, fiii Sofroniei, nepoții lui Ionel, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele lor urice [1]) pe care le-au avut bunicul lor, a treia parte din satul Liești, pe Topolița, ce este în ținutul Neamț și cu loc pentru moară pe Topolița. Aceasta au vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier pan Ureche mare vornic, pentru o sută și cincizeci taleri de argint și le-a plătit deplin dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ureche mare vornic, acea înainte zisă a treia parte din Liești, pe Topolița, în ținutul Neamț și cu loc de moară în Topolița, ca să-i fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> August 16.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXXI/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

341

1605 (7113) August 22, Suceava.

Noi Eremiia Movila v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldav[v]ii. Precum au venit înnainte noastră și înaintea a lor noștri boeri, sluga noastră Evloghie, cu un zapis de mărturie dela slugă noastră Grozav Mălaiu și Toma și Gheorghie *dela* Nemerniceni și alți mulți oameni buni, mărturisind precum au venit înnaintea lor, Toader, fratile lui Evloghi, de a lui bună voia și au văndut a sa driaptă ocină și moșiia, toată parte lui ce să va alege din satul Nemernicenii, aceia au văndut mai sus scrisului fratelui său Evloghie, drept 20... [2]) și cu heleșteu.

Deci văzind domniia me acel zapis de mărturie, iar noi încă și dela noi, am dat și am întărit slugii noastră lui Evloghie, pre aceia de mai sus partea de ocină dela

---

[1]) așa în orig.
[2]) loc alb în text.

Nemerniceni, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu să amestece înnaintea aceștii a noastră cărți.

S'au scris în Suciavă la anii 7113 <1605> Avgust 22.

Săngur domnul a poruncit.

Stroiciu *mare* logofăt au iscălit.

Arh. St. Iași, CCCXXXIX, pag. 825.
Trad. rom. din sec. XIX.

342

<1605 Septembrie 1—1606 August 31> 7114.

† Eu Drăgan Ciolpan mărturisescu cu cestu zapis al meu, cumu am lăsat ca se plătiască nepotu-meu Bașotă, 57 galben<i> ce-s rămas eu <la> Iane vistier dela ținutul Totovei și i-am datu partea mea din sat din Bodești și din Dăncești, ce să va alege, cu tot venitul, a<fa>ră de feciori<i> mei, nime să nu aibă a <în>torce, nice dinăoră întru viaci. Dinnaintea-ne'stor boiar<i> ce ș'au pus pecețile aicea, într'acest zapis.

Eu însumi amu scris și me-a <m> pusu pecétea. Acea<s>ta mărturesescu.

† Nicoar<ă> logof<ă>t.

Ștefan dvornic.

Boul vist.

Voruntariu *mare* comis. Ne-amu pus pecețile.

Ștefan Prăjescu dvornic.

Eu Boul vist. <m. p.>

7114 <1605—1606>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXXI/19.
Orig. rom., hârtie filigran, 3 peceți aplicate.

343

<1605 Septembrie 1—1606 August 31> 7114.

† *Iată eu* Penea *fost* vist. *și* Toader Buduhal cupeț și Vicul *și* Toader Cucoș, Avram *fost* voiut *și* Ilea *și alți oameni buni din* tărg Roman, mărturisim cu ceastă carte a nostră, cum au venit înnaintea nostră Condrea Hasnăș și cu ficior<u>-său Vasilie și de bună voia sa, de nime nevoiut și s'au r<u>gat [1]) giupănului Dumitrașco [1]), de i-au dat *trizeci* taler<i> *bani gata* și ș'au dat toată ocina lor, cătă să va alege, din sat din Mer<ce>[1])ști, să aibă o ținea pănă-i va da banii întru an de acmu de n<u-i va> [1]) da banii, ca să le fie ocină peritoră și lui Dumitrașco să-i fie ocină printru ai săi bani derepți ce au dat.

---

[1]) loc rupt în orig.

De aceasta măr<turi>semu [1]) cu cesta zapis al n<os>tru [1]). Şi <pre> mare credința ne-am pus a nostre peceți într'aceasta a nostră mărturie.

V<ă>l<ea>t 7114 <1605—1606>.

Acad. R.P.R. CCCXLI/14.
Orig. rom. hârtie, 2 peceți inelare aplicate, rupt și prost conservat.

344

1605 (7114) Septembrie 4.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Ieremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau vor auzi citindu-se <că acest> [1]) credincios al nostru boier pan Stroici marele logofăt a slujit și altor domni mai înainte sfințirăposaților care au fost înainte de noi cu dreptate și credință, iar acum ne slujește și nouă cu dreptate și credință.

Deci noi văzând dreapta lui slujbă ce a slujit sfântrăposaților domni de mai înainte, iar acum ne slujește <și nouă> [1]) cu dreptate și credință, i-am dat și i-am întărit, dela noi dreapta danie, vislujenie și cumpărătură a socrului său, pan Gheorghe logofăt, din uric de danie și vislujenie și cumpărătură ce a avut dela sfântrăposatul Petru voevod și din uric de cumpărătură ce a avut dela acelaș sfântrăposat domn Petru voevod, mai sus zisul nostru pan Stroici marele logofăt de pe socrul său mai sus scrisul Gheorghe logofăt, satul anume Uriciani și cu loc pentru iaz și pentru moară la Stavna [2]), o silește pe Militin, anume Tocmăgianii și cu loc pentru moară pe Miletin, care acele siliști au fost ascultătoare de curtea noastră din Hârlău, însă au fost pustiite de Tătari..... [1]) Ion voevod, ca să-i fie dela noi ocină și dedină și danie și vislujenie precum a avut și dela domnii de mai înainte.

Şi deasemeni îi dăm și îi întărim....... [1]) care a slujit nouă și țării noastre, anume Flămânzii, care este din acelaș hotar și au fost deasemeni ascultătoare de aceiași curte a noastră, ca să-i fie și dela noi ocină cu tot venitul.

Şi deasemeni dăm și întărim.... [1]) pe care și-a cumpărat-o dela sluga noastră dela Alexa șetrar.... [1]) Şetrărei pentru două sute taleri din ispisoace de danie și vislujenie, ce au avut dela Alexandru voevod... [1]) ce au avut dela Bogdan voevod.

Şi iarăși îi dăm și îi întărim dela noi, în țara noastră Moldova, un sat pe Ciuhro, anume Horodiștea, în ținutul Hotin... [1]) pe amândouă Ciuhururile.... [1]) ce a cumpărat... [1]) Păcurariu, fiii lui Oprea, nepoții lui Tămărtaș și dela Hanco și dela sora lui, Dragna, fiii lui Stângaciul, nepoții lui Simion din uric de danie ce a avut părintele lor dela sfântrăposatul Petru voevod.

[1]) loc alb în text.

[2]) în trad. din 1825 este: «Miletin».

Şi deasemeni îi dăm şi îi întărim o silişte la ţinutul Iaşi, anume Horodiştea, acum Pârjolta şi cu un iezeraş, care este acolo, ce el şi-a cumpărat dela Ionaşco şi dela fratele lui Alexandru şi sora lor Nastaşia.... [1]) Pârjolta, nepoţii Maricăi şi Toader şi Dumitraşco şi dela surorile lor Costanda şi Varvara şi Mierla şi Mărica, copiii lui Frăsican Pârjolta şi dela rudele lor Andreica şi fratele lor Nechifor şi Toader şi Grica... [1]) dela rudele lor Nicoară, fiul Nastei, toţi nepoţi ai Maricăi, fiica lui <Pârjolta> staroste, nepoata lui Demeşcan cel bătrân şi dela sluga noastră Isac Demeşcan, fiul lui Toader Demeşcanul, nepot lui Ivaşco Demeşcan şi dela ruda lor Gavtona, fiica lui Lazea, nepoata Vasutcăi pentru trei sute şi cincisprezece taleri, din ispisoace şi din privilegii ce au avut dela alţi domni de mai înainte.

Şi deasemeni îi întărim două fălci de vie în dealul Zlodica [2]) ce a cumpărat dela Grigorie Teclici pentru patru....[1]) toţi nepoţii Maricăi, fiica lui Pârjolta staroste şi dela Anidonca Mecotici, nepoata lui Demeşcan cel bătrân şi dela sluga noastră Isac Demeşcan, fiul lui Toader Demeşcan şi nepot al lui Ivaşco Demeşcan cel bătrân şi dela ruda lor Gavtona, fiica lui Lazea, nepoata Vasutcăi pentru trei sute şi cincizeci taleri.... [1]) ce au avut ei dela alţi domni de mai înainte.

Şi deasemeni îi întărim lui două fălci de vie... [1]) ce şi-a cumpărat dela Gligorie Teclici pentru patrusprezece mii aspri ca să-i fie şi dela noi cu tot venitul.

Şi la acestea s'a sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier mai sus scris, pan Stroici marele logofăt nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat toate satele, siliştele şi viile mai sus scrise, ce a avut ca vislujenie şi ca danie dela domnii de mai înainte şi dela noi pentru slujba lui drept credincioasă şi ce a avut de cumpărătură, şi a dat nou ziditei mânăstiri Dragomirna, unde este hramul pogorîrea sfântului duh să fie pentru pomenirea... [1]) şi domnilor cărora el le-a slujit şi care i-au dat şi l-au miluit şi pentru pomenirea însăşi domniei mele şi deasemenea şi pentru a sa însăşi ce însuşi... [1]) slujba sa dreaptă şi credincioasă şi ce a cumpărat pentru... [1])

Deci noi văzând dania sa de bună voe şi pe lângă aceasta dreapta lui vislujenie şi danie.... [1]) pentru slujba sa prea credincioasă ce a slujit domnilor de mai înainte... [1]) ce el a avut de danie şi de vislujenie şi ce a cumpărat el, pe toate danie mănăstirii Dragomirna......

7114 <1605> Septembrie 4.

Ah. St. Buc., Condica Asachi, 629, f. 157/166.
Copie slavă.
Cu o trad. rom. din 1825, la Acad. R.P.R., CXXXVII/262.

---

[1]) loc alb în text.
[2]) adică: Dealul celui rău (răufăcătorului).

345

<1605> Octombrie 12, Petrești.

† Adecă eu Avram *din* Meseh<ă>nești *din ținutul Romanului*, scriu și mărturisescu cu acest zapis, cum au venit înnaintea mea Todosiia Moțicoae *din* Movileni, și iarăși Todosiia, fata Nechitei din Petrești<i>, cu toț<i> frații săi și cu nepotă-sa, Nastasiia Pătrășcăneas<a>, cu cinstită cartea dumisale Eremiei vodă, dzicăndu în carte ca să aibu a merge în Cămpul lui Dragoș, în sat în Blăgești [1]), unde lăcuiaște Petria Hadămbul, <ca să> înparțu satul lor și moșie direaptă în patru părți, satul Blăgeștii.

Deci am mărsu de-am strănsu oameni buni, megiiaș<i> și vătaș<i>, slugi domneșt<i> și den sus și den gios. Deci le-am înpărțit satul cu prăjina, partea de gios, la hotarul den gios de vatră de sat, den gios și den cămpu den gios, a patra parte de sat, s'au venit Petrei Hadămbului și lui Dumitru Goia; den sus de dănșii s'au venit Todosiei, fiatei Nechitei den *Petriș* și cu frații săi; lăngă Todosiia, den sus s'au venit mie, lui Avram; lăngă mene, den sus s'au venit Todosiei în m<ovila de> [2]) den Movileni, în capul hotarului den sus și den cămpu den sus, Petrei Hadămbului -am pus petre și i-am stălpit în vatră de sat, den pădure pănă în capul cămpului den gios, cum să n'aibă Hadămbul a <să> amestec<a> în partea altor frați, nici alții în partea lui, ce să hie volnic a-ș<i> faci cas<ă> în Șulupasa și prisacă iar în Șulupasa, în margine.

De-aiasta scriem și dăm știre.

Scris în satul Petrești, Oc. 12.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, I/VII/2.

Orig. rom. hîrtie, rupt, pecete aplicată.

Datat după Ieremia Movilă și după Petre Hadâmbul menționat în doc. din 11 Mai 1606, ibid, I/IV/2.

346

1605 (7114) Octombrie 18, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Ghiorghi pârcălab de Hotin și a adus un zapis de mărturie dela Gavril, fiul Nastei din Vișnovăț și dela nepoții lui de soră, Nicoară și Nastasca, copiii Maricăi, sora lui Gavril, că și-a cumpărat dela ei pentru cinci sute de zloți tătărești, jumătatea de sus a satului Păltiniș, care este în ținutul Dorohoiului, care le-a fost de moștenire.

---

[1]) dedesubt a fost scris « Drăgești »

[2]) loc rupt în orig.

Deci noi, văzând acest zapis mai sus scris al lor, pe care l-au scris ei înşişi cu mâinile lor şi cu peceţile lor, iar noi l-am crezut şi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit boierului nostru mai sus zis pan Ghiorghi pârcălab de Hotin această mai sus zisă înainte jumătatea de sus a satului Păltiniş, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7114 <1605> Octombrie 18.

Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt.

† Nebojatco <a scris>.

300 zlcţi.

Acad. R.P.R., CLXXXVI/9.
Orig. slav. hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1786 Iulie 16.

347

1605 (7114) Octombrie 20, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre....[1]) Iţi dăm de ştire că ni s'a jeluit sluga no stră Miron şi astfel a zis înaintea noastră, că a cumpărat jumătate de sat, din satul Lopatinţi şi când este acum îl asupresc, de cumpărătură, ceilalţi răzeşi.

De aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să mergi şi să-i alegi partea cât arată direase, dinspre ceilalţi răzeşi. Iar cui i se va părea strâmb, să stea de faţă înaintea noastră. Aşa să ştii, altfel să nu faci.

Scris la Suceava, în anul 7114 <1605> Octombrie 20.

† Domnul a zis.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, VII/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu două traduceri rom., una din 1794 şi alta din sec. XIX.

348

1605 (7113) Octombrie 21, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Dan, fiul, Ulianei, nepot lui Sârbul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea lui, cât se va alege din satul Vereşeni, care este în ţinutul Suceava, pe Moldova. Aceia a vândut-o credinciosului nostru Boul vistier, pentru douăzeci şi cinci taleri de argint şi i-a plătit deplin.

[1]) loc alb în orig.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Gligorie fiul lui Vlaşin, nepotul Duşcăi, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea lui, cât se va alege, tot din acel mai sus scris sat, din Vereşeni. Aceia a vândut-o iarăşi credinciosului nostru, Boul vistier, pentru doisprezece taleri de argint şi i-a plătit deplin..

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, şi noi, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit mai sus scrisului credinciosului nostru, Boul vistier, acele mai sus zise părţi de ocină, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul <7114> 1605 Octombrie 21.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/6.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

349

1605 (7114) Noembrie 9, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, sluga noastră Frăţiian vătaf şi fratele lui, Geamănul şi Siman şi sora lui, Nastea, fiii lui Geamănul, strănepoţii lui Boris Braevici, de bună voia lor de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din uricul de moştenire pe care l-au avut dela Alexandru voevod cel Bun şi de întărire dela acest Alexandru voevod şi dela Bogdan voevod şi dela Petru voevod, toată partea lor, cât se va alege din sat din Brăeşti şi cu loc de iaz şi de moară. Aceasta au vândut-o boierului nostru credincios, Eremia postelnic. Şi le-a plătit lor deplin.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, asemenea şi dela noi am dat şi am întărit mai sus scrisului boier, Eremia postelnic, acea mai înainte spusă parte de ocină din Brăeşti, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7114 <1605> Noembrie 9.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† <Nicoară a scris>.

Acad. R.P.R., XIII/266.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

250

1605 (7114) Noembrie 18.

Suret dela Ierimie Moghila voevod, let 7114 <1605> Noem<v>rie 18.

Scriemŭ domnie mea boiarilor noştri, lui Pătraşco vornicŭ şi lui Grozavŭ Malaiu, înştiinţându-vă pre voi că aici s'au părătŭ de faţă, înnainte noastră, rugătorii noştri călugării dela sf<â>nta mănăstiré Pobrata, cu boiariulŭ nostru Erimie postelniculŭ, pentru o moară ce-i pe Jăjie, zicându că ace moară este pre locul lui, satului O<n>cénii, satulŭ sf<i>ntei mănăstirii, iar boieriulŭ nostru Erimiia postelniculŭ aşe au zis, că ace moară este pe loculŭ său, în hotarul Slobozii.

Pentru acéia, dacă veţi vedea carte domnii méle, iară voi să strângeţi oameni bun<i> şi bătrân<i> şi mijiiaşi de pe înprejur[1]) şi foarte cu dreptate să socotiţă şi de să va afla că iaste acea moară pe hotarul sf<i>ntei mănăstiri, iar voi să o rădicaţi pre ial şi Eremie să-ş<i> ia moara de pe locul mănăstirii; iar de să va afla că iaste făcută pe hotarul Erimii postelniculŭ, iar el să aibă pace de către călugăr<i>. Insă foarte dreptŭ să socotiţi pre cumŭ a fii mai cu dreptul, însă cu sufletel<e> voastre şi cu oamin<i> bun<i>; că, cine va făţărnici, dela d<u>mnezeu va fi voao păcat şi dela noi aşăjderea defăimare şi pedepsă. Aceasta vă scriem. Intr'altŭ chipŭ să nu faciţi.

S'au tălmăcit de Evloghie dascal, l<e>t 7269 <1761> April 28 [2]).

Acad. R.P.R., V/99.
Trad. rom.

351

1605 (7114) Noembrie 23.

Suret dela Ierimiia Moghila v<oe>voda, l<ea>t 7114 <1605> Noem. 23.

Facem înştiinţare precum au venit înnainte noastră şi înnainte boiarilor noştri, rugătorii noştri, egumenul şi cu tot soborul dela sf<ă>nta m<ă>năstire Pobrata şi au jeluit noao pe boiariul nostru Ierimiia postelnic şi pe alţi oameni ai lui, din satul Slobodca zicând aşa, că ei ş'au făcut loru ş<i> o moară pe un mal al lor, ce este în hotarul satului lor, anume Oniceanii, ce sint pe Jijiia şi au luat lor şi un răt din hotarul lor.

Deci, domniia mea am ales pe ai noştri credincioş<i> boiari, Grozav Mălaiu şi Pătraşco vornic, ca să adune oameni buni şi bătrâni şi să socotească acel loc, întru a cui hotar va fi. Deci ei cu sufletele lor şi cu oameni buni, aşa au aflat, că acea moară est<e> pe malul lor şi acel răt încă est<e> în hotarul lor.

---

[1]) în text: « întprejur ».

[2]) întreg pasagiul scris de altă mână.

Deci, domniia mea am dat această carte a domnii mele, rugătorilor noştri, călugărilor, ca să fie tari şi puternici, cu această carte a noastră, a stăpâni ei locul şi malul lor şi acel răt, ca să nu aibă nimene nicio treabă şi ca să aibă a da zi Irimiia postelnic şi oamenii lui, ca să-ş<i> găsească loruş<i> moară pre malul lor şi de acmu înainte ca să nu aibă ei a mai pără pe rugătorii noştri călugări dela sf<ă>nta m<ă>n<ă>stire dela Pobrata, pentru acel loc, nici a dobăndi loruş<i> nic<i> odată în véci, preste această carte a noastră.

S'au tălmăcit de Evloghie dascăl. l<ea>t 7268 (1760) Iunie 16 [1]).

<Pe margine, însemnarea lui Evloghie :> «rătul să înţelege cornu de moşie».

Acad. R.P.R., V/97.
Trad. rom.

---

[1]) Întreg pasagiul scris de altă mână.

DOCUMENTE INDOELNICE

DOCUMENTE INDOELNICE

1

1601 (7109) August 14, Iași.

† Io Eremiea Moghila *voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Adică aceasta alu nostru credinciosu boiarinu Mitrecu Volcințchii mare vornic ce acu îi zic Mitrecu Baințchii ne au spus precomu o Țigancă a dumisal<e>, anume Mura, cu trii copii, Stan și Costan<di>n și Petre, de cătăva vremi au fugit ș'au înblat fugarea. Acu s'ar fi întorsu și s'au mistuit între Țiganii *domnești* prec<um și ți>gania au arătat c'ar fi.... [1]) hatmanu ce-au dat de zăstre fiiciei sale Saftii, mumii acestui boiarin Mitrecu Baințchii, pentru care Țiganca au dovedid cu un zapis den let 7062<1553> Săpt. 26 ci-au cumpărat moșu-său Orăși hatmanu dela Pavel, *fiul lui* Gheorghe Gherghinii acei Țigan<i>, de ma susu din uricu .... [1]) ci-au avut Pavel, *fiul lui* Gheorghie, dela A<lexand>ru v<oe>vod.

Domnie me dac'amu văzut dovadă zapis și dresu dela alți domni de mai înnainte, amu dat și dela domnie me ș'am miluit pre boiarinul nostru Mitrecu Volcinschi, care acu să numește Baințchii, să-și ei Țigani din Țiganii *domnești* și să-i ducă la curte dum<i>sale, cu armaș, pără la satu Bainții.

Să-i fie și dela domnie me șărbi Țigani, dumisale și cuconelor dumisale, nepoților și strănepoțiloru, în veci. Altu nimene să nu să amestice; pe care Țiganca amu dat ispisocu și întăritură, să aibă a-i stăpâni.

Aceasta scriem.
La Iași, velet 7109 <1601> Avgust 14.
Eremie Moghila voevod <m. p.>

Institutul de Istorie și Filosofie al Acad. R.P.R.

Copie rom.

Falșificat, după scris, limbă și cuprins: în vremea lui Ieremia Movilă n'a existat nici un vornic mare cu numele Bainschi.

---

[1]) loc rupt în text.

2

1603 (7111) Mai 30, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră Cozma Benea, fiul lui Gavril, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, ce a avut baştină, slugii noastre Hilip vătah, seminţiei sale, din a treia parte de sat jumătate, de jumătate din satul Cudreşti, pentru o sută zloţi tătăreşti. Şi deasemenea Măgdălina, fiica lui Gavril, a vândut slugii noastre lui Hilip, dreapta sa ocină, din partea sa, jumătate din sat din Cudreşti, pentru 75 zloţi tătăreşti, slugii noastre Hilip vătah.

Şi deasemeni a vândut Larion, fiul lui Toader Purece, nepot Duşcăi, din partea Duşcăi, jumătate din satul Cudreşti; aceia a vândut-o slugii noastre lui Hilip, cu tot venitul ce va fi, partea Duşcăi jumătate, pentru 80 zloţi tătăreşti.

Şi deasemenea a vândut Ionaşco şi sora lui, Costanda, nepoţii Marincăi, fiii lui Dragotă Creţul, slugii noastre Hilip, din sat din Cudreşti [1]), ce se va alege din sat din Cudreşti, pentru 80 zloţi tătăreşti; aceia a vândut-o slugii noastre Hilip vătah.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină şi noi am dat întărire şi credinţa noastră şi i-am făcut ispisoc. De acum înainte să nu aibă după viaţa noastră neclintită, această a noastră credinţă, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, anul 7111 ‹1603› Mai 30 zile.

Pătraşco uricar ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, II/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom.
Documentul e îndoielnic pentru formular. (Cf. doc. din 12 Iunie.)

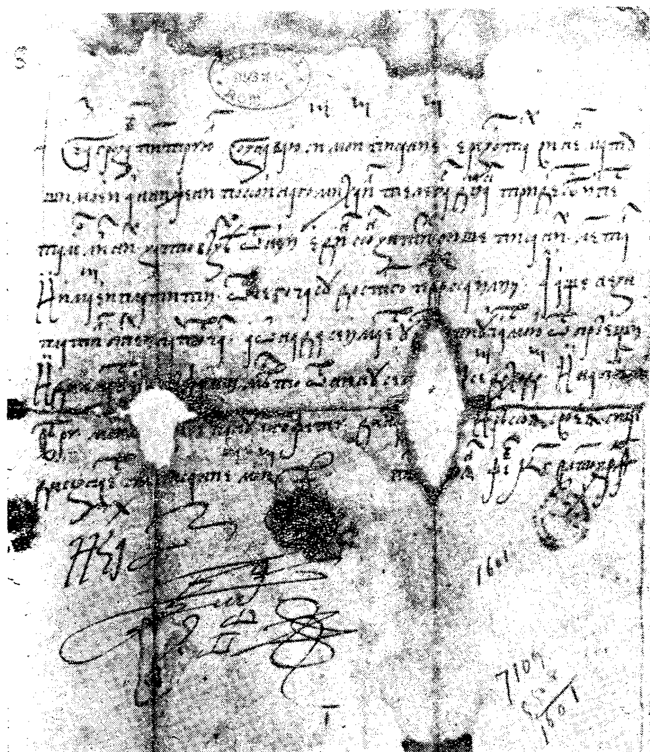
---

1) scris şi apoi tăiat: « din partea Marincăi moaşă-sa jumătate cu tot venitul ».

FOTOCOPII

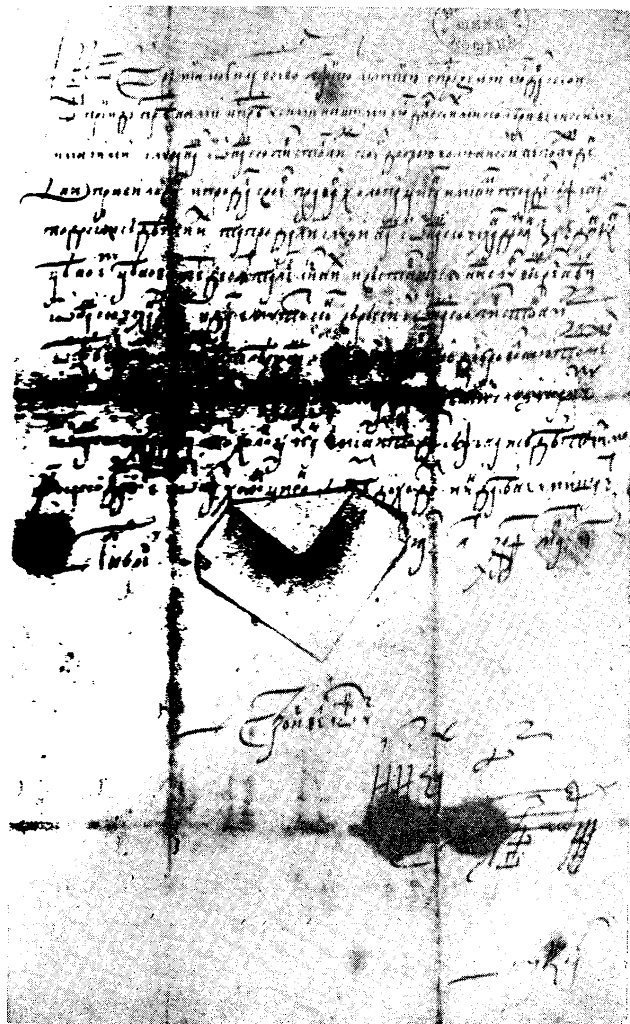
DUPĂ DOCUMENTELE IN LIMBA SLAVĂ

Doc. Nr. 2 (pag. 1—2)

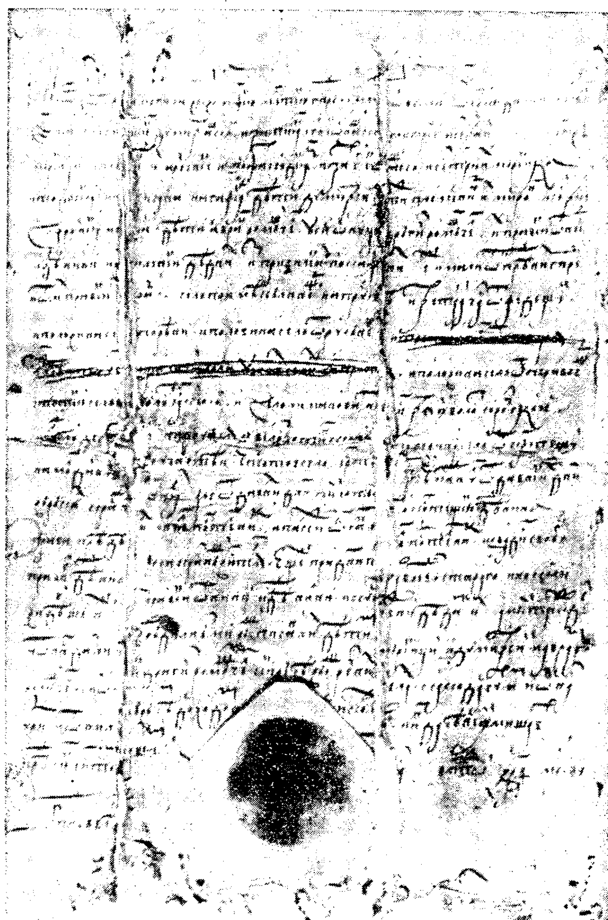

Doc. Nr. 3 (pag. 2)

Doc. Nr. 4 (pag. 2—3)

Doc. Nr. 7 (pag. 4—5)

Doc. Nr. 8 (pag. 5—6)

80

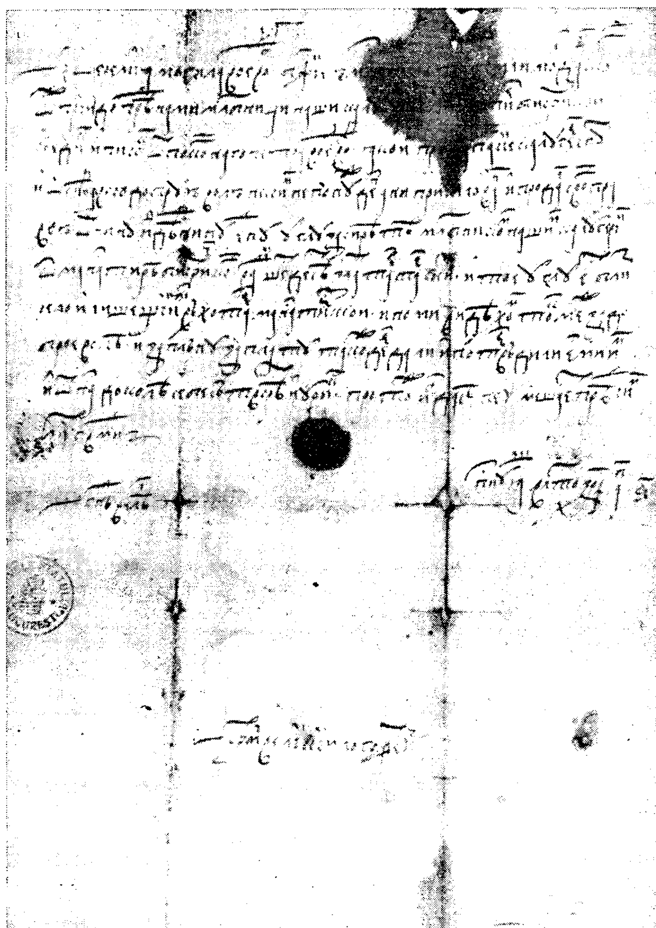
Doc. Nr. 9 (pag. 6—7)

XXIV.

[illegible]

Doc. Nr. 10 (pag. 7)

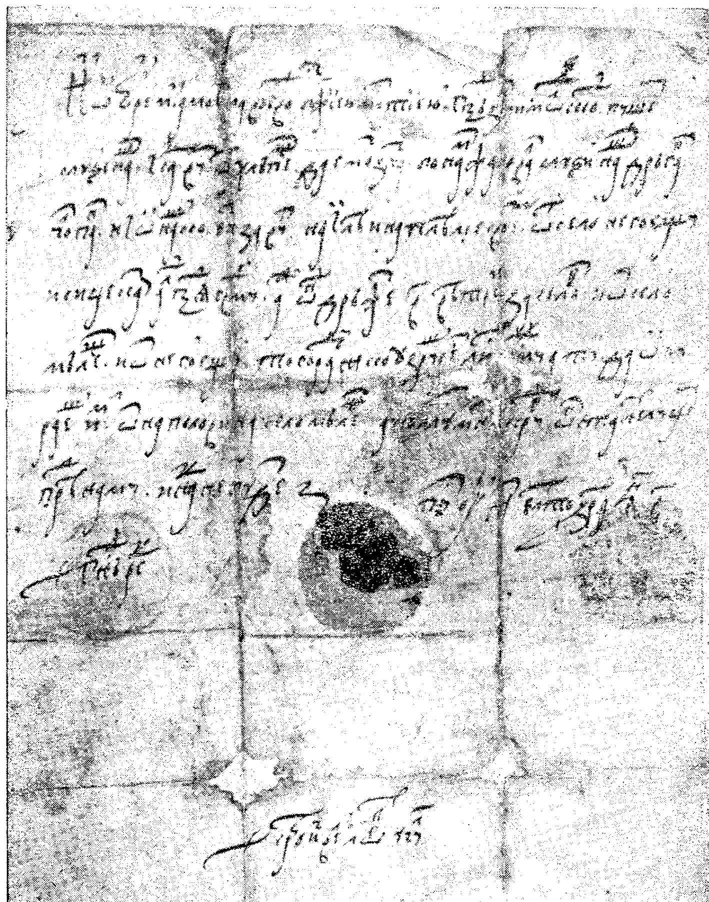
Doc. Nr. 11 (pag. 7–8)

Doc. Nr. 14 (pag. 9—10)

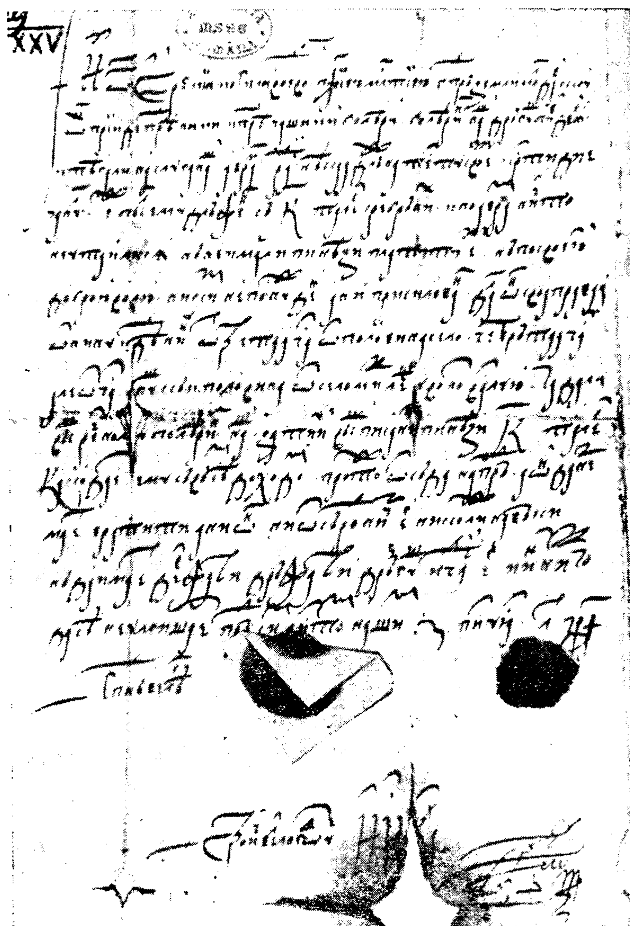
XXV

Doc. Nr. 15 (pag. 10)

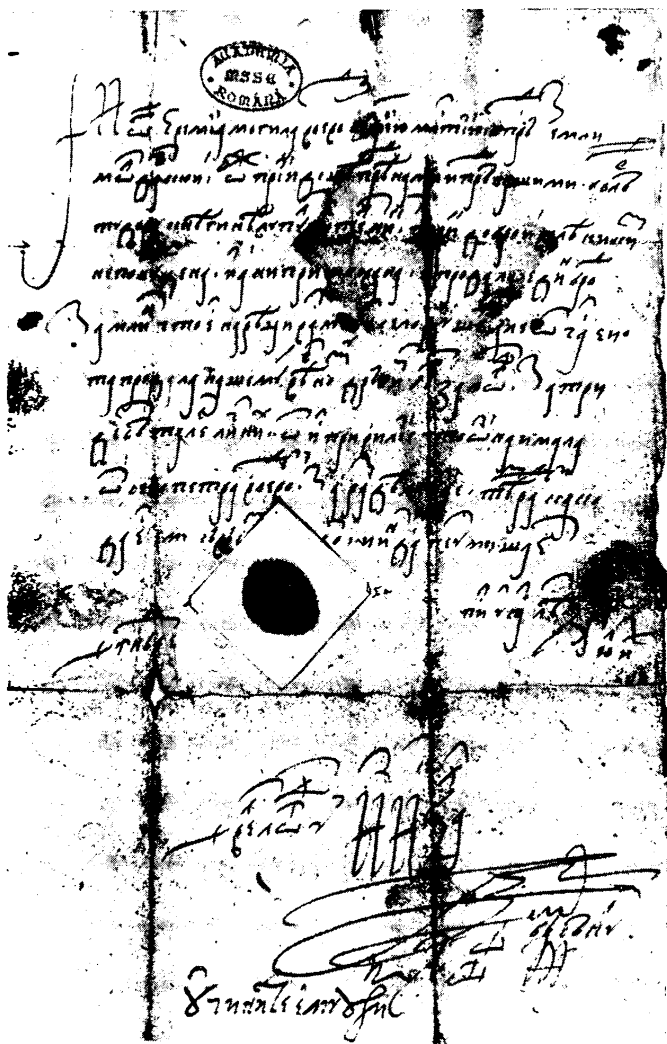
Doc. Nr. 16 (pag. 10—11)

Doc. Nr. 18 (pag. 13)

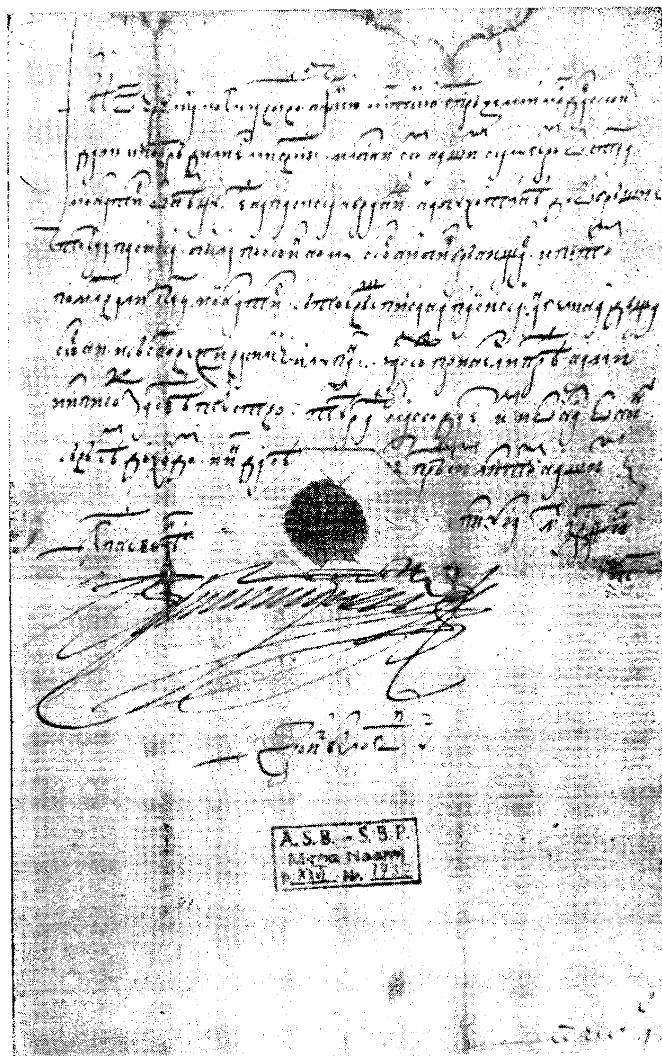
Doc. Nr. 19 (pag. 13—14)

Doc. Nr. 24 (pag. 16)

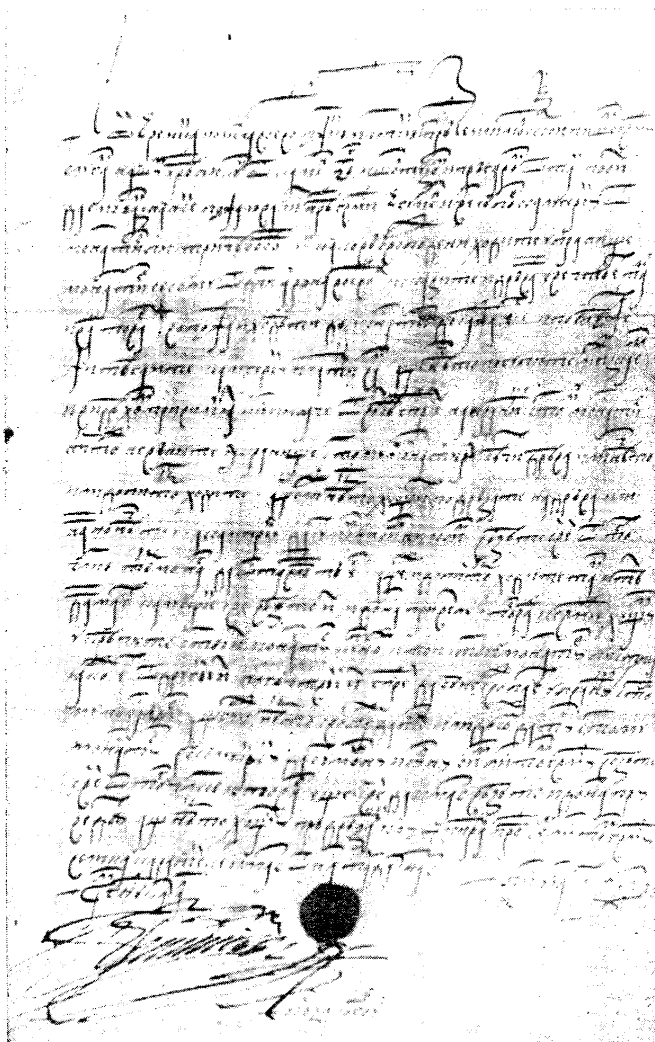

Doc. Nr. 25 (pag. 17)

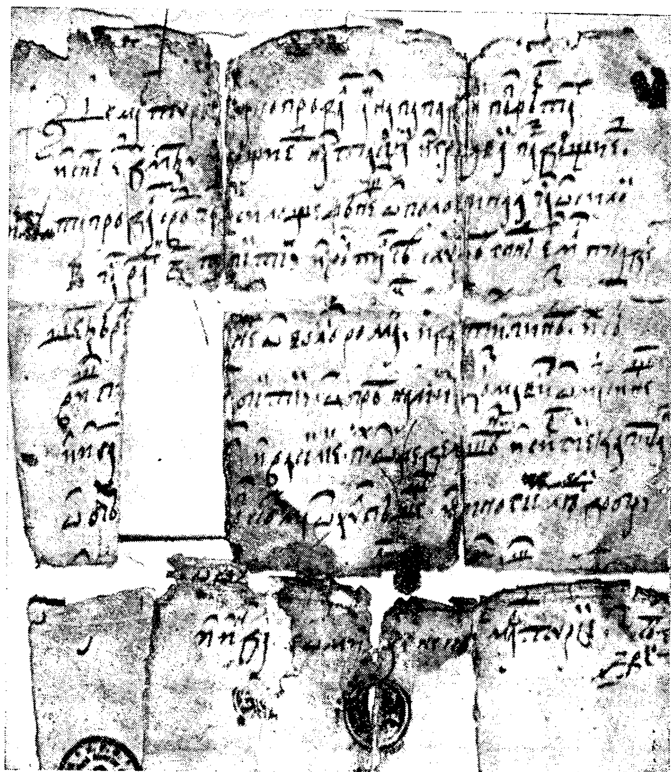
19*

Doc. Nr. 29 (pag. 20)

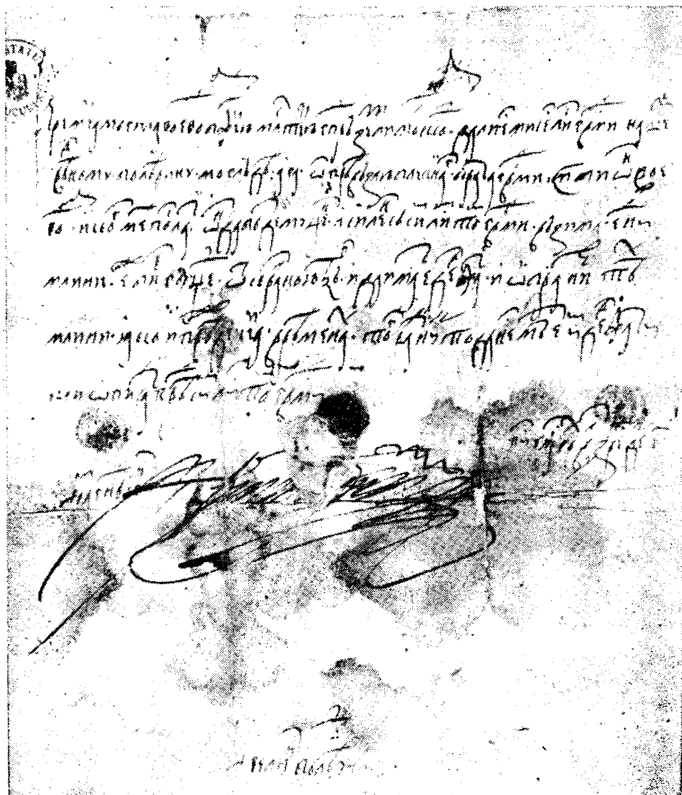
Doc. Nr. 30 (pag. 21)

Doc. Nr. 32 (pag. 22.)

Doc. Nr. 34 (pag. 23)

Doc. 39 (pag. 26)

Doc. Nr. **41** (pag. 27)

Doc. Nr. 47 (pag. 31–32)

Doc. Nr. 48 (pag. 32)

Doc. Nr. 49 (pag. 32—33)

Doc. Nr. 51 (pag. 34)

Doc. Nr. 52 (pag. 34—35)

Doc. Nr. 53 (pag. 35)

XII

Doc. Nr. 58 (pag. 38—39)

Doc. Nr. 59 (pag. 39)

Doc. Nr. 65 (pag. 43)

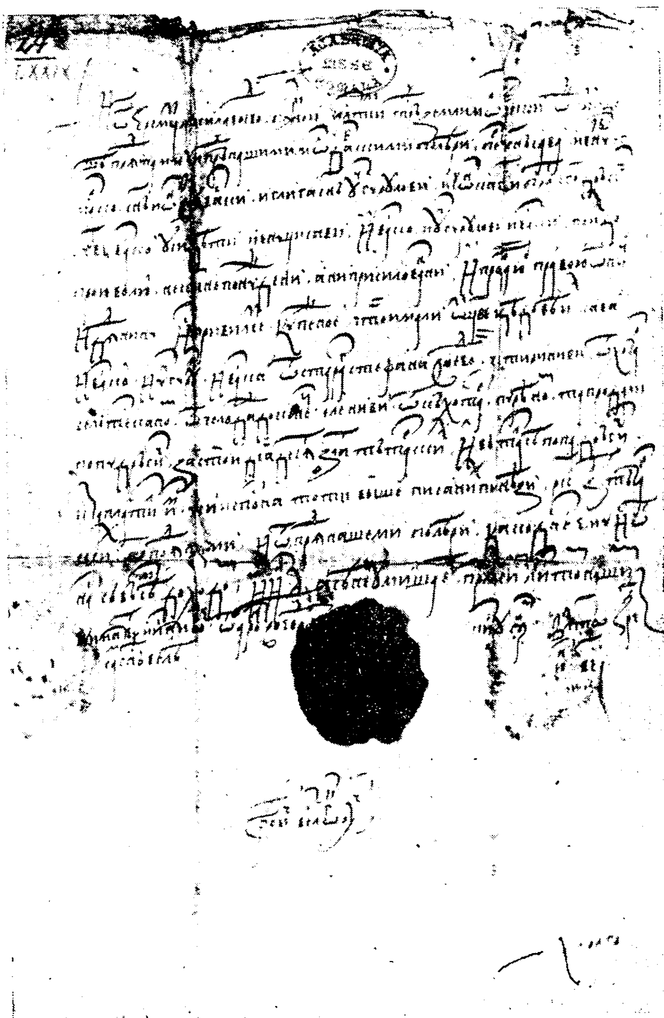
Doc. Nr. 67 (pag. 44—45)

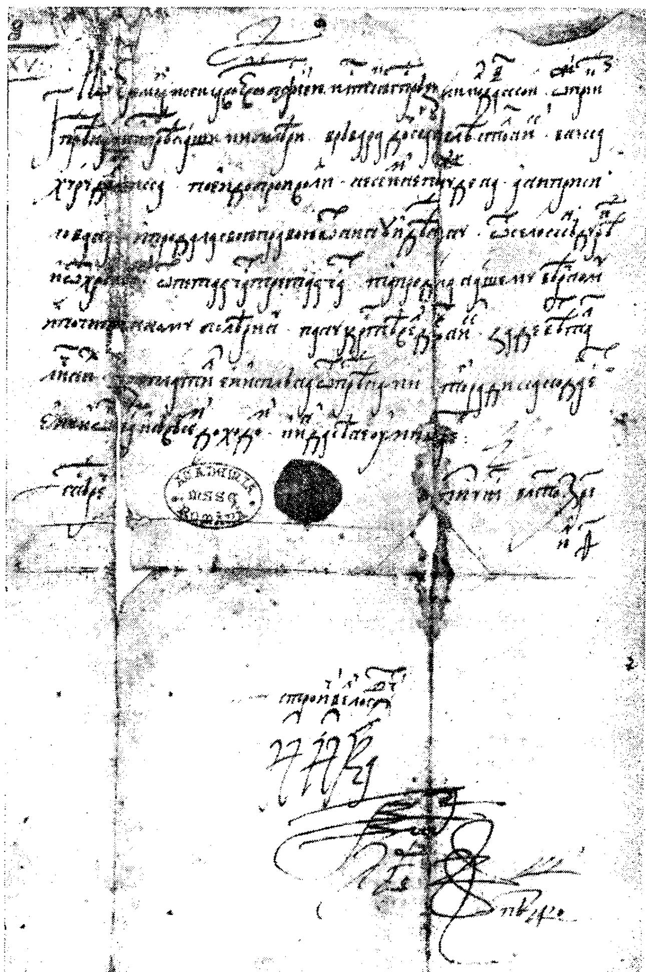
LXXXV

Doc. Nr. 68 (pag. 45)

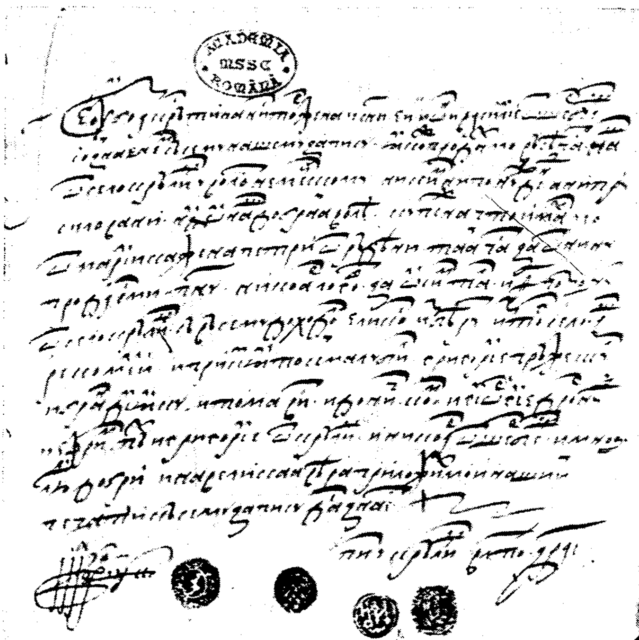
Doc. Nr. 73 (pag. 49)

Doc. Nr. 74 (pag. 49)

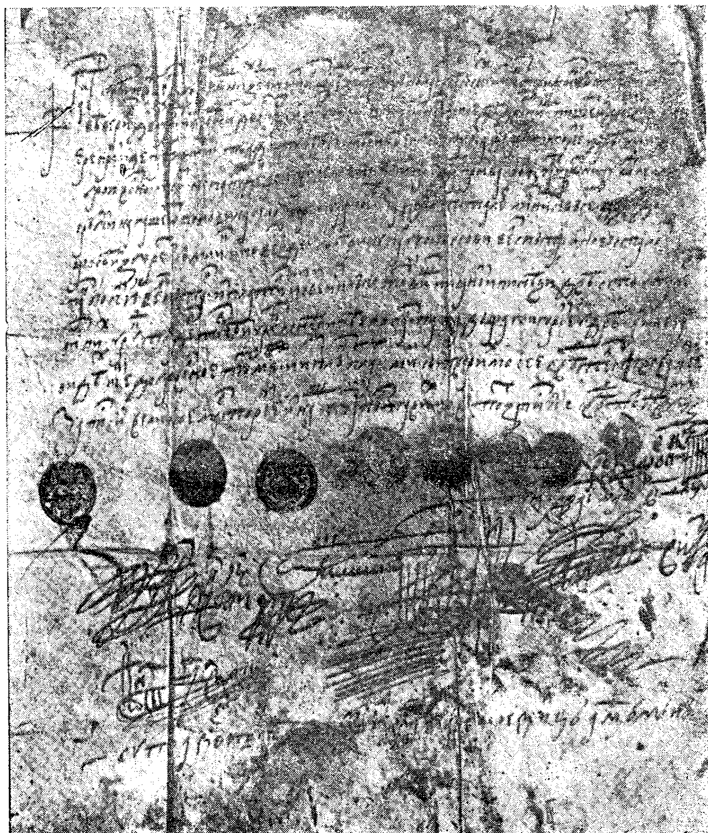

Doc. Nr. 87 (pag. 57)

Doc. Nr. 88 (pag. 58)

Doc. Nr. 90 (pag. 59–60)

Doc. Nr. 93 (pag. 61–62)

Doc. Nr. 95 (pag. 63—64)

Doc. Nr. 96 (pag. 64)

Doc. Nr. 101 (pag. 67–68)

Doc. Nr. 102 (pag. 68)

Doc. Nr. 105 (pag. 69—70)

Doc. Nr. 106 (pag. 70)

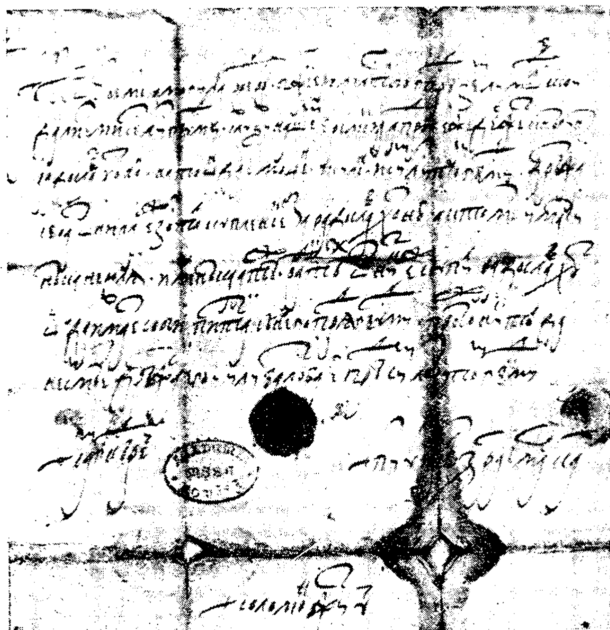
Doc. Nr. 108 (pag. 71)

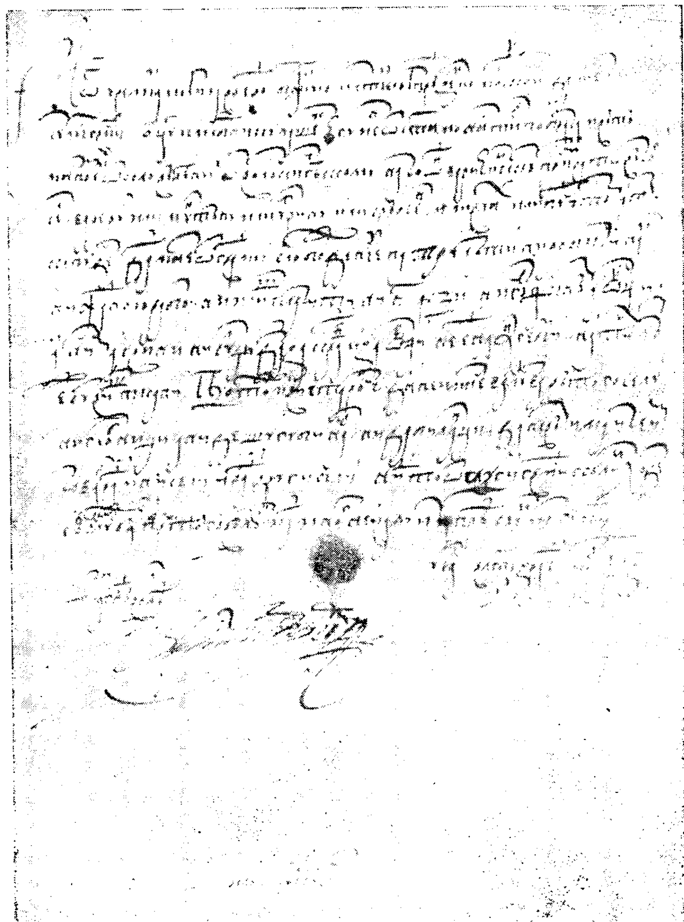
Doc. Nr. 111 (pag. 74)

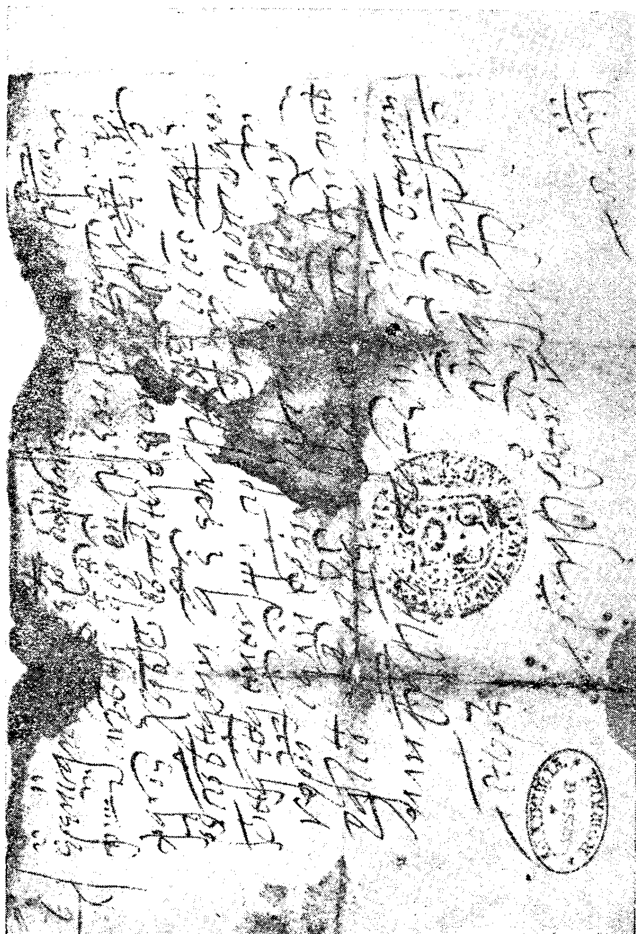
Doc. Nr. 114 (pag. 76)

[illegible]

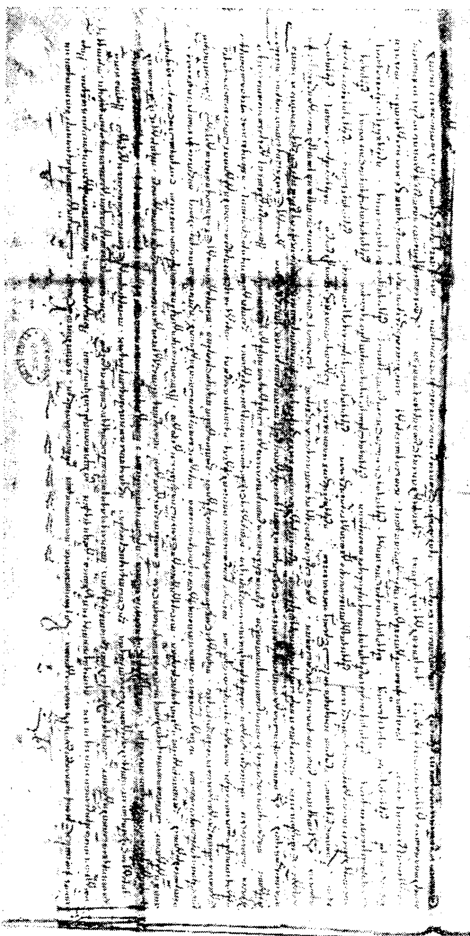
VIII - 1605

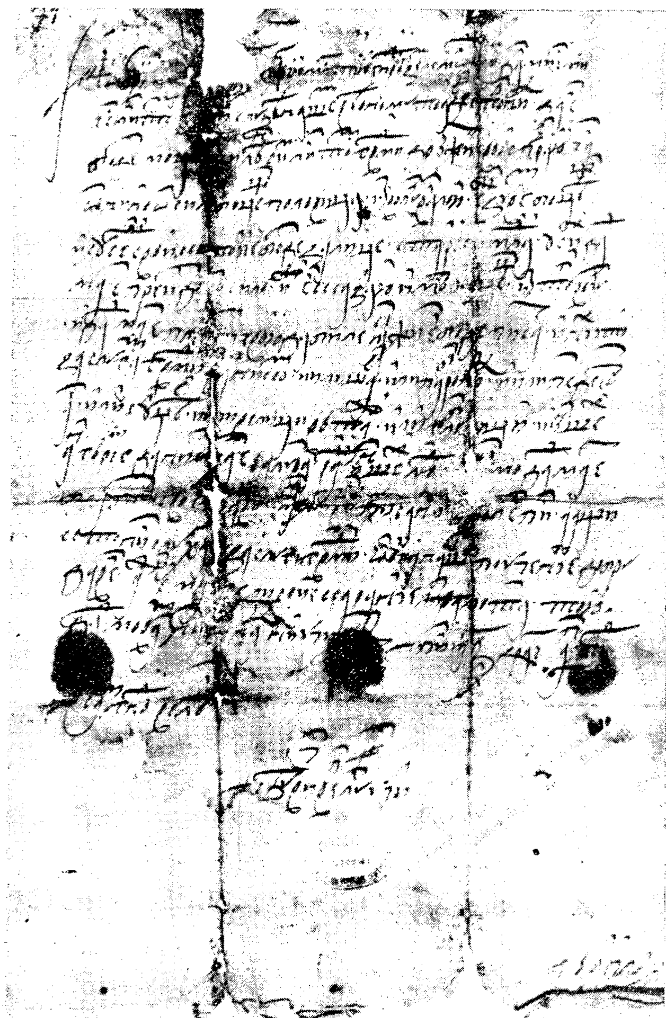
Doc. Nr. 119 (pag. 79—80)

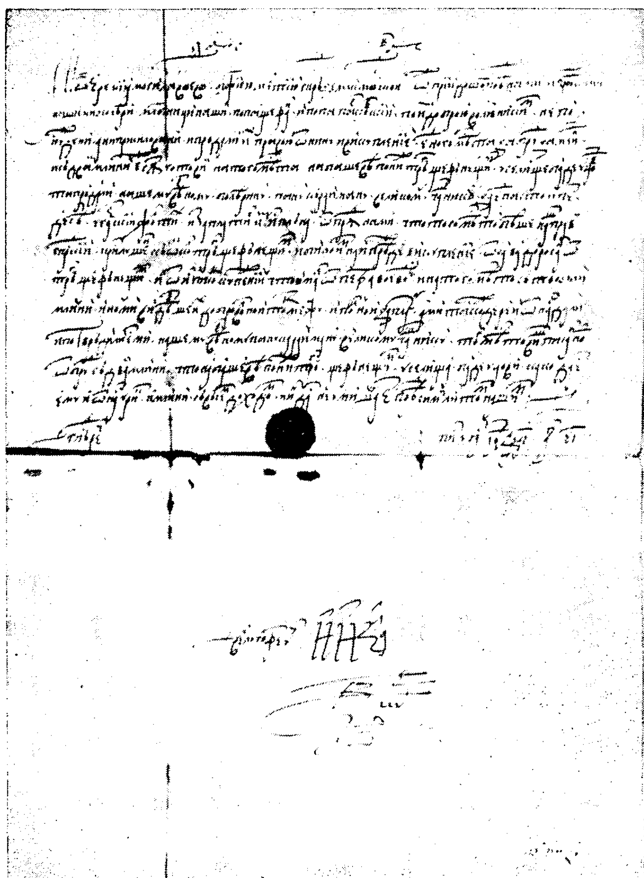
Doc. Nr. 121 (pag. 82—83)

Doc. Nr. 122 (pag. 83—84)

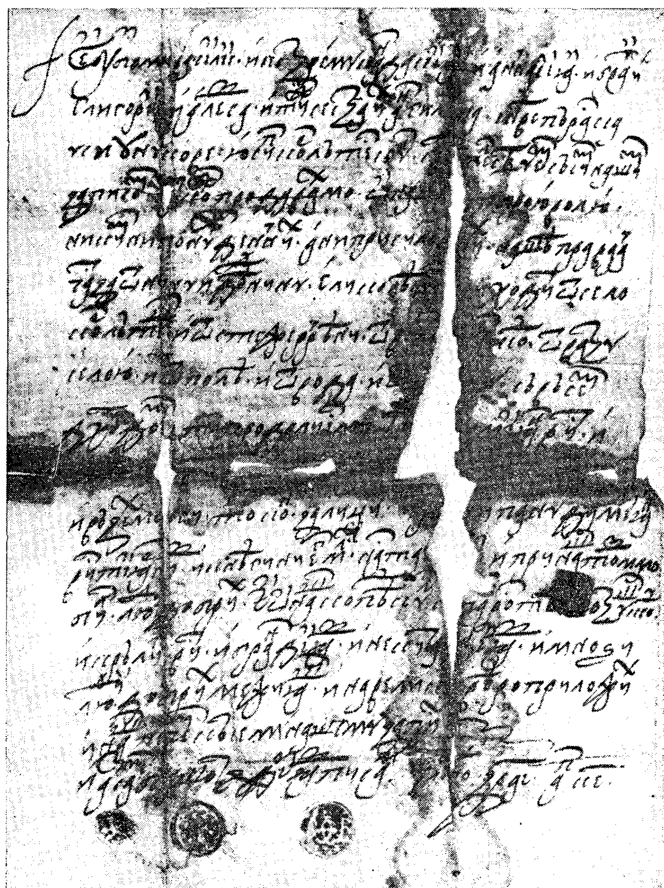
Doc. Nr. 123 (pag. 84—85)

Doc. Nr. 128 (pag. 89)

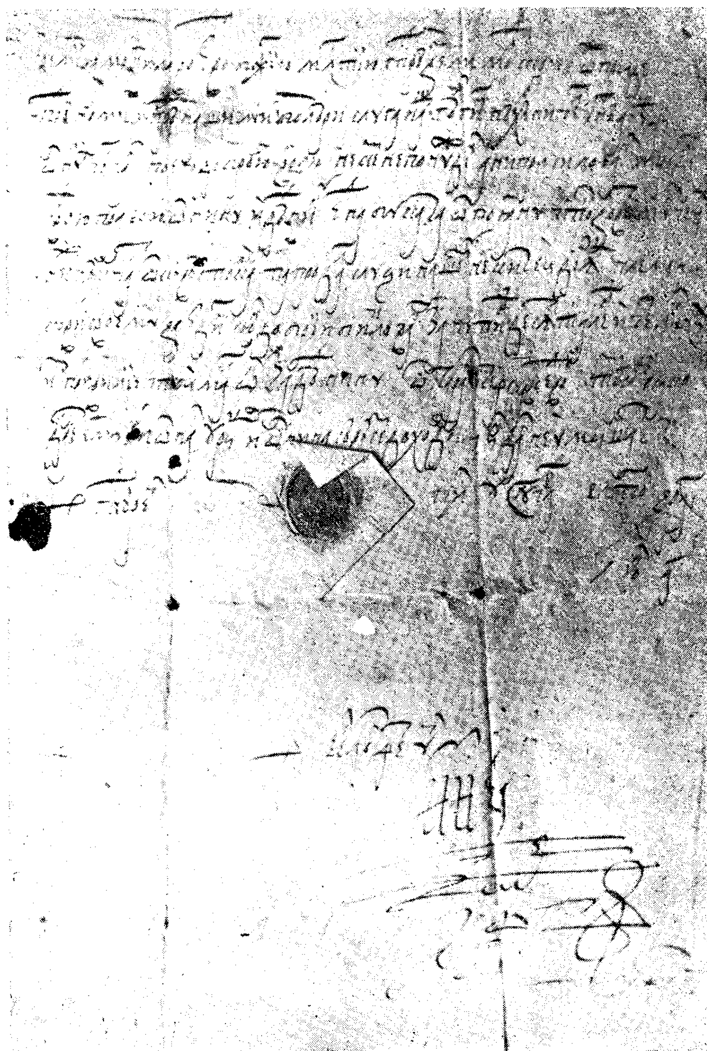

Doc. Nr. 135 (pag. 96—97)

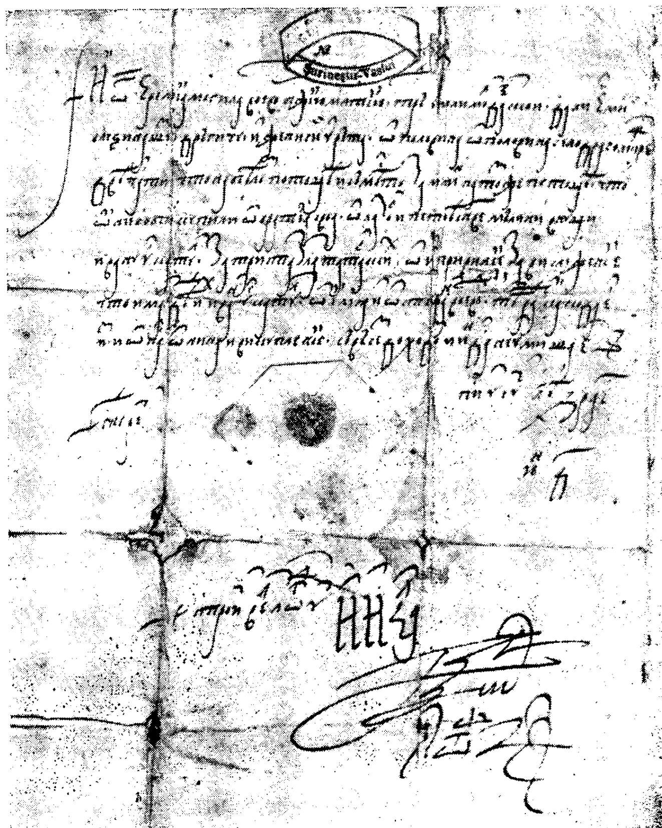
62
CLVII

Doc. Nr. 140 (pag. 100)

Doc. Nr. 146 (pag. 104)

Doc. Nr. 148 (pag. 105)

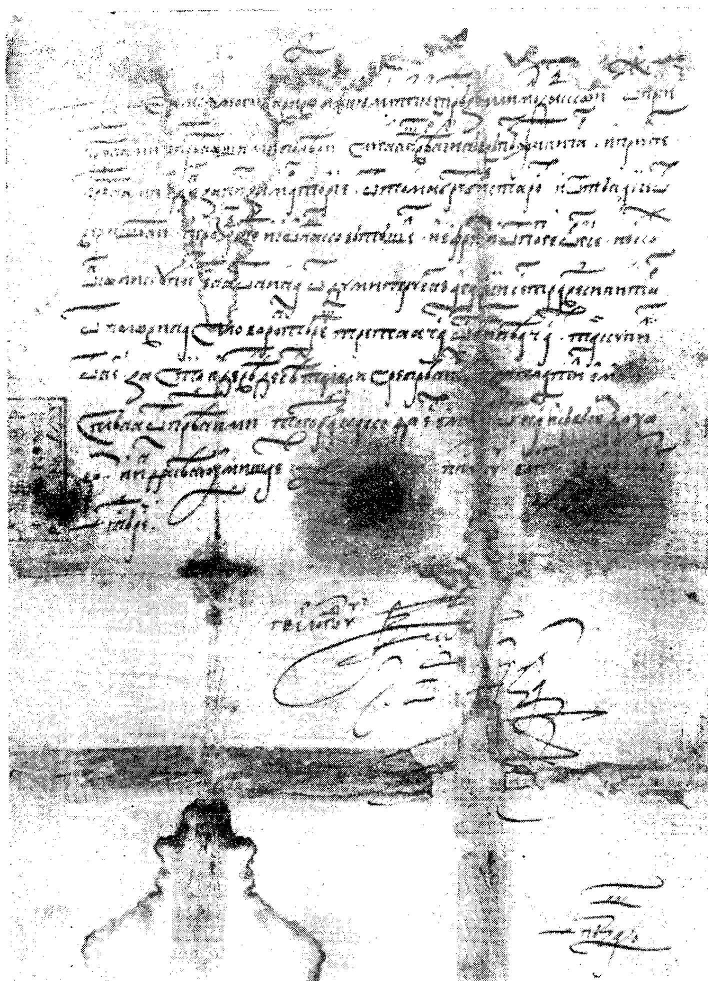

Doc. Nr. 149 (pag. 105—106)

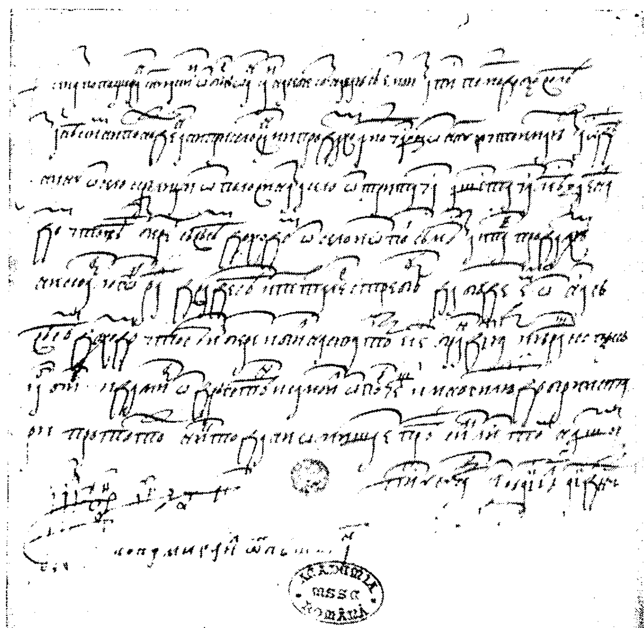
Doc. Nr. 150 (pag. 106)

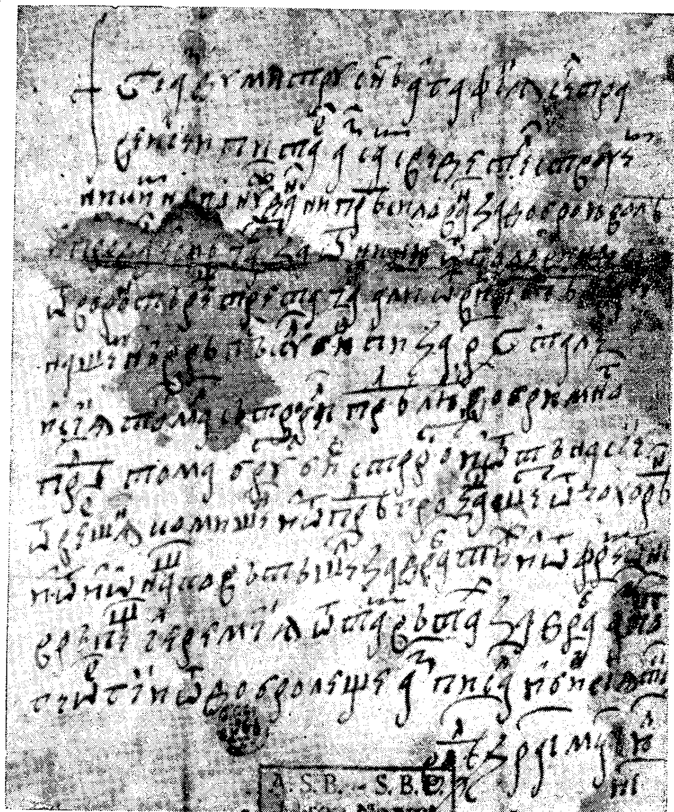
Doc. Nr. 151 (pag. 106—107)

Doc. Nr. 155 (pag. 109)

A. S. B. — S. B.

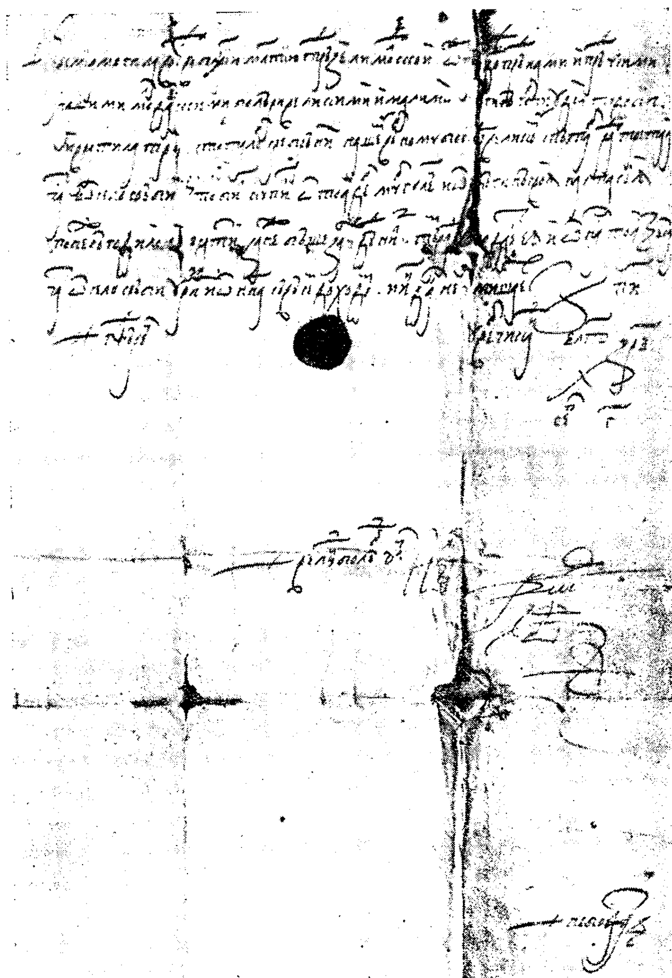
Doc. Nr. 159 (pag. 111–112)

Doc. Nr. 161 (pag. 112)

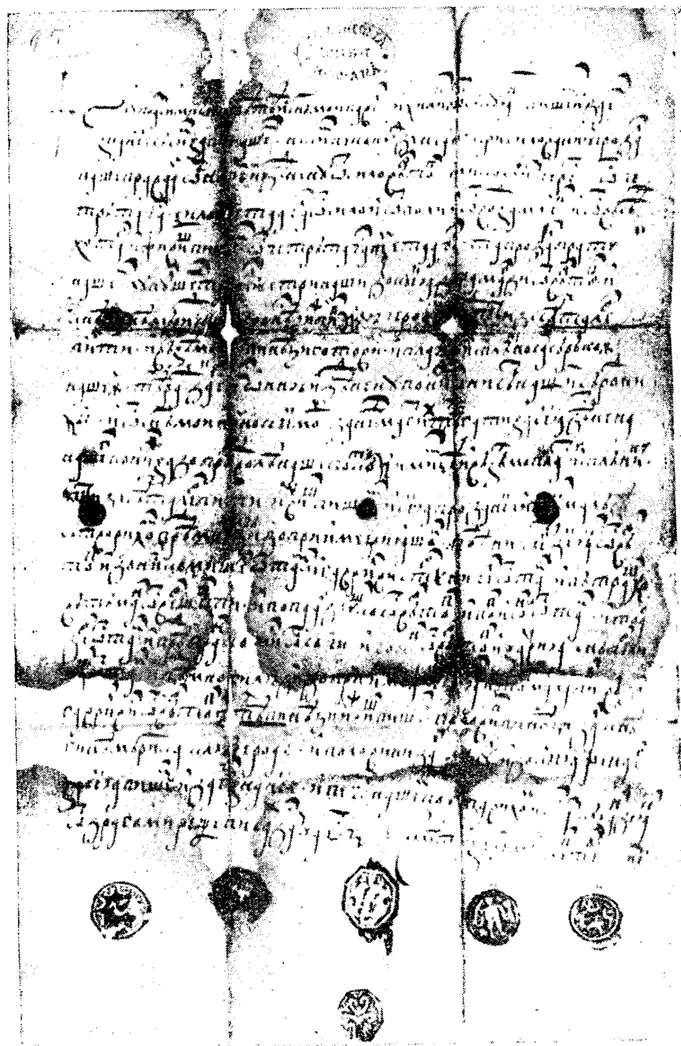
Doc. Nr. 162 (pag. 113)

Doc. Nr. 164 (pag. 114—115)

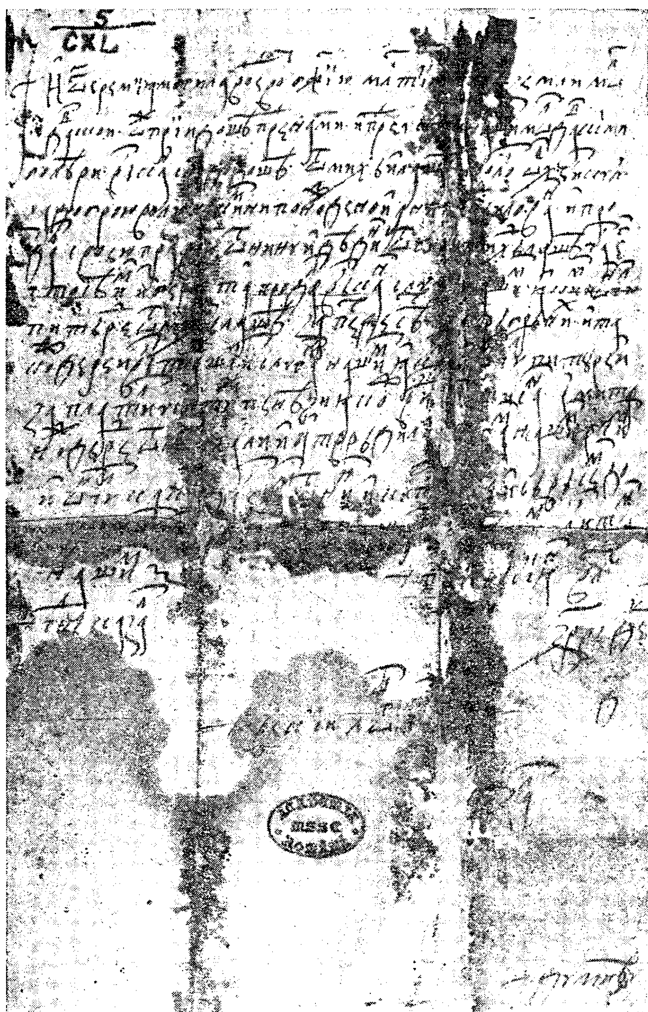
Fl. 1

Doc. Nr. 169 (pag. 117)

Doc. Nr. 171 (pag. 118—119)

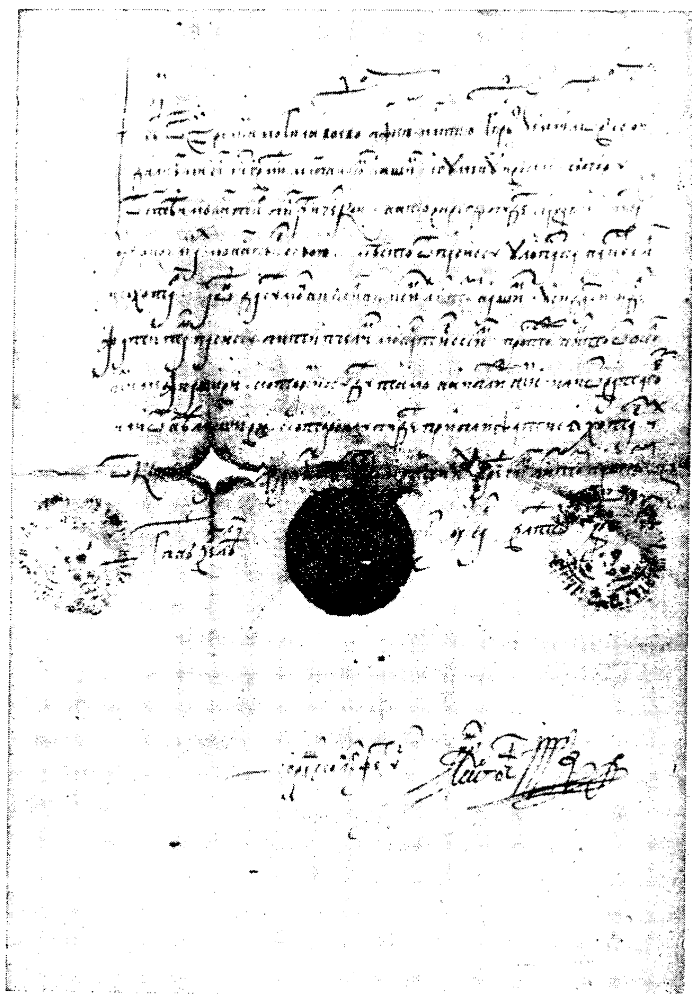
Doc. Nr. 172 (pag. 119)

Doc. Nr. 175 (pag. 121—122)

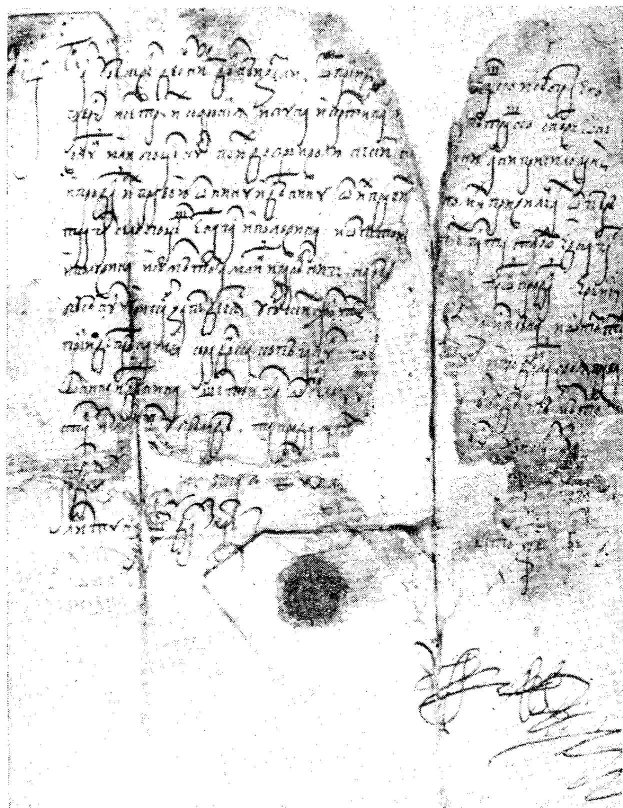
Doc. Nr. 177 (pag. 123—124)

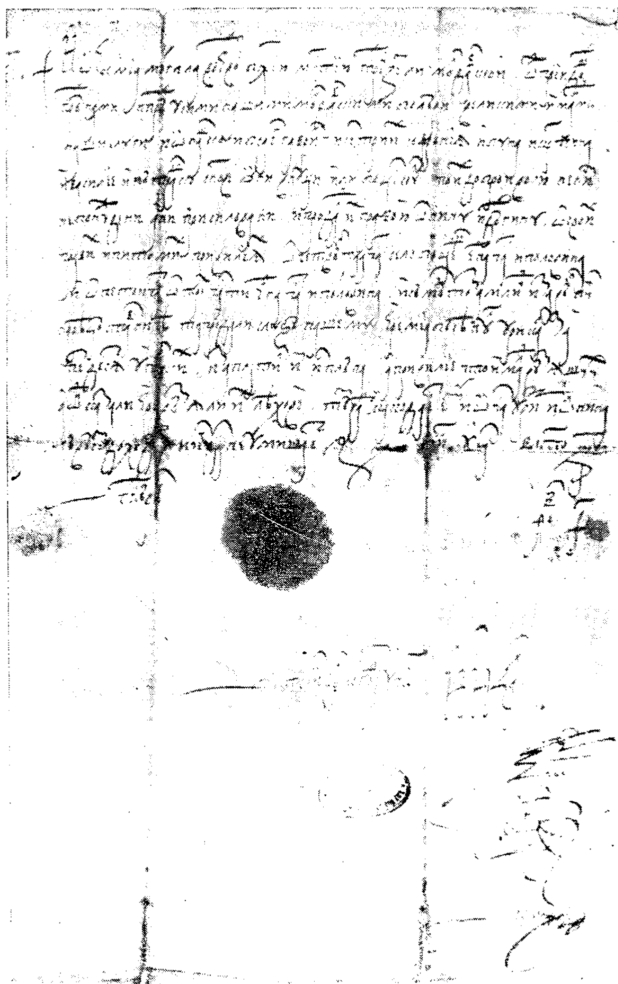
Doc. Nr. 179 (pag. 125)

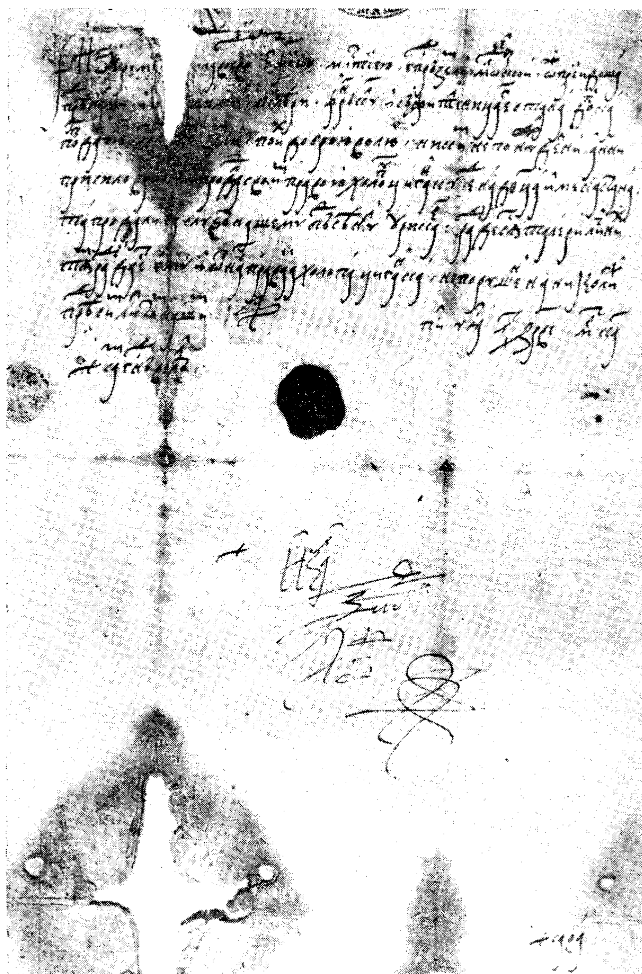
Doc. Nr. 182 (pag. 126—127)

Doc. Nr. 183 (pag. 127)

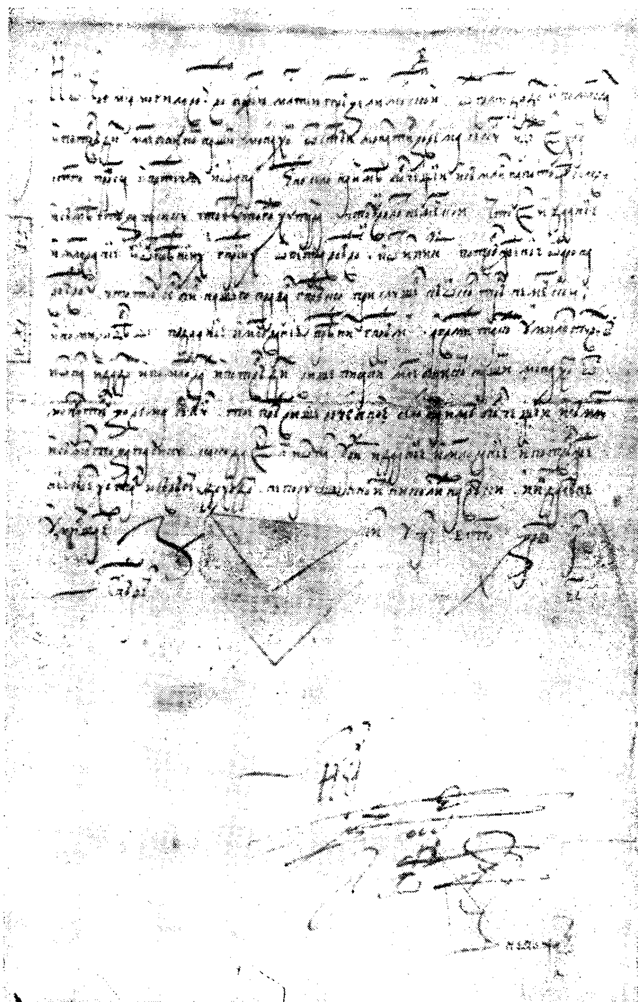

Doc. Nr. 187 (pag. 129)

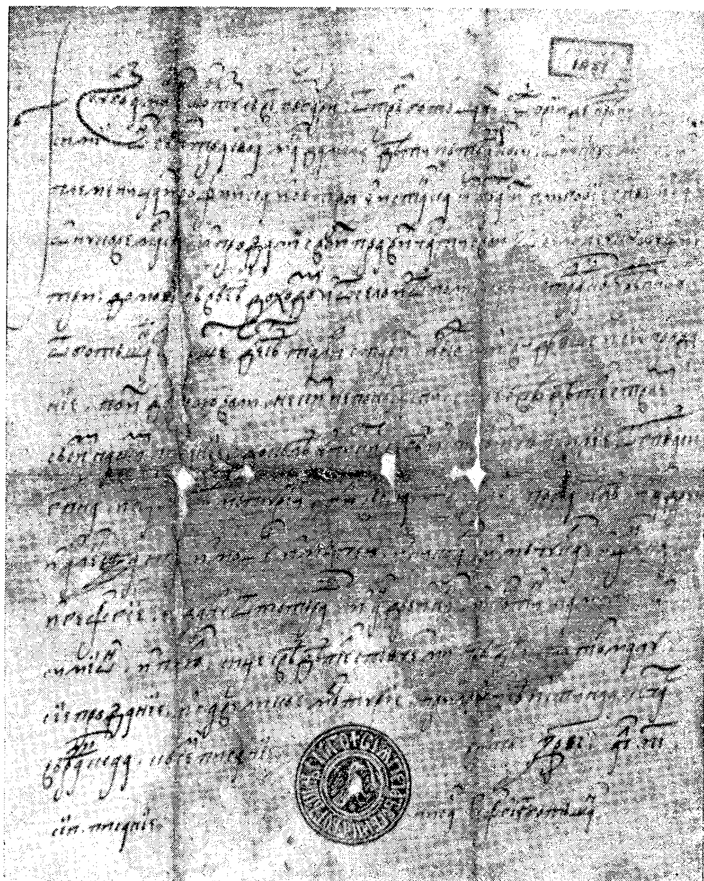

Doc. Nr. 194 (pag. 136)

Doc. Nr. 197 (pag. 138)

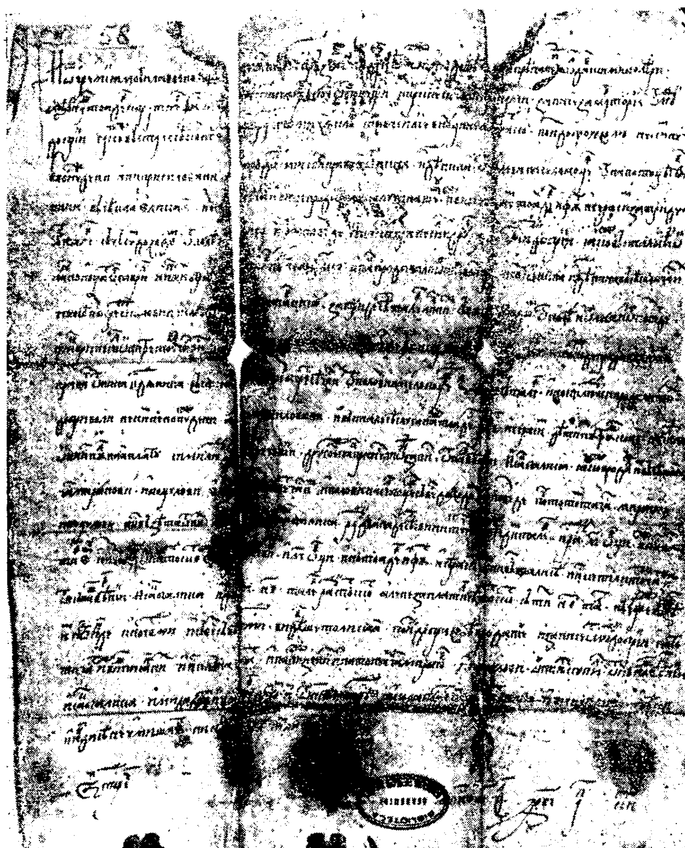

Doc. Nr. 199 (pag. 139)

II

Doc. Nr. 205 (pag. 142–143)

Doc. Nr. 208 (pag. 144)

Doc. Nr. 209 (pag. 145)

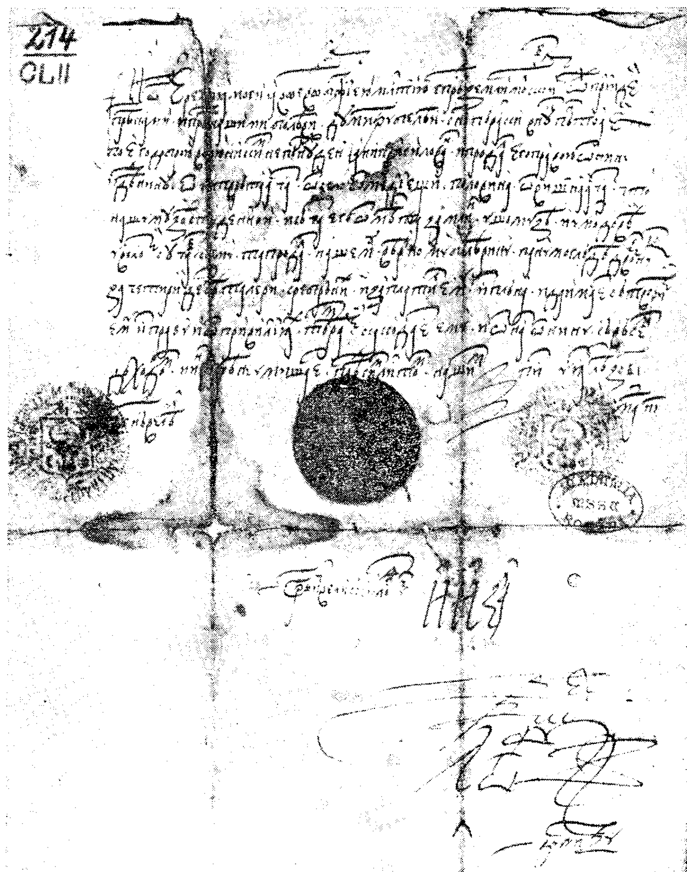
Doc. Nr. 211 (pag. 146)

Doc. Nr. 212 (pag. 146—147)

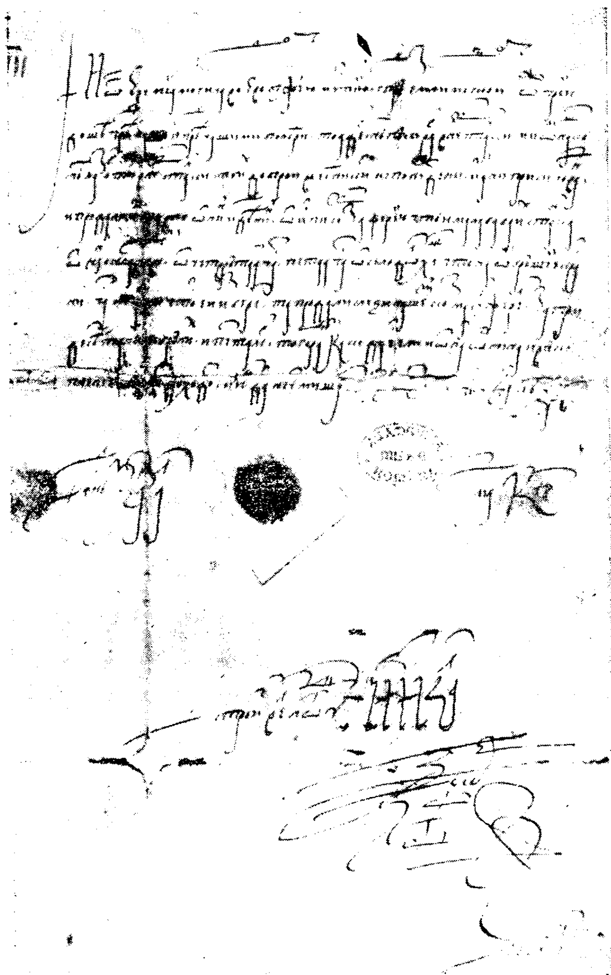
Doc. Nr. 216 (pag. 152)

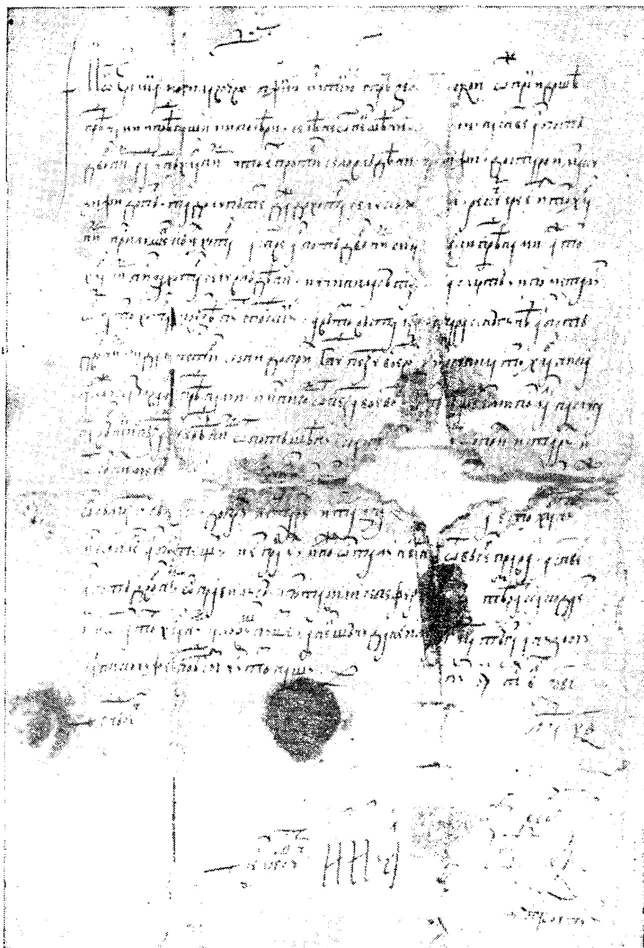

Doc. Nr. 217 (pag. 152—153)

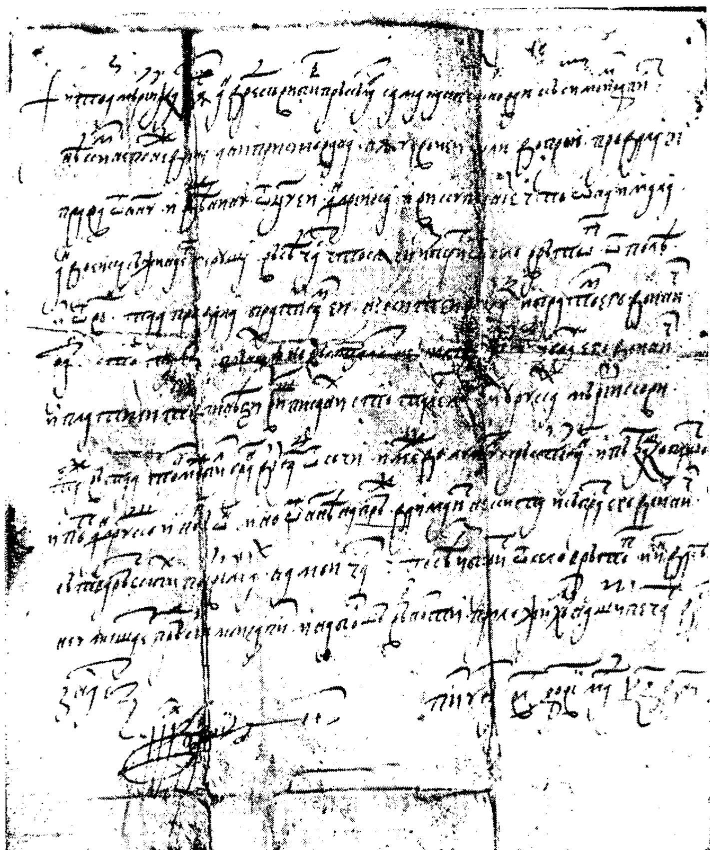
XXV

Doc. Nr. 219 (pag. 154)

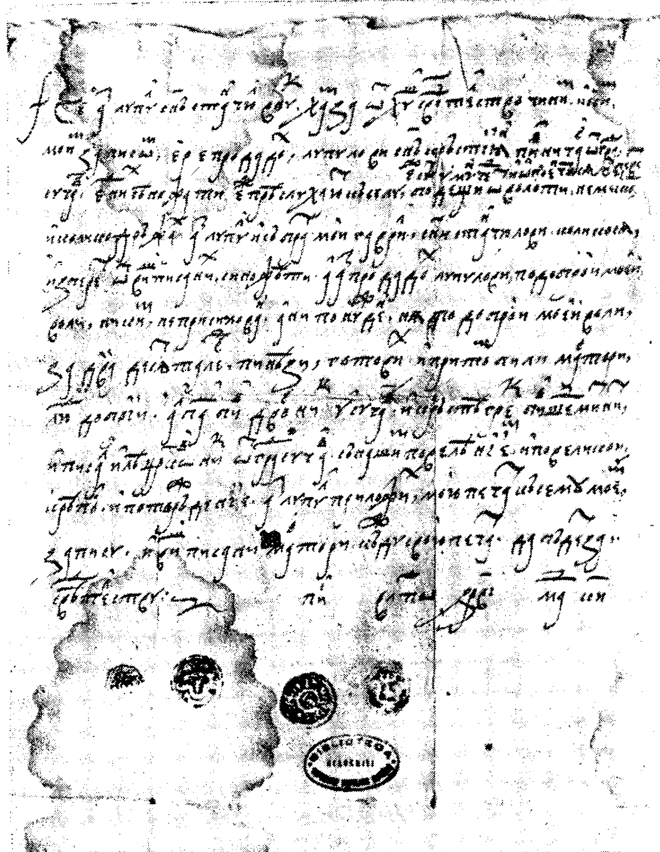

Doc. Nr. 224 (pag. 157—158)

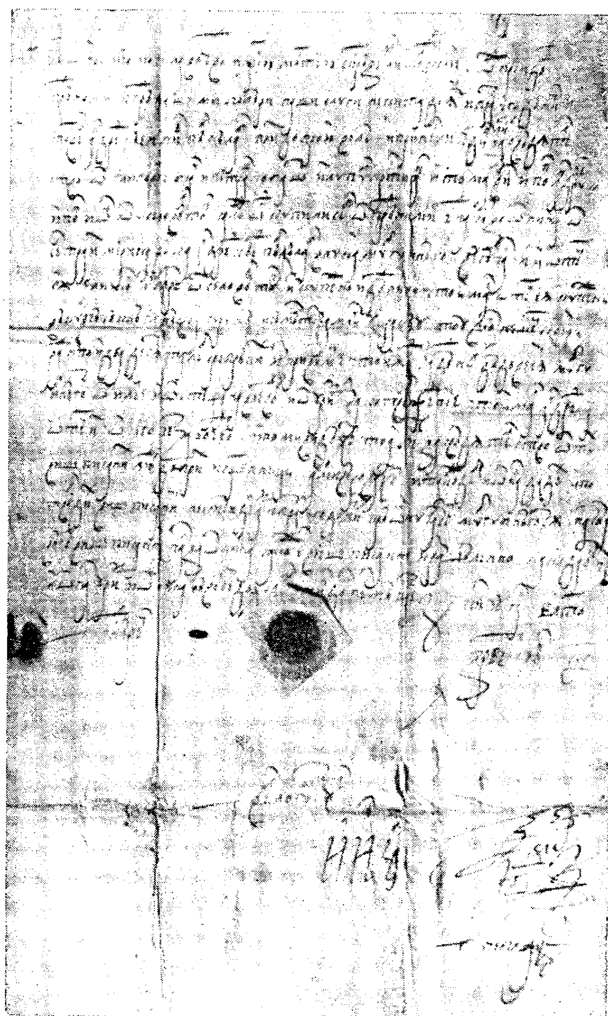

Doc. Nr. 225 (pag. 158)

Doc. Nr. 226 (pag. 158—159)

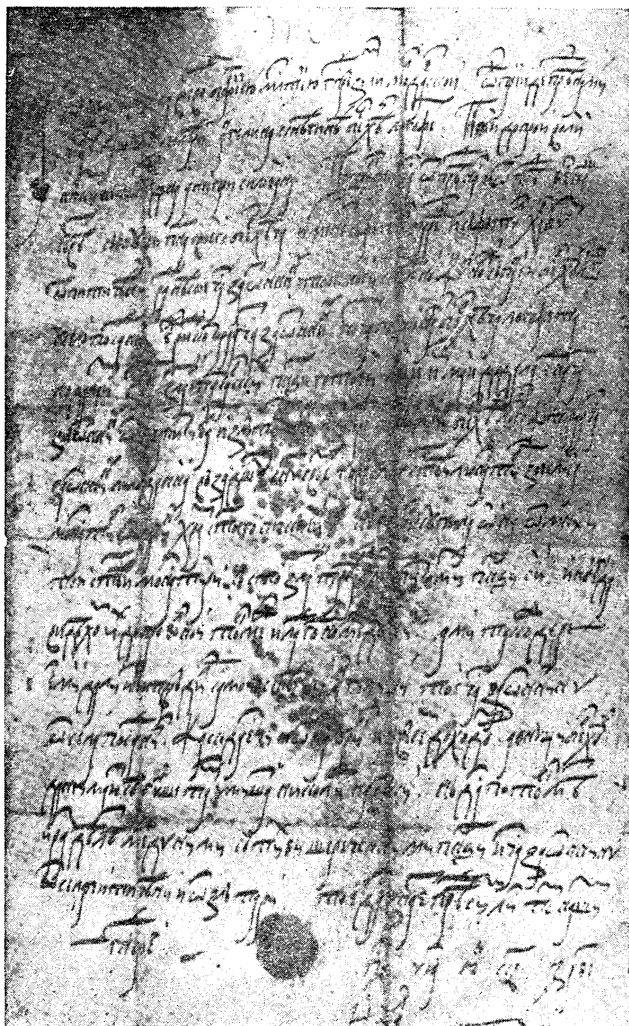
Doc. Nr. 229 (pag. 160)

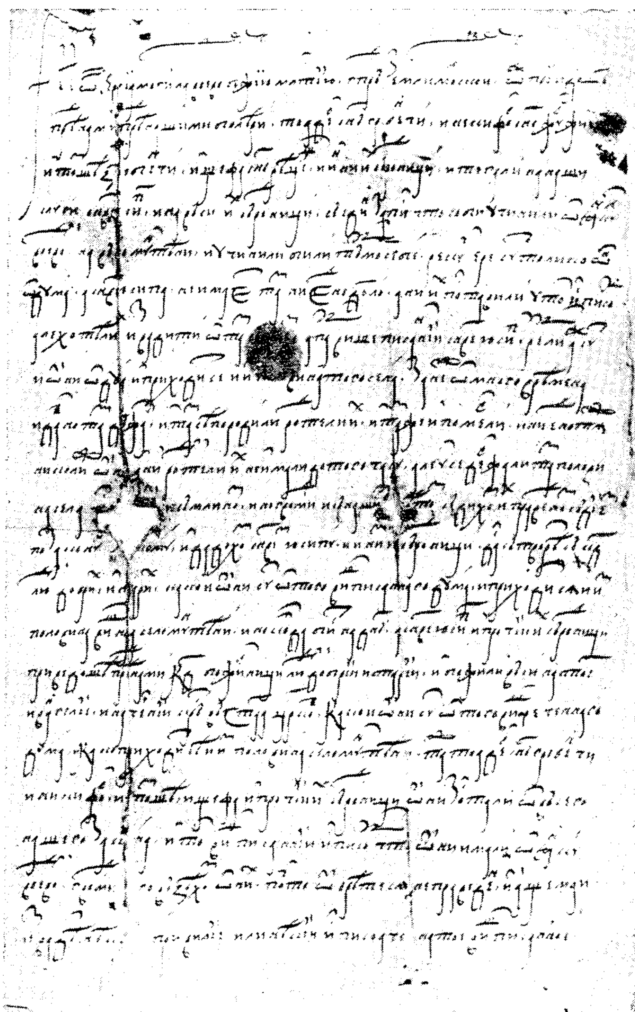

Doc. Nr. 230 (pag 161)

Doc. Nr. 231 (pag. 161—162)

Doc. Nr. 232 (pag. 162)

Doc. Nr. 237 (pag. 167)

Doc. Nr. 241 (pag. 170)

Doc. Nr. 242 (pag. 170—171)

Doc. 243 (pag. 171)

Doc. Nr. 245 (pag. 172)

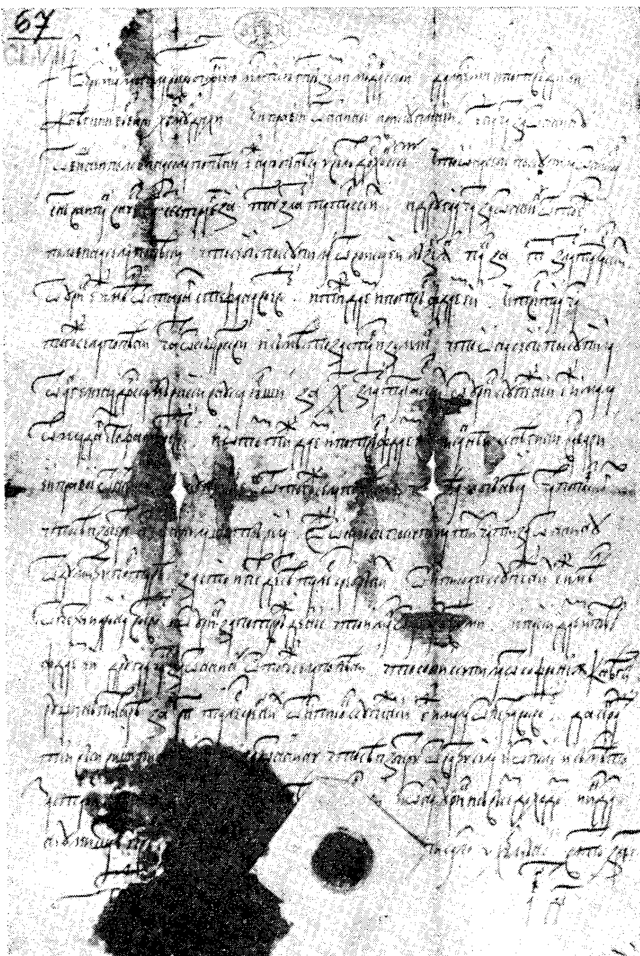
Doc. Nr. 246 (pag. 172—173)

Doc. Nr. 247 (pag. 173—174)

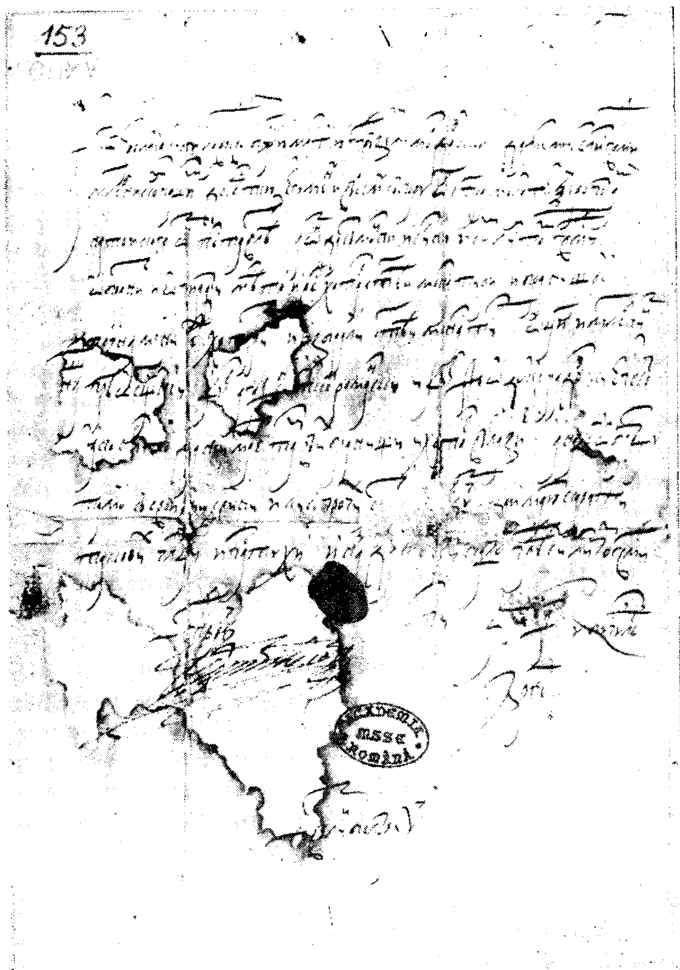
Doc. Nr. 248 (pag. 174)

Doc. Nr. 249 (pag. 174—175)

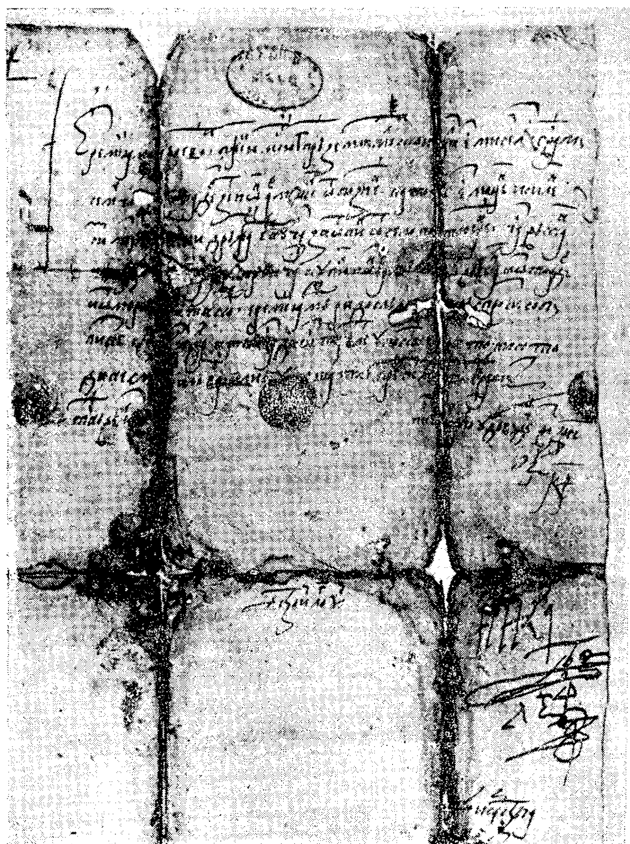
Doc. Nr. 251 (pag. 175—176)

Doc. Nr. 255 (pag. 179)

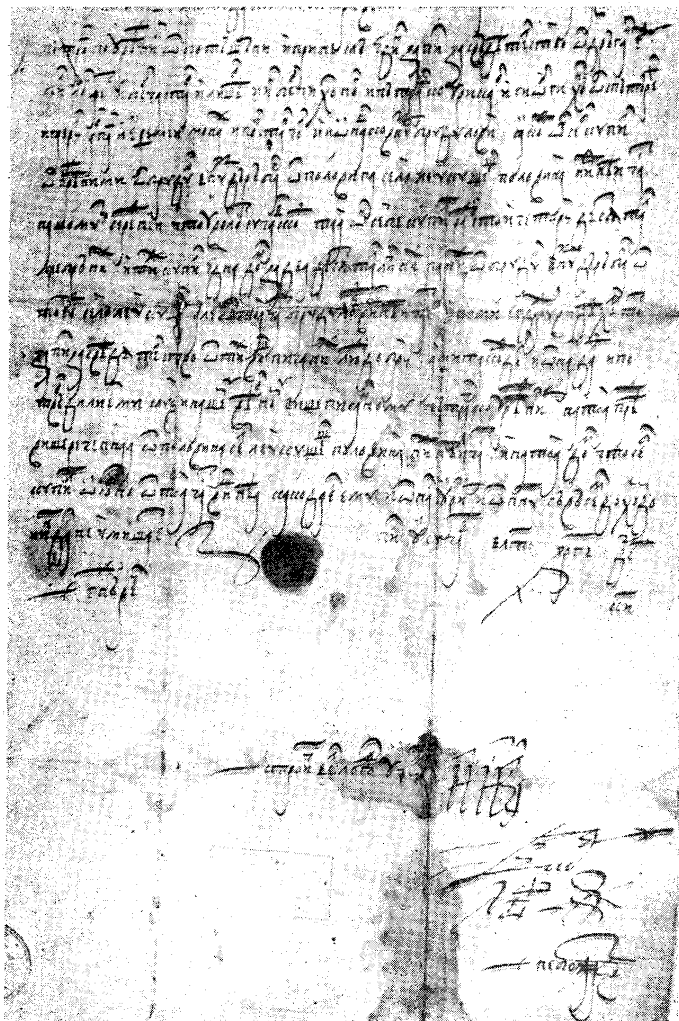

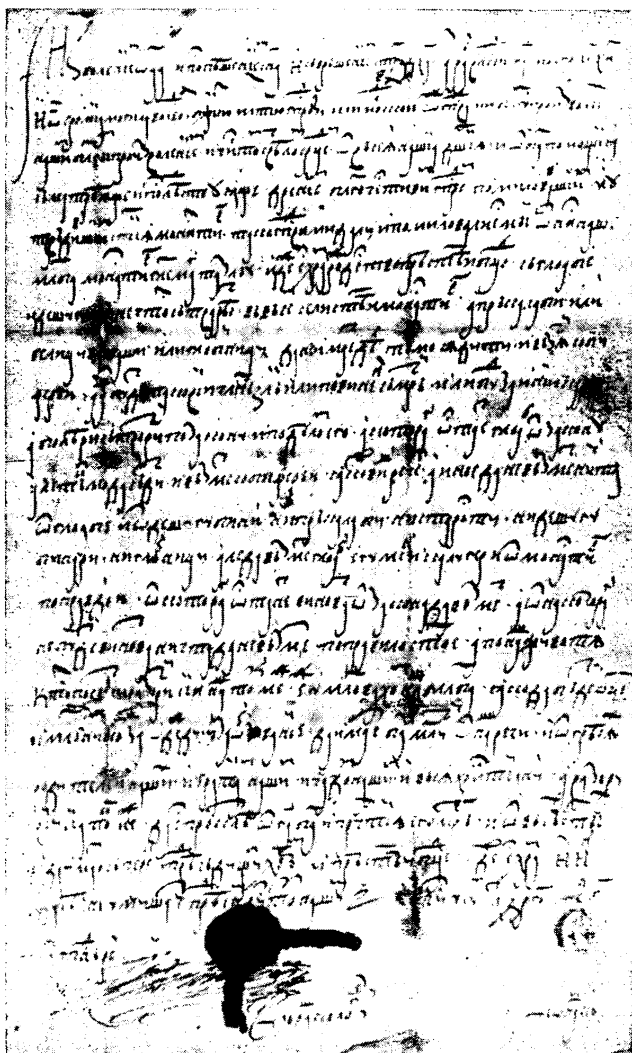
Doc. Nr. 262 (pag. 185—186)

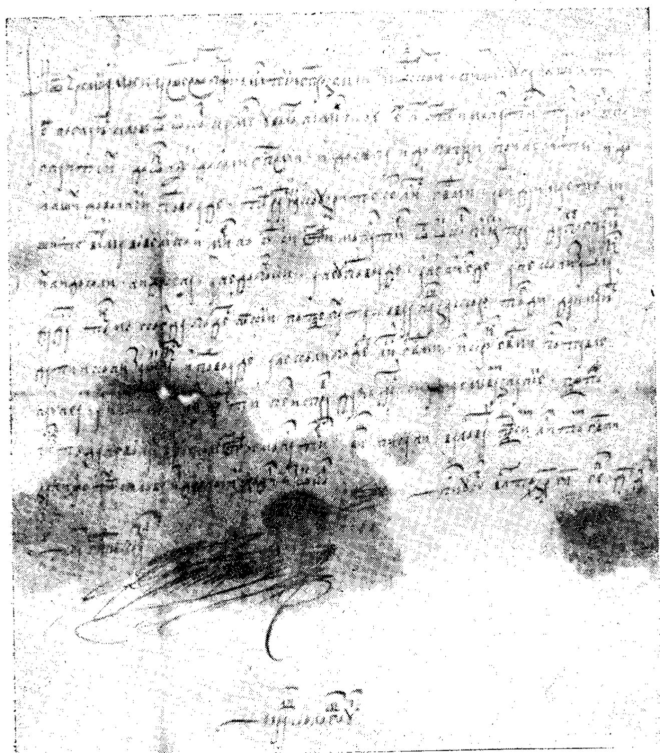
Doc. Nr. 265 (pag. 187)

Doc. Nr. 266 (pag. 187)

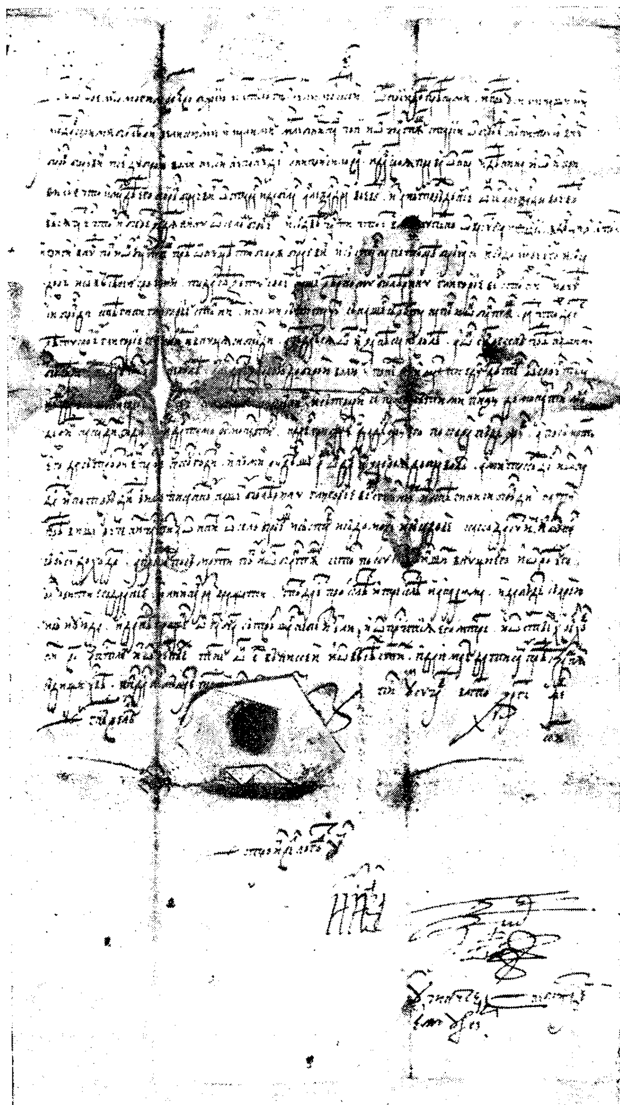
Doc. Nr. 272 (pag. 191)

Doc. Nr. 276 (pag. 193)

Doc. Nr. 279 (pag. 195—196)

61

Doc. Nr. 283 (pag. 199)

Doc. Nr. 285 (pag. 200)

Doc. Nr. 292 (pag. 205)

Doc. Nr. 293 (pag. 206)

Doc. Nr. 297 (pag. 209—210)

[illegible]

Doc. Nr. 300 (pag. 213–214)

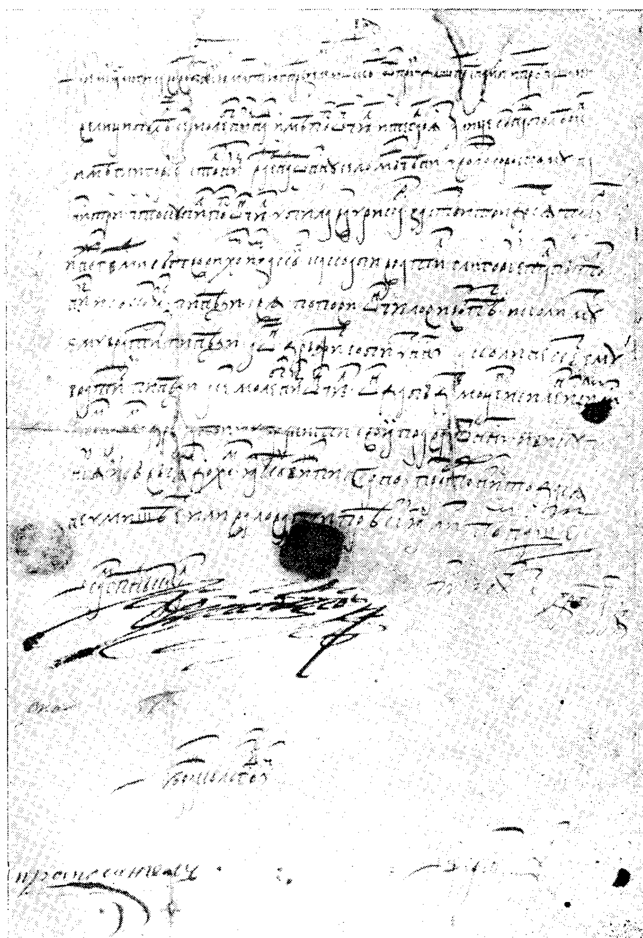
Doc. Nr. 306 (pag. 221—222)

ACADEMIA

Doc. Nr. 311 (pag. 225)

Doc. Nr. 317 (pag. 234)

XXV

Doc. Nr. 321 (pag. 239)

Doc. Nr. 328 (pag. 244—245)

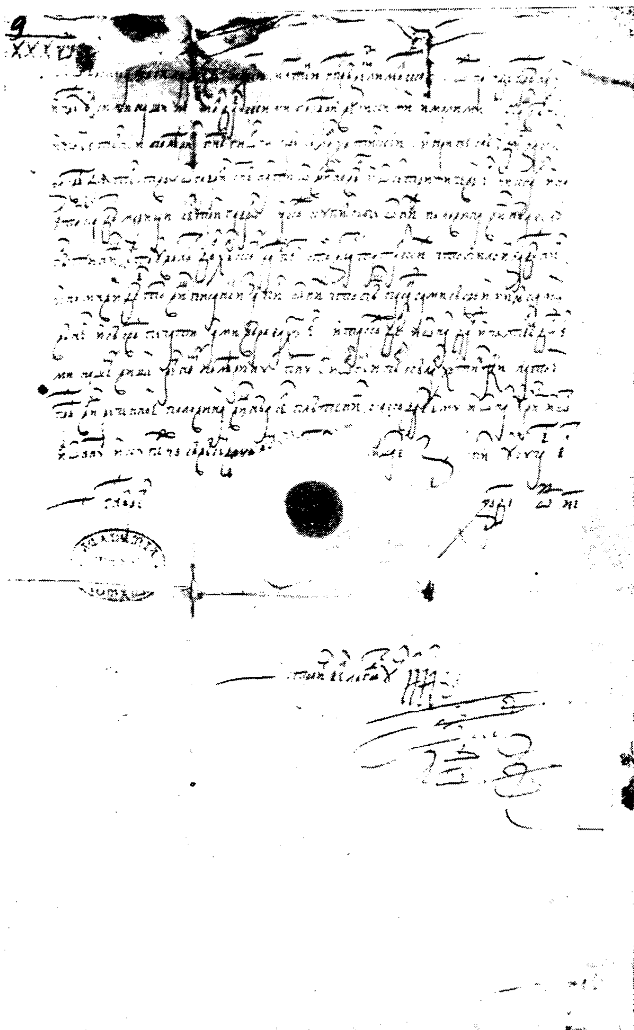
Doc. Nr. 329 (pag. 245)

Doc. Nr. 331 (pag. 247–248)

Doc. Nr. 332 (pag. 248)

Doc. Nr. 334 (pag. 249—250)

Doc. Nr. 340 (pag. 255)

Doc. Nr. 347 (pag. 260)

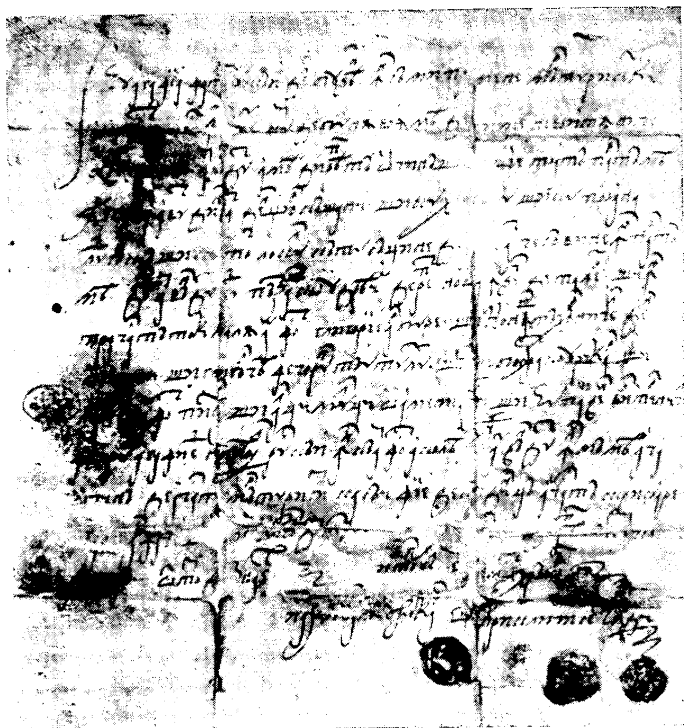
Doc. Nr. 348 (pag. 260–261)

FOTOCOPII

DUPĂ DOCUMENTELE IN LIMBA ROMÂNĂ

Doc. Nr. 35 (pag. 23–24)

Doc. Nr. 92 (pag. 61)

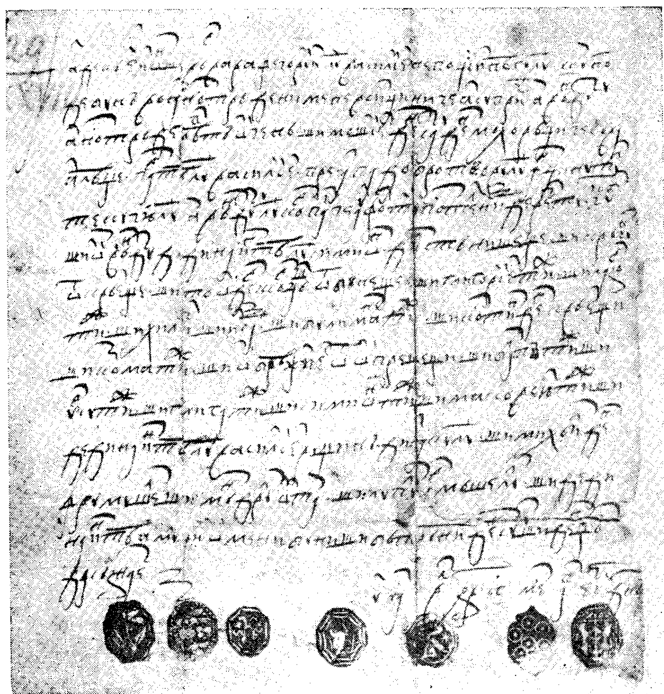

Doc. Nr. 100 (pag. 67)

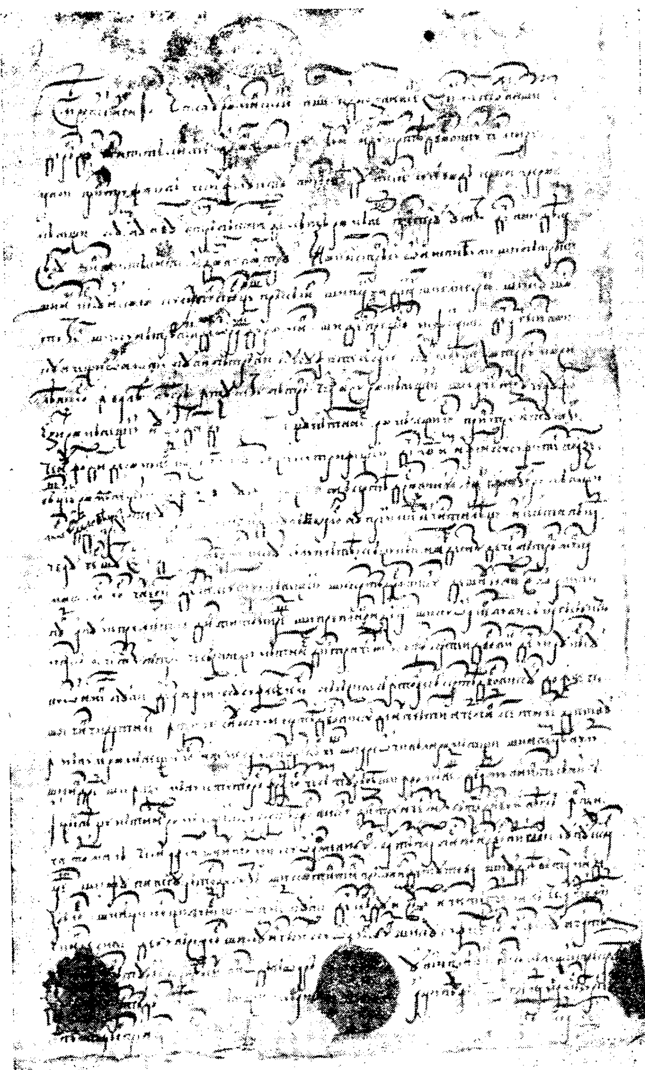
Doc. Nr. 274 (pag. 192)

Doc. Nr. 318 (pag. 235)

Doc. Nr. 325 (pag. 242—243)

Dat la cules 13.VI. 1952. Bun de tipar 26.XI1952. Tiraj 1500. Hârtie velină 80g./mp. ft. 70 × 100/16. Coli editoriale 31,2. Coli tipar 33. Prețul unui ex. 12 lei. Comanda 676. 181 planșe tipo. A. 5329.
Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare 9 (R).
Pentru bibliotecile mari indicele de clasificare 9 (498) (001—12).

Tiparul executat la Intreprinderea Poligrafică Nr. 4,
Calea Șerban Vodă, 133—135, București,—R.P.R.